AESCHYLI FABULAE

CUM LECTIONIBUS ET SCHOLIIS CODICIS MEDICEI ET IN AGAMEMNONEM CODICIS FLORENTINI

AB

HIERONYMO VITELLI

DENUO COLLATIS

EDIDIT

N. WECKLEIN.

BEROLINI

APUD S. CALVARY EIUSQUE SOCIUM.

MDCCCLXXXV.

AESCHYLI FABULAE

CUM LECTIONIBUS ET SCHOLIIS
CODICIS MEDICEI ET IN AGAMEMNONEM
CODICIS FLORENTINI

AB

HIERONYMO VITELLI

DENUO COLLATIS

EDIDIT

N. WECKLEIN.

PARS I.

TEXTUS. SCHOLIA. APPARATUS CRITICUS.

BEROLINI
APUD S. CALVARY EIUSQUE SOCIUM.

MDCCCLXXXV.

LUDOVICO DE URLICHS

ABHINC ANNOS QUINQUAGINTA

SUMMIS IN PHILOSOPHIA HONORIBUS ORNATO

PRAECEPTORI DE SE OPTIME MERITO

HUNC LIBRUM

D. D.

AUCTOR.

PRAEFATIO.

In edendis Aeschyli fabulis id potissimum spectabam, ut arti criticae unde tuto proficisceretur idoneum substernerem fundamentum. Huius fundamenti tres sunt partes, codicum auctoritas, scholia, emendationum quae factae sunt memoria. De quibus rebus priusquam singulatim exponam, summis laudibus mihi efferenda, maximis gratiis ornanda est Hieronymi Vitelli amici Florentini singularis liberalitas et eximia comitas, cui quae ex librorum accuratiore cognitione in hanc editionem collata sunt, fere omnia eaque plurima debentur.

Cum igitur apographum codicis Medicei a Rudolfo Merkel confectum et anno 1871 editum utilissimam illud quidem codicis quoad typis effingi potuerat imaginem exhiberet, sed ab aliorum collationibus sat multis locis dissentiret et de diversis codicis manibus parum disertum esset, necessarium mihi videbatur dissensionem collationum e codice denuo excusso quantum fieri posset dirimi, id quod non inutile esse R. Schoell in Herm. vol. XI p. 219—222 locis Promethei fabulae collatis demonstraverat. Itaque omnibus collationum varietatibus congestis Hieronymi Vitelli probatam et benignitatem et rei peritiam adii. Is cum omnes illos locos summa oculorum acie perlustravisset et quae quidem statui poterant statuisset, et ipse, credo, et ego quae ea collatione ad liquidum perducta erant admiratus in cogitationem veni, quam

exoptatum esset totum librum cum eadem diligentia tum eadem peritia et oculorum acie excuti. Itaque cum ultro — mirare officiositatem — totam meam recensionem ad librum Mediceum ipsum exigere se velle ostenderet, quamquam dubitabam egregii viri comitate abuti, tamen pudore Aeschyli gratia abiecto ea usus sum. Hoc sedulo et impigro labore cum fere duplex, complurium locorum triplex collatio facta sit semper ratione habita eorum quae alii legerant, iam putaverim eam codicis Medicei notitiam explicatam esse, ut nihil quod quidem ad emendationem gravioris momenti sit addi posse videatur. Et quamquam non omnes apices, accentus, scripturae quae typis haud commode exprimuntur formas ex Vitellii collatione enotavi, tamen nihil quod aliquid valeat vel cognitu dignum sit omissum esse arbitror. Ei autem codici pernoscendo tantam operam impensam esse nemini mirum videatur, cui exploratum est, totam crisin Aeschyleam ex illo libro pendere verumque esse, quod Burges in adnot. ad Suppl. anno 1821 ed. p. 41 magis divinavit quam argumentis probavit, »ex libro Mediceo ceu fonte derivari ceteros omnes libros manuscriptos in bibliotheca qualibet adservatos«. De qua re quamquam multi in utramque partem disputaverunt et ego ipse quondam (in curis Aeschyleis anno 1872 editis) statuebam, esse quae ex libris deterioribus peti possent in libro Mediceo omissa, tamen in dies magis ab ea opinione deductus sum et postremo cum omnia perquirerem nihil inveni, quod sententiae Burgesianae adversaretur, permulta quae suffragarentur, mihique persuasi, quod post Cobetum inprimis Dindorfius obtinuit, omnes bonas ceterorum librorum lectiones e felici coniectura grammaticorum repetendas esse, siquidem nulla est, quae non quotidie a quovis grammatico mediocriter docto inveniri possit. Itaque cum ab apparatu critico sordes Byzantinas pro-

cul habendas esse putarem, eas tantum aliorum librorum lectiones quae aliquam speciem probabilitatis prae se ferebant commemoravi, delectum reliquarum lectionum in appendicem relegavi. — In eis Agamemnonis partibus quae e libro Mediceo perierunt codicis Florentini (f) collationem idem Vitelli eadem diligentia mihi confecit; codicis Marciani (g) de aliquot locis quorum lectio ambigua erat Fr. Heerdegen vir doctissimus cum Ciceronis gratia Italiam peragraret liberalissime certiorem me fecit; novissime cum et de lectione εὐτόκοις, quae huic libro in v. 1416 tribuebatur, dubitare coepissem et de aetate codicis auctoritatem desiderarem, benignissime comes Soranzo Marcianae bibliothecarius mecum communicavit, sane nunc εὐτόκοις legi, sed literae τ lineam perpendicularem tam crassam esse, ut ex litera π duabus lineis forte atramento expletis illud τ natum esse videatur, et viro harum rerum peritissimo Daniele Riccoboni adhibito eum codicem non XIII, quod ante Rud. Merkel putatum erat, sed XV saeculo, quod Merkel monuit, scriptum esse statuit. Et his et aliis quae nova codicis Florentini collatione cognita sunt, id quod Schneidewinus in Gotting. Doct. Ind. a. 1843 p. 1943 demonstravit, etiam magis comprobatum est, ex tribus qui ex eodem fonte fluxerunt libris, Florentino, Marciano, Farnesiano (h), unum Florentinum sequendum esse. Nihilo minus omnes trium librorum lectiones notavi et ne ea quidem quae in codice Farnesiano ex Triclini libidinosa recensione novata sunt, omisi, cancellis tamen plerumque circumscripsi. Codex Marcianus 468 (a) ad paucos quorum liber Mediceus iacturam fecit versus pertinet, sed libro Florentino praestat et in v. 348 meliorem lectionem ἀπαλλαχθέντες conservavit.

Scholiorum codicis Medicei, quae una ad emendationem et interpretationem Aeschyli aliquid valere item certum ex-

ploratumque est, cum pridem accuratior collatio desiderata esset, tum Heimsoethi epistola Florentina a. 1876 scripta tot tantique Dindorfianae editionis errores et defectus significati sunt, ut inde potissimum in me consilium Aeschyli fabulas cum scholiis Mediceis denuo collatis edendi nasceretur. Accuratissimam collationem Vitelli confecit. Iam tempus erat scholia eadem cura qua textum recensere et quantum quidem emendare licebat emendare i. e. magna cautione adhibita corrigere librarium, non scholiastam. Creberrima compendia scholiorum non diserte significavi, nisi quod lemmatum clausulas compendiose scriptas induxi. Quamquam ne id quidem ex aliquo usu erat. Nam quod adhuc opinati sunt, lemmata saepius a textu discrepare, id inane hac nova collatione cognitum est. Is qui scholia adiecit, non temere commentarium propositum exscripsit, sed vocabulis poetae ad quae scholia pertinerent quaesitis, quae si non invenerat, in hac quoque re illud *ζτ* i. e. *ζήτει* ut ignorationis confessionem appinxit. Praeterea haec quae saepissime occurrunt, memorare supersedi: *αν̄* pro *ἀντὶ τοῦ*, *φ*ʹ non solum pro *φησί*, sed etiam pro *φασί*. — Ad eam partem Agamemnonis quae ex Mediceo libro excidit, adscripsi coniuncta scholia ea quae Triclinius ut *σχόλια παλαιά* proponit ex libro Farnesiano (h) a Dindorfio in Philol. vol. XX p. 17—29 et accuratius ab Heusdio in ed. Agamemnonis fabulae exscripta et ea quae Victorius exhibet. Nam horum quae pleraque consentiunt nonnulla ex integro codice Mediceo aliquo modo fluxisse probabile videtur. Postmodum cum non alienum putarem Florentini codicis scholia omnia novisse, ea cum a me oratus Vitelli enotasset, ad calcem editionis Agamemnonis adieci.

Tertiam operam eamque infiniti laboris collocavi in perlustrandis omnibus editionibus et qui ad Aeschylum spectant libris. Cum enim progressu studiorum vidissem, non modo

de nominibus auctorum emendationis cuiusque falsa per editiones prodi atque quasdam editiones inprimis recentiores prorsus hac in re erratis scatere, sed etiam, id quod gravius ac non solum veritati, sed Aeschylo inimicum est, in vetustioribus editionibus et libris utilissimas res latere iam oblivione obrutas, necessarium esse cognovi immensam literarum vim perlustrare et quaecunque ad Aeschylum emendandum collata sunt, conquirere. Sanctissimum enim editoris officium iudico, ea quae alii protulerunt, et novisse et recte aestimare, non contemnere. Itaque quod abhinc multos annos vir de Aeschylo optime meritus Bamberger in Philol. vol. II p. 306 sive in Opusc. p. 212 a multis pridem exoptari dixit, ut in editione pleno apparatu critico exornata ea quae per multos libros et libellos dissipata essent quam brevissime colligerentur, id praestandum suscepi, praesertim cum et ipse illud desiderium cum multis commune haberem et fere quotidie comperirem, ne unum quidem eorum qui Aeschylo emendando operam navant omnium earum literarum conspectum habere posse, memor etiam Lessingiani illius dicti nullum laborem irritum esse quo aliis labor condonaretur. Neque vero ipse per se irritus fuit labor. Nam si cetera mea Aeschylo nihil profuisse videantur, id certe profuisse contenderim, et qui harum rerum peritus est, eum miraturum esse puto, tot grana aurea ex recrementis eruta esse. Cum autem reputarem, multa eorum quae nunc utilia videntur, a prioribus editoribus ut inutilia consulto omissa esse, ne ipse quidem meo iudicio confidendum ac non delectum coniecturarum meo arbitrio compositum, sed quantum fieri posset omnium conspectum exhibendum esse duxi, ut qui ad Aeschyli emendationem sese accingeret, aliis locis in eis quae neglecta sunt bona inveniret aut ad rectam emendandi rationem eis duceretur, aliis quibus vera iam inventa sunt, quasi initia

et incrementa scientiae persequi posset. Primo autem volueram eadem ratione uti qua O. Iahn Sophoclis Electram exornavit, sed mox consilio mutato, ut et eis qui munditias legere et eis qui corruptelas emendare vellent, accommodate consulerem, constitui certas emendationes in textum recipere, probabilissimas coniecturas textui subicere, cetera probabilia improbabilia appendici ut Orco omnia recondenti committere. Cuius Orci licet vorago vasta esset, tamen ea quae Pauw, Heath, Schuetz, alii in quorum numero Burges sese ducit »critici maiorum gentium«, falsorum metrorum vel falsae responsionis causa vel etiam de codicum auctoritate decepti summa licentia hariolati sunt excludenda videbantur neque attinebat omnes locos enarrare, quibus Heath importunam suam particulam obtrusit. Verum tamen peccare malui nimium quam parum admittendo. Quamquam autem omnia conquirere neque quidquam omittere summo studio laboravi, qua re cum alii tum amici mei Laubmann et Leitschuh, quorum ille Monacensi, hic Bambergensi bibliothecae summa laude praeest, a me multum occupati maximas meas gratias meruerunt, tamen nonnulli libri vel libelli nullo modo parari poterant, ut nihil praetermissum esse non liceat dicere. Nec tamen multa vel graviora me effugisse putaverim. Quas coniecturas a Fr. Iacobs factas ad Prometheum et Septem a. Th. adhuc incognitas attuli, eas inveni ad marginem editionis Schuetzianae, quae Iacobsi fuit, huius manu adnotatas. Is Iacobs cum saepius commutetur cum Iacob, non alienum videtur monere, hunc Henricum Iacob, virum cum literarum humaniorum tum linguarum orientalium peritissimum, emendationes quasdam ad oram editionis Canterianae notavisse, quam nisi cum Butlero Henricus Birkhead communicavisset, multas illius ut aliorum virorum doctorum emendationes Stanley occupatas haberet, qui et ipse illum librum manu

versavit et paucis locis ut ad Agam. 1293, 1564 memoravit, plurimis tacitus usurpavit. Antiquiores emendationes saepe ambiguum est utrum ad Portum an ad Casaubonum vel etiam ad Pearsonum referendae sint. Quas ex exemplari Bigoti manu ornato profert Blomfield, eas maximam partem Aurati aut Casauboni aut Pearsoni esse cognovi, ut paucis locis inane nomen Bigoti remanserit.

Haec habui quae et de subsidiis meis dicerem et de tribus rebus mihi propositis. Quod quartum spectavi, ut ipse aliquid ad Aeschylum emendandum conferrem, in eo quid profecerim, aliorum est iudicare. Pauca addere libet de singularibus rebus. Iam tempus esse videbatur colometria codicis Medicei reducta bonam memoriam sequi, non incertam doctrinam et arbitrium. Itaque in dividendis versibus melicis nihil mutavi nisi quod ubi amplitudo stropharum et antistropharum discrepabat, versus inter se aequabam. Hoc uno modo etiam editionum in versibus numerandis varietas ad certam legem non ex arbitrio alicuius editoris, sed ex memoria libri Medicei repetendam redigi potest. — De choricorum cantu distribuendo in ipso textu nihil notavi, praeterquam quod initium alius chori partis vel alius choreutae litera unciali significavi. — In orthographicis scripturas *οἰκτίρω*, *μεῖξαι*, *τεῖσαι*, *φάρξαι*, alias quae novissime commendantur invitis libris, non admisi. In *ν ἐφελκυστικῷ* vel ante consonantem vel in clausula versus aut addendo aut demendo, nisi metrum adversabatur, codicis Medicei memoriam conservandam putavi, qui quamquam compluribus locis errat, tamen ei ne hac quidem in re nihil auctoritatis esse inde apparet, quod in caesura penthemimeri *ν* habere solet. Restat ut sigla, in quibus eligendis maximam partem vel Dindorfium vel Kirchhoffium secutus sum, describam:

M codex Mediceus sive Laurentianus plut. XXXII 9, membranaceus, quem Cobetus saec. X, alii saec. XI scriptum esse iudicant, continens Sophoclis tragoedias, Aeschyli Persas, Agamemnonem, Choephoros, Prometheum, Eumenides, Septem adversus Thebas, Supplices, Apollonii Rhodii Argonautica. Scriptus est codex a duabus manibus, quarum altera Sophoclem, Apollonium Rhodium, Aeschyli primum quaternionem i. e. Pers. 1—707, altera Aeschyli reliqua exaravit. Quattuordecim foliis amissis interierunt Agam. v. 323—1050, 1159—1673 et Choephor. initium.

m manus secunda quae literis uncialibus usa glossas interlineares (Gl.) et in marginibus scholia scripsit. Quo in negotio cum vocabula ad quae scholia pertinerent quaereret conferretque apographum cum archetypo, multa primi librarii menda correxit, quae ab illo parum legi potuerant, denuo inspexit, suam lectionem adnotavit (ut ad Suppl. 254, Cho. 408), versus omissos supplevit, denique Septem a. Th. fabulae argumentum, Agamemnoni et Eumenidibus argumentum et personarum indicem praemisit, Supplicibus vitam Aeschyli et fabularum catalogum subiecit. Hanc manum eandem esse atque primam censuerunt H. Keil, R. Schoell, Heimsoeth; contra dixerunt cum alii, tum Prien, Vitelli, Prinz, quos recte vidisse ex hoc ipso efficitur, quod prima manus hominis est imperiti, altera periti, qui etiam coniecturas invenit ut ad Suppl. 312, 435, Ag. 124, Cho. 310, 434, 588, Eum. 204, 331, in scholio ad Pers. 42 et Cho. 561. Fortasse eandem fuisse atque eam quae primi quaternionis textum scripserit suspicatur Vitelli.

m[1] duae manus recentes, altera Byzantina, altera quaedam manus saec. XIV, quae atramento subviridi usa

multa correxit et scholia sat multa addidit, pleraque in imis paginis maxime compendiose scripta.

---

a codex Marcianus 468 sive XCI 4, olim Bessarionis, saec. XIII vel XIV scriptus, continens et alia et Aeschyli Prometheum, Septem adversus Thebas, Agamemnonis v. 1—360.

b codex Guelferbytanus 88, saeculi XV, omnes complexus Aeschyli fabulas, sed Oresteam et Supplices a recentiore manu quam priores tres exaratas.

c codex Parisinus 2886, saeculi XV exeuntis, continens praeter Sophoclis fabulas quasdam Aeschyli vitam, Prometheum, Septem a. Th., Persas, Eumenides, Supplices.

d codex Augustanus, nunc Monacensis 546, saec. XVI, continens Eumenidum partem posteriorem inde a v. 579.

e codex Escorialensis (T. I 15), saec. XVI, continens Nonni Dionysiaca et Aeschyli Supplices.

f codex Florentinus sive Laurentianus plut. XXXI 8, chartaceus, saeculi XIV priore parte scriptus. Insunt Aeschyli Prometheus, Septem a. Th., Persae, Agamemnon, Eumenides, sed Eumenides cum duabus amplioribus lacunis.

g codex Venetus sive Marcianus 616 (XCI 5), membranaceus, saeculi non XIII, sed XV. Insunt praeter Sophoclis fabulas Aeschyli eaedem quae in f tragoediae, Eumenides cum eisdem lacunis. Iactura aliquot foliorum interciderunt Agamemnonis v. 46—1079.

h codex Farnesianus (I. E. 5), easdem fabulas continens et easdem Eumenidum lacunas exhibens, ex recensione et cum scholiis Demetrii Triclinii, cuius ipsius manu exaratum eum esse suspicatus est Paschalis Baffius

apud Harlesium Novae bibl. Gr. Fabricianae T. V p. 776.

rec. unus ex recentioribus libris.

recc. recentiores libri vel complures vel omnes, inprimis qui recensionem Byzantinam trium fabularum Promethei, Septem a. Th., Persarum exhibent.

⟨ ⟩ his cancellis circumscribuntur, quae supplenda,

[ ] his quae delenda videntur.

* rasuram indicat.

| divisionem versuum significat.

CORRIGENDA.

P. 15 l. 6 inf. pro *μεγάλης '* lege *μεγάλης δ'*.

P. 17 l. 5 inf. post »praescripsit« adde »m¹«.

P. 20 l. 3 inf. pro nota l. notam.

P. 23 l. 7 inf. pro notatavit l. notavit.

P. 26 l. 13 inf. pro *Προμηθεὺς*) m¹ l. *Προμηθεὺς* m¹).

P. 79 l. 4 inf. pro praescripit l. praescripsit.

P. 259 l. 9 inf. pro *λείπε* l. *λείπει*.

P. 273 l. 3 inf. pro 1052 l. 1050.

P. 309 l. 3 inf. pro »fort. *πέπλων νιν*« l. »*πέπλων νιν* Merkel«.

P. 433 l. 1 sup. pro *ποπόταται* l. *πεπόταται*.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

Ὑπόθεσις.

Προμηθέως ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ πυνθάνεται Ἰὼ πλανωμένη, κατ' Αἴγυπτον γενομένη ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἔπαφον. Ἑρμῆς τε παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διί, καὶ τέλος βροντῆς γενομένης ἀφανὴς γίνεται ὁ Προμηθεύς.

κεῖται ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις (*Κολχίσι* Brunck), *παρὰ δ' Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστι Προμηθέως δέσις.*

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα·

Κράτος καὶ Βία
Ἥφαιστος
Προμηθεύς
χορὸς Ὠκεανίδων
Ὠκεανός
Ἰὼ Ἰνάχου
Ἑρμῆς
[*Γῆ*
Ἡρακλῆς].

Κράτος. Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς
ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶσδέ τοι
ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.
Ἥφαιστος. Κράτος Βία τε, σφῷν μὲν ἐντολὴ Διὸς

1. *εἰς τὸν Καύκασον* (Gl.). — (post v. 11 i. e. in fine paginae leguntur haec:) *ἰστέον ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις τέρμασιν τοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔστι συμβαλεῖν.* 2. *τοῦτο εἰς τὸ ἀπαραμύθητον τοῦ δεθησομένου. καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ περὶ Φιλοκτήτου λέγει.* 3. *δίχα φασὶν Ἀθηναῖοι, ἐπιστολὰς καὶ ἐντολάς.* 5. *λαῶν ἔργον ὀφείλοντα γενέσθαι.* 7. *ταῦτα ἐρεθίζων Ἥφαιστόν φησιν, ὡς εἰ ἔλεγεν τὸν σὸν κόσμον. — καὶ παρὰ τὸ Ὁμήρου* (*I* 212) »*αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο, παύσατο δὲ φλόξ*«. 9. *τὸ χ διὰ τὸ σφέ.* 12. *ἐν παραχορηγήματι αὐτῷ εἰδωλοποιηθεῖσα Βία. παρὰ Ἀθηναίοις Αἰδὼς τιθηνὸς Ἀθη-*

---

2. *ἄβροτον* schol. Hom. *Ξ* 78 et schol. Aristoph. Ran. 814: *ἄβατόν τ'* M (*ἄβατον* recc.). 3. *μέλλειν* ante rasuram M. 6. *ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις* schol. Aristoph. Ran. 814: *ἀδαμαντίναισ πέδῃσιν ἐν ἀρρήκτοισ πέτραισ* M. 9. *χ* praefixum in M.

ἔχει τέλος δὴ κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·
ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.
πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν·
εὐωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν
ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογὶ
χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος,
πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν·
ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
τρύσει σ'· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.

νᾶς, Τόλμης τε καὶ 'Αναιδείας τεμένη παρὰ αὐτοῖς. 12 sq. ἡ μὲν παρὰ τοῦ Διὸς ἐντολὴ ἡ δι' ὑμῶν ἀγγελθεῖσά μοι ἔχει ἤδη τέλος καὶ οὐδέν ἐστιν ἐμποδὼν τοῦ γενέσθαι, ἄκων δὲ ἐπιχειρήσω τῷ δεσμεύειν. 14. τὸν ἀπὸ μιᾶς ὁρμώμενον τέχνης. 15. ἄνω ἄβατον καὶ ὑψηλόκρημνον αὐτὴν εἶπεν, ὧδε προσανεπλήρωσε τὸ δυσχειμέρῳ. 17. ἔξω ὥρας (ὧρας m) καὶ φροντίδος ποιεῖσθαι. 18. ἀποστροφὴ πρὸς τὸν Προμηθέα. Θέμιδος δὲ τὸν Προμηθέα φησὶ καὶ οὐ Κλυμένης. 22. φλογιζόμενος. σταθεύειν γὰρ τὸ κατ' ὀλίγον ὀπτᾶν φασὶν 'Αττικοί. 23. χροιᾶς καὶ στοιᾶς φασὶν Ἀθηναῖοι. 24. ποικιλείμ(ων): ἡ ὡς λειμὼν τοῖς ἄστροις ποικιλλομένη. — τοῦ ἡλίου. 25. πάλιν ἐκ διαδοχῆς μετὰ τὴν νύκτα σκεδάσει· ἐν νυκτὶ δὲ ἴσμεν ὅτι γίνεται ἡ πάχνη. ταύτην, φησίν, ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἀνατέλλων ὁ ἥλιος ἀποσκεδάσει σοι. ἑῴαν δὲ τὴν ὑπὸ τὴν ἕω (ἕωι m) γινομένην. δηλοῖ δὲ ὅτι οὐδὲ ἡ νὺξ ἀσμένη αὐτῷ ἔσται. 27. ὁ ποιήσων σε λωφήσων (λωφῆσαι schol. rec.) Ἡρακλῆς.

---

15. τῆι (προσ-) δυσχειμέρωι M. 16. σχέθειν M. 17. εὐωριάζειν Porson: ἐξωριάζειν M. 20. πάγῳ recc.: τόπωι M. 26. αἰεὶ rec.

τοιαῦτ' ἐπηύρου τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον
βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
ὀρθοστάδην, ἄυπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
φθέγξῃ· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες.
ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ.
ΚΡ. *εἶεν, τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην;*
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προύδωκεν γέρας;
ΗΦ. *τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία.*
ΚΡ. *σύμφημ'· ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων*
οἷόν τε; πῶς οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;
ΗΦ. *αἰεί τε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.*
ΚΡ. *ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ*
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.
ΗΦ. *ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.*
ΚΡ. *τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ ὡς ἁπλῷ λόγῳ*

28. *τοιούτων, φησίν, ἐπέτυχες φιλάνθρωπος γενόμενος. ἐν ἤθει δὲ ὁ λόγος. οἷον τὰ ἐπίχειρα τῆς φιλανθρωπίας ταῦτά σοι ἐγένετο.* 31. *τινές, ἣν οὐ δυνήσῃ παρατραπῆναι. ἀτερπῆ διὰ τὰ ἐπαγόμενα.* 33. *προαναφωνεῖ τὰς μονῳδίας αὐτοῦ.* 35. *ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νεοκρατῇ: χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ἀπειλαὶ τῶν νέων. ταῦτα δέ φησιν ὡς νεωστὶ τοῦ Διὸς* (*τὸν πατέρα* add. schol. rec.) *ἐκβάλλοντος* (*ἐκβαλόντος* schol. rec.). — *γνώμη.* 39. *πυρὸς ταμίας γὰρ καὶ αὐτός.* 42. *πρὸς τὸν Δία, οὐ πρὸς τὸ θράσος* (*Κράτος* schol. rec.). *ὤφειλε γὰρ οὐδετέρως ἀποδοῦναι.* 45. *χειρωναξία: ἡ διὰ χειρῶν ἐργασία.*

---

28. *ἐπηύρου* Elmsley: *ἐπηύρω* M. 35. *ὅ[σ]τισ* M. 40. nullam personae notam habet M, addidit m^1. 42—82. paragraphis vices personarum notantur in M, nomina addidit m^1. 42. *αἰεί γε* rec. 43. *τῶνδε* ante ras. M.

τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
ΗΦ. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.
ΚΡ. ἅπαντ' ἐπαχθῆ πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν·
ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός.
ΗΦ. ἔγνωκα τοῖσδε κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
ΚΡ. οὔκουν ἐπείξῃ τῷδε δεσμὰ περιβαλεῖν,
ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ;
ΗΦ. καὶ δὴ πρόχειρα ψέλια δέρχεσθαι πάρα.
ΚΡ. βαλών νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.
ΗΦ. περαίνεται δὴ κοὐ ματᾷ τοὔργον τόδε.
ΚΓ. ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.
δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους.
ΗΦ. ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.
ΚΡ. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.
ΗΦ. πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
ΚΡ. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.
ΗΦ. αἰαῖ, Προμηθεῦ, σῶν ὑπὸ στένω πόνων.
ΚΡ. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὕπερ

47. ᾐνίξατο ὅτι τὴν αἰτίαν Διὸς εἰς τὴν τέχνην μετήγαγεν. 49. ὥρισται, ἐτυπώθη. τινὲς δέ, πάντα ἐκ Μοιρῶν δέδοται τοῖς θεοῖς πλὴν τοῦ ἄρχειν. 53. χρονίζοντα (Gl.). 54. ψάλιά ἐστι κυρίως τὰ περιστόμια τῶν ἵππων. 55. νιν πληθυντικῶς τὰ ψάλια. 57. οὐ μάτην γίνεται. 63. πλὴν τοῦ Προμηθέως. 64. ἥλῳ σιδηρῷ τὰ στήθη αὐτοῦ διαπαττάλευε, ἐπεὶ ἐντεῦθεν αὐτῷ ἡ ἀγχίνοια. — ἥλου σιδηροῦ ἄκρον, τὴν ὀξύτητα. 68. (immo 67) ὀκνεῖς τέλεον ἀποδεῖν.

---

49. ἐπαχθῆ Stanley: ἐπράχθη M. 54. ψέλια recc.: ψάλια M. 55. βαλών Stanley: λαβών M. 59. πόρους Dionys. Hal. Ant. Rom. VII 36, Marcellin. v. Thuc. § 5, schol. Aristoph. Equ. 759: πόρον M. 66. ὑπὸ στένω scripsi: ὑποστένω M, ὑπερστένω m (ὕπερ στένω Pauw).

στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτε.
ΗΦ. ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.
ΚΡ. ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.
ΗΦ. δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.
ΚΡ. ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθωΰξω γε πρός.
χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.
ΗΦ. καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῷ πόνῳ.
ΚΡ. ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας·
ὡς οὑπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.
ΗΦ. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.
ΚΡ. σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
ὀργῆς τε τραχυτῆτα μὴ 'πίπλησσέ μοι.
ΗΦ. στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
ΚΡ. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
συλῶν ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;
ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως,
ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσῃ τέχνης.

68. λείπει σκόπει. 71. δεσμά. ἀντὶ τοῦ δέσμευε αὐτὸν καὶ παρὰ τὰ πλευρά. 74. διὰ τὸ »χώρει κάτω« τὸ μέγεθος ἐνέφηνε τοῦ δεσμευομένου θεοῦ. — ἀντὶ τοῦ κρίκωσον. 76. διατιτρωσκούσας ἢ διατετορνευμένας (διατετορευμένας Schneider). 77. ὁ ἐπιτιμᾶν μέλλων σοι, εἴ γε ἀμελήσοις (ἀμελήσεις schol. rec.), ὁ Ζεύς. 78. ὡς ἐκτραπέλου (corr. in εὐτραπέλου) πεποιημένου τοῦ προσώπου αὐτοῦ. ἁρμόζει τῇ μορφῇ σου τὰ τραχέα σου ῥήματα. 80. τὰ ἐκ φύσεως προσόντα μὴ ὀνείδιζέ μοι. 81. ἐν ποσὶ καὶ χερσὶ τὰ δεσμὰ ἔχει. 85. εὐφυῶς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ἔλαβεν τὸ διανόημα· Προμηθεὺς γάρ ἐστιν ὁ προορῶν τὰ μήδεα, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τὸ θ. 87. τῶν δεσμῶν.

70. τ$\overset{ό}{ω}$νδε M. 77. γε recc.: σε (σ in γ mutavit m^1) M. 80. τραχύτητα M.

Προμηθεύς.
ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
ποταμῶν τε πηγαί, ποντίων τε κυμάτων
ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ,
καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
δέρχθηθ' οἵαις αἰκίαισιν
διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
χρόνον ἀθλεύσω. τοιόνδ' ὁ νέος
ταγὸς μακάρων ἐξηῦρ' ἐπ' ἐμοὶ
δεσμὸν ἀεικῆ.
φεῦ φεῦ, τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον
πῆμα στενάχω, πῇ ποτε μόχθων
χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.
καίτοι τί φημί; πάντα προυξεπίσταμαι
σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γιγνώσκονθ' ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος.
ἀλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
οἷόν τέ μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα

88. τεχνικὸν τὸ μὴ εὐθὺς εἰσάγειν λαλοῦν τὸ συνεκτικὸν πρόσωπον πρὸς ἐρεθισμὸν τοῦ ἀκροατοῦ. μεγαλοφυῶς δὲ τὰ δ' στοιχεῖα ἐπικαλεῖται. μονῳδεῖ (μον*δεῖ m, ο super ν ab eadem manu scripto) δὲ πάντων ἀποστάντων. 90. διάχυμα. 91. ἤλλαξεν τὴν φράσιν. 94. πολυετῆ· ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ γ' μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν. 100. ἐπιτεῖλαι: ἀντὶ τοῦ ἐπιτελεσθήσεσθαι. »ὃν ἐκ Τροίας ἐπετέλλετο Παλλὰς Ἀθήνη« (Hom. α 327). — ἀντὶ τοῦ ἐπιτελέσαι. 102. ἀκριβῶς (Gl.). — πρόσφατον, ἀπροόρατόν μοι. 106. οὔτε σιγᾶν δύναμαι· ἀλγῶ γάρ· οὔτε μὴ (μὴ delet Bothe) ἐλέγχειν· εὐλαβοῦμαι γὰρ τὸν Δία.

88. δῖος Victorius: διὸσ M. 90. παμμῆτόρ recc.: παμμήτωρ M. 93. αἰκίαισι M. 96. ἐξεῦρ' M. 99. πῇ Turnebus: ποί M. 103. πεπ*ωμένην M, corr. m[1]. 107. fort. θνητοῖσιν γέρα.

πορῶν ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας.
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
τοιῶνδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω,
ὑπαιθρίοις δεσμοῖσι προυσελούμενος.

ἆ ἆ, ἔα ἔα.
τίς ἀχώ, τίς ὀδμὰ
προσέπτα μ' ἀφεγγής,
θεόσυτος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη;
ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
πόνων ἐμῶν θεωρός, ἢ τί δὴ θέλων;
ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν,
τὸν Διὸς ἐχθρόν, τὸν πᾶσι θεοῖς
δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ' ὁπόσοι

108. *ὃ ὁρῶν ὁ Ζεὺς οὐκ ἐπιλήσεται τῆς εἰς ἐμὲ ὀργῆς.* 110. *πηγὴν κλοπ(αίαν): πᾶσα οὐσία μείωσιν πάσχει, τὸ δὲ πῦρ ἐν ὅσῳ κἂν τὸ τυχὸν ἔχῃ πάλιν αὔξεται· ὃ εἰδὼς πρῶτος ὁ ποιητὴς εἶπεν »σπέρμα πυρός«* (ε 490). *καὶ τὸ σπέρμα γὰρ ἐξ ἐλαχίστου αὔξεται. πρὸς τοῦτο οὖν ἀντεμηχανήσατο* (l. *ἀντετεχνήσατο*) *Αἰσχύλος πηγὴν εἰπών· καὶ αὐτὴ γὰρ ἐκ τοῦ τυχόντος αὔξεται.* 114. *ἐκπλήξεως ἐπιρρήματα.* 115. *ἴσως ὡς* (*αἱ* add. m[1]) *Ὠκεανίδες εὐωδίας ἔπνεον· αἰσθητὴ δὲ ἡ ὀσμή, οὐχὶ ὁρατή· διὸ ἀφεγγής φησί.* 117. *ἡμιθέων* (Gl.). 118. *ἐπεὶ τέλος τῆς οἰκουμένης ὁ Καύκασος. ἤ, οὐκ* (*οὗ* Vict.) *ἐγὼ πέραν εἰμὶ δεδεμένος· ἐπὶ γὰρ ἄκρου προσδέδεται.* 120. *διὰ τοῦτο δεσμώτης ἐπιγέγραπται.* 121. *καὶ αὐτοὶ γὰρ ὠργίζοντο Προμηθεῖ διὰ τὸ πῦρ· ἐκ γὰρ τούτου πάντα ῥᾷστα τὸ λοιπὸν εἶχον ἄνθρωποι καὶ οὐκ ἔτι ἔθυον συνεχῶς.*

---

112. *τοιῶνδε* recc.: *τοιάσδε* M. 113. *ὑπαιθρίοις* Blomfield: *ὑπαίθριος* M. *προυσελούμενος* scripsi (idem coniecit M Schmidt): *πασσαλευμένοσ* (accentu priore transfixo) M. 114. *ἔα ἔα* delet Dindorf. 117. *θεόσυτος* rec.: *θεόσσυτοσ* M. 119. *ἐμῶν* recc.: *ἡμῶν* M. 120. paragraphus praefixa in M.

— τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν,
— διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
— φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
— πέλας οἰωνῶν;
— αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς| πτερύγων ῥιπαῖς
ὑποσυρίζει.
— πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

str. 1. Χορὸς ἐξ Ὠκεανίδων. μηδὲν φοβηθῇς· φιλία
γὰρ ἥδε τάξις
πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις
προσέβα τόνδε πάγον, πατρῴας
μόγις παρειποῦσα φρένας.
κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι·
κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος
διῇξεν ἄντρων
μυχόν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου
τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ·
σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.

125. κίνημα. 130. ὁ ῥυθμὸς Ἀνακρεόντειός ἐστι κεκλασμένος πρὸς τὸ θρηνητικόν. ἐπεδήμησε γὰρ τῇ Ἀττικῇ Κριτίου ἐρῶν καὶ ἠρέσθη (ἠράσθη m) λίαν τοῖς μέλεσι τοῦ τραγικοῦ (μέλεσιν αὐτοῦ ὁ τραγικός Weil). ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Τυροῖ β'. ἔστι δὲ ταῦτα ὅμοια τῷ »οὐδ' αὖ μ' ἐάσεις μεθύοντ' οἴκαδ' ἀπελθεῖν«. ταῦτα δέ φασιν διὰ μηχανῆς ἀεροδονούμεναι· ἄτοπον γὰρ κάτωθεν διαλέγεσθαι τῷ ἐφ' ὕψους. ἐν ὅσῳ δὲ Ὠκεανῷ προσλαλεῖ, κατίασιν ἐπὶ γῆς. 136. ἡνίκα ἐπασσαλεύετο. 137. ὑπερβολὴ τοῦ φόβου (ψόφου Davies), εἰ καὶ μέχρι τοῦ Ὠκεανοῦ ἔφθασεν. 138. ἀπεσείσατό μου τὴν αἰδῶ, οἷον τολμηρότερον ἐφρόνησα ἐνθάδε παρεῖναι. 139. θερμήν, ἐκ δὲ τούτου τὴν καλλίστην φησί. 140. »γείτονες ἄζωστοι ἔκιον« (Hesiod. op. 345). — ταῖς πτέρυξιν, δι' ὧν ἐπωχοῦντο οἱ ἱπτάμενοι.

---

131. ἅδε Hermann. 139. θεμερῶπιν M, ρ adscripsit (i. e. θερμερῶπιν) m[1].

ΠΡ. αἰαῖ αἰαῖ,
τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου
χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
πατρὸς Ὠκεανοῦ,
δέρχθητ', ἐσίδεσθ' οἵῳ δεσμῷ
προσπορπατὸς τῆσδε φάραγγος
σκοπέλοις ἐν ἄκροις
φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

antistr. 1. ΧΟ. λεύσσω, Προμηθεῦ· φοβερὰ
δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις
ὀμίχλη προσῆξε πλήρης
δακρύων, σὸν δέμας εἰσίδουσα
πέτραις προσαυαινόμενον
ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
νέοι γὰρ οἰακονόμοι
κρατοῦσ' Ὀλύμπου,
νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις
Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει.
τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀιστοῖ.

144. γαληνώδει (Gl.). — ση (i. e. σημείωσαι). — πολυκοιμήτῳ, ἠρεμαίῳ, ἵνα τὸν ἀκαλαρείτην δηλώσῃ. τέσσαρα δὲ ὑδάτων ἐγκώμια· τὸ ψυχρόν, τὸ λευκόν, τὸ ἡδύ, τὸ ἠρεμαῖον τῆς ῥεύσεως. 149. χαλεπήν, κακόζηλον φυλακὴν βαστάσω, ὅ ἐστι φρουρήσω τὴν πέτραν. 154. ξηρόμενον (ξηραινόμενον schol. rec.). 155. ἰσχυροδέτοις. 156. κυβερνῆται τροπικῶς. 158. νέοις, προσφάτοις (Gl.). 160. τοὺς Τιτᾶνας καὶ τοὺς τούτων νόμους.

---

141. αἲ bis vel quater recc.: ter M. 143. θ' εἱλισσομένου Turnebus: τ' εἱλισσομένου M. 147. πρὸσ πατρὸσ M, προσπορπατὸς adscripsit m[1]. 150. δνοφερὰ Hirschig. 152. ὀμίχλα recc. 153. εἰσίδουσα (α adpinxit m[1]) M, εἰσιδοῦσαν Hermann. 155. ταῖσδ' Victorius, ἀδαμαντοδέτοισι Turnebus: ταῖσ ἀ(δα)μαντοδέτοισ (το inter ν et δ inseruit m[1]) M. 159. ἀθέτως ex Hesych. ἀθέτως· ἀθέσμως, οὐ συγκατατεθειμένως. Αἰσχύλος Προμηθεῖ δεσμώτῃ Bentley: ἀθέσμωσ M.

ΠΡ. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν θ' Ἅιδου
τοῦ νεκροδέγμονος
εἰς ἀπέραντον Τάρταρον ἧκεν,
δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίοις πελάσας,
ὡς μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος
τοῖσδ' ἐπεγήθει.
νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

str. 2. ΧΟ. τίς ὧδε τλησικάρδιος
θεῶν ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ;
τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ'
ἐπικότως ἀεὶ
θέμενος ἄγναμπτον νόον
δάμναται Οὐρανίαν
γένναν, οὐδὲ λήξει,
πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ
κέαρ, ἢ παλάμᾳ τινὶ
τὰν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχάν.

ΠΡ. ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς
ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου,
χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανις,

161. ἀντὶ τοῦ εἴθε. 165. καλῶς (οὐκ addidit m[1]) ἐπήνεγκεν μήτε τις ἄνθρωπος· οὐ γὰρ ἐπέχαιρον οὗτοι αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ συνέπασχον. 167. εἴδωλον (Gl.). — ὥσπερ εἴδωλον κρέμαμαι ὑπὸ τὸν ἀέρα ἐπίχαρτα πεπονθὼς τοῖς ἐχθροῖς. 172. πλὴν Διός. 175. τὴν Τιτανικήν, τὴν ἐξ Οὐρανοῦ. 179. ἢ αὐτὸν καθέλῃ τις τῆς βασιλείας.

---

161. θ' Turnebus: τ' M. ἀΐδου M. 164 ἀγρίως recc. 165. ὡς μήτε Turnebus: ὡσ μήποτε M. 166. scribendum videtur ἐπέγαθεν (cfr. Cho. 768). 173. ἀεὶ recc.: αἰεὶ M. 179. τίσ M. 180. ἔτ' ἐμοῦ recc.: ἔτ' ἀπ' ἐμοῦ M. 181. γυιοπέδαις recc.: γυοπέδαισ M.

δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ' ἀφ' ὅτου
σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
καί μ' οὔτε μελιγλώσσοις πειθοῦς
ἐπαοιδαῖσιν θέλξει, στερεάς τ'
οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας τόδ' ἐγὼ
καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
δεσμῶν χαλάσῃ, ποινάς τε τίνειν
τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

antistr. 2. ΧΟ. σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς
δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε
διάτορος φόβος·
δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
πᾷ ποτε τῶνδε πόνων
χρή σε τέρμα κέλσαντ'
ἐσιδεῖν. ἀκίχη-
τα γὰρ| ἤθεα καὶ κέαρ
ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

183. περὶ τοῦ ἔρωτος τῆς Θέτιδος φησί. — τὸ νεωστὶ μηχανώμενον κατ' αὐτοῦ. 184. ἀποσυληθήσεται. 185. πειθοῖ γὰρ ἢ βίᾳ πείθομεν, ὡς ὁ ποιητής (*P* 431) »πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ«. 189. τοῦτο τῆς μεγαλοφυΐας Αἰσχύλου καὶ Προμηθέως ἄξιον, τὸ μετὰ τὴν λύσιν ποινὰς αἰτεῖν τὸν Δία. 193. παρρησιάζῃ. 195. ὁ διατορεῖν δυνάμενος καὶ τιτρώσκειν. 196. ἐγὼ ἀπορῶ, φησίν, εἰ ὅλως σε λύσει τῶν δεσμῶν, σὺ δὲ καὶ ποινὰς λαβεῖν ἀξιοῖς ὡς ἀγνοῶν τὸν Διὸς τρόπον. 198. παυσάμενον· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν προσορμιζομένων νεῶν. 201. οὐ μύθῳ παραγόμενον καὶ πειθόμενον. — παρὰ τὸ »ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικ-

---

183. ἀφ', mut. in ὑφ', M. 185. οὔτε Porson (οὔτι recc.): οὔτοι M. 186. ἐπαοιδαῖσι M. 189. τε τίνειν Turnebus: τέ μοι τίνειν M. 190. τῆσδ' recc.: τῆσ M. 194. ἐρέθισε Turnebus: ἠρέθισε M. 197. πᾷ Turnebus: ὅπαι M. 200 sq. κέαρ οὐ παράμυ separato versu M. 201. ἀπαράμυθον recc.: οὐ παράμυθον M.

ΠΡ. οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
—τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς, ἀλλ' ἔμπας, δίω,
μαλακογνώμων ἔσται ποθ', ὅταν 191
ταύτῃ ῥαισθῇ·
τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν
εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἥξει. 194

ΧΟ. πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι 196
οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ.

ΠΡ. ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου 201
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
οἳ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον,
ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἳ δὲ τοὔμπαλιν
σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν,
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων πιθεῖν 206
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
οὐκ ἠδυνήθην· αἱμύλας δὲ μηχανὰς

τόν« (Hom. Θ 463). 202. πάντα δικαίως οἰόμενος ποιεῖν. αὐτὸς ἑαυτῷ ἀρέσκων καὶ δίκαιον νομίζων εἶναι ὅπερ ἂν βούληται πράττειν. 205. φθαρῇ (m[1]). 207. φιλίαν (Gl. rec.). 209. τὴν ὑπόθεσιν βουλόμενος διδάξαι τὸ πάρεργον (περίεργον Pauw) τοῦ γυναικώδους ἤθους προσέλαβεν. οὐκ ἂν γὰρ ὁ Ὠκεανὸς ἠξίωσεν ἐρωτῆσαι εἰδώς. 215. τοῦτο (τούτῳ Vitelli) συναπτέον »οἱ μὲν θέλοντες« (217). 222. συνετάς, τὰς ἐμὰς δῆλον ὅτι.

---

202. καὶ recc.: τε καὶ M. 203. ἔχον ante corr. M. ἰὼ (corr. in δίω m[1]) separato versu M. eiecit δίω Brunck, Ζεὺς et ἀλλ' Bothe (ἔχων' ἔμπας, δίω). 205. ῥαισθῇ recc.: ῥωσθῇ (ω in litura) M. 217. ἕδρης M. 220. πείθειν corr. in πιθεῖν m[1].

ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
ᾤοντ' ἀμοχθὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις
καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
τὸ μέλλον ᾗ κραίνοιτο προυτεθεσπίκει,
ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
χρείη, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.
τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου
οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντι μητέρα
ἑκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθὴς
κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος
κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐξημείψατο.
ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτ', αἰτίαν καθ' ἥντινα
αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
καθέζετ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
ἄλλοισιν ἄλλα καὶ διεστοιχίζετο

226. *τὸ γὰρ θεῖον φύσει μὲν ἕν ἐστιν, ὀνομασίᾳ δὲ πολυμερές.* 227. *καθὸ* (Gl.). 233. *συναιρομένῳ τῇ μητρί.* 238. *ὅτι* (i. e. *σημείωσαι ὅτι*) *οἶδεν τὸ ὄνομα τῆς τυραννίδος. πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος· »μεγάλης ᾿ οὐκ ἐρῶ τυραννίδος«.* 240. *γνώμη* (m^1). 241. *τὸ ἀμνημονεῖν τῶν φίλων.* 242. *ὅπερ δὲ ἐρωτᾶτε, δι' ἣν αἰτίαν κολάζομαι, λέξω.* 246. *διῄρει.*

---

229. *χρείη* Dawesius: *χρὴ.* *ἢ* M, *χρεῖ' ἢ* in marg. m^1. *δόλω τοὺς* M, *δὲ* adscripsit m^1. *ὑπερσχόντας* Porson. 242. *αἰτίην* M. 245. *δαίμοσι* M.

ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' ἀιστώσας γένος
τὸ πᾶν ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.
καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'· ἐξελυσάμην βροτοὺς
τὸ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.
τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν
οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλὰ νηλεῶς
ὧδ' ἐρρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.
ΧΟ. σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος
ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ
μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
ἔχρῃζον εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ.
ΠΡ. καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.
ΧΟ. μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;
ΠΡ. θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
ΧΟ. τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;
ΠΡ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.

247. μισοπονήρως καὶ φιλανθρώπως τὸ ταλαιπώρων προσέθηκεν. 251. τινὲς ἐτόλμησα. καὶ τὸ ἑξῆς μετὰ ἤθους. δύναται καὶ τολμῆς εἶναι ὡς τιμῆς τιμήεις. 253. δύναται (ἢ σύνδεσμος εἶναι ἢ addit Dindorf) ἀντωνυμία ἐν συμπαθείᾳ κειμένη ἤ τοι ὡς »μή μοι μίμνε, φίλον« (Hom. X 38). 257. ἐσταύρωμαι, ἐκτέταμαι. τῶν δὲ μέσων τὸ ῥυθμίζειν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χορδῶν. 263. ἐρωτηματικῶς. μὴ ἕτερον ἥμαρτες ἁμάρτημα;

248. οὐδένα M. 250. τοῖσιν (ν in litura) M. 251. δὲ τόλμησ' M. 253. τῷ ταῖσ (τοι superscr. m) M. 256. ἀλλὰ νηλεῶς Elmsley: ἀλλ' ἀνηλεῶσ M. 257. ἐρύθμισμαι (alterum ρ adscripsit m) M. 261. ἠλγύνθην recc.: ἀλγύνθην M. 262—271. paragraphi praefixae in M, nomina add. m[1]. 262. fort. φίλοις γ'. ἐλεινὸς Porson: ἐλεεινὸσ M. 263. μή πού τι corr. ex μήποτε M. 264. θνητοὺς recc.: θνητούς τ' M. προσδέρκεσθαι ante rasuram M.

ΧΟ. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.
ΠΡ. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.
ΧΟ. καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;
ΠΡ. ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.
ΧΟ. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
ΠΡ. αἰκίζεταί τε κοὐδαμῇ χαλᾷ κακῶν.
ΧΟ. οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;
ΠΡ. οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.
ΧΟ. δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἥμαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες οὔτ' ἐμοὶ λέγειν
καθ' ἡδονὴν σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
μεθῶμεν, ἄθλου δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.
ΠΡ. ἐλαφρὸν ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
ἔχει παραινεῖν νουθετεῖν τε τὸν κακῶς
πράσσοντ'· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.
ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
θνητοῖς ἀρήγων αὐτὸς ηὑρόμην πόνους.
οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοίαισί με
κατισχνανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,
πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας

269. λαμπρόν. 272. συνήθης αὐτῷ ἡ χαλᾷ φωνή. 277. »ἀλλὰ τὰ (ταῦτα m) μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν« (Hom. *Π* 60). 281. τιμωρηθησόμενος. 288. γρ. βλάβας. — βούλεται γὰρ στῆσαι τὸν χορόν, ὅπως τὸ στάσιμον ᾄσῃ.

---

269. φλογωπὸν σπέρμ' Weil. 272. 273. personarum notas, omissas in M, addidit Welcker. 274. 275. paragraphi praefixae in M, notas praescripsit. 279. personae nota caret M, add. m[1]. 280 sq. τὸν κακῶς πράσσοντ' Stanley: τοὺσ κακῶσ πράσσοντασ M. 281. ταῦτ' M, ταῦθ' m[1]. 282. paragraphus praefixa in M. 283. εὑρόμην M. 284. fort. τοιαῖσδέ με. 285. κατισχνανεῖσθαι recc.: κατισχανεῖσθαι M. πεδαρσίαισ ante corr. M.

ἀκούσαθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πίθεσθέ μοι, πίθεσθε, συμπονήσατε
τῷ νῦν μογοῦντι. ταὐτά τοι πλανωμένη
πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

ΧΟ. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώυξας
τοῦτο, Προμηθεῦ.
καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον
θᾶκον προλιποῦσ' αἰθέρα θ' ἁγνὸν
πόρον οἰωνῶν, ὀκριοέσσῃ
χθονὶ τῇδε πελῶ· τοὺς σοὺς δὲ πόνους
χρῄζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι.

Ὠκεανός. ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
διαμειψάμενος πρὸς σέ, Προμηθεῦ,
τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν
γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων·
ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
τό τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως
ἐσαναγκάζει, χωρίς τε γένους
οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν

291. οὐ γὰρ ἐπιμένει μοι ἡ λύπη ἐφ' ἑνί, ἀλλ' ἐπὶ διαφόροις ἀσχάλλω, καὶ τὰ πάντα ὑμῖν ἀφηγήσασθαι βούλομαι. — ἡ περὶ τὰ αὐτὰ πλανωμένη ἡ (ἡ omittit schol. rec.) πημονὴ ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοις προσιζάνει 295. (immo 293) ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κυνηγῶν. 298. προσέθηκε »τῇδε« διὰ τὸν Καύκασον· οὐ γὰρ πᾶσα γῆ σκληρά. — ἐπέλασα. 300. καιρὸν δίδωσι τῷ χορῷ καθήκασθαι τῆς μηχανῆς Ὠκεανὸς ἐλθών. ὑπερβολῇ δὲ ἐχρήσατο, ὅπου γε Ὅμηρος οὐκ εἰσήγαγεν Ὠκεανὸν εἰς τὸν σύλλογον τῶν θεῶν. ἐπὶ γρυπὸς δὲ τετρασκελοῦς ὀχεῖται. 302. τὸν ταχὺν διὰ τῶν πτερῶν. 303. οἷον χωρὶς ἡνίων αὐθαίρετον, οὐ βίᾳ. 307. μοῖραν: λείπει φιλίας.

---

290. πίθεσθέ μοι πίθεσθε Blomfield: πείθεσθέ μοι πείθεσθε M. 291. in ταὐτάτοι M. 295. κραιπνόσυτον recc.: κραιπνόσσυτον M.

νείμαιμ' ἢ σοί.
γνώσῃ δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ
σήμαιν' ὅ τι χρή σοι συμπράσσειν·
οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς ὡς Ὠκεανοῦ
φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

ΠΡ. ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
ἥκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀφῖξαι καὶ συνασχαλῶν κακοῖς;
δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

ΩΚ. ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
θακῶν κλύοι Ζεύς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.

310. μέχρι γλώσσης χαρίζεσθαί σοι καὶ οὐκ ἔργοις. **314sq.** δυσχεραίνει εἴ πως τὸ ἴδιον ἀξίωμα μὴ ἐτήρησεν ὁ Ὠκεανός. **317.** τὴν Σκυθίαν· οἱ γὰρ Χάλυβες Σκυθικὸν ἔθνος. **323.** (in fine paginae v. 286 — 331 continentis) σκόπησον τὰ τῶν ῥητόρων καλὰ παρὰ πρώτοις εὑρεθέντα τοῖς τραγικοῖς. **324.** συνετῷ. **325.** γνῶθι σαυτόν, ὡς ὁ ποιητὴς (E 440)· »φράζεο Τυδείδη καὶ χάζεο«. γνῶθι σεαυτὸν ὅτι ἥττων εἶ τοῦ Διός. — γνωμικόν (m[1]). **330.** πείσῃ

308. νεῖμαί μ' M, νεῖμαιμ' m[1]. 310. χαριτογλωσσεῖν Athenaeus IV p. 165 C: σὲ τὸ χαριτογλωσσεῖν M. 311. συμπράττειν M. 323. paragraphus praefixa in M, notam add. m[1].

ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίγνεται.
σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ' εἴκεις κακοῖς,
πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
οὔκουν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράσομαι
ἐὰν δύνωμαι τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων·
σὺ δ' ἡσύχαζε μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
ἦ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς ὢν περισσόφρων ὅτι
γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται;

ΠΡ. ζηλῶ σ' ὁθούνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.
καὶ νῦν ἔασον μηδέ σοι μελησάτω.
πάντως γὰρ οὐ πείθεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.
πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ.

ΩΚ. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς
ἢ σαυτόν· ἔργῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.

γὰρ χαλεπώτερα. 331. ὡραῖον (m[1]). 333. (immo 334) ἃ πάσχεις νῦν. γνωμικῶς δὲ φησί. 336. λείπει θέλεις εἶναι. 338. ἐάν μοι μὴ πεισθῇς, βλάψεις σεαυτόν. 346. θαυμάζω σε πῶς οὐδὲν πέπονθας ὑπὸ Διὸς συναλγῶν μοι. ἄλλως. ζηλῶ σε, φησίν, ὅτι καὶ τὰ περὶ σαυτοῦ ποιήσας κεκόμισαι χάριν ἐξ ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐάσω σε προσκροῦσαι Διὶ ὑπὲρ ἐμοῦ. προγινώσκων δὲ ὅτι οὐ πείσει τὸν Δία ἀπείργει αὐτόν.

---

333. ἴσωσοι ante corr. M. 335. γίνεται M. 337. παροῦσιν ante ras. M. 346. paragraphus praefixa in M, nota add. m[1]. 347. fort. τούτων. μετασχεῖν Weil. 348. μηδέ recc.: μηδέν M. 349. πείσεις recc. εὐπιθής recc.: εὐπειθής M. 350. πημαθῆσ ante corr. M.

ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς·
αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
ΠΡ. τὰ μέν σ' ἐπαινῶ κοὐδαμῇ λήξω ποτέ·
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοὶ πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·
ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα
θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι
τείρουσ' Ἄτλαντος, ὃς ἐς ἑσπέρους τόπους
ἕστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
ὤμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
ἄντρων ἰδὼν ᾤκτειρα, δάιον τέρας,
ἑκατογκάρανον πρὸς βίαν χειρούμενον
Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς,
σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόβον·
ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ·

361. προμηθητικῶς· οὐ γὰρ κατὰ τὸν ἀνθρώπινον λογισμὸν πολλοὺς αὐτῷ (αὐτῷ m) συνατυχεῖν βούλεται ὁ Προμηθεύς. 366. δυσμεταχείριστον. 367. Κιλίκων. — οἰκήσαντα μὲν ἐν Κιλικίᾳ, κολασθέντα δὲ ἐν Σικελίᾳ. Ἡσίοδος δὲ (immo Pindar. Pyth. I 32) »τόν ποτε Κιλίκιον θρέψεν (θρέψαι m) πολυώνυμον ἄντρον«. 371. οὐ μὲν ἐλεητὸς ὁ τοιοῦτος, ἀλλ' ὁ ποιητὴς φύσει τοῖς τεραστίοις ἐξαιρούμενος (ἐξαιρόμενος Paley) οὐ λεπτολογεῖται τὰ πράγματα.

354. δωρειὰν A de Bamberg. 356. κοὐδαμῇ recc.: κ' οὐδὲ μὴ M. 359. θέλοις recc. 363 Oceani notam praescripsit m[1]. χαί Porson. 364. ὃς πρὸς recc. 369. ἑκατογκάρανον Blomfield (ἑκατογκάρηνον Pauw): ἑκατοντοκάρηνον M, ἑκατοντα- m[1]. 370. πᾶσι δ' ἀντέστη Minckwitz (et Hermann). 371. γαμφιλαῖσι ante corr. M.

ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμας
κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο,
κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
Ἥφαιστος. ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροὺς γύας·
τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον
θερμοῖς ἀπλάτου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου

374. *ἄπαυστον, ἄσβεστον.* 378. *κατεκάη. φέψαλος γὰρ ὁ σπινθήρ. — ἐξησθένησε τὴν δύναμιν, ὃν τρόπον οἱ ἐμβρόντητοι. οἱ δὲ βροντῆς ξηρᾶς ἀκούοντες ἐκπλήττονται.* 379. *ἐκλελυμένον* (Gl.). 380. *τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ τουδιῤμετὰ* (ζ i. e. *ζήτει* in marg. m, *τοῦ διαιροῦντος* Dind., fort. *τοῦ διαιροῦντος μεταξὺ*) *Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν.* 382. *χαλκεύει· μύδρος γὰρ ὁ πεπυρωμένος σίδηρος.* 384. *ἔνθεν ὁ Καλλίμαχος πυρίδειπνόν φησι. ποταμοὺς δὲ πυρὸς τοὺς κατὰ Σικελίαν ῥύακάς φησι, περὶ ὧν ἠκούομεν πάλαι· καὶ κατὰ τοὺς Ἱέρωνος χρόνους κατὰ τὸ μέσον ῥυέντες πολλὰ διέφθειραν χωρία. ὅθεν τό τε θεῖον καὶ τὰ πυρεῖα. γῆ γάρ ἐστι παρακείμενον ἔχουσα πῦρ, ὅ ἐστι κατὰ παράθεσιν τῆς γῆς. ἄλλο δέ ἐστι πῦρ τὸ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ὕδατος, ὃ ποταμοὺς πυρὸς ὁ Πίνδαρος* (Pyth. I 41) *καὶ ὁ Αἰσχύλος φησί.* 385. *τοὺς πλατεῖς* (Gl.).

---

374. *ἄγρυπνοσ* M. 379. *παρήορον* recc., *παράορον* Bergk: *παράωρον* M. 381. *ἰπούμενοσ* M, *ἰπνούμενοσ* m¹. 387. *θερμοῖς* recc.: *θερμῆσ* M. *ἀπλάτου* Schuetz: *ἀπλήστου* M. *βέλεσι* recc.: *βέλεσσι* M. Versum post 385 collocat Fritzsche. 389. Promethei notam praescripsit m¹.

χρῄζεις· σεαυτὸν σῷζ' ὅπως ἐπίστασαι·
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.
ΩΚ. οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις ὅτι
ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;
ΠΡ. ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ
καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.
ΩΚ. ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.
ΠΡ. μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ' εὐηθίαν.
ΩΚ. ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ φρονεῖν δοκεῖν.
ΠΡ. ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.
ΩΚ. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.
ΠΡ. μὴ γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.
ΩΚ. ἦ τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας;
ΠΡ. τούτου φυλάσσου μή ποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ.

394. »λόγος γὰρ ἀνθρώποισιν ἰᾶται νόσου (νόσους Vict., fort. ἰατρὸς νόσου)· ψυχῆς γὰρ οὗτος μόνος ἔχει θελκτήρια« (Menandri). Ὅμηρος (O 393)· »ἧστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις«. 395. ἀγαθύνῃ, καταπραΰνῃ. 396. τοῦτο καὶ Ἱπποκράτης φησὶ »πέπονα φαρμακεύειν, μὴ ὠμά«. νῦν οὖν ἐν ἀκμῇ τοῦ θυμοῦ ἐστι Ζεὺς καὶ οὐ πείσεται. 397. ἐν τῷ προνοεῖσθαι καὶ πειρᾶσθαι τὸν Δία πείθειν. 399. ἄχρηστον (Gl.). 400. ἔα με παρακινδυνεύειν ὑπὲρ σοῦ· ἄμεινόν μοι ἐστὶν εὖ φρονοῦντα σοὶ δοκεῖν τοῖς ἔξωθεν ἀφρονεῖν. 404. ὁ οἶκτος (Gl.).

393—409 paragraphis personas notatavit M, 403 etiam Oceani nota adscripta, ceteras notas add. m[1]. 394. ψυχῆς νοσούσης Plut. cons. ad Apoll. p. 102 B, Eustath. p. 696, 33 et 1005, 21, Georgid. Gnomol. in Boiss. Anecd. I p. 100, Georg. Pachym. ed. Boiss. p. 222, Menand. mon. 550, (ὀργῆς ματαίας εἰσὶν αἴτιοι λόγοι Stob. fl. XX 13, ὀργῆς οἰδαινούσης Themist. or. VII p. 98, iracundiae Cic. Tusc. III 31), fort. ὀργῆς σφυδώσης. 396. ἰσχναίνῃ recc.: ἰσχναίει M. 403. στέλλῃι M.

ΩΚ. ἡ σή, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.
ΠΡ. στέλλου, κομίζου, σῷζε τὸν παρόντα νοῦν.
ΩΚ. ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώυξας λόγον.
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
τετρασκελὴς οἰωνός· ἄσμενος δέ τἂν
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

str. 1. ΧΟ. στένω σε τᾶς οὐλομένας
τύχας, Προμηθεῦ,
δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων
ῥαδινῶν λειβομένα ῥέος παρειὰν
νοτίοις ἔτεγξα πηγαῖς·
ἀμέγαρτα γὰρ τάδε Ζεὺς
ἰδίοις νόμοις κρατύνων
ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς
πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμήν.
antistr. 1. πρόπασα δ' ἤδη στονόεν
λέλακε χώρα,
μεγαλοσχήμονά τ' ἀρχαι-

407. τοῦ μὴ λυπεῖν τὸν Δία. 408. (ad 406 refert Paley) ἀντὶ τοῦ εὐλαβήθητι. 409. ἄτοπον ἦν τὴν πάντων γένεσιν χρονίζειν ἐπὶ τῆς κινήσεως, εἰ (ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ὡς ἂν εἰ Weil) καί τις ἥλιον εἰσαγαγὼν ἐπὶ πολὺ τὸν κόσμον ἀνήλιον εἴασεν. δεῖ οὖν μεμετρημένως ταῦτα ποιεῖσθαι. 413. τὸ στάσιμον ᾄδει ὁ χορὸς ἐπὶ τῆς γῆς κατεληλυθώς. — λείπει τὸ ἕνεκα. 416. ῥέος: ῥεῦμα. παρὰ τὸ ῥέω ῥέος ὡς κλέπτω κλέπος· »οἴχεται τὸ κλέπος αὐτὸς ἔχων«. 421. τὴν βίαν. καὶ Πίνδαρος (Pyth. I 8) »αἰχματὰν κεραυνόν« τὸν βίαιον λέγει. 424. μεγάλου σχήματος οὖσαν.

---

408. σῶζε M. 411. δέ τἂν Blomfield: δ' ἔτ' ἂν M. 413. τᾶσ[τ] οὐλομέναο[η] M. 415. δακρυσίστακτα Minckwitz. 416. ῥαδινὸν recc. 417. νωτίοισ ante ras. M. παγαῖς recc. 420. ὑπερήφανοσ[ν] M. 421. ἐνδείκνυσιν recc.: ἐνδεικνύειν M. αἰχμάν rec.

οπρεπῆ – ◡ ◡ – στένουσι τὰν σὰν
ξυνομαιμόνων τε τιμάν,
ὁπόσοι τ' ἔποικον ἁγνᾶς
'Ασίας ἕδος νέμονται,
μεγαλοστόνοισι σοῖς πή-
μασι συγκάμνουσι θνατοί·
str. 2. Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι
παρθένοι, μάχας ἄτρεστοι,
καὶ Σκύθης ὅμιλος, οἳ γᾶς
ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαιῶ-
τιν ἔχουσι λίμναν,
antistr. 2. 'Αραβίας τ' ἄρειον ἄνθος,
ὑψίκρημνον οἳ πόλισμα
Καυκάσου πέλας νέμουσιν,
δάιος στρατός, ὀξυπρῴροι-
σι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
epod. μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις
δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις
Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμαν θεὸν
Ἄτλανθ', ὃς αἰὲν ὑπέροχον σθένος
κραταιὸν οὐράνιόν τε πόλον
νώτοις ὑποστενάζει.

427. ἀναχρονισμός· οὔπω γὰρ ἦν ἐποικισθεῖσα τοῖς Ἕλλησιν ἡ 'Ασία. 430. σὺν ἡμῖν κάμνουσιν. 432. αἱ 'Αμαζόνες 436. τὸ ἀρήϊον. — πῶς τὴν 'Αραβίαν Καυκάσῳ συνῴκισεν; ἢ ἐπεὶ Στράβων (XI p. 506) φησὶ Τρωγλοδύτας οἰκεῖν μεταξὺ Μαιώτιδος καὶ Κασπίας, οἵ εἰσιν Ἄραβες. 437. λείπει ὁ καί. 438. νέμονται οἱ Κόλχοι (sine nota lemmatis). 445. πόλος κυρίως τὸ τοῦ ἄξονος ἄκρον. 446. λείπει ἔχων· ἢ μετὰ στεναγμοῦ φέρει.

---

437. ὑψίκρημνον Elmsley (cfr. schol.): ὑψίκρημνον θ' M. 438. νέμουσι M. 442. ἀδαμαντοδέτοις rec.: ἀκαμαντοδέτοισ M. 444. ὃς recc.: ὢσ M. ὑπέροχον rec.: ὑπείροχον M.

βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
ξυμπίτνων, στένει βυθός,
κελαινὸς δ' Ἄιδος ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς,
παγαί θ' ἁγνορύτων ποταμῶν
στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

ΠΡ. μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μηδ' αὐθαδίᾳ
σιγᾶν με· συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ,
ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς διώρισεν;
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι· τἀν βροτοῖς δὲ πήματα
ἀκούσαθ', ὥς σφας νηπίους ὄντας τὸ πρὶν
ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.

447. τῇ βοῇ. 448. ἀπ' εὐθείας τῆς τὸ στένος. 450. καθαρὸν ῥεῦμα ἐχόντων. 452. σιωπῶσι γὰρ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ δι' αὐθάδειαν, ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυξὶ Σοφοκλέους (Αἰσχύλου Menagius), ἢ διὰ συμφοράν, ὡς ἡ Νιόβη παρ' Αἰσχύλῳ, ἢ διὰ περίσκεψιν, ὡς ὁ Ζεὺς παρὰ τῷ ποιητῇ (Α 512) πρὸς τὴν Θέτιδος αἴτησιν. 454. ὑβριζόμενον· ὅθεν καὶ Ἀρκάδες προσέληνοι· ὑβρισταὶ γάρ (mutavit in ὕβρισται γὰρ et addidit ὁ Προμηθεὺς) m[1]. »μέμψιν ἀνθρώπων ἔχων« (461). 456. διὰ τὸ συμβαλέσθαι Διῒ κατὰ τῶν Τιτάνων· εἰ δὲ Ζεὺς ἀπένειμεν ἑκάστῳ θεῷ τιμήν, σχεδὸν οὐ Διός, ἀλλὰ Προμηθέως τὸ κατόρθωμα. 458. ἃ εἶχον πήματα πρώην, διὰ τὸ μηδὲν τῶν συμφερόντων εἰδέναι. 460. ἔμφρονας (Gl.). — ἐπιτευκτικούς, ἐπιτυχεῖς (Gl.).

---

447. βοᾶι (η superscr.) M. 448. βυθός recc.: βαθὺσ (proferens in proximum versum) M. 448. ξυμπίτνῶν M. 449. κελαινὸς Ἄιδος Lachmann. γᾶς profert in proximum versum M. 450 ἀγνωρύτων mut. in ἁγνορύτων M. 454. προυσελούμενον Askew (προυσελεῖν exhibet liber Rav. Aristoph. Ran. 730, προυσελλεῖν Etym. M. p. 690, 12 προσέληνοι· προυσελλεῖν λέγουσι τὸ ὑβρίζειν. καὶ οἱ Ἀρκάδες ἐπειδὴ λοιδορητικοί εἰσιν· οὕτως ἐν ὑπομνήματι Προμηθέως δεσμώτου): προσηλούμενον (ε superscr.) M.

λέξω δέ, μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων,
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος·
οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ' ὀνειράτων
ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν βίον
ἔφυρον εἰκῇ πάντα, κοὔτε πλινθυφεῖς
δόμους προσείλους ἦσαν, οὐ ξυλουργίαν·
κατώρυχες δ' ἔναιον ὥστ' ἀήσυροι
μύρμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ
οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος οὔτε καρπίμου
θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
ἔπρασσον, ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
ἐξηῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
μνήμην ἁπάντων, μουσομήτορ' ἐργάνην.
κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα,
ζεύγλαισι δουλεύοντα σώμασίν θ' ὅπως

463. *τὸ παροιμιῶδες ἐξηγεῖται »νοῦς ὁρῇ καὶ νοῦς ἀκούει«* (ex v. Epicharmi). 466. *ἐν ταραχῇ ἔζων.* 467. *πρὸς ἥλιον ὁρῶντας. καὶ Εὔπολις »αὐλὴ πρόσηλος«* (ει above). — *ἦσαν: τοῦ ᾔδεσαν συγκοπή. — οὐ ξύλων ἐργασίαν* (Gl.). 468. *οἱ πτερωτοὶ ἢ κοῦφοι.* 470. *οὐ διεγίγνωσκον διὰ τῶν ἄστρων τοὺς καιρούς.* 473. *τούτων τὴν εὕρεσιν καὶ Παλαμήδῃ προσῆψεν, ἴσως δὲ κἀκείνῳ Προμηθέως.* 474. *δυσκρίτους: δυσκαταλήπτους, δυσγνώστους. οἷον Ὠρίων ὅτι δύνων χειμῶνα ποιεῖ.*

---

467. *προσήλους* (ει above) M. 468. *ἔναγον* ante corr. M. *ἀήσυροι* M, *ἀείσυροι* m1. 475. *σοφισμάτων* Stob. ecl. I 1 et fl. LXXXI 1: *νοσφισμάτων* M, *σοφισ* in marg. m1. 476. *ἐξηῦρον* Stob. fl. l. l.: *ἐξεῦρον* M. 477. *μνήμην* M, *μνήμην θ'* m1. *ἐργάνην* Stob. fl. l. l.: *ἐργαν** M, *ἐργάτιν* m1. 478. *κνώδ** M, *αλα* addidit m1. 479. *σάγμασιν* Pauw.

οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.
βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.
ΧΟ. *μή νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,*
σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.
ΠΡ. *οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρος*
κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς
δύαις τε καμφθεὶς ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·
τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.
ΧΟ. *τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;*
ΠΡ. *Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες.*
ΧΟ. *τούτων ἄρα Ζεύς ἐστιν ἀσθενέστερος;*
ΠΡ. *οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.*
ΧΟ. *τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;*
ΠΡ. *τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο μηδὲ λιπάρει.*
ΧΟ. *ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.*
ΠΡ. *ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς*
καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος

523. *τοῦ δέοντος πέρα* (*πέραι* m). 524. *ἀφ' ὧν λέγεις καὶ λυθήσῃ καὶ πλέον Διὸς ἰσχύσεις.* 527. *οὐ ταῦτα οὕτως πέπρωνται, ἵν' ἡ τελεσφόρος Μοῖρα ταχέως τὰ κατ' ἐμὲ κράνῃ καὶ πληρώσῃ, ὅ ἐστιν, οὔπω μοι λυθῆναι μεμοίραται· ἐν γὰρ τῷ ἑξῆς δράματι λύεται, ὅπερ ἐμφαίνει* (*ὃ παρεμφαίνει* Dindorf) *Αἰσχύλος.* 531. *τίς τῆς ἀνάγκης κρατεῖ καὶ δεσπόζει;* 533. *εἰ θέλει σε πρὸ μοίρας λῦσαι, οὐ δύναται ὁ Ζεὺς τοῦτο ποιῆσαι.* 534. *προαναφωνεῖ τὸν ἔρωτα Θέτιδος.* 536. *εἰ κρατήσει εἴτε μή.* 537. *ἐν σαυτῷ κρύπτεις.* 538. *τῷ ἑξῆς δράματι φυλάττει τοὺς λόγους.*

---

521. *πάντα* recc.: *ταῦτα* M. 523. *μὴ νῦν* M. 526. *ἰσχύσει* ante corr. M. 529. *χαμφθεὶς* (ν superscr.) M. 531—538 paragraphi praefixae in M, notas add. m[1]. 535. *πλὴν* recc.: *πρὶν* M.

ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σῴζων ἐγὼ
δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.

str. 1. ΧΟ. μηδάμ' ὁ πάντα νέμων
θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος ἀν-
τίπαλον Ζεύς,
μηδ' ἐλινύσαιμι θεοὺς ὁσίαις
θοίναις ποτινισσομένα
βουφόνοις, παρ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἄ-
σβεστον πόρον,
μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις,
ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι
καὶ μήποτ' ἐκτακείη·
antistr. 1. ἡδύ τι θαρσαλέαις
τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλ-
πίσι, φαναῖς
θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.
φρίσσω δέ σε δερκομένα
μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον
– – ⏑ –
Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
ἰδίᾳ γνώμᾳ σέβῃ
θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.

540. ὅσον δυνατόν (Gl.). 542. ὁ πάντα διοικῶν Ζεὺς μηδέποτε ἀντίπαλον κράτος ποιοῖτο τῇ ἐμῇ γνώμῃ, ἀντὶ τοῦ μηδέποτε ἐναντίος μοι γένοιτο. 545. παυσαίμην (Gl.). 546. θυσίαις, ἑορταῖς (Gl.). 550. τὸ τιμᾶν θεούς. 552. καλὸν τὸ ἀπὸ ἀγαθοῦ συνειδότος ἀγαθὰ ἐλπίζειν πείσεσθαι ὑπὸ θεῶν. 555. αὔξουσαν (Gl.). 556. ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. 559. αὐθαιρέτῳ (Gl. rec.). — φιλάνθρωπος εἶ.

540. σώζων M. 543. θεῖτο M. 546. ποτινισομένα M. 550. ἐμμένοι ante corr. M. 552. ἀδύ Hermann. 553. τείνειν recc.: τίνει (ν suprascr.) M. ἐλ in proximum versum profert M. 557. μόχθο* ante corr. M.

str. 2. φέρ' ὅπως ἄχαρις
χάρις, ὦ φίλος· εἰ-
πέ, ποῦ τίς ἀλκά; τίς ἐφαμερίων
ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν,
ἰσόνειρον, ᾇ τὸ φωτῶν
ἀλαὸν γένος ἐμ-
πεποδισμένον;
οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν
θνατῶν παρεξίασι βουλαί.

antistr. 2. ἔμαθον τάδε σὰς
προσιδοῦσ' ὀλοὰς
τύχας, Προμηθεῦ. τὸ διαμφίδιον
δέ μοι μέλος προσέπτα
τόδ' ἐκεῖνό θ' ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ
καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν
ἰότατι γάμων,
ὅτε τὰν ὁμοπάτριον

561. λείπει ἐγένετο (Gl.). — δεῦρο δὴ καὶ σκόπησον ὅτι ἡ χάρις, ἣν ἐχαρίσω τοῖς ἀνθρώποις, ἄχαρις ἦν καὶ ἀμείψασθαί σε μὴ δυναμένη. πῶς γὰρ θεῷ βοηθήσει ἄνθρωπος; 564. οὐ προεσκόπησας ἀσθενέσι χαριζόμενος. 566. σκιᾶς ὄνειρον ἄνθρωποι κατὰ Πίνδαρον (Pyth. VIII 136). 567. ἀλαὸν γένος: ἀντὶ τοῦ ἀπροόρατον τοῦ μέλλοντος. — λείπει ἔστιν, ᾗ (ἵν' ᾖ Dind.) ἐμπεπόδισται. 569. τὴν εἱμαρμένην. — ὑψηλῶς καὶ τραγικῶς τὸ τῆς εἱμαρμένης ὄνομα (τὸν τῆς εἱμαρμένης νόμον Paley) Διὸς ἁρμονίαν εἶπεν. 573. τὸ διαμφίδιον: διαπαντὸς κεχωρισμένον, ἐναντίον τοῖς νῦν. τότε γὰρ γαμοῦντί σοι τὸν ὑμέναιον ᾔδομεν, νῦν δὲ δυστυχοῦντί σοι θρῆνον. — τὸ δισσόν (Gl. rec.). 577. πορείᾳ, παρὰ τὸ ἰέναι, τῇ συνόδῳ.

---

561 sq. ἄχαρις χάρις Turnebus: χάρισ ἄ|χαρισ M. 563. ποῦ τισ M. 565. ἄκικυν in versum proximum profert M. 566. ἀντόνειρον Reisig. 567 sq. ἀλαὸν ⟨δέδεται⟩ | γένος ἐμπεποδισμένον; Meineke. 569. οὔπως Paley (οὔπω Hermann). 572. προσιδοῦσ' recc.: προϊδοῦσ' M. 575. ἐκεῖνό θ' ὅτ' Brunck: ἐκεῖν' ὅτε τότ' M (ἐκεῖνό τε ὅτ' recc.).

ἕδνοις ἄγαγες Ἡσιόναν
πείθων δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ΙΩ. τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν
χειμαζόμενον;
τίνος ἀμπλακίας ποινὰς ὀλέκῃ;
σήμηνον ὅποι
γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι.
ἆ ἆ ἒ ἔ,
χρίει τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἶστρος,
εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς, ἄλευ' ἆ δᾶ,
τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,
ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
ἀλλά με τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνέρων περῶν

580. πείθων δάμαρτα: ἕδνοις πείθων τὴν ἐσομένην σοι δάμαρτα κοινόλεκτρον. ἢ τὴν κοινόλεκτρον τοῦ Ὠκεανοῦ Τηθὺν πείσας. 581. τίς γῆ: τὸ τῆς Ἰοῦς ἐπεισόδιον μονῳδεῖ μέν, ἔχει δὲ πρὸς τὸ ὑποκείμενον συναφές, ὅτι μαντεύεται αὐτῇ ὁ Προμηθεὺς ὅτι ἀπ' αὐτῆς ἔσται ιγ', ὃς αὐτῷ χρόνῳ ἐπαμυνεῖ (ἐπαμύνει m, corr. m[1]). ἄλλως τε καὶ αὐτὴ ὑπὸ Διός φησιν ἠδικῆσθαι καὶ διὰ τοῦτο παραμυθεῖται τὸν Προμηθέα. 582. τοῖς ὑρείοις (Gl.). 584. ἀποδιδούς (m[1]). 587. ἐμμανὴς οὖσα ὑπὸ τοῦ οἴστρου φαντάζεται. 588. κεντρίζει. 589. γράφεται Ἀλευάδα πατρωνυμικῶς ἀπὸ τοῦ Ἀλεύας (post γράφεται superscripsit τοῦ et in marg. adscripsit πατὴρ τοῦ Ἄργου m[1]). ἢ ὃν δεῖ φυλάξασθαι. τινὲς οὕτως, ἄλευ ἆ δᾶ· ἄλευ, ἀναχώρει, ἔκκλινε· τὸ δὲ ἆ δᾶ ὦ γῆ. οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν δῆν καὶ δᾶν φασιν, καὶ τὸν γνόφον δνόφον. 590. φαντάζεται γὰρ αὐτὸν καὶ μετὰ θάνατον πτοουμένη.

579. ησιοναν M, ησιονην m[1]. 580. πείθων M, πιθὼν m[1]. 581. λεύσειν M, σ supra adscr. m[1]. 582. χαλινοῖς recc.: χαλινοῖσιν M. ἐμ ut videtur ante ras. M. πετρίνοισι M. 588. με τὰν recc.: με M. — οἴστροισ M, οἶστροσ m[1]. 589. ἄλευ ὦ ante corr. M. δᾶ Triclinius: δᾶ. φοβοῦμαι M.

κυνηγετεῖ, πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν
παραλίαν ψάμμαν.

str. ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ
ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον·
ἰὼ ἰὼ πόποι,
ποῖ μ' ἄγουσι ⏑ – τηλέπλανοι πλάναι;
{τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ,
{τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας εὑρὼν ἁμαρ-
τοῦσαν ἐν πημοσύναις, ἓ ἕ,
οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
παράκοπον ὧδε τείρεις;
πυρί με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
ποντίοις δάκεσι δὸς
βοράν, μηδέ μοι
φθονήσῃς εὐγμάτων, ἄναξ.
ἅδην με πολύπλανοι πλάναι
γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπῃ
πημονὰς ἀλύξω.

596. ἀλλ' οὐχ ἐμοὶ διὰ τὸ νηστεύειν. Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ καὶ ᾄδοντα αὐτὸν εἰσάγει. εἰπὼν δὲ αὐτὸν »βούταν« ἐνέμεινε τῇ τροπῇ. αὐλοῦσι γὰρ ἑπόμενοι τοῖς ποιμνίοις οἱ βουκόλοι. — ἀντὶ τοῦ ἠχεῖ (Gl.). — ἡ σῦριγξ (Gl.). 597. ἴσως ὑπνοποιόν τι μέλος πρὸς ἑσπέραν αὐλούμενον. φησὶ δὲ ὅτι ἑσπέρα ἐστὶν ἤδη. ἐγὼ δὲ νῆστις οὖσα ἐλαύνομαι. 601. παρὰ τὸ »ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ« (Hom. *E* 374). οὐ δι' ἀκοῆς τι μαθὼν φαῦλον περὶ ἐμοῦ. 604. παρακεκομμένην μέρος τοῦ νοῦ. 609. ἱκανῶς (Gl.). 610. παρήλασαν (Gl.) (περιήλασαν Paley).

---

594. κυναγεῖ Hermann. 595. ψάμμαν M, ψάμμον m[1]. 596. in marg. ζτ m. κηρόπακτος Meineke. 598. ἰὼ ἰὼ πόποι Seidler: ἰὼ ἰὼ ποῖ ποῖ' π' ὁ π' οι π' ὁ π οἱ M. 599. ποῖ μ' recc.: πῇ μ' M. ἄγουσιν ⟨πλάναι⟩ Meineke. τηλέπλανοι Seidler: τηλέπλαγκτοι M. πλάνοι M, πλάναι m[1]. 602. πημοσύναις Hermann: πημοναῖσιν M. 604. τεύρεις ut videtur ante corr. M. 605. πυρί με Erfurdt: πυρὶ M. 606. ποντίοις recc.: ποντίοισι M. 610. ὅπα Schuetz.

κλύεις φθέγμα τᾶς
βούκερω παρθένου;
ΠΡ. *πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης*
τῆς Ἰναχείας; ἣ Διὸς θάλπει κέαρ
ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους
Ἥρᾳ στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.
antistr. *ΙΩ.* *πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις;*
εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ τίς ὢν
τίς ἄρα μ', ὦ τάλας,
τὰν ταλαίπωρον ὧδ' ἔτυμα προσθροεῖς,
θεόσυτόν τε νόσον ὠ-
νόμασας, ἃ μαραίνει με χρίουσα κέν-
τροισι — φοιταλέοις, ἒ ἔ.
σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις
λαβρόσυτος ἦλθον, — —
ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. δυσ-
δαιμόνων δὲ τίνες οἵ,
ἒ ἔ, οἵ' ἐγὼ
μογοῦσιν; ἀλλά μοι τορῶς
τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει

615. *διὰ τοῦ τὸν πατέρα αὐτῆς ὀνομάσαι ἐνέφηνε τὸν μάντιν, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ* (*λ* 100) *ὁ Τειρεσίας »νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ«* (*Ὀδυσεῦ* m). 617. *διὰ τὸν ζῆλον στυγητή.* 621. *ἐτύμως προσφωνεῖς* (Gl.). 622. *τὸν Διὸς ἔρωτα.* 624. *μανικοῖς* (Gl.). 625. *νηστευτικαῖς. — ἀπὸ τοῦ νῆ καὶ τοῦ στάσις* (m[1]). 627. *τοῖς τῆς Ἥρας.* 628. *τίνες ὅλως τῶν δυσδαιμόνων μογοῦσιν οἷα ἐγώ; τινὲς οὕτως,* (*δυσδαιμόνων* addit Dind.) *δὲ τίνες* (*δε τινες* m), *ἵνα λείπῃ τὸ παῖδες.*

---

612. paragraphum praefixit M, chori notam adscripsit m[1]. *φθέγμα* M, *πρόσ* superscripsit m[1]. 617. *ἥιρα* et *γυμνάιζεται* M. 621. *ἕτοιμα* ut vid. M, *ἔτυμα* m[1]. 622. *θεόσυτόν* Morell: *θεόσσυτόν* M. 623. *ἃμαραί* (*νει* superscriptum) *με* M. 624. *φοιταλέοις* Hermann: *φοιταλέοισιν* M. 625. *νίστισιν* M, *νήστισιν* m[1]. 626. *λαβρόσυτος* Hermann: *λαβρόσσυτοσ* M. 628. *οἷ* M.

παθεῖν, τί μῆχαρ, ἢ τί φάρμακον νόσου,
δεῖξον, εἴπερ οἶσθα·
θρόει, φράζε τᾷ
δυσπλάνῳ παρθένῳ.

ΠΡ. *λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρῄζεις μαθεῖν,*
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ,
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα·
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα.
ΙΩ. *ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,*
τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;
ΠΡ. *ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.*
ΙΩ. *οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;*
ΠΡ. *λέγ' ἥντιν' αἰτῇ· πᾶν γὰρ οὖν πύθοιό μου.*
ΙΩ. *σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασεν.*
ΠΡ. *βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.*
ΙΩ. *ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;*
ΠΡ. *τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.*
ΙΩ. *καὶ πρός γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης*
δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.
ΠΡ. *τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.*

639. *δεῖ προσθεῖναι τὸ α τὸ* (*τῷ* Dind.) *δοτῆρα διὰ τὴν τομ* 641. *τίνος ἕνεκα τιμωρῇ;* 643. *δωρεὰ ἐπὶ συμφορᾶς. καὶ* *χίλοχος »κρύπτομεν* (*κρύπτωμεν* Rob., *δ'* addit Schneidewin) *ἀνε* *Ποσειδῶνα* (*Ποσειδάωνος* Schneidewin) *ἄνακτα* (*ἄνακτος* Rob.) *δῶρ* 645. *ἔδησεν, παρὰ τὸ ἔχειν ἔχεμα ἔχμα.* 648. *διὰ τὸ μὴ τ* *τολογῆσαι.* 650. *τίς χρόνος εἰς τὸ πέρα ἔσται;* 651. *τὸ* *μαθεῖν σοι κρεῖσσον: Ἐπικούρειόν ἐστι δόγμα, ἀναιροῦν τὴν μαντικ*

---

632. (*τί μῆχαρ; τί* Elmsley), *τί μῆχαρ; ἢ τί* Martin: *τί μὴ χρή* 634. *φράζε τᾷ* recc.: *φράζετε* M. 636. *ὅπερ* Etym. M. p. 762, *ὅτι* M. 640—643, 646—653, 655—657. paragraphis personas nota M, personarum notas superscr. m[1]. 643. vide 354. 644. *αἰ* M, *αἰτῆι* m. *γὰρ ἂν* recc., *δ' ἂν οὐ* Fritzsche. 647. *ἀπλακημάτων* (μ superscr.) 648. *σαφηνῆσαι* ante corr. M, *σαφηνίσας* Linwood.

ΙΩ. μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.
ΠΡ. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδε τοῦ δωρήματος.
ΙΩ. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
ΠΡ. φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ' ὀκνῶ θρᾶξαι φρένας.
ΙΩ. μή μου προκήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.
ΠΡ. ἐπεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή.
ΧΟ. μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.
ΠΡ. σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
ὡς τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας
ἐνταῦθ', ὅπου μέλλοι τις οἴσεσθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.
ΙΩ. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή,
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρῄζετε
πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι
θεόσσυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν

εἱμαρμένης γάρ, φησί, πάντα κρατούσης πρὸ καιροῦ λελύπηκας, ἢ χρηστόν τι εἰπὼν τὴν ἡδονὴν ἐξέλυσας. λέγουσι δὲ ὅτι καὶ τὸ »ἃ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται«. 655. ταράξαι (Gl.). 656. τὸ ἀκούειν. 658. τοῦτο ἅμα καὶ σαφηνίζων τῷ ἀκροατῇ τὰ πράγματα (καὶ addit Paley) διὰ τῶν τῆς Ἰοῦς Προμηθέα παραμυθούμενος, ὅπως τε μεταξὺ τά τε (τὰ τῆς Paley) Ἰοῦς ῥηθείη, εἶτα πάλιν τὰ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐξαλλαγὴ τῆς τάξεως νεαροποιήσει τοὺς ἀκούοντας. 666. διαγωγήν, διήγησιν ἀξίαν ἔχειν (l. ἔχει) τὸ εἰπεῖν. 670 sq. ὃ μάλιστα λυπεῖ γυναῖκα, τὸ τῆς ἀμορφίας.

---

652. μέλω M, λ supra adscripsit m. 653. τοῦδέ σοι Turnebus. 654. μὴ M, οὐ superscripsit m. 655. θράξαι M. 660. λεγούσασ M, corr. m[1]. 664. τἀποχλαῦσαι recc.: χ' ἀποχλαῦσαι M. 665. ὅπου Ellendt: ὅποι M. τίσ M. 668. προσχρήζετε M. 669. ὀδύρομαι γρ. αἰσχύνομαι M.

μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο.
αἰεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πωλεύμεναι
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
λείοισι μύθοις· ὦ μέγ' εὔδαιμον κόρη,
τί παρθενεύῃ δαρόν, ἐξόν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ συναίρεσθαι Κύπριν
θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ ἀπολακτίσῃς λέχος
τὸ Ζηνός, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός,
ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου.
τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασι
ξυνειχόμην δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφαντ' ὀνείρατα.
ὁ δ' ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης πυκνοὺς
θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρὴ
δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.
ἧκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ
σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη
ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ,
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις,
κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
κεραυνόν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος.

674. *λείπει τάδε λέγουσαι.* 677. *συνουσιάσαι.* 678. *ὡς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζῴων.* 679. *παρὰ τὸ »ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι«* (Hom. ζ 31). 686. *ἔπεμπεν* (m¹). 691. *ἐντελλομένῃ* (Gl.).

---

672. *ὄψει* ante corr. M. *πωλεύμεναι* (*πολ* superscripsit m¹) M. 674. *εὐδαίμων* M, *εὔδαιμον* m. 678. *μηπολακτίσησ* M 684. *νυκτίφοιτ'* recc. *νυκτίφοιτα δείματα* A Nauck cl. Lycophr. 225. 687. *φίλως* M, *a* super *ωι* scripsit m¹. 694. *εἰ* Naber. *πυρωπὸν* recc.: *πυρωτὸν* M. 695. *ἐξαϊστώσοι* Blomfield: *ἐξαϊστώσει* M.

τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν,
ἐξήλασέν με κἀπέκλησε δωμάτων
ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ᾽ ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
ἦσαν, κεραστὶς δ᾽, ὡς ὁρᾶτ᾽, ὀξυστόμῳ
μύωπι χρισθεῖσ᾽ ἐμμανεῖ σκιρτήματι
ᾖσσον πρὸς εὔποτόν τε Κερχνείας ῥέος
Λέρνης ἄκρην τε· βουκόλος δὲ γηγενὴς
ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὡμάρτει πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
ἀπροσδόκητος δ᾽ αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλὴξ δ᾽ ἐγὼ
μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
κλύεις τὰ πραχθέντ᾽· εἰ δ᾽ ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ᾽ οἰκτίσας
ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.

ΧΟ. *ἔα ἔα, ἄπεχε, φεῦ·*
οὔποτ᾽ οὔποτ᾽ ηὔχουν ξένους
μολεῖσθαι λόγους

696. *ἀνεχρόνισεν· οὔπω γὰρ ἦν τὸ μαντεῖον.* 701. *ὀξέως δάκνοντι· μόνον δὲ τὴν ὄψιν μετεβλήθη εἰς βοῦν.* 703. *Κέρχνη κρήνη Ἄργους. τὸ ἀπὸ Κέρχνης κατιόν, ὅ ἐστιν ὄρος. καὶ ἡ ἄκρα δὲ ὄρος.* 711. »*μηδέ τί μ᾽ αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ᾽ ἐλεαίρων, ἀλλ᾽ εὖ μοι κατάλεξον*« (Hom. γ 96). 712 sq. *ὡραῖον* (m¹). — *γνώμη* (m¹ in altero margine). 713. *τοὺς ψευδεῖς.* 714. *σιώπα* (Gl.).

697. *κἀπέκλεισεν* M. 701. *κεράστισ* M. 702. *ἐμμανεῖ•* (σ ut vid. erasum) M. 704. *Λέρνης τε κρήνην* Canter, fort. *Λέρνης τε νᾶμα.* 709. *πρὸ* M, *πρὸσ* m. 710. *ὅ τι* Turnebus: *ἔτι* M. 711. *πόνων* recc.: *πόνον* M. *μηδ᾽ ἔμ᾽* primitus M. 712 *ψεύδέσσιν* M. 714—721 coryphaeus canere videtur. 715. *ηὔχουν* schol.: *ηὐχόμην* M. *ξένους* in versum proximum profert M.

ἐς ἀκοὰν ἐμάν, οὐδ' ὧδε δυσθέατα
δύσοιστα πήματα, λύματα, δείματ' ἀμφήκει
κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.
ἰὼ ἰὼ μοῖρα μοῖρα,
πέφρικ' ἐσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.

ΠΡ. πρῴ γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ·
ἐπίσχες ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.
ΧΟ. λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
τὸ λοιπὸν ἄλγος προυξεπίστασθαι τορῶς.
ΠΡ. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε
τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης·
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
σύ τ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους
θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
στρέψασα σαυτὴν στεῖχ' ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις,
ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτυμένοι·

717. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ηὔχουν. — διότι βοῦς ἦν (Gl.). 718. ὀξεῖ ἐξ ἑκατέρου μέρους, τροπικῶς. 722. πρὶν ἢ σε μαθεῖν τὰ λοιπά, δυσφορεῖς καὶ θαυμάζεις ταῦτα. 731. ἀποστρέφει τὸν λόγον πρὸς αὐτήν. 733. ἀποφέρεται συνήθως εἰς τὸ διαγράφειν ὄρη, ποταμούς, καὶ τὰ τοιαῦτα γνωστὰ ἄγνωστα. 736. ἐν ταῖς εὐτρόχοις ἁμάξαις. 737. τοὺς ὤμους δηλονότι.

---

721. εἰσιδοῦσα recc. 722. πρῶγε M, corr. in πρῶιγε m, ό supra scripsit (πρό γε) m[1]. τίσ M. 724. 726. paragraphos praefixit M, chori et Promethei notas addidit m[1]. 726. χρείαν recc.: χρεῖαν τ' M. 727. ἐχρήζετε M. 730. τῆνδε τῆνδε ante corr. M. 732. βάλ' recc.: μάθ' M. 735. νωμάδασ ante corr. M. 736. ναίουσ' recc.: νέουσ' M. 737. ἐξηρτυμένοι rec.: ἐξηρτημένοι M.

οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἁλιστόνοις γύποδας
χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.
ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
ἥξεις δ' ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινὴν
βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
ἥξεις στυγάνορ', αἳ Θεμίσκυράν ποτε
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος,
ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν·
αὗταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ

738. *ὑπὸ ἁλὸς τινασσομένας* (*τινασσομέναις* schol. rec.)· *μὴ δι' ὀρεινῶν, φησί, τόπων πορεύου, ἀλλὰ δι' ἐναλίων. — ἔθνος. ἀντὶ γενικῆς. τινὲς γυμνόποδας* (m^1). 742. *προσπελαστοί. ἀδικοῦνται γὰρ οἱ ἐκεῖσε ἀφικνούμενοι.* 743. *τὸν Ἀράξην, παρὰ τὸ ἀράσσειν καὶ ἠχεῖν τὰ κύματα αὐτοῦ.* 745 (immo 747). *τῶν ἄκρων.* 748. *τὰς τοῦ Καυκάσου.* 749. *ὡς τὸ πρῶτον τῶν Ἀμαζόνων ἐν Σκυθίᾳ οἰκουσῶν.* 751. *ποταμόν* (Gl. m^1). — *ὅπου* (Gl. m^1). 752. *ὡς τὸ »πολέμου στόμα«* (Hom. *T* 313) *διὰ τὸ πᾶν τὸ εἰς αὐτὴν ἐμπῖπτον καταναλίσκειν. — διὰ τὸ σχῆμα τοιοῦτον γνάθου ὀνείας ἔχειν τὴν θάλασσαν ταύτην* (m^1). 754. *αἱ Ἀμαζόνες ὡς γυναῖκες γυναῖκά σε ὁδηγήσουσιν.* 755. *ταῖς ἐξόδοις. — τὰς Κασπίας λέγει* (Gl. m^1). 756. *τὸν Κιμμερικὸν*

738. *γύποδασ* M, *ων* super *ασ* scripsit m^1. *ἀλλὰ γυῖ' ἁλιστόνοις* Hermann. 742. *πρόσπλατοι* Elmsley: *πρόσπλαστοι* M. 743. *Ὑβριστὴν* Schuetz (*Ὑβρίστην* Bothe). 750. *στυγάνορα* M. 751. *κατοικοῦσιν* M, corr. m^1. 753. *ναύτῃσι* M. *μητρυὰ* M, corr. m^1.

λιποῦσαν αὐλῶν᾽ ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰς ἀεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ᾽ ἐπώνυμος
κεκλήσεται. λιποῦσα δ᾽ Εὐρώπης πέδον
ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ᾽. ἆρ᾽ ὑμῖν δοκεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ᾽ ὁμῶς
βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
χρῄζων μιγῆναι τάσδ᾽ ἐπέρριψεν πλάνας.
πικροῦ δ᾽ ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,
εἶναι δόκει σοι μηδέπω ᾽ν προοιμίοις.
ΙΩ. ἰώ μοί μοι, ἒ ἔ.
ΠΡ. σὺ δ᾽ αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ· τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;
ΧΟ. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς;
ΠΡ. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
ΙΩ. τί δῆτ᾽ ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ᾽ οὐκ ἐν τάχει
ἔρριψ᾽ ἐμαυτὴν τῆσδ᾽ ἀπὸ στύφλου πέτρας,
ὅπως πέδοι σκήψασα τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰς ἅπαξ θανεῖν
ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
ΠΡ. ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,

Βόσπορόν φησιν, ὅς ἐστι πλήρωμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης. — καρτερικῶς (Gl. m[1]). 757. φάραγγα. 759. σημείωσαι περὶ τοῦ Βοσπόρου. 767. ὅσα ἤκουσας, ὡς προοίμιον ἀκούειν σε χρή. ἤ, μηδ᾽ ὅλον τὸ προοίμιον δι᾽ αὐτῶν πεπληρῶσθαι. 768. ἐπὶ τοῖς ῥηθησομένοις δυσχεραίνει ἡ Ἰώ. 769. ποιᾶς φωνῆς καὶ στεναγμοῦ εἶδος. 772. πέλαγός ἐστι πλῆθος τῶν ἐσομένων αὐτῇ κακῶν· τὸ δὲ δυσχείμερον πρὸς τὴν ποιότητα.

---

761. ἀσιάδ᾽ (accentu super ι eraso) M, Ἀσίδ᾽ Elmsley. 762. ὅμωσ M, ὁμῶς m[1]. 764. ἐπέρριψε M. 767. μηδέπω ᾽ν Turnebus: μὴδ᾽ ἐπῶν M. 771. λοιπὼν ante corr. M. 775. πέδοι Dindorf: πέδω M. 778. ἦ δυσπετῶς recc.: ἦδυ πετῶσ corr. ut videtur in ἡδυπετῶσ M.

ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.
ΙΩ. ἦ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
ΠΡ. ἥδοι' ἄν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.
ΙΩ. πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
ΠΡ. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδε μαθεῖν σοι πάρα.
ΙΩ. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;
ΠΡ. πρὸς αὐτὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.
ΙΩ. ποίῳ τρόπῳ; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.
ΠΡ. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.
ΙΩ. θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητόν, φράσον.
ΠΡ. τί δ' ὅντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τόδε.
ΙΩ. ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;
ΠΡ. ἣ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.
ΙΩ. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;
ΠΡ. οὐ δῆτα, πλὴν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθείς.
ΙΩ. τίς οὖν ὁ λύσων ἐστὶν ἄκοντος Διός;
ΠΡ. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.
ΙΩ. πῶς εἶπας; ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
ΠΡ. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.
ΙΩ. ἥδ' οὐκέτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.

783. ὡς ἀπιστοῦσα ἐρωτᾷ. 788. οὐκ εἰδὼς γὰρ λήψεται Θέτιν, ἥτις τέξεται τὸν ἐκβάλλοντα αὐτὸν τῆς ἀρχῆς. 789. σοὶ τῷ λέγοντι καὶ ἐμοί. 791. ἅμα ζηλοῦσα ἐρωτᾷ. 794. οὐχ ἡ Ἥρα. 801. ἐμοὶ οὐ νοητή.

---

783. paragraphum praefixit M, personae notam superscr. m[1]. 784 sq. nullae personarum notae in M. 784. ἥδοιο ἂν rec.: ἥδοιμ' ἂν M. 786. μαθεῖν σοι (ν σοι in litura) M. fort. ὄντων σοι γεγαθέναι πάρα. 786—806. paragraphos praefixit M, personarum notas superscr. m[1]. 788. αὐτοῦ ut vid M. 794. ἦ ante corr. M. 798. τίν' M. αὐτὸν ἐκγόνων recc.: αὐτῶν ἐγγόνων M. 800. ἄλλαισι M.

ΠΡ. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.
ΙΩ. μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει.
ΠΡ. δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.
ΙΩ. ποίοιν; πρόδειξον αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.
ΠΡ. δίδωμ'· ἑλοῦ γάρ, ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.
ΧΟ. τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους.
καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα. τοῦτο γὰρ ποθῶ.
ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.
σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον,
πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς
πόντου περῶσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκῃ
πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι,

804. τῷ ἑτέρῳ τῶν δύο σοι χάριν δώσω. 815. καὶ Πίνδαρος (Ol. X 3) »ποτιφρένας ἐμὰς (l. πόθι φρενὸς ἐμᾶς) γέγραπται«. 816. τὸν Τάναϊν ποταμόν. »Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον (μέσον m) ὁρίζει« (Dionys. Perieg. 14). 818. ἀφρώδη (Gl.). 819. τερατεύεται. — Κισθήνη πόλις Λιβύης ἢ Αἰθιοπίας. 820. αἱ γραῖαι (Gl.). 821. τοῦτο κατὰ διαδοχὴν εἰς χεῖρα λαμβάνουσαι ἐφύλασσον.

802. σαυτῆς recc.: σ' αὐτῆσ τ' M. 804. δυοῖν (ν ex σ factum) M. 805. ποίοιν (ν in ras.) M. 808. τούτοιν scribendum videtur. 809. λόγου Elmsley, fort. λόγων. 810. τὴν λοιπὴν corr. ex τῇ λοιπῇ M. 812. paragraphum praefixit M, Promethei notam add. m[1]. In ἐναντιώσομαι fecit ο ex ω M. 813. μὴ (οὐ superscr.) γεγωνεῖν (οὐ superscr. m) et προσχρῄζετε M. 816 ἠπείροιν Herwerden. 817. φλογωπὰσ M. ἡλιοστϊβεῖσ (ϊ corr. ex ει) M. Post 817 lacunam statuit Heathio auctore Brunck. 818. πόντου recc.: πόντον M.

μονόδοντες, ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται
ἀκτῖσιν οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς.
τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω·
ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν.
ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
γρῦπας φύλαξαι, τόν τε μουνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον', οἳ χρυσόρρυτον
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
τούτου παρ' ὄχθας ἕρφ', ἕως ἂν ἐξίκῃ
καταβασμόν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.
οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.

827. *ὃ σε δεῖ φυλάξαι. — καταγωγήν, ἣν ὀφείλεις φυλάξασθαι.* 829. *καταπολὺ κράζοντας* (m¹). 830. *πρῶτος Ἡσίοδος ἐτερατεύσατο τοὺς γρῦπας.* 831. *Σκυθικὸν μονόφθαλμον* (m¹). 832. *τοῦ πλουσίου ποταμοῦ Αἰθιοπίας οὕτως λεγομένου, ἀπὸ τοῦ πολὺν εἶναι ἐκεῖ χρυσόν.* 835. *ὁ Νεῖλος* (Gl.). 837. *καταβασμὸς ὄρος διορίζον Λιβύην καὶ Αἴγυπτον. ἀπὸ τῆς γινομένης παρ' αὐτοῖς βίβλου ἔπλασεν τὰ Βίβλινα ὄρη.* 841. *ἀντὶ τοῦ οἰκῆσαι* (*οἰκίσαι* schol. rec.).

---

822. *μονόδοντες* recc.: *μονώδοντεσ* M. 829. *ὀξυστόμου*$^{\sigma}$ M. 830. *γρύπασ* M. *τώ τε* corr. in *τόντε* M. *μουνῶπα* M, *μουνώπαν* m¹. 831. *ἱππόβαμον* M, *ἱπποβάμον'* m¹. 832. *πόρου* recc.: *πόρον* M. 833. *τηλουργὸν* M, corr. m¹. Fort. *τηλουροῦ δὲ γῆς*. 837. *βυβλίνων* recc.: *βιβλίνων* M. 838. *εὔποτο* M, *ν* addidit M vel m. 839. *οὔτοσσε δώσει* M, corr. in *οὕτωσ σ' ὁδώσει* m¹ vel m.

τῶν δ᾽ εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.
ΧΟ. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
λέγ᾽· εἰ δὲ πάντ᾽ εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
δὸς ἥντιν᾽ αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.
ΠΡ. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ᾽ ἀκήκοεν.
ὅπως δ᾽ ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ᾽ ἐκμεμόχθηκεν φράσω,
τεκμήριον τοῦτ᾽ αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ᾽ εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ᾽ ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θᾶκός τ᾽ ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
τέρας τ᾽ ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
ὑφ᾽ ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
μέλλουσ᾽ ἔσεσθαι· τῶνδε προσσαίνει σέ τι;

842. *ἄσημον, ἄναρθρον.* 843. *ἐπανερώτα.* 844. *ἧπερ θέλω* (Gl.). 845. *ὃ παρῆκας.* 847. *φιλανθρώπως αἱ Ὠκεανίδες ἡγοῦνται χάριν ἰδίαν τοῦ* (*τὸ* schol. rec.) *ἀκοῦσαι τῆς λύσεως αὐτοῦ.* 856. *τὴν ὑψηλόνωτον, ἢ τὴν τραχεῖαν, παρὰ τὸ αἶπος.* 858. *αἱ ἔμφωνοι* (corr. in *εὔφωνοι* m). 859. *τῶν δρυῶν.* 861. *ὑπομιμνήσκει σε. — τέρπει* (Gl. m[1]).

842. *τῶν ει τι σοι* ante corr. M. 843. *ἐπανδίπλαζε* Minckwitz (et Dindorf). 844 in marg. supplevit m. 848. *ἥνπερ* Hermann. 849. paragraphus praefixa in M, Promethei notam add. m[1]. 851. *ἐκμεμόχθηκ* ante corr. M. 852. *δοὺσ* (*υ* in ras.) M. 855. *γάπεδα* Porson. 856. *αἰπύνωτ᾽* corr. in *αἰπύνωτόν τ᾽* M. 857. *θᾶκός τ᾽ ἐστὶ* Brunck: *θῶκοσ ἐστι* M, *τ᾽* adpinxit m. 859. *αἰνικτηρίωσ* (*ιν* corr. vel refecit m[1]) M. 861. *προσσαίνει σέ τι* recc.: *προσαίν,εισέτι* M, *προσαίνει σέτι* et in marg. *σ᾽ ἔτι* m[1].

ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός,
σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.
σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός,
ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός,
Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον, ὃς καρπώσεται
ὅσην πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα.
πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις

863. καὶ Ἀπολλώνιος (Argon. IV 327) Κρονίην ἅλα τὸν Ἰόνιόν φησι. οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο. — ὅτι Ῥέας κόλπος ὁ Ἰόνιος πρώην ἐκαλεῖτο. 866. ὅθεν ὁ Ἰόνιος κόλπος οὕτω προσηγορεύθη. 869. τοῦ φανεροῦ. ἀντὶ τοῦ καὶ τὰ κρυπτὰ εἶδεν ἡ ἐμὴ φρήν. 872. τῆς νυκτός. — ἀναχρονισμός. 873. προσχώματι: τῷ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐτησίῳ προσθήματι τοῦ χώματος. φθόνων δὲ σωμάτων (l. 885 φθόνον δὲ σωμάτων: τῆς νυκτός ex schol. 872). — ἐν ὑψηλῷ γάρ ἐστιν. 874. ἀνθρωπόμορφον. 875. ἀφοβοποιῷ (Gl.). 876. ἢ τῶν ἐκ Διὸς γεννηθέντων ἢ τῆς Διὸς ἐπαφήσεως. 877. μελάντεροι γάρ εἰσιν οἱ Αἰγύπτιοι. 879. ὁ Δαναός (Gl.). — αἱ Δαναοῦ θυγατέρες. πέμπτη δὲ οὕτως· Ἐπάφου Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναός, οὗ αἱ ν' θυγατέρες.

864. παλιπλάκτοισι corr. in παλιμπλάκτοισι M. 865. fort. μέλλονθ' ὁ. 866. ἰώνιοσ ante ras. M. κεκλήσεται recc.: κληθήσεται M. 872 sq. in marg. ζτ adscripsit m. 874. τίθεισιν M, η superscripsit m. 876. γένημάτων M, corr. m. 879. πεντηκοντάπαις recc.: πεντηκοντόπαισ M.

πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
ἀνεψιῶν· οἳ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός.
Πελασγία δὲ δέξεται θηλυκτόνῳ
Ἄρει δαμέντων νυκτιφρουρήτῳ θράσει·
γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος.
τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ
κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος.
αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος·
μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς.
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
τόξοισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
ὅπως δὲ χὤπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.

882. ἀγαπῶντες λίαν αὐτάς (m[1]). 883. πελείας τὰς νύμφας φησί· ἀφροδισιακὸν γὰρ τὸ ὄρνεον· τοὺς δὲ νυμφίους κίρκους διὰ τὸ ἁρπακτικόν. 885. αὐτοῖς τοῖς σώμασι τιμωρηθήσονται, θεῶν νεμεσησάντων αὐτούς (αὐτοῖς Rob.). 887. τῷ νυκτὸς ἐπιτηρήσαντι· νυκτὸς γὰρ αὐτοὺς εἷλον. 895. Ἄβαντα. 901. ὅπως δὲ ἔχω τύχης καὶ δι' ἣν αἰτίαν λυθήσομαι, πολλοῦ λόγου ἂν εἴη τοῦτο.

881. θηλυσπόροσ M. 884. θηρεύοντες recc. 890. ἐπ' recc.: ἐσ M. 892. ἀπαμβλυνθήσεται recc.: ἀπαμβλυθήσεται M. 893. δυοῖν recc.: δυεῖν M. 898. κλεινός recc.: κλεινοῖσ M. Fort. κλεινὸς ἶνις ὃς πόνων ἐμέ. 899. χραισμὸν ante corr. M.

ΙΩ. ἐλελελελελεῦ,
ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
μανίαι θάλπουσ', οἴστρου δ' ἄρδις
χρίει μ' ἄπυρος·
κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην,
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης
πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατής·
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῇ
στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

str. *ΧΟ.* ἦ σοφὸς ἦ σοφὸς ἦν ὃς
πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε καὶ γλώσ-
σᾳ διεμυθολόγησεν,
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυ-
τὸν ἀριστεύει μακρῷ,
καὶ μήτε τῶν πλού-
τῳ διαθρυπτομένων
μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων

903. θρηνῶδες ἐπίφθεγμα. 904. σπασμὸς τοῦ ἐγκεφάλου. 905. ἡ ἀκμὴ τοῦ πάθους. 906. ἡ (ἢ Vitelli) πολύπυρος διὰ τὸ σφοδρὸν πάθος ἢ πῦρ μὴ ἔχουσα. 907. ἀντὶ τοῦ παράφρων γίνεται ὑπὸ τοῦ φόβου. 908. οὐκ εἰμὶ ἐν τῷ καθεστῶτι. 909. δρόμου: τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ (ὀδοῦ m). 910. ὑπὸ τῆς μανίας (μανῆς ante corr.) μὴ κατέχουσα τῆς γλώττης, ἀλλὰ παίουσα. 911. τεταραγμένοι δὲ λόγοι ὡς ἔτυχε προσπταίουσι τῷ τῶν κακῶν κλύδωνι, τουτέστιν ὑπὸ ὀδύνης πολλὰ λαλῶ. 914. ἐδοκίμασεν· »ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἴδε πάντῃ« (Hom. φ 405). 916. καὶ Πίνδαρος (Pyth. II 64)· »χρὴ δὲ καθ' ἑαυτὸν παντὸς ὁρᾶν μέτρον. εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότητά τε ἀθρόαν ἔβαλον«. — κατὰ τὰ ἴδια μέτρα. 919. ἐντρυφώντων (Gl.).

903. ἐλελεῦ ἐλελεῦ Pauw. 907. κραδία recc.: καρδία M. 908. ὄμματ' M. 911. παίουσ' recc.: πταίουσ' M. 913. ἦν delet Triclinius. ἦν | ὃσ M. 914. καὶ | γλῶσσα corr. in γλώσσαι M. 918. πλούτῳ | M.

ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.
antistr. *μήποτε μήποτέ μ', ὦ*
– ᵕ – Μοῖραι, λεχέων Διὸς εὐνά-
τειραν ἴδοισθε πέλουσαν.
μηδὲ πλαθείην γαμέτᾳ
τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
ταρβῶ γὰρ ἀστερ-
γάνορα παρθενίαν
εἰσορῶσ' Ἰοῦς ἀμαλαπτομέναν.
δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων.
epod. *ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος*
ἄφοβος οὐ δέδια, μηδὲ χρεισ-
σόνων θεῶν ἔρως ἄφυ-
κτον ὄμμα προσδράκοι με.
ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα
πόριμος, οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν·
τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ
μῆτιν ὅπᾳ φύγοιμ' ἄν.

ΠΡ. *ἦ μὴν ἔτι Ζεύς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν,*
ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαρτύεται

925. *ἀπὸ τοῦ πελάζω πλάζω* (m[1]). — *γαμέταν τὸν ἔχοντα σύνοικον θεάν· διὰ τὸν Δία καὶ τὸν τῆς Ἥρας ζῆλον* (m[1]). 927. *ἣν οὐ στέργει ὁ γενόμενος αὐτῆς ἀνήρ· ἢ* (literae — *τὴν*? — erasae) *τὴν ὑπὸ ἀρσένων στεργομένην.* 929. *ἅμα τῷ γάμῳ· λείπει γὰρ τὸ ἅμα.* 931. *ἴσος.* 932. *μηδὲ ἐπίδοι με ὁ ἔρως χρεισσόνων θεῶν, ὅς ἐστιν ἄφυκτον ὄμμα.* 935. *ὁ πρὸς χρείσσονας πόλεμος ἀκαταμάχητος.* 936. *πόριμος αὐτοῖς.* 940. *ἑτοιμάζεται* (m[1]).

923. *μοῖρα* ut videtur M, *μοῖραι* m[1]. 925. *πλαθείην γαμέτᾳ* Canter: *πλαθείην* (*σ* supra ad *ϑ* adscripsit et *ν* adpinxit m[1]) *ἐν γαμετῶι* (corr. m[1] in *γαμέται*) M. 929. *γ' ἀμαλαπτομέναν* Weil (*γ'* abiecit Dindorf): *γάμω δαπτομέναν* M. 930. *δυσπλάνοις* et *ἀλατείαις* recc.: *δυσπλάγχνοισ* et *ἀλατείαισι* M. 932. *οὐ δέδια* delet Bothe. 934. *προσδράκοι* Salvinius: *προσδάρκοι* M. 938. *ὅπα* M, *ὅπῃ* m[1]. 939. *αὐθάδης φρενῶν* M, *δη* et *ρο* supra adscripsit m[1] (*αὐθάδη φρονῶν* recc.). 940. *οἷο* M, *ν* adpinxit m[1].

γάμον γαμεῖν, ὅς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
θρόνων τ' ἄιστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
ἐγὼ τάδ' οἶδα χῷ τρόπῳ. πρὸς ταῦτά νυν
θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστὸς τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πύρπνουν βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
ἐπ' αὐτὸς αὑτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα
βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον,
θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον,
τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος, σκεδᾷ.
πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
ΧΟ. σύ θην ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.
ΠΡ. ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.

941 (i. 942). ἠφανισμένον (m^1). 943. πληρωθήσεται (m^1). 947. καὶ ᾧ τρόπῳ. 948. τῇ βροντῇ καὶ τῷ κεραυνῷ. — ὑψηλοῖς τόποις (Gl. rec.). 951. μὴ δυνάμενα ἐπανορθωθῆναι. 953. τὸν τεχθησόμενον ἐξ αὐτοῦ. 960. τῇ γλώττῃ κατηγορεῖς. ἐποιωνίζῃ κατὰ τοῦ Διὸς ἃ βούλει γενέσθαι αὐτῷ. — κατὰ ἐρώτησιν.

---

942. θρόνων τ' recc.: θρόνων M. δ' Turnebus: τ' M. 943. τόδ' M, τότ' m^1. 944. δηναιὸν M, ων superscripsit m^1. 945. τοιόνδε M, ῶ superscr. m^1. 947. νῦν M. 949. πιστωσ M, ό superscr. m. 954. εὑρήσει recc.: εὑρήσοι M. 956. νόσων ante corr. M, quod ex interpretamento ἔνοσιν et —ων (βάθρων Herwerden) conflatum videtur. 958. κακῶν M, ῷ superscr. m^1. 959. ὅσσον M. ἀρχ** (i. e. ἀρχὴν) M, ἄρχειν m. 960. σύθην M, σὺ δὴν m^1. 961—967. paragraphi praefixae in M, personarum notas superscr. m^1.

ΧΟ. καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα;
ΠΡ. καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.
ΧΟ. πῶς οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;
ΠΡ. τί δ' ἂν φοβοίμην ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;
ΧΟ. ἀλλ' ἆθλον ἄν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι.
ΠΡ. ὁ δ' οὖν ποιείτω· πάντα προσδοκητά μοι.
ΧΟ. οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.
ΠΡ. σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.
ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον,
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθεν.
Ἑρμῆς. σὲ τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἐφημέροις -
πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους
αὐδᾶν πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους.
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
ἀλλ' αὔθ' ἕκαστα φράζε, μηδέ μοι διπλᾶς
ὁδούς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς· ὁρᾷς δ' ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.

963. δυσπαύστους (m[1]). 967. οὕτως ὑπερηφάνως καὶ ἀφόβως εἶπεν. 969. θώπευε (Gl.). 973. ἄγγελον, ἀπὸ τοῦ τρέχειν. 977. τοῖς ἀνθρώποις. 982. ὃ ἐστι μὴ κάματόν μοι διπλοῦν προξενήσῃς δεύτερόν με ποιῶν ὑποστρέψαι. 984. τοῖς μὴ πειθομένοις αὐτῷ.

---

963. ἕξεισ ante ras. M. 964. πῶς δ' recc. 965. δ' ἂν recc.: δαὶ M. 966. τοῦδ' ἔτ' Elmsley: τοῦδέ γ' M. 969. θῶπτε M, τ delevit et θώπευε superscr. m. αἰεί primitus M. 976. ὑπέρπικραν M. 977. ἐξαμαρτόνο M, ἐξαμαρτόντ' m. ἐφημέροις (vel τὸν ἐφημέροις) recc.: τὸν ἡμέροισ M. 980. πρὸσ * τ' M, ὧν inseruit m. τ' delet Elmsley. 982. ἕκαστ' ἔκφραζε recc. μηδ' ἐμοὶ ante corr. M.

ΠΡ. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ
ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην;
τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι
αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τί σοι δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν·
πεύσῃ γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
ΕΡ. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.
ΠΡ. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
ΕΡ. κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
ΠΡ. οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.
ΕΡ. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.

988. πρώτους τοὺς περὶ Ὀφίωνα καὶ Εὐρυνόμην, δεύτερον τοὺς περὶ Κρόνον. πέργαμα δὲ ἁπλῶς τὰς οὐρανοῦ ἀκρωρείας· κατεχρήσατο δέ. 993. πολλοῦ με δεῖν (δεῖ Dind.) πρὸς τὸ ταρβεῖν, μᾶλλον δὲ τοῦ παντός. — σημείωσαι τὸ πολλοῦ γε καὶ δεῖ, πολλῷ γε καὶ δέω (σημείωσαι πολλοῦ ἐλλείπω ἀντὶ τοῦ πολλοῦ γε καὶ δεῖ ἢ πολλοῦ γε καὶ δέω schol. rec.). 1003. τρυφᾶν, ἀνίεσθαι.

---

985. paragraphum praefixam in M mutavit in personae notam m[1]. 988. ναί ante corr. M. 991. καὶ κάκιστα Herwerden. 992. ὑποπτήσειν ante corr. M. 993. γε recc.: δὲ M. 996. 998. paragraphi praefixae in M, nomina addidit m[1]. 997. καθώρμισας recc.: καθώρ*οσασ (ο ex ι vel ω factum) M. 1000. 1002. personarum notas in M omissas addidit (cum Tyrwhitto) Erfurdt. 1001. φῦναι recc.: φῆναι M. πιστὸν recc.: πιστὸν δ' (δ' mutavit in γ' m[1]) M. Ante 1002 versum excidisse vidit Reisig, Promethei fuisse monuit Keck. 1003—1018. paragraphis personas notat M, nomina supersc. m[1], nisi quod Promethei notas 1012. 1013 et Mercuri 1012 iam M addiderat.

ΠΡ. χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.
ΕΡ. ἦ κἀμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾷ;
ΠΡ. ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.
ΕΡ. κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ μικρὰν νόσον.
ΠΡ. νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
ΕΡ. εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.
ΠΡ. ὤμοι. ΕΡ. τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.
ΠΡ. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
ΕΡ. καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
ΠΡ. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.
ΕΡ. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ.
ΠΡ. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.
ΕΡ. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδά με.
ΠΡ. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,
εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα;
οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ' ὅτῳ
προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.
πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,

1007 (i. 1008). *συνῆλθεν γὰρ αὐτοῖς κατὰ τῶν Τιτάνων.* 1009. *ἐξ ὧν λέγεις.* 1012. *τὸ οἴμοι λέγειν.* 1013. *κἀκεῖνος οὖν τῷ χρόνῳ μαθήσεται τὸ στενάζειν.* 1014. *σὺ δὲ οὐδὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου παιδεύῃ.* 1015. *ὁ νοῦς· καλῶς λέγεις με μὴ φρονεῖν· εἰ γὰρ ἐγὼ ἐφρόνουν, ὑπηρέτῃ σοι ὄντι οὐκ ἂν διελέχθην* (*διηλέχθην* m). 1017. *τοῦτο ἐν εἰρωνείᾳ.* 1024. *γρ. αἰθεροῦσσα.*

1004. *χλιδόντασ* M, corr. m[1]. 1006. *συμφορᾶς* rec. 1009. *σμικρὰν* Brunck. 1012. *ΠΡ. ὤμοι.* | *ΕΡ. ὤμοι, τόδε* Lachmann. 1018. *ὡς παῖδ' ὄντα με* recc., *ὥστε παῖδά με* Hermann. 1019. personae notam om. M, add. m[1]. *καὶ ἔτι* M. 1020. *πεύσεσθαι* recc.: *πευσεῖσθαι* M. 1022. *προστρέψεται* M, *σ* delevit et in marg. *προτρέ* adscripsit m[1]. 1024. *αἰθαλοῦσσα* Canter: *αἰθάλουσα* M.

λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι
χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω·
γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥστε καὶ φράσαι
πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
ΕΡ. ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.
ΠΡ. ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.
ΕΡ. τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.
ΠΡ. ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Διὸς
γνώμην φοβηθεὶς θηλύνους γενήσομαι
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.
ΕΡ. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
τέγγῃ γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσῃ λιταῖς
ἐμαῖς· δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
πῶλος βιάζῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχῃ.
ἀτὰρ σφοδρύνῃ γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι·
αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει.

1025. λευκῇ καὶ ταχείᾳ (Gl.). 1030. τεθεώρηται. 1033. λαλῶν ὡς πρὸς κῦμα ἀναίσθητον (m^1). 1038. εἰς τὸ ποιῆσαι τοῦτο. 1039. γρ. ἀλλ' ἐρεῖν μάτην. 1043. θρασύνῃ. σόφισμα τὴν προαγόρευσιν τῆς ἐκπτώσεως. ἀσθενεῖ καὶ ἀδήλῳ (m^1). 1044. γνώμη (m^1). 1045. ἴσον ἐστὶ τῷ μηδενί.

1027. γν[μ]άψει M. φράσαι recc.: φράσειν M. 1029—31. paragraphos praefixerat M, erasit et personarum notas add. m^1. 1029. νῦν M. 1030. ὦπται schol. et recc.: ὦ παῖ M. 1034. μήποθ' recc.: μηπάθ' et in marg. ζτ M, μή ποθ' ὡς in marg. adscripsit m^1. 1036. στυγόμενον M, στυγούμενον m^1. 1037. ὑπτιάσμασι M. 1039. paragraphum praefixit M, notam add. m^1. πολλὰ κἄλλ' ἐρεῖν μάτην schol., ut videtur. 1040 sq. κέαρ λιταῖς Robortellus, unde κέαρ | λιταῖς· (deleto ἐμαῖς) Porson.

σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις,
οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία
ἔπεισ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σόν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
ἄψορρον ἥξεις εἰς φάος· Διὸς δέ τοι
πτηνὸς κύων, δαφοινὸς αἰετός, λάβρως
διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται.
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Ἅιδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
πρὸς ταῦτα βούλευ'· ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
εὐβουλίας ἄμεινον ἡγήσῃ ποτέ.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται

1048. τραχεῖαν (Gl. rec.). 1049. τὸν Καύκασόν φησι (m¹). 1051. τὸ ἀπόρρηγμα καὶ κοίλωμα τῆς πέτρας. — χάσματος γενομένου μετέωρος ἔσῃ κρεμάμενος τῶν χειρῶν. 1055. τὸ δέρμα. 1056. ἄκλειστος. 1057. τὸ μελαινόμενον ἐκ τῆς βρώσεως 1059. ὡς τοῦ βοηθοῦντος ταῦτα (ταὐτὰ Paley) πεισομένου.

1048. ἀφύκτωσ M, οσ super ωσ scripsit m¹ (ἄφυκτος recc.). 1053. δέ σοι rec. 1057. ἐκθοινάσεται Nauck. 1058. τι recc.: τοι M. 1060. ἀναύγητον M, θ super γ scripsit m¹. 1063. λίαν εἰρημένοσ corr. ex λείαν εἰριμμένοσ ut videtur M. fort. ὀρθούμενος. 1067. ἄμεινον corr. in ἀμείνον' M.

λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πιθοῦ· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

ΠΡ. εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας
ὅδ' ἐθώυξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.
πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ δ'
ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλῳ τ'
ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
συγχώσειεν
τῶν τ' οὐρανίων ἄστρων διόδους,
ἔς τε κελαινὸν Τάρταρον ἄρδην
ῥίψειε δέμας τοὐμὸν ἀνάγκης
στερραῖς δίναις·
πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

ΕΡ. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ οὐ παραπαίειν
ἡ τοῦδ' εὐχή, τί χαλᾷ μανιῶν;

1071. *γνώμη*. 1073. *σημείωσαι ὡραῖον*. 1076. *ἡ ἑλικοειδὴς τοῦ πυρὸς καταφορά. ἀμφήκης δὲ ὀξύς.* — *ἀήρ* (m[1]). **1077.** *σπασμῷ, συντόνῳ κινήσει.* — *σῆψις* (cetera — *κεφαλῆς ἐγκεφάλου*? — in codice parum comparent) (m[1]). 1079. *σύν* (m[1]). — *θεμελίοις* (Gl. rec.). — *κινοίη* (Gl. rec.). 1081. *συγκαλύψειεν* (Gl.). 1089. *μὴ παραφρονεῖν.* — *αὐτόν* (Gl. rec.).

1071. *πιθοῦ* recc.: *πείθου* M. 1075. *ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω* recc.: *ἐπί μοι ῥιπτείσθω* M. 1080. *κῦμα δὲ* superiori v. addit et 1080. 1081 coniungit M. 1082. *τῶν οὐρανίων* Weil. 1083. scribendum *εἰς*. 1089. *μὴ οὐ* scripsi: *μὴ* M. 1090. *ἡ τοῦδ' εὐχή* Winckelmann: *ἢ τοῦδ' εὐτυχῆ* (spiritum et accentum super η addidit m) M (i. e. *ἡ τοῦδ'*

ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων
μετά ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς,
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.
ΧΟ. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ'
ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δή που
τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.
πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
μετὰ τοῦδ' ὅ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·
τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον,
κοὐκ ἔστι νόσος
τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.
ΕΡ. ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἁγὼ προλέγω·
μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
μέμψησθε τύχην,
μηδέ ποτ' εἴπηθ' ὡς Ζεὺς ὑμᾶς
εἰς ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσέβαλεν·
μὴ δῆτ', αὐταὶ δ' ὑμᾶς αὐτάς.
εἰδυῖαι γὰρ κοὐκ ἐξαίφνης
οὐδὲ λαθραίως
εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.
ΠΡ. καὶ μὴν ἔργῳ κοὐκέτι μύθῳ

1091. ὦ Ὠκεανίδες. 1094. ματαιώσῃ, παραπλῆγας ποιήσῃ. 1098. παρήγαγες εἰς τὸ καταλεῖψαι τὸν Προμηθέα. 1100. συμπάσχειν αὐτῷ οὐ παραιτοῦμαι. 1109. λείπει τὸ αἰτιᾶσθε.

εὐχή et ἡ τοῦδε τύχη), εἰ τάδ' in marg. adscripsit m[1]. 1091. in marg. ζτ m. γ' αἱ Turnebus: γε M. 1093. ποι rec.: που M. 1102. ἔστιν M. 1104. οὗ (ν super scr.) M. ἁγὼ Porson: ἅτ' ἐγὼ M. 1109. αὐτάσ M. 1110. καὶ οὐκ M. 1112. ἀπέρατον M, ν super τ scripsit m[1]. 1114. paragraphus praefixa in M, Mercuri notam, quam ante paragraphum scripserat M, in Promethei notam mutavit m[1].

χθὼν σεσάλευται·
βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται
βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι
στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
εἱλίσσουσι· σκιρτᾷ δ' ἀνέμων
πνεύματα πάντων εἰς ἄλληλα
στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα·
ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ Διόθεν
τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς.
ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων,
ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

1116. *βρύχουσα* (m[1]). 1117. *αἱ ἑλικοειδεῖς κατὰ τὰ νέφη τῶν ἀστραπῶν κινήσεις.* 1121. *ἀποδεικνύντα.* 1123. *ζάλη* (m[1]). 1125. *ὦ Γῆ, ἢ ὦ Θέμι.*

1119. *εἱλίσσουσι* Turnebus: *ἑλίσσουσιν* M. 1126. *εἱλίσσων* Turnebus: *ἑλίσσων* M. — Subscriptum in M: *τέλ(ος) Αἰσχύλου Προμηθ(έως).*

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΑΙ.

Ὑπόθεσις Περσῶν Αἰσχύλου.

Γλαῦκος ἐν τοῖς[1]) περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν Φρυνίχου φησὶ τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην

τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν Ξέρξου ἧτταν, στορνύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις, ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. [τῶν[2]) δὲ χορῶν[3]) τὰ μέν ἐστι παροδικά, ὅτε λέγει δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τὸ »Τύριον οἶδμα λιποῦσα« (Eurip. Phoen. 202), τὰ δὲ στάσιμα, ὅτε ἵσταται καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος, τὰ δὲ κομματικά, ὅτε[4]) λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνεται]. καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου, ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ Ἑλλάδος, καὶ πεζῇ μὲν[5]) ἐν Πλαταιαῖς νικηθείς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, διὰ Θεσσαλίας φεύγων διεπεραιώθη εἰς τὴν Ἀσίαν. ἐπὶ Μένωνος (Ol. 76, 4 sive a. Chr. 472) τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ, Προμηθεῖ. Πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα, δευτέρα Ξέρξου περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς.

1) τ*, cum compendio super τ quod οις significat, M, num ante rasuram τῶι fuerit, ut in averso folio proxime praecedenti, quod extremum est Sophoclis tragoediarum, alia quaedam manus, quae stichometriam Soph. scripsit et initium huius hypothesis addidit, γλαῦκος ἐν τῶι περὶ αἰσχύλου exhibet, an quod mavult Vitelli τῇ (i. e. τῇ scil. πραγματείᾳ), parum liquet. 2) τῶν δὲ . . γίνεται, quae verba etiam ad Aristot. Poet. c. 12 in margine libri Parisini 2040, Riccardiani 15, Guelferbytani adscripta reperiuntur, seclusit Blomfield. 3) τῶνδε χ° M, τῶν χορῶν libri Aristot., legendum videtur τῶν δὲ χορικῶν. 4) legendum videtur ὅ τι. 5) μὲν ἔτι, lineola ἔτι transfixo, M.

ΧΟ. Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
ἑδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς
εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη

1. διὰ (literae fere plane evanuerunt, $\overset{o}{\chi}$ Vitelli) γερόντων προλογίζει. — δεικτικῶς (Gl.). — τάδε μὲν Περσῶν: οἱ ὑπομνηματισάμενοί φασιν ὅτι ἑαυτοὺς λέγουσιν πιστώματα Περσῶν οἱ κατὰ τὸν χορόν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι πόλις ἐστὶ Περσικὴ Πίστειρα· ἣν συγκόψας Πίστα ἔφη. οἱ δὲ ἄλλως ὑπομνηματισάμενοί φασιν, ἡμεῖς ἐσμεν οἱ πιστοὶ χρηματοφύλακες Περσῶν. 2. Πίστειρα κατὰ συγκοπήν· ἔστι δὲ Περσικὴ πόλις. 3. λείπει τὰ βασίλεια. 4. λείπει τὸ ἐσμέν. — κατὰ πρεσβείαν: κατὰ τιμὴν αἱρεθέντες. 5. οὓς αὐτὸς ἄναξ: οὓς αὐτὸς ὁ Ξέρξης κατέλιπεν κατὰ τιμήν. 6. Δαρειογενὴς Δαρείου υἱός: καὶ μὴν Δαρεῖοι τρεῖς. τούτων δὲ πρῶτος ὁ Ὑστάσπου, προκριθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Περσῶν καὶ βασιλεύσας, Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. δεύτερος δὲ Δαρεῖος ὁ Ἀρταξέρξου νόθος προσαγορευθείς. ἔσχατος Δαρεῖος ὁ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ἀναιρεθείς. τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον γράφουσιν. 7. ἄρχειν, ἐπόπτας εἶναι. 8. τῷ βασιλείῳ: τῷ Ξέρξου. Ὁμηρικῶς δὲ πρῶτον τὸν βασιλέα, εἶτα τοὺς ὑπηκόους· »Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι« (Α 17).

1. chori notam omisit M. 2. πίστα M. — Δαρειογενὴς h: δαρειογενὴσ· δαρείου υἱὸσ. M. 9. πολυχρύσου στρατιᾶς recc.: πολυχρύσουσ στρατιὰσ M. Fort. πολυάνδρου.

κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
θυμὸς ἔσωθεν.
πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
ᾤχωκε, νέον δ' ἄνδρα βαΰζει
κοὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεὺς
ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·
οἵτε τὸ Σούσων ἠδ' Ἀγβατάνων
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἕρκος
προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων,
οἱ δ' ἐπὶ ναῶν, πεζοί τε βάδην
πολέμου στῖφος παρέχοντες·
οἷος Ἀμίστρης ἠδ' Ἀρταφρένης
καὶ Μεγαβάτης ἠδ' Ἀστάσπης,
ταγοὶ Περσῶν,
βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου
σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται,
φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
ψυχῆς ἐν τλήμονι δόξῃ·

10. *διαπολεμεῖται, ταράσσεται, θορυβεῖται* (Gl.). 13. ***οἴχωκεν:*** *ἀπόλωλε γὰρ ἡ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Περσῶν.* 16. *ἠδ'* ***Ἐκβατάνων:*** *ὅτι* (i. e. *σημείωσαι ὅτι*) *Ἀκεσσαία πρότερον ἐκαλεῖτο* ***ἀπὸ Ἀκεσσαίου*** *τὰ νῦν Ἐκβάτανα καλούμενα.* 17. *πόλις Περσῶν τὸ* ***Κίσσινον.*** **20.** *τὸ πύκνωμα* (Gl.). — *ὄντες· ἢ τὸ πολέμου ἀντὶ τοῦ* ***πολέμῳ.*** **21.** *ὑπέρθεσις διὰ τὸ μέτρον* (Gl.). — *τὰ μὲν τῶν ὀνομάτων* ***ἱστόρησεν, τὰ*** *δὲ τελείως ἔπλασεν.* 24. *βασιλῆς βασιλέως: βασιλεῖς μὲν* ***τῶν*** *ἰδίων πόλεων, ὑποτεταγμένοι δὲ τῷ Πέρσῃ.* — *ὕπαρχοι* (Gl.). **26.** *ἱππικοὶ καὶ τοξόται.* 27. *φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν:* ***ἐκ προσόψεως ἱκανοὶ φοβεῖν*** *ὁμοίως καὶ ἐκ τῆς πείρας.* 28. *γνώμῃ, ἢ* ***φιλοτι-***

---

13. ***ᾤχωκε*** recc.: ***οἴχωκε*** M. 16. ***Ἀγβατάνων*** Brunck (**auctore** Wesselingio): ***ἐκβατάνων*** M. 17. ***Κίσσιον*** Blomfield: ***κίσσινον*** **M.** 18. ***τοὶ μὲν*** Blomfield. 19. ***νηῶν*** M. 21. ***ἀρταφέρνησ*** M, ***ἀρταφρένησ*** m. **22.** ***Μεγαβάτης*** vel ***Μεγαβάζης*** recc.: ***μεταβάτησ*** M. **28.** ***εὐτλήμονι*** recc. ***ἐν τλήμονι πείσῃ*** Heimsoeth.

Ἀρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης,
καὶ Μασίστρης,
ὅ τε τοξοδάμας ἐσθλὸς Ἰμαῖος,
Φαρανδάκης θ',
ἵππων τ' ἐλατὴρ Σοσθάνης.
ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
Πηγαστάγων Αἰγυπτογενής,
ὅ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
μέγας Ἀρσάμης, τάς τ' ὠγυγίους
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
καὶ ἑλειοβάται ναῶν ἐρέται
δεινοὶ πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.
ἁβροδιαίτων δ' ἕπεται Λυδῶν
ὄχλος, οἵτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μητρογαθὴς
Ἀρκτεύς τ' ἀγαθὸς βασιλῆς δίοποι,

μιᾷ. ἄλλως (ἐνάλλως, ἐν expuncto, m)· ἐνυποστάτῳ δοκήσει καὶ πείσματι (πίσματι m) ψυχῆς. 34. ὑποχείριοι γὰρ ἦσαν τότε Περσῶν Αἰγύπτιοι. 35. τινὲς διαιροῦσι Σουσισκάνης (Σοῦσις καὶ Κάνης Blomf.) καὶ Πηγάς καὶ Ταγών. τὰ γὰρ ὀνόματα πέπλακε καὶ οὐκ ἔστιν Αἰγυπτιακά. 38. Αἰγυπτίους. 40. καὶ ἑλειοβάται: οἱ τὸ Αἰγύπτιον ἕλος οἰκοῦντες. ἢ κοινῶς Αἰγύπτιοι· ἑλώδης γὰρ ἡ Αἴγυπτος. οἱ δέ, οἱ καὶ ἐπὶ ἕλους ἐλαύνειν δυνάμενοι ναῦς, ὅπερ ἐστὶ τῶν δυσχερεστάτων. 42. ἁβροδιαίτων δ' ἕπε(ται): ὄντως γὰρ τοιοῦτοι οἱ Λυδοί. καὶ τὸ (τῷ m) παρ' Ἀνακρέοντι »Λυδοπαθεῖς« τινὲς ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς. καὶ τὸ περιφερόμενον »μήτε μοι Λυδῶν καρύκκας μήτε μαστίγων ψόφους.« καὶ ὁ Λυδοφοίτης δὲ μυροπώλης τὴν τρυφὴν ταύτην (οἶμαι τὸν τρυφητὴν in margine) δηλοῖ. καὶ τὴν βάκχαριν δὲ ἔνιοι Λυδῶν μύρον ἔφασαν. 43. οἱ δι' ὅλου τὴν ἤπειρον οἰκοῦντες. 45. διόπται καὶ διέποντες ἡγεμόνες.

30. (**Μασίστης** Herod. VII 82, IX 107, 113). 40 in margine adscripsit m. 44. **μητραγαθὴς** vel **μιθρογαθὴς** vel **μιτρογαθὴς** recc.

καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσιν,
δίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη,
φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
στεῦται δ' ἱεροῦ Τμώλου πελάται
ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες,
καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοί· Βαβυλὼν δ'
ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους
καὶ τοξουλκῷ λήματι πιστούς·
τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
Ἀσίας ἕπεται
δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας
οἴχεται ἀνδρῶν,
οὓς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιᾶτις
θρέψασα πόθῳ στένεται μαλερῷ,
τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερολεγδὸν
τείνοντα χρόνον τρομέονται.

48. *ἀντὶ τοῦ ἅρματα* (Gl.). — *ἀντὶ τοῦ τεθριππα καὶ ἑξάιππα τάγματα· ἐκ τούτου δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἵππων δηλοῖ.* 50. »*κλῦθ', Ἀλαλά, Πολέμου θύγατερ, ᾇ θύεται ἄνδρες*« (*κλῦθι ἀλλαπολέμου θύγατερ αἰθύεται ανδρες* m) ⟨*Πίνδαρος*⟩ *ἐν διθυράμβοις. οὕτως στεῦται ἑνικὸν ἀντὶ πληθυντικοῦ.* — *ἔνοικοι, γείτονες* (Gl.). 52. *ἄκμονες: ἀκίνητοι ὑπὸ λόγχης, ὡς ἄκμων ὑπὸ σφυρῶν.* 56. *ἀντὶ τοῦ ἐμπείρους τοξικῆς.* 57. *κοινῶς ἁπάντων Περσῶν.* 59. *προτροπαῖς* (Gl.). 64. *ἡμερόλεγδον: τὸ ἐκ τῶν ἀριθμῶν* (*ἡμερῶν* schol. rec.) *καταριθμούμενον, παρὰ τὰς ἡμέρας καὶ τὸ λέξασθαι.* — *μακραῖς ἡμέραις λεγόμενον.* 65. *μηκυνόμενον* (Gl.).

---

46. *τρίρρυμα* recc.: *τίρρυμα* M. 50. *στεῦνται*, litera *ν* puncto notata, M. 51. *δούλιον* Scaliger: *δούλεων* M. 62. fort. *οἷς*. *περὶ* M. *Ἀσιᾶτις* Dindorf: *ἀσιῆτισ* M. 64. *ἡμερόλεγδον* M.

str. 1. πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη
βασίλειος στρατὸς εἰς ἀν-
τίπορον γείτονα χώραν,
λινοδέσμῳ σχεδίᾳ πορ-
θμὸν ἀμείψας
Ἀθαμαντίδος Ἕλλας,
πολύγομφον ὅδισμα
ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.

antistr. 1. πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων
ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμα-
νόριον θεῖον ἐλαύνει
διχόθεν, πεζονόμοις ἔκ
τε θαλάσσης
ἐχυροῖσι πεποιθὼς
στυφέλοις ἐφέταις, χρυ-
σογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φώς.

66. πεπέρακεν: κωμῳδεῖται ταῦτα. Εὔπολις (κωμῳδεῖ ταῦτα Εὔπολις Dindorf) ἐν Μαρίκᾳ· »πεπέρακε μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη Μαρίκας.« 68. τὴν Εὐρώπην (Gl.). 69. ὡς λινῶν τῶν κάλων ὄντων. 72. γρ. ἔρεισμα· τὴν ναῦν. 73. ἐγεφύρωσε γὰρ τὸ ἑπταστάδιον ταῖς ναυσὶ συνδήσας αὐτὰς καὶ γῆν ἐπιβαλών, ὥστε ὁδὸν ποιῆσαι ἐπὶ τῶν νεῶν. διὸ πολύγομφον ὅδισμα εἶπεν. — ζεύξας (συνδέσμῳ addit Paley) νεῶν τὴν θάλασσαν. 75. τὴν Εὐρώπην (Gl.). — ποιμνίον (Gl.). — τὸ ἀνδρικὸν πλῆθος, σημαῖνον τὸ στράτευμα παρὰ τὸ τοὺς βασιλεῖς λέγεσθαι ποιμένας. ποιμανόριον τὸ ἐκ ποίμνης ἀνδρῶν συνηγμένον βασίλειον. 80. σκληροῖς ἡγεμόσιν. 80 sq. χρυσονόμου γενεᾶς: νῦν τῆς πλουσίας. τινὲς γὰρ ἀνέγνωσαν (i. e. γρ. et τινὲς ἀνέγνωσαν) χρυσογόνου διὰ τὸ τὸν Περσέα ἀπὸ χρυσοῦ γεγεννῆσθαι· ὃ καὶ βέλτιον. ἄλλως. τῆς Περσέως γενεᾶς ἀπόγονος· ἢ τῆς τῶν χρυσῶν ἀνθρώπων· ἢ πολυχρύσου.

---

66. πεπέρακε M. 68. χώρας^{ν} M. 77. πεζονόμον τ' H Stadtmueller. 78. θαλάσσας Blomfield. 79. ἐ^{ο}χυροῖσι M. 80 sq. χρυσογόνου schol.: χρυσονόμου M. 81. ἰσόθεος recc.: ἰσόθεον M.

str. 2. κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσων
φονίου δέργμα δράκοντος,
πολύχειρ καὶ πολυναύτης,
Σύριόν θ' ἅρμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλύτοις ἀν-
δράσι τοξόδαμνον Ἄρη.
antistr. 2. δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς
μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν
ἐχυροῖς ἕρκεσιν εἴργειν
ἄμαχον κῦμα θαλάσσης·
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν
στρατὸς ἀλκίφρων τε λαός.
str. 3. δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ
τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδή-
ματος εὐπετέος ἀνάσσων;

85. *Σύριόν θ' ἅρμα*: ἀντὶ τοῦ Ἀσσύριον· οἱ γὰρ Πέρσαι τὸ πρότερον Ἀσσύριοι (ἀσύριοι m) ἐκαλοῦντο. 86. τοῖς Ἀθηναίοις. 87. τὸν τῶν Περσῶν· τοξόται γάρ. 88. *δόκιμος*: ἀνδρεῖος, δόκησιν περὶ ἑαυτοῦ ἔχων μεγάλην. — ἀντιστάς, ἀντιμαχησάμενος. 90. »οὔτ' ἄρα ἕρκεα ἴσχει« (Hom. E 90). — τάξεσιν (Gl.). 91. *ἄμαχον κῦμα θαλά(σσης)*: τὴν προσβολὴν τῶν Περσῶν. 92. ἀκαταμάχητος (Gl.). 93. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ στρατὸς καὶ λαός. 94. *δολόμητιν δ' ἀπάτ(αν)*: ὡς ἔδει παρατέτακται ὁ Ξέρξης. εἰ δὲ θεοῦ ἐπιβουλῇ τὰ τῆς νίκης ἀναβάλλεται (ἀναβάλεται m), τίς ὁ νικήσων θεόν; 96 sq. *πηδήματος εὐπετέος*: εὐκινήτου. Ὅμηρος (I 501) »ἡ δ' Ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν.« (98) ἡ γὰρ ἐκ θεοῦ, φησίν, ἀμαύρωσις καὶ δόλωσις ἄφυκτός ἐστιν. ἅμα γὰρ δολοῖ καὶ προσαίνει (προσσαίνει Hermann) καὶ κακοποιεῖ.

---

82. *λεύσων* M. 83. *φονίου* Turnebus: *φοινίου* M. *δέργμα* recc.: *δέρμα* M. 84. *πολυναύτας* recc. 87. *τοζόδαμνον* M, ξ superscr. m. 90. *εἶργειν* ante corr, M. 97. *εὐπετέως* c. *ἀνάσσων* Brunck. *πήδημα τόδ' εὐπετῶς ἀνάσσων* Emperius.

antistr. 3. φιλόφρων γὰρ σαίνου-
σα τὸ πρῶτον παράγει
βροτὸν εἰς ἄρκυας ἄτας,
τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνα-
τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.
str. 4. θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ'
ἐκράτησεν τὸ παλαι-
όν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
πολέμους πυργοδαΐκτους
διέπειν ἱππιοχάρμας
τε κλόνους
πόλεών τ' ἀναστάσεις.
antistr. 4. ἔμαθον δ' εὐρυπόροι-
ο θαλάσσης πολιαι-
νομένης πνεύματι λάβρῳ
ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος,
πίσυνοι λεπτοδόμοις πεί-
σμασι λα-
οπόροις τε μηχαναῖς.

98. ἡ θεῶν ἀπάτη. 104. ἐξ ἀρχῆς (Gl.). — τὸ παλαιόν: τὸ ἀνέκαθεν ἀνδρεῖοί εἰσι καὶ κατὰ εἱμαρμένην πολεμοῦσι. πολεμικοὶ δὲ ὄντες οὐχ ἡσσηθήσονται. 105. ἐπέσκηψε δέ: ἀντὶ τοῦ εἰδέναι ἐποίησεν. 110. ἔμαθον δ' εὐρυπόρ(οιο): οὐχ οἱ Πέρσαι ναυτικοί, ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι Περσῶν. τί (τινὲς Dindorf) δὲ τὸ ἔμαθον φησὶν (φασὶν Dindorf) ἀντὶ τοῦ μαθεῖν ἐποίησαν. 111. πολιαινομένας: ἀφριζομένης τῷ ἀφρῷ τῆς κωπηλασίας. 114. λεπτοδόμοις: τοῖς λεπτῶς κατεσκευασμένοις. 115 sq. λαοπόροις τε μηχ(αναῖς): ταῖς τοὺς λαοὺς πορθμευούσαις, ἢ ταῖς ἀπὸ τῆς κωπηλασίας μηχαναῖς ταῖς ὑπὸ τῶν λαῶν γινομέναις· οὐχ ὡς αὐτῶν τῶν Περσῶν θα-

98—100. γὰρ παρασαίνει | βροτὸν Seidler. ἄρκυας ἄτα Hermann, ἄτας Hartung: ἀρκύστατα M. 101 sq. ὕπερθεν, omisso θνατόν, Robortellus, fort. ὕπερθέν νιν ἄνατον ἐξαλύξαι. 109. τ' recc.: δ' M. 111 sq. θαλάσσας recc. πολιαινομένης M (α superscr. m). 115 sq. λεωπόροις Heimsoeth.

str. 5. Ταῦτά μου μελαγχίτων
φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ,
ὀᾶ
Περσικοῦ στρατεύματος
τοῦδε μὴ πόλις πύθη-
ται κένανδρον μέγ' ἄστυ Σουσίδος,
antistr. 5. καὶ τὸ Κισσίων πόλισμ'
ἀντίδουπον ᾄσεται,
ὀᾶ,
τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη-
θὴς ὅμιλος ἀπύων,
βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς.
str. 6. Πᾶς γὰρ ἱππηλάτης
καὶ πεδοστιβὴς λεὼς
σμῆνος ὣς ἐκλέλοι-
πεν μέλισσαι σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ,

λαττίων ὄντων, ἀλλὰ τῶν ἐκείνοις ὑπηκόων παραλίων. 117. ἡ συνετή (Gl.) (ἡ συννεφής Kirchhoff). — μελαγχίτων: πενθήρης, ἢ ἀμφιμέλαινα. ἔστι δὲ παρὰ τὸ »σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξης« (Hom. A 243). τὰ γὰρ τοῦ σώματος πάθη δοκοῦμεν καὶ τὴν ψυχὴν πάσχειν. 119. ὀᾶ: Περσικὸν θρήνημα. 121. μὴ πόλις πύθ(ηται): μὴ πύθηταί τις τῶν ἑτέρων πόλεων κενὸν ἀνδρῶν ὂν τὸ ἄστυ. μὴ τὸ τῆς Σουσίδος ἄστυ κένανδρον ἀκούσῃ. 124. ἀντίδουπον: ἀντηχήσει τοῖς θρήνοις· μὴ ἀντηχήσῃ, φησί, θρῆνον αὐτῶν τελευτησάντων. 127. ἀπύοντος, πρὸς τὸ ἀντίδουπον ἔσεται· ἢ λείπει τὸ ἔσται· ἔσται ἀπύων· ἢ ἡ μετοχὴ ἀντὶ τοῦ ῥήματος, ἀντὶ τοῦ ἀπύσει. 128. κατὰ κοινοῦ πάλιν τὸ μή· μὴ ῥῆξις πέσῃ (ἐν addit schol. rec.) πέπλοις. 131. καταλελοίπασι τὴν πόλιν ἀκολουθοῦντες Ξέρξῃ ὡς μέλισσαι τὸ σμῆνος.

117—142 hemichoria canere videntur. 117. μοι recc. 118. ἀμύσσεται M. 123. Κίσσιον Blomfield. πό- | λισμ' M. 124. ᾄσεται Burney: ἔσεται M. 128. πέσηι λακίσ omisit M, inter versus adscripsit m. 129. ἱππηλάτησ M, α super η scr. m. 131. μέλισσαι schol.: μέλισσα M.

τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας
ἀμφοτέρας ἅλιον
πρῶνα κοινὸν αἴας.

antistr. 6. λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ
πίμπλαται δακρύμασιν·
Περσίδες δ' ἀκροπεν-
θεῖς ἑκάστα πόθῳ φιλάνορι
τὸν αἰχμήεντα θοῦρον εὐνα-
τῆρ' ἀποπεμψαμένη
λείπεται μονόζυξ.

ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι
στέγος ἀρχαῖον,
φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει,
πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενής, τὸ πατρωνύμιον
γένος ἡμέτερον·
πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,

133. τὸν ἀμφίζευκτον: τὸν ζευγνύντα ἄμφω τὰς ἠπείρους, ἢ ζευγνύμενον ἐξ ἀμφοῖν. ἢ τὸν ὑποζευχθέντα· βατὸν γὰρ αὐτὸν ἐποίησεν ὁ Ξέρξης. 134 (135). τὸν Ἑλλήσποντον· οἱ δέ, ὅτι Ταῦρον τὸ ὄρος. 135. πρῶνα: τὸν προνεύοντα εἰς ἄμφω τὰς ἠπείρους. ἢ τὸν κοινὸν ἑκατέρας γῆς. μεταξὺ γάρ ἐστιν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. 136. τῇ ἀπουσίᾳ αὐτῶν. 138. ἐπιμόνως πενθοῦσαι, ὡς δοκεῖν ἁβρύνεσθαι ἐπὶ τὸ (τῷ schol. rec.) πενθεῖν. 139. μετὰ φιλάνορος πόθου (Gl.). 142. ἄνευ τοῦ ἀνδρός. 144. στέος. 146. ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ· ἡ γὰρ χρεία προσῆκον ποιεῖ τὸ βουλεύεσθαι. 148. ὅτι κατὰ πατέρα συγγενὴς ἡμῖν, τουτέστιν ὁ ἐκ προγόνου ἰθαγενής.

---

138. ἁβροπενθεῖς Paley. 139. ἑκάστα recc.: ἑκάσται (ι ras. factum ex ν) M. 140. αἰχμάεντα recc. 141. εὐνατῆρα προπεμψαμένα recc. 144. στέγος recc.: στέοσ M. 147. ἄρα M. 149. ἡμέτερον recc.: ἁμέτερον corr. ex ἀμέτερον M. 150. πότερον (alterum ο rasura factum ex ω) M.

ἢ δορυκράνου
λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
βασίλεια δ' ἐμή, προσπίτνω·
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιά, χαῖρε, Δαρείου γύναι·
θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς,
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.
Ἄτοσσα. *ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους*
καὶ τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐνατήριον.
καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
μῦθον οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος, φίλοι·
μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ
ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσί,
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν

151. *τῆς ἀπὸ ξύλου κρανείας.* 156. *προσηγορικοῖς* (Gl). **159.** (in fine paginae v. 125—169 continentis positum) ***Ἄτοσσα, θυγάτηρ** Κύρου, γυνὴ Δαρείου, μήτηρ Ξέρξου κατὰ Ἡρόδοτον* (III 68). **160.** *τοὺς βασιλεῖς θεοὺς καλοῦσιν οἱ Πέρσαι.* 161. ***ἡ εὐδαιμονία* (Gl.).** 162. *διὰ ταῦτα* (Gl.). 166. *κονισθείς, ἢ κονίσας αὐτὸς τὸ οὖδας.* 168. *διὰ ταῦτα* (Gl.). 169. *χωρὶς γὰρ ἀνδρῶν ἄχρηστά ἐστι τὰ χρήματα.*

---

151. *δορικράνου* recc. 153. paragraphus praefixa in M. **155.** *προσπιτνῶ* recc.: *προσπίτνω προσκυνῶ* M. 158. *ἔτιοχ—* (i. e. *ἔτι ὁ χορός*) praefixum in M. 160. *εὐνάτειρα* recc. 165. *οὐδ' ἀδείμαντον* Weil. 166. *δαίμων* pro *πλοῦτος* Heimsoeth. *κονίσας* recc.: *κονίσσασ* M. 168. *μέριμνα φραστός* C G Haupt.

μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα.
ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμῷ φόβος·
ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι λόγου
τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα·
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.

ΧΟ. εὖ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσαι
μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ·
εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

ΑΤ. πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασιν
ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων·
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην
ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι.
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ
κάλλει τ' ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα γένους

170. μήτ' ἀχρημά(τοισι): μήτε τοὺς πένητας πᾶν (παν^τ m) σθένος ὁρᾶν τοῦ φωτός· ὅ ἐστιν, οὐ πάσης ἀπολαύουσι τῆς τοῦ φωτὸς ἡδονῆς οἱ πένητες. 172. σημείωσαι γνώμην. 177. ἀντὶ τοῦ δύνηται. 184. πρόσεχε τῇ (τῇ ε m) τοῦ ὀνείρου ἀναγνώσει. ἐντεῦθεν ἔλαβεν Σοφοκλῆς (frg. 796 N.) τὸ »ἐδοξάτην μοι τάδ' (τὰ δύ' Valckenaer) ἠπείρω μολεῖν« καὶ Εὐριπίδης »ἔδοξεν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς« (Iphig. T. 44). 188. Ἄνδρων ὁ Ἁλικαρνασεύς φησι· »Ὠκεανὸς δὲ γήμας Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην ἴσχει ἐκ μὲν Παρθενόπης Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην, ἐκ δὲ Πομφολύγης Ἀσίαν καὶ Λι-

---

171. ὀφθαλμῷ Heimsoeth: ὀφθαλμοῖσ M. 174. Περσῶν Blomfield. 176. φράσειν Elmsley, σ' ἂν δὶς φράσαι Hartung. 177. δύναμις recc.: δυνάμεισ M. — θέλει (corr. in θέλῃ m[1]) M. 179. paragraphus praefixa in M, ante paragraphum ἄτοσσα adscripsit m. αἰεὶ rec. 184. ἐδεξάτην ante ras. M. μοι δύο recc.: δύο M.

ταὐτοῦ· πάτραν δ' ἔναιον ἡ μὲν Ἑλλάδα
κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν,
τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι· παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
κατεῖχε κἀπράυνεν, ἅρμασιν δ' ὕπο
ζεύγνυσιν αὐτὼ καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθησι. χἡ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ
ἐν ἡνίαισί τ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα,
ἡ δ' ἐσφάδᾳζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ
ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
Δαρεῖος οἰκτείρων σφε· τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ
Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω·
ἐπεὶ δ' ἀνέστην καὶ χεροῖν καλλιρρόου
ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
βωμὸν προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσιν
θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε·
ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
Φοίβου· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι.
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
πτεροῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρα

βύην· ἀφ' ὧν τὰς ἠπείρους ὀνομασθῆναι συμβέβηκεν.« 195. τῇ Περσίδι δεικτικῶς, ὡς (ὡς delet Vitelli) τῇ ἡμετέρᾳ, ἣν φορῶ. 196. ὑπήκοον (Gl.). 197. ἐσκάριζεν. — ἐν τῇ βίᾳ δίφρου χαλινὰ ῥήσσει. 199. τὸν δίφρον ἀχαλίνωτον γενόμενον. 202. αἰδεσθεὶς τὸ πτῶμα. 206. οἷς ἀποτροπιαζόμεθα τοὺς ὀνείρους. 211. χηλαῖς: τοῖς ὄνυξιν.

---

192. ἀλλήλαισι Blomfield: ἀλλήλῃσι M. μολὼν Tournier. 194. ἐπ' αὐχένων recc.: ὑπαυχένων M. 196. ἡνίαισί τ' Blomfield: ἡνίαισιν M. 197. ἐσφάδαζε M. ἔντη Scaliger: ἐντῇ M. 198. διασπαράττει M. 204. καλλιρόου M. 210. μεθ' ὕστερον M.

τίλλονθ'· ὃ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας
παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' εἰσιδεῖν,
ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
πράξας μὲν εὖ θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ,
κακῶς δὲ πράξας — οὐχ ὑπεύθυνος πόλει,
σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.
ΧΟ. οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις
οὔτε θαρσύνειν, θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη,
εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τελεῖν,
τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν
καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε
σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῂς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος,
τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μαυροῦσθαι σκότῳ.
ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοι πρευμενῶς παρῄνεσα·
εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.
ΑΤ. ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς

216. οὐχ ὑπεύθυνος: οὐ τιμωρητέος, οὐ δίκας ὀφείλων, διὰ τὸ ὑμᾶς αὐτὸν παρορμῆσαι, καὶ κοινῇ ἤτοι κοινῷ δόγματι εἶναι τὴν ἔξοδον. 219. ἱκεσίαις (Gl.). 220 (immo 219). ὡς οὐ δεινὰ τεθέασαι. 226. τὰ δὲ κακὰ τὰ σχεθέντα (κακὰ κατασχεθέντα Weil) ὑπὸ τῆς γῆς ἀφανισθῆναι τῷ σκότῳ. 227. θυμόμαντις: οὐ φύσει μάντις, ἀλλ' ἀπὸ λογισμοῦ κρίνων καὶ ὑπὸ ἐνθυμήσεως. 229. ἀλλὰ μὴν εὔνους: ἀντὶ τοῦ σὺ πρῶτος ἀκούσας τοῦ ὀνείρου εὐνοϊκῶς συνεβούλευσας ἐξιλεώσασθαι οὐρανίους (καὶ add. schol. rec.) χθονίους δαίμονας.

---

213. εἰσιδεῖν Hartung: εσίδεῖν M. 217. δ' delet Weil. 219. θαρσύνειν recc.: θρασύνειν M. 220. ἀποτροπεῖν corr. in ἀποτροπὴν M. 221. τὰ δ' ἀγάθ' recc.: τάδ' αγαθὰ δ' M, fort. τὰ δ' ἕτερ'. τέκνῳ recc. 223. πρευμενῆ recc. 226. γαίας Turnebus. κάτοχα μαυροῦσθαι Blomfield: κάτοχ' ἀμαυροῦσθαι M. 229. paragraphus praefixa in M.

παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
πάντα θήσομεν θεοῖσιν τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρῦσθαι χθονός.
ΧΟ. τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων.
ΑΤ. ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν.
ΧΟ. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.
ΑΤ. ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;
ΧΟ. καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά.
ΑΤ. καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις;
ΧΟ. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς χθονός.
ΑΤ. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς αὐτοῖς πρέπει;
ΧΟ. οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σαγαί.
ΑΤ. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατῷ;
ΧΟ. οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι.
ΑΤ. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;
ΧΟ. ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.
ΑΤ. δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.

230. τὸν ὄνειρον (Gl). 231. ἐκτελοῖτο δὲ τὰ χρηστά: ἡ ἐξιλέωσις εἰς ἀγαθὸν ἀποβαίη. 235. φθινασμάτων: τῶν λήξεων, τῶν δυσμῶν, ἢ τῶν δύσεων, ἢ τῶν ἐκλείψεων· ὅτε γὰρ δύει ὁ ἥλιος, ἐκλείπει. ἔνθεν καὶ λὶψ ὁ ἄνεμος ὁ ἀπὸ δυσμῶν. 237. εἰ ληφθείησαν αἱ Ἀθῆναι. 239. ἔρξας πολλά: τῆς ἐν Μαραθῶνι πεζομαχίας μέμνηται. 241. τὰ ἐν τῇ Ἀττικῇ (Gl.). — ἀργύρου πηγή: ἐν Θορικῷ γάρ ἐστι μέταλλα καὶ ἐν Λαυρίῳ. 242. τοξικὴ βολή (Gl.). 243. ἔγχη σταδαῖα: ἐκ τοῦ συστάδην μαχόμενα, οἷον συστάδην μάχονται. τοὺς γὰρ ἐκ διαστημάτων μαχομένους κατηυτέλιζον. 245. μὴ ἔχοντες τὸν ἐφεστηκότα (Gl.). 248. ἀντὶ τοῦ ἡμῖν.

---

231. δὴ recc.: δὲ M. 233. κεῖνο Dindorf. 234. ἱδρύσθαι M. 236—249. paragraphis personarum vices notatae in M. 236. θηράσαι M. 242. χερῶν Brunck (χεροῖν Elmsley), χερὸς δάοις Stadtmueller. 248. fort. κιόντων (cfr. Cobet. Var. lect. ed. II p. 129). τεκοῦσιν M.

ΧΟ. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν τάχ' εἴσῃ πάντα ναμερτῆ λόγον·
τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν,
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

Ἄγγελος. ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσιάδος πολίσματα,
ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν,
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ὤμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά,
ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.

str. 1. ΧΟ. ἄνι' ἄνια κακά,
νεόκοτα καὶ δάι'. αἰαῖ,
διαίνεσθε, Πέρσαι,
τόδ' ἄχος κλύοντες.

ΑΓ. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα,
καὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

antistr. 1. ΧΟ. ἦ μακροβίοτος
ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη
γεραιοῖς, ἀκούειν
τόδε πῆμ' ἄελπτον.

ΑΓ. καὶ μὴν παρών γε κοὐ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.

249. κατὰ τὴν ἐμὴν δόκησιν μαθήσῃ τἀληθῆ. 251. λείπει ὥστε. 255. τὸ κάλλος, τὸ στράτευμα. 256. »στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν« (ex κακῶς ἀπών corr. m[1]) (Soph. Antig. 277). 259. ἀνίατα. 260. νεωστὶ μηνυθέντα ἡμῖν ὑπό τινος τῶν δαιμόνων. 261. δακρύετε. 262. ὃ εἶπον. 265. εἰς τοῦτο ἐμακρύνθη ὁ βίος ἡμῶν, εἰς τὸ ἀκοῦσαι τοιαῦτα κακά.

---

249. ναμερτῆ Porson: νημαρτῆ corr. in νημερτῆ M. 252. paragrapho praescripsit ἄγγελος m. Ἀσίδος Blomfield. 253. καὶ ταὐς Heimsoeth. 256. paragraphus praefixa in M. ὤιμοι M. 269. γε recc.: τε M.

str. 2. ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, μάταν
τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ
γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν
δᾴαν Ἑλλάδα χώραν.
ΑΓ. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.
antistr. 2. ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, φίλων
ἁλίδονα σώματα πολυβαφῆ
κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.
ΑΓ. οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
στρατὸς δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.
str. 3. ΧΟ. ἴυζ' ἄποτμον βοὰν
δυσαιανῆ Πέρσαις
δαΐοις, ὡς πάντα παγκάκως
ἔθεσαν. αἰαῖ στρατοῦ φθαρέντος.
ΑΓ. ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος.
antistr. 3. ΧΟ. στυγναί γ' Ἀθῆναι δᾴοις·

273 (immo 272). διαφόρων ἐθνῶν. 273. ἐπ' αἶαν Ἑλλάδα δῖαν χώραν. 278. ὑπὸ τοῦ αἵματος. In margine h. v. adscriptum ζτ ΑΛΙΔΟΝΙ (i. e. ζήτει ἁλιδόνα). 280. πλαγκτοῖς: ὡς ἂν εἴποι τις διαύλοις. τὰ γὰρ κύματα ἐκχεῖται καὶ ὑπονοστεῖ. διπλάκεσι δέ, ταῖς δύο πλαξί, τῆς θαλάσσης τε καὶ γῆς. ἢ ἐν Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς. 282. ἀντὶ τοῦ προσβολαῖς (Gl.). 284. δυσθρήνητον. 285. διακεκομμένοις. 289. ἡμῖν τοῖς δηΐοις στυγνότητος αἴτιαι πάρεισιν εἰς μνήμην αἱ Ἀθῆναι, ὅ ἐστι τῶν Ἀθηνῶν ἡ μνήμη στυγνοὺς ἡμᾶς ποιεῖ.

271. ὀτοτοῖ τοῖ M. 272. πολέα Lachmann. 273. τᾶσδ' .. ἦλθεν αἴας Weil. 274. δαΐαν rec., unde δᾴαν Blomfield: δῖαν M. 275. nuntii notam om. M. add. m. 278. ἀλιδόνα M. γρ. μέλεα rec., μέλεα παμβαφῆ Kayser. 280. fort. πλαγκτοὺς. ἐν σπιλάδεσσιν Hartung. 281. paragraphus praefixa in M. 282. ἐν βολαῖσ M. 283. ἴυζε M. 283 sq. fort. ἄποτμον Πέρσαις δυσαιανῆ βοάν. 285. fort. ὡς δᾴοι. 289. Ἀθᾶναι recc.

μεμνῆσθαί τοι πάρα
ὡς πολλὰς Περσίδων μάταν
ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους.

ΑΤ. σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά,
τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
λέξον καταστάς, κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως,
τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελείων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
ταχθεὶς ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών.
ΑΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ βλέπει φάος.
ΑΤ. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα
καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.
ΑΓ. Ἀρτεμβάρης δέ, μυρίας ἵππου βραβεύς,
στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν·
χὠ χιλίαρχος Δαδάκης πληγῇ δορὸς
πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο·

291. ματαίως, μηδὲν βλαψάσας (Gl.). 292. ἐποίησαν (Gl.). — ὀρφανάς. 295. λείπει ἡ προς, προσλέξαι. τοιοῦτοι δὲ οἱ συμφοραῖς μεγάλαις κατεχόμενοι. 298. καταστάς: κατάστασιν τοῦ θορύβου λαβών. 299. τίς οὐ τέθνηκεν: καλῶς πρῶτον περὶ τῶν ζώντων ἐρωτᾷ, ὡς ὀλίγων ὄντων, παρίστησι δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀποθανόντων. 300. λαῶν ἀρχόντων (Gl.). — ἀρχελείων: τῶν βασιλέων, ἀπὸ τοῦ τῶν λαῶν ἄρχειν. 303. ἐνόμιζε γὰρ αὐτὸν τεθνάναι. 306. πετρώδεις. — Σιληνίαι αἰγιαλὸς Σαλαμῖνος, (πλησίον add. ex Hesych. s. v. Σιληνίαι Blomfield) τῆς λεγομένης Τροπαίου ἄκρας, ὡς Τιμόξενος ἐν τῷ ς' περὶ λιμένων.

---

293. ἄτοσσα μῆρ ξέρξου paragrapho praescripit m. 295. fort. τὸ μήτε φωνεῖν. 298. καὶ εἰ (corr. in κεἰ m[1])M. 300. ἀρχελάων Robortellus. 302. βλέπει φάος schol. Arist. Ran. 1028: φάοσ βλέπει M. **303. 305. paragraphi praefixae in M.** 305. ἵππουσ ante ras. M.

Τενάγων τ' ἀριστεὺς Βακτρίων ἰθαγενής,
θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
Λιλαῖος, Ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·
πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Ἀρκτεύς, Ἀδεύης, καὶ φρεσεύης τρίτος
Φαρνοῦχος, οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανών,
ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας,
πυρρὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
ἔτεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρᾷ βαφῇ.
καὶ Μᾶγος Ἄραβος Ἀρτάβης τε Βάκτριος,
σκληρᾶς μέτοικος γῆς, ἐκεῖ κατέφθιτο.
Ἄμιστρις Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
νωμῶν, ὅ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσιν

309. *Βάκτρα πόλις Περσίδος.* 310. *εὐφήμως· κεῖται ἐν Σαλαμῖνι.* 312. *τὴν πολυτρήρωνα Σαλαμῖνα παρὰ τὸ Ὁμήρου »πολυτρήρωνά τε Θίσβην«* (B 502). 313. *κύρισσον: συνέκρουον ἄλλοις* (*ἀλλήλοις* schol. rec.). *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων τῶν τυπτόντων τοῖς κέρασιν.* 315. *ταῦτα οὐκ ἔχει τὸν Αἰγύπτιον χαρακτῆρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλασται.* 319. *τινὲς ἀντὶ γενικῆς πυρρᾶς γενειάδος· καὶ τὸ ἑξῆς, ἔτεγγεν* (*τέγγεν* m) *χρῶτα, ἔβρεχε τῷ αἵματι. — δασύτριχον* (Gl.). 321. *Μάγος ἐθνικόν, Ἄραβος κύριον.* 322. *ὁ ἐκεῖ ἀπελθὼν* (*ἀποθανὼν* Kirchhoff) *μετοικήσει τὴν Σαλαμῖνα τὴν σκληρὰν καὶ πετρώδη. — ἐν Σαλαμῖνι μετοικήσας, εὐφήμως· παρ' ὅσον ἀνυπόστροφος αὐτῷ ἡ ἐκ ταύτης ἄφοδος γέγονεν.*

---

309. *ἀριστεὺς* Blomfield: *ἄριστοσ* M. *ἰθαγενής* recc.: *ἰθαιγενήσ* M. 310. *σποδεῖ* Emperius. 311. *λίλαιοσ* M. 312. *πελιοθρέμμονα* M, corr. m. 313. fort. *δινούμενοι κύρισσον εἰς σκιρὰν.* 314. *γειτόνων* M, corr. m[1]. 315. *Φερεσσεύης* recc., *φερεσσαχὴς* Bothe. 316. *οἵδε* rec.: *οἵ τε* M. 319. *πυρὰν* M, *πυρρὰν* m, *πυρσὴν* Porson. *δάσκειον* M. 3.0. *πορφυρᾷ* Porson: *πορφυρέα* M. 321. *μάγοσ* M. *ἀρτάμης* recc.

πένθος παρασχών, Σεισάμης θ' ὁ Μύσιος,
Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
ταγός, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνήρ,
κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς·
Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ἄπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
ἐχθροῖς παρασχὼν εὐκλεῶς ἀπώλετο.
τοιῶνδ' ἀρχόντων ὑπεμνήσθην πέρι·
πολλῶν παρόντων ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.

ΑΤ. *αἰαῖ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,*
αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
πόσον δὲ πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι
μάχην συνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς;

ΑΓ. *πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρων*
ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἕλλησιν μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
ναῶν, δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος·
Ξέρξῃ δέ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν
ὧν ἦγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει

327. *ἀπὸ πόλεως.* 330. *ἡγεμών* (Gl.). 333. *λείπει τὸ κακῶν.* 334. *ἰαμβικὸς ὁ στίχος.* 336. *ἀναλαβών.* 338. *ἄξιον ἡγήσασθαι, τολμῆσαι.* 339. *προσβολαῖς* (Gl.). 340. *λείπει τὸ ἦν.* 341. *σημείωσαι τὸ τῶν νεῶν πλῆθος τῶν στρατῶν ἀμφοτέρων.* 342. *τουτέστι τ'.* 343. *ἐκ τῶν τ' δέκα ἦσαν αἱ ἡγούμεναι ὡς βελτίονες.*

---

325. *θ' ὁ* recc.: *ὁ* M. 329. *Συέννεσίς* Turnebus: *σύννεσίσ* (sed ita scriptum, ut legas *σύννεσίσ*) M. 330. *ἄπαρχόσ* M, *ἔπαρχος* recc. 332. post *ἀρχόντων* supra versum *νῦν* adscripsit m[1]. 333. *παρόντων δ'* recc. 337. *δὲ* recc.: *δὴ* M. 340. *βάρβαρον* Heath. 341. *ναυσὶ* et *ἕλλησι* M. 343. *νεῶν* Brunck. 345. (*νεῶν τὸ πλῆθος* Plut. Them. 14). *ὑπέρκοποι* Wakefield.

ἑκατὸν δὶς ἦσαν ἑπτά θ'· ὧδ' ἔχει λόγος.
μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;
ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν,
τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.
θεοὶ πόλιν σῴζουσι Παλλάδος θεᾶς.
ΑΤ. ἔτ' ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις;
ΑΓ. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.
ΑΤ. ἀρχὴ δὲ ναυσὶν συμβολῆς τίς ἦν φράσον·
τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
ἢ παῖς ἐμός, πλήθει καταυχήσας νεῶν;
ΑΓ. ἦρξεν μέν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
Ἕλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασιν
ναῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο.
ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον

346. σζ' αἱ ἄρισται· ἢ σιδ', ἵνα ᾖ τὸ δὶς ἐκ κοινοῦ. 349. τὰ τῶν Περσῶν ζυγὰ βαρήσας. »ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν« (Hom. Θ 72). 352. Ἀλκαῖος »ἄνδρες γὰρ πόλεως πύργος ἀρεύϊος.« 358. ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην: βουληθέντων γὰρ τῶν Ἑλλήνων φυγεῖν διὰ τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν, Θεμιστοκλῆς Σίκιννον τὸν παιδαγωγὸν ἔπεμψε πρὸς τὸν Ξέρξην ὡς αὐτομολήσαντα, λέγοντα τῷ Ξέρξῃ ὅτι μέλλουσι φυγεῖν Ἕλληνες. τοῦτο δὲ ἐποίησεν, ἵνα ἐν ἀπογνώσει μαχήσονται οἱ Ἕλληνες.

---

347. λειφθῆναι recc.: ληφθῆναι M. 349. εἰσορρόπωι ante corr. M. 350—353 paragraphi praefixae in M: 350 nuntio continuavit et 351 Atossae, 352 nuntio tribuit Schuetz. 350. σώζουσι M. 361. μενοῖεν Monk: μένοιεν M. 362. νεῶν Ald. ἐπενθορόντες recc.: ἐκανθορόντεσ M. 363. ἐκσωσοίατο Monk: ἐκσωσαίατο M.

Ἕλληνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον,
εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στοίχοις τρισίν,
ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἁλιρρόθους,
ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ·
ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες κακόν,
ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινά,
πᾶσιν στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοσαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός·
οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ
τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο
καὶ νὺξ ἐπῄει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ

367. *ὡς ἀπὸ Ξέρξου ὁ λόγος.* 368. *κατὰ περίφρασιν τὸν αἰθέρα.* 369. *πλῆθος* (Gl.). 370. *τὰς ἐξόδους.* 371. *κοινὸν τὸ τάξαι.* 372. *ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικόν, ὡς εἰ ἐξειλήσαιεν, φησίν, οἱ Ἕλληνες δραπετεύσαντες, πᾶσιν ἠπείλει τοῖς ταχθεῖσιν αὐτοῖς* (*αὐτοὺς* Paley) *φυλάξαι τῆς κεφαλῆς στερηθῆναι. ἄτοπον δὲ ἀπειλεῖν πλήθει τοσούτῳ θάνατον. βέλτιον οὖν κράτος, τῆς τιμῆς καὶ ἀρχῆς στερίσκεσθαι, ἵν' ᾖ κράτος ἀντὶ κράτους* (l. *βέλτιον οὖν κράτος ἀντὶ κράτους, ἵν' ᾖ κράτους ἤτοι τῆς τιμῆς καὶ ἀρχῆς στερίσκεσθαι* secundum schol. rec.). 379. *κώπην εὐήρετμον ἀμφὶ σκαλμὸν ἐδέσμευε. τροπωτῆροδω* (spatium sex fere litterarum: *τροπωτὴρ δὲ ὁ λῶρος ὁ* Dindorf ex schol. rec.) *δεσμεύων τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλμῷ.* 381. *καὶ νὺξ ἐγένετο καὶ* (pertinent haec ad 387) *οὐδεὶς Ἑλλήνων ἠξίωσεν.*

---

365. *τῶν* corr. in *τὸν* M. 370. 371. invertit (371. 370) Koechly. 373. *νηυσὶν* M. 374. *κράτὸσ* M. 378. *δεῖπνόν τ'* Scaliger: *δεῖπνον* M. 380. *φθέγγοσ* M (expunxit *ϑ* prima manus).

ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς δ' ὅπλων ἐπιστάτης.
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς,
πλέουσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος.
καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών.
καὶ νὺξ ἐχώρει, κοὐ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο·
ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν,
πρῶτον μὲν ἠχῇ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
μολπηδὸν ηὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῇ
παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε,
ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει·
σάλπιγξ δ' ἀυτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.
εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύματος,
θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν

382. *ἐπιστήμων* (Gl.). 383. *τῆς πολεμικῆς* (Gl.). 388. *ὡς ᾠόμεθα.* 398. *τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐξέκαιεν καὶ ἀνήγειρεν ἡ σάλπιγξ.* 399. *ῥοθιάδος: τῆς ἠχητικῆς· ἢ τῆς ἐν ὑγρῷ ἐλαυνομένης.* 402. *τὸ Θεμιστοκλέους* (Gl.). 403. *τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ μέσον.* (411) *τὸ ἔμβολον λέγει· στόλον δὲ λέγει παρ' ὅσον εἰς ὀξὺ συνεσταλμέναι εἰσίν· οὕτως γὰρ ἔλεγον στόλον τὰ ἀπωξυμμένα.*

---

383. *τάξεισ* (ι supra ει) M. 386. *νεῶν* Brunck. 391. *ἠχεῖ* recc., fort. *ἤχει .˙. πάρα·* 392. *εὐφήμησεν* M. 394 in margine addidit m. *τάφος δὲ* Stadtmueller. 398. *δ'* supra versum M.

πολλὴν βοήν· ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,
ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη,
θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
ὑπηντίαζε, κοὐκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηὶ χαλκήρη στόλον
ἔπαισεν· ἦρξεν δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ
ναῦς, κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς
κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ηὔθυνεν δόρυ.
τὰ πρῶτα μέν νυν ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἐμβόλοις χαλκοστόμοις
παίοντ', ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον,
Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν,
ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν·
ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον.
φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
ὅσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος·

405. *σημείωσαι.* 408. *τάφους.* 411. *τὸν ἔμβολον παρὰ τὸ εἰς ὀξὺ συνεστάλθαι.* 413. *ἀντὶ τοῦ Περσίδος* (Gl.). 414. *τὴν ναῦν δόρυ εἴρηκεν.* 415. *ἀντὶ τοῦ δή* (Gl.). 416. *μεταξὺ Σαλαμῖνος καὶ Αἰγίνης τὸ στενὸν ἦν.* 419. *παράλογον τὸ δυϊκόν.* 420. *οὐχ ἁπλῶς οὐδὲ ἀδιδάκτως.* 422. *ἀντὶ τοῦ αἱ νῆες.* 423. *ναυαγία αὐτὸ* (dele *αὐτὸ*) *τὸ πάθος, ναυάγιον δὲ αὐτὸ τὸ ναυαγῆσαν σκεῦος. διὰ τοῦτο οὖν ναυαγίων βαρυτόνως, τῶν σωμάτων* (*πτωμάτων* schol. rec.). — *τῶν Περσῶν δηλονότι.*

---

415. *μὲν νῦν* M. 417. 419. verba *ἀρωγὴ . . παρῆν* et *ἔθραυον . . στόλον* permutat Koechly. 418. *ὑφ' αὑτῶν* recc.: *ὑπ' αυτῶν* M. *ἐμβόλοις* Stanley: *ἐμβολαῖσ* M. 425. *ἀκόσμῳ* rec.

τοὶ δ' ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον
ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασίν τ' ἐρειπίων
ἔπαιον, ἐρράχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα,
ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
στοιχαγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδάμ' ἡμέρᾳ μιᾷ
πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.

ΑΤ. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα
Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

ΑΓ. εὖ νυν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν·
τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.

ΑΤ. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
λέξον τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.

ΑΓ. Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς,

427. ἄγραν (Gl.). 428. ἐρείπια (ἐρίπια m) κυρίως τὰ πτώματα τῶν οἴκων· νῦν δὲ τὰ θραύσματα τῶν νεῶν. 431. λείπει τὴν μάχην. ἕως ἡ νὺξ ἐπιγινομένη ἔπαυσεν αὐτοὺς τῆς μάχης. 432. (in fine paginae, post v. 432 qui est extremus, scriptum) Ἴων ἐν ταῖς Ἐπιδημίαις παρεῖναι Αἰσχύλον ἐν τοῖς Σαλαμινιακοῖς φησί. 433. ἐφεξῆς λέγοιμι, στοιχομυθοίην. 435. πλῆθος ἀνθρώπων τοσοῦτον τῷ ἀριθμῷ. μήποτε δὲ τοσουτάριθμον θέλει. 436. εὔκαιρος ἡ τροπὴ ἀπὸ τῶν ἐν πελάγει ἀτυχησάντων. 440. τῇ κακῇ (κακῶν schol. rec.) δηλονότι. 443. μείζονα.

---

428. ερειπίων M. 429. οἰμωγὴ recc.: οἰμωγῆσ M, εὐχωλὴ Halm. 433. στοιχαγοροίην scripsi: στοιχοιγαροίην (ο superscr.) M, στοιχηγοροίην vel στιχηγοροίην recc. 434. μηδάμ' recc.: μὴδ' ἂν M. 435. τοσοῦτ' ἀριθμὸν M. 436. ἔρρωσται M, corr. in ἔρρωγε m[1]. 438. νῦν M. 441. τῆσδ' ἔτ' rec.: τῆσδέ τ' M. 445. καὶ εὐγένειαν M.

αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί,
τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.
ΑΤ. οἲ 'γὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι.
ποίῳ μόρῳ δὲ τούσδε φῂς ὀλωλέναι;
ΑΓ. νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων
βαιά, δύσορμος ναυσίν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τούσδ' ὅπως ὅτ' ἐκ νεῶν
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσῳζοίατο,
κτείνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν,
φίλους δ' ὑπεκσῴζοιεν ἐναλίων πόρων·
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης,
αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρῳσκον· ἀμφὶ δὲ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς τ' ἀπὸ
θώμιγγος ἰοὶ προσπίτνοντες ὤλλυσαν,
τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου

446. εἰς πίστιν ἐν πρώτοις, ὅ ἐστι πιστικώτατοι. 450. τὴν Ψυττάλειάν (Ψυτταλίαν m) φησιν, ἣ ἀπέχει προσ ρον (inter προσ et ρον trium fere litterarum spatium, posito ζτ in margine: πρὸς ἤπειρον Dindorf) σταδίους έ, ὅπου φυγόντες οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν ὑπὸ Ἀθηναίων ἀπώλοντο. 451. ὁ θεὸς ὁ Πάν (Gl.). 452. ἢ ως ἱερᾶς οὔσης (l. ἱερὰ οὖσα) Πανός· ἢ ὡς ἔρημος. 453. ὁ Ξέρξης (Gl.). 454. ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς ἐξέλθοιεν. 457. σκοπῶν (Gl.). 458. τῆς ναυμαχίας. 461. τοὺς Πέρσας. 464. θῶμιγξ λέγεται τὸ λεπτὸν σχοινίον.

447. οἰκτρῶς rec., fort. αἰκῶς. 448. οἲ ἐγὼ M. 449. φησ (x above) M. 451. νηυσὶν M. 453. ὅτ' ἐκ Elmsley: ὅτ' ἀν M. 454. ἐξσωζοίατο M, ἐξοισοίατο M Stahl. 455. στρατόν ex στρατῶν fecit m. fort. Ἑλλήνων ἄγραν. 456. ὑπεκσώζοιεν M. 458. νεῶν rec. 463. ἄπο M. 464. ὤλλυσαν recc.: ὄλλυσαν M.

παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
Ξέρξης δ' ἀνῴμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·
ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός·
ῥήξας δὲ πέπλους κἀνακωκύσας λιγύ,
πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
ἧσ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ. τοιάνδε σοι
πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν πάρα στένειν.
ΑΤ. *ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν*
Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
κλεινῶν Ἀθηνῶν ηὗρε, κοὐκ ἀπήρκεσαν
οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν·
ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασεν.
σὺ δ' εἰπὲ ναῶν αἳ πεφεύγασιν μόρον,
ποῦ τάσδ' ἔλειπες· οἶσθα σημῆναι τορῶς;
ΑΓ. *ναῶν δὲ ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην*
κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν.
στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ
διώλλυθ', οἳ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος

468. *ἀπὸ τῶν ὑδάτων ἡ μεταφορά.* 469. *καθαράν, κεχωρισμένην· ἢ αὐγάζοντα καὶ ὁρῶντα. λέγει δὲ τὸ ἀντικρὺ Σαλαμῖνος ὄρος τὸν* (*τῶν* m) *Αἰγάλεων, ὥς φησιν Ἡρόδοτος* (VIII 90). 472. *φυγεῖν δῆλον ὅτι.* 475. *ψευσθῆναι ἐποίησας τῶν φρενῶν καὶ ἀποτυχεῖν ὧν ἤλπιζον.* 478. *ἐπὶ Δαρείου* (ab eadem m. quae textum scripsit). 483 sq. *ἐκεῖ, φησίν, ἀπίασιν ὅπου ὁ ἄνεμος αὐτοὺς φέρει.* 486. *τόπος Βοιωτίας ἡ Κρήνη.*

466. *χρεωκοποῦσι* corr. in *κρεοκοποῦσι* M. 468. *ἀνώμωξεν* M. 469. *εὐαυγῆ* Hemsterhusius. 470. *πελαγίας* recc.: *πελασγίασ* M. 473. *ἧσ'* M. 474. *παρὰ* M, *πάρα* m. 477. *εὗρε* M. *ἀπήρκεσαν* recc.: *ἀπήρκεσε* M. 480. *τοσόνδε* recc.: *τοσῶν δὲ* M. 481. *πεφεύγασι* M. 481 sq. *οἳ . . ποῦ τούσδ'* C Thurot. 483. *νεῶν* Blomfield. *γε* Robortellus. fort. *νεῶν ταγοῦχοι.* 484. *αἴρονται* Elmsley: *αἱροῦνται* M.

δίψῃ πονοῦντες, οἳ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
διεκπερῶμεν ἔς τε Φωκέων χθόνα
καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ.
κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιΐδος πέδον
καὶ Θεσσαλῶν πόλεις ὑπεσπανισμένους
βορᾶς ἐδέξαντ'· ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
δίψῃ τε λιμῷ τ'· ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἔς τε Μακεδόνων
χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον,
Βόλβης θ' ἕλειον δόνακα, Πάγγαιόν τ' ὄρος,
Ἠδωνίδ' αἶαν. νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς
χειμῶν' ἄωρον ὦρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος· θεοὺς δέ τις
τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ τότ' ηὔχετο
λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
στρατός, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον.
χὤστις μὲν ἡμῶν πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
ἀκτῖνας ὡρμήθη, σεσωμένος κυρεῖ.
φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
μέσον πόρον διῆκε θερμαίνων φλογί·
πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ηὐτύχει δέ τοι
ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου.

487. *οἷον μετὰ ἄσθματος.* 490. *ὁ Σπερχειὸς ἐξ Ἀνιάνων* (*Αἰνιάνων* Dindorf) *ῥέων εἰς τὸν Μηλιακὸν ἐμβάλλει κόλπον.* 497. *Θρᾴκης.* — *λίμνη Θρᾳκική.* 499. *παρὰ καιρόν.* 500. *Στρυμὼν ποταμὸς Θρᾴκης.* — *καὶ ὁ πάνυ ἀσεβής.* 504. *κρυστάλλῳ πεπηγότα.* — *τὸ ἑξῆς διαπερᾷ.* 508. *διελθεῖν καὶ ῥεῦσαι ἐποίησεν.*

---

492. *πόλεις* L Schiller: *πόλισ* M (*πόλισμ'* recc.). 493. *ἐδέξαντο* M. 497. *βολβῆσ* M. 501. *εὔχετο* M. 506. *σεσωμένος* scripsi: *σεσωσμένοσ* M. 509. *εὐτύχει* G C W Schneider: *εὐτυχεῖ* M.

ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄτυχον σωτηρίας,
Θρῄκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,
ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
κακῶν ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.
ΧΟ. *ὦ δυσπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς*
ποδοῖν ἐνήλου παντὶ Περσικῷ γένει.
ΑΤ. *οἶ 'γὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ·*
ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὔτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ', ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω·
ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι.
ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις
πιστοῖσ πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα·
καὶ παῖδ', ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ,

514. *τὴν Περσίδα, τὴν ἔχουσαν αὐτῶν τὴν ἑστίαν.* 520. *πεφονευμένου* (Gl.). 523. *οὐκ ἀληθῶς. — αὐτά· ἀντὶ τοῦ τὰ ὀνείρατα.* 524. *ἡ ὑμῶν κρίσις ἡ λέγουσά μοι εὔξασθαι θεοῖς καὶ Δαρείῳ.* 527. *πέλανον: πεπεμμένον πλακοῦντα.* 528. *οἶδα μὲν ὅτι τὸ κακὸν ἤδη ἐγένετο· ἀλλὰ κἂν ἐπὶ τοῖς ζῶσιν ἀνδράσιν εὔξωμαι* (*εὔξομαι* Robort.).

---

514. *ὡστένειν* M, *σ* superscr. m. 517. *ἐγκατέσκηψε* M. 519. *ἐνήλλου* recc. 520. *οἶ ἐγὼ* M. 523. *αὔτ'* M, *αὐτ`'* m. 527. *πέλανὸν* M. 530—534 post 853 collocat Nikitin. 530. *ὑμᾶς* recc.: *ἡμᾶσ* M. 531. *πιστοῖσι* recc. 534. *καί τι* recc.: *κέτι* M. *πρόσθηται* Turnebus: *πρόσθητε* M.

παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους,
μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι προσθῆται κακόν.

ΧΟ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν Περσῶν
τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὀλέσας
ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἀγβατάνων
πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας.
πολλαὶ δ' ἁπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
κατερεικόμεναι διαμυδαλέοις
δάκρυσι κόλπους
τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι.
αἱ δ' ἁβρόγοοι Περσίδες ἀνδρῶν
ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
λέκτρων εὐνὰς ἁβροχίτωνας,
χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

str. 1. *νῦν δὴ πρόπασα μὲν στένει*
γαῖ' Ἀσιὰς ἐκκενουμένα·
Ξέρξης μὲν ἤγαγεν, ποποῖ,
Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,
Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως
βαρίδες τε ποντίαι.

541. *κατασχίζουσαι, ἐνεργητικῶς.* 544. *ἁβρόγοοι αἱ ἐντρυφῶσαι τοῖς δάκρυσιν.* 550. *βαστάζω.* 552. *τῶν ἀνδρῶν.* 553. *εἰς τὸν πόλεμον.* 556. *βαρίδες αἱ νῆες.*

---

540. *ἀπαλαῖσ* M. 541. fort. *διαμυδαλέους.* 551. *νῦν δὴ* Porson: *νῦν γὰρ δὴ* M. 552. *ἀσίασ* M, *'Ασὶς* Blomfield. *ἐκκεκενωμένα* Hermann et Prien. 553. *μὲν* Arnaldus: *μὲν γὰρ* M. *ἄγαγεν* Blomfield. 555—64 in margine adscripsit m. 556. *βαρίδεσσι ποντίαις* recc.

τίπτε Δαρεῖος μὲν οὕ-
τω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν
τόξαρχος πολιήταις,
Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ;
antistr. 1. πεζούς τε καὶ θαλασσίους
αἱ δ' ὁμόπτεροι κυανώπιδες
νᾶες μὲν ἄγαγον, ποποῖ,
νᾶες δ' ἀπώλεσαν, τοτοῖ,
νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,
διὰ δ' Ἰαόνων χέρας;
τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'
αὐτὸν ὡς ἀκούομεν
Θρῄκης ἂμ πεδιήρεις
δυσχίμους τε κελεύθους.
str. 2. τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι, φεῦ,
λειφθέντες πρὸς ἀνάγκαν, ἠέ,
ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας, ὀᾶ,
— — — στένε καὶ δακνάζου,

560. *βασιλεύς.* 566. *περισσοὶ οἱ δύο δὲ καὶ τὸ ὡς. τὸ δ' ἑξῆς· μόγις δὲ διαφυγεῖν ἀκούομεν τὰς χεῖρας Ἰαόνων τὸν ἄνακτα.* 568 (i. 567). *ὃ ἡμεῖς λέγομεν παρ' ὀλίγον.* 571 (574). *περὶ τῶν τεθνηκότων ἐν Σαλαμῖνι. — πρωτόμοροι: οἱ πρῶτοι ἀποθανόντες. τὸ ἑξῆς τούτου ἐστί, σκύλλονται* (*σκύλονται* m) *πρὸς ἀναύδων.* 572. *πρὸς ἀνάγκαν: τὴν τοῦ θανάτου. Ὅμηρος· »ἐπεὶ κατὰ μοῖρ' ἐπέδησεν«* (*λ* 291). 573. *τῆς Σαλαμῖνος.* 574. *παραγώγως ἀντὶ τοῦ δάκνου.*

---

557. *τίπτε* rec.: *τί ποτε* m. 559. *πολιήταις* Victorius: *πολήταισ* m. 560. *σουσίδαις* recc.: *σουσίδεσ* m (*ο* superscr. m[1]). 561. *τε καὶ* rec.: *τε γὰρ καὶ* m. 561sq. *θαλασσίους λινόπτεροι* Schuetz. 565. *πανωλέθροισιν* recc.: *πανολέθριοισιν*, *ο* in *ω* ab m[1] mutato, M. 566. *αἵ τ'* . . *χέρες* Enger, *ἠδ'* . . *χέρες* Dindorf. 569. *ἀμπεδιήρεισ* M. 570. *δυσχίμους* Arnaldus: *δυσχειμέρουσ* M. 571sq. *πρωτομόροιο*, *φεῦ*, *ληφθέντες* (*ληφθέντες* recc.) *πρὸς ἀνάγκας* Blomfield. 573. *ἀκτᾶσ ἀμφι χυχρείασ* M (*π* superscr. m).

βαρὺ δ᾽ ἀμβόασον οὐ-
ράνι᾽ ἄχη, δᾶ,
τεῖνε δὲ δυσβάυκτον
βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.
antistr. 2. *γναπτόμενοι δ᾽ ἁλὶ δεινά, φεῦ,*
σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἠέ,
παίδων τᾶς ἀμιάντου, δᾶ,
πενθεῖ δ᾽ ἄνδρα δόμος στερηθείς·
τοκέες δ᾽ ἄπαιδες ἐραδαι-
μόνι᾽ ἄχη, δᾶ,
δυρόμενοι γέροντες
τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.
str. 3. *τοὶ δ᾽ ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν*
οὐκέτι περσονομοῦνται,
οὐδ᾽ ἔτι δασμοφοροῦσιν
δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
οὐδ᾽ ἐς γᾶν προπίτνοντες
ἅζονται· βασιλεία
γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.
antistr. 3. *οὐδ᾽ ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν*

575. *ἕως τοῦ οὐρανοῦ βόησον τὰ ἄχη.* 577. *θρηνητικήν* (Gl.). 578. *βοητικήν.* 580. *τῶν ἰχθύων.* 581. *τῆς θαλάσσης· αὐτὴν γὰρ λέγει ἀμίαντον.* 582. *λείπει πᾶς.* 588. *ὑπὸ Περσῶν ἄρχονται.* 592. *τὰ τοιαῦτα πάντα κτητικὰ μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ.* — (591) *αἱ γὰρ βασιλεῖαι ἔχουσι τοῦτο.* 594. *οὐδένα γὰρ δεδίασιν οἱ ὑπήκοοι ἔτι. ἠλευθέρωται οὖν αὐτῶν ἡ γλῶσσα πρὸς τὸ κακηγορεῖν βασιλέα.*

579. *δ᾽ Ἁλοσύδνας* Naber. 580. *σκύλλονται* recc.: *σκύλονται* M. 582. *δόμο* (with *σ* above) et in marg. *ζτ* M. 583. *τοκέες* Porson: *τοκῆεσ* M. 583 sq. *ἄπαιδες ἔρρανται δαιμόνι᾽* recc., *ἄπαιδες δαιμόνι᾽* Porson, fort. *ἄπαιδες οὐράνι᾽.* 591. *οὐδ᾽* Heath: *οὔτ᾽* M. *προπίτνοντες* recc.: *προσπίτνοντεσ* M. 592. *ἅζονται* Halm: *ἄρξονται* M. *βασίλεια* recc.: *βασιλεία· ἡ βασιλικὴ* M.

ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουραν
Αἴαντος περικλύστα
νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ΑΤ. *φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπυρος κυρεῖ,*
ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς, ὅταν κλύδων
κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα·
ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος.
τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων
χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν
ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς

597. *ἡ ἀλκή.* 600. *σώματα.* 601. *ἔθος ἔχουσιν οἱ δυστυχοῦντες δυστυχίαν φαντάζεσθαι, οἱ δὲ εὐτυχοῦντες εὐτυχίαν.* 605. *οὐριεῖν: οὐριοδρομεῖν. παρὰ τὸ Ὁμηρικόν* (σ 136)· »*τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσιν.*« 607. *ἀνταῖα: ἐναντία μοι φαίνεται τὰ θεῶν· οἷον, ἀντικειμένους ἡμῖν ὁρῶ τοὺς θεούς.* 608. *οὐ παιώνιος, ἀλλὰ φθαρτικός.* 612. *πατρὶ παιδός.* — (legitur post v. 618 in fine paginae) *σημείωσαι τὸ εἶδος τῶν χοῶν.*

---

597. fort. *οἷς. ἀλκῆσ*, *η* in *α* mutato, M. 598. *ἄρουραν* Porson: *ἄρουρα* M. 600. *Περσᾶν* Blomfield. 601. *ἔμπειρος* recc. 601 sqq. fort. *φίλοι, βροτείων ὅστις ἐμπερὴς κυρεῖ, ἐπίσταται, κακῶν μὲν ὡς ὅταν τινὰ κλύδων ἐπέλθῃ.* 605. *τύχας* Blomfield, praestat *τύχην*, quod Blomfieldio tribuit Dindorf. 607. *ὄμμασι τ' ἀνταῖα* M. 612. *ἔστειλα* recc.: *ἐστείλατο* M, fort. *ἔστειλα, τέκνου πατρί.*

φέρουσ', ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια,
βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα,
τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα,
ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
ἄνθη τε πλεκτά, παμφόρου γαίας τέκνα.
ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ
τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

ΧΟ. βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς,
ἡμεῖς θ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
φθιμένων πομποὺς
εὔφρονας εἶναι κατὰ γαίας.
ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἁγνοί,
Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς·
εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.

614. λευκῆς, ἢ ἀγελαίας, ἢ ἀσινοῦς. 615. φαιδρόν (Gl.). 616. σὺν ὕδατι πηγαίῳ. — καθαρᾶς (Gl.). 617. ἀγριοποιοῦ διὰ τὴν μέθην. 619. ἀεὶ γὰρ ἔχει τὰ φύλλα· διὸ προσέθηκεν »ἐν φύλλοισι θαλλούσης« (θαλούσης m) πρὸς τὸν καρπόν. οὐ γὰρ διηνεκής. 621. στέμματα. 623. ὡς θεὸς γὰρ παρὰ Πέρσαις τιμᾶται. 626. τιμία παρὰ Πέρσαις (Gl.). 633. τὴν Δαρείου.

613. μειλικτήρια recc.: μηλικτήρια M. 621. πληκτὰ M, ·ε· super η scripsit m. 623 sq. in marg. ζτ M. 624. ἀνακαλεῖσθε recc.: ἀνακαλεῖσθαι M, ἀγκαλεῖσθε Dindorf.

str. 1. ἦ ῥ' ἀίει μου μακαρίτας
ἰσοδαίμων βασιλεὺς
βάρβαρα σαφηνῆ
ἱέντος τὰ παναίολ' αἰ-
ανῆ δύσθροα βάγματα;
παντάλαν' ἄχη διαβοάσω;
νέρθεν ἆρα κλύει μου;

antistr. 1. ἀλλὰ σύ μοι, Γᾶ τε καὶ ἄλλοι
χθονίων ἁγεμόνες,
δαίμονα μεγαυχῆ
ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,
Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
πέμπετε δ' ἄνω οἷον οὔπω
Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν.

str. 2. ἦ φίλος ἀνήρ, φίλος ὄχθος·
φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη.
Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομ-
πὸς ἀνείης Ἀϊδωνεὺς
Δαρεῖον, οἷον ἄνακτα Δαρειάν, ἠέ.

antistr. 2. οὔτε γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυ
πολεμοφθόροισιν ἄταις,
θεομήστωρ δ' ἐκικλή-

636. μακαρίτης ὁ τεθνεώς, μακάριος ὁ ζῶν. 640. θρηνητικά. 645. τὸν καταχθόνιον. 646. αἰνέσατε ἐλθεῖν ἐξ Ἅιδου. 650. τάφος (scripsit M). 654. τὸν μόνον γενόμενον βασιλέα διὰ τὸ κηδεμονικόν. ἔοικε δὲ ὁ Δαρεῖος καὶ Δαρειὰν λέγεσθαι. ἢ τὴν Δαρείαν ψυχὴν ἀνάπεμψον.

636. μου recc.: μοι M. 639. ἱέντοσ M. 640. βάγματ', ἢ Dindorf. 641. fort. λίαν βοάσω; 645. μεγαυχῆ rec.: μεγαλαυχῆ M. 646. versui adscripsit m litteram α (sc. primam litteram scholii αἰνέσατε, quod postmodum alio loco exaravit). 648. πέμπεται (ε superscr.) M. τὸν οἷον Bothe.. 650. ἀνήρ Burney: ἀνὴρ M. φίλος Arnaldus: ἢ φίλοσ M. 653. ἀνείης Brunck: ἂν εἴη M. 654. δαρειὰν M. 655. οὐδὲ Dindorf. ἀπώλλυ recc.: ἀπόλλυ M.

σκετο Πέρσαις, θεομήστωρ δ'
ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει, ἠέ.

str. 3. *βαλλὴν ἀρχαῖος βαλλὴν*
ἴθι, ἱκοῦ,
ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμ-
βον ὄχθου, κροκόβαπτον
ποδὸς εὔμαριν ἀείρων,
βασιλείου τιάρας
φάλαρον πιφαύσκων.
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν, οἶ.

antistr. 3. *ὅπως καινά τε κλύῃς*
νέα τ' ἄχη
δέσποτα δεσπότου,
φάνηθι. Στυγία γάρ
τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται·
νεολαία γὰρ ἤδη
κατὰ πᾶσ' ὄλωλεν.
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάν, οἶ.

epod. *αἰαῖ αἰαῖ.*
ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών,
τί τάδε δυνάτα δυνάτα

659. *ὑπὸ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἡνιόχει.* 660. *βαλλῆνα τὸν βασιλέα. Εὐφορίων δὲ Θουρίων φησὶ τὴν διάλεκτον. — βαλλήν: βασιλεὺς κατὰ Θουρίους.* 664. *εἶδος ὑποδήματος.* 665. *τιάρας: τῆς κυρβασίας.* 666. *φαίνων, δεικνύων τῆς περικεφαλαίας τὸν λόφον.* 675. *ὡς ἐπῳδῇ κέχρηται τῇ »βάσκε πάτερ«.* 678. *ἀντὶ τοῦ δυνάστα.*

---

659. *ὑπεδώκει* M, *εὖ ἐποδώκει* m, *εὖ ποδούχει* Dindorf. 661. *ἴκου* M. 665. *τιάρας* lemma schol.: *τιήρασ* M. 667. *δαριανοὶ* M, *δαρειὰν οἶ* m, fort. *Δαριαῖε.* 673. *νευλαία* M (ε superscr. m).

περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα διαγόεν ἁμάρτια
πάσᾳ γᾶ τᾶδε
ἐξέφθινται τρίσκαλμοι
νᾶες ἄναες ἄναες.

εἴδωλον Δαρείου. ὦ πιστὰ πιστῶν ἥλικές θ᾿ ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον.
λεύσσων δ᾿ ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενὴς ἐδεξάμην.
ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ᾿ ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις
οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ᾿, ἐστὶ δ᾿ οὐκ εὐέξοδον,
ἄλλως τε πάντως χοἰ κατὰ χθονὸς θεοὶ
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
ὅμως δ᾿ ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἥκω· τάχυνε δ᾿, ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.
τί ἐστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

str. ΧΟ. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,

679. δύο, Πέρσου καὶ Ξέρξου. — ἁμάρτια: ὁμοῦ ἡρμοσμένα. τινὲς (per compendium, quod γρ., sed facile commutatur eo quod τινὲς significat) δὲ τὰ ἁμαρτήματα. 682. αἱ μηκέτι νῆες. ἀπώλοντο γάρ. 683. ὑποκρίνεται ὁ Δαρεῖος. — ἐκ πιστῶν πατέρων πιστοὶ υἱοί. 689. μεγάλως θρηνοῦντες. 690. οὐκ εὐέξοδον: οὐ δυνατὸν ταχέως ἐξιέναι. ἀπολογεῖται δὲ ὡς βραδύνας. 693. μεγάλα συνηθεὶς παρ᾿ αὐτοῖς. 695. νεωστὶ παρὰ τὴν αἰχμὴν γενόμενον (l. γενόμενον, παρὰ τὴν αἰχμήν).

679. ἀμαρτια M, δι᾿ ἁμάρτια m. 680. πᾶσαν γᾶν τάνδε M, πάσαι γᾶι τᾶιδε corr. m. 681. ἐξέφθινται Blomfield: ἐξέφυντ᾿ (οι superscr. m) αἱ M, ἐξέφθιντ᾿ αἱ vel ἐξέφθινθ᾿ αἱ recc. 684. πόλεισ (ῑ superscr. m) M. 689. ὀρθιάζοντες Robortellus: ροθιάζοντεσ M. 690. καλεῖσθε recc.: καλεῖσθαι M. 694. τάχυνε M (a superscr. m). 695. ἐνβριθὲσ M, ἐμβριθὲσ m. 696. σέβομε M.

σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.
ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
μή τι μακιστῆρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.
antistr. ΧΟ. δίεμαι μὲν χαρίσασθαι,
δίεμαι δ' ἀντία φάσθαι,
λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.
ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ' εὐγενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς.
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
γίγνεται θνητοῖς, ὁ μάσσων βίοτος ἢν ταθῇ πρόσω.
ΑΤ. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,
ὡς, ἕως τ' ἔλευσσες αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν
βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες,
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος.
πάντα γάρ, Δαρεῖ', ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ χρόνῳ·
διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἰπεῖν ἔπος.
ΔΑ. τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτός, ἢ στάσις πόλει;
ΑΤ. οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται στρατός.

700. μήκους ἐχόμενον. 702. τὰ πρὸς χάριν εἰπεῖν δεδίαμέν σοι. 703. δέδια. — ἀληθεῦσαι· λυπηθήσῃ γάρ. 708. γνώμη 710. ἐν τῷ μακρῷ τοῦ βίου χρόνῳ. — ὁ μείζων (Gl.). 714. praescriptum γ̄ (i. e. γνώμη). 716. σημείωσαι τὸ ὡς ἔπος εἰπεῖν (l. εἰπεῖν ἔπος).

---

699. πεπεισμένοσ addidit m. 702. 703. δίεμαι Hermann: δείομαι M, δίομαι recc. 705. personam om. M, addidit m. παλαιόν σοι M. 707. ἀφεσ corr. in σαφὲσ M. 708. δή τοι Dindorf. 710. γίνεται M. 711. εὐτυχεῖ πότμῳ recc.: εὐτυχῆ (εῖ in ῆ mutatum in litura) πότμον M. 715. βραχεῖ λόγῳ recc. 716. εἰπεῖν ἔπος recc. (et notatio schol.): ἔποσ εἰπεῖν M. 718—740. paragraphi praefixae in M

ΔΑ. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον.
ΑΤ. θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.
ΔΑ. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;
ΑΤ. ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.
ΔΑ. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;
ΑΤ. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμόν, ὥστ' ἔχειν πόρον.
ΔΑ. καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλῇσαι μέγαν;
ΑΤ. ὧδ' ἔχει· γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.
ΔΑ. φεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.
ΑΤ. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν.
ΔΑ. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;
ΑΤ. ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
ΔΑ. ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;
ΑΤ. πρὸς τάδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.
ΔΑ. ὢ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.
ΑΤ. Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος οὐδέ τις γέρων.
ΔΑ. ὢ μέλεος, οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσεν.
ΑΤ. μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημον φασὶν οὐ πολλῶν μέτα
ΔΑ. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία;

719. Ἡρόδοτος (VII 2) ζ' φησὶ Δαρείου παῖδας εἶναι, Ἑλλάνικος δὲ ιά. 720. τὸ ἄπλωμα, περιφραστικῶς τὴν ἤπειρον. 722. καὶ ναυτικὸν καὶ πεζόν (Gl.). 724. ὥστ' ἐπέχειν τὸ ὕδωρ καὶ συνέχειν τὸν πόρον. 725. τὸν Ἑλλήσποντον (Gl., et in marg. superiore ante 708 legitur Βόσπορον: τὸν Ἑλλήσποντον). 726. ἴσως καὶ συνήργησεν αὐτῷ δαίμων τις. 730. τῶν ναυτικῶν φθαρέντων οἱ ἐν φυταλία (Ψυτταλείᾳ schol. rec.) εὐάλωτοι γεγένηνται. 733. τῆς ἀπολομένης. 734. ὃ ἐστι πάντες νέοι. 737. διαπράττεσθαι. — ἐν ἐρωτήσει.

---

721. ναύτισ M, ναύτησ m. 722. δυοῖν στρατευμάτοιν recc.: δοιοῖν (υ superscr.) στρατηλάτοιν M. 723. τόσσοσ δε M. ἤνυσεν πέρᾶν M. 725. κλῄισαι M, ει super ῆι scripsit m. 726. ὧδ' (σ superscr.) M (σ inseruit m). 728. ἤνυσεν M. 732. οὐσῶν M, σούσων m. μέγ' ἄστυ W Meyer. κενανδρία, littera finali (ν?) oblitterata, M. 733. κἀπικουρία M, σ adpinxit m. 734. οὐ δή Hartung.

ΑΤ. ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.
ΔΑ. καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;
ΑΤ. ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνὴς τοῦτο κοὐκ ἔνι στάσις.
ΔΑ. φεῦ, ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
Ζεὺς ἀπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτήσειν θεούς.
ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χὠ θεὸς συνάπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν ηὑρῆσθαι φίλοις.
παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέῳ θράσει·
ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὣς δεσμώμασιν
ἤλπισεν σχήσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ,
καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ,
θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ', οὐκ εὐβουλίᾳ,
καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν
εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος
οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.
ΑΤ. ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται
θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις

738. τὸν Ἑλλήσποντον, ὃς ζεύγνυσιν Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην. — γρ. φυγεῖν (Gl.). 740. ἀμφιβολίας (ἀμφιβολία Victorius). τοῦτο οὐκ ἄδηλον. 741. ὡς τοῦ Δαρείου (μαντείου Kirchhoff) εἰπόντος αὐτὸν ἀποβαλεῖν πολὺν στρατόν. 744. ὅταν, φησί, σπουδάζῃ τις εἰς κακὰ ἢ εἰς καλά, ὁ θεὸς συνεπιλαμβάνεται. 747. διὰ τὸ ἱδρύσθαι αὐτόθι Διὸς ἱερόν, ὡς Μνασέας· ἢ τὸν ἀνειμένον, ὡς »ἱερὸν ἰχθύν« (Homer. Π 407.). 753. δέδοικα μὴ ὁ πολὺς πλοῦτος ἁρπαγῇ ὁ ἐμὸς ὑπὸ τοῦ φθάσαντος. 754. τοῦ καταλαμβάνοντος (Gl.).

---

738. γαῖν margo Askewi: ἐν M. δοιοῖν (υ supra) M. 740. κοὐκ Blomfield: γ' οὐκ M. 741 et 755. Ἄτοσσα. Δ (α supra) — praefixit M. 742. ἐπέσκηψεν recc. 745. εὑρῆσθαι M. 746. 750. ἤνυσεν M. 751. θεῶν τε rec., ὢν δὲ θεῶν τε Doederlein. 752. νόοσ M, νόσοσ corr. m[1]. 754. ἁρπαγή corr. in ἁρπαγῆι M. 755. ταῦτά τοι Dindorf. 756. Ξέρξης λέγουσιν ὡς C G Haupt. μέγαν recc.: μέγα M.

πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο
ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν
τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα.

ΔΑ. *τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον*
μέγιστον, ἀείμνηστον, οἷον οὐδέπω
τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν,
ἐξ οὖτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν,
ἕν' ἄνδρ' ἁπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ.
ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσεν·
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ᾠακοστρόφουν.
τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνήρ,
ἄρξας ἔθηκεν πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ·
θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ηὔθυνε στρατόν.
πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνη πάτρᾳ

758. *οἰκουρεῖν.* 761. *τοῖς προτρεψαμένοις.* — (763) *εἰς φθορὰν χωρῆσαν.* 763. *ἐκενώθη τὰ Σοῦσα.* 769. *ὁ Ἀρταφέρνης, ὃν ἐτυμολογεῖ ὁ ἀρτίας ἔχων φρένας.* — *ὁ Ἀρταφένης ἐξ ἐτυμολογίας.* 770. (in margine superiore ante v. 751) *Κῦρος πρῶτος προσεκτήσατο Πέρσαις τὴν ἀρχὴν Μήδων ἀφελόμενος. Κύρου υἱὸς Καμβύσης, ἀδελφοὶ δὲ κατὰ Ἑλλάνικον Μάραφις, Μέρφις.* 773. *συνήγαγεν τῇ ἰδίᾳ δυνάμει.* 775. *Καμβύσης.* 776. *πέμπτος δὲ Μάρδος:*

---

767. *ἦν γὰρ* (superscr. β' α') M (superscr. m). 769. *ᾠακοστρόφουν* Porson: *οἰακοστρόφουν* M. 773. *ἤλασε* M. 774. *ἠχθηιρεν* M. 775. *ηὔθυνε* Brunck: *ἤθυνε* mutatum in *ἴθυνε* M. 776. *δ' εμάρδοσ* M, (*ισ* superscripsit m). *πάτρηι* M (superscr. *α*, m).

θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
'Αρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
ἕκτος δὲ Μάραφις, ἕβδομος δ' 'Αρταφρένης.
κἀγὼ πάλου τ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον
κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει·
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς νέος ἐὼν νέα φρονεῖ
κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.
εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ', ἐμοὶ ξυνήλικες,
ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.
ΧΟ. *τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις*
λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;
ΔΑ. *εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν 'Ελλήνων τόπον,*
μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ᾖ τὸ Μηδικόν.
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ἡ γραφὴ ἡμάρτηται. τὸν γὰρ ἐπιθέμενον τῇ Καμβύσου ἀρχῇ μάγον ὄντα οὐδεὶς Μάρδον εἶπεν, οὔτε γένος, οὔτε ὄνομα. μήποτε οὖν γραπτέον »Μάρδις αἰσχύνη πάτρᾳ«. ὁμωνύμως (*ὁμώνυμος* schol. rec.) *γὰρ εἶναι ἴσως ὑπεκρίνετο Μερδίᾳ τῷ Κύρου παιδί, ἀδελφῷ τε Καμβύσου. αἰσχύνη δὲ πάτρᾳ, ὅτι μάγος ὢν πῶς ἔσπασε* (*περιέσπασε* Dindorf, *παρέσπασε* Vitelli) *τὴν Περσῶν ἀρχὴν εἰς μάγους.* 778. *τοῦτον 'Ελλάνικος Δαφέρνην καλεῖ.* 781. (pertinet ad 780) *κακῶς. μετὰ γὰρ τὴν τῶν μάγων καθαίρεσιν Δαρεῖος ὁ μέγας ἦρξεν.* 781. *ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ δή, νῦν.* 784. praescriptum $\bar{\gamma}$ ut 714. 787. *οἱ πρὸ τοῦ βασιλεύσαντες ἡμεῖς.* 788. *ὅσα νῦν.* 794. *αὐτὴ ἡ 'Ελλάς* (Gl.). — *ἡ 'Ατθίς.*

780. inter *μάραφισ* et *ἕβδομοσ* supra versum positum *ΙΒ* in M. *ἕβδομος δ'* recc.: *ἕβδομοσ* M. 781. *τ'* recc.: *δ'* M. 782. *πολλὰ σὺν πολλῷ* recc.: *πολλὰσ σὺν πολῶ* (alterum *λ* addidit m[1]) M. 783. *προσέβαλον* M. 784. *ὢν νέος* Turnebus. *φρονεῖ νέα* Erfurdt. 789—802 paragraphis personarum vices notat M.

ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;
ΔΑ. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.
ΧΟ. ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.
ΔΑ. ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.
ΧΟ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;
ΔΑ. παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μέν, τὰ δ' οὔ.
κεἴπερ τάδ' ἐστί, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ᾐδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δ' ἄιστοι, δαιμόνων θ' ἱδρύματα
πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα

796. καρποὺς ἀρκοῦντας μὴ ἔχουσα. 797. εὔμετρον. 803. ἀφ' ὧν ταῦτα ἐτελέσθη, κἀκεῖνα συμβήσεται. 804. οὐ γὰρ τὰ μὲν συμβαίνει, τὰ δὲ οὔ· ἀντὶ τοῦ πάντα συμβαίνει. 806. ὁ Ξέρξης. 808. ἀντὶ τοῦ λιπαίνει τὴν Βοιωτίαν ὁ Ἀσωπός. πίασμα ἀντὶ τοῦ λίπασμα. 810. τὴν ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίαν φησίν, ἣν πρὸς Λάκωνας ἡσσήθησαν. 812. ἐνεπίμπρασαν γὰρ τὰ ἱερά. 815. ὡραῖον.

---

796. ὑπερπόλλουσ M, ὑπερπώλουσ m. 797. εὐσταλῆ recc.: εὐστελῆ M. 798. τόποις recc.: τρόποισ M. 805. ἐκκριτῶν M, ἔκκριτον m. 808. φίλον recc.: φίλοσ M. 809. ὕψιστε (superscr. α m) παμμένει M. 812. πιπράναι M (superscr. μ m). 813. δαιμόνων θ' recc.: δαιμόνων M.

πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται.
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς
πρὸς γῇ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο·
θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν
ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσεν στάχυν
ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.
τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια
μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα
ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι
πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασιν,
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
σὺ δ', ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους κόσμον ὅστις εὐπρεπὴς
λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. παντὶ γὰρ
κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι

817. *θεμέλιον. — αὔξεται τὰ κακά.* 819. *Λακωνικῆς.* 820. *θῖνες: οἱ σωροὶ καίπερ φωνὴν μὴ ἀφιέντες δείξουσι τὸ γένος* (*γεγονός* schol. rec.). *τριτοσπόρῳ δέ, τρίτῃ τῶν μεταγενεστέρων γενεᾷ.* 823. praescriptum $\overline{\gamma}$ ut 714. 828. *τὴν εὐδαιμονίαν.* 829. *τῶν μὴ προσηκόντων εὔθυνος, δικαστής.* 831. *τὸν Ξέρξην.* 836. *ὑπὸ γὰρ τοῦ ἄλγους τῶν κακῶν πάντα ἀμφὶ σώματι στημονορραγοῦσι λακίδες, οἷον διαρρέουσιν.*

---

817. *ἐκπιδύεται* Schuetz: *ἐκπαιδεύεται* M. 818. *πέλανδσ* M. *αἱτατοσταγὴς* recc. 819. *Πλαταιῶν* recc.: *πλατέων* M. *Δωρίδος* recc.: *δωριάδοσ* M. 820. *τριτοσπό*ρω* M. 821. *σημανοῦσιν* recc.: *σημαινοῦσιν* M. *ὄμμασι* M. 834. ante *γεραιὰ* littera erasa in M. 836. *παντὶ* Canter: *πάντα* M.

στημορραγοῦσιν ποικίλων ἐσθημάτων.
ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράυνον λόγοις·
μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
ὑμεῖς δέ, πρέσβεις, χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως
ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν,
ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.

ΧΟ. ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.

ΑΤ. ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει,
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
ὑπαντιάζειν ἐμῷ παιδὶ πειράσομαι·
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

str. 1. ΧΟ. ὦ πόποι, ἦ μεγάλας
ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου βιοτᾶς
ἐπεκύρσαμεν, εὖθ' ὁ γηραιὸς
πανταρκής, ἀκάκης,
ἄμαχος βασιλεύς,
ἰσόθεος Δαρεῖος ἆρχε χώρας.

antistr. 1. πρῶτα μὲν εὐδοκίμους

838. διαρρέουσιν (Gl.). 854. θαυμαστικῶς σύγκρισιν ποιεῖται τῶν ἐπὶ Δαρείου εὐτυχημάτων πρὸς τὰ νῦν κακά. 855. **in extremo margine** ... ονόμου (**initium vocabuli in compingendis foliis ablatum**). 860. πρῶτα μὲν εὐδοκίμου: πρῶτον μὲν κατὰ πόλεμον διὰ στρατιᾶς εὐδοκιμοῦμεν καὶ ὁρμῶμεν (ὡρμῶμεν schol. rec.) κατὰ νενομισμένα ἔθη ταῖς πόλεσι ταῖς πορθουμέναις, οὐ τεμένη θεῶν πορθοῦντες, οὐ τα-

843. ψυχὴν . . ἡδονῇ Pauw. 847. πολλὰ εἰσέρχεται M. κακῶν Schuetz. 856. γηραιὸς recc.: γεραιὸσ M. 860sq. εὐδοκίμους στρατιᾶς Wellauer: εὐδοκίμου στρατιᾶσ M.

στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ', ἠδὲ νομί-
σματα πύργινα πάντ' ἐπηύθυνον.
νόστοι δ' ἐκ πολέμων
ἀπόνους, ἀπαθεῖς,
– ᴗ ᴗ εὖ πράσσοντας ἄγον οἴκους.
str. 2. *ὅσας δ' εἷλε πόλεις*
πόρον οὐ διαβὰς
Ἅλυος ποταμοῖο,
οὐδ' ἀφ' ἑστίας συθείς,
οἷαι Στρυμονίου
πελάγους Ἀχελω-
ΐδες εἰσὶ πάροικοι
Θρῃκίων ἐπαύλων,
antistr. 2. *λίμνας τ' ἔκτοθεν αἳ*
κατὰ χέρσον ἐλη-
λαμέναι περὶ πύργον
τοῦδ' ἄνακτος ἄιον,

φους ἀνασπῶντες, ὡς Ξέρξης τολμήσας ἐποίησεν. — περιβόητοι ἦμεν ἐν πολέμῳ. 862. *τὰ νόμιμα πάντα τῶν τετειχισμένων πόλεων. — οἱ δὲ δημωφελεῖς δῆμοι* (l. *θεσμοὶ*) *πάντα ἐπολιτεύοντο.* 866. *τὸ ὅσας θαυμαστικῶς. τῇ ἀρετῇ Ἕλληνας ὑπέταξεν, οὐκ ἀνάγκῃ ὁ Δαρεῖος.* 868sq. *σκληροτέρα ἡ συναλοιφὴ* (*συναλιφὴ* m) *ποταμουδὲ ἀφ' ἑστίας, οἷόν ἐστι τὸ τουένεκα τοὔνεκα.* 870. *ὡς μέχρι Ὑπερβορέων παρατεινούσης τῆς ἀρχῆς Περσῶν.* 871. *αἱ δίυγροι· Ἀχελῷον γὰρ πᾶν ὕδωρ λέγουσι.* 873. *τῶν ἐπαυλισμάτων.* 874. *καὶ ἔξω τῆς θαλάσσης ὅσαι εἰσὶ μεσήπειροι.* 875. *τοῖς τείχεσι κεκυκλωμέναι.* 876. *κατὰ κοινοῦ γεγένηται.* 877. *τοῦ Δαρείου. — ὑπήκουον* (Gl.).

---

861. *ἀπεφαινόμεθ'* recc.: *ἀποφαινόμεθ'* M. 861sq. *νομίσματα* Hermann: *νομίματα* M. 862. *ἐπέ*θυνον*, eraso *υ* ante *θ*, M. 865. *οἴκους* Porson: *ἐσοίκουσ* M. 868sq. *ποταμοῖο οὐδ'* Burney: *ποταμοῦ δ'* M, *ποταμοῦ οὐδ'* vel *ποταμοῦ γ' οὐδ'* recc. 869. *συθείσ* recc.: *συνθεὶσ* M. 873. *θρηϊκίων* recc.: *θρηΐκων*. 875. *ἐληλά | μεναι* M.

῞Ελλας τ᾽ ἀμφὶ πόρον
πλατὺν εὐχόμεναι,
μυχία τε Προποντίς,
καὶ στόμωμα Πόντου·
str. 3. *νᾶσοί θ᾽ αἳ κατὰ πρῶν᾽*
ἅλιον περίκλυστοι
τᾷδε γᾷ προσήμεναι,
οἵα Λέσβος, ἐλαι-
όφυτός τε Σάμος,
Χίος, ἠδὲ Πάρος,
Νάξος, Μύκονος,
Τήνῳ τε συνά-
πτουσ᾽ Ἄνδρος ἀγχιγείτων.
antistr. 3. *καὶ τὰς ἀγχιάλους*
ἐκράτυνε μεσάκτους,
Λῆμνον, Ἰκάρου θ᾽ ἕδος,
καὶ Ῥόδον ἠδὲ Κνίδον
Κυπρίας τε πόλεις,

878. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἷαί εἰσιν αἱ παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον οἴκησιν αὐχοῦσαι.* 879. *»ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ«* (Homer. *H* 86). 881. *ὁ Βόσπορος.* 882. *αἱ κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον.* 884. *ὑποτασσόμεναι.* 885. *αὗται ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει εἰσίν. — ὅτι* (i. e. *σημείωσαι ὅτι*) *μεταβέβηκεν εἰς τὸ Αἴγαιον πέλαγος· ἡ γὰρ Λέσβος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει ἐστίν.* 892. *ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος εἶχεν. μεσάγκτους δέ. μεσακτίους, παραθαλασσίους.* 893. *Λῆμνος Θρᾴκης ἐστίν. αὗται δέ εἰσιν αἱ μεσάγκτιοι. — Ἰκάρου* (*ἴκαρ* m, *Ἰκάρου* schol. rec.) *τὸν κλύδωνα.*

---

878. *῞Ελλας τ᾽* recc.: *ἕλλασ* M. 879. *ἀρχόμεναι* Blomfield, fort. *εὐρύχοροι.* 885. *οἷα* M. , 888. in marg. *ζτ* M. 890. *ἀνδρων* M (superscr. ·*δσ*· m). 891. fort. *καὶ νηριτοτρόφους* ex Athen. III 86 B *Αἰσχύλος δ᾽ ἐν Πέρσαις τὰς ἀναρίτας ⟨τρεφούσας⟩ νήσους νηριτοτρόφους εἴρηκεν.* 892. *μεσάκτους* recc.: *μεσάγκτουσ* M, fort. *μετάκτους* (cuius interpretatio fuerit *τὰς ἀγχιάλους*) scribendum. 894. *Ῥόδον τ᾽* (pro *καὶ Ρ.*) Hermann·

Πάφον ἠδὲ Σόλους,
Σαλαμῖνά τε, τᾶς
νῦν ματρόπολις
τῶνδ' αἰτία στεναγμῶν.

epod. *καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον*
Ἰαόνιον πολυάνδρους
Ἑλλάνων ἐκράτυνεν
σφετέραις φρεσίν. ἀκάματον δὲ παρῆν
σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων,
παμμίκτων τ' ἐπικούρων,
νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως
θεότρεπτα τάδ' αὖ
φέρομεν πολέμοισι
δμαθέντες μεγάλως
πλαγαῖσι ποντίαισιν.

Ξέρξης. *ἰώ, δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας*
τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη
τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.

897. *ἄποικοι γάρ εἰσιν οἱ ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνιοι τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ.* — *τὴν ἐν Κύπρῳ.* 901. *Ἰονίδας* (*Ἰωνίδας* Dind.) *πόλεις.* 903. *τῷ ἰδίῳ λογισμῷ, οἷον φρόνιμος ὤν.* 906. *ἀλλὰ ἀληθῶς.* 907. *ὑπὸ θεῶν ἐνεχθέντα καὶ θεοῖς δόξαντα.* 909. (adde *γρ.*) *δίχα ἅμα θέντες.* 910. *ταῖς ναυμαχίαις.* 912. *κακοτελευτήτου.*

---

897 sq. *τὰς . . ματρόπολις* recc.: *τὰς . . ματροπόλεισ* M. 899. *στεναγμῶν* Hermann: *στεναγμάτων* M. 900. *εὐκτεάνους* recc.: *εὐκταιάνουσ* M. 901. *Ἰαόνιον* Hermann: *ἰόνιον* M. 902 sq. fort. *ἔκρατυν' ἑτέραις.* 907. *θεότρεπτα* recc.: *θεόπρεπτα* M. 911. paragraphus praefixa et *ξέρξησ* ante paragraphum in M. 914. *γενεᾷ* ex *γενεὰν*, ut videtur, corr. m.

ΔΑ. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον.
ΑΤ. θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.
ΔΑ. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;
ΑΤ. ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.
ΔΑ. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;
ΑΤ. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμόν, ὥστ' ἔχειν πόρον.
ΔΑ. καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλῇσαι μέγαν;
ΑΤ. ὧδ' ἔχει· γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.
ΔΑ. φεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.
ΑΤ. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν.
ΔΑ. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;
ΑΤ. ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
ΔΑ. ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;
ΑΤ. πρὸς τάδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.
ΔΑ. ὢ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.
ΑΤ. Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος οὐδέ τις γέρων.
ΔΑ. ὦ μέλεος, οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσεν.
ΑΤ. μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημον φασὶν οὐ πολλῶν μέτα
ΔΑ. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία;

719. *Ἡρόδοτος* (VII 2) *ζ' φησὶ Δαρείου παῖδας εἶναι, Ἑλλάνικος δὲ ιά.* 720. *τὸ ἅπλωμα, περιφραστικῶς τὴν ἤπειρον.* 722. *καὶ ναυτικὸν καὶ πεζόν* (Gl.). 724. *ὥστ' ἐπέχειν τὸ ὕδωρ καὶ συνέχειν τὸν πόρον.* 725. *τὸν Ἑλλήσποντον* (Gl., et in marg. superiore ante 708 legitur *Βόσπορον: τὸν Ἑλλήσποντον*). 726. *ἴσως καὶ συνήργησεν αὐτῷ δαίμων τις.* 730. *τῶν ναυτικῶν φθαρέντων οἱ ἐν φυταλίᾳ* (*Ψυτταλείᾳ* schol. rec.) *εὐάλωτοι γεγένηνται.* 733. *τῆς ἀπολομένης.* 734. *ὃ ἐστι πάντες νέοι.* 737. *διαπράττεσθαι. — ἐν ἐρωτήσει.*

---

721. *ναύτισ* M, *ναύτησ* m. 722. *δυοῖν στρατευμάτοιν* recc.: *δοιοῖν* (υ superscr.) *στρατηλάτοιν* M. 723. *τόσσοσ δε* M. *ἤνυσεν πέρᾶν* M. 725. *κλῆισαι* M, *ει* super *ῆι* scripsit m. 726. *ὡδ'* (σ superscr.) M (*σ* inseruit m). 728. *ἤνυσεν* M. 732. *οὐσῶν* M, *σούσων* m. *μέγ' ἄστυ* W Meyer. *κενανδρία*, littera finali (*ν*?) oblitterata, M. 733. *κἀπικουρία* M, *σ* adpinxit m. 734. *οὐ δὴ* Hartung.

AT. ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.
ΔΑ. καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;
AT. ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνὴς τοῦτο κοὐκ ἔνι στάσις.
ΔΑ. φεῦ, ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
Ζεὺς ἀπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτήσειν θεούς.
ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χὠ θεὸς συνάπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν ηὑρῆσθαι φίλοις.
παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέῳ θράσει·
ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὣς δεσμώμασιν
ἤλπισεν σχήσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ,
καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ,
θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ', οὐκ εὐβουλίᾳ,
καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν
εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος
οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.
AT. ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται
θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις

738. τὸν Ἑλλήσποντον, ὃς ζεύγνυσιν Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην. — γρ. φυγεῖν (Gl.). 740. ἀμφιβολίας (ἀμφιβολία Victorius). τοῦτο οὐκ ἄδηλον. 741. ὡς τοῦ Δαρείου (μαντείου Kirchhoff) εἰπόντος αὐτὸν ἀποβαλεῖν πολὺν στρατόν. 744. ὅταν, φησί, σπουδάζῃ τις εἰς κακὰ ἢ εἰς καλά, ὁ θεὸς συνεπιλαμβάνεται. 747. διὰ τὸ ἱδρύσθαι αὐτόθι Διὸς ἱερόν, ὡς Μνασέας· ἢ τὸν ἀνειμένον, ὡς »ἱερὸν ἰχθύν« (Homer. *Π* 407.). 753. δέδοικα μὴ ὁ πολὺς πλοῦτος ἁρπαγῇ ὁ ἐμὸς ὑπὸ τοῦ φθάσαντος. 754. τοῦ καταλαμβάνοντος (Gl.).

738. γαῖν margo Askewi: ἐν M. δοιοῖν (υ superscr.) M. 740. κοὐκ Blomfield: γ' οὐκ M. 741 et 755. Ἄτοσσα. Δ (α superscr.) — praefixit M. 742. ἐπέσκηψεν recc. 745. εὑρῆσθαι M. 746. 750. ἤνυσεν M. 751. θεῶν τε rec., ὢν δὲ θεῶν τε Doederlein. 752. νόοσ M, νόσοσ corr. m[1]. 754. ἁρπαγή corr. in ἁρπαγῆι M. 755. ταῦτά τοι Dindorf. 756. Ξέρξης λέγουσιν ὡς C G Haupt. μέγαν recc.: μέγα M.

πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο
ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν
τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα.
ΔΑ. *τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον*
μέγιστον, ἀείμνηστον, οἷον οὐδέπω
τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν,
ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν,
ἕν' ἄνδρ' ἁπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ.
ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσεν·
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ᾠακοστρόφουν.
τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνήρ,
ἄρξας ἔθηκεν πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ·
θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ηὔθυνε στρατόν.
πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνη πάτρᾳ

758. *οἰκουρεῖν.* 761. *τοῖς προτρεψαμένοις.* — (763) ***εἰς φθορὰν*** *χωρῆσαν.* 763. *ἐκενώθη τὰ Σοῦσα.* 769. *ὁ Ἀρταφέρνης, ὃν ἐτυμολογεῖ ὁ ἀρτίας ἔχων φρένας.* — *ὁ Ἀρταφένης ἐξ ἐτυμολογίας.* 770. (in margine superiore ante v. 751) *Κῦρος πρῶτος προσεκτήσατο Πέρσαις τὴν ἀρχὴν Μήδων ἀφελόμενος. Κύρου υἱὸς Καμβύσης, ἀδελφοὶ δὲ κατὰ Ἑλλάνικον Μάραφις, Μέρφις.* 773. *συνήγαγεν τῇ ἰδίᾳ δυνάμει.* 775. *Καμβύσης.* 776. *πέμπτος δὲ Μάρδος:*

---

767. *ἦν* [β'] *γὰρ* [α'] M (superscr. m). 769. *ᾠακοστρόφουν* Porson: *οἰακοστρόφουν* M. 773. *ἤλασε* M. 774. *ἠχθηιρεν* M. 775. *ηὔθυνε* Brunck: *ἤθυνε* mutatum in *ἴθυνε* M. 776. *δ' εμάρδοσ* M, (*ισ* superscripsit m). *πάτρηι* M (superscr. m).

θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
'Αρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
ἕκτος δὲ Μάραφις, ἕβδομος δ' 'Αρταφρένης.
κἀγὼ πάλου τ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον
κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει·
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς νέος ἐὼν νέα φρονεῖ
κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.
εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ', ἐμοὶ ξυνήλικες,
ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.
ΧΟ. τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις
λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;
ΔΑ. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν 'Ελλήνων τόπον,
μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ᾖ τὸ Μηδικόν.
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ἡ γραφὴ ἡμάρτηται. τὸν γὰρ ἐπιθέμενον τῇ Καμβύσου ἀρχῇ μάγον ὄντα οὐδεὶς Μάρδον εἶπεν, οὔτε γένος, οὔτε ὄνομα. μήποτε οὖν γραπτέον »Μάρδις αἰσχύνη πάτρᾳ«. ὁμωνύμως (ὁμώνυμος schol. rec.) γὰρ εἶναι ἴσως ὑπεκρίνετο Μερδίᾳ τῷ Κύρου παιδί, ἀδελφῷ τε Καμβύσου. αἰσχύνη δὲ πάτρᾳ, ὅτι μάγος ὢν πῶς ἔσπασε (περιέσπασε Dindorf, παρέσπασε Vitelli) τὴν Περσῶν ἀρχὴν εἰς μάγους. 778. τοῦτον 'Ελλάνικος Δαφέρνην καλεῖ. 781. (pertinet ad 780) κακῶς. μετὰ γὰρ τὴν τῶν μάγων καθαίρεσιν Δαρεῖος ὁ μέγας ἦρξεν. 781. ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ δή, νῦν. 784. praescriptum $\bar{\gamma}$ ut 714. 787. οἱ πρὸ τοῦ βασιλεύσαντες ἡμεῖς. 788. ὅσα νῦν. 794. αὐτὴ ἡ 'Ελλάς (Gl.). — ἡ 'Ατθίς.

---

780. inter μάραφισ et ἕβδομοσ supra versum positum $\bar{I}B$ in M. ἕβδομος δ' recc.: ἕβδομοσ M. 781. τ' recc.: δ' M. 782. πολλὰ σὺν πολλῷ recc.: πολλὰσ σὺν πολῶ (alterum λ addidit m[1]) M. 783. προσέβαλον M. 784. ὢν νέος Turnebus. φρονεῖ νέα Erfurdt. 789—802 paragraphis personarum vices notat M.

ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;
ΔΑ. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.
ΧΟ. ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.
ΔΑ. ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.
ΧΟ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;
ΔΑ. παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μέν, τὰ δ' οὔ.
κεἴπερ τάδ' ἐστί, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ᾐδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δ' ἄιστοι, δαιμόνων θ' ἱδρύματα
πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα

796. καρποὺς ἀρκοῦντας μὴ ἔχουσα. 797. εὔμετρον. 803. ἀφ' ὧν ταῦτα ἐτελέσθη, κἀκεῖνα συμβήσεται. 804. οὐ γὰρ τὰ μὲν συμβαίνει, τὰ δὲ οὔ· ἀντὶ τοῦ πάντα συμβαίνει. 806. ὁ Ξέρξης. 808. ἀντὶ τοῦ λιπαίνει τὴν Βοιωτίαν ὁ Ἀσωπός. πίασμα ἀντὶ τοῦ λίπασμα. 810. τὴν ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίαν φησίν, ἣν πρὸς Λάκωνας ἡσσήθησαν. 812. ἐνεπίμπρασαν γὰρ τὰ ἱερά. 815. ὡραῖον.

---

796. ὑπερπόλλουσ M, ὑπερπώλουσ m. 797. εὐσταλῆ recc.: εὐστελῆ M. 798. τόποις recc.: τρόπυισ M. 805. ἐκκριτῶν M, ἔκκριτον m. 808. φίλον recc.: φίλοσ M. 809. ὕψιστε (superscr. m) [a] παμμένει M. 812. πιπράναι M (superscr. m) [μ]. 813. δαιμόνων θ' recc.: δαιμόνων M.

πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται.
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς
πρὸς γῇ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο·
θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν
ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσεν στάχυν
ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.
τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια
μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα
ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι
πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασιν,
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
σὺ δ', ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους κόσμον ὅστις εὐπρεπὴς
λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. παντὶ γὰρ
κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι

817. *θεμέλιον. — αὔξεται τὰ κακά.* 819. *Λακωνικῆς.* 820. *θῖνες: οἱ σωροὶ καίπερ φωνὴν μὴ ἀφιέντες δείξουσι τὸ γένος* (*γεγονός* schol. rec.). *τριτοσπόρῳ δέ, τρίτῃ τῶν μεταγενεστέρων γενεᾷ.* 823. praescriptum $\bar{\gamma}$ ut 714. 828. *τὴν εὐδαιμονίαν.* 829. *τῶν μὴ προσηκόντων εὔθυνος, δικαστής.* 831. *τὸν Ξέρξην.* 836. *ὑπὸ γὰρ τοῦ ἄλγους τῶν κακῶν πάντα ἀμφὶ σώματι στημονορραγοῦσι λακίδες, οἷον διαρρέουσιν.*

---

817. *ἐκπιδύεται* Schuetz: *ἐκπαιδεύεται* M. 818. *πέλανδσ* M. *αἱτατοσταγὴς* recc. 819. *Πλαταιῶν* recc.: *πλατέων* M. *Δωρίδος* recc.: *δωριάδοσ* M. 820. *τριτοσπό*ρω* M. 821. *σημανοῦσιν* recc.: *σημαινοῦσιν* M. *ὄμμασι* M. 834. ante *γεραιὰ* littera erasa in M. 836. *παντὶ* Canter: *πάντα* M.

στημορραγοῦσιν ποικίλων ἐσθημάτων.
ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράυνον λόγοις·
μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
ὑμεῖς δέ, πρέσβεις, χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως
ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν,
ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.

ΧΟ. ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.

ΑΤ. ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει,
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
ὑπαντιάζειν ἐμῷ παιδὶ πειράσομαι·
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

str. 1. ΧΟ. ὢ πόποι, ἦ μεγάλας
ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου βιοτᾶς
ἐπεκύρσαμεν, εὖθ' ὁ γηραιὸς
πανταρκής, ἀκάκης,
ἄμαχος βασιλεύς,
ἰσόθεος Δαρεῖος ἆρχε χώρας.

antistr. 1. πρῶτα μὲν εὐδοκίμους

838. διαρρέουσιν (Gl.). 854. θαυμαστικῶς σύγκρισιν ποιεῖται τῶν ἐπὶ Δαρείου εὐτυχημάτων πρὸς τὰ νῦν κακά. 855. in extremo margine ... ονόμου (initium vocabuli in compingendis foliis ablatum). 860. πρῶτα μὲν εὐδοκίμου: πρῶτον μὲν κατὰ πόλεμον διὰ στρατιᾶς εὐδοκιμοῦμεν καὶ ὁρμῶμεν (ὡρμῶμεν schol. rec.) κατὰ νενομισμένα ἔθη ταῖς πόλεσι ταῖς πορθουμέναις, οὐ τεμένη θεῶν πορθοῦντες, οὐ τα-

843. ψυχὴν . . ἡδονῇ Pauw. 847. πολλὰ εἰσέρχεται M. κακῶν Schuetz. 856. γηραιὸς recc.: γεραιὸσ M. 860sq. εὐδοκίμους στρατιᾶς Wellauer: εὐδοκίμου στρατιᾶσ M.

στρατιὰς ἀπεφαινόμεθ', ἠδὲ νομί-
σματα πύργινα πάντ' ἐπηύθυνον.
νόστοι δ' ἐκ πολέμων
ἀπόνους, ἀπαθεῖς,
– ⏑ ⏑ εὖ πράσσοντας ἆγον οἴκους.

str. 2. *ὅσσας δ' εἷλε πόλεις*
πόρον οὐ διαβὰς
Ἅλυος ποταμοῖο,
οὐδ' ἀφ' ἑστίας συθείς,
οἷαι Στρυμονίου
πελάγους Ἀχελω-
ίδες εἰσὶ πάροικοι
Θρῃκίων ἐπαύλων,

antistr. 2. *λίμνας τ' ἔκτοθεν αἳ*
κατὰ χέρσον ἐλη-
λαμέναι περὶ πύργον
τοῦδ' ἄνακτος ἄιον,

φους ἀνασπῶντες, ὡς Ξέρξης τολμήσας ἐποίησεν. — περιβόητοι ἦμεν ἐν πολέμῳ. 862. *τὰ νόμιμα πάντα τῶν τετειχισμένων πόλεων. — οἱ δὲ δημωφελεῖς δῆμοι* (l. *θεσμοὶ*) *πάντα ἐπολιτεύοντο.* 866. *τὸ ὅσας θαυμαστικῶς. τῇ ἀρετῇ Ἕλληνας ὑπέταξεν, οὐκ ἀνάγκῃ ὁ Δαρεῖος.* 868 sq. *σκληροτέρα ἡ συναλοιφὴ* (*συναλιφὴ* m) *ποταμουδὲ ἀφ' ἑστίας, οἷόν ἐστι τὸ τουένεκα τούνεκα.* 870. *ὡς μέχρι Ὑπερβορέων παρατεινούσης τῆς ἀρχῆς Περσῶν.* 871. *αἱ δίυγροι· Ἀχελῷον γὰρ πᾶν ὕδωρ λέγουσι.* 873. *τῶν ἐπαυλισμάτων.* 874. *καὶ ἔξω τῆς θαλάσσης ὅσαι εἰσὶ μεσήπειροι.* 875. *τοῖς τείχεσι κεκυκλωμέναι.* 876. *κατὰ κοινοῦ γεγένηται.* 877. *τοῦ Δαρείου. — ὑπήκουον* (Gl.).

---

861. *ἀπεφαινόμεθ'* recc.: *ἀποφαινόμεθ'* M. 861 sq. *νομίσματα* Hermann: *νομίματα* M. 862. *ἐπέ***θυνον*, eraso *υ* ante *θ*, M. 865. *οἴκους* Porson: *ἐσοῖκουσ* M. 868 sq. *ποταμοῖο οὐδ'* Burney: *ποταμοῦ δ'* M, *ποταμοῦ οὐδ'* vel *ποταμοῦ γ' οὐδ'* recc. 869. *συθείσ* recc.: *συνθεισ* M. 873. *θρηϊκίων* recc.: *θρηΐκων*. 875. *ἐληλά | μεναι* M.

Ἕλλας τ' ἀμφὶ πόρον
πλατὺν εὐχόμεναι,
μυχία τε Προποντίς,
καὶ στόμωμα Πόντου·
str. 3. νᾶσοί θ' αἳ κατὰ πρῶν'
ἅλιον περίκλυστοι
τᾷδε γᾷ προσήμεναι,
οἵα Λέσβος, ἐλαι-
όφυτός τε Σάμος,
Χίος, ἠδὲ Πάρος,
Νάξος, Μύκονος,
Τήνῳ τε συνά-
πτουσ' Ἄνδρος ἀγχιγείτων.
antistr. 3. καὶ τὰς ἀγχιάλους
ἐκράτυνε μεσάκτους,
Λῆμνον, Ἰκάρου θ' ἕδος,
καὶ Ῥόδον ἠδὲ Κνίδον
Κυπρίας τε πόλεις,

878. ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἷαί εἰσιν αἱ παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον οἴκησιν αὐχοῦσαι. 879. »ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ« (Homer. *Η* 86). 881. ὁ Βόσπορος. 882. αἱ κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον. 884. ὑποτασσόμεναι. 885. αὗται ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει εἰσίν. — ὅτι (i. e. σημείωσαι ὅτι) μεταβέβηκεν εἰς τὸ Αἴγαιον πέλαγος· ἡ γὰρ Λέσβος ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει ἐστίν. 892. ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος εἶχεν. μεσάγκτους δέ. μεσακτίους, παραθαλασσίους. 893. Λῆμνος Θράκης ἐστίν. αὗται δέ εἰσιν αἱ μεσάγκτιοι. — Ἰκάρου (ἴκαρ m, Ἰκάρου schol. rec.) τὸν κλύδωνα.

878. Ἕλλας τ' recc.: ἕλλασ M. 879. ἀρχόμεναι Blomfield, fort. εὐρύχοροι. 885. οἷα M. 888. in marg. ζτ M. 890. ἀνδρων ·δσ· M (superscr. m). 891. fort. καὶ νηριτοτρόφους ex Athen. III 86 B Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις τὰς ἀναρίτας ⟨τρεφούσας⟩ νήσους νηριτοτρόφους εἴρηκεν. **892.** μεσάκτους recc.: μεσάγκτουσ M, fort. μετάκτους (cuius interpretatio fuerit τὰς ἀγχιάλους) scribendum. 894. Ῥόδον τ' (pro καὶ Ρ.) **Hermann**·

Πάφον ἠδὲ Σόλους,
Σαλαμῖνά τε, τᾶς
νῦν ματρόπολις
τῶνδ' αἰτία στεναγμῶν.

epod. καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον
Ἰαόνιον πολυάνδρους
Ἑλλάνων ἐκράτυνεν
σφετέραις φρεσίν. ἀκάματον δὲ παρῆν
σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων,
παμμίκτων τ' ἐπικούρων,
νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως
θεότρεπτα τάδ' αὖ
φέρομεν πολέμοισι
δμαθέντες μεγάλως
πλαγαῖσι ποντίαισιν.

Ξέρξης. ἰώ, δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη
τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.

897. ἄποικοι γάρ εἰσιν οἱ ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνιοι τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ. — τὴν ἐν Κύπρῳ. 901. Ἰονίδας (Ἰωνίδας Dind.) πόλεις. 903. τῷ ἰδίῳ λογισμῷ, οἷον φρόνιμος ὤν. 906. ἀλλὰ ἀληθῶς. 907. ὑπὸ θεῶν ἐνεχθέντα καὶ θεοῖς δόξαντα. 909. (adde γρ.) δίχα ἅμα θέντες. 910. ταῖς ναυμαχίαις. 912. κακοτελευτήτου.

897 sq. τὰς . . ματρόπολις recc.: τὰς . . ματροπόλεισ M. 899. στεναγμῶν Hermann: στεναγμάτων M. 900. εὐκτεάνους recc.: εὐκταιάνουσ M. 901. Ἰαόνιον Hermann: ἰόνιον M. 902 sq. fort. ἔκρατυν' ἑτέραις. 907. θεότρεπτα recc.: θεόπρεπτα M. 911. paragraphus praefixa et ξέρξησ ante paragraphum in M. 914. γενεᾷ ex γενεὰν, ut videtur, corr. m.

εἴθ' ὄφελεν, Ζεῦ, κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν
τῶν οἰχομένων
θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

ΧΟ. ὀτοτοῖ, βασιλεῦ, στρατιᾶς ἀγαθῆς
καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
κόσμου τ' ἀνδρῶν,
οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν.
γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
ἥβαν Ξέρξᾳ κταμέναν Ἅιδου
σάκτορι Περσᾶν· ἀγδαβάται γὰρ
πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος,
τοξοδάμαντες, πάνυ ταρφύς τις
μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται.
αἰαῖ αἰαῖ κεδνᾶς ἀλκᾶς.
Ἀσία δὲ χθών, βασιλεῦ γαίας,
αἰνῶς αἰνῶς
ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

str. 1. *ΞΕ.* ὅδ' ἐγών, οἰοῖ, αἰακτὸς

917 (»immo 915« Vitelli). ὑπομιμνησκόμενος γὰρ τῶν παίδων αὐτῶν αἰσχύνῃ καὶ ἐλέῳ πιέζομαι. 921. τῆς τοῖς Πέρσαις νεμηθείσης (Gl.). 924. ἐγγαίαν: ἐγχωρίαν. — τουτέστι τὴν ἐγχώριον· ἢ οὕτως, ἡ γῆ ἡμῶν τὴν ἔξω τῆς γῆς ἥβην σεσαγμένην ὑπὸ τοῦ Ἅιδου καὶ διὰ τὸν Ξέρξην κταμένην αἰάζει. 925. τὸ ἑξῆς, ἥβαν Περσᾶν. 926. σάκτορι: τῷ πληρωτῇ, παρὰ τὸ σάσσω (σάσω m)· ὅτι δι' αὐτὸν ἀπέθανον. — ἔθνος Περσῶν. τὸ ἑξῆς, Ἀγδαβάται γὰρ ἐξέφθινται. 928. ἔκφυσις, γονή. τοῦτο διὰ μέσου. — φύστις: ἡ πεφυρμένη καὶ ἐπὶ γῆς πεσοῦσα. 931. γαίας ἐπὶ γόνυ τὸ ἑξῆς. 934. θρηνητὸς τῇ γέννῃ ἀντὶ τοῦ δυστυχῶς γεννηθείς.

920. ὀτοτοῖ Turnebus: ὀτοτοτοῖ M. βασιλεῦ recc.: βασιλεῦσ M. 922 in margine addidit m. 926. σάκτορ M, ι adpinxit m. 928. ταρφύς τις Franz: γὰρ φύστισ M. 930. ξέρξησ, 931 χ (superscr. ο) praescriptum in M, delevit Meineke. 930. αἶ αἶ αἶ αἶ rec.: αἶ αἶ M. 934. paragraphum praefixit M. ἐγώ Dindorf.

μέλεος γέννᾳ γᾷ τε πατρῴᾳ
κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.
str. 1. ΧΟ. πρόσφθογγόν σοι νόστου τὰν
κακοφάτιδα βοάν,
κακομέλετον ἰὰν
Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
πέμψω,
πολύδακρυν ἰαχάν.
antistr. 1. ΞΕ. ἵετ' αἰανῆ πάνδυρτον
δύσθροον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ
μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.
antistr. 1. ΧΟ. ἥσω τοι καὶ πάνδυρτον
λαοπαθῆ τε σέβων
ἁλίτυπά τε βάρη
πόλεως γέννας πενθητῆρος,

937. προσφώνησίν σοι τοῦ νόστου πέμψω, τὴν κακοφάτιδα βοήν. 939. βοήν (m[1]). 940. Καλλίστρατος ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας Τιτυοῦ τρεῖς παῖδας εἶναι, Πριόλαν Μαριανδυνὸν μόνον (l. Βῶρμον, ὃν) κυνηγετοῦντα ἀπολέσθαι, καὶ μέχρι νῦν Μαριανδυνοὺς ἀκμῇ θέρους θρηνεῖν αὐτόν. τὸν δὲ Μαριανδυνὸν αὐξῆσαι μάλιστα τὴν θρηνητικὴν αὐλῳδίαν, καὶ διδάξαι Ὕαγνιν τὸν Μαρσύου πατέρα. καὶ αὐλοὶ δέ τινές (compendio ut v. 679) εἰσι Μαριανδυνοὶ ἐπιτηδειότητα ἔχοντες εἰς τὰς θρηνῳδίας. καὶ τὸ περιφερόμενον »αὐλεῖ Μαριανδυνοῖς καλάμοις κρούων Ἰαστί«. — ὡς τῶν Μαριανδυνῶν θρηνῳδῶν ὄντων· καὶ αὐλοὶ δέ τινες λέγονται Μαριανδυνοί, ἐπιτηδείως ἔχοντες πρὸς θρήνους. 944. ἡ τύχη μεταβέβληται. 947. τὰ πάθη τῶν λαῶν σέβων. 948. τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ συμβάντα ἀτυχήματα τῶν πολιτῶν. 949. πένθους ἀξίας (Gl.).

935. πατρῴᾳ Heath: πατρίαι M. 937. πρόσφθογγόν σοι recc.: προφθόγγουσοι M. 940. μαριανδύνοῦ M. 941. πέμψω Porson: πέμψω πέμψω M. 943. καὶ πανόδυρτον M: καὶ delevit cum G C W Schneidero Passow, πάνδυρτον scripsit Blomfield. 946. πάνδυρτον Blomfield: πανόδυρτον M. 947. σέβων Elmsley: σεβίζων M. Fort. λαοπαθέα σέβων. 949. πόλεως glossemate expulso recipiendum ex v.

κλάγξω δ' αὖ
γόον ἀρίδακρυν.
str. 2. ΞΕ. Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα,
Ἰάνων ναύφρακτος
Ἄρης ἑτεραλκὴς
νυχίαν πλάκα κερσάμενος
δυσδαίμονά τ' ἀκτάν.
str. 2. ΧΟ. οἰοιοῖ βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθου·
ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
ποῦ δέ σοι παραστάται,
οἷος ἦν Φαρανδάκης,
Σούσας, Πελάγων,
καὶ Δοτάμας
ἠδ' Ἀγαβάτας, Ψάμμις, Σουσισκάνης τ'
Ἀγβάτανα λιπών;
antistr. 2. ΞΕ. ὀλοοὺς ἀπέλειπον
Τυρίας ἐκ ναὸς
ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς
Σαλαμινιάσιν στυφέλου
θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.
antistr. 2. ΧΟ. οἰοιοῖ, ποῦ σοι Φαρνοῦχος

952. ὁ Ἀττικὸς στόλος ἀφείλετο τὴν Περσῶν σωτηρίαν. 953. ὁ τῶν Ἰώνων. 954. τουτέστι νικηφόρος. 955. ἀποκείρας στυγνὴν πλάκα κατὰ τὴν δυσδαίμονα ἀκτήν, τουτέστι κατὰ τὴν Σαλαμῖνα.

---

proximo γόον αὖ. 950 sq. κλάγξω δ' ἀρίδακρυν ἰαχάν Hermann et Prien. 952. ΞΕ. Lachmann: nulla nota in M. 953. ἰάων M (ν superscr. m). 955. μυχίαν Pauw. 957. 958. paragraphi praefixae in M. 957. ἐκπεύθου recc.: ἐκπεύθοι M. 962 sq. καὶ δότάμασ ἠδ' ἀ | γαβάτασ M. 963. Ἀγδαβάτας recc. 965—69 in quattuor versus post Τυρίας, ἀκταῖς, σαλαμινῖσιν, ἀκτᾶς dividit M. 967. fort. ἀγαῖς. 968. Σαλαμινιάσι Hermann: σαλαμινῖσιν M. 970. ποῦ (⟨βόα⟩ ποῦ σοι) Hermann: ποῦ δέ M.

Ἀριόμαρδός τ' ἀγαθός,
ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ,
ἢ Λιλαῖος εὐπάτωρ
Μέμφις, Θάρυβις,
καὶ Μασίστρας
Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσταίχμας;
τάδε σ' ἐπανερόμαν.

str. 3. ΞΕ. ἰὼ ἰώ μοι,
τὰς ὠγυγίους κατιδόντες
στυγνὰς Ἀθάνας πάντες ἑνὶ πιτύλῳ,
ἓ ἓ ἕ, τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.

str. 3. ΧΟ. ἦ καὶ τὸν Περσῶν αὐτοῦ
τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν
μυρία μυρία πεμπαστὰν
Βατανώχου παῖδ' ἄλπνιστον
– ◡ ◡ – –
τοῦ Σησάμα τοῦ Μεγαβάτα,
Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάρην
ἔλιπες ἔλιπες;
ὢ ὢ ὢ δᾴων.
Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις.

982. σημείωσαι ὅτι βασιλέως ὀφθαλμὸς ἀριθμεῖ τὰς στρατιάς. 983. τὸν ὄντα ὀφθαλμόν. 984. μετρητὴν στρατοπέδου, οἷον (κατὰ addit Heimsoeth) μυριάδα ἀριθμοῦντα τὰς ὅλας ἡγεμονίας. ἀριθμῆσαι κατὰ πεντάδα ἀνὰ μυρίους ἔχοντας (ἔχοντα Dindorf) τοὺς ἀρχομένους. 989. διακοπτικῶν πολεμίων κακῶν.

---

971. Ἀριόμαρδός τ' Brunck: κ' ἀριόμαρδόσ τ' M. ἀγαθόσ τ primitus M. 973. λίλαιοσ M. 974. 975 coniunctos habet M. 977. ἐπανερόμαν Meineke: ἐπανέρομαι M. 978. μοι recc.: μοῖ μοῖ M. 980. πάντωσ ut videtur ante corr. M. 982. τὸν cum litura ante ν (fuerat τῶν) M. 985. ἄλπνιστον scripsi: ἄλπιστον M. Monometrum anapaesticum excidisse vidit Wellauer. 986. τοῦ σησάμα | τοῦ μεγαβάτα | M. 98.. τ' Οἰβάρην recc.: τοιβάρην | τ' M. 989. ὠωὼ Dindorf: ὢ ὢ M. δαΐων M.

antistr. 3. ΞΕ. ἴυγγά μοι δῆτ'
ἀγαθῶν ἑτάρων ὑπομιμνήσκεις,
ἄλαστ' ἄλαστα στυγνὰ πρόκακα λέγων.
βοᾷ βοᾷ μελέων ἔντοσθεν ἦτορ.

antistr. 3. ΧΟ. καὶ μὴν ἄλλους γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον
Ξάνθην, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,
Δίαιξίν τ' ἠδ' Ἀρσάκην
ἱππιάνακτας,
Κηγδαδάταν καὶ Λυθίμναν
Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον,
ἔταφον ἔταφον,
οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
τροχηλάτοισιν ὄπιθεν ἑπόμενοι.

str. 1. ΞΕ. βεβᾶσι γὰρ οἵπερ ἀγρόται στρατοῦ.
ΧΟ. βεβᾶσιν, οἴ, νώνυμοι.

991. *φιλίαν.* 994. *παρὰ τὸ »κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει«* (Hom. υ 13). 996. *ἔθνος Περσικόν.* 997. *λείπει ὁ καί.* 999. *τοὺς ἄνακτας τῶν ἵππων.* 1002. *ἀπέθανον οὐκ ἐπὶ ὀχημάτων ὄντες, ἀλλὰ γυμνοὶ καθεστηκότες.* 1005. *γρ. καὶ ἀκρόται· ἐξ οὗ ἔσται ἀπὸ τοῦ ἄκρου· εἰ δὲ ἀγρόται, ἀπὸ τοῦ ἄγειν καὶ ἀγείρειν. — οἱ ἄρχοντες· εἰ δὲ ἀκρόται, οἱ ἄκροι* (Gl.). 1006. *τὸ οἴ θρηνητικῶς.*

991sqq. *ἰυγγάμοι* (mut. in *δϊγγά μοι* et in marg. *γρ. ἴυγγά μοι*) *δῆτ' ἀγα|θῶν ἑτάρων ὑπομιμνήι| σκεις, ἄλαστα|στυγνὰ* M. Fort. *ἑτάρων ὑποσαίνεις* cfr. schol. Prom. 861. *ἄλαστ'* addidit Hermann. 994. *ἔντοσθεν* Blomfield: *ἔνδοθεν* M. 995. *ἄλλους* Prien: *ἄλλο* M. *γ' ἐποθοῦμεν* primitus M. 996. *μυριότ(ν)αρχον* M, *μυριωταγὸν* Dindorf. 1000. *Κηδαδάταν* recc. 1001. *Τόλμον τ' αἰχμᾶς* recc.: *τόλμον αἰχμὰσ* M. 1002. paragraphus praefixa in M. 1004. *ὄπιθεν* Bothe: *ὄπισθεν* M. *ἑπόμενοι* Blomfield: *δ' ἑπόμενοι* M. *ἑπομένους* Hartung. 1005. 1006. personarum notis caret M. 1005. *βεβᾶσιν* M. *τοίπερ* Passow. *ἀγρέται* Toup. 1006. *νώνυμοι* recc.: *νώνυμνοι* M.

ΞΕ. ἰὴ ἰή, ἰὼ ἰώ.
ΧΟ. ἰὼ ἰώ, δαίμονες,
ἔθετ' ἄελπτον κακὸν
διαπρέπον, οἷον δέδορκεν ἄτα.

antistr. 1. ΞΕ. πεπλήγμεθ' οἵαι δι' αἰῶνος τύχαι.
ΧΟ. πεπλήγμεθ', εὔδηλα γάρ,
ΞΕ. νέαι νέαι δύαι δύαι.
ΧΟ. Ἰαόνων ναυβατᾶν
κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν.

str. 2. ΞΕ. πῶς δ' οὔ; στρατὸν μὲν τοσοῦ-
τον τάλας πέπληγμαι.
ΧΟ. τί δ' οὐκ ὄλωλεν, μέγ' ἄλαστε, Περσᾶν;
ΞΕ. ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;
ΧΟ. ὁρῶ ὁρῶ.
ΞΕ. τόνδε τ' οἰστοδέγμονα
ΧΟ. τί τόδε λέγεις σεσωμένον;
ΞΕ. θησαυρὸν βελέεσσιν;
ΧΟ. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.

1010. *οἷον κακὸν ἡ Ἄτη ἐφορᾷ.* 1016. *κακωθὲν πολέμῳ καὶ δυστυχῆσαν.* 1018. *κόπτομαι, θρηνῶ ὀλέσας τοσοῦτον στρατόν.* 1019. *λείπει κακά. ἢ στικτέον ἐν τῷ τί δέ* (*δαί* m)· *εἶτα· οὐχὶ τὰ μεγάλα Περσῶν ὄλωλεν; ἵνα λείπῃ* (l. *εἴπῃ*) *τὸ τί δὲ* (*δαι* m) *ὅπερ λέλειπται.* 1020. *θεωρεῖς τὸ περίλοιπον ἐμὲ* (*ἐμοὶ* Paley) *λείψανον τῆς ὅλης στρατιᾶς. — οἷον στόλου* (Gl.). 1022. *τὴν φαρέτραν.* 1025. *ὀλίγα ἐσώθη ἀπὸ πολλῆς πανοπλίας.*

1007. paragraphus praefixa in M. 1008. nulla personae nota in M. 1009. *ἔθεσθ'* G C W Schneider. 1011 om. M, in marg. supplevit et *γρ. δαίμονος τύχαι* superscr. m. *οἷᾳ . . τύχᾳ* Paley. 1012. chori notam in rasura praescr. m. 1013. *νέᾳ νέᾳ δύᾳ δύᾳ* Weil. 1013. 1014. personarum notis caret M. 1014. *Ἰαόνων* recc.: *ἰάνων* M. *ναυβατᾶν* Robortellus: *ναυβάτων* M. 1017—1036. personarum vices paragraphis notat M, nisi quod 1022 *ξέρξης* praescriptum est. 1019. *μέγ' ἄλαστε* scripsi: *μεγάλατε* M. 1022. *τόνδε* Porson: *τὰν δέ* M. 1023. *σεσωμένον* scripsi: *σεσωσμένον* M. 1024. *βελέεσσιν* Hermann: *βέλεσσιν* M.

ΞΕ. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.
ΧΟ. Ἰάνων λαὸς οὐ φυγαίχμας.
antistr. 2. ΞΕ. ἀγανόρειος· κατεῖ-
δον δὲ πῆμ' ἄελπτον.
ΧΟ. τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον;
ΞΕ. πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.
ΧΟ. παπαῖ παπαῖ.
ΞΕ. καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.
ΧΟ. δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.
ΞΕ. λυπρά, χάρματα δ' ἐχθροῖς.
ΧΟ. καὶ σθένος γ' ἐκολούθη
ΞΕ. γυμνός εἰμι προπομπῶν.
ΧΟ. φίλων ἄταισι ποντίαισιν.
str. 3. ΞΕ. δίαινε δίαινε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι.
ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ, δύα δύα.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
ΞΕ. ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.
ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ.
βαρεῖά γ' ἅδε συμφορά.
οἳ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.
antistr. 3. ΞΕ. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν.

1027. ἐρωτηματικῶς. 1030. τὸν ἡμῶν ναυτικὸν λαόν. 1031. τοῦτο καὶ ὁ ἄγγελος προεῖπεν. 1033. ὑπερβαίνει θρῆνον. 1036. τῶν Περσῶν. 1039. δάκρυε τὸ ἀτύχημα. 1042. δίδου τοῖς κακοῖς τὴν κακὴν δόσιν, ὅ ἐστι τὰ δάκρυα. 1043. συντιθεὶς μέλος θρήνει, ἀντὶ τοῦ εὐρύθμως. 1047. τύπτε σεαυτὸν εἰς ἐμὴν χάριν.

1027. Ἰάνων Passow: ἰαόνων M. 1028. κατεῖδον | δὲ M. 1036. ἐκολούθη recc.: ἐκολούσθη M. 1039. 1040. paragraphi praefixae in M. 1040 et 1048 permutat Butler. 1041. νῦν M. 1043 et 1044 paragraphos, 1045 ξέρξης, 1046 χ (o supra), 1047—1072 paragraphos singulis praescribit M, nisi quod a 1054, 1059 nota abest. 1047. χάριν in rasura habet M.

ΧΟ. διαίνομαι γοεδνὸς ὤν.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. μέλειν πάρεστι, δέσποτα.
ΞΕ. ἐπορθίαζέ νυν γόοις.
ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ.
μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται,
οἶ, στονόεσσα πλαγά.
str. 4. ΞΕ. καὶ στέρν' ἄρασσε κἀπιβόα τὸ Μύσιον.
ΧΟ. ἄνι' ἄνια.
ΞΕ. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.
ΧΟ. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
ΞΕ. ἀΰτει δ' ὀξύ.
ΧΟ. καὶ τάδ' ἔρξω.
antistr. 4. ΞΕ. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν.
ΧΟ. ἄνι' ἄνια.
ΞΕ. καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτισαι στρατόν.
ΧΟ. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
ΞΕ. διαίνου δ' ὄσσε.
ΧΟ. τέγγομαί τοι.
epod. ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

1050. ὁ θρῆνος. 1051. ἐπεκτεταμένως θρήνει. 1053. πενθήρης. 1055. οἱ γὰρ Μυσοὶ καὶ οἱ Φρύγες εἰσὶ μάλιστα θρηνητικοί. 1058. ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν μετὰ σφοδρότητος τιλλόντων τὰς τρίχας. 1063. ψάλλε ἀντὶ τοῦ τίλλε. καὶ χοιροψάλας Διόνυσος ὁ τίλλων τὰ μόρια τῶν γυναικῶν. — τίλλε (in altero marg.).

1048. γοεδνὸς recc.: γεεδνὸσ M, γέεδνοσ m. 1049 et 1051. νῦν M. 1053. αὖ factum ex ἂν vel ἂμ (circumflexum addidit m) M. ἀμμεμίξεται Dindorf. fort. μάλ' αἰόλα μεμίξεται. 1054. οἶ Lachmann: μοι M. 1055. καὶ βόα ex Eustath. ad Dionys. P. 791 Hermann, κἀπιβῶ Dindorf. 1056 et 1062. ἄνια ἄνια M. 1057. πέρθε Robortellus: ὅπερθε M. 1058 et 1064. ἄπριγδα ἄπριγδα M. 1058. γόεδνα et in marg. ζτ γόεδνα M. 1059. ἀῦτι M, ε inseruit m. 1061. ἔρεικε recc.: ἔρειδε M. 1067. νῦν M. 1072. δῆτ' ἀν' αἶαν Weil. — Subscriptum in M αἰσχύλου πέρσαι.

ΧΟ. οἰοῖ οἰοῖ.
ΞΕ. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.
ΧΟ. ἰὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δύσβατος.
ΞΕ. ἰωὰ δὴ κατ' ἄστυ.
ΧΟ. ἰωὰ δῆτα, ναὶ ναί.
ΞΕ. γοᾶσθ' ἁβροβάται.
ΧΟ. ἰὼ ἰώ, Περσίς αἶα δύσβατος.
ΞΕ. η ἤ η ἤ, τρισκάλμοισιν,
η ἤ η ἤ, βάρισιν ὀλόμενοι.
ΧΟ. πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις.

1077. προπέμψω.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

Ὑπόθεσις τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας.

Η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν (ἐπὶ m) Θήβαις ὑπόκειται, ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων, ἡ δὲ ὑπόθεσις στρατιὰ (στρατεια m) Ἀγρείων πολιορκοῦσα Θηβαίους, τοὺς καὶ νικήσαντας, καὶ θάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. ἐδιδάχθη ἐπὶ Θεαγένους ὀλυμπιάδι οη̄ (a. Chr. n. 467). ἐνίκα Λαΐῳ, Οἰδίποδι, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, Σφιγγὶ σατυρικῇ. β̄ (i. e. δεύτερος) Ἀριστίων (Ἀριστίας Franz) Περσεῖ, Ταντάλῳ, Παλαισταῖς σατυρικοῖς τοῖς Πρατίνου πατρός. γ̄ (i. e. τρίτος) Πολυφράσμων Λυκουργείᾳ (λυκουργίαι m) τετραλογίᾳ.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα·

Ἐτεοκλῆς
ἄγγελος κατάσκοπος
χορὸς παρθένων
Ἀντιγόνη [1])
Ἰσμήνη
κῆρυξ.

---

[1]) Ἀντιγόνη ante, Ἰσμήνη post ἄγγελος κατάσκοπος habet M.

Ἐτεοκλῆς. *Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια*
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις
οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
ἥβης ἀκμαίας καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,

1. *λείπει τὸ ἐκεῖνον. καίρια δὲ τὰ ἀναγκαῖα* (l. *δίκαια*)· *παρακαίρια γὰρ τὰ ἄδικα.* 2. *ἐκεῖνον* (Gl. rec.). — *ἐν ἐξουσίᾳ* (Gl.). 3. *τὸν τῆς πόλεως κυβερνήτην.* 4. *τῆς εὐπραγίας ἡ αἰτία ἐπὶ τοὺς θεοὺς* (*ἀναφέρεται* add. schol. rec.), *τῆς δὲ δυσπραγίας ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας.* 6. *ἀντὶ τοῦ μόνος.* 7. *λοιδόροις* (Gl.). — *τὸ ὑμνεῖσθαι μέσον.* 8. *ἀλεξητήριος Ζεὺς ἐν Θήβαις τιμᾶται. φησὶν οὖν, συμφώνως ἑαυτῷ τιμῷτο.* 10. *καὶ τὸν νέον καὶ τὸν αὔξοντα τὴν βλάστησιν τοῦ Διός* (*σώματος* Enger). — *τὸν νέον* (Gl.). 11. *τὸν ἔξω ἡλικίας, τὸν γέροντα.* 12. *αὐξάνοντα ἀνδρῶν νῦν.* (13) *οἷον καθὸ ἕκαστος δύναται βοηθεῖν.*

---

2. *ὅςισ* M, *ὅ*τισ* post rasuram quae volebat *ὅστισ.* 3. *κοιμῶνθ'* Heimsoeth. 6. *ἐτεοκλῆσ* M, *έ* superscripsit m[1]. *πολὺσ* supra versum habet M. 8. *ἀλεξιτήριοσ* m[1]. Post 11 lacunam statuit M Schmidt, cui *ἐνόρχην λαὸν* tribuit ex Hesych. *ἐνόρχην λαόν, τὸν ἐπὶ ἥβης.* 12. *βλάστημον* M.

ὥραν ἔχονθ' ἕκαστον, ὥστι συμπρεπές,
πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι, τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναί ποτε,
τέκνοις τε γῇ τε μητρί, φιλτάτῃ τροφῷ·
ἡ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους
πιστοὺς ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός·
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις
καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτήρ,
ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,
χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ·
οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
λέγει μεγίστην προσβολὴν 'Αχαιΐδα

13. ὡραν (ὥραν m) φροντίδα (ἢ addit Dindorf) ἡλικίαν, ἵν' ᾖ ὁ νοῦς οὕτως, ἕκαστον ὑμῶν ἔχοντα φροντίδα τῆς πόλεως· ἢ ἕκαστον πρὸς τὴν ἡλικίαν βοηθεῖν τῇ πόλει ὡς πρέπον. — ἁρμόδιον (Gl. quam delevit alia manus). 16. κοινὸν τὸ ἀρήγειν. 17. αὕτη. — κυρίως ἐπὶ παίδων (πέδων m) τὸ ἕρποντας. 18. ἐπιδεχομένη (Gl.). — πάντα πόνον τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὑποδεχομένη. 20. πιστοὶ δηλονότι. — πρὸς κίνδυνον ὑπὲρ αὐτῆς πρόθυμον (πρόθυμοι schol. rec.). 21. ἀπὸ τῶν ἐν ζυγῷ. 22. φυλασσομένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ (Gl.). 24. σκοπός, ὁ Τειρεσίας. 25. οὐκ ἐμπύρ (ἐμπύροις m[1]) συρόμενος (χρώμενος schol. rec.). 26. ἐξ ἀκοῆς γὰρ τὰς πτήσεις διέκρινεν. οὐχ ὁρῶν ὁ Τειρεσίας ἐπέβαλεν (ἐπέβαλλε schol. rec.) τῇ τέχνῃ, ἑτέρου ὑπαγορεύοντος, οὐκ αὐτὸς ὢν αὐτόπτης τῶν ὀρνέων. — μαντευτικούς (Gl.). 27. ὁ Τειρεσίας (Gl.).

---

13. ὦραν∗' M, ὥραν m, τ in litura scripsit m[1]. ἔχονθ' rasura factum ex ἔχωνθ'. ἕκαστοσ M, ἕκαστον m[1]. ὥςισ rasura mutatum in ὥστι M. ἥτις ἐμπρεπής Heimsoeth. 19. οἰκητῆρας recc. 23. inter καλῶσ et τὰ ῶ superscr. m[1]. 25. φρεσὶ M. φάους δίχα Ritschl. 27. τοιῶνδε corr. ex τοιόνδε M.

νυκτηγορεῖσθαι κἀπιβουλεύσειν πόλει.
ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασιν
πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ·
καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

Ἄγγελος κατάσκοπος. Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
αὐτὸς κατόπτης δ' εἰμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
ἄνδρες γὰρ ἑπτά, θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
Ἄρη τ' Ἐνυὼ καὶ φιλαίματον Φόβον
ὡρκωμότησαν ἢ πόλει κατασκαφὰς
θέντες λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·

29. ἐν νυκτὶ ἀγορεύεσθαι καὶ βουλεύεσθαι. 31. σοῦσθε: ἐπίρρημα παρακελεύσεως. — ὡπλισμένοι. 32. τὰς ἐπάλξεις τῶν τειχῶν (Gl.). τοῖς ἐπιβήμασι. κατεχρήσατο δέ. 34. τῶν πολεμίων. 35. καλὰ θεὸς παρέχει. 37. μὴ μάτην ὁρμῆσαι. 43. ἐς μελάνδετ(ον): τὸ μελανισθὲν τῷ αἵματι· ἢ τὸ ἐκ μελαινῶν βυρσῶν περιβεβλημένον. οὕτως δὲ θύοντες ἐπάνω τῶν ἀσπίδων ἐμαντεύοντο. τὸ μελάνδετον δὲ καλῶς ἂν ἐπὶ ξίφους ῥηθείη, ἐπὶ δὲ σάκους παρέλκει τῷ (τὸ schol. rec.) δετον ὡς ἐπὶ τοῦ κελαινεφὲς τὸ νέφος. 47. ἐκκενώσειν, ἀπὸ τοῦ λαπάθου.

---

29. κἀπιβούλευσιν Dindorf. 30. πύλασ[ὧν] πυργώμάτων[α] (ὧν et α superscripsit m[1]) M, fort. πόλεως πυργώματα. 34. εὐθαρσεῖτε M. 36. κατοπτῆρα M, σ addidit m[1]. 48. πρόσθε φυράσειν Stob. fl. 7, 11.

μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν εἰς δόμους
πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
λείβοντες, οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα·
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρη δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται.
κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν
ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πλευμόνων.
σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος
φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ.

49. *μνημεῖα: περόνας ἢ τρίχας ἤ τι τοιοῦτον. ἔθος δὲ ἦν τοὺς ἐν πολέμῳ τοῖς οἰκείοις πέμπειν σημεῖα ἢ* (*ἢ* delet Blomfield) *περόνας ἢ ταινίας ἢ βοστρύχους ἤ τι τοιοῦτον. τὸ δὲ ἔστεφον ἀντὶ τοῦ ἐπλήρουν. πρὸς ἅρμα δὲ Ἀδράστου, ἐπεὶ Ἀμφιάραος αὐτοῖς ἐμαντεύσατο μόνον Ἄδραστον σωθήσεσθαι. τοῦτο δὲ ὡς ἀπὸ τῆς ἱστορίας ἔλαβεν, ὅτι ἐσώθη Ἄδραστος· ἐπεὶ πόθεν ᾔδεσαν ὅτι διαφεύξεται;* 50. *τοῦτον γὰρ ἔφασκεν ὁ μάντις σωθήσεσθαι μόνον ἐκ τοῦ πολέμου. — ἐπλήρουν* (Gl.). 51. *οὐκ ἦν ἔλεος διὰ τῆς γλώττης αὐτῶν προϊὼν ἀποθηλύνων τὴν ὁρμήν.* 54. *καὶ τῶνδε πύστις: μετ' οὐ πολὺ δὲ ταῦτα γνώσῃ τῇ πείρᾳ. ἡ περὶ τούτων ἀκοὴ οὐ βραδέως γέγονεν· ταχὺ γὰρ ἤγγειλα. — ἡ γνῶσις οὐκ εἰς μακρὰν πλησιάζεται.* 55. *κληρουμένους δ' ἔλ(ειπον): κλήρους γὰρ ποιησάμενοι πρὸς μίαν πύλην ἐδέξαντο οἱ ἑπτὰ λοχαγέται.* 58. *τάξον* (Gl.). 60. *λευκός.* 62. *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων. — ἀσφαλής, βέβαιος.* 63. *καταπνεῦσαι σφοδρῶς.* 64. *πρὸς τὸ πνεῦμα ἐπήγαγεν τὸ κῦμα· παρακεκινδυνευμένως δὲ εἶπεν κῦμα χερσαῖον.*

---

48. *αὐτῶν* M. 51. *ἀνὰ στόμα* Stobaeus. 54. *πίστις* Stobaeus.

καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ·
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου
εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσῃ.

ΕΤ. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
μή μοι πόλιν γε πρέμνοθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δῃάλωτον, Ἑλλάδος
φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτε σχεθεῖν.
γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

Χορὸς παρθέ-νων. Θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη.
μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών.
ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας.

65. τουτέστι μὴ ἐκπέσῃς τοῦ δέοντος καιροῦ (καιροῦ delet O Hense). 66. φύλακα ἁπλῶς (Gl.). 67. ἀσφαλῶς φυλάξω (Gl.). 70. ὅτι τὰ νῦν δι' αὐτῆς τελειοῦται. 72. ἐκριζώσητε (Gl.). — ἀντὶ τοῦ οὐ βάρβαρον οὖσαν, ἀλλ' Ἑλληνίδα καὶ αὐτήν. 73. γρ. καὶ ὄλβον ῥέοντα καὶ δόμους. 75. μὴ ὑπεξελθεῖν (ὑπελθεῖν Weil) ζυγὸν δουλείας. 76. κοινωφελῆ καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν νομίζω λέγειν. 78. θρέομαι φοβερά: θρηνῶ, βοῶ. εὐπτόητον δὲ ἡ τῶν παρθένων ἡλικία πρὸς φόβον (dele πρὸς φόβον), μάλιστα δὲ πρὸς πολιορκίαν. 79. μεθεῖται στρατός: οἷον, ἀφεῖται ὁ ὄχλος ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. οἷον, ἤδη τὴν ὁρμὴν ποιοῦνται ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν οἱ πολέμιοι. ταῦτα δέ φανταζόμεναι λέγουσιν ὡς ἀληθῆ. τὸ δὲ χ πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στρατοπέδου· στρατόπεδον γὰρ καλεῖται τὸ ἐνδιαίτημα τοῦ στρατοῦ. 80. ὁρμᾷ, χεῖται (m[1]). — πρόδρομος ἱππότας: πολὺς ἔμπροσθεν

71. πρέμνοθεν Valckenarius: πρυμνόθεν M. 72. δηϊάλωτον M. 75. δουλίοισι Ald.: δουλείοισι M. — σχέθειν M. 78—106 duodecim chori personis distribuendi videntur. 79. *X* praescriptum in M.

αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ'
ἄναυδος σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος.
Ἑλεδέμας πεδιοπλοκτύπος
τί χρίμπτεται βοᾷ ποτᾶται βρέμει δ'
ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.
Ἰὼ ἰὼ θεοὶ
θεαί τ' ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.
Βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐ-
τρεπὴς ἐπὶ πτόλιν διώκων.
Τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
θεῶν ἢ θεᾶν;
Πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;

λαὸς ἱππότης. φαντάζονται δὲ ταῦτα πάντα. αἰθερία δὲ κόνις ἡ αὐγὴ (l. ἠλύγη) ἡ αἰρομένη εἰς τὸν αἰθέρα, καίτοι ἄφωνος οὖσα ἐναργής ἐστιν ὥσπερ ἄγγελος καὶ ἀληθής. 81. ἡ μέχρι τοῦ αἰθέρος ἧκουσα. 82. ἄφωνος μὲν οὖσα, σαφῶς δὲ ἀγγέλλουσα. 83. καὶ τὰ τῆς γῆς δέ μου πεδία κατακτυπούμενα τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων [καὶ τῶν ὅπλων] ποιεῖ μου προσπελάζειν τὸν ἦχον τοῖς ὠσίν. — ἑλεδεμὰς ἡ τὸ δέμας ἡμῶν τῷ φόβῳ λαμβάνουσα καὶ ταράττουσα· ἢ ἑλεδεμνὰς ἡ ἑλοῦσα ἀπὸ τῶν δεμνίων (m¹). — τινὲς ὠτὶ χρίμπτεται βοά (m¹). 84. ἔχει (ἠχεῖ m¹) δέ, φησί, τρόπον ποταμῶν τὰ πεδία τῆς γῆς μου. 85. τοῦ καὶ ὄρη ῥηγνύντος (Gl.). 87. ἀποστήσατε (Gl.). — φυγεῖν ποιήσατε (m¹). 88. μετὰ βοῆς. — ὑπεράνω (m¹). 93. πότερα δῆτ' ἐγώ: πότερον πρόσφυγες τῶν πατρῴων ξοάνων γενόμεθα (l. γενησόμεθα) ἢ ἄλλο τι πράξομεν;

83sq. ἑλεδέμασ et ζτ in marg. M, ἐλεδεμὰσ (ν superscr.) et in altero marg. ζτ m. βοᾶι M, βοᾶ* m¹. Fort. ἰδὲ δὲ γᾶς ἐμᾶς πεδί' ὁπλόκτυπ' ὠτὶ χρίμπτει βοάν (γᾶς ἤδη δ' ἐμᾶς Enger, πεδί' ὁπλόκτυπ' Seidler, ὠτὶ recc., χρίμπτει βοάν Ritschl). 86. ἰὼ ἰὼ recc.: ἰὼ ἰὼ ἰὼ M. 87. ὄρμενον Enger. ἀλεύσετε (αι superscr.) (α superscripsit m¹) M. 93. πάτρια post ἐγὼ addit ex schol. Volckmann. δαιμόνων versui sequ. addit M.

Ἰὼ μάκαρες εὔεδροι,
ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μέλ-
λομεν ἀγάστονοι;
Ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;
Πέπλων καὶ στεφέων πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμ-
φίλιταν ἕξομεν;
Κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
Τί ῥέξεις; προδώσεις,
παλαίχθων Ἄρης, τὰν τεάν;

94. εὔεδροι: ἐπ' ἀγαθῶν ἱδρυμένοι. ἢ ἐπὶ τῶν ἰδίων, φησί, καθεδρῶν καθεζόμενοι. 95. ἀκμάζει: καιρὸς ἥκει. οἷον, ἀκμῆς καὶ ὀξυλαβίας χρῄζει τὰ πράγματα. πρὸς ἀλλήλας δὲ ταῦτά φασι. 96. τί ἑστῶτες στενάζομεν καὶ οὐχ ἱκετεύομεν; 97. ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀ(κούετ'): ἐπεὶ ἀγνῶτές εἰσι, τοῦτό φασιν, ἆρα φανταζόμεθα ἢ ἀληθῶς ἀκούομεν; 98. πέπλων καὶ στε(φέων): πότε στέφη ῥίψομεν ἢ πέπλους ἐπὶ γῆς ἢ νῦν, τραπεῖσαι ἐπὶ λιτανείαν τὴν περὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως; παρετίθεσαν γὰρ καὶ πέπλους· ἐνέδυον γὰρ καὶ πέπλους τὰ ἀγάλματα. Ὅμηρος (Z 271) »πέπλον ὅστις τοι χαριέστατος«. 99. τὴν περὶ ἡμῶν λιτανείαν, ἢ πολυπαράκλητον. 100. κτύπον δέδορκα: μετήγαγε τὰς αἰσθήσεις πρὸς τὸ ἐναργέστερον, ὡς τὸ [ἐναργέστερον] »ἤκουσας ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ Ὠρεοῦ (ορέου m);« (Aristoph. Pac. 1125). (98) ὁ μέντοι ὀκτάσημος ῥυθμὸς οὗτος πολύς ἐστιν ἐν θρηνῳδίᾳ (τραγῳδίᾳ schol. rec.) καὶ ἐπιτήδειος πρὸς θρήνους καὶ στεναγμούς. ἔστι δὲ δοχμιακά (δοχμικά m[1]). ὅμοιον τὸ »πόλεμος αἴρεται πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς« παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισιν (1189). ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ »ἐγὼ δ' (δὲ m) οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γάμοις« (Phoeniss. 344). 102. παλαίχθων Ἄρης: ἐκ πολλοῦ κληρωσάμενος τήνδε τὴν γῆν. τιμᾶται γὰρ παρὰ Θηβαίοις ὁ Ἄρης καὶ Ἄρειον τεῖχος καὶ Ἀρητιὰς κρήνη παρὰ αὐτοῖς. Ἀττικῶς δὲ τῇ κλητικῇ ὦ Ἄρης· οἱ δὲ γρ. ὦ Ἄρη. ἱερὰ δὲ

---

95 sq. τί | μέλλομεν M. 98. στεφέων radendo factum ¡e στεφάνων M. εἰ μὴ νῦν, πότ' Lowinski. 98 sq. νῦν | ἀμφίλιταν (ἀμφὶ λιτὰν m[1]) M. ἀμφὶ λίταν' (λιτάν' Hermann) Seidler, fort. ἀντιλίταν'. 102. τὰν τεὰν in sequentem v. profert M. γᾶν τεάν rec.

Ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον,
ἔπιδ' ἔπιδε πόλιν,
ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

str. *Θεοὶ πολίοχοι χθονός, ἴθ' ἴτε πάντες,*
ἴδετε παρθένων
ἱκέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ.
κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν
καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον.
ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παντελές, πάντως
ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν. —
Ἀργέιοι δὲ πόλισμα Κάδμου

ἡ Θήβη τοῦ Ἄρεως ἄνωθεν. ἔστιν οὖν παλαίχθων ὁ πάλαι τὴν γῆν κατέχων. 104. *ἠθικὸν τὸ δὶς ἀναφωνῆσαι. δειλίαν γὰρ ἐμφαίνουσι διὰ τούτου.* 105. *ἣν ποτε ἔθου εὖ πεφιλημένην.* 107. *σαφὲς ἐνταῦθα ὅτι ἐκ παρθένων ἐστὶν ὁ χορός. ἐπίδετε, φησίν, ἡμᾶς ἱκετευούσας τρόπον δούλων. ἱκετεύομεν γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰς δουλείαν ἀχθῆναι.* 108. *νῦν τὸ πλῆθος* (Gl.). — *φόβῳ δουλείας ἱκετευούσας.* 109. *δοχμολόφων: τῶν ἐπινευόντων τοὺς λόφους. ἐν γὰρ τῇ κινήσει συμβαίνει πλαγιάζεσθαι τοὺς λόφους. ἢ τῶν κορυθαιόλων· Ὅμηρος· »κορυθαιόλος Ἕκτωρ«. τὸ γὰρ κινούμενον κράνος δόχμιον τῇδε κἀκεῖσε γίνεται. ἡ δὲ κίνησις κατηγορεῖ τοῦ ἐμπράκτου. δοχμολόφων οὖν τῶν ἐπινευόντων τοῖς λόφοις.* 110. *καχλάζει: ταῖς πνοαῖς τῶν ἀνδρῶν καχλάζει ὥσπερ κῦμα. καχλάζει δὲ οὐ βορέου ἢ νότου πνοῇ, ἀλλὰ τῇ τοῦ Ἄρεως.* 111. *πάντων ἔχων τέλος* (Gl.). — *πάντως καὶ ἡμῖν βοήθησον, ὥστε μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἅλωσιν γενέσθαι.*

---

103. *δαίμων* M, *δαῖμον* m. 105. *εὐφιλήταν* (η superscr.) M. 106—133 tribus chori ordinibus tribuit Wilde. 106. *θεοὶ* superiori v. addit M. *πολίοχοι* Dindorf: *πολιάοχοι* M. *χθονὸσ.* | • (rasura quattuor vel quinque litterarum) *ἴθ'* (τ superscr.) *ἴτε* M. *ἴθ' ἀθρόοι* Steusloff. 109. *γὰρ* delet Klausen. *δοχμολοφᾶν* Brunck. 109 sq. *πτόλιν* | . . *πνοαῖς* | M. 110. *ὄρμενον* Enger. 111. fort. *Ζεῦ πάντως πάτερ παντελές.* 113. *ἀργεῖοι δὲ* (·γὰρ· superscr.) M (superscr. m).

κυκλοῦνται, φόβος δ' ἀρείων ὅπλων,
διὰ δέ τοι γενύων ἱππείων
κινύρονται φόνον χαλινοί. —
Ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
δορυσσόοις σαγαῖς πύλαις ἑβδόμαις
προσίστανται πάλῳ λαχόντες.
antistr. Σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
ῥυσίπολις γενοῦ,
Παλλάς, ὅ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ
ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ Ποσειδᾶν
ἐπίλυσιν φόνων ἐπίλυσιν δίδου.

114. φόβος δ' Ἀρηΐων: λείπει ἡ ὑπό. ὁ ὑπὸ τῶν Ἀρηΐων ὅπλων φόβος ταράσσει. 115. διαδέτοι γενύων: (116) θρηνοῦσιν ἡμῶν τὴν ἀναίρεσιν. (115) οἷον, προφωνοῦσιν οἱ ἐν ταῖς γένυσι τῶν ἵππων χαλινοί. 117. ὑπερέχοντες (Gl. m[1]). 118. δορυσσόοις: ταῖς διὰ τῶν δοράτων σωζούσαις πανοπλίαις. — πολεμικαῖς πανοπλίαις. — ἑπτά (Gl. m[1]). 119. λαχμῷ λαχόντες τὰς πύλας (Gl.). 120. σύ τ', ὦ Διογε(νές): σύ τε, ὦ κράτος ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶ. ὑπὸ δὲ ἀγωνίας οὐχ ἕνα θεὸν ἐπικαλοῦνται, ὡς παρθένοι. καὶ ταῦτα δὲ δοχμικά ἐστιν καὶ ἴσα, ἐάν τις αὐτὰ ὀκτασήμως (ὀκτασίμως m) βαίνῃ. κυρίως δὲ εἶπον βαίνῃ (βαίνει m)· ῥυθμοὶ γάρ εἰσι· βαίνονται δὲ οἱ ῥυθμοί, διαιρεῖται δὲ τὰ μέτρα, οὐχὶ βαίνεται. 122. ὅ θ' ἵππιος: καὶ σύ, ὦ Πόσειδον, ὃς ἀνάσσεις ἐπὶ θήρᾳ ἰχθύων. 123. τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις ὁ Ποσειδῶν. — τῇ τοὺς ἰχθῦς τιτρωσκούσῃ τριαίνῃ (m[1]). 124. ἐπίλυσιν φ^ο (i. e. φόβου): πάλιν δὶς εἶπεν τὸ ἐπίλυσιν. τεταραγμένης δὲ ψυχῆς ταῦτα ἤθη καὶ ἐμφάσεως ἕνεκεν λεγόμενα.

114. ἀρείων Blomfield: ἀρηΐων M. 115. διὰ δέ τοι recc.: διαδέτοι M, διάδετοι in marg. m[1]. ἱππίων Passow. 116. μινύρονται cl. Hesych. μινύρονται· προφωνοῦσι, προλέγουσι L Dindorf. 117. ἀγάνορες Dindorf. 118. δορυσσόοισ, ultima littera in rasura scripta, M, δορυσσοῖς (δορύσσοις) Blomfield. Post rasuram quinque litterarum σ M, σαγαῖσ m. 121. ῥυσίπολισ recc.: ῥυσίπτολισ M. 121 sq. ἵππιοσ | M. 123. μαχανᾶ (η η superscr.) M. 124. φόνων M (βου superscr. m).

σύ τ' Ἄρης φεῦ φεῦ ἐπώνυμον Κάδμου πόλιν
φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς. —
Καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ,
ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις
ἀπύουσαι πελαζόμεσθα. —
Καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
στρατῷ δαΐῳ στόνων ἀυτᾶς·
σύ τ', ὦ Λατογένεια κούρα, τόξον ἐντυκάζου.

str. *Ἒ ἒ ἒ ἒ,*
ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω,
ὦ πότνι' Ἥρα·
ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι. —

126. *κήδεσαί τ' ἐναργῶς*: *κηδεστὴς ἐναργῶς γενοῦ. Ἁρμονίαν γὰρ τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως εἶχεν Κάδμος. φρόντισον ἡμῶν καὶ τῆς πόλεως ἐναργῶς.* 129. *μεγάλαις, ἃς καὶ θεὸς ἀκούσειεν* ⟨*ἄν*⟩ (Gl.). 131. *Λύκειος γενοῦ*: *πολέμιος· οἷον, ὥσπερ λύκος αὐτοῖς ἐφόρμησον ἀνθ' ὧν ἡμεῖς νῦν θρηνοῦμεν. οὕτω* (*οὗ* m) *τινὲς τὸ Λύκειος. ἤ, ἐπιβλαβὴς τοῖς πολεμίοις ἐπὶ τῆς ἀυτῆς τῶν στόνων γενοῦ, οἷον ἐπὶ τοῦ πολέμου.* 133. *εὖ πυκάζου ἀπὸ τοῦ πύκα τὸ ἐπιστημόνως* (m[1]). 134. *ἐπίρρημα θαυμαστικόν.* 137. *ἔλακον ἀξόνων*: *ἀκούω, φησί, στεναγμὸν τῶν χνοῶν. λέγουσι καὶ μετὰ τοῦ ι οἱ ποιηταὶ τὸ χνοιαί. παρὰ τὸ »μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων«* (Hom. *E* 838). *χνόαι δὲ τὰ ἀκραξόνια* (*ἀκροξόνια* m), *περὶ ἃ αἱ χοινικίδες οἱ παραξονῖται λεγόμενοι.*

---

125. fort. *φεῦ φεῦ, κηδείαν πόλιν.* 125 sq. *φεῦ φεῦ* | . . *Κάδμου* | M. 127. *ἅτε* (η suprascr.) M. 128. *σέθεν γὰρ* recc.: *σέθεν* M. 129. *λιταῖσί* Hermann: *λιταῖσ* M. 129 sqq. *σε* | . . *ἀπύουσαι* | . . *ἄναξ* | . . *δαΐωι* | . . *ὦ* | M. 130. *ἀυτοῦσαι* Seidler. 131. *λύκιοσ* M. *λύκειοσ* m. 132. fort. *στόνων ἀντίτας.* 133. *·στυκάζου* (?) M, *εντυκάζου* m. fort. *σύ τ' ὦ Λατωίς εὐτυκάζου* (*Λητωίς* Seidler, *εὐτυκάζου* L. Dindorf cl. Hesych. *εὐτυκάζου· εὔτυκ(τ)ον ἔχε, ἕτοιμον*). Post *ἐντυκάζου* habet *Ἄρτεμι φίλα* M (e v. 138), delevit Seidler. 134—150 hemichoria alternantia canere videntur. 136. *πότνια* M. *ἥρα* corr. ex *ἥρη* M.

Ἄρτεμι φίλα·
Ἒ ἒ ἒ ἔ.
δοριτίνακτος αἰθὴρ δ' ἐπιμαίνεται.
τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;

antistr. *Ἒ ἒ ἒ ἔ,*
ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται,
ὦ φίλ' Ἄπολλον·
κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων. —
καὶ Διόθεν
πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος ἐν μάχᾳ,
σύ τε μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα πρὸ πόλεως
ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιρρύου.

str. *ἰὼ παναρκεῖς θεοί,*

144. *ἀκροβολίζεσθαι ἐστὶ τὸ ἐν πολέμῳ συμβολῆς προκατάρχεσθαι.* — *σύρροια λίθων* (m[1]). 145. *ὦ φίλ' Ἄπο(λλον): ὦ φίλε Ἄπολλον καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Διόθεν πολεμόκραντον.* 148. *πολεμόκραντ(ον): ἐπεὶ οὖν* (*οὐ* Dindorf) *μιαρὸς ὁ ἐν πολέμῳ φόνος, ἁγνὸν τέλος ἔφη, ἐπεὶ οἱ πολεμίους ἀποκτείναντες καθαροί εἰσι μᾶλλον ἢ οἱ φίλους ἀνελόντες.* — *ὡς εἰ ἔλεγεν ἡ ἀπόβασις τοῦ πολέμου Διόθεν* (m[1]). — *φόνος* (Gl. m[1]). 149. *παρὰ Φοίνιξιν ἡ Ἀθηνᾶ. καὶ ὁ Κάδμος γὰρ Φοίνιξ* (m[1]). — *Ὄγκα ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ Θηβαίοις. ἐπεύχεται δὲ τὴν ἐπιχώριον Ἀθηνᾶν, ὡς ὁ Θετταλὸς »Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε«* (Hom. *Π* 233), *καὶ ὁ Λύκιος »κλῦθι ἄναξ, ὅς που Λυκίης«* (ib. 514), *καὶ ὁ Ἴλιος »Ζεῦ Ἴδηθεν μεδέων«* (*Ω* 308). *Ὀγκαία Ἀθηνᾶ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις, Ὄγκα δὲ παρὰ τοῖς Φοίνιξιν. καὶ Ὀγκαῖαι πύλαι. μέμνηται καὶ Ἀντίμαχος καὶ Ῥιανός. Φοῖνιξ δὲ ἄνωθεν ὁ Κάδμος.* — *ἡ ἑστηκυῖα* (m[1]). 151. *κατὰ πάντα βοηθοί. τοῦτο*

139 ante 138 collocandus et ante 147 iterandus videtur. 140. *αἰθὴρ δ'* Hermann: *δ' αἰθὴρ* M. 147. *παῖ Διὸς ὅθεν* von den Bergh. 148 sq. *μάχᾳ σύ τε* Hermann: *μάχαισί | τε* M. 149. fort. *Ὄγκα ἑδρὶς πύλας.* 150. *ἐπιρόου* M, mutavit in *ἐπιρρ^{ό}ου* m. 151—164 totus chorus canit. 151. *παναρ^{λ}κεῖσ* (*λ* superscr. m[1]) M.

ἰὼ τέλειοι τελειαί τε γᾶς
τᾶσδε πυργοφύλακες,
πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
ἑτεροφώνῳ στρατῷ. 170
κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως
χειροτόνους λιτάς.
antistr. ἰὼ φίλοι δαίμονες
λυτήριοί τ' ἀμφιβάντες πόλιν
δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις, 176
μέλεσθε δ' ἱερῶν δημίων,
μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
μνήστορες ἔστε μοι.

ET. ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά, 181
ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,

γὰρ ἴδιον θεῶν (Gl.). 155. ἑτεροφώνῳ: τῷ μὴ βοιωτιάζοντι. ἐπειδὴ δὲ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἀργεῖοι, οὐκ εἶπεν βαρβαροφώνῳ. ἄλλως. τῷ ἔχοντι ἄνδρας ἐκ πολλῶν ἐθνῶν. Ὅμηρος· »ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα« (*B* 804). 156. κλύετε πανδ(ίκως): κλύετε ἡμῶν δικαίως εἰς οὐρανὸν ἀνεχουσῶν τὰς χεῖρας. τοῦτο δὲ τὴν ἐκ ψυχῆς ἱκετείαν δηλοῖ. Ὅμηρος· »χεῖρας ἀνασχόντες« (*θ* 347). 159. παρὰ τὸ »ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας« (Hom. *A* 37). 161. μέλεσθε δ' ἱερῶν δη(μίων): μελέτην ἔχετε τῶν ἱερῶν δημοσίων. 163. τῶν ἐκ τῶν πανηγύρεων τελετῶν μνημονεύσατε (Gl.). 166. καθ' ὑπόκρισιν ἀναγνωστέον. ἢ ὡς ἐν ἐρωτήσει μετ' ἐπιτιμήσεως. — (165) ὑμᾶς ἐρωτῶ θρέμμα(τα): εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ δόγματά τινα εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀκουόντων εἰσφέρειν. οὕτως καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐνταῦθα εἰσάγει τὸν Ἐτεοκλέα ἀπαγορεύοντα μετὰ ἀπειλῆς μὴ ἀπάγειν τὸν ὄχλον εἰς δειλίαν, ὥστε διὰ

---

153. τᾶσδε recc.: τᾶσδέγε M. 156. πανδίκωσ ex πανδίκουσ factum M. 159. λυτήριοί τ' Seidler: λυτήριοι M. 160. φιλοπόλεις Wunderlich: φιλοπόλισε M. 161. μέλεσθέ θ' recc. 163. πόλεος Porson: πόλεωσ M. 165. paragraphum praefixit M, Eteoclis notam m. 166. ἀρωγὰ Weil.

στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ,
βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν
αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει·
κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
δείσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
θεῖσαι διερροθήσατ' ἄψυχον κάκην,
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλεται,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνὴρ γυνή τε χὤ τι τῶν μεταίχμιον,

φόβον αὐτοὺς φυγεῖν. ἀλόγοις δὲ ζῴοις παρέβαλεν τὰς παρθένους, ὅτι ἐν φαντασίᾳ γεγόνασι πρῶτον μὲν γυναικείᾳ καὶ δειλῇ, δεύτερον δὲ οὐκ ἀγαθῇ (ἀληθεῖ Robort.). εἰσὶ γὰρ φαντασίαι ἀληθεῖς. 167. ἔσω τειχῶν ὄντι (Gl.). 169. λακάζειν: ἠχεῖν. ληκῶ, λακάζω κατὰ τροπὴν καὶ παραγωγήν. σωφρόνων μισήμ(ατα): ταῦτα (ταῦτα τοῖς m), προσπίπτειν τοῖς ξοάνοις καὶ βοᾶν. ταῦτα οὖν ἃ πράττετε μισήσειαν (ἂν addit Victorius) οἱ εὖ φρονοῦντες ἄνδρες. 170. γνώμη. — εὐδαιμονίᾳ, εὐετηρίᾳ (Gl.). 172. (173) ἐν θορύβοις (172) οὐ καθεκτή. 175. δειλίαν (Gl.). — διὰ τοῦ θορύβου ἐμβεβλήκατε. 179. ἀνὴρ γυνή τε: νέος ἢ γέρων. ἀκαίρως (ἀκύρως Weil) δ' ἡ λέξις τὸ μεταίχμιον. καὶ δηλοῖ τὸν ἀληθῶς ὀργιζόμενον. ἄλλως. κεκινδύνευται τῷ Αἰσχύλῳ ἐνταῦθα τὸ μεταίχμιον. γένους γὰρ ὄντος τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός, μέσον ἄλλο εἶπεν· εἰ μὴ ἄρα τις λέγοι ὅτι ὀργιζόμενος οὕτως εἴρηκεν, ὡς καὶ παρὰ Δράκοντι τῷ νομοθέτῃ. ἐκεῖνος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ἁμαρτάνειν φησί, κἂν ὄστρακον ᾖ τὸ ἀποκτεῖναν, κἂν ξύλον, κἂν σίδηρος, κἂν χαλκός, συνεκβάλλεσθαι.

---

167. πυργηρουμένη corr. in πυργηρουμένω(ι) M. 168. πολλισσούχων ante ras. M. 176. ὀφέλλετε recc. 177. ὑπ' αὐτῶν recc. Post 177 versum τοιαῦτα τἂν (τἂν pro ἂν vel τ' ἂν vel γ' ἂν Blomfield) γυναιξὶ συνναίων ἔχοις habent recc. Inserendi potius hic v. 182. 183. 178. τῆσ supra versum habet M.

ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται,
λευστῆρα δήμου δ' οὔ τι μὴ φύγῃ μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω
τἄξωθεν· ἔνδον δ' οὖσα μὴ βλάβην τίθει.
ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;

str. 1. ΧΟ. ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκού-
σασα τὸν ἁρματόκτυπον
ὄτοβον, ὅτε τε σύ-
ριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι,
ἱππικῶν τ' ἀΰπνων
πηδαλίων διὰ στόμα
πυριγενετᾶν χαλινῶν.

ΕΤ. τί οὖν; ὁ ναύτης ἆρα μὴ 'ς πρῷραν φυγὼν
πρύμνηθεν ηὗρεν μηχανὴν σωτηρίας,
νεὼς καμούσης ποντίῳ ἐν κύματι;

antistr. 1. ΧΟ. ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ-

181. τὸν ἐκ δήμου λευστῆρα μόρον. 183. τοὺς πολίτας δηλονότι θορυβοῦσα. 185. ἀπολογοῦνται διότι ἐθορύβησαν. 188. σύριγγες τὰ ξύλα τὰ μέσον τοῦ περιφεροῦς ξύλου τοῦ τροχοῦ διαπεραιούμενα. τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστι μέγα, τὸ δὲ ἕτερον μικρότερον, ἄλλο δ' αὖ τοῦ δευτέρου μικρότερον, λόγον τῶν αὐλῶν τῶν συρίγγων ἐπέχοντα (m¹). — ἑλίτροχοι: περὶ ἃς ἑλίσσονται οἱ τροχοί. 189. τῶν μὴ ἐώντων με ἠρεμεῖν (Gl.). 193. μηχανὴν σωτη(ρίας): οὐκοῦν οὐδὲ ὑμεῖς μηχανὴν σωτηρίας παριοῦσαι (περιιοῦσαι m¹) τὴν πόλιν εὑρήσετε. 195. προτρέχουσα τῶν ἄλλων (m¹). — βασιλικά, παρὰ τὴν ἀρχήν.

---

180. διοίσεται cl. Hesych. διοίσεται· διακριθήσεται Herwerden. 181. φύγ•• corr. in φύγηι M. 186. τὸν corr. ex τῶν M. 186 sq. fort. ἁρματόκτυπον ὄχων ὄτοβον. 187. ὅτε rec.: ὅτι M. 188. ἔκλαγξαν (δι superscr.; δϊ scripsit m¹) M. 189. ἄπυρον Lachmann. 190 sq. διαὶ πυριγενεταὶ χαλινοί Heimsoeth. 191. χαλινᾶν ante corr. M. 192. πρώραν M. 193. εὗρεν M, ν erasit m¹. 194. ποντίωι •• ματι M, ἐν κύ in rasura scripsit m· πρὸς κύματι recc., fort. σαλεύματι. 195. ἦλθον | ἀρχαῖα M.

χαῖα βρέτη, πίσυνος θεοῖς,
νιφάδος ὅτ' ὀλοᾶς
νιφομένας βρόμος ἐν πύλαις,
δὴ τότ' ἤρθην φόβῳ
πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.
ΕΤ. πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.
οὔκουν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν· ἀλλ' οὖν θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.
str. 2. ΧΟ. μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
ἅδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στράτευμ'
ἁπτόμενον πυρὶ δαΐῳ.
ΕΤ. μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς·
πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας

197. νιφάδα τὸ τῶν πολεμίων ἔθνος (πλῆθος schol. rec.). — τὴν λίθων σύρροιαν (?) (m¹). 201. ἵνα τὴν ἑαυτῶν ἀλκὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχοιεν οἱ θεοί. 202. πύργον στέγειν εὐχ(εσθε): τοῦτο εὔχεσθε, διαμένειν ἡμῶν τὰ τείχη ἁπλῶς (ἀσφαλῶς schol. rec.) ὥστε τὸ δόρυ στέγειν καὶ ἀπείργειν τοὺς πολεμίους. 203. εἰς τὴν Τροίαν γὰρ τοιοῦτόν τι ἐφαίνετο (m¹). 204. ἐστὶ (Gl. m¹). 205. μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶ(να): μηδέποτε, φησίν, ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ βίου καταλείποιεν τὴν πόλιν οἱ θεοί. εὑρὼν δὲ ὁ Αἰσχύλος παρὰ τῷ (τὸ m) Ὁμήρῳ τὸ »θεῖον δύσονται ἀγῶνα« (Η 298), παρὰ γοῦν τὸ εἰς τὸ αὐτὸ ἀγείρεσθαι ἀγῶνα εἴρηκεν. τὴν οὖν τῶν θεῶν εἰς τὸ αὐτὸ συναγωγὴν πανήγυριν τραγικώτερον εἶπεν. 208. γρ. τυφόμενον, οἷον καιόμενον πολεμίῳ πυρί. 210. πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπρα(ξίας):

---

196. fort. θεοῖς τε πίσυνος. 198. νειφομένησ (α superscr.) M. 200. πόλεως delet Heimsoeth. 203. οὔκουν M, οὐκοῦν m¹. Chori notam praefixit et ante ἀλλ' Eteoclis notam superscripsit m¹. 204. πόλεος recc.: πόλεως M. ἐκλιπεῖν ante correcturam M. 205. paragraphus praefixa in M. λίποι recc.: λείποι M. 207. στράτευμ', στ in rasura, M. 207 sq. fort. πόλιν δαΐῳ θ' ἁπτόμενον πυρὶ πύργωμα. 209. paragraphum praefixit M, Eteoclis notam add. m.

μήτηρ, γυνὴ σωτῆρος· ὧδ' ἔχει λόγος.
antistr. 2. ΧΟ. ἔστι· θεοῦ δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα·
πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον
κὰκ χαλεπᾶς δύας ὕπερθ' ὀμμάτων
κρημναμενᾶν νεφελᾶν ὀρθοῖ.
ΕΤ. ἀνδρῶν τάδ' ἐστί, σφάγια καὶ χρηστήρια
θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμένοις·
σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.
str. 3. ΧΟ. διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;
ΕΤ. οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς,
εὔκηλος ἴσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

πάνυ λαμπρῶς ὁ Αἰσχύλος τὴν πειθαρχίαν μητέρα τῆς εὐπραξίας ὠνόμασεν, ἐμφαίνων ὅτι καλόν ἐστι τὸ πειθαρχεῖν· πειθόμεναι γὰρ καὶ αἱ πόλεις τοῖς κρατοῦσιν ἑστᾶσιν. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ εὖ πράσσειν. σωματοποιεῖ δὲ τὰ πράγματα. — γνώμη. 211. λείπει Διός, γυνὴ Διὸς σωτῆρος. — σωστικῆς (m[1]). — οἰκείως ἔχουσα πρὸς τὸ σώζεσθαι. 215. κριμναμεναν νεφέ(λαν): τὸν μὴ δυνάμενον ἑαυτῷ μηχανήσασθαι καὶ βοηθῆσαι ὁ θεὸς ὀρθοῖ. 216. τὰ εἰς χρῆσιν καὶ θυσίαν θύματα (Gl.). 218. τῇ γυναικί. 219. λείπει δι' ἐπικουρίαν. 221. ἡ ἀπὸ σοῦ μέμψις (m[1]). 222. τὸ τιμᾶν τοὺς σώζοντας θεούς. (221) οὐδεὶς ταῦτα ὁρῶν ἡμᾶς ποιούσας μισήσειεν ⟨ἄν⟩.

---

211. *γύναι* rec. 212. *θεοῦ* M, *οισ* superscripsit m. *θεοῦ* etiam Marcellin. vit. Thuc. § 5. 213. *κακοῖσι* M. *τὸν* ex schol. Canter: *τὰν* M et Marcellinus. 214. *καὶ χαλεπᾶς* Marcellinus, recte ut videtur. (Idem *ὑπέρ τε*). 215. *κρημναμενᾶν νεφελᾶν* Hermann: *κριμναμέναν νεφέλαν* M, *κρημναμένᾱν νεφέλᾱν* m[1] (et Marcellinus). 216. *τόδ'* Naber. 217. *ἔρδειν* M. *πειρωμένοισ* (*ων* scripsit m[1]) M. 218. scribendum *σοὶ* ex schol. 219. *νεμόμεθ'* recc.: *νεμόμεσθ'* M. *ἀδάματον* Pauw: *ἀδάμαντον* M. 221. *τίς* Heath: *τί* M. 223. *τιθεῖσ* M, *τιθῇσ* m[1].

antistr. 3. ΧΟ. ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἄμμιγα
ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ᾽ ἐς ἀκρόπτολιν,
τίμιον ἕδος, ἱκόμαν.
ΕΤ. μή νυν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε·
τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.
ΧΟ. καὶ μὴν ἀκούω γ᾽ ἱππικῶν φρυαγμάτων.
ΕΤ. μή νυν ἀκούουσ᾽ ἐμφανῶς ἄκου᾽ ἄγαν.
ΧΟ. στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.
ΕΤ. οὔκουν ἔμ᾽ ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
ΧΟ. δέδοικ᾽, ἀραγμὸς δ᾽ ἐν πύλαις ὀφέλλεται.
ΕΤ. οὐ σῖγα μηδὲν τῶνδ᾽ ἐρεῖς κατὰ πτόλιν;
ΧΟ. ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷς πυργώματα.
ΕΤ. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ᾽ ἀνασχήσῃ τάδε;
ΧΟ. θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.
ΕΤ. αὐτὴ σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.
ΧΟ. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.

225. πρόσφατον (m[1]). 226. τὴν ἀκρόπολιν τίμιον ἕδος. 229. μὴ ἁρπάσητε τὸ (l. τῷ) θρηνεῖν. 230. ταῦτα νόμιμα Ἄρεως. 232. κἂν ἀκούῃς, προσποιοῦ μὴ ἀκούειν. 233. ὡς κυκλούντων τὴν πόλιν τῶν πολεμίων σείεται, φησίν, ἡ ἡμετέρα γῆ. 237. ὦ ξυντέλεια: τὸ κοινὸν ἄθροισμα τῶν θεῶν, μεταφορικῶς. κυρίως γὰρ ἡ τῶν στρατιωτῶν ἄθροισις· τέλος γὰρ τὸ τάγμα. Ὅμηρος· »ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος« (*K* 56). 239. θεοὶ πολῖται: τοὺς ἰδίους καὶ πατρῴους ἐπικαλοῦνται θεούς, μὴ εἰς δουλείαν ἐμπεσεῖν. 240. θρηνοῦσα δῆλον ὅτι καὶ κράζουσα σὺ ἡμᾶς δούλους ποιεῖς. 241. βέλος νῦν τὸν πόλεμον. βέλος δὲ πᾶν τὸ βαλλόμενον.

---

225. ποτίφατον Heimsoeth. κλύουσ᾽ ἀνάμιγα (ἀνάμιγα rec.) πάταγον Prien. 226. ἀκρόπτολιν Porson: ἀκρόπολιν M. 228. μὴ νῦν et θνήσκοντασ M. 232. μὴ νῦν M. 233—250. paragraphi praefixae in M, nisi quod 239 et 243 etiam chori notam adscripsit m. 235. πέποιθ᾽ Heimsoeth. 238. φόνον M, φθόρον m[1]. 240. καὶ σὲ καὶ πᾶσαν Wunderlich. πόλιν recc.: πτόλιν M.

ET. ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος.
XO. μοχθηρόν, ὥσπερ ἄνδρας ὧν ἁλῷ πόλις.
ET. παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;
XO. ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.
ET. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.
XO. λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.
ET. σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.
XO. σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.
ET. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν.
καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων,
εὔχου τὰ κρείσσω ξυμμάχους εἶναι θεούς.
κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ
ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον,

244. δυσφημεῖς καίτοι τῶν ἀγαλμάτων ἐχομένη. 245. ὑ[...] φόβου συναρπάζομαι. 246. γρ. λόγον. 247. λέγοις ἂν [...] τάχ(ιστα): λέγε, φησί, ταχέως, καὶ ἐὰν δυνατὸν ᾖ, γνώσομαι σιγ[...] ἢ ὑπακούειν· γνώσομαι, φησίν, εἰ δυνατόν μοι ποιεῖν ἐστιν ὃ κελεύε[...] 249. οὐχ ἁπλῶς ἐσίγησεν, ἀλλὰ μετὰ φόβου. — σιγῶ, σὺν ἄλλο[...] ἐπὶ τοῦ παρόντος, φησί, σιγῶ· σὺν ἄλλοις γὰρ τὸ εἱμαρμένον πεί[...]μαι. 250. τοῦτο μᾶλλον ἢ τὰ προειρημένα ἐπαινῶ. — τοῦτ' ἀ[...] ἐκείνων: ἀνθ' ὧν ἄλλων δυσφήμων εἴρηκας τοῦτο μᾶλλον παρὰ [...] αἱροῦμαι. 254. ὀλολυγμὸν ἱερόν: διέστειλεν τὸν ὀλολυγμὸν [...] παιῶνος. ὥσπερ (καὶ Vict.) γὰρ μόνῃ τῇ Ἀθηνᾷ, δαίμονι οὔσῃ πο[...]μικῇ, ὀλολύζουσι, τοῖς δὲ ἄλλοις θεοῖς παιωνίζουσιν. ὁ γοῦν ποι[...] φησιν ἐπὶ τῶν Τρωϊάδων· »αἳ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀν[...]χον« (Z 301), καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλληνίδων· »αἳ δ' ὀλόλυξαν θυγατέ[...] τε νυοί τε« (γ 450). ἡ δὲ διάνοια ἁπλῆ· φησὶν οὕτως, κἀμοῦ, φη[...] εὐχομένου ἀκούσασα· πῶς δέ, ἐπιφέρει. νικήσας φησὶ τρόπαια ἀ[...]θήσει ναὐτοῖς (l. αὐτὸς) τοῖς θεοῖς καὶ θυσίας ποιεῖν (ποιήσειν Vict[...] οὐ γὰρ ματαίας οὐδὲ γυναικείας εὐχὰς ἐπιτελέσω, ἀλλὰ παρὰ τ[...] θυσίαις δεῖ σε ὀλολύζειν, ὡς ἔθος Ἑλληνικόν.

---

247. καὶ τότ' Meineke. 249. σπείσομαι M, σπ in π mutavit [...] 252 delet Weil. 253. ἀκούσασ M. 254. ἱρὸν Dindorf. παιά[...]σον M, ω in α ut videtur mutavit m[1].

Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον,
ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,
πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,
Δίρκης τε πηγαῖς, οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνὸν λέγω,
εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωμένης,
μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν,
ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι
θήσειν τροπαῖα, πολεμίων δ' ἐσθήμασι
λάφυρα δαΐων δουρίπληχθ' ἁγνοῖς δόμοις
στέψω πρὸ ναῶν πολεμίων δ' ἐσθήματα.

255. ἐνθουσιαστικῆς. — θυστάδος: τῆς παρὰ ταῖς θυσίαις γινομένης, ἀφ' ἧς ἐνίοτε καὶ ἡ βάκχη. σημαίνει γὰρ καὶ τοῦτο καὶ τὴν καθαρὰν ἐσθῆτα, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ. ἢ, ἣ νενόμισται τοῖς Ἕλλησιν ἐν μάχαις· ἢ, ὡς νενομισμένον Ἕλλησιν παρὰ τὰς θυσίας ὀλολύζειν. 256. θάρσος φίλοις: τὸ γὰρ εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς θάρσος ἐμποιεῖ τοῖς φίλοις. πολέμιον δὲ φόβον τὴν ὀλολυγὴν ἐξηγήσατο ἐν τῷ »λύουσα πολέμιον φόβον«. — διὰ τῶν τοιούτων εὐχῶν λύουσα τὸν τῶν πολεμίων φόβον. 259. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω: ἀντὶ τοῦ, σὺν τῷ Ἰσμηνῷ. κατὰ σχῆμα δὲ ἡ φωνή, οἷον, λέγω ὅτι σὺν τῷ Ἰσμηνῷ. θύω οὖν αὐτοῖς πᾶσι, τῶν πραγμάτων εὐτυχῶς ἀποβάντων. ἄλλως. καινῶς εἶπεν, οὐκ ἀριθμῷ τὸν Ἰσμηνόν, ὡς δήλου ὄντος ὅτι τιμᾶται καὶ ἐγγράφεται τοῖς τιμωμένοις 262. λείπει ἡμᾶς, ἡμᾶς ἐπεύχομαι. 263. θήσειν τρόπαια: παρατηρητέον ὅτι οὐδέπω ἦν ἡ τῶν τροπαίων ὀνομασία κατὰ τὸν Ἐτεοκλέα· ὥστε ἀνεβίβασε τὰ κατὰ τὸν χρόνον ὁ Αἰσχύλος. — ἐσθήμασιν ἐσθήματα ἀναθήσω πρὸ τῶν ναῶν τὰ λάφυρα.

---

259. Ἰσμηνὸν Schuetz (Abreschio auctore): ἴσμινοῦ M, ἰσμηνοῦ m. 260. σεσωμένης scripsi: σεσωισμένησ M. 261. αἱμάσσων τόθ' Ritschl. 262—265 haec genuina videntur: λάφυρα δᾴων δουρίπηχθ' ἁγνοῖς δόμοις στέψω πρὸ ναῶν, πολεμίων ἐσθήματα. 263. τρόπαια et ἐσθήμασι (τα scripsit m) M. 264. δουρίπηχθ' Dindorf. 265. super δ' scripsit τ' m. Verba πολεμίων δ' ἐσθήματα omittunt duo recc., totum versum plerique recc.

τοιαῦτ᾽ ἐπεχύου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,
μηδ᾽ ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν·
οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον·
ἐγὼ δ᾽ ἐπ᾽ ἄνδρας ἓξ ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ
ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών,
πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυρρόθους
λόγους ἱκέσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

str. 1. ΧΟ. μέλει, φόβῳ δ᾽ οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·
γείτονες δὲ καρδίας
μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος
τὸν ἀμφιτειχῆ λεών,
δράκοντας ὥς τις τέκνων
ὑπερδέδοικεν λεχαί-

267. οἷον ἐκφοβήμασι τοῖς δυναμένοις ἐκπλῆξαι τοὺς ἀκούοντας. 269. ἢ ἐπί πρὸς τὸ ἐχθροῖς. — ἐγὼ δ᾽ ἐπ᾽ ἄνδρας: ἐγὼ δὲ σὺν ἐμαυτῷ ἄλλους ϛ′, ὥστε ἐστὶν αὐτὸς ἕβδομος, ἀντιστάτας τοῖς πολεμίοις ποιήσομαι ταῖς ἑπτὰ πύλαις, (καὶ inseruit m[1]) σπεύσω ἐγὼ τάξαι λοχαγοὺς πρὶν ἢ τὰ πράγματα κατεπείξῃ, ὥστε δι᾽ ἀγγέλων συχνῶν ἐξάγειν τὸ στράτευμα. 272. τοὺς συνεχεῖς κατεπείγοντας τὴν ἀφ᾽ ἡμῶν ἔξοδον. 273. ἀνάπτεσθαι (Gl. m[1]). 274. ὁ νοῦς· μέλει μοι, φησίν, ὧν εἶπεν ὁ Ἐτεοκλῆς, ἀλλ᾽ ὁ ἐν ἐμοὶ φόβος οὐκ ἠρεμεῖν με ποιεῖ καὶ ἡσυχάζειν. 275. γείτονες δὲ καρδ(ίας): αἱ δ᾽ ἐν τῇ καρδίᾳ μέριμναι ἀνάπτουσι τὸν ἐν ἐμοὶ φόβον. ἡ καρδία μου, φησί, δέδοικε τὸν πολιορκοῦντα στρατὸν ὡς δράκοντα ὑπὲρ τῶν νεοσσῶν πελειάς. 279. λεχέων: τουτέστι, νεμομένων ἐπὶ τῆς καλιᾶς. ταύτην γὰρ λέχος εἶπεν. οἷον τῶν (τὸν m) ἐν

267. ποιφύγμασιν recc.: ποφ᾽∗∗γμασιν mut. in ποφόιγμασιν M. 268. ∗άλλο∗ν (fuerat καλλων) mut. in μᾶλλον M. 273. χρείασ (ρεί in rasura scripsit m[1]) M. 274. ὑπνώσει M, σ inseruit m[1]. 275. καρδίας spondeum efficit ut Suppl. 74, 807. 278. δράκοντας Bothe: δράκονταδ᾽ M. 279. ὕπερ δέδοικ∗ M, ε in rasura scripsit m[1]. λεχαίων Lachmann: λεχέων M.

ων δυσευνάτορας
πάντρομος πελειάς.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
πανδημεὶ πανομιλεὶ
στείχουσιν· τί γένωμαι;
τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
ἰάπτουσι πολίταις
χερμάδ' ὀκριόεσσαν.
παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς
θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν
Καδμογενῆ ῥύεσθε.
antistr. 1. ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον

ὡρισμένῳ τόπῳ μενόντων καὶ μήπω δυναμένων ἵπτασθαι. δυσευνήτορας δὲ δυσευνήτους, διὰ τὸν φόβον τοῦ δράκοντας. πάντροφον δὲ τὴν πελειάδα φησίν, ὅτι πάντα τὰ ὄρνεα ἅπαξ τοῦ ἔτους τίκτει, ἡ δὲ περιστερὰ ἀεί· διὸ ἀνάκειται τῇ Ἀφροδίτῃ. περιστερὰ δὲ εἴρηται ἡ περισσὰ ἐρῶσα, πλεονάζοντος τοῦ τ κατὰ τὸ μέσον. 282. οἱ πολῖται (Gl. m¹). 284. τῆς τύχης δηλονότι (Gl.). 285. ἀμφιβόλοισιν: πάντοθεν βαλλομένοις· ἢ ἀμφοτέρωθεν. 286. ἰάπτουσιν: μετὰ βλάβης βάλλουσιν ἐπιπέμποντες τοῖς πολίταις μου τὴν ὀκριόεσσαν χερμάδα. 287. τραχεῖαν (m¹). 290. ἀπὸ Κάδμου γὰρ οἱ Θηβαῖοι. 291. ποῖον δ' ἀμείψεσθε (ἀμείψασθε ante corr.) γαίας πέδ(ον): ἀντὶ τοῦ ποῖον οἰκήσετε δάπεδον ἐντεῦθεν μεταστάντες; εἴρηται δὲ καὶ ἐν Ξοανηφόροις Σοφοκλέους ὡς οἱ θεοὶ ἀπὸ τῆς Ἰλίου φέρουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἑαυτῶν ξόανα, εἰδότες ὅτι ἁλίσκεται. ἐὰν ταύτην, φησί, τὴν γῆν προδῶτε τοῖς πολεμίοις, ποίαν βελτίονα αὐτῆς εὑρήσετε;

---

280. *δυσευνάτορας* Bothe: *δευσευνήτορασ* (*ει* et *α* superscripsit m¹) M. 280 sq. *ἀπάν | τρομοσ* (*ἡ* superscripsit m¹, *φ* m) M, *ά* omittunt recc. (*πάντροφος* legerunt etiam Tzetzes ad Lycophr. 87 et Eustath. ad Hom. p. 1602, 7). 283. *πανδημεῖ πανομιλεῖ* M. 285. *τι* ante corr. M. 287. *ὀκρυόεσσαν* M, *υ* in *ι* mutavit m¹. 288. *διογεν** M, *εῖσ* in rasura scripsit m. 291. *ἀμείψεσθε* fecit ex *ἀμείψασθε* m¹.

τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς
ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἶαν,
ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐ-
τραφέστατον πωμάτων
ὅσων ἵησιν Ποσει-
δᾶν ὁ γαιάοχος
Τηθύος τε παῖδες.
πρὸς τάδ', ὦ πολιοῦχοι
θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
πύργων ἀνδρολέτειραν
καταρίψοπλον ἄταν
ἐμβαλόντες ἄροισθε
κῦδος τοῖσδε πολίταις,
καὶ πόλεως ῥύτορες
εὔεδροί τε στάθητ'
ὀξυγόοις λιταῖσιν.

292. ἄρειον πεδίον προείρηται. 293. τὰν βαθύχθο(ν'): οἷον, τὴν εὔγειον ταύτην καταλείψαντες εἰς τίνα χωρήσετε; 296. Ποσειδῶν ὁ γαιήοχ(ος): ἢ ὅτι τῆς ὑγρᾶς οὐσίας δεσπότης Ποσειδῶν, ἢ ὅτι ἐκ τῆς θαλάσσης οἱ ὄμβροι, ἀφ' ὧν οἱ χείμαρροι. 298. ποταμοί, ὡς ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἀδελφῆς αὐτοῦ (m[1]). 299. πρὸς τάδ', ὦ πολιοῦχ(οι): ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα. πρὸς ταῦτα γάρ, ὦ πολῖται θεοί, τοῖς μὲν ἔξω τοῦ τείχους Ἀχαιοῖς ἄτην ἐμποιήσατε, ὥστε αὐτοὺς τὰ ὅπλα ῥῖψαι· τούτου δὲ γενομένου πρὸς ὑμῶν πάνυ ἂν ὑμνοῖσθε παρὰ τῶν πολιτῶν. 305. φύλακες τῆς πόλεως (m[1]). 306. εὔεδροί τε: εὔεδροι στάθητε. συναπτέον τὸ (l. τῷ) ποῖον ἀμείψεσθε γαίας πέδον. 307. ὀξυγόοις λιτ(αῖσιν): διὰ τὰς ὀξυθρηνήτους λιτὰς ἡμῶν.

---

294 sq: εὐτραφέστατον recc.: εὐτρεφέ | στατον M. 296 et 297 in uno verso habet M. 302. καταρίψοπλον M, καὶ τὰ ῥίψοπλον m (ν supra), κῆρα, ῥίψοπλον Lowinski. 305. ῥυτορεσ (ῆ scripsit m[1]) M. ῥύτορες ⟨ἔστε τ'⟩ Ritschl. 305—307. καὶ . . εὔεδροι | τε . . λιταῖσιν M. 306. τ• M, ε in rasura scripsit m[1].

str. 2. οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν
Ἀίδᾳ προϊάψαι δορὸς ἄγραν,
δουλίαν ψαφαρᾷ σποδῷ
ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
περθομέναν ἀτίμως.
τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
ἓ ἕ, νέας τε καὶ παλαιὰς
ἱππηδὸν πλοκάμων, περιρ-
ρηγνυμένων φαρέων.
βοᾷ δ' ἐκκενουμένα πόλις,
λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου.
βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.
antistr. 2. κλαυτὸν δ' ἀρτιδρόποις ὠμοδρόπων,
νομίμων προπάροιθεν, διαμεῖψαι

308. τήνδ' (Gl. m[1]). — ἀπ' Ὠγύγου βασιλεύσαντος ἐκεῖ (m[1]). 309. διὰ δόρατος ἀγρευθεῖσαν (Gl.). 310. ἀσθενεῖ, ἐλαφρᾷ (Gl.). 314. διέκοψεν τὸν λόγον τῷ θρήνῳ. 315. ἱππηδὸν πλοκά(μων): ἱππηδὸν ἄγεσθαι, ὑπὸ ἱππέων σύρεσθαι τῶν πλοκάμων μετὰ ἀνάγκης· καὶ γὰρ οἱ ἵπποι ἀνάγκῃ τινὶ ἕπονται. — δίκην ἵππων (Gl. m[1]). 318. λείας (m[1]). — πορθουμένας. — ἐκ πάσης συμμιγοῦς ἡλικίας (m[1]).
320. κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόπ(οις) (δ superscr.): εἰ μὲν διὰ τοῦ τ ἀρτιτρόποις, ταῖς νεωστὶ τραπείσαις τῆς παιδικῆς ἡλικίας καὶ ἡβησάσαις· εἰ δὲ διὰ τοῦ δ ἀρτιδρόποις, ταῖς ἄρτι δρεπομέναις. ταῖς δὲ παρὰ τὴν ἀκμήν, φησί, διακορευομέναις ἔσται κλαυθμός, ἤ, ταῖς δὲ διαμειβούσαις τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ὁδὸν ἔσται δάκρυα. — ὠμοδρόπων: ὑπὸ τῶν ὠμῶς αὐτῶν δρεπομένων τὴν ἥβην πρὸ τῶν νομίμων γάμων. 321. διαδέξασθαι τὴν στέρησιν τῶν οἰκημάτων.

---

309. ἀίδα M, ἀΐδαι m. 310. δουλίαν rec.: δουλείαν M. 313. κεχηρωμένασ (ει superscr.) M (ει superscripsit m[1]). Versuum 313—19 et 325—31 locus permutandus videtur. 315. ἱππηδὼν ante ras. M. περι M, περιρ m. 318. λαΐδοσ(η superscr. m[1]) M. 320. ἀρτιτρόποισ (.Δ. superscr. m) M.

δωμάτων στυγερὰν ὁδόν —
τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
βέλτερα τῶνδε πράσσειν —,
πολλὰ γάρ, εὖτε πτόλις δαμασθῇ,
ἒ ἕ, δυστυχῆ τε πράσσει.
ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύ-
ει, τὰ δὲ πυρφορεῖ·
καπνῷ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν.
μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.
str. 2. *κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, ποτὶ πτόλιν δ'*
ὁρκάνα πυργῶτις.
πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνεται·
βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι

323. *τί τὸν φθίμε(νον): τί γὰρ δεῖ πολλὰ λέγειν; ὁ προτεθνηκὼς εὐτυχῶς πράσσει πλέον τοῦ ζῶντος. οἱ τελευτήσαντες, φησί* (l. *φασί*), *καὶ μὴ τοιαύτης πειραθέντες συμφορᾶς ἄμεινον ἡμῶν πράττουσιν.* — *περισσά* (super *προ* scr. m¹). 328. *καίεται* (m¹). 329. *χαλεπώτερος γὰρ ὁ καπνὸς ἐν ταῖς πορθήσεσιν.* 330. *λαοδάμας: κυρίως τὸ ἐπίθετον Ἄρεως εἴρηται.* 332. *ταραχαί. κεκωμῴδηται δὲ ἡ λέξις* (cfr. Aristoph. Pac. 991, Lys. 491, Nub. 387). 333. *φυλακή* (Gl.) — *ὁρκάνη τὸ θηρατικὸν δίκτυον, ὃ καὶ σαργάνη καλεῖται.* 334. *παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν »ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν«* (Δ 472) (Gl.). 335. *βλαχαὶ δ' αἱματ(όεσσαι): ἐπὶ τῶν ἄσημα φθεγγομένων νέων τὴν βληχὴν ἔθηκεν. ὥσπερ, φησί, τὰ νεογνὰ οὐδέπω τὴν φωνὴν ἔναρθρον ἔχοντα ἀπαγόμενα πρὸς τῶν πολεμίων αἱμάσσεται, ὥστε αὐτὰ ἄναρθρον φωνὴν καὶ ὥσπερ προβατώδη προΐεσθαι. τὸ δ' ἑξῆς, βλαχαὶ βρέμονται.*

---

322. fort. *ὀμφάκων τρυγερὰν δρόσον*, cfr. Eustath. opusc. p. 355, 28 ed. Tafel *ἐν μετοπώρῳ γὰρ οὐ μόνον καινόν, ἐὰν ὡς ἡ παροιμία ἄνθος ἀναφυῇ, ἀλλὰ καὶ ἐὰν κατ' Αἰσχύλον ἀρτίδροπος ὀπώρα νεάζουσα τρυγηθῇ.* 325. *πτόλις* rec.: *πόλισ* M. 327. *ἄλλος ἄλλον* Heimsoeth. *φονεύει* | M. 329. *καπνῷ* Brunck: *καπνῶ δὲ* M, *καπνῶι δὲ* m. 332. *πτόλιν* delet Hermann. 334. *κλίνεται* (*και* superscripsit m¹) M.

τῶν ἐπιμαστιδίων
ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.
ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες·
ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
ξύννομον θέλων ἔχειν,
οὔτε μεῖον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι.
τί ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;

antistr. 3. παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμά-
δις πεσὼν ἀλγύνει κυρήσας·
πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων·
πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς
ἐν ῥοθίοις φορεῖται.

338. ὁμαίμονες: συγγενεῖς· Ἕλληνες γὰρ πάντες. οἷον μετὰ αἵματος γινόμεναι. ἢ τῶν ὁμαιμόνων καὶ συγγενῶν καὶ ἐξ ἑνὸς γένους. 339. συναντᾷ (m[1]). 341. κοινωνόν (Gl.). 342. λαβεῖν βουλόμενοι (Gl.). — οὔτε μεῖον οὔτ' ἴσον λε/: διὰ τούτου τοὺς πλεονέκτας ἐμφαίνει. ὁ γὰρ μήτε ἔλασσον αἱρούμενος μήτε τὸ ἴσον φαίνεται πλείονος ὀρεγόμενος. 343. τί ἐκ τῶνδ' εἰκά(σαι): τί δεῖ ὑπονοῆσαι ἐκ τούτων ἢ πένθη καὶ συμφοράς; 345. τὸν τυγχάνοντα. — $\overset{\text{θς}}{\text{αἰσ}}$ (super κυρήσας scr. m[1], quod αἰσθητῶς videtur Vitellio). 346. πικρὸν δ' ὄμμα θαλα(μηπόλων): πικρὰ θέα τῶν παρθένων ἀποσπωμένων ἐκ τῶν θαλάμων. 347. ἀναμεμιγμένη (Gl.). 348. ὁ καρπός (Gl.). — ἀνευφράντοις· τὸ γὰρ γάνος δάνος οἱ Δωριεῖς (m[1]). 349. ὡς ἐπὶ ναυαγίοις (Gl.). — ἐν ῥοθίοισι φο(ρεῖται): ἐπειδὴ τὰ κύματα ἔσθ' ὅτε ὠφέλειαν παρέχεται ταῖς πό-

337. ἀρτιβρεφεῖς recc. 338. διαδρομὰν M, διαδρομᾶν m[1]. 339. $\overset{\text{αλλ}}{\text{ξυμβολεῖ}}$ (αλλ superscr. m[1]) M. 341. ξύννομον recc.: ξύνομον M. 342. λελειμμένοι recc.: λεληmμένοι M. 343. τί* ἐκ M, τίν' ἐκ ante versum m[1]. τίν' . . λόγον olim Dindorf. 344 sq. παντοδαπὸσ . . πεσὼν | ἀλγύνει M. 345. ἀλγύνει ex ἀλγύνη fecit M. κυρήσας delet Dindorf. 346. fort. τᾶν θαλαμηπόλων. 349. ῥοθίοις recc.: ῥοθίοισι M.

δμωίδες δὲ καινοπήμονες νέαι
τλήμονες εὐνὰν αἰχμάλωτον
ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος ὡς
δυσμενοῦς ὑπερτέρου
ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.

ΗΜΙΧ. ὅ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει,
σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.
ΗΜΙΧ. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
εἰσ' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·

λεσιν, διὰ γὰρ αὐτῶν τὰ ἐπιτήδεια ἄγεται [τροπικῶς δὲ ῥόθια
πεν τὰ συνεχῆ κινήματα τῶν πολεμίων], προσέθηκεν ἐπίτηδες
οὐτιδανοῖς, οἷον ἀχρείοις. — ῥοθίοισιν: ταῖς ὑβριστικαῖς κινήσ
τῶν πολεμίων. τούτους γὰρ ῥόθιά φησιν, ἐπειδὴ πολεμοῦσιν·
γὰρ κύματα ἐπωφελῆ εἰσιν· δι' αὐτῶν γὰρ ὁ πλοῦς τὰ πρὸς τὸ
κομίζων ταῖς πόλεσιν. 351. μεταστᾶσαι εἰς δουλείαν οἴσουσι
τῶν πολεμίων εὐνήν. — ἕξουσιν (m^1). — φέρουσαι (alia m. re
353. ὡς τοῦ πολέμου (πολεμίου Heimsoeth) κρατήσαντος.
φόβος (m^1). — ἀντὶ τοῦ νύκτα, περιφραστικῶς (παραφρ. m^1).
αὐξητικόν (m^1). 357. ἀγγελίαν (m^1). 358. χνόας ποδ(ῶν)': με
φορικῶς εἶπεν τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν. ἄλλως. τὸ συνεχὲς κίνη
τῶν ποδῶν παραβόλως χνόας εἶπεν· τοῦ μέντοι ἄξονος τὸ ἄκ
τὸ ἐντιθέμενον τῇ χοινικίδι χνόη καλεῖται. 359. καὶ μὴν ἄν
καὶ μὴν αὐτὸς ὁ Ἐτεοκλῆς ἐπείγεται, ἀκουσόμενος τὰ παρὰ τοῦ
γέλου λεγόμενα, ὡς ταῦτα ἀρτίως ἀκουσόμενος, ὥστε κολλῆσαι
διανοίᾳ ἢ τοῖς (ἢ ὥστε . . διανοίᾳ, τοῖς Paley) ὠσὶν ἀκούσαν
360. ἐν συναφῇ ἁρμόδιον, ἢ τὸν ἀρτίως κολλώμενον. — ὡς τὰ κ
μέρος ομοῦ ἀγγέλλοντος νῦν (m^1).

---

350 sq. νέαι τλήμονες ex interpretamento repetit Butler. *ΗΜΙΧ.* i. e. dux hemichorii. 360. ἀρτίκολλος Paley.

σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
ΑΓ. *λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων,*
ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσιν
βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν
ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος
μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ·
θείνει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν,
σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ.
τοιαῦτ' ἀυτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους
σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δ' ἔσω
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.
ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμός, πρέπει.

361. *σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ(ε): ἡ τούτου δὲ σπουδὴ οὔπω τέλος ἔχει, ἀλλ' ἐπείγεται· τὸ γὰρ ἀπηρτισμένον καὶ τέλος ἔχει, μεθ' ὃ οὐκ ἄλλο πρακτέον.* 362. *εἰδὼς εὖ λέγοιμί σοι ἄν.* 364. *Τυδεὺς μὲν ἤδ(η): αἰδεσθεὶς τὰ Ὁμηρικὰ ἐγκώμια πρῶτον αὐτὸν καταλέγει ὁ Αἰσχύλος. — Προιτίς ὀξυτόνως.* 367. *ἐπιθυμῶν, παρὰ τὸ λίπτω.* 368. *τότε γὰρ μάλιστα μέμηνεν.* 369. *τύπτει* (m¹). — *τὸν Ἀμφιάρεων* (Gl. m¹). 370. *ἐκκλίνειν* (Gl.). 371. *νεωτερικὸν τοῦτο, τοῦ κράνους ἡ τριλοφία.* 372. *κράνους χαίτωμα: οἷον τῆς περικεφαλαίας τὸ χαίτωμα.* 374 *ὑπερήφανον* (Gl.). 376. *ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σάκους.* 377. *καὶ Πίνδαρος* (Olymp. I 7, fragm. 74) *ἄστρον τὸν ἥλιόν φησι.*

---

362. nuntii notam in ras. scripsit m¹. 363. *ὥστ'* rasura mut. in *ὅτ'* M. *ὡς ἐν* Blomfield. *πάλῳ* duo recc. 366. *γίνεται* M. 367 *λε μ λεμένοσ* (*λε* scripsit m, *μ* scr. m¹) M. 369. *θείνει* recc.: *θένει* M. 372. *δ' ἐσώ* M, *γρ. τῶ* m¹. 377. *ἄστρον* ante corr. M.

τοιαῦτ᾽ ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς
βοᾷ παρ᾽ ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,
ἵππος χαλινῶν ὣς κατασθμαίνων μένει,
ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.
τίν᾽ ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν
κλήθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;
ΕΤ. *κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν᾽ ἂν τρέσαιμ᾽ ἐγώ,*
οὐδ᾽ ἑλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα·
λόφοι δὲ κώδων τ᾽ οὐ δάκνουσ᾽ ἄνευ δορός.
καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ᾽ ἀσπίδος
ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
τάχ᾽ ἂν γένοιτο μάντις ἡ ἀνοία τινί.

378. *χαίρων* (m¹). — *πανοπλίαις* (Gl. m¹). 380. *ἵππος χαλινῶν: οὕτως ἀσθμαίνει καὶ σπεύδει ὡς καὶ ἵππος πολεμιστὴς σάλπιγγος ἀκούων καὶ ἐπιθυμῶν πολέμου εἴργεται πρὸς τοῦ ἐπιβάτου.* 382. *τίν᾽ ἀντιτάξεις: τίνα οὖν ἀντιτάξεις τῷ Τυδεῖ; τίς ἄξιός ἐστιν προΐστασθαι τῆς ἐγγύτητος* (ortum ex *πύλης* et *ἐγγυητής*) *ταύτης;* 383. *ἀξιόπιστος ἐγγυητής.* 385. *οὐδ᾽ ἑλκοποιὰ γίνε(ται): ταῦτα παρὰ Ἀλκαίου. οὐ τιτρώσκει τὰ ἐπίσημα ὅπλα οὐδὲ* (l. *οὐδὲ ὅπλα*) *αὐτὰ καθ᾽ ἑαυτὰ δύναμιν ἔχει, εἰ μὴ ἄρα ὁ φέρων αὐτά, ἐὰν ᾖ ὁ* (l. *αὐτὰ γένοιτο*) *γενναῖος. — ἤγουν οὐ τιτρώσκει* (Gl. m¹). 387. *καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέ(γεις): ὁ νοῦς, ταύτην δὲ ἣν λέγεις εἶναι νύκτα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, τάχα προμαντεύεται τῷ φοροῦντι ὅτι χωρήσει ὑπὸ νύκτα. ἐπιφέρει δὲ ὥσπερ ἐξηγούμενος »εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ᾽ ὄμμασιν πέσοι«. — τάχ᾽ ἂν αὕτη ἡ νὺξ εἰπεῖν ὤφειλεν·* (vocabulum non liquet, fort. *καλῶς*) *δὲ εἶπεν ἡ ἄνοια* (m¹). 389. *ἡ ἀνοία: παροξυτόνως Ἀττικῶς* (*Ἀττικοὶ* Dind.) *ἀντὶ τοῦ ἄνοια. διὰ δὲ τὸ μέτρον ἐξέτεινεν. ὁ δὲ νοῦς· τὰ ἐξ ἀνοίας τινῶν γενόμενα τάχα τῶν κακῶν αὐτοῖς ἔσται σύμβολα.*

---

378. *αγαῖσ* M, *σαγαῖσ* m¹. 380. *χαλινῶν* M, *χαλινῶν δ᾽* m¹. 381. (*ὁρ*) *μαίνει μένων* ex variatione clausulae superioris versus (*κατασθμαίνει μένων*) repetit Frey, cfr. Cho. 769. Scribendum *ὀργᾶται κλύων*, cfr. schol. 385. *γίνεται* M. 389. *ἄνοιά τινι* M, *ἀνοία τινί* m. *μάντις ἐννοίᾳ* Blomfield.

εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους·
αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
Μελάνιππος. ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·
Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.
str. 1. ΧΟ. τὸν ἁμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως

393. ὅτι φέρει ἐπὶ τῆς ἀσπίδος νύκτα καὶ τὴν πανσέληνον. 396. μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύ(νης): καλῶς ἀντέταξεν τὸν μὴ τοῖς ἤθεσιν αὐτοῦ συμφωνοῦντα, ἀλλ' ἀλλότριον. 397. ὑπέρφρονας λόγους: ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνους· οἷον, οὔτε ὑπερήφανα λέγει ὡς ὁ Τυδεύς, ἀλλὰ καὶ μισεῖ τοὺς ὑπερηφάνους. 398. ἔργων (m¹). — αἰσχρῶν γὰρ ἀργός: ἀργός ἐστι τῶν κακῶν λόγων ἢ (l. ἢ) τῶν ἔργων. φιλεῖ δὲ τὸ μὴ εἶναι κακός, ἢ τῷ τρόπῳ, ἢ ὡς Ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ δειλός. — δειλός (Gl. m¹). 400. τὸ γένος (Gl. m¹). — ἐγχώριος: γνήσιος πολίτης ἐκ τῶν σπαρτῶν, οὐ τῶν μετὰ Κάδμου ἐπηλύδων. 401. ἔργον δ' ἐν κύ(βοις): ἐν τοῖς τοῦ Ἄρεως κύβοις κρινεῖ αὐτοὺς ὁ πόλεμος. 402. Δίκη δ' ὁμαίμων: τὸ τῆς συγγενείας δίκαιον στέλλει αὐτὸν εἰς τὴν μάχην. 405. ὅτι δικαίως προμάχεται τῆς πόλεως.

---

393. μαντεύσεται (σ inseruit m) M. 394. paragraphus praefixa in M. 402. ὁμαίμων (δ superscr. m¹) M. 404. ἁμὸν ex ἀμὸν fecit M. νῦν M. 405. ὡς διὰ δίκας Heimsoeth.

πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἱματη-
φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων
ὀλομένων ἰδέσθαι.
ΑΓ. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
πύργοις δ' ἀπειλεῖ δείν', ἃ μὴ κραίνοι τύχη·
θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
ἔριν πέδοι σκήψασαν ἐμποδὼν σχεθεῖν.
τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς
μεσημβρινοῖσιν θάλπεσιν προσῄκασεν.

407. οὓς ποιοῦνται ὑπὲρ τῶν φίλων πολιτῶν οἱ Θηβαῖοι. ἡ ὑπὲρ δὲ περισσή. 409. τῷ Μελανίππῳ (Gl.). 410. β̄ (i. e. δεύτερος) (m[1]). 411. γίγας ὅδ' ἄλλος: πάνυ ῥητορικὸς ὁ Αἰσχύλος· ῥητορικὸν δὲ λέγω, ὅταν τοῖς ῥήτορσι λόγος ἤτοι ἐπαινετικὸς ἢ ψεκτικὸς παρά (περί Dind.) τινων δύο τοῦ μὲν ᾱ εἴπῃ ἔπαινον ἢ ψόγον, παραλείπηται τοῦ ἐπαίνου (παραλείπῃ δὲ τοῦ β̄ ἔπαινον Enger). πανηγυρικὸν δὲ καὶ δριμὺ περὶ τοῦ Τυδέως λέγων, οὐκ εἰπὼν ὅτι πᾶς ἐστι (εἶπεν ὅτι γίγας ἐστὶν ἢ Heimsoeth) γίγασιν ὅμοιος, Καπανέα δὲ ἐγκωμιάζων καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ φησι »γίγας ὅδ' ἄλλος«. φαίνεται οὖν ὅτι ἐνέλιπεν ἐν τοῖς περὶ Τυδέως εἰπεῖν ὅτι γίγας ἐστίν, ἢ γίγασιν ὅμοιος. — τοῦ Τυδέως (Gl.). 412. »Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής« (Hom. E 801). 415. οὐδὲ τὴν Διός: οὐδὲ τὸν τοῦ Διὸς σκηπτὸν εἰς γῆν κατενεχθέντα, ἢ αὐτοῦ τοῦ Διὸς φιλονεικήσαντος, ἐμποδὼν γενέσθαι αὐτῷ λέγει.

---

406. πρόσμαχοσ M, corr. m[1]. 406—408. τρέμωι | δ' . . μόρουσ | . . ἰδέσθαι M. 407. fort. στόνους, cfr. schol. 409. τούτωι, rasura ex τούτων factum, M. θεοὶ δοῖεν [superscr. B' A'] M, superscr. m. 413. κραίνοι M, κράνοι m[1]. Versum delet Lachmann. 416. πέδοι Dindorf: πέδωι M. σχέθειν M.

ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη·
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν· πρήσω πόλιν.
τοιῷδε φωτὶ πέμπε, τίς ξυστήσεται,
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;
ΕΤ. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος.
θεοὺς ἀτίζων, κἀπογυμνάζων στόμα
χαρᾷ ματαίᾳ θνητὸς ὢν ἐς οὐρανὸν
πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
ἥξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξῃκασμένον
μεσημβρινοῖσιν θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεἰ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας

419. ἔχει δὲ σῆμα: ἡ δὲ ἀσπὶς αὐτοῦ σημεῖον ἔχει ἄνδρα γυμνὸν λαμπάδα βαστάζοντα διὰ χερῶν. ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἀνθ' ὅπλου οὖσα ἡ λαμπάς. 424. καὶ τῷδε κέρδει κέρδ(ος): πρὸς τῷ μεῖναι τὸ νικῆσαι. τοῦτο γάρ ἐστι κέρδει κέρδος. 434. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ: ἀντὶ τοῦ ἀντιτέτακται. καὶ εἰ ἄγαν ἐστὶ μανιώδης τὸν λόγον ὁ Καπανεύς, ἀλλ' ὅμως ἀκίνητος τῷ παραστήματι ἡ δύναμις τοῦ Πολυφόντου ἀνθέστηκεν μηδὲν δεδοικυῖα. — ταχὺς εἰς τὸ λαλεῖν (Gl.). 436. φερέγγυον φρούρη(μα): ἱκανὸς φρουρεῖν τὴν πατρίδα. — ἀξιόμαχον πρὸς φυλακήν (Gl.).

---

422. πέμπε (ε finale in litura scr. m[1]) M. 423. κομπάσαντα (ζον superscr. m[1]) M. 424. personae notam om. M, add. m[1]. τῷδε κόμπῳ Keck. 425. ἀνδρᾶσι M. 426. γλῶτ' M, γλῶττ' m. γίνεται M. 427. παρασκευασμένοσ (ε superscr.) M. 427 sq. fort. Καπανεὺς δ' ἀτίζων κἀπογυμνάζων στόμα. 430. γεγωνὰ Brunck: γεγωνᾶ M, γεγωνᾶι m. 431. πυρφόρον recc.: πυρφόρων M. 436. φερέγγιον M, φερέγγυον m.

Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς.
λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.
antistr. 1. ΧΟ. *ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,*
κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι,
πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ'
ἐδωλίων ὑπερκόπῳ
δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.
ΑΓ. *καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις*
λέξω. τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
ἐξ ὑπτίου 'πήδησεν εὐχάλκου κράνους,
πύλαισι Νηΐσταισι προσβαλεῖν λόχον.
ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,

437. *Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι: ὡς τοῦ Πολυφόντου ἱερέως ὄντος τῆς Ἀρτέμιδος. ἀφιέρωται δὲ τῇ Ἀρτέμιδι ἡ τῶν Θηβαίων* (*πόλις* add. schol. rec.). *διὰ τοῦτο οὖν οὕτως λέγει, εὐνοίαις οὖν τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῶν ἄλλων πολιούχων θεῶν.* 440. *τὸ ἐκ τοῦ κεραυνοῦ βέλος.* 441 sq. *παρθενικῶν καθεδρῶν* (m[1]). 443. *ἐκβαλεῖν* (Gl. m[1]). 444. *καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λα(χόντα): τὸν ἀπὸ τούτου κληρωθέντα. τρίτῳ γὰρ τῷ Ἐτεόκλῳ* (*ἐξῆλθεν* add. schol. rec.) *ὁ κλῆρος ἀπὸ τοῦ κράνους, ἐν ᾧ περιστρέψαντες ἐκλήρουν.* 445. *γ̄* (i. e. *τρίτος*) (m[1]). 447. *οὕτω καλουμέναις.* 448. *τοῖς χαλινοῖς* (Gl.). — *ἐν ἀμπυκτῆρσιν: οἱ κορυφιστῆρες, τὰ προμετωπίδια κυρίως. νῦν δὲ λέγει τοῖς χαλινοῖς, ἵν' ᾖ, τοὺς ἵππους θυμοῦ πλήρης* (*πλήρεις* schol. rec.) *περὶ τοὺς χαλινοὺς ἀνακάμπτειν καὶ περιάγειν, ἤδη βουλομένους εἶναι πρὸς ταῖς πύλαις.* 450. *ἀπηνῆ ἦχον· ἢ ἐπεὶ* (*ὡσεὶ* schol. rec.) *ἡ σῦριγξ βοᾷ.*

---

438. *πύλαισι ληχότα* M, *πύλαισ εἰληχότα* m. 440. *νιν* Brunck: *μιν* M. 441—43. *δόμον* | . . *ἐδωλίων* | . . *ἐκλαπάξαι* M. 441. *θ'* recc.: *τ'* M. 442. *ὑπερκόπῳ* anonymus: *ὑπερκόμπω* M. 444 delet H Wolf. 446. *πήδησεν* M. 447. *νηίστηισι* M, *νηΐτηισι* m[1]. 450. *ζτ* in marg. M. *συρίζουσσι* ante ras. M. *βρόμον* Schuetz.

μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ μικρὸν τρόπον·
ἀνὴρ ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·
βοᾷ δὲ χοὖτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς
ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν.
ET. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ
καὶ δὴ πέπεμπται κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
ἢ καὶ δύ' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
ἑλὼν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λέγων.
str. 2. XO. ἐπεύχομαι δὴ τάδε μὲν εὐτυχεῖν, ἰὼ
πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.

452. * * * ἔχει σημεῖα (m[1]). 454. στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον: οὐκ εἶπεν πρὸς ποῖον πύργον. μεγάλως οὖν φησι πρὸς πάντα πύργον. 465. καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδ(ος): τὸν φέροντα τὴν ἀσπίδα καὶ τὸν ἐγγεγραμμένον τῇ ἀσπίδι, καὶ τὸ ἐπ' ἀσπίδος πόλισμα γραφέν. 467. κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ: λέγε ἄλλον κομπώδη, μηδὲ (καὶ μηδὲν schol. rec.) ἀποκρύψῃ με τῶν ἀλαζονειῶν (ἀλαζονιῶν m).

---

452. εἰσημάτιστα et in marg. ζτ M, ἐσχημάτισται m[1]. σμικρὸν Robortellus. 453. ἀνὴρ Blomfield: ἀνὴρ δ' M, super δ' scripsit γὰρ compendio m[1]. 456. ἐκβάλῃι ante corr. M. 458. δούλιον Blomfield: δούλειον M. 460. πέπεμπται rec.: πέπεμπτ' οὐ M. 461. σπαρτοῦ (ων superscr.) (ων scr. m[1]) M. 465. δύ' ex δ' fecit M vel m. 467. φθόνει λόγων Valckenarius, fort. λήρων φθόνει, cfr. schol. 468. ἰὼ in proximo v. habet M. 469. fort. δυστομεῖν.

ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
μαινομένᾳ φρενί, τώς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.
ΑΓ. τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος·
ἅλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
ὁ σηματουργὸς δ' οὔ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν,
ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι.

471. *αὐτούς* (Gl. m[1]). 472. *ὁ πᾶν διανέμων.* 473. *δ̄* (i. e. *τέταρτος*) (m[1]). — *γείτονας πύλας ἔχων: ὧν εἶπεν. γείτονας οὖν πύλας ἐγγὺς* (*ἔχων* add. Dindorf) *ταύτας ἵσταται ἅμα βοῇ τὰς τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ὀγκαίας, ἀφ' ἧς καὶ αἱ πύλαι Ὀγκαῖαι. ἡ δὲ ἱστορία αὕτη. Ἀγήνωρ ὁ Τύριος παῖδας ἔσχεν τρεῖς, Εὐρώπην, Κάδμον καὶ Κίλικα. τῆς δ' Εὐρώπης ὑπὸ Διὸς ἁρπασθείσης ὁ Φοῖνιξ ἀπέστειλεν ἐπὶ ζήτησιν ταύτης τοὺς παῖδας, καὶ εἰ μὴ εὕροιεν, προσέταξε μὴ ἐπανήκειν. ὁ οὖν Κάδμος ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα καὶ μὴ εὑρὼν εἰς Δελφοὺς ἦλθεν ἐρωτήσων ποῦ κατασταίη. ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐξελθεῖν τῷ εὑρεθέντι ἀκολουθεῖν. εὑρέθη βοῦς· ἠκολούθει. ἦλθεν εἰς Θήβας, ὤλισθεν ἡ βοῦς, καὶ ὁ μὲν Κάδμος ἐκεῖ ᾤκησεν, ἔθυσε δὲ τὴν βοῦν Ἀθηνᾷ, καὶ τῇ Αἰγυπτίᾳ* (*Αἰγυπτίῳ* m) *φωνῇ ταύτην ἐτίμησεν ἐκεῖ Ὄγκαν. ὅθεν οὕτως καὶ αἱ πύλαι ὠνομάσθησαν. ἀπὸ δὲ Κίλικος Κιλικία.* 475. *περιφραστικῶς ὁ Ἱππομέδων, μέγας ὢν καὶ κάλλιστον ἔχων σχῆμα.* 476. *ἅλω δὲ πολλήν: ἅλως ἐστὶ κυρίως, ὅταν νέφη περὶ τὸν ἥλιον ἐκκαυθέντα* (*ἐκταθέντα* schol. rec.) *λευκὰ φαίνηται καὶ ἐν κύκλῳ τοῦ ἡλίου γένηται. νῦν δὲ λέγει τὸν ῥοῖζον καὶ τὴν κίνησιν τὴν συνεχῆ τῆς ἀσπίδος. ἔφριξα οὖν, φησί, κινήσαντος καὶ οὐ ψευδῆ λέγω. ὁ δὲ ποιήσας τὴν ἀσπίδα καὶ τὰ σημεῖα αὐτῆς οὐκ ἦν, ὡς ἔοικεν, εὐτελής.* 478. *ὁ τὰ σημεῖα ἐγγράψας τῇ ἀσπίδι* (m[1]).

---

470. *βάζουσιν* recc.: *βάζουσ'* M.

Τυφῶν' ἱέντα πύρπνοον διὰ στόμα
λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
βαχχᾷ πρὸς ἀλκὴν Θυιὰς ὣς φόβον βλέπων.
τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·
φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
ΕΤ. *πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλάς, ἥτ' ἀγχίπτολις*
πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Ὑπέρβιος δὲ κεδνὸς Οἴνοπος τόκος
ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾑρέθη, θέλων

480. *Τυφῶν' ἱέντα: ὤπασε δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τὸν Τυφῶνα ἀφιέντα διὰ τοῦ στόματος τοῦ* (*τὸ*^{ν} m) *πῦρ πνέοντος καπνὸν μέλανα τὸν ἀδελφὸν τοῦ πυρός. αἰόλην δὲ τὴν εὐκίνητον καὶ ταχεῖαν. κάσιν δὲ εἶπεν, ἐπεὶ σύνεστι τῷ πυρὶ ὁ καπνός.* 481. *τῶν παραδόξων ἐν χαλκῷ λαμπρῷ δεῖξαι μέλαν.* 482. *ἡ ἀσπὶς κύκλωθεν ἔχει ἐζωγραφημένους ὄφεις περιπεπλεγμένους* (m^1). — *τὸ στρογγύλον τοῦ κύκλου* (Gl. m^1). 483. *ὅλη γὰρ ἡ ἀσπὶς περιφερὴς καὶ κοίλη προσυπεμφαίνεται* (m^1). — *περίδρομον κύτος: τὸ χώρημα τῆς ἀσπίδος. ἡ δὲ περιφέρεια τῆς ἀσπίδος κύκλῳ ὀφίων εἰς ἑαυτοὺς ἄντικρυς ὁρώντων καὶ ἐμπεπλεγμένων τὰ τέλη ἔχει ἐγγεγραμμένου* (— *α* schol. rec.) *πρὸς τὰ τέλη. ἡ ἀσπὶς ἡ κοίλη πρὸς τῇ γαστρὶ τοῦ κατέχοντος αὐτὴν οὖσα. — τοὺς γηγενεῖς δρακοντόποδας ἔγραφεν.* 484. *ἐμμανής* (Gl.) 490. *δυσχείμερον* (m^1). 491. *Ὑπέρβιος ὄνομα κύριον.* 492. *προεκρίθη.*

482 sq. aliquid intercidisse (ut *πλεκτάναισιν ἀντωπῶν* * *), ex scholio effici videtur. 484. *Ἄρει* recc.: *ἄρηι* M. 485. *βαχχᾷ* M, *βάχχᾳ* m, in marg. *ὁρμᾷ βαχχᾷ* m^1. *Θυιὰς* rec.: *θυὰσ* M. *φόνον* Canter. 489. fort. *πύλαισιν ἧσται τἀνδρός.* 490. *δύσχιμον* M, *ε* super *ι* scr. m^1.

ἐξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείᾳ τύχης,
οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὐδ' ὅπλων σχέσιν
μωμητός, Ἑρμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν.
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται,
ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
θεούς· ὁ μὲν γὰρ πύρπνοον Τυφῶν' ἔχει,
Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
σταδαῖος ἧσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων,
κοὔπω τις εἶδεν Ζῆνά που νικώμενον.
τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων.
πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἳ δ' ἡσσωμένων,
εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ·
Ὑπερβίῳ τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
εἰκός γε πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας·
σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.
antistr. 2. ΧΟ. πέποιθα τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ'
ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
δαίμονος, ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
δαροβίοισι θεοῖσι,
πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

493. *θέλων γνῶναι τὰ τῆς οἰκείας τύχης* (m[1]). 495. *τὰ ἀπὸ τῆς τύχης Ἑρμῇ ἀναφέρουσιν.* 498. *τοὺς θεοὺς* (*οὓς* add. schol. rec.) *ἐν ταῖς ἀσπίσι φοροῦσιν.* 500. *ἐνιδρυμένος.* 502. *οἰκείωσις* (Gl.). 503. *τοῦ κρατοῦντος ἐσμὲν Διός, οὗ καὶ τὸ σημεῖον.* 508. *ἐναντίον* (m[1]). — *πιστεύω ἀπολεῖσθαι τὸν ἔχοντα ἐν τῷ σάκει τὸν ἐχθρὸν τοῦ Διὸς δαίμονα.* 512. *ῥίψειν* (Gl. m[1]).

---

493. fort. *χρείᾳ δορός.* 494. *οὐθ' ὅπλων* recc. 496. *ἀνὴρ* M. *ἀνδρὶ* supra versum habet M. *ξυντήσεται* M, *ξυνστήσεται* m. 501. *Ζῆνά του* Elmsley. 504—507. *β γ α δ* praescripsit m[1]. 506. $\overset{\text{δὲ}}{\text{εἰκόσγε}}$ $\overset{\text{ειν}}{\text{πρᾶξιν}}$ (*δὲ* et *ειν* scr. m[1]) M. Versum eicit Francken. 508. *ἔχοντα* M. 510. *δαίμονος* et *βροτοῖς* Brunck: *δαίμοσιν* et *βροτοῖσι* M. *καὶ* in proximo v. habet M. 511. *θεοῖσιν* Hermann.

ΑΓ. οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις,
τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ
σέβειν πεποιθὼς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον,
ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ
Διός· τόδ' αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηίδων,
ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.
ὁ δ' ὠμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,
Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,
μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,

513. ε′ (i. e. *πέμπτος*) *Παρθενοπαῖος* (m[1]). 520. *καλλιπρόσωπον* (Gl.). — *ὁ νεωστὶ εἰς ἄνδρας τελῶν, ἢ ὁ ἐν παιδικῇ ἡλικίᾳ ἀνδρεῖος. καλλίπρωρος δὲ ἀντὶ τοῦ εὐειδής, ἐπεὶ ἡ πρώρα ὡς ὄψις ἐστὶ νεώς.* 522. *τῆς παιδικῆς. ταρφύσεως* (*ταρφύς*: Kirchhoff) *πεπυκνωμένη.* 523. *οὐ σύμφωνον τῇ κλήσει τῆς παρθένου τὸ φρόνημα ἔχων, ἀλλὰ ὠμόν.* 526. *ἐπειδὴ Οἰδίπους ἐμίγη τῇ μητρὶ λύσας τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγός.*

---

514. *Βορραίαις* Porson: *βορρέαισ* M. 517. fort. *σέβειν ἐπαυχῶν.* 519. *μητρὸς* recc.: *ματρὸσ* M. 520. *καλλίπρωρον* M. 527. *κύκλωτῶι* M, *κύκλωι τῶι* m. 533. *καταισχύνειν* M, *καταισχυνεῖν* m.

Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνήρ,
μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός.
ΕΤ. *εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,*
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν·
ἦ τἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον,
Ἄκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
ἔσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά,
οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκους
εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
ἔξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
θεῶν θελόντων δ' ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.
str. 3. ΧΟ. *ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,*

534. *Ἀντίμαχος φησὶν Ἀργεῖον αὐτόν, οὐκ Ἀρκάδα. — τοιοῦτός ἐστιν οἷον ἐγὼ εἶπον.* 535. *ἀκούσιον φόνον δράσας ὁ Παρθενοπαῖος εἰς Ἄργος ἔφυγεν.* 537. *εἴθε γὰρ παρὰ θεῶν τύχοιεν ἐπαξίως ὧν φρονοῦσιν ἀνοσίων καὶ ἀλαζονεύονται, ἐπὶ τῶν ἀσπίδων κομπάσματα ἔχοντες.* 541. *ἄλλο οὐδὲν ἢ σιωπᾶν μὲν οἶδεν, τῇ δὲ χειρὶ πολεμεῖν. περιφραστικῶς, πολεμικώτατός ἐστιν.* 543. *ὃς τούτου τὸν κόμπον ἐφέξει τῶν πράξεων ἀποδέοντα μὴ ἔσω πυλῶν γενέσθαι.* (545) *τὸν φέροντα τὴν Σφίγγα.* 548. *ἡ ἀσπίς, ἢ ἡ Σφίγξ, βαλλομένη τῷ ἀπὸ τῶν δοράτων κρουσμῷ.* 550. *ὁ λόγος ὁ ἀπὸ τῶν πολεμίων ὁ ἀλαζονικός.*

---

538. *ἀνοσίαισ* (*οισ* superscr.) M, (superscr. m). Versum post 539 collocat Doederlein. 541. *δὲ ὁρᾷ* Winckelmann. 544. *εἴσω* Blomfield (ex praecepto Elmsleiano). 545. *εἰσαμεῖψαι τεῖχος* Francken. 546. *εἰκὼ κυροῦσαν* Martin. 547. fort. *ἔξω μένουσα.* 548. *κροτησμοῦ* rasura mutatum in *κροτισμοῦ* M. 549. fort. *κατορθώσαιμ' ἔπος.*

τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται
μεγάλα μεγαληγόρων
κλύων ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἶ θεοὶ
θεοὶ τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾷ.
ΑΓ. ἕκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον
ἀλκήν τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν.
Ὁμολωίσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον·
καὶ τὸν σὺν αὖθις προσμόραν ἀδελφεόν,
ἐξυπτιάζων ὄμμα, Πολυνείκους βίαν,
δίς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος

551. κατὰ περίφρασιν ἡ θρίξ. 552. μεγάλα πράγματα ἀκούων. 554. τοὺς πολεμίους. 555. ϛ' (i. e. ἕκτος) (m[1]). 556. Ἀμφιάραος Οἰκλέους τοῦ Μελάμποδος τοῦ Ἀμυθάονος τοῦ Κρηθέως τοῦ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος τοῦ Διός, μητρὸς δὲ Ὑπερμήστρας. 557. ἀπὸ Ὁμολωίδος τῆς θυγατρὸς Νιόβης. 559. ἐπεὶ τοὺς Μέλανος ἀπέκτεινεν παῖδας Ἀλκάθουν καὶ Λυκαυγέα (Λυκωπέα Butler). 561. ἐπειδὴ ἐπηράσατο Οἰδίπους μεθ' αἵματος διανείμασθαι αὐτοὺς τὴν βασιλείαν. ταύτην οὖν τὴν Ἐρινὺν ἐπιστένει. — ὑπηρέτην (Gl. super κλητῆρα). — ἱερέα. 563. τὸν ἀξιοθάνατον· ἢ τὸν συμπράκτορα αὐτοῦ. 564. ἀναπτύσσων, ἐτυμολογῶν (ἐτυμολογῶν m) (Gl.). 565. εἰς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα τοῦ Πολυνείκους, τὸ πολὺ καὶ τὸ νεῖκος.

---

551. καὶ τριχὸς ὄρθιος Blomfield. 553. κλύουσ' recc. εἶ θεοὶ (factum ex θεῶι) M, εἴθε γὰρ recc. 554. fort. ὀλέσειαν ἔμπας. 561. λητῆρα H L Ahrens. 562. τ' delendum videtur. 563. προσμόραν eraso accentu in prima syllaba M. αὖθις πρὸς * ὁμόσπορον Wellauer, αὖθις προυσελῶν ὁμόσπορον M Schmidt. 564. ὄμμα Schuetz: ὄνομα M. 565. τ' omittit Blomfield.

καλεῖ· λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
μητρός τε πληγὴν τίς κατασβέσει δίκη,
πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
ἁλοῦσα πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός·
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων
πάγχαλκον ηὔδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.
οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας
πέμπειν ἐπαινῶ· δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.
ΕΤ. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς

567. *καθ' ὑπόκρισιν.* 568. *τοῖς μεθ' ἡμᾶς ὕστερον λέγειν* (l. *κλύειν*) *ταῦτα καλόν ἐστιν ὥστε περὶ σοῦ λέγεσθαι.* 571. *τὰ δάκρυα τῆς πατρίδος ποία παύσει τιμωρία;* 574. *κεραυνῷ γὰρ σχισθεῖσα ἔλαβεν αὐτόν.* 576. *οὐκ ἀγεννῆ. οὗτος γὰρ ἐκεῖ καταποθεὶς ὑπὸ τῆς γῆς ὕστερον μετὰ θάνατον ἐμάντευεν.* 580. *βαθεῖαν ἔχων τὴν ἄλοκα τῆς φρενός, ἐξ ἧς ἀνδρὸς* (l. *ἀγαθὸς*) *φύεται λόγος. τοῦτο ὁ Πλάτων ἐν τῇ Πολιτείᾳ* (II p. 362 A) *ἀπεδέξατο.* 582. *τροπικῶς ὡς ἐπὶ ναυμαχίας.* 583. *δυσκατέργαστος γάρ ἐστιν ὅστις τοὺς θεοὺς τιμᾷ.* 584. *συνάγοντος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν*

571. *πληγὴν* Seidler: *πηγὴν* M. *δίκηι* eraso *ι* M. 572. *τε* recc.: *δὲ* M. 574. *τόνδε πιανῶ γύην* Ritschl. 575. *ὑπὸ χθονός* recc.: *ἐπιχθονὸσ* M. 577. *εὔκηλον ἔχων* M, *γρ. εὔκυκλον νέμων* m. 578. fort. *ἐπῆν κύτει.* 580. *ὦλκα* Krebs. 584. *ξυναλλάσοντοσ* M, *σ* superscr. m. *βροτοὺσ* M, *βροτοῖσ* m[1].

δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστάτοις.
ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος·
ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
ἢ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ
ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
ἢ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὢν
ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν
ταὐτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ 'δάμη.
οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβὴς ἀνήρ,
μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν
τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
Διὸς θέλοντος συγκαθελκυσθήσεται.
δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
οὐχ ὡς ἄθυμος οὐδὲ λήματος κάκῃ,
ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,

τὰς συναλλαγὰς καὶ τὰ συμβόλαια ποιουμένων. — τῆς τύχης ἢ τῆς μαντείας (Gl. m[1]). 587. *οὐκ ἄξιος κομίζεσθαι ὁ καρπὸς αὐτῆς.* 588. *λύμης χωρίον ἡ τῶν πονηρῶν φιλία. — γνώμη.* 594. *οἷον σὺν αὐτοῖς θηραθείς.* 599. *τοῖς ὁρμῶσι τῇ βίᾳ.* 600. *ἐπὶ τὴν εἰς Ἅιδην ἀποικίαν ἑλκυσθήσεται μολεῖν τὴν ἐναντίαν τῇ εἰς Ἄργος.* 602. *αὐτόν* (Gl.). 604. *ἀλλ' ὡς μάντις τὸ τέλος εἰδὼς οὐκ εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν καθήσει.*

---

585. *δυσσεβεστάτοις* recc.: *δυσεβεστέροισ* M (superscr. m: σ). 588 delet Valckenarius. 590. *ναύτῃσι* M. 594. *ἐκδίκοις* Prien. Versum post 595 collocat Dindorf. 595. *δάμη* M. 596. *οὕτωσ* M, *οὗτοσ* m[1]. *δ'* delet Brunck. *οἰκλέουσ* M. 599. *ἀνδράσι* M. 600. *καμπὴν* Heimsoeth. 603. *ἄθυμον* Turnebus. 604. *ὦ σφε* M, *ὥσ σφε* m[1].

εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν·
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φύει,
ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

antistr. 3. ΧΟ. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
ἡμετέρας τελεῖθ', ὡς πόλις εὐτυχῇ,
δορίπονα κάκ' ἐκτρέπον-
τες γᾶς ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν
βαλὼν Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ.

ΑΓ. τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἵας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας,

605. *εἰ φύει ἀλήθειαν τὸ μάντευμα, παρέπεται καρπός, εἰ ταῖς τοῦ Ἀπόλλωνος μαντείαις τέλος ἔνι.* 606. *παραδιαζευκτικὸς ἀντὶ τοῦ καί, καὶ λέγειν τὰ καίρια.* 607. *περιφραστικῶς τὸν Λασθένη τὸν ἰσχυρόν.* 614. *ἐπιτελεῖτε ὅπως εὐτυχῇ, τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου κακὰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τοὺς ἐπελθόντας τρέποντες.* 616. *ἀποβαλὼν δὲ αὐτοὺς ὁ Ζεὺς ἔξω τῶν τειχῶν διαφθερεῖ ἐν* (l. *διαφθείρειεν*) *κεραυνῷ ἐπὶ ταῖς πύλαις.* 618. *ζ̅* (i. e. *ἕβδομος*) *ὁ Πολυνείκης* (m¹).

---

606 post 611 collocat Ritschl (post 609 Weil). 609. *φύει* Wellauer: *φύσει* M, *φέρει* superscr. m¹. 610. *οἶμα* Weil. *χειρὶ* Hartung. 611. *δορί* Romahn. 613 sq. *δικαίασ λιτὰσ ἡμετέρασ* M, superscripsit *ουσ λόγουσ ουσ* m¹. 615 sq. *ἐκτρέποντεσ | γᾶσ* (εἰς) *ἐπιμόλους* (*εἰς* superscr. m¹) M, *ἐκτρέποντες εἰς ἐπιμόλους* Seidler. 618. *τὸν πρὸς ἑβδόμαις* Dindorf, fort. *τὸν πύλαις ἐφ' ἑβδόμαις.* 620. *οἵας ἀρᾶται* recc.: *οἷ* • (*ας* in litura scripsit et *οἷ* in *οἷ* mutavit m¹) *γ' αρᾶται* M.

πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονί,
ἁλώσιμον παιᾶν᾽ ἐπεξιακχάσας,
σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ᾽ ἀτιμαστῆρα τὼς ἀνδρηλάτην
φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.
τοιαῦτ᾽ ἀυτεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίους
καλεῖ πατρῴας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος
διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.
χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
Δίκη δ᾽ ἄρ᾽ εἶναι φησίν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει· κατάξω δ᾽ ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
ἕξει πατρῴων δωμάτων τ᾽ ἐπιστροφάς.
τοιαῦτ᾽ ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα.
σὺ δ᾽ αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ·
ὡς οὔποτ᾽ ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψῃ, σὺ δ᾽ αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

622. *ἐκβοήσας* (Gl.). — *ἐπινίκιον παιᾶνα ἐπεξαλαλάξας μετὰ ἰαχῆς. οὕτως καὶ ὁ Ἴακχος λέγεται παρὰ* (*τὰς* add. m[1]) *ἰαχὰς τῶν μυουμένων.* 623. *συστῆναί σοι καὶ φονεῦσαι, ἀποθανὼν ἐγγύς.* 627. *τούτων οὖν αὐτῶν* (*ταῦτα οὖν ἀυτῶν* Kirchhoff) *βοηθοὺς γενέσθαι τοὺς θεοὺς ἐπεύχεται παντελῶς τῇ βίᾳ αὐτοῦ ὁ Πολυνείκης.* 629. *γρ. εὔθετον, ἵν᾽ ᾖ εὐβάστακτον. θεῖναι γὰρ τὸ ἀναλαβεῖν λέγουσιν Ἀττικοί. καὶ ὅπλα ἔθεντο ἀντὶ τοῦ ἀνέλαβον. — σημείωσαι.* 631. *ὁπλίτην.* 638. *ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ ὧν ἀπήγγειλα.* 639. *περιέπειν, πεφροντικέναι.*

---

624. *τῶσ* corr. in *τὼσ* M. *ἀνδρηλατῶν* Blomfield. 628. *βία* M, *βίαι* m. 629. *εὔθετον* schol.: *εὔκυκλον* M. 634. *λέγει* recc.: *λέξει* (*έ* in rasura scripsit m) M. 635. *τ᾽* inseruit M, non m, ut videtur. 637. *δόκεῖ* (sed priore accentu deleto) M.

ΕΤ. ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάκρυτον ἁμὸν Οἰδίπου γένος·
ὤμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκει λέγω,
τάχ' εἰσόμεσθα τοὐπίσημ' ὅποι τελεῖ,
εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα
ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
οὔτ' ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώματος,
Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατο·
οὐδ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας,
ἢ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος

640. ὦ θεοῖς ἐπιμαινόμενε. ἐπιστρατεύῃ γὰρ πατρίδι καὶ πατρῴοις θεοῖς. 644. αὐξηθῇ (Gl.). 645. πάνυ γὰρ τὸ (*Πολυνείκης* add. Paley) ἐπώνυμον τῇ φιλονεικίᾳ. 647. οὐκ εἶπεν θεὸς ἢ ἄνθρωπος, ἀλλὰ τὰ χρυσᾶ γράμματα. 648. φλυαροῦντα. — μανίᾳ (Gl. m[1]). 651. ἀντὶ τοῦ γεννηθέντα. 653. οὐ γὰρ ἀθρόως φύεται, ἀλλὰ συλλέγεται κατ' ὀλίγον. 654. εἶδεν αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ἐν μιᾷ ἡλικίᾳ ἔπραξέ τι δίκαιον. 655. καὶ μὲν δὴ οὐδὲ ἐπὶ κακώσει τῆς πατρῴας χώρας ἐγγὺς αὐτοῦ ἔσται ἡ Δίκη. 656. αὐτήν (Gl. m[1]).

---

641. ἁμὸν ex ἀμὸν factum in M. 645. πολυνείκει (sed ει finale in litura ut videtur) M. 646. τοὐπίσημ', ὁ in litura, M. 648. συμφοίτω M, σὺν φοίτω in marg. m[1]. 653. ξυλλογῇ (σ superscr.) M. 654. προσεῖδε ex schol. B Martini: προσεῖπε M. κοὐκ ἀπηξιώσατο Weil. 655. οὐδ' recc.: οὔτ' M. 657. ἤδητ' M, ἢ (ἢ superscr.) δῆτ' m[1].

Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι
αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος
κνημῖδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.

ΧΟ. μή, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένῃ
ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον.
ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ΕΤ. εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνης ἄτερ,
ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσιν·
κακῶν δὲ κἀσχρῶν οὔτιν' εὐκλείαν ἐρεῖς.

665. τὸν τρόπον τῷ ἀδελφῷ σου βλασφημούμενος (-ῳ schol. rec.). — ὑπὸ σοῦ. 667. πολέμους (l. πολεμίους) ἀνελεῖν (Gl.). — καθαρὸν τὸ αἷμα τῶν ἀλληλοκτονούντων ξένων ἐν πολέμοις, τὸ δ' ἀδελφοκτονεῖν ἄντικρυς φονέων ἔργον (ἐργῶν m). ὑπερβατὸν δέ ἐστιν, ἵν' ᾖ, αἷμα γὰρ τοῦτο κάθαρσιν (καθάρσιον m) οὐκ ἐπιδέχεται, ὅταν ἀδελφοὶ αὐτόκτονες (αὐτοκτόνοι Dindorf) γένωνται, καὶ οὕτως αὐτῶν ὁ θάνατος γένηται. 668. ἐκ .... (m[1]). 669. διαπαντὸς αἰσθήσεται τὸ μίασμα τοῦτο. — ἔλλειψις (Gl.). 670. εἴπερ κακὸν φέ(ροι): εἰ ὅλως τις ἀτυχεῖ, καλὸν τὸ δίχα αἰσχύνης. 671. μόνον γὰρ κέρδος: ἡ εὔκλεια· ἓν κέρδος τὸ αὐτὸν ἐκδικῆσαι ἀδικούμενον. ἐὰν δὲ ἀνεκδίκητος ἀποθάνῃ, ἕνεκά γε τῶν εἰς αὐτὸν γενομένων κακῶν καὶ αἰσχρῶν ἄδοξος. — τοῦτο γὰρ μόνον τὸ ἓν κέρδος, τὸ φέρειν κακὸν δηλονότι. τόδε κακὸν καὶ αἰσχρόν (m[1]). 672. δειλῶν.

---

658. δίκηι ante corr. M. 663. πετρῶν (eraso accentu super ε) M. 667. χεῖρας recc.: χέρασ M. 668. αὐτόκτονοσ M, αὐτοκτόνοσ m[1]. 671. ἐν M, ἓν m[1]. 672. κ' αἰσχρῶν M. εὔκλειαν M.

str. 1. ΧΟ. τί μέμονας, τέκνον; μήτι σε θυμοπλη-
θὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'
ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
ΕΤ. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
ἴτω κατ' οὖρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν
Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.
antistr. 1. ΧΟ. ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ-
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
ΕΤ. φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τελεῖ ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

677. οἷον εὐστόχως χειμαζέσθω. — ἴτω κατ' οὖρον: ἀπίτω κατ' εὐθεῖαν τοῦ Κωκυτοῦ κῦμα. οὗτος δὲ ποταμὸς εἰς Ἅιδου, οὗ πορθμεὺς ὁ Χάρων. ἐπειδὴ (l. εὐθεῖαν. — τοῦ Κωκυτοῦ κῦμα: εἰς Ἅιδου· [οὗτος δὲ ποταμὸς Ἅιδου οὗ πορθμεὺς ὁ Χάρων·] ἐπειδὴ) πᾶν τὸ γένος τὸ Λαΐου κεκλήρωται τούτῳ, ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μισηθέν. Ἀπόλλωνος δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ αὐτὸς μέν ἐστιν καθαρὸς καὶ ἀμίαντος καὶ μὴ κοινωνεῖν τῇ γυναικὶ παρήγγειλεν, οὗτοι δὲ καὶ παρήκουσαν καὶ ἐγένοντο (l. ἐγείναντο) ἀνόμως. 679. ὠμοδακής σ' ἄγαν: ἡ ἄλογος ἄγαν ἐπιθυμία παρορμᾷ ἡ πικρὸν τὸν καρπὸν ἔχουσα εἰς ταυτὸν οὖν (εἰς τὸ ἑαυτοὺς κτανεῖν Heimsoeth) τοὺς ἄνδρας ἀδίκου ἕνεκεν αἵματος, ἵν' ᾖ ὅτι μέλλουσιν οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλους ἀναιρεῖν. 683. ἀσυμπαθέσιν, ἀναλγήτοις (Gl.). 684. λέγουσα κέρδος: κέρδος μοι ὑποτιθεμένη τὸ προτερῆσαι ἀποκτείναντα, ἢ ὑστερῆσαι.

---

673. μέμοναϲ (η scr. m[1] super ο) M. μήτι σε recc.: μήτισσε | M. 674. δορὶ μάργοϲ M, corr. in δορίμαργοϲ m[1]. ἄτα (η scr. m) M. φερέτω | M. 675. ἔκβαλ' mut. in ἔκβαλλ' M. 679. ἐξοτρύνει | (ἐπ scr. m[1]) M. 680. ἀνδροηλασίαν M, η in κ mutavit et τ super λ scripsit m[1]. 681. θεμιϲοῦ (τ scr. m[1]) M. 682. ἐχθρά recc.: αἰσχρά M. τελεῖ M, τελεία m[1], τάλαιν' Wordsworth, μέλαιν' Weil. 683. ἀκλαύτοις anonymus (in marg. Ald.): ἀκλαύστοιϲ M. ἄκλαυτος Butler. ὄμμασι M.

str. 2. ΧΟ. ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλή-
σῃ βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγις ἐκ δ'
εἶσι δόμων Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.
ΕΤ. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;
antistr. 2. ΧΟ. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
λήματος ἀντροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλ-
λακτὸς ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
ΕΤ. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·

685. ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύ(νου): καλῶς γὰρ πράξας οὐ νομισθήσῃ φαῦλος. οὐ γὰρ ἡ τὴν φοβερὰν ἔχουσα αἰγίδα Ἐρινὺς εἰς τὸν οἶκον ἐκείνου εἴσεισιν (εἴσισιν m), οὗ οἱ θεοὶ θυσίας προσδέχονται, ἀντὶ τοῦ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντος. 686. εὐτυχήσας, εὖ πράξας. 687. κατὰ τῶν δόμων τοῦ ὁσίου ἀνδρός. — ὁσίου ἀνδρός, οὗ οἱ θεοὶ τὰς θυσίας δέχονται. 690. χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν: τὴν ἀπώλειαν ἡμῶν ἐν χάριτος μοίρᾳ λαμβάνουσιν· ἢ μετὰ θάνατον ἴσως εὐκλείας τευξόμεθα. ἄλλως. μετὰ θάνατον, φησίν, αἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων θαυμάζονται. τί οὖν οὐχὶ γενναῖόν τι δράσαντες ἀποθανούμεθα, τὸν Πολυνείκη ὡς ἀσεβῆ ἀνελόντες, ἀλλὰ κολακεύομεν τὸν θάνατον, καὶ οὐχὶ χωροῦμεν πρὸς αὐτόν; 692. ἐκεῖνος (m[1]). 693. ἀνατρεπτικῶς (m[1]). 696. αἱ ἀραί (Gl.).

---

685. paragraphus praefixa in M, chori notam add. m[1]. κεκλήσηι | M. 686. μελάναιγις Arnaldus: μελαναιγίσ δ' M. ἐκ δ' Weil: οὐκ M. 687. ὅτ' ἂν M, οὔτ' ἂν m. 689. paragraphus praefixa in M, Eteoclis notam add. m[1]. 691. ἂν σαίνοιμεν corr. ex ἄν σ' αἰνοῖμεν ut videtur M. 692. ζτ in marg. M. fort. παρέστακεν ἐποιδάνον. 693. ἀντροπαῖα χρονία M, ἀντροπαία χρόνια m. ἐν τροπαίᾳ Ald., ἂν τροπαίᾳ Heath, αὖ τροπαίᾳ Paley. fort. αὖ τροπαία χρονία. μεταλλακτὸσ | M. 694. θα*λωτέρωι (post α rasura unius litterae) M, θαλερωτέρωι m[1]. 696. ἐξέζεσαν M, ἐξέζεσεν recc.

ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.

ΧΟ. πιθοῦ γυναιξίν, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.
ΕΤ. λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις. οὐδὲ χρὴ μακράν.
ΧΟ. μὴ 'λθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.
ΕΤ. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
ΧΟ. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.
ΕΤ. οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
ΧΟ. ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;
ΕΤ. θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοις κακά.

str. 1. ΧΟ. πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
παναληθῆ, κακόμαντιν,
πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινὺν
τελέσαι τὰς περιθύμους

697. ὡς τοῦτο ἐν τοῖς ὕπνοις φαντασθείς, ὅτι δι' αἵματος αὐτῷ ἔσται ἡ τῶν χρημάτων διανομή. 698. μερισταί (Gl.). 700. ὧν ἄνη τις: ἀνύσιμα καὶ τελεσθῆναι δυνάμενα. 701. ἔνθα ὁ Πολυνείκης (Gl.). 703. τιμωρεῖται· ἡ ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος. 704. οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτ(ην): ἐμὲ ὁπλίτην ὄντα οὐ χρὴ στέργειν τὸ ὑμέτερον ἔπος. οὐ χρὴ γὰρ ζητεῖν περὶ ἀγαθῆς ἢ κακῆς νίκης. 707. πέφρικα τὰν ὠλε(σίοικον): δέδοικα τὴν τοὺς οἴκους ἀφανίζουσαν θεὸν Ἐρινύν, οὐδὲν ἔχουσαν θεοῖς ὅμοιον. πᾶς γὰρ θεὸς ἀγαθοποιός. — ἃ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο, καὶ γέγονε (m[1]). 708. θεοὶ γὰρ δοτῆρες ἐάων (cfr. Hom. ϑ 325). 709. παναληθῆ, κακόμα(ντιν): τὴν ἐπὶ κακοῖς ἀληθεύουσαν. ἃ γὰρ εἶπεν νύκτωρ, ταῦτα ἐγένετο. 711. ἣν ἐπηύξατο Οἰδίπους τελέσαι τὰς ἀράς.

---

698. δοτήρι•• (ο factum ex ω) M, δοτήριοι m, ΔΛ super δο scripsit m[1]. 699. πιθοῦ Blomfield: πείθου M. 700—703, item 706 sq. paragraphi praefixae in M. 700. τίς M, τὶσ superscr. m[1]. 706. ἐκφύγοισ (οι superscr. m[1]) M. 709. πανἀληθεῖ mut. in παναληθῆ M.

κατάρας Οἰδιπόδα βλαψίφρονος·
παιδολέτωρ δ' ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.
antistr. 1. *ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ*
Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος,
κτεάνων χρηματοδαίτας
πικρός, ὠμόφρων σίδαρος,
χθόνα ναίειν διαπήλας,
ὁπόσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.
str. 2. *ἐπειδὰν αὐτοκτόνως*

713. *παιδολέτωρ δ' ἔρις: ταῦτα παρορμᾷ. δῆλον δὲ ὅτι ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τὰ παιδία ἀναιρεῖται. ὑποκοριστικῶς δὲ τὴν Ἐρινὺν Ἔριν εἶπεν.* 714. *ξένος δὲ κλήροις ἐπινωμᾷ: ποιητικῶς πάνυ ταῦτα ὁ Αἰσχύλος. τὸν γὰρ Χαλυβαϊκὸν* (*Χαλυβδικὸν* Dindorf) *καὶ Σκυθικὸν σίδηρον φησὶ ταῦτα πράττειν. σεσωματοποίηκεν γὰρ τὸν σίδηρον, ὃν φησιν οὕτως ταῦτα κινεῖν κατὰ τῶν παίδων τῶν τὰ χρήματα δάσασθαι βουλομένων καὶ διὰ ταῦτα πολεμούντων. οὕτως οὖν, φησί, μερίζει τοῖς παισὶ τούτοις καὶ ὥσπερ ἀποκληροῖ οὐχὶ πεδία* (*παιδία* m, *ε* superscr. m[1]) *μεγάλα, ἀλλὰ παντελῶς μικρά, δυνάμενα μόνα αὐτῶν τὰ σώματα χωρῆσαι πεπτωκότα. ὅταν μέντοι αὐτοὺς κτάνωσι καὶ ἡ πατρῴα αὐτῶν κόνις πίῃ τὸ αἷμα, τίς ἂν τὸ μύσος αὐτῶν ἀποκαθάρῃ; ἤ, ὅταν ὁ ἕτερος ἀποκτείνας αὐτὸς ζήσῃ* (*ζήσει* m), *τίς αὐτὸν καθάρῃ τοῦ μύσους; ἐάν, φησίν, ἡ πατρία γῆ πίῃ τὸ αὐτῶν αἷμα. ἔνθεν καὶ αὐτόχθονας φαμέν. — μερ . . .* (*μερίζει?*) (Gl. m[1]). 718. *ἐπικληρώσας* (Gl. m[1]). 719. *τάφου μοῖραν ἀπομερίσας αὐτοῖς. — ἐπικεκληρωμένον* (Gl. m[1]).

---

712. *Οἰδιπόδα βλαψίφρονος* Triclinius: *βλαψίφρονοσ οἰδιπόδᾱ* M.

713. *δ' ἐρισ δ' ὀτρύνει* M, *δ' ἔρᾶδ'* (*ις* superscr.) *ὀτρύνει* m[1]. 714. *κλήροισ* (*ι* in rasura ex *υ* quae manus fecerit, non liquet) M. 714. *ἐπινωμᾶν* M, *ἐπινωμᾶι* m. 716. *κτεάνω** M, *κτεάνων* m[1]. 719. *φθιμένοισι* M. 720. in marg. *ζτ* M. 721. *αὐτοκτόνως* Triclinius: *αὐτοκτόνωσιν* M, *αὐτοὶ κτάνωσιν* m[1].

αὐτοδάικτοι θάνωσι,
καὶ χθονία κόνις πίῃ
μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,
τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,
τίς ἄν σφε λούσειεν; ὦ πόνοι δόμων
νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.
antistr. 2. παλαιγενῆ γὰρ λέγω
παρβασίαν ὠκύποινον·
αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει,
Ἀπόλλωνος εὖτε Λάιος
βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις
θνᾄσκοντα γέννας ἄτερ σῴζειν πόλιν,

722. αὐτοὶ ἑαυτοὺς φονεύσαντες. τῷ ἑαυτῶν σιδήρῳ ἑαυτοὺς τρώσαντες. 725. τίς ἂν εὑρεθείη; τίς αὐτοὺς ἐκλύσει τοῦ τοιούτου μιάσματος; (Gl.). 728. τὴν παλαιὰν παράβασιν. παρέβη γὰρ τὸν χρησμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. 729. τὴν ὀξέως μετελθοῦσαν αὐτόν (Gl. m[1]). 730. γενεάν (m[1]). — Λαΐου, Οἰδίποδος, Ἐτεοκλέους. — διὰ μέσου (m[1]). 731. Ἀπόλλωνος εὖτε Λάϊος: τὸ φιλάνθρωπον τοῦ θεοῦ ἐμφαίνεται διὰ τούτου. ὅταν, φησίν, ὁ Ἀπόλλων τρὶς εἴπῃ τῷ Λαΐῳ »μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα, ἐπεὶ κτενεῖ σε ὁ φύς« (Eurip. Phoen. 18 sq.). αὐτὸς δὲ παρωσάμενος τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολάς, ὑπὸ τῶν ἡδονῶν αὐτοῦ καταkρατηθεὶς συνῆλθεν τῇ Ἰοκάστῃ. τὸ δὲ ἑξῆς, εὖτε Λάϊος κρατηθεὶς ὑπὸ τῶν αὐτῷ φίλων ἡδονῶν· ἢ ἀντὶ τοῦ τῆς γυναικός. κρεῖσσον (κρείσσω schol. rec.) γὰρ τὰ πάθη τῶν λογισμῶν. 732. τὸ φιλάνθρωπον τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ τρὶς ἐμφαίνει. 734. σωθήσεται γὰρ οὕτως ἡ πόλις.

723. καὶ γαῖα κόνις Hermann. 725. καθαρμοὺς recc.: καθαρ•• M, καθαρμα m, ὸν super μα scripsit m[1]. 727. παλαιοῖσι recc.: παλαιοῖσ M. συμμιγεισ (ξ scr. super σ m) M. 729. παρβασίαν Porson: παραβασίαν M. ὠκύπονον M, ι inseruit M vel m. 732—34. βία (βίαι m) . . μεσομφάλοισ | . . θνά•σκοντα (H scr. m) | . . σώζειν πόλιν M.

str. 3. κρατηθεὶς ἐκ φίλων ἀβουλιᾶν
ἐγείνατο μὲν μόρον αὑτῷ,
πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
ὅστε ματρὸς ἁγνὰν
σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
ῥίζαν αἱματόεσσαν
ἔτλα· παράνοια συνᾶγε
νυμφίους φρενώλεις.
antistr. 3. κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει,
τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύ-
μναν πόλεως καχλάζει.
μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
τείνει πύργος ἐν εὔρει.

735. οἷς ἐκοινώσατο τὸν χρησμόν. 740. ὑπερβατόν, σπείρας ῥίζαν αἱματόεσσαν (Gl.). 741. ἔτλα, παρ' ἀνοίᾳ: ἔτλη δὲ ἀγνοίᾳ συναγαγεῖν τοὺς γάμους ὁ τὰς φρένας βλαβείς. ἡ δὲ ἄγνοια, φησί, τὰς φρένας ἀπολλύουσα συνήγαγεν. 742. γάμους (Gl.). 743. κακῶν δ' ὥσπερ θά(λασσα): τὰ κακὰ ὥσπερ θαλάσσῃ ἔοικεν, καὶ τὰ μὲν ἐπὶ Λαΐου γέγονε, τὰ δὲ ἐπὶ Οἰδίποδος, τὰ δὲ νῦν· ἅτινα βρέμει περὶ τὸ ἄκρον τῆς πόλεως. 744. »πρὸ μέν τ' ἄλλα, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα« (Hom. *N* 799). — τὸ μὲν πίτνον: οὕτως λέγει, τὸ μὲν πίπτει, τὸ δὲ διεγείρεται, τὸ δὲ περὶ τὴν ναῦν προσρήγνυται. 747. μεταξὺ δ' ἀλκά: μεταξὺ δὲ ἡμῶν δι' ὀλίγου ἐστὶν ἡ τῶν πολεμίων δύναμις τῆς ἡμετέρας, καὶ τὸ διάστημα ὁ πύργος ὁ διείργων ἐστίν. 748. ἐν πλάτει, ἐν μεταιχμίῳ (Gl.).

---

735. κρατηθεὶς Pauwio auctore Porson: κρατηθεὶσ δ' M. ἀβουλιᾶν Dindorf: ἀβουλίαν M. 736. ἐγείνατο recc.: γείνατο M. 738. ματρὸσ M, μὲν πρὸσ in marg. m[1]. 741. ἔτλη (α superscr.) M (superscr. m). παράνοία ut videtur M, παράνοιαι m. σύναγε M, συνάγαγε m[1]. 742. φρενώλησ (εισ scr. m[1]) M. 745. πρύμναν | M. In marg. ζτ M. 747. μεταξὺ ex interpretamento ortum videtur (ἀλκὰ δὲ ⏑̄ ⏑ ⏑ ὀλίγῳ).

εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν·
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φύει,
ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

antistr. 3. ΧΟ. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
ἡμετέρας τελεῖθ', ὡς πόλις εὐτυχῇ,
δορίπονα κάκ' ἐκτρέπον-
τες γᾶς ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν
βαλὼν Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ.

ΑΓ. τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἵας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας,

605. εἰ φύει ἀλήθειαν τὸ μάντευμα, παρέπεται καρπός, εἰ ταῖς τοῦ Ἀπόλλωνος μαντείαις τέλος ἔνι. 606. παραδιαζευκτικὸς ἀντὶ τοῦ καί, καὶ λέγειν τὰ καίρια. 607. περιφραστικῶς τὸν Λασθένη τὸν ἰσχυρόν. 614. ἐπιτελεῖτε ὅπως εὐτυχῇ, τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου κακὰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τοὺς ἐπελθόντας τρέποντες. 616. ἀποβαλὼν δὲ αὐτοὺς ὁ Ζεὺς ἔξω τῶν τειχῶν διαφθερεῖ ἐν (l. διαφθείρειεν) κεραυνῷ ἐπὶ ταῖς πύλαις. 618. ζ̄ (i. e. ἕβδομος) ὁ Πολυνείκης (m¹).

---

606 post 611 collocat Ritschl (post 609 Weil). 609. φύει Wellauer: φύσει M, φέρει superscr. m¹. 610. οἶμα Weil. χειρὶ Hartung. 611. δορί Romahn. 613 sq. δικαίασ λιτὰσ ἡμετέρασ M, superscripsit ουσ λόγουσ ουσ m¹. 615 sq. ἐκτρέποντεσ | γᾶσ ἐπιμόλους (εἰς superscr. m¹) M, ἐκτρέποντες εἰς ἐπιμόλους Seidler. 618. τὸν πρὸς ἑβδόμαις Dindorf, fort. τὸν πύλαις ἐφ' ἑβδόμαις. 620. οἵας ἀρᾶται recc.: οἶ * (ας in litura scripsit et οἶ in οἷ mutavit m¹) γ' αρᾶται M.

πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονί,
ἁλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τὼς ἀνδρηλάτην
φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.
τοιαῦτ' ἀυτεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίους
καλεῖ πατρῴας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος
διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.
χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
Δίκη δ' ἄρ' εἶναι φησίν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει· κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
ἕξει πατρῴων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα.
σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ·
ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

622. *ἐκβοήσας* (Gl.). — *ἐπινίκιον παιᾶνα ἐπεξαλαλάξας μετὰ ἰαχῆς. οὕτως καὶ ὁ Ἴακχος λέγεται παρὰ* (*τὰς* add. m[1]) *ἰαχὰς τῶν μυουμένων.* 623. *συστῆναί σοι καὶ φονεῦσαι, ἀποθανὼν ἐγγύς.* 627. *τούτων οὖν αὐτῶν* (*ταῦτα οὖν ἀυτῶν* Kirchhoff) *βοηθοὺς γενέσθαι τοὺς θεοὺς ἐπεύχεται παντελῶς τῇ βίᾳ αὐτοῦ ὁ Πολυνείκης.* 629. *γρ. εὔθετον, ἵν' ᾖ εὐβάστακτον. θεῖναι γὰρ τὸ ἀναλαβεῖν λέγουσιν Ἀττικοί. καὶ ὅπλα ἔθεντο ἀντὶ τοῦ ἀνέλαβον. — σημείωσαι.* 631. *ὁπλίτην.* 638. *ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ ὧν ἀπήγγειλα.* 639. *περιέπειν, πεφροντικέναι.*

---

624. *τῶσ* corr. in *τὼσ* M. *ἀνδρηλατῶν* Blomfield. 628. *βία* M, *βίαι* m. 629. *εὔθετον* schol.: *εὔκυκλον* M. 634. *λέγει* recc.: *λέξει* (*έ* in rasura scripsit m) M. 635. *τ'* inseruit M, non m, ut videtur. 637. *δόκεῖ* (sed priore accentu deleto) M.

ΕΤ. ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάκρυτον ἁμὸν Οἰδίπου γένος·
ὤμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκει λέγω,
τάχ' εἰσόμεσθα τοὐπίσημ' ὅποι τελεῖ,
εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα
ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
οὔτ' ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώματος,
Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατο·
οὐδ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας,
ἢ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος

640. ὦ θεοῖς ἐπιμαινόμενε. ἐπιστρατεύῃ γὰρ πατρίδι καὶ πατρῴοις θεοῖς. 644. αὐξηθῇ (Gl.). 645. πάνυ γὰρ τὸ (*Πολυνείκης* add. Paley) ἐπώνυμον τῇ φιλονεικίᾳ. 647. οὐκ εἶπεν θεὸς ἢ ἄνθρωπος, ἀλλὰ τὰ χρυσᾶ γράμματα. 648. φλυαροῦντα. — μανίᾳ (Gl. m[1]). 651. ἀντὶ τοῦ γεννηθέντα. 653. οὐ γὰρ ἀθρόως φύεται, ἀλλὰ συλλέγεται κατ' ὀλίγον. 654. εἶδεν αὐτὸν καὶ ἐφίλησεν. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ἐν μιᾷ ἡλικίᾳ ἔπραξέ τι δίκαιον. 655. καὶ μὲν δὴ οὐδὲ ἐπὶ κακώσει τῆς πατρῴας χώρας ἐγγὺς αὐτοῦ ἔσται ἡ Δίκη. 656. αὐτήν (Gl. m[1]).

---

641. ἀμὸν ex ἀμὸν factum in M. 645. πολυνείκει (sed ει finale in litura ut videtur) M. 646. τοὐπίσημ', ὁ in litura, M. 648. συμφοίτω M, σὺν φοίτω in marg. m[1]. 653. ξυλλογῆ (σ suprascr.) M. 654. προσεῖδε ex schol. B Martini: προσεῖπε M. κοὐκ ἀπηξιώσατο Weil. 655. οὐδ' recc.: οὔτ' M. 657. ἤδητ' M, ἢ (η suprascr.) δῆτ' m[1].

Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι
αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος
κνημῖδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.

ΧΟ. μή, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένῃ
ὀργὴν ὅμοιος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον.
ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ΕΤ. εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνης ἄτερ,
ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσιν·
κακῶν δὲ κᾀσχρῶν οὔτιν' εὐκλείαν ἐρεῖς.

665. τὸν τρόπον τῷ ἀδελφῷ σου βλασφημούμενος (-ῳ schol. rec.). — ὑπὸ σοῦ. 667. πολέμους (l. πολεμίους) ἀνελεῖν (Gl.). — καθαρὸν τὸ αἷμα τῶν ἀλληλοκτονούντων ξένων ἐν πολέμοις, τὸ δ' ἀδελφοκτονεῖν ἄντικρυς φονέων ἔργον (ἐργῶν m). ὑπερβατὸν δέ ἐστιν, ἵν' ᾖ, αἷμα γὰρ τοῦτο κάθαρσιν (καθάρσιον m) οὐκ ἐπιδέχεται, ὅταν ἀδελφοὶ αὐτόκτονες (αὐτοκτόνοι Dindorf) γένωνται, καὶ οὕτως αὐτῶν ὁ θάνατος γένηται. 668. ἐκ .... (m[1]). 669. διαπαντὸς αἰσθήσεται τὸ μίασμα τοῦτο. — ἔλλειψις (Gl.). 670. εἴπερ κακὸν φέ(ροι): εἰ ὅλως τις ἀτυχεῖ, καλὸν τὸ δίχα αἰσχύνης. 671. μόνον γὰρ κέρδος: ἡ εὔκλεια· ἓν κέρδος τὸ αὐτὸν ἐκδικῆσαι ἀδικούμενον. ἐὰν δὲ ἀνεκδίκητος ἀποθάνῃ, ἕνεκά γε τῶν εἰς αὐτὸν γενομένων κακῶν καὶ αἰσχρῶν ἄδοξος. — τοῦτο γὰρ μόνον τὸ ἓν κέρδος, τὸ φέρειν κακὸν δηλονότι. τόδε κακὸν καὶ αἰσχρόν (m[1]). 672. δειλῶν.

---

658. δίκηι ante corr. M. 663. πετρῶν (eraso accentu super ε) M. 667. χεῖρας recc.: χέρασ M. 668. αὐτόκτονοσ M, αὐτοκτόνοσ m[1]. 671. ἐν M, ἓν m[1]. 672. κ' αἰσχρῶν M. εὔκλειαν M.

str. 1. ΧΟ. τί μέμονας, τέκνον; μήτι σε θυμοπλη-
θὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'
ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
ΕΤ. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
ἴτω κατ' οὖρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν
Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.
antistr. 1. ΧΟ. ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ-
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
ΕΤ. φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τελεῖ ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

677. οἷον εὐστόχως χειμαζέσθω. — ἴτω κατ' οὖρον: ἀπίτω κατ' εὐθεῖαν τοῦ Κωκυτοῦ κῦμα. οὗτος δὲ ποταμὸς εἰς Ἅιδου, οὗ πορθμεὺς ὁ Χάρων. ἐπειδὴ (l. εὐθεῖαν. — τοῦ Κωκυτοῦ κῦμα: εἰς Ἅιδου· [οὗτος δὲ ποταμὸς Ἅιδου οὗ πορθμεὺς ὁ Χάρων·] ἐπειδὴ) πᾶν τὸ γένος τὸ Λαΐου κεκλήρωται τούτῳ, ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μισηθέν. Ἀπόλλωνος δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ αὐτὸς μέν ἐστιν καθαρὸς καὶ ἀμίαντος καὶ μὴ κοινωνεῖν τῇ γυναικὶ παρήγγειλεν, οὗτοι δὲ καὶ παρήκουσαν καὶ ἐγένοντο (l. ἐγείναντο) ἀνόμως. 679. ὠμοδακής σ' ἄγαν: ἡ ἄλογος ἄγαν ἐπιθυμία παρορμᾷ ἡ πικρὸν τὸν καρπὸν ἔχουσα εἰς ταυτὸν οὖν (εἰς τὸ ἑαυτοὺς κτανεῖν Heimsoeth) τοὺς ἄνδρας ἀδίκου ἕνεκεν αἵματος, ἵν' ᾖ ὅτι μέλλουσιν οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλους ἀναιρεῖν. 683. ἀσυμπαθέσιν, ἀναλγήτοις (Gl.). 684. λέγουσα κέρδος: κέρδος μοι ὑποτιθεμένη τὸ προτερῆσαι ἀποκτείναντα, ἢ ὑστερῆσαι.

673. μέμονασ (η scr. m[1]) M. μήτι σε recc.: μήτισσε | M. 674. δορὶ μάργοσ M, corr. in δορίμαργοσ m[1]. ἄτα (η scr. m) M. φερέτω | M. 675. ἔκβαλ' mut. in ἔκβαλλ' M. 679. ἐξοτρύνει | (ἐπ scr. m[1]) M. 680. ἀνδροηλασίαν M, η in κ mutavit et τ super λ scripsit m[1]. 681. θεμιςοῦ (τ scr. m[1]) M. 682. ἐχθρά recc.: αἰσχρά M. τελεῖ M, τελεία m[1], τάλαιν' Wordsworth, μέλαιν' Weil. 683. ἀκλαύτοις anonymus (in marg. Ald.): ἀκλαύστοισ M. ἄκλαυτος Butler. ὄμμασι M.

str. 2. ΧΟ. ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλή-
σῃ βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγις ἐκ δ'
εἶσι δόμων Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.
ΕΤ. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;
antistr. 2. ΧΟ. νῦν ὅτε σοι παρέσταχεν· ἐπεὶ δαίμων
λήματος ἀντροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλ-
λακτὸς ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
ΕΤ. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·

685. ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύ(νου): καλῶς γὰρ πράξας οὐ νομισθήσῃ φαῦλος. οὐ γὰρ ἡ τὴν φοβερὰν ἔχουσα αἰγίδα Ἐρινὺς εἰς τὸν οἶκον ἐκείνου εἴσεισιν (εἴσισιν m), οὗ οἱ θεοὶ θυσίας προσδέχονται, ἀντὶ τοῦ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντος. 686. εὐτυχήσας, εὖ πράξας. 687. κατὰ τῶν δόμων τοῦ ὁσίου ἀνδρός. — ὁσίου ἀνδρός, οὗ οἱ θεοὶ τὰς θυσίας δέχονται. 690. χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν: τὴν ἀπώλειαν ἡμῶν ἐν χάριτος μοίρᾳ λαμβάνουσιν· ἢ μετὰ θάνατον ἴσως εὐκλείας τευξόμεθα. ἄλλως. μετὰ θάνατον, φησίν, αἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων θαυμάζονται. τί οὖν οὐχὶ γενναῖόν τι δράσαντες ἀποθανούμεθα, τὸν Πολυνείκη ὡς ἀσεβῆ ἀνελόντες, ἀλλὰ κολακεύομεν τὸν θάνατον, καὶ οὐχὶ χωροῦμεν πρὸς αὐτόν; 692. ἐκεῖνος (m[1]). 693. ἀνατρεπτικῶς (m[1]). 696. αἱ ἀραί (Gl.).

---

685. paragraphus praefixa in M, chori notam add. m[1]. κεκλήσηι | M. 686. μελάναιγις Arnaldus: μελαναιγίσ δ' M. ἐκ δ' Weil: οὐκ M. 687. ὅτ' ἂν M, οὔτ' ἂν m. 689. paragraphus praefixa in M, Eteoclis notam add. m[1]. 691. ἂν σαίνοιμεν corr. ex ἄν σ' αἰνοῖμεν ut videtur M. 692. ζτ in marg. M. fort. παρέσταχεν ἐποιδάνον. 693. ἀντροπαῖα χρονία M, ἀντροπαία χρόνια m. ἐν τροπαίᾳ Ald., ἂν τροπαίᾳ Heath, αὖ τροπαίᾳ Paley. fort. αὖ τροπαία χρονία. μεταλλακτὸσ | M. 694. θα*λωτέρωι (post α rasura unius litterae) M, θαλερωτέρωι m[1]. 696. ἐξέζεσαν M, ἐξέζεσεν recc.

ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.

ΧΟ. πιθοῦ γυναιξίν, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.
ΕΤ. λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις. οὐδὲ χρὴ μακράν.
ΧΟ. μὴ 'λθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.
ΕΤ. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
ΧΟ. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.
ΕΤ. οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
ΧΟ. ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;
ΕΤ. θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοις κακά.

str. 1. ΧΟ. πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
παναληθῆ, κακόμαντιν,
πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινὺν
τελέσαι τὰς περιθύμους

697. ὡς τοῦτο ἐν τοῖς ὕπνοις φαντασθείς, ὅτι δι' αἵματος αὐτῷ ἔσται ἡ τῶν χρημάτων διανομή. 698. μερισταί (Gl.). 700. ὧν ἄνη τις: ἀνύσιμα καὶ τελεσθῆναι δυνάμενα. 701. ἔνθα ὁ Πολυνείκης (Gl.). 703. τιμωρεῖται· ἢ ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος. 704. οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτ(ην): ἐμὲ ὁπλίτην ὄντα οὐ χρὴ στέργειν τὸ ὑμέτερον ἔπος. οὐ χρὴ γὰρ ζητεῖν περὶ ἀγαθῆς ἢ κακῆς νίκης. 707. πέφρικα τὰν ὠλε(σίοικον): δέδοικα τὴν τοὺς οἴκους ἀφανίζουσαν θεὸν Ἐρινύν, οὐδὲν ἔχουσαν θεοῖς ὅμοιον. πᾶς γὰρ θεὸς ἀγαθοποιός. — ἃ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο, καὶ γέγονε (m^{1}). 708. θεοὶ γὰρ δοτῆρες ἐάων (cfr. Hom. θ 325). 709. παναληθῆ, κακόμα(ντιν): τὴν ἐπὶ κακοῖς ἀληθεύουσαν. ἃ γὰρ εἶπεν νύκτωρ, ταῦτα ἐγένετο. 711. ἣν ἐπηύξατο Οἰδίπους τελέσαι τὰς ἀράς.

---

698. δοτήρι•• (ο factum ex ω) M, δοτήριοι m, ΔΑ super δο scripsit m^{1}. 699. πιθοῦ Blomfield: πείθου M. 700—703, item 706 sq. paragraphi praefixae in M. 700. τίς M, τίσ superscr. m^{1}. 706. ἐκφύγοισ (οι superscr. m^{1}) M. 709. πανάληθεῖ mut. in παναληθῆ M.

κατάρας Οἰδιπόδα βλαψίφρονος·
παιδολέτωρ δ' ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.
antistr. 1. *ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ*
Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος,
κτεάνων χρηματοδαίτας
πικρός, ὠμόφρων σίδαρος,
χθόνα ναίειν διαπήλας,
ὁπόσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.
str. 2. *ἐπειδὰν αὐτοκτόνως*

713. *παιδολέτωρ δ' ἔρις*: *ταῦτα παρορμᾷ. δῆλον δὲ ὅτι ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τὰ παιδία ἀναιρεῖται. ὑποκοριστικῶς δὲ τὴν Ἐρινὺν Ἔριν εἶπεν.* 714. *ξένος δὲ κλήροις ἐπινωμᾷ*: *ποιητικῶς πάνυ ταῦτα ὁ Αἰσχύλος. τὸν γὰρ Χαλυβαϊκὸν* (*Χαλυβδικὸν* Dindorf) *καὶ Σκυθικὸν σίδηρον φησὶ ταῦτα πράττειν. σεσωματοποίηκεν γὰρ τὸν σίδηρον, ὅν φησιν οὕτως ταῦτα κινεῖν κατὰ τῶν παίδων τῶν τὰ χρήματα δάσασθαι βουλομένων καὶ διὰ ταῦτα πολεμούντων. οὕτως οὖν, φησί, μερίζει τοῖς παισὶ τούτοις καὶ ὥσπερ ἀποκληροῖ οὐχὶ πεδία* (*παιδία* m, *ε* superscr. m[1]) *μεγάλα, ἀλλὰ παντελῶς μικρά, δυνάμενα μόνα αὐτῶν τὰ σώματα χωρῆσαι πεπτωκότα. ὅταν μέντοι αὐτοὺς κτάνωσι καὶ ἡ πατρῴα αὐτῶν κόνις πίῃ τὸ αἷμα, τίς ἂν τὸ μύσος αὐτῶν ἀποκαθάρῃ; ἤ, ὅταν ὁ ἕτερος ἀποκτείνας αὐτὸς ζήσῃ* (*ζήσει* m), *τίς αὐτὸν καθάρῃ τοῦ μύσους; ἐάν, φησίν, ἡ πατρία γῆ πίῃ τὸ αὐτῶν αἷμα. ἔνθεν καὶ αὐτόχθονας φαμέν. — μερ . . .* (*μερίζει?*) (Gl. m[1]). 718. *ἐπικληρώσας* (Gl. m[1]). 719. *τάφου μοῖραν ἀπομερίσας αὐτοῖς. — ἐπικεκληρωμένον* (Gl. m[1]).

---

712. *Οἰδιπόδα βλαψίφρονος* Triclinius: *βλαψίφρονοσ οἰδιπόδᾱ* M.

713. *δ' ἐρισ δ' ὀτρύνει* M, *δ' ἔρᾶδ'* (ις superscr.) *ὀτρύνει* m[1]. 714. *κλήροισ* (*ι* in rasura ex *υ* quae manus fecerit, non liquet) M. 714. *ἐπινωμᾶν* M, *ἐπινωμᾶι* m. 716. *κτεάνω** M, *κτεάνων* m[1]. 719. *φθιμένοισι* M. 720. in marg. *ζτ* M. 721. *αὐτοκτόνως* Triclinius: *αὐτοκτόνωσιν* M, *αὐτοὶ κτάνωσιν* m[1].

αὐτοδάικτοι θάνωσι,
καὶ χθονία κόνις πίῃ
μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,
τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,
τίς ἄν σφε λούσειεν; ὦ πόνοι δόμων
νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

antistr. 2. παλαιγενῆ γὰρ λέγω
παρβασίαν ὠκύποινον·
αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει,
Ἀπόλλωνος εὖτε Λάιος
βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις
θνᾄσκοντα γέννας ἄτερ σῴζειν πόλιν,

722. αὐτοὶ ἑαυτοὺς φονεύσαντες. τῷ ἑαυτῶν σιδήρῳ ἑαυτοὺς τρώσαντες. 725. τίς ἂν εὑρεθείη; τίς αὐτοὺς ἐκλύσει τοῦ τοιούτου μιάσματος; (Gl.). 728. τὴν παλαιὰν παράβασιν. παρέβη γὰρ τὸν χρησμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. 729. τὴν ὀξέως μετελθοῦσαν αὐτόν (Gl. m[1]). 730. γενεάν (m[1]). — Λαΐου, Οἰδίποδος, Ἐτεοκλέους. — διὰ μέσου (m[1]). 731. Ἀπόλλωνος εὖτε Λάϊος: τὸ φιλάνθρωπον τοῦ θεοῦ ἐμφαίνεται διὰ τούτου. ὅταν, φησίν, ὁ Ἀπόλλων τρὶς εἴπῃ τῷ Λαΐῳ »μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα, ἐπεὶ κτενεῖ σε ὁ φύς« (Eurip. Phoen. 18 sq.). αὐτὸς δὲ παρωσάμενος τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολάς, ὑπὸ τῶν ἡδονῶν αὐτοῦ καταχρατηθεὶς συνῆλθεν τῇ Ἰοκάστῃ. τὸ δὲ ἑξῆς, εὖτε Λάϊος κρατηθεὶς ὑπὸ τῶν αὐτῷ φίλων ἡδονῶν· ἢ ἀντὶ τοῦ τῆς γυναικός. κρεῖσσον (κρείσσω schol. rec.) γὰρ τὰ πάθη τῶν λογισμῶν. 732. τὸ φιλάνθρωπον τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ τρὶς ἐμφαίνει. 734. σωθήσεται γὰρ οὕτως ἡ πόλις.

---

723. καὶ γαῖα κόνις Hermann. 725. καθαρμοὺς recc.: καθαρ•• M, καθαρμα m, ὸν super μα scripsit m[1]. 727. παλαιοῖσι recc.: παλαιοῖσ M. συμμιγεισ (ξ scr. super σ m) M. 729. παρβασίαν Porson: παραβασίαν M. ὠκύπονον M, ι inseruit M vel m. 732—34. βία (βίαι m) . . μεσομφάλοισ | . . θνά•σκοντα (H scr. m) | . . σώζειν πόλιν M.

str. 3. κρατηθεὶς ἐκ φίλων ἀβουλιᾶν
ἐγείνατο μὲν μόρον αὑτῷ,
πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
ὅστε ματρὸς ἁγνὰν
σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
ῥίζαν αἱματόεσσαν
ἔτλα· παράνοια συνᾶγε
νυμφίους φρενώλεις.

antistr. 3. κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει,
τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύ-
μναν πόλεως καχλάζει.
μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
τείνει πύργος ἐν εὔρει.

735. οἷς ἐκοινώσατο τὸν χρησμόν. 740. ὑπερβατόν, σπείρας ῥίζαν αἱματόεσσαν (Gl.). 741. ἔτλα, παρ' ἀνοία: ἔτλη δὲ ἀγνοίᾳ συναγαγεῖν τοὺς γάμους ὁ τὰς φρένας βλαβείς. ἡ δὲ ἄγνοια, φησί, τὰς φρένας ἀπολλύουσα συνήγαγεν. 742. γάμους (Gl.). 743. κακῶν δ' ὥσπερ θά(λασσα): τὰ κακὰ ὥσπερ θαλάσσῃ ἔοικεν, καὶ τὰ μὲν ἐπὶ Λαΐου γέγονε, τὰ δὲ ἐπὶ Οἰδίποδος, τὰ δὲ νῦν· ἅτινα βρέμει περὶ τὸ ἄκρον τῆς πόλεως. 744. »πρὸ μέν τ' ἄλλα, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα« (Hom. *N* 799). — τὸ μὲν πίτνον: οὕτως λέγει, τὸ μὲν πίπτει, τὸ δὲ διεγείρεται, τὸ δὲ περὶ τὴν ναῦν προσρήγνυται. 747. μεταξὺ δ' ἀλκά: μεταξὺ δὲ ἡμῶν δι' ὀλίγου ἐστὶν ἡ τῶν πολεμίων δύναμις τῆς ἡμετέρας, καὶ τὸ διάστημα ὁ πύργος ὁ διείργων ἐστίν. 748. ἐν πλάτει, ἐν μεταιχμίῳ (Gl.).

---

735. κρατηθεὶς Pauwio auctore Porson: κρατηθεὶσ δ' M. ἀβουλιᾶν Dindorf: ἀβουλίαν M. 736. ἐγείνατο recc.: γείνατο M. 738. ματρὸσ M, μὲν πρὸσ in marg. m[1]. 741. ἔτλη (ˑαˑ superscr.) M (superscr. m). παράνοία ut videtur M, παράνοιαι m. σύναγε M, συνάγαγε m[1]. 742. φρενώλησ (εισ superscr.) (εισ scr. m[1]) M. 745. πρύμναν | M. In marg. ζτ M. 747. μεταξὺ ex interpretamento ortum videtur (ἀλκὰ δὲ _ ∪ ∪ ὀλίγῳ).

δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
μὴ πόλις δαμασθῇ.
str. 4. τέλειαι γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν
βαρεῖαι καταλλαγαί· τὰ δ' ὀλοὰ
πενομένους παρέρχεται,
πρόπρεμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν
ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.
antistr. 4. τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν
θεοὶ καὶ ξυνέστιοι πόλεος ὁ
πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν,
ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον,

751. *τέλεια γὰρ παλαιφ(άτων)*: τὸ τέλεια ἀντὶ τοῦ τέλειαι· ὑφῆκεν δὲ τὸ ῑ διὰ τὸ μέτρον. 752. *βαρεῖαι καταλλα(γαί)*: δυσχερὲς τὸ φιλιωθῆναι αὐτοὺς διὰ τὰς κατάρας. 752. *τὰ δ' ὀλοά*: τὰ δὲ δεινὰ τελούμενα οὐ παρέρχεται ἡμῶν. 753. οὐχ ἵσταται (m[1]). 754. *πρόπρυμνα δ' ἐκβολ(ῶν)*: ὅταν δὲ παχυνθῶσιν οἱ ἄνδρες τῷ ὄλβῳ, τότε ὅλου τοῦ φόρτου ἐκβολὴν ποιοῦνται. τοῦτο δὲ πρὸς Ἐτεοκλέα. ἐκβολῶν δέ, τῶν ὑβριστῶν, οἷον δι' ἐκβολῆς ὑβριζόντων. 755. φρονίμων (m[1]). 757. παρὰ τοῦτο οὖν (παρὰ τὸ »ἦν Oberdick) Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ« (Eur. frg. 157). 759. *πολύβοτός τ' αἰών*: ὁ ὑπὸ πολλῶν ἐμβατευόμενος ἀνδρῶν. ἢ ὁ ἐπιπολὺ ἐκτεινόμενος. 760. *ὅσον τότ' Οἰδίπουν τῖον*: ὅσον θαυμασθῆναι καὶ δοξασθῆναι ἐποίησαν. καὶ Εὐριπίδης »(adde ἦν) Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ«. ἀναρπαξάνδραν δὲ τὴν ἀναρπάξασαν πολλοὺς τῶν ἀνδρῶν. — κακὴν μοῖραν (762). — μεταπλασμὸς τοῦ ἀναρπάξανδρος.

---

749. *συμβαλεῦσι* M, *σὺν βασιλεῦσι* m[1]. 751. *τέλεια*͙ M, literae *α* et rasurae amplius *α* superstruxit et *οι* super *α* scr. m[1]. *ἀρᾶν* Bothe: *ἀραι* M. 753. *πενομένους* Buecheler: *πελόμεν'* (*τελόμεν'* m[1]) *οὐ* M. 754. *πρόπρεμνα* scripsi: *πρόπρυμνα* M. — *ἐκβολῶν* M, *ῶ* in *ά* mutavit m[1], supra *ο* aliquid erasum et scripsit *ῶν* manus alia rec. 758. scribendum *ὀθνεῖοι ξυνέστιοι*. — *πόλεος ὁ* Dindorf: *πόλεωσ* M. 759. *πολύβατος* ex schol. Blomfield. *ἀγὼν* Weil. 760. *τῖον* (accent. ex corr.) M.

τὰν ἁρπαξάνδραν
κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

str. 5. ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
μαινομένᾳ κραδίᾳ
δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
πατροφόνῳ χερὶ τῶν
κρεισσοτέκνων ὀμμάτων ἐπλάγχθη·

antistr. 5. τέκνοισιν δ' ἀρὰς
ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς,
αἰαῖ, πικρογλώσσους ἀράς,
καί σφε σιδαρονόμῳ
διὰ χερί ποτε λαχεῖν

763. *ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων: ἐπεὶ ἔμφρων ἐγένετο, ἐπεὶ συνῆκεν ὃ ἔπραξεν κατὰ τῆς μητρός. εὐδαίμων γὰρ ἦν κατὰ πάντα πρὸ τοῦ μάθῃ* (*μαθεῖν* schol rec.) *τὸ μητρομίξιον. δίδυμα δὲ κακὰ ἔφη τὸ τῶν δύο ὀφθαλμῶν στερηθῆναι. ἓν γὰρ κακὸν τὸ ἑνὸς στερηθῆναι, δύο δὲ τὸ ἀμφοτέρων· ἢ τοὺς περὶ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκη γεννήσας, οἳ ἦσαν τῶν ὀφθαλμῶν κρείσσονες. ὀμμάτων δ' ἐπλάγχθη ἀντὶ τοῦ ἐστερήθη τῶν κρειττόνων ὀμμάτων. λέγει δὲ τῶν περὶ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην* (l. *ἢ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκη γεννήσας.* 769. *λέγει τῶν περὶ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, οἳ ἦσαν . . κρειττόνων ὀμμάτων*). 768. *τῇ τὸν πατέρα φονευσάσῃ χειρί* (Gl.). 769. *ἐχωρίσθη* (Gl.). 771. *ἐπικότους τροφάς: ἐπιβλαβεῖς δὲ ἐντολὰς περὶ τροφῶν ἐφῆκεν αὐτοῖς.* 773. *καί σφε σιδαρονόμῳ: καὶ τοῦτο ἐπηράσατο διὰ σιδήρου αὐτοὺς τὴν οὐσίαν κτήσασθαι.*

---

761. *τὰν ἁρπαξάνδραν* Butler et Hermann: *ἀναρπαξάνδραν* M. 764. *ἔγεντο* Arnaldus. 766. *κραδίᾳ* Turnebus: *καρδίαι* M. 767. *ἐτέλεσαν* mut. in *ἐτέλεσεν* M. 769. *κρείσσω τέκνων* M, *κρεισσοτέκνων* m. *ὀμμάτων* Burton: *δ' ἀπ' ὀμμάτων* M (*δ' ὀμμάτων* rec., *ἀπ' ὀμμάτων* recc.). 770. *τέκνοισιν δ' ἀρὰς* Hermann: *τέκνοισ δ' ἀραίασ* M. 771. *τροφὰσ* M (*τροφᾶς* rec.) 774. *διὰ χερί* Porson: *διαχειρίαι* M.

κτήματα· νῦν δὲ τρέω
μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς.

ΑΓ. θαρσεῖτε, παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.
πόλις πέφευγεν ἥδε δούλιον ζυγόν·
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάσματα,
πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου
πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.
καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἓξ πυλώμασιν·
τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας
ἄναξ Ἀπόλλων εἷλετ', Οἰδίπου γένει
κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας.
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ πρᾶγμα νεόκοτον πόλει πλέον;

776. ἡ κάμπτουσα τῶν κολαζομένων τοὺς πόδας. οἱονεὶ ἡ συμποδίζουσα καὶ μὴ ἐῶσα φυγεῖν. 777. θαρσεῖτε, παῖδες: ἄγγελος ὁ καὶ πρότερον ἀπαγγείλας περὶ τῆς τῶν Ἀργείων ἐφόδου, οὗτος καὶ νῦν ἀπαγγέλλει τὴν ἀδελφοκτονίαν. συγγενεῖς, ἢ δειλαί, ὑπὸ μητέρων ἁπλῶς (ἁπαλῶς Vict.) τραφεῖσαι. 779. τὰ παλαιὰ αὐτῶν κομπάσματα (Gl.). 780. πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε: ἀλληγορεῖ πάλιν, καὶ λέγει ὅτι πολλῶν προσβαλόντων τῇ πόλει οὐδεὶς εἰς αὐτὴν εἰσέπεσεν. 781. τοῦ κύματος τὸ ὕδωρ. 785. τὰς δ' ἑβδόμας: ἀξιοπίστως καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν πυλῶν εἴρηκεν. ἡ γὰρ ἑβδόμη, φησί, πύλη, ἵνα τὰ μαντεύματα τοῦ Ἀπόλλωνος τὰ Λαΐῳ δοθέντα τέλος λάβῃ. ἑβδόμῃ γὰρ ἐγεννήθη Ἀπόλλων. πέπονθεν οὖν οὐχὶ αὐτὴ ἡ πύλη ἡ ἑβδόμη, ἀλλὰ ὁ φυλάττων αὐτὴν Ἐτεοκλῆς. — ἐν ἑβδόμῃ γεννηθείς. 786. ἔσωσεν. 788. νεωστὶ κατεσκευασμένον.

---

777. fort. θαρσεῖτ', ἀρίστων. 778. δούλιον rec.: δούλειον M. 779. πέπτωκεν recc.: πέπτωκεν δ' M. 783. ἐφραξάμεσθα recc: ἐφραξάμεθα M. 784. καλῶσ M, Δ' super σ adscripsit m[1].

ΑΓ. [πόλις σέσωσται· βασιλέως δ' ὁμόσποροι]
ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.
ΧΟ. τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.
ΑΓ. φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου τόκω
ΧΟ. οἳ 'γὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.
ΑΓ. οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.
ΧΟ. ἐκεῖθι κεῖσθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.
ΧΟ. οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν;
ΑΓ. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.
αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·
πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,
δισσὼ στρατηγώ, διέλαχον σφυρηλάτῳ
Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.
ἕξουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθόνα
πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι.
πόλις σέσωται· βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν
πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

793. *προεῖπον γὰρ αὐτά.* 794. *ἀμφιβόλως* (Gl.). 795. *ἐκεῖθι κῆλθον: εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ φονευθῆναι τὸν βασιλέα;* 798. *αὐτὸς δ' ἀναλοῖ: ὁ Ἀπόλλων ἀναλίσκει τὸ τοῦ Οἰδίποδος γένος.* 802. *τὴν περιουσίαν* (Gl. m[1]). 803. *ὅσον ἐνταφῆναι.*

---

789. paragraphus praefixa in M. *βασιλέωσ* M, *εἴσ* superscr. m[1]. Versum ut ex 805 illatum delevit Porson. 790. *ἄνδρες* Porson: *ἄνδρεσ* M. *χερῶν* recc.: *χειρῶν* M. *αὐτομάτων* M, *κτόνων* super *μάτων* scr. m ut videtur. 791—97. paragraphi praefixae in M. 792. *τόκω* Dindorf: *τόκοσ* M, *γένοσ* superscr. m ut videtur. 793. *οἴ ἐγὼ* M. 794. *κατεσποδημένω* Dindorf. 795. *κεῖσθον* M, *Ηλ* super *εἰσ* scr. m. Versus pro v. 793 eiciendo interponendus. 796. in marg. *ζτ* M. 796 sq. *ἠναίρονθ' ἅμα . . ἀμφοῖν ἄγαν* A Nauck. 798. nuntii nota praefixa in M. *δ'* M, *Γ* superscr. m[1]. 799. *δακρύεσθαι* (*σ* superscr. m[1]) M. 803. *ἐνταφῇ* et in marg. *ζτ* M. *χθόνα* Brunck: *χθονὸσ* M. 805. *σέσωσται* scripsi: *σεσωται* M. *βασιλέοιν* recc.: *βασιλείοιν.* 806. *γᾶν* M, *γαῖ* m[1]. fort. *ἐπαλλήλῳ.*

ΧΟ. ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους
τούσδε ῥύεσθε,
πότερον χαίρω κἀπολολύξω
πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι,
ἢ τοὺς μεγεροὺς καὶ δυσδαίμονας
ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;
οἳ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν
καὶ πολυνεικεῖς
ὤλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ.

str. ὦ μέλαινα καὶ τελεία
γένεος Οἰδίπου τ' ἀρά,
κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος.
ἔτευξα τύμβῳ μέλος

807. ὁ τρόπος ἐξοχή. »Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί« (Hom. Z 476). 810. πότερον χαίρω: φρονίμως ὁ ποιητὴς μέσην ὁδὸν ἔδραμεν, καὶ σωθείσης τῆς πόλεως ἄτοπον (ἡγεῖται add. Robort.) τὸ θρηνεῖν. καὶ »οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι« (Hom. χ 412). — μετὰ χαρᾶς παιανίσω (m[1]). 813. ἐπὶ κακῷ τεχθέντας. — ἢ τοὺς μὴ τεκνοποιήσαντας (m[1]). 814. οἳ δῆτ' ὀρθῶς: ὀρθῶς οὖν καὶ ἐπωνύμως Ἐτεοκλῆς (primum scripserat Ἐτεοκλεῖς) καὶ Πολυνείκεις ἐκλήθησαν. 817. καὶ τελεία γένεος: καὶ τελουμένη ἐπὶ τῷ γένει τοῦ Οἰδίποδος ἀρά. 819. περιπίπτει φόβος κακοῦ. 820. ἔτευξα τύμβῳ μέλος: τὸ ἑξῆς, κλύουσα αὐτοὺς δυσμόρως θανόντας ὑπὸ δορὸς ἀλλήλων ἐπιτυμβίδιον θρῆνον ἔτευξα, ὡς Θυιάς. — ἐπιτάφιον (m[1]).

---

807. πολιοῦχοι Pauw: πολισσοῦχοι M. 809. ῥύεσθαι in ῥύεσθε corr. M. 811. genuina videntur πόλεως ἀσινεῖ ◡ ◡ – – 815. ante καὶ lacunam notavit Stanley. 816. ἀσεβῆ corr. in ἀσεβεῖ M. 819. καρδίαν recc.: καρδίαι M. τ• M, ι in rasura addidit m. 819. περιπίτνει M, περιπιτνεῖ m[1]. Versuum 820—24 et 828—32 sedes permutanda videtur.

θυιάς, αἱματοσταγεῖς
νεκροὺς κλύουσα δυσμόρως
θανόντας· ἦ δύσορνις ἅ-
δε ξυναυλία δορός.
antistr. *ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπεν*
πατρόθεν εὐκταία φάτις·
βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν.
μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν·
θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.
ἰὼ πολύστονοι, τόδ' εἰρ-
γάσασθ' ἄπιστον· ἦλθε δ' αἰ-
ακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ.

Τάδ' αὐτόδηλα, προῦπτος ἀγγέλου λόγος·
διπλαῖ μέριμναι, διδυμανορέα

823. *ἦ δύσορνις ἅδε: δυσοιώνιστος γέγονεν αὐτοῖς ἡ συμφορὰ τῆς μάχης. ἐπὶ κακῷ συνῆλθον εἰς μάχην.* 825. *οὐδ' ἀπεῖπεν: οὐκ ἀπηγόρευσεν τὸ ποιῆσαι τὰ δεινὰ παρὰ* (*ἡ ἀρὰ* Kirchhoff) *Οἰδίποδος.* 827. *ἐπεὶ οὐκ ἐπείσθη Ἀπόλλωνι.* 828. *μέριμνα δ' ἀμφὶ πτό(λιν): ἡ δὲ φροντίς, ἣν ἔσχεν ὁ Λάιος περὶ τὴν μίξιν, καὶ τὰ θεσπίσματα παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς πόλεως οὐχ ἡσύχασεν, οὐκ ἀμβλύνεται, φησίν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου ὀξέως τελεῖται* (l. *βουλαί: περὶ τὴν μίξιν. — μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν: ἡ δὲ φροντίς, ἣν ἔσχεν ὁ Λάιος περὶ τῆς πόλεως, καὶ τὰ θεσπίσματα παρὰ τοῦ θεοῦ, οὐκ ἀμβλύνεται, οὐχ ἡσύχασεν, φησίν, ἀλλ' . . τελεῖται*). 829. *ἀπρακτεῖ* (Gl. m[1]). 832. *αἰακτά: θρηνητικά. — ἀλλ' ἔργῳ.* 833. *τάδ' αὐτόδηλα: αὐτὰ δὲ ταῦτα φανερά. ὁρᾷ ὁ χορὸς τὰ σώματα βασταζόμενα. — ὁμολογούμενος* (Gl.).

821. *θ*ὰσ* M, *υι* in rasura scripsit m[1]. *θυὰς ὡς* rec., cfr. schol. 820, *θυιὰς ὥς, αἱμοσταγεῖς* Heimsoeth. 822. *δυσμόρως* schol. 820 et recc.: *δυσφόρωσ* M. 823 sq. *ἁ | δε* M. 831. fort. *ἄελπτον.* 833—846 duo, ut videtur, choreutae colloquuntur. 833. *πρ*τοσ* M, *οῦπ* in rasura scr. m[1]. 834. *διπλαῖν μερίμναιν* M, corr. m. *διδύμ'* (*δίδυμ'* m) *ἀνορέα* M, *διδυμάνορα* recc.

κάκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα τέ-
λεια τὰ πάθη. τί φῶ;
Τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων
δόμων ἐφέστιοι;
Ἀλλὰ γόων, ὦ φίλαι, κατ' οὖρον
ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
τὰν ἄστονον μελάγκροκον
ναύστολον θεωρίδα,
τὰν ἀστιβῆ Ἀπόλλω-
νι, τὰν ἀνάλιον,
πάνδοχον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.
– *Ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἵδ' ἐπὶ πρᾶγος*
– *πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,*
– *θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως*
– *οἶμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων*
– *στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.*

835. *κάκ' αὐτοφόνα: ἀλληλοκτόνοι γὰρ ἐγένοντο.* 838. *ἢ τὰ κακὰ ἀπὸ τῶν κακῶν οἰκεῖ ἐν τῇδε τῇ ἑστίᾳ καὶ τοῖς οἴκοις τούτοις.* 841. *κτύπον* (Gl. m¹). 842. *τὴν μέλαν λαῖφος ἔχουσαν* (Gl. m¹). 843. *τὴν διάγουσαν τοὺς νεκρούς. — ναύστολον θεωρίδα: οὐ* (*σημείωσαι ὅτι* Heimsoeth) *τὴν τοῦ Χάρωνος ναῦν θεωρίδα εἶπεν. κυρίως δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος ἡ εἰς Δῆλον ἀπερχομένη. λέγει δὲ* (adde **ἄστονον**) *ὅτι ταύτην ὁδὸν θεωρητικὴν* (*θεωρικὴν* Dindorf) *ὥσπερ οἶδεν* (**ὁδεύει** Heimsoeth) *ὁ στόνος τὴν ἐπὶ τὸν Ἀχέροντα, τὴν ἀνήλιον, ἣν μηδὲ ἥλιος ὁρᾷ, ἢ τὴν ἀναπνοήν. ἁγνὴ γὰρ ἐκείνη ἡ εἰς Δῆλον ἀπιοῦσα. πάνδοχον δέ, ἐπεὶ πάντας δέχεται τοὺς ἀποθνήσκοντας.* 845. *ἐφερμηνευτικόν* (Gl. m¹). 847. *ἐπὶ τὸ πρᾶγμα, τουτέστιν ἐπὶ τὴν συμφορὰν αἱ ἀδελφαὶ τῶν βασιλέων.*

---

839. *γόων* recc.: *γόον* M. *οὔρων* ut videtur M, *οὖρον* m¹. 841. in marg. *ζτ* M. 842 sq. *τὰν ναύστολον μελάγκροκον θεωρίδα* Dindorf, cfr. Thom. Mag. p. 181, 10 qui ex hoc loco adfert *ναύστολον μελάγκροκον θεωρίδα.* 844. *ἀστιβεῖ* ante corr. M. 846. *ἀχανῆ* Meineke. 847—859 coryphaeus recitat. 850. *οιμα** M, *οἶμαί* m¹.

ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος
ἀχεῖν Ἀίδα τ'
ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.
ἰώ, δυσαδελφόταται πασῶν ὁπόσαι
στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

str. Ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
φίλων ἄπειστοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
πατρῴους δόμους ἑλόν-
τες μέλεοι σὺν αἰχμᾷ.
Μέλεοι δῆθ' οἳ μελέους θανάτους
ηὕροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

852. *ἡμᾶς δὲ δίκη πρότ(ερον)*: *δίκαιον ἡμᾶς προκατάρχεσθαι ὡς προακουσάσας* (*προᾳδούσας* Oberdick), *ὑπακούειν δὲ ἐκείνας*. 855. *ἔστι γὰρ καὶ παιὰν ἐπ' ἀγαθοῖς*. 856. *ἰὼ δυσαδελφότ(αται)*: *ὦ δυσαδελφύταται πασῶν παρθένων αἳ μίτρας* (*μήτρας* m) *κατὰ τὴν φθορὰν* (l. *κατὰ τὰ φάρεα*) *λύονται* (*ἐνδύονται* Heimsoeth). *ἀντὶ δὲ τῆς μίτρας* (*μήτρας* m) *καὶ ζώνης νῦν στρύφον εἶπεν*. 858. *στένομαι*: *ἀντὶ τοῦ στένω Ἀττικῶς. καὶ γὰρ ἰατρεύομαι καὶ ἀλεύομαι φασίν*. 859. *ὅτι οὐκ ἐκ ψυχῆς θρηνῶ*. 861. *ἐν κακοῖς ἀκμῆτες*. 862. *πατρῴους δόμους ἑλόντ(ες)*: *αἴτιοι τῆς ἁλώσεως γενόμενοι, πορθήσαντες, ἐρήμους ποιήσαντες τῷ ξίφει*.

---

854. *ἠχεῖν* Elmsley (*ἀχεῖν* Lachmann): *ἰαχεῖν* M. 854. 855 coniunctos habet M. 855. *ἐχθρῶν* M, *ἐχθρὸν* m[1]. *ἐπιμέλπειν* (*ἐ* ex *ι* fecit m) M. 856. *τὸ ἕτερον μέρος τοῦ χοροῦ* praescriptum in M. 860—940 sic notantur in M, ut 860, 864, 866, 878, 879 (ante *πεπλαγμένουσ*). 880. 883. 895. 899. 910 paragraphi praefixae, 900 (ante *δαϊκτὴρ*). 923 chori, 906 hemichorii, 917. 933 Ismenae, 929 Antigonae nota praescripta, 895. 896. 898 notae erasae sint, 860. 864 hemichorii notam m addiderit. 860—63 et 866—869 totus chorus, 864 sq. et 870 sq. coryphaeus habere videtur. 861. *ἄπειστοι* Hartung: *ἄπιστοι* M. 862. *δόμους πατρῴους* Schuetz. 863. *ἀλκᾶι* M, *γρ. αἰχμᾶι* m. 865. *εὕροντο* M.

antistr. Ἰὼ ἰὼ δωμάτων
ἐρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
ἰδόντες, ἤδη διήλ-
λαχθε σὺν σιδάρῳ.
Κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

str. 1. Δι' εὐωνύμων τετυμμένοι,
Τετυμμένοι δῆθ',
Ὁμοσπλάγχνων τε πλευρωμάτων
◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ –
αἰαῖ δαιμόνιοι,
αἰαῖ δ' ἀντιφόνων
θανάτων ἀραί.
Διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ

868. τὴν ἴσην μοῖραν λαχόντες. — ἤδη διήλλαχθε: ἡ διαλλαγὴ ὑμῶν οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ γέγονεν, ἀλλ' ἐπὶ ἀναιρέσει τῇ (adde μετὰ) σιδήρου. 870. κάρτα δ' ἀληθῆ: τῷ ὄντι ἡ τοῦ Οἰδίποδος Ἐρινὺς ἐτελείωσε τὰς ἐκείνου ἀρὰς κατὰ τῶν παίδων. 872. δι' εὐωνύμων: τὸ ἑξῆς, διήλλαχθε (adde τετυμμένοι) δι' εὐωνύμων. τοῦτο δὲ συμβαίνει ἐν τοῖς κατὰ τὸ ἐναντίον ἱσταμένοις. 874. ὁμοσπλάγχνων τε πλε(υρωμάτων): οἷον διαμπὰξ ἀλλήλων τὰς πλευρὰς τρώσαντες. ἑκάτερος γὰρ τῶν μονομαχούντων τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν τοῦ ἀντιπάλου τιτρώσκειν βούλεται. οἷον διὰ τῶν πλευρῶν αὐτῶν καθήκασιν (l. αὐτῶν καθείκασιν) οἱ ὁμόσπλαγχνοι. 878. διανταίαν λέγεις πλα(γάν): πληγὴν λέγεις διαμπὰξ γενομένην, καὶ ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν οἴκων. ἄμφω γὰρ ἔχει κακῶς.

867. ἐρειψίτοιχοι recc.: ἐρριψίταχοι M, ἐρριψίτοιχοι m[1]. Post 869 interpretationem οὐκ ἔτ' ἐπὶ φιλίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε in M uno versu perscriptam eiecit Triclinius. 870. καταρὰς ἤδη Burgard, fort. καταρὰς δῆθ' ἡ. 872—940. hemichoria ita alternare videntur, ut in str. et ant. eandem utrumque partem habeat. 873. δῆτα M. Post 874 lacunam notavit Lachmann. 878 sq. λέγεισ πλαγὰν (ex λέγει σπληγὰν corr. m[1]) | δόμοισι (δώμοισι ante corr.) . . σώμασιν | . . ἐνέπω (superscr. m) | M. πλαγὰν delevit Elmsley.

σώμασιν πεπλαγμένους [ἐννέπω]
ἀναυδάτῳ μένει
ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
οὐ διχόφρονι πότμῳ.
antistr. 1. Διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,
Στένουσι πύργοι,
Στένει πέδον φίλανδρον· μενεῖ
κτέανά τ' ἐπιγόνοις,
δι' ὧν αἰνομόροις,
δι' ὧν νεῖκος ἔβα
καὶ θανάτου τέλος.
Ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι
κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν.
διαλλακτῆρι δ' οὖν
ἀμεμφεία φίλοις,
οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.
str. 2. Σιδαρόπληκτοι μὲν ὧδ' ἔχουσιν,

880. ἀναυδάτῳ μένει: ἀνῄρηνται ὑπ' ἀλλήλων ἰσχύϊ μεγάλῃ καὶ ἀλαλήτῳ. — ἀκαθέκτῳ ὀργῇ. 882. οὐχ ὁμονοοῦντες (Gl.). 883. ὁ τούτων στεναγμὸς ἥψατο καὶ τῆς πόλεως. 885. μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγό(νοις): ἄλλοις ἔσται τὰ χρήματα δι' ἃ ἀπώλοντο. ἢ οὕτως, τὰ κτέανα ταῦτα, οἷον τὰ ὀνείδη, διήξει μέχρι τῶν ἐπιγόνων. κτέανα δὲ εἶπεν ὡς ἐπὶ οὐσίας, οἷον κληρονομήσουσι τῶν παθῶν οἱ παῖδες. 890. ὀξυκάρδιοι: ὀξύθυμοι ὄντες ἐμοιρήσαντο καὶ διενείμαντο τὰ κτήματα ὥστε ἴσον λαχεῖν. φησὶ δὲ τὰς ταφάς. 892. διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμε(μφία): μέμφονται δὲ οἱ φίλοι αὐτῶν τὸν διαλλακτῆρα σίδηρον ὡς μηδετέρῳ χαρισάμενον. — ἀλλὰ μέμψις (m[1]).

---

879. ἐννέπω eiecit Elmsley. 882. οὐ διχόφρονι scripsi: διχόφρονι M. 885. μενεῖ proximo versui addit M. 891. ὥσθ' M, τ super θ scripsit m[1]. ἴσον M. 892. δ' οὖν scripsi: δ' οὐκ M. 893. ἀμεμφεία Hermann: ἀμεμφία M. 895. σιδαρόπλακτοι Robortellus: σιδηρόπληκτοι M.

σιδαρόπληκτοι δὲ τοὺς μένουσι,
τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες;
τάφων πατρῴων λαχαί.
Δόμων μάλ' ἀχάεσσα τοὺς
προπέμπει δαϊκτὴρ γόος αὐ-
τόστονος, αὐτοπήμων,
δαϊόφρων, οὐ φιλογαθής, ἐτύμως
δακρυχέων ἐκ φρενός, ἃ
κλαιομένας μου μινύθει
τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

antistr. 2. Πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν
ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
ξένων τε πάντων στίχας
πολυφθόρους ἐν δαΐ.

897. *τάχ' ἄν τις εἴποι: ὡς ἀνοήτως* (l. *αἰνιγματωδῶς*) *αὐτὸ εἰπούσης ἐρωτᾷ τίνες αὐτοὺς μένουσιν.* 898. *αἱ σκαφαί·* (*ὡς* addit Vict.) *τὸ »φυτὸν ἀμφελάχαινεν«* (Hom. *ω* 241). 899. *λείπει τὸ προπομπά. — μάλ' ἠχὼ ἐπ' αὐτούς* (m[1]). 901. *αὐτόστονος: ἐν ἑαυτῷ τὸν στόνον ἔχων. ὁ δὲ γόος, φησίν, αὐτοπήμων ἐστίν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ κακὰ ἔχων καὶ τὰ πολέμια. δαΐφρων δέ, οὐκ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων.* 902. *δαΐζων τὰς φρένας* (l. *δαΐφρων δέ, δαΐζων τὰς φρένας, οὐ φιλογαθής, οὐκ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων*). 903. *ἐκ βάθους θρηνῶν* (Gl.). 905. *κλαιούσης τοὺς δύο βασιλεῖς* (Gl.). 906. *πάρεστιν εἰπεῖν: πάρεστιν ἐπ' ἀμφοτέρων τοῦτο εἰπεῖν, ὁ μὲν βασιλικῶς ἐκβαλὼν τὸν ἀδελφόν, ὁ δὲ βασιλικῶς ἐπιστρατεύσας.* 907. *ἀντίοι γενόμενοι εἴς τε Θηβαίους καὶ Ἀργείους.* 909. *μετὰ φθορᾶς ἐλθούσας* (Gl.).

Post 896 verba *τετυμμένοι δῆθ' ὁμοῦ* in M ex v. 873 sq. repetita omittunt recc. 897. *τισ* (*σ* in rasura scriptum) M. 899. *δόμων* ex interpretatione repetit Prien. *ἀχάεσσ' ἰὰ* Weil. 899—901. *δόμων προπέμπει | . . αὐτό|στονοσ . . αὐτοπήμων |* M. 902. *δαϊόφρων* Blomfield: *δαΐφρω*ν M. *οὐ* Ald.: *δ' οὐ* M. 903. *ἐκ* rec.: *δ' ἐκ* M. 905. *δυοῖν* recc.: *δοιοῖν* M. 906 sq. *πάρεστιν . . ἀθλίοισιν . . ἐρξάτην | πολίταισ |* M. *πολίτας* rec. 908. *τ' ἐπακτῶν* Meineke.

Δυσδαίμων σφιν ἡ τεκοῦσα
πρὸ πασᾶν γυναικῶν ὁπόσαι
τεκνογόνοι κέκληνται.
παῖδα τὸν αὑτᾶς πόσιν αὑτᾷ θεμένα
τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύ-
τασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις
χερσὶν ὁμοσπόροισιν.
str. 3. *Ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,*
διατομαῖς οὐ φίλαις,
ἔριδι μαινομένᾳ,
νείκεος ἐν τελευτᾷ.
Πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
ζόα φονορύτῳ
μέμικται· κάρτα δ' εἴσ' ὅμαιμοι.
πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος
ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς
θηκτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
κακὸς δατητὰς Ἄρης, ἀρὰν πατρῴ-

910. *δυσδαίμων, ὅτι ὃν ἔτεκεν ἄνδρα ἔσχεν.* 917. *ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλε(θροι): ἀδελφοὶ καὶ πανώλεθροι γεγόνασιν, ἀλλήλους διατεμόντες ἐν μαινομένῃ ἔριδι πρὸς τῷ τέλει τῆς φιλονεικίας. ἀποθανόντων γὰρ πέπαυται τὸ ἔχθος.* 921. *ἐν δὲ γαίᾳ ζοά: ἡ ζωὴ αὐτῶν κέχυται ἐν τῇ φονορρύτῳ γῇ.* 923. *τῇ συμφορᾷ. — κάρτα δ' εἴσ' ὅμαι(μοι): ὄντως ἀδελφοί εἰσι ταῖς προαιρέσεσι τοιοῦτοι ὄντες.* 924. *πικρὸς λυτὴρ νεικέ(ων): πόντιος, ὅτι οἱ Χάλυβες παράλιοί εἰσιν· ἔθνος γὰρ ἐν τῷ Πόντῳ οἱ Χάλυβες, ὅθεν ὁ σίδηρος.* (*ἐκ* addit Kirchhoff) *πυρὸς δὲ συθείς, ὅτι διὰ πυρὸς ἡ κατασκευή.* 927. *κακὸς δατητάς: πικρὸς μεριστὴς ὁ σίδηρος*

910. *δυσαίων* Dindorf. *σφ' ἁ τεκοῦσα* H Voss. 911. *προπασᾶν* M *προπασῶν* m. 913. *αὑτᾶσ* M. 914 sq. *τουσδ' . . ἀλ|λᾶλοφόνοισ* | M. 917. fort. *ὁμοσπόροις . . πανωλέθροις* (*ὁμοσπόροις . . συνωλέθροις* Meineke). 918. *ἀφίλοις* (*ἀφίλαις*) H Voss. 920. *νείκ*οσ* M, sed *νείκεοσ* primitus. 922 sq. *ζοὰ . . μέμικται* | M. *φονορύτῳ* Seidler: *φονορρύτω* M. 927. *ἴσος δατητὰς* Weil. 927 sq. *κακὸσ*

αν τιθεὶς ἀλαθῆ.
antistr. 3. Ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλεοι,
διοσδότων ἀχέων·
ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
Ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
πόνοισι γενεάν·
τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν
ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον, τετραμμένου
παντρόπῳ φυγᾷ γένους.
ἕστακε δ' Ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατή-
σας ἔληξε δαίμων.
AN. παισθεὶς ἔπαισας.

τῶν χρημάτων. ἐπειδὴ ἐπηράσατο διὰ ξιφῶν αὐτοὺς τὴν οὐσ νειμασθαι. 932. γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται: πολλὴ τῆς ἀφθονία ὑποκείσεται αὐτοῖς. ἢ οὕτως, ὑπὸ γῆς δὲ ὁ πολὺς πλοῦ αὐτοῖς κέκρυπται, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀφανείᾳ. 933. οἱ πολλὰ κακὰ ἰ τες (m[1]). 935. τελευτᾷ δ' αἶδ' ἐπηλά(λαξαν): ἐπὶ δὲ τῇ τελε αὐτῶν αἱ ἀραὶ ἐπηλάλαξαν. 936. θρηνητικὸς (θρηνιτικὸς m) ρός. — τὸν ὄρθιον καὶ εἰς μάχην παρακλητικόν (m[1]). 937. π τρόπῳ φυγᾷ γένους: οἷον οὐκ ἔτι φέρει τὰς συμφορὰς τὸ γέ ἀλλὰ δέδωκεν νῶτα τοῖς κακοῖς, τῆς δὲ ἄτης τρόπαιον ἕστηκεν. τοῦ ἰδίου (m[1]). 941. παταχθεὶς ἐπάταξας (Gl.).

. . ἀρᾶ (mut. in ἀρὰν) | πατρὸσ τιθεὶς ἀληθῆ (a supra) M. πατρῴαν Bothe. ὦ μέλεοι recc.: μέλεοι M. 930. διοδότων Bothe, διαδότων Mein 933. ἐπανθίσαντες Bothe: ἐπανθήσαντεσ M. Post 934 πόνοισι δόμουσ (δόμοισ m[1]) addit M, delevit Hermann. 935. τελευτ δ' Hermann: τελευτᾶι δ' αἶδ' M. 938. ἕσταχεν M, δ' supra ν ad M vel m. τρόπαῖον M. 941—995 sic notantur in M, ut p ter 941 et 953, quibus nota Ismenae praescripta, et praeter 963 978 sq. (978 sq. paragraphi erasae sunt) singulis versibus paragraphi p fixae sint, nisi quod 949—52, 983, 989 nota carent. Nota Antig 941 praemissa partes recte distribuere coepit Ald.

ΙΣ. σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.
ΑΝ. δορὶ δ' ἔκανες.
ΙΣ. δορὶ δ' ἔθανες.
ΑΝ. μελεόπονος.
ΙΣ. μελεοπαθής.
ΑΝ. ἴτω γόος.
ΙΣ. ἴτω δάκρυ.
ΑΝ. ΙΣ. πρόκεισαι κατακτάς.
str. *ΑΝ.* ἠέ.
ΙΣ. ἠέ.
ΑΝ. μαίνεται γόοισι φρήν.
ΙΣ. ἐντὸς δὲ καρδία στένει.
ΑΝ. ἰὼ ἰώ, πανδάκρυτε σύ.
ΙΣ. σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.
ΑΝ. πρὸς φίλου ἔφθισο.
ΙΣ. καὶ φίλον ἔκτανες.
ΑΝ. διπλᾶ λέγειν.
ΙΣ. διπλᾶ δ' ὁρᾶν.
ΑΝ. ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.

942. σὺ δ' ἔθανες: ἀνῃρέθησαν οὕτως· ὁ πλήξας ἐπλήγη, ὁ δὲ ἀποθανὼν ἀνελὼν τὸν ἕτερον ἀπέθανεν. 947 sq. ἴτω γόος, ἴτω δά(κρυα): ποτὲ πρὸς τοῦτον, ποτὲ πρὸς ἕτερον. ἴτω, κοιμάσθω καὶ ὁ ἀνελὼν τὸν ἕτερον, καὶ αὐτὸς προκείσεται, τουτέστι τέθνηκεν. 949. δηλονότι νεκρός (Gl.). 960. ἀχέων τοίων: τοῖς πάθεσιν ἀγχιστεύουσαι (ἀγχιστεύοντα schol. rec.). — ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλλότρια. — ἀχέω ἤγουν θρηνῶ (m[1]).

---

943. ἔκανες Hermann: ἔκτανεσ M. 948. δάκρυ Lachmann: δάκρυα M. 949. *ΑΝ. ΙΣ.* praescripsit G C W Schneider. — πρόκεισαι Hermann: προ*κείσεται (fuerat προσκείσεται) M. 950 sq. ἠέ ἠέ in una linea habet M, sororibus distribuit Hermann. 953. ἐν δὲ Burney. 954. πάνδυρτε Ritschl. 956. φίλου Bothe: φίλου γ' M. 960. ἀ*χέων (ν maxime exiguum facile fugit oculos, quare m[1] — in scholiis — legit ἀχέω) M. ἄχεα διὰ τάδ' Hermann.

ΙΣ. πέλας δ' αἵδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
ΑΝ. *ΙΣ.* ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,
μέλαιν' Ἐρινὺς. ἦ μεγασθενής τις εἶ.
antistr. *ΑΝ.* ἠέ.
ΙΣ. ἠέ.
ΑΝ. δυσθέατα πήματα
ΙΣ. ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.
ΑΝ. ὅδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν.
ΙΣ. συθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.
ΑΝ. ὤλεσε δῆτα.
ΙΣ. καὶ τόνδ' ἐνόσφισεν.
ΑΝ. τάλαν γένος.
ΙΣ. τάλαν πάθος.
ΑΝ. δύστονα κήδε' ὁμώνυμα.

961. πέλας δ' αἵδ' ἀδε(λφαί): ἐγγὺς δὲ τῶν κακῶν καὶ ἡμεῖς αἱ ἀδελφαὶ ἐσμὲν ὧν καὶ οἱ ἀδελφοί. 962. ἐφύμνιον. 963. Οἰδίπου σκιά: ὁ ἀσθενὴς Οἰδίπους· ὅτι δοκεῖ νῦν οὐδὲν ὑπάρχειν. 965—67. ἠέ ἠέ δυσθέατα: τοῦτο ὡς πρὸς Πολυνείκη· ἐκ τῆς φυγῆς ἐπανήκοντες ἐμοὶ τῇ ἐνταῦθα μεινάσῃ ἐδείξατε ὀδύνας. 969. οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτα(νεν): ὁ Ἐτεοκλῆς. πρῶτος γὰρ κατέκτανε τὸν Πολυνείκη. 970. σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλ(εσεν): σωθεὶς ἀπὸ τῆς φυγῆς ἀπώλεσεν τοῦ Ἐτεοκλέους τὸ πνεῦμα· ἢ τὸ αὐτοῦ· ὃ καὶ μᾶλλον. 974. τλητικὰ πεπονθός (Gl.).

---

961. πέλας ἀδελφὰ δ' (melius ἀδελφέ' Heimsoeth) ἀδελφεῶν Hermann. 962 et 977. *ΑΝ. ΙΣ.* praescribebat olim Hermann. 964. μέλαιν' Porson: μέλαινά τ' M. 965—967. ἠὲ ἠὲ . . πήματα in uno versu habet M. 968. τόνδ' ἐδέξατ' ἐκ φυγᾶς Weil (ἐμοὶ omisit Robortellus). 969. ὅδ' Halm: οὐδ' M. — ἵκεθ' ὡς κατακτενῶν Halm. 970. συθεὶς Stanley: σωθεὶσ M. 971 sq. ὤλεσε Wellauer: ἀπώλεσεν M. ὤλεσε δῆτα, ναί. Τόνδε δ' ἐνόσφισενHermann. 973. μένος Weil. 974. τάλαν πάθος Schuetz: τάλανα καὶ παθόν M (τάλανα παθόν vel τάλαν καὶ πάθος recc.).

ΙΣ. δίυγρα τριπάλτων πημάτων.
ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,
μέλαιν' Ἐρινὺς ἦ μεγασθενής τις εἶ.
ΑΝ. σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν.
ΙΣ. σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθών.
ΑΝ. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.
ΙΣ. δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.
ΑΝ. ὀλοὰ λέγειν.
ΙΣ. ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.
ΑΝ. ἰὼ πόνος.
ΙΣ. ἰὼ κακά.
ΑΝ. δώμασι καὶ χθονί.
ΙΣ. καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.
ΑΝ. ἰὼ ἰὼ δυστάνων κακῶν ἄναξ.

976. *δίυγρα: ζῶντα πήματα χεόμενα καὶ πολλά. τριπάλτων δέ, σφοδρῶς πηδησάντων.* 977. *τὸ ἐφύμνιον. ταῦτα* (l. *ταὐτὰ*) *δὲ λέγει ὡς βαρέως φέρων.* 980. *σὺ τοίνυν οἶσθα: σὺ οἶδας, ὦ Ἐτεόκλεις, τὴν Μοῖραν ὅσον δύναται διαβὰς αὐτήν.* 981. *σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος: σὺ δὲ οὐ μετουπολὺ οὐδὲ ὕστερον ἔμαθες ἄντικρυς τὸν ἀδελφόν σου πολεμήσας.* 983. *ἀντηρέτης: ὀρθή ἐστιν. ἀντιστάτης τῷ Ἐτεοκλεῖ.* 984. *ὀλοὰ λέγειν: οὐ μόνον ταῦτα λέγειν ὀλοά, ἀλλὰ καὶ ὁρᾶσθαι. κεῖται γὰρ τὰ σώματα.* 986. *ὁ ἐφ' ἡμῖν ἐξημμένος.* 987. *ἃ δι' ὑμᾶς ἔχομεν.*

---

976. *πήματα* schol. legisse videtur. Post 976 habet — *ὀλοὰ λέγειν.* — *ὀλοὰ δ' ὁρᾶν* M, quae e v. 984 sq. illata eiecit Triclinius. 977. *ἰὼ Μοῖρα* recc.: *μοῖρα* M. 979. *μέλαιν'* Porson: *μέλαινά τ'* M. 980. *τοίνιν* rec. 983. *ἀντηρέτασ* M (superscr. m: *Η*). 987 sq. *ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασιν* | — *καὶ χθονὶ· προπάντων δ' ἐμοί·* M, *ἰὼ* semel recc., verba *πρὸ πάντων δ' ἐμοί* delevit G C Haupt. 990. super *κακῶν* signo ϛ̈ posito in marg. ϛ̈ *ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα* adscripsit m. fort. *ἰὼ* (semel) *δύστανε τῶν κακῶν ἄναξ.*

ΙΣ. ἰὼ πάντων πολυπονώτατοι.
ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.
ΑΝ. ἰὼ ποῦ σφε θήσομεν χθονός;
ΙΣ. ἰὼ ὅπου τιμιώτατον.
ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρευνον.

κῆρυξ. δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ
δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως.
Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
στέγων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἷλετ' ἐν πόλει,
ἱερῶν πατρῴων ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ
τέθνηκεν οὗπερ τοῖς νέοις θνῄσκειν καλόν.

991. ἐπιπονώτατοι. λείπει τὸ ἀδελφοί (Gl.). — πολλοὺς πόνους πονήσαντες. 992. λυσσήσαντες (λυσσσήσαντες m). 993. εἰς ποῖον τῆς γῆς τόπον. 994. ὅπου τιμιώτατον μέρος. 995. παρὰ τὴν εὐνὴν τοῦ πατρός. 996. τὰ δόξαντα τοῖς προβούλοις ἀπαγγεῖλαί με χρή. 998—1004. εὐφήμως τὸν τάφον εὐνὴν εἶπεν. ἔδοξεν οὖν τοῖς προβούλοις τῶν Θηβαίων τὸν Ἐτεοκλέα ἐν τῷ τόπῳ τοῦ τάφου καταθάπτεσθαι. διὰ (δίχα Heimsoeth) μέντοι τοῦ θάπτειν Ἐτεοκλέα ἀπαγορεύει καὶ μὴ θάπτεσθαι Πολυνείκην. γῆς δὲ κατασκαφὰς εἶπεν οἷον τὰς κάτω σκαφάς. ὑπὲρ ἱερῶν πατρῴων ὁσίως μαχόμενος ἀπέθανεν ἀμέμπτως. 999. σκάπτοντας καὶ τάφον ποιοῦντας αὐτῷ φιλίους. 1000. εἴργων δηλονότι (Gl.). 1001. λείπει ἡ ὑπέρ· ὑπὲρ ἱερῶν. 1002. παρὰ τὸ »εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι« (Hom. *M* 243).

---

991. πολυστονώτατοι Robortellus, πολυστονώτατε Weil. 992. *ΑΝ. ΙΣ.* praescripsit Weil. ἰὼ ἰὼ recc. 993. inter ἰὼ et ποῦ supra ἰὼ adscripsit m. fort. ἰὼ σφε ποῦ. 995. *ΑΝ. ΙΣ.* praescripsit GCW Schneider. 996. praeconis notam om. M, add. m. ἀπαγγέλειν (λ supra) M. 998. εὐνοίᾳ recc.: εὐναίαι M. Post 998 lacuna statuenda et v. 1000 delendus videtur. 1000. στέγων Wakefield: στυγῶν M. 1001. post πατρώων inseruit δ' vel M vel m. 1002. θνήσκειν M.

οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ᾽ ἐπέσταλται λέγειν·
τούτου δ᾽ ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσίν,
ὡς ὄντ᾽ ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
τῷ τοῦδ᾽. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
στράτευμ᾽ ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ᾕρει πόλιν.
οὕτω πετηνῶν τόνδ᾽ ὑπ᾽ οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ᾽ ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν,
καὶ μήθ᾽ ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα
μήτ᾽ ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
ἄτιμον εἶναι δ᾽ ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
τοιαῦτ᾽ ἔδοξεν τῷδε Καδμείων τέλει.
ΑΝ. ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω·
ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ,
ἐγώ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ
θάψασ᾽ ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ᾽ αἰσχύνομαι
ἔχουσ᾽ ἄπιστον τήνδ᾽ ἀναρχίαν πόλει·
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν,
μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ᾽ ἄκοντι κοινώνει κακῶν,
ψυχή, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες

1008. *ὄνειδος* (1007 sq.) *τῷ Πολυνείκει ὥστε μὴ ἑλεῖν αὐτὸν τὴν πόλιν.* 1014. *μήτε μὴν ὀξυτάτοις θρήνοις τιμᾶν αὐτόν.* 1016. *τῷ τάγματι. -- πλήθει.* 1024. *ἀδελφῷ δι᾽ ἀνάγκην γεγονότι κακῷ.* 1026. *μεγαλογάστορες.*

1015. *ἄτιμον** M (fuerat fort. *ἄτιμον δ᾽*). 1016. *ἔδοξ᾽ ἐν* Laubmann. — *τέ**'λει* M. 1018. *θέλῃ* recc.: *θέλοι* M. 1024. *κακῶν* recc.: *κακὰν* ut videtur M, *κακῶι* m. 1026. *τούτου* recc.: *τούτω* M. Post *σάρκας* lacunam indicavit Prien.

λύκοι πάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
τάφον γὰρ αὐτῇ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ,
γυνή περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι
κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος,
καὐτὴ καλύψω. μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν·
θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος.
ΚΗ. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
ΑΝ. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
ΚΗ. τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.
ΑΝ. τράχυν', ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται.
ΚΗ. ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;
ΑΝ. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς.
ΚΗ. οὔ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
ΑΝ. παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.
ΚΗ. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.
ΑΝ. ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.
ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.
ΚΗ. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

1027. γεύσονται (Gl.). — μὴ τοῦτο ἀρεσάτω. 1030. τῷ τοῦ βυσσίνου πέπλου κόλπῳ τὴν γῆν παρακομίζουσα, ὡς ἐπιβάλλειν μέλλουσα, διὰ τὸ ὀρύττειν μὴ δύνασθαι. 1032. παρέσται μηχανὴ δι' ἧς αὐτὸν θάψω. 1035. τραχὺς ἔσται ὁ δῆμος ἐν ἐλευθερίᾳ τοῦ πολέμου γενόμενος. 1036. λέγε πολλάκις, τραχὺς ἔσται ὁ δῆμος, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀναστείλῃς με θάψαι. 1038. τὰ περὶ τῆς τιμῆς τούτου ὑπὸ θεῶν κέκριται. 1041. ὑπὸ μόνου τοῦ Ἐτεοκλέους ἀδικηθεὶς πάντας ἐπολέμησε τοὺς Θηβαίους (Gl.). 1044. σῇ (σῇ βουλῇ καὶ m, sed βουλῇ καὶ eadem manus delevit) γνώμῃ ὃ βούλει πρᾶττε.

1027. *πάσονται (fuerat σπάσονται) M. 1028. αὐτῇ Pierson: αὐτῷ M. 1032. θάρσει. παρέσται M, correxit Porson. 1033. nuntii notam et paragraphum praescripsit M. 1035—1044. paragraphi singulis v. praefixae sunt in M. 1036. γενήσσεται ante corr. M. 1038. τοῦδε διατετίμηται schol. legit. 1042 eicit Blomfield, malim 1043 delere.

ΧΟ. *φεῦ φεῦ.*
ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
Κῆρες Ἐρινύες, αἵτ' Οἰδιπόδα
γένος ὠλέσατε πρέμνοθεν οὕτως,
τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν
μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον;
ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι
δεῖμα πολιτῶν.
σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξῃ· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος
μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
εἶσιν. τίς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο;

ΗΜΙΧ. *δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω*
τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη·
ἡμεῖς γὰρ ἴμεν καὶ συνθάψομεν
αἵδε προπομποί. καὶ γὰρ γενεᾷ
κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως

1046. *αἱ ἐπὶ τὸ* (*τῷ* schol. rec.) *φθείρειν γεγονυῖαι.* (1045) *φεῦ φεῦ: διαιρεῖται ὁ χορός, τῶν μὲν ὑπὲρ Πολυνείκους, τῶν δὲ ὑπὲρ Ἐτεοκλέους οὐσῶν. ὥσπερ δὲ μεμέρισται ὁ χορός, οὕτως καὶ αἱ ἀδελφαί· καὶ ἡ μὲν Ἰσμήνη τῷ Ἐτεοκλεῖ ἀκολουθεῖ καὶ τῇ πόλει, ἡ δὲ Ἀντιγόνη τῷ Πολυνείκει.* 1057. *τίς ἡμῶν ἐστι ταύτης τῆς γνώμης;* (Gl.). 1058. *δράτω πόλις: ὃ βούλεται ποιείτω εἰς τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη.*

1045—57 choro, reliqua hemichoriis tribuit Pauw (intellegendi sunt coryphaeus et duces hemichoriorum): in M hic et 1064 hemichorii nota, 1049, 1054, 1058 paragraphi praefixae sunt. 1048. *πρέμνοθεν* Is. Vossius: *πρυμνόθεν* M. 1049. *δὲ δρῶ* recc.: *δ' ἐρῶ* M. 1051. *τύμβον* recc.: *τύμβωι* M. 1056. *θρῆνον* recc.: *θρῆνοσ* M. 1057. *πίθοιτο* recc.: *πείθοιτο* M. 1058. *δράτω τι* anonymus (apud Elmsleium ad Eur. Med. 1224): *δράτω* M. Post 1061 monometri defectum notat Ritschl.

ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.
ΗΜΙΧ.—ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν
ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν
μὴ ἀνατραπῆναι
μηδ' ἀλλοδαπῷ κύματι φωτῶν
κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

1063. *οὐ διόλου τὰ αὐτὰ δοκεῖ τῷ δήμῳ* (Gl.). 1064. ***ἡμεῖς δ' ἅμα***: *ἅμα τῷ Ἐτεοκλεῖ ἐκκομιζομένῳ ἑπόμεθα.* 1066. ***μετὰ γὰρ μάκαρας***: *μετὰ γὰρ τοὺς θεοὺς καὶ τὴν ἑαυτοῦ παρέθηκεν ἰσχὺν ὑπὲρ τῆς πόλεως· καὶ γὰρ ἐνίκησαν οἱ ἡμέτεροι πολῖται καὶ οὐκ εἴασε τὴν πόλιν ἡμῶν οὕτως ὑπὸ χειμερινοῦ κύματος κατακλυσθῆναι πρὸς τῶν Ἀργείων. ἀκολούθως μέντοι τῷ κύματι καὶ τὸ κατακλυσθῆναι ἐπήνεγκεν. — ἴσως μάκαρας θεῶν.*

Subscriptum in M: *αἰσχύλου ζ ἐπιθήβας τέλοσ.*

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΧΟ. Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον νάϊον ἀρθέντ'
ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάθων
Νείλου. Δίαν δὲ λιποῦσαι
χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν,
οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν
ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι,
ἀλλ' αὐτογενεῖ φυξανορίᾳ,
γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ'

1. ἱκετῶν ἔφορος (Gl.). 2. ναιον αροεντα (immo 3. προστομίων:) τινὲς τῆς Φάρου Αἰγύπτου προπάροιθεν (l. Φάρου· Αἰγύπτου προπάροιθεν) γάρ ἐστιν. ἄμεινον δὲ τὰ στόμια ἀκούειν, πλεοναζούσης τῆς πρό. διὰ γὰρ τοῦ Ἡρακλεωτικοῦ στομίου τὴν φυγὴν ἐποιήσαντο. 4. ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ. 6. οὔτιν' ἐφ' αἵματι: οὐκ ἐφ' αἵματί τινι καταγνωσθεῖσαι ψήφῳ πόλεως δημοσίᾳ ἡμᾶς ἀπελαυνούσῃ. 8. φυλαξάνοραν: γάμον φυγὴν ἀνδρῶν ἡμῖν ἐμποιοῦντα. — (13) ἀμείνονα τῶν κακῶν ἐψηφίσατο τὴν φυγήν. κακὸν ὁ γάμος, κακὸν δὲ καὶ ἡ φυγή, αἱρετώτερον δὲ τὸ φεύγειν. 9. ὃν οὐ σέβομεν ἡμεῖς οὐδὲ τιμῶμεν (Gl.).

---

1. chori nota deest in M. ζτ in marg. M. 2. νάϊον ἀρθέντ' Turnebus: ναῖον ἀρόεντ' M. 2sq. ἡμέτερον | . . προστομίων | M. 3. λεπτοψαμάθων Pauw: λεπτομαθῶν M. 4. δῖαν M. λιποῦσαι Turnebus: λειποῦσαι M. 5. σύνχορτον M. 6. δημηλασίαν Auratus: δημηλασίαι M. 8. αὐτογενεῖ φυξανορίᾳ Bamberger: αὐτογένητον φυλαξάνορὰν (literis λα in rasura scriptis) et in marg. γρ. φυξάνοραν M.

δνοταζόμεναι.
Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος
καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανε,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἅλιον,
κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς κἀξ ἐπιπνοίας
Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.
τίν' ἂν οὖν χώραν εὔφρονα μᾶλλον
τῆσδ' ἀφικοίμεθα
σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
ἐριοστέπτοισι κλάδοισι;
ὧν πόλις, ὧν γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ,
ὕπατοί τε θεοί, καὶ βαρύτιμοι
χθόνιοι θήκας κατέχοντες,
καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαιθ' ἱκέτην
τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ

12. *τῆς συστάσεως ἡμῶν ἄρχων* (Gl.). — *ὑπὲρ τούτων λογιζόμενος* (Gl.). 21. *τοῖς ἱκετηρίοις θαλλοῖς.* 22. *τοῖς στεφάνοις.* 24. *οἱ βαρέως τινύμενοι καταχθόνιοι θεοί. τὸ δὲ ὕπατοι ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς.* 26. *τρίτος οἰκοφύλαξ: ὁ τριτόσπονδος, ἢ ὁ τρίτος τῶν εἰρημένων. εἶπεν γάρ, ὕπατοι θεοὶ καὶ χθόνιοι καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος.* 27. *δέξαιθ' ἱκέτην: δέξαιτο ἡμᾶς τῷ τῆς χώρας αἰδεσίμῳ πνεύματι, ὅ ἐστιν, αἰδῶ ἐπιπνεύσας τοῖς ἡμᾶς δεχομένοις Ἀργείοις.*

---

13. *ἀχαιων* (ε superscr.) M. 14. *διὰ κῦμ' ἅλιον* Hesychius s. v. *ἀνέδην*: *διαχυμ•αλέον* M, *διακυμβαλέον* ut vid. m[1]. 15. *κέλσαι* Sophianus: *κεασαι* M. 15sq. *ζτ* in marg. M. 16. *οἰστροδόνου* Turnebus: *οἰστροδόμου* M. 17. *ἐπι•νοίασ*, eraso ut videtur *π*, M. 18. *ἀρχόμενον* Naber. 19. *τίν' ἂν οὖν* Burges: *τίνα•οὖν* M. 22. *ἐριοστέπτοισι* Auratus: *ἱεροστέπτοισι* M.

πνεύματι χώρας· ἀρσενοπληθῆ δ'
ἑσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ,
πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει
θεῖναι, ξὺν ὄχῳ ταχυήρει
πέμψατε πόντονδ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι
χειμωνοτύπῳ, βροντῇ στεροπῇ τ'
ὀμβροφόροισιν τ' ἀνέμοις ἀγρίας
ἁλὸς ἀντήσαντες ὄλοιντο,
πρίν ποτε λέκτρων, ὧν θέμις εἴργει,
σφετεριξάμενοι πατραδέλφειαν
τήνδ' ἀεκόντων ἐπιβῆναι.

str. 1. *νῦν δ' ἐπιχεχλομένα*
Δῖον πόρτιν ὑπερ-
πόντιον τιμάορ', ἶνιν
ἀνθονομούσας προγόνου
βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας

31. *πηλώδει* (Gl.). — *ψαμμώδει. τὴν γὰρ ψάμμον οὕτως φασιν* (*φησίν* Vitelli), *ὡς ὁ ποιητής* (*Φ* 319—321)· »*εἰλύσω ψαμάθοις, τόσην οἱ ἄσιν*«. 33. *τὸ ἑξῆς οὕτως, πέμψατε πόντονδε, ἔνθα ἀντήσαντες λαίλαπι χειμωνοτύπῳ, βροντῇ, στεροπῇ τε ὀμβροφόροισί τε ἀνέμοις ἀγρίας ἁλός, ὤλοιντο* (*ὄλοιντο* Vict.). 37. *ὧν τὸ δίκαιον ἡμᾶς εἴργει, διὰ τὸ μὴ θανατωθῆναι τὸν πατέρα.* 38. *ἀνεψιῶν τῶν ἐκ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτῶν.* 41. *τὸν Ἔπαφον* (Gl.). — *ἐπικαλούμεθα τὸν ἶνιν τῆς βοὺς τὴν ἐπαφὴν τὴν ἐξ ἐπιπνοίας τοῦ Διός.* 42. *τιμάορα: βοηθόν.* 44. *τὴν ἐξ ἐρωτικῆς διαθέσεως· ἐπέπνευσε γὰρ αὐτῷ ὁ ἔρως.*

---

29 sq. *δ' ἑσμὸν* Turnebus: *δεσμὸν* M. 33. *ἔνθα δὲ* Robortellus: *ἐνθάδε* M. *λαίλαπι* (*αί* in ras.) M. 35. *ὀμβροφόροι**σι* M. 38. *σφετεριξάμενοι* anonymus (et Hermann): *σφετεριξάμενον* M. *πατραδέλφειαν* Pauw: *πατραδελφίαν* M. 40. *ἐπιχεχλομένα* Turnebus: *ἐπιχεχλόμεναι* M. 41. in marg. *ζτ* M. 42. *ἶνιν* Hermann: *ἰνίν τ'* M. 43. *ἀνθονομούσας* Porson: *ἀνθονόμουσ̈ τᾶσ* M. 44. *ἐπιπνοίας* Robortellus: *ἐπιπνοίαισ* M.

Ζηνὸς ἔφαψιν· ἐπωνυμίᾳ δ'
ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰὼν
εὐλόγως,
Ἔπαφόν τ' ἐγέννασε·
antistr. 1. ὄντ' ἐπιλεξαμένα
νῦν ἐν ποιονόμοις
ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν
πρόσθε πόνων μνασαμένα,
τά τε νῦν ἐπιδείξω
πιστὰ τεκμήρια τά τ' ἀνόμοια
οἶδ' ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται.
γνώσεται
δὲ λόγους τις ἐν μάκει.
str. 2. εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων
ἔγγαιος οἶκτον οἰκτρὸν ἀίων,
δοξάσει τις ἀκούειν
ὄπα τᾶς Τηρείας
μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου

45 sq. τῇ δὲ ἐπωνυμίᾳ ἐβεβαιοῦτο ὁ εὔμοιρος αὐτοῦ βίος· ὡς γὰρ τῆς γονῆς ἐφήψατο Ζεύς, οὕτως καὶ τῆς τύχης. 49. ἐπικαλουμένη. 50. ἐν Ἄργει, οὗ ἐνέμετο ἡ Ἰώ (Gl.). 52. τῆς Ἰοῦς τοὺς πόνους ἐγὼ διηγουμένη. 54. τὸ ἑξῆς· ὃν ἐπικαλουμένη νῦν ἐν Ἄργει δείξω πιστὰ τεκμήρια, ὡς οὐ ξένος ὢν (l. ξένη οὖσα) ἐλεύσεται (ἐλεύσομαι C G Haupt), ἀλλ' εἰς προγόνων γῆν. 57. προϊόντος τοῦ λόγου (Gl.). 58. τῶν φωνὰς οἰωνῶν γινωσκόντων. 60. πλεονάζει τὸ τις. 61 sq. Τηρείας μήτιδος: κατὰ παράφρασιν (περίφρασιν Abresch) τοῦ Τηρέως.

---

48 sq. τ' ἐγέννασεν· | ὄντ' Porson: δὲ ἐγέννασε ἑ | ὀντ' mut. in δὲ γέννασ ἑ | ὀντ' M (τε b). 50. in marg. ζτ M. 53. τά τ' in litura duarum litterarum in M. 54 sq. τεκμήρια, γαιονόμοισι δ' ἄελπτά Hermann. 57. in marg. ζτ M. λόγου ex schol. Martin. 59. ἐγγάϊος Bamberger. οἰκτρὸν delet Schwenk. 60. τιν' Pearson. ἀκούειν Heath: ἀκούων M. 61. τηρειασ M.

κιρκηλάτου τ' ἀηδόνος,
antistr. 2. ἅτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' ἐργομένα
πενθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων·
ξυντίθησι δὲ παιδὸς
μόρον, ὡς αὐτοφόνως
ὤλετο πρὸς χειρὸς ἕθεν
δυσμάτορος κότου τυχών.
str. 3. τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυρ-
τος Ἰαονίοισι νόμοισι
δάπτω τὰν ἁπαλὰν
νειλοθερῆ παρειὰν
ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν.
γοεδνὰ δ' ἀνθεμίζομαι
δειμαίνουσα φίλους, τᾶσ-
δε φυγᾶς Ἀερίας ἀπὸ γᾶς
εἴ τις ἐστὶ κηδεμών.
antistr. 3. ἀλλά, θεοὶ γενέται,
κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες,

63. τῆς ὑπὸ κίρκων ἐλαυνομένης. 64. διωκομένη. 65. ἠθέων: τῶν συνήθων τόπων. 71. ἀντὶ τοῦ φωνῇ Ἑλληνικῇ. 73. τὴν ἐν τῷ Νείλῳ θερισθεῖσαν, ὅ ἐστι βλαστήσασαν ἐν Αἰγύπτῳ. ἀπὸ τῶν σταχύων δὲ ἡ μεταφορά. 75. γόεδνα: τῶν γόων τὸ ἄνθος ἀποτρέπομαι (ἀποδρέπομαι Robort.). 77. ἀερίας ἀπὸ γᾶς: σκοτεινῆς· μέλαινα γάρ ἐστιν. ἢ ὅτι ταπεινὴ καὶ τοῖς ἀπὸ θαλάσσης ὡς ὑπόγειος φαίνεται. 79. ἀλλὰ θεοί: ἀλλ' ὦ γενέται θεοὶ (κλύετε addit Paley) καλῶς τὸ δίκαιον ὁρῶντες. καὶ Ἡσίοδος (Op. 9)· »κλῦθι ἰδὼν ἀΐων τε«.

---

63. ἀηδόνος Turnebus: ἀηδονῆσ M. κιρκηλάτας (κιρκηλάτης Wellauer) ἀηδόνος Hermann. 64. ἅτ' ἀπὸ Victorius: ἄτοπο (priore ο ex α facto) M. 65 sq. in marg. ζτ M. 68. ἕθεν Porson: ἕο ἐν M. 70. φιλόδυρτος Heath: φιλοδύρτοισ M. 73. εἱλοθερῆ Bothe. 75. γόεδνα M. 76. φόλουσ M, corr. in φίλουσ m[1]. 79. γενέται Pauw: οἱ γενέται M.

ἢ καὶ μὴ τέλεον
δόντες ἔχειν περ αἶσαν,
ὕβριν δ' ἐτύμως στυγόντες
πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις.
ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τει-
ρομένοις βωμὸς ἀρῆς φυγάσιν
ῥῦμα, δαιμόνων σέβας.
str. 4. εἰθείη Διὸς εὖ παναληθῶς.
Διὸς ἵμερος οὐκ
εὐθήρατος ἐτύχθη.
παντᾷ τοι φλεγέθει
κἀν σκότῳ
μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ
μερόπεσσι λαοῖς.
antistr. 4. πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ,

81 (immo 83). τὴν τῶν Αἰγυπτιαδῶν. 84. **ἐπὶ τοῖς νενομισμένοις** καὶ δόξασιν ἡμῖν. 85. **ἔστι δὲ κἀκ πολ(έμου)**: καὶ τοῖς ἐκ πολέμου δὲ τειρομένοις καὶ φεύγουσιν ὁ βωμὸς διὰ τὸ τῶν δαιμόνων σέβας ῥῦμα τῆς βλάβης ἐστίν. ἢ οὕτως· καὶ τοῖς ὑπὸ πολέμου τειρομένοις καὶ τετραμμένοις εἰς φυγὴν ὁ βωμὸς Ἄρης ἐστίν· ὑπερμαχεῖ γὰρ αὐτῶν καὶ οὐδὲν πάσχουσι διὰ τὸ σέβας τῶν θεῶν. 87. λείπει ἡ διά. 89. γνωμικῶς παρὰ τὸ »ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσαιτο« (Hom. *Θ* 143). 91. πάντᾳ τοι φλεγέ(θει): ἐν παντὶ τόπῳ λάμπει, κἂν διὰ σκότου χωρῇ. τοῖς μὲν ἀνθρώποις οὐκ εὐσύνοπτός ἐστιν, ἀλλὰ μέλαινά τις αὐτοῖς (αὐτοὺς Vict.) κατέχει συντυχία. 95. πίπτει δ' ἀσφαλ(ές): εἰ δέ τι ἀνυσθῇ τῷ νεύματι τοῦ Διός, ἀσφαλῶς πίπτει καὶ εὐσχημόνως. τὸ

---

81. ηβαι et signo apposito in marg. τῆνδε M, ἢ καὶ b. 82. περ Hartung: παρ' M. 83. ἐτύμως Arnaldus (ἐτύμως b): ἑτοίμωσ M. 85. fort. ἔστιν καὶ πολέμου. πολέμου lemma schol.: πτολέμου M. 86. ἀρῆς b: ἄρησ M, ἀρᾶς Scholefield. 87 sq. in marg. ζτ M. 88. εἴθ' εἴην Pauw. 91. πάνται M. 93. μέλαιναι. ξυντύχαι M.

κορυφᾷ Διὸς εἰ
κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον.
δαυλοὶ γὰρ πραπίδων
δάσκιοί
τε τείνουσιν πόροι
κατιδεῖν ἄφραστοι.

str. 5. *ἰάπτει δ' ἐλπίδων*
ἀφ' ὑψιπύργων πανώλεις
βροτούς, βίαν δ'
οὔτιν' ἐξοπλίζει·
πᾶν ἄπονον δαιμονίων·
ἧμεν' ἄνω φρόνημά πως
αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας
ἑδράνων ἀφ' ἁγνῶν.

antistr. 5. *ἰδέσθω δ' εἰς ὕβριν*
βρότειον, οἷα νεάζει
πυθμὴν δι' ἁ-

γὰρ ἐπὶ νώτῳ πίπτειν τοὺς παλαιστὰς ἄσχημόν ἐστιν. — *εὐσχημόνως* (Gl). — *ἀσχημόνως* (Gl.). — *ἀσφαλῶς ἀποβαίνει.* 98 sq. *πυκνοὶ γάρ εἰσιν οἱ τῶν πραπίδων αὐτοῦ τοῦ Διὸς πόροι.* 103. *τοὺς τοῦ ὀλέσθαι ἀξίους, ὅ ἐστι κακούς.* 107. *ἥμενον ἄνω φρόνημ(α)*: *τὸ δὲ φρόνημα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἁγνῶν ἑδρασμάτων ἐφήμενον ἐξέπραξε τὸν σκοπὸν ἑαυτοῦ αὐτόθεν, ἀπὸ τῶν ἁγνῶν ἑδρασμάτων, ὅ ἐστι τοῦ οὐρανοῦ. ἢ τὸ ἄνω ἱδρυμένον, ἢ τὸ ἑδραῖον.* 112. *πυθμήν: αὐτὸς ὁ Αἴγυπτος.*

---

97. *κρανθῇ πρᾶγμα* superiori versui addit M. 99. *δάσκιοι* superiori v. addit M. 99 sq. in marg. *ζτ* M. 100. *τίνουσι* corr. in *τείνουσι* M. 101. *κατιδεῖν* Robortellus: *κατειδεῖν* M. 102. *δ' ἐλπίδων* Hermann: *δὲ ἀπϊδὼν* M. 106. *πᾶν ἄπονον* Wellauer: *τὰν ἄποινον* M. 107. *ἧμεν'* scripsi: *ἥμενον* M. 109. *ἀφ'* anonymus (apud Spanhemium): *ἐφ'* M. 110. *ἐσ* M. 111. *βρότιον* corr. in *βρότειον* M. *οἷα* M.

μὸν γάμον τεθαλὼς
δυσπαραβούλοισι φρεσίν,
καὶ διάνοιαν μαινόλιν
κέντρον ἔχων ἄφυκτον, ἄταν δ'
ἀπάτᾳ μεταγνούς.

str. 6. *τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα δ' ἐγὼ*
λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ,
ἰὴ ἰή,
ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ
ζῶσα γόοις με τιμῶ.
Ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
καρβᾶνα δ' αὐδὰν
εὖ, γᾶ, κοννεῖς.
πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι
λίνοισιν ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.

113. *τὸ θάλος*: (immo 112 *πυθμὴν*:) *ἡ ῥίζα τῶν πεντήκοντα* : *δων, ὅ ἐστιν αὐτὸς ὁ Αἴγυπτος.* 115. (immo 113 *τεθαλὼς*) *φύλλοις, ἀλλὰ τῇ ἀνοίᾳ τῶν παίδων ἑαυτοῦ καὶ διάνοιαν μαινόλιν ἔχ* *ὅπερ ἐστὶ κέντρον ἄφυκτον.* 117. *τῇ ἀπατητικῇ* (Gl.). 1 *δακρυοπετῆ*: *παρασκευαστικὰ τοῦ πίπτειν τὰ δάκρυα τῶν ἀκοι* *των.* 123. *ἱλάσκομαι* (Gl). — *τὴν γῆν κατὰ βαρβάρους* ((125. *ὡς* (*ὦ* Francken) *γῆ, νοεῖς καὶ τὴν βάρβαρον φωνήν.* 1 *τῷ κεφαλοδέσμῳ.*

113. *τεθαλὼς* Bothe: *τὸ θάλοσ* (*θάλωσ* ante ras.) M. 114. *δυσπα* *βούλοισιν* M. 115. *μαινόλιν* schol.: *μενόλιν* M. 116. *ἄταν* Ald.: *ι* (*ι* in rasura) M. 118—181 tres chori ordines canere videntur, eph nia totus chorus. 118. *δ' ἐγὼ* Enger: *λέγων* M. 121. *ἐμπρέπη* Post hoc separato v. *θρεομένη μέλη* habet M, quae auctore Schue delevit Porson. 122. in marg. *ζῶσα το οισ με τιμᾶι* m. *ἱλέομαι* Turnebus: *ἱλέωμαι* M. in marg. *ζτ* M. 125. *εὖ, γᾶ,* : *νεῖς* Boissonade: *εὐακοννεῖσ* (cfr. 136) et in marg. *ζτ* M. 126 marg. *ζτ* M. 127. *ἦι* et in marg. *ζτ* M. fort. *λίνοισι καὶ.* *σι•δονίαι* (eraso *ν*) M.

antistr. 6. θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα πελομένων καλῶς
ἐπίδρομ' ὁπόθι θάνατος ἀπῇ.
ἰὼ ἰώ,
ἰὼ δυσάγκριτοι πόνοι.
ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;
Ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
καρβᾶνα δ' αὐδὰν
εὖ, γᾶ, κοννεῖς.
πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι
λίνοισιν ἢ
Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.

str. 7. πλάτα μὲν οὖν λινορραφής τε
δόμος ἅλα στέγων δορὸς
ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς·
οὐδὲ μέμφομαι· τε-
λευτὰς δ' ἐν χρόνῳ
πατὴρ ὁ παντόπτας
πρευμενεῖς κτίσειεν,

129. θεοῖς δ' ἐναγέα: ὅπου δὲ θάνατος ἀπῇ, ἐκεῖ τῶν ἀνθρώπων εὐπραγούντων τιμαὶ τοῖς θεοῖς ἐπιτρέχουσιν. ἐναγέα δέ, ἐναγίσματα. 132. δυσδιάγνωστοι. 133. ἡμᾶς (Gl.). 137. τῷ διασχισμῷ ἐμπίπτω. 140. λινορραφὴς δόμος δορός: ἡ ναῦς, παρόσον τρυπῶντες τὰς ναῦς σπάρτοις αὐτὰς συνέρραπτον. καὶ τὸ παρ Ὁμήρῳ (ξ 383) »νῆας ἀκειόμενον« (ἀκειαμ/ m, ε superscr.) τὸ συρράπτοντες (l. συρράπτοντα) δηλοῖ. ὅθεν καὶ ἀκεστρίας τὰς ῥαπτρίας (ῥάπτιας m) φασί. 141. τὴν θάλατταν εἴργων. 144. ἴσως οὖν πρὸς τὴν ἀρχὴν ἔσται καὶ τὸ τέλος.

---

130. ἐπίδρομ' ὁπόθι Hermann: ἐπιδρόμωπόθι (ο superscr.) et in marg. ζτ M. ἀπῇ schol.: ὅπηι M. 134. paragraphus praefixa in M. ἰλέωμαι M. 136. εὐγαχόννισ M. 137. ἐνπιτνῶ corr. in ἐμπιτνῶ M. 137 sq. in marg. ζτ M. 138 sq. αἴνοισιν ἢ σι*δονίαι (eraso ν) M. 142. ἀχείματόν Turnebus: ἀχίματόν M. σὺν πνοαῖς Porson: συμπνοιαῖσ M. 144. τελευτὰς Burges: τελευτᾶσ M.

Σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἓ ἕ,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
antistr. 7. θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἁγνά μ'
ἐπιδέτω Διὸς κόρα
ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλές·
παντὶ δὲ σθένει δι-
ωγμοῖσι δ' ἀσφαλέας
ἀδμήτας ἀδμήτα
ῥύσιος γενέσθω,
Σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἓ ἕ,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
str. 8. εἰ δὲ μή, μελανθὲς
ἡλιόκτυπον γένος
τὸν γάϊον,
τὸν πολυξενώτατον
Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
ἀρτάναις θανοῦσαι,
μὴ τυχοῦσαι θεῶν 'Ολυμπίων.
Ἆ Ζήν, 'Ιοῦς ἰὼ

147. ὁ Ἔπαφος. 149. λείπει τὸ δοίη. 150. θέλ[ι] με εἶναι ἁγνήν. 152. ἀσφαλῶς ἐπιδέτω με. 156. ἀντὶ το[ῦ] σάσθω (Gl.). — ἡ παρθένος ἡμᾶς τὰς παρθένους. 160. εἰ [ι] ῥύσεται. 162. τὸν καταχθόνιον Ἅιδην. 168. ὦ Ζεῦ, ἡ τῶν θεῶν μῆνις κατὰ Ἰοῦς ὠδῆς ἐστὶ καὶ μαστιγωτική.

---

149. ἀδάματον Bothe: ἀδάμαντον M. 153. σθένει Heath: νουσι (factum ut vid. ex σθένοσ*) M. διωγμοῖσι | M. 154. διω ἀσχαλῶσ' Hermann. 155. ἀδμῆτας ἀδμήτα Westphal. 159. μαντον M. 160. δὲ Turnebus: δὴ M. 161. ἡλιώκτυπον Well ἡδιόκτυπον M. 162. γάϊον Wellauer: ταιων et in marg. ζτ M. ἀζηνιουσιω et in marg. ζτ M.

μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
κοννῶ δ' ἄγαν
γαμετᾶς οὐρανόνικον.
χαλεποῦ γὰρ ἐκ
πνεύματος εἶσι χειμών.

antistr. 8. καὶ τότ' οὐ δικαίοις
Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις,
τὸν τᾶς βοὸς
παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
τός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ,
νῦν ἔχων παλίντροπον
ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος·

ΔΑ. παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε
πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.
καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμηθίαν λαβὼν
αἰνῶ φυλάξαι τἄμ' ἔπη δελτουμένας.

171. τὴν τῆς Ἥρας τῆς ἐν ἀνδρὶ (τῆς ἐν ἀνδρείᾳ Robort., τῆς εὐανδρείᾳ Paley) νικώσης πάντας τοὺς ἐν οὐρανῷ θεούς. καὶ ἐφ' ἡμᾶς οὖν ἔφθασεν ἡ μῆνις τῆς Ἥρας. — πρὸς τὸ ἄνω τοῦτο »τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων ἱξόμεσθα — χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών«. τὰ δ' ἄλλα διὰ μέσου ἀναπεφώνηται. 174. καὶ τότ' οὐ δικαίοις: τὸ ἑξῆς, καὶ τότε οὐ δικαίοις ἐνεύξεται Ζεὺς λόγοις, νῦν ἔχων παλίντροπον ὄψιν λιταῖς. οὐκ εὐαπολόγητος ἔσται, φησίν, ὅταν ἡμᾶς παρίδῃ ἀπολλυμένους (ἀπολλυμένας Vict.). 183. ἐξάρχῳ (Gl.). 184. ὡς τὰ ἐν θαλάσσῃ. 185. ἀπογραφουμένας (ἀπογραφομένας Robort.).

---

170. ἄγαν Bamberger: ἄταν M. 171. γαμετᾶς οὐρανόνικον Victorius: γαμετουρανόνεικον M. 175. ἐνέξεται Porson: ἐνεύξεται M. Post 181 ephymnium 168—173 iterandum esse vidit Canter. 182. ΔΑ. Scaliger: πρεσ M, cui πρεσβύτης praescr. m. ἥκετε Porson: ἵκετε M. 184. προμήθειαν M. λαβὼν Wordsworth: λαβεῖν M.

ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ,
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον
λεύσσω, ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασιν·
τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.
ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων εἴτε καὶ τεθηγμένος
ὠμῇ ξὺν ὀργῇ τόνδ' ἐπόρνυται στόλον,
ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκ', ὦ κόραι,
πάγον προσίζειν τόνδ' ἀγωνίων θεῶν.
κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός, ἄρρηκτον σάκος.
ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
ἱκετηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διός,
σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ ζαχρεῖ' ἔπη
ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγάς.
φθογγῇ δ' ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπω σωφρονῶν
ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
καὶ μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ

193. *τὸν πρὸς ἡμᾶς στόλον μετὰ ὁρμῆς ποιεῖται.* 195. *στρογγύλα γάρ ἐστι τὰ ἱερεῖα καὶ γωνίας οὐκ ἔχοντα.* 197. *λευκοῖς ἐρίοις ἐστεμμένας.* 199. *ὅ ἐστιν ἀντέχεσθε τῇ δεξιᾷ τῶν ἀγαλμάτων, τῇ ἀριστερᾷ τοὺς κλάδους κατέχουσαι.* 206. *πολλὰ προοιμιάζου. — μήτε προτέρα κατάρχου τοῦ λόγου μήτε ἀμειβομένη μακρολόγει.*

---

188. *ζτ* in marg. M. 189. *λεῦσω* M. 192. *τεθηγμένος* Pearson: *τεθειμένοσ* M. 194. *ζτ* in marg. M. 195. *τόνδ'* Turnebus: *τῶνδ'* M. 196. *κρείσσων* mut. in *κρεῖσσον* M. 198. *ἱκετηρίας* Victorius. 199. *σεμνὸσ* M, *σεμνῶσ* m. *εὐωνύμων* Auratus: *συνωνύμων* M. 200. *γοέδνα* Robortellus: *γοειδηα* M. *ζαχρεῖ'* Geel: *τὰ χρέα* M. *ζτ* in marg. M. 202. fort. *τάς*. 203. *φθογγῇ* Pauw: *φθογγὴ* M. 204. *ἐκ σεσωφρονισμένων* Dindorf.

γένη· τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγάς.
θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.
ΧΟ. πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.
φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν
κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.
ΔΑ. μή νυν σχόλαζε. μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.
ΧΟ. θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.
ΧΟ. ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μὴ ἀπολωλότας.
ΔΑ. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος.
κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.
καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.
ΧΟ. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους.
ΔΑ. ἁγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
ΧΟ. εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνοίη βροτοῖς.
ΔΑ. συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.
ΧΟ. τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
ΔΑ. ὁρῶ τρίαιναν τήνδε, σημεῖον θεοῦ.

208. *ἐπικουρίας χρήζεις.* 209. *γνώμη.* 212. *ὁ ἔφορος τοῦ γένους.* 214. *ὡς αὐτοῦ ἤδη καθεσθέντος.* 215. *μὴ μετὰ τὸ ἀπολέσαι* (*ἀπολέσθαι* Stephanus) *οἰκτειρήσῃς ἡμᾶς.* 218. *τὸν ἥλιον· ἐξανέστησι γὰρ ἡμᾶς ὡς ὁ ἀλεκτρυών.* 222. *συγγένοιτο.* 224. *ἐν γραφῇ. — τοῦ Ποσειδῶνος.*

---

208. *εἶ ξένη* Sophianus: *εἶξεν ἡ* M. 210. paragraphus praefixa in M. *φρονοῦντοσ* mut. in *φρονούντωσ* m. — *φρονοῦσαν* Dindorf. 213—228. personarum notatione caret M. Versibus sic dispositis: 212, 216. 214. 213. 215. 217 et post 217 unius (coryphaei) versus defectu notato vices Danai et coryphaei restituit Hermann (v. 216 post 212 collocandum esse etiam Burges monuit). 213. *μηνῦν* M. fort. *σχόλαζε μηχανῆς δραστηρίου.* 215. *ὦ Ζεῦ* Victorius: *ἰὼ ζεὺσ* corr. in *ἰὼ ζεῦ* m. 218. *κικλήσκετε* Robortellus: *κικλίσκεται* mut. in *κικλήσκεται* M. 221. *συγγνοίη* Lobeck (*συγγνώη* Robort.): *εὐγνώη* M. 222. *συγγνοῖτο* Victorius: *σύγνοιτο* M (superscr. m). 223. *κικλίσκω* M.

ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονί.
ΔΑ. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.
ΧΟ. ἐλευθέροις νυν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.
ΔΑ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
σέβεσθ', ἐν ἁγνῷ δ' ἑσμὸς ὡς πελειάδων
ἵζεσθε κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος.
ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών;
πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα
ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν
φύγῃ ματαίων αἰτίας πράξας τάδε·
κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
σκοπεῖτε κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τρόπον,
ὅπως ἂν ὑμὶν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.
ΒΑ. ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνελληνόστολον
πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι
χλίοντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶς
ἐσθὴς γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.

226. *ὡς τῶν Αἰγυπτίων ἄλλως αὐτῶν* (*αὐτὸν* Robort.) *γραφόν*
231. *τῶν συγγενῶν ὑμῖν.* — *τοῦ ὁμογενοῦς* (pertinere videtur ad 2
233. *παρὰ πατρὸς ἄκοντος.* 237. *μεθ' ἃς οὐκ ἔστιν ἄλλη τ*
ρία. 240. *τὸν οὐχ Ἕλληνα κατὰ στολήν.* 242. *τρυφῶντ*

---

226. scribendum *ἄλλος πομπὸς Ἑλλήνων.* 227. *νῦν* M.
δ' ἑσμὸς Auratus: *δεσμὸσ* M. 230. *ἵζεσθε κίρκων* Robortellus: *ἵ*
θαι κρέκω M, in marg. *ἵζεσθε κέρκω* m. 231. *ζτ* in marg. M.
ἂν ἁγνεύοι Plut. Rom. c. 9 et Quaest. Rom. p. 286 C: *ἀναινεύοι* M.
τίς δ' Burges. *γαμῶν* Robortellus: *γάμων* M. 234. *μὴ 'ν* Turne
μὴν M. in marg. *ζτ* M, item 246, 254, 260, 272, 276, 278 et saepe a
235. *ματαίων* Schuetz: *μάταιον* M. 236. *τἀμπλακήμαθ' ὡς* Canter
πλακήμαθ' ὡς Victorius): *ταπλα ἐν μαβωσ* M. 238. *τρόπον* Stan
τόπον M. 240. nulla personae nota in M. *ἀνελληνόστολον* Bothe: *ἀ*
ληνα στόλον M. 241. scribendum *καὶ σπαθήμασι.* 242. *προσφωνοῦ*
οὐ Robortellus: *προσφωνουμένου* M. 243. *ἀπελλάδοσ* M (superscr. φ'

ὅπως δὲ χώραν οὔτε κηρύκων ὕπο,
ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῶν, μολεῖν
ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων
κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ.
καὶ τἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.
ΧΟ. *εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.*
ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω
ἢ τηρὸν Ἑρμοῦ ῥάβδον ἢ πόλεως ἀγόν;
ΒΑ. *πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσὴς ἐμοί.*
τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος
ἶνις Πελασγός, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα.
καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς διάλγοσ ἔρχεται
Στρυμών, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου κρατῶ.

244. *μὴ ἐπικηρυκευσάμεναι.* 245. *πρέσβεων.* 247. *Ἑλληνικῶν ἱκετῶν.* 249. *συμφωνήσει.* 250 sq. *ἔμελλον ἂν στοχασμῷ τὰ καθ' ὑμᾶς λέγειν, εἰ μὴ φωνὴν εἴχετε.* 252. *περὶ τοῦ κόσμου ἡμῶν, ὅτι βάρβαρος.* 253. *νῦν δημότην.* 254. *φύλακα* (Gl.). 256. *Παλαίχθων ὄνομα κύριον.* 260. *ἀντὶ τοῦ καὶ πάσης αἴας.* 261. *τοῦ πρὸς δυσμὰς μέρους Στρυμόνος κρατῶ. Στρυμὼν δὲ ποταμὸς Θρᾴκης. — ποταμὸς ἐγχώρεος* (Gl.).

244. *οὔτε* Hermann: *οὐδὲ* M. 246. *ἀτρέστως* Sophianus: *ἀκρέστωσ* M. 252. paragraphus praefixa in M. 253. *προσ*• M, *προσσὲ* m. *ἐτὴν* M. 254. *ἥτηρον* (mut. m in *ἠτηρὸν*) *ἥερου ῥάβδον* M, in marg. *οἶμαι ἢ ἑρμοῦ ῥαβδον* m. 255. paragraphus praefixa in M. *λέγ' εὐθαρσής* Turnebus: *λέγετ' εὐθαρσεῖς* M. 257. *Πελασγός* Canter: *πελασγοῦ* M. 260. *αἶαν ἧς* Turnebus: *αἴδνησ* M. *δι' ἀγνὸς* Wordsworth, fort. *δι' ἄγκοσ.* 261. *τὸ* corr. in *τοῦ* M, in marg. *τὸ* m.

ὁρίζομαι δὲ τήν τε Περραιβῶν χθόνα
Πίνδου τε τἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὅρος
ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ.
αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
Ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας
ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος χθόνα
τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν
χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα μηνεῖται ἄκη,
δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν.
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας ἀμέμπτως Ἆπις Ἀργείᾳ χθονὶ
μνήμην ποτ' ἀντίμισθον ηὗρετ' ἐν λιταῖς.
ἔχουσα δ' ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια
γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.

264. ὁ δὲ ὅρος ὁ ἡμέτερος τἀπὶ Δωδώνην ἔχει ἕως τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπέκεινα δὲ τῶνδε κρατῶ. 268. τοῦ πέρατος. ἀνεχρόνισε δέ· τῶν γὰρ Ἡρακλειδῶν ναυσὶ διαβάντων εἰς Ἄργος οὕτως ἐκλήθη Ναύπακτος. 271. ὡς τῶν πολιτῶν αὐτοκτονησάντων. 273. τί ἀνῆκε; δρακόντων πλῆθος. 276. ἀντὶ τοῦ περιεποιήσατο.

---

262. τήν τε Stanley: τῆνδε M. περραίβων M. 263. fort. Παιόνων λέπας. 265. τἀπὶ τάδε Canter: τ' ἄπειτα δὲ M. 270. βροτοφόρων M (superscr. m: θ). 271. δὴ Turnebus: δὲ M. 272. χρανθεῖσ' Robortellus: χρανθεὶσ M. μηχανωμένη Margoliouth, fort. μηνῖτις δάκη. 273. δρακονθόμιλον Bothe: δράκωνθ' ὁμιλῶν M, δράκονθ' ὅμιλον m. 275. ἀμέμπτως ἆπις Robortellus: μεμπτῶσ ἄπεισ' M. 276. ποτ' ἀντίμισθον Turnebus: ποντaντινειστθον M. εὗρετ M. 277. ἔχουσα δ' Heimsoeth: ἔχον δ' ἂν M, in marg. γρ. ἔχουσαν m. 278. γένος τ' et λέγοις πρόσω Robortellus: γένοιτ' et λέγοι προσωσ M. 279. γε μὲν corr. in γέ μιν M. δὴ ῥῆσιν Sophianus: δηρίσιν M.

ΧΟ. βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος, Ἀργεῖαι γένος
ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός·
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.
ΒΑ. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοί,
ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος.
Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
γυναιξίν ἐστε κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις.
καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν,
Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
Ἰνδάς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν
εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσας, χθόνα
παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καὶ τὰς ἀνάνδρους χρεοβόρους δ' Ἀμαζόνας,
εἰ τοξουτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ᾔκασα
ὑμᾶς. διδαχθεὶς δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν.
ΧΟ. κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
Ἰὼ γενέσθαι τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί.

282. ἀντὶ τοῦ ἀποδείξω. 288. καὶ γυναῖκες ἂν Κύπριαι ἀνδράσι μιγεῖσαι τέκοιεν καθ' ὑμᾶς. 290. ἵπποις ἐοικυίαις κατὰ τὸ τάχος. 291. καμήλοις νωτοφορουμέναις (—ας Bothe) κατὰ τὴν χθόνα. ἀστράβη δὲ λέγεται ἡ νωτοφόρος ἡμίονος. 293. λείπει εἶναι. 297. ἱέρειαν (Gl.).

---

280. nulla personae nota in M. 282. παντὶ Schuetz. λόγων, ut vid., M, λόγωι m, 283. paragraphus praefixa in M. ἄπιστα Ald.: ἄπειστα M. 284. ποθ' Meineke. 286. γυναιξίν Turnebus: γυναιξὶ δ' M. 287. θρέψειεν M. 288. κύπρισ M, mut. in κύπριοσ m. 290. Ἰνδάς Bothe: ἰνδούσ M. ἀκούω Robortellus: ἀκούων M. ἱπποβάμοσιν Turnebus: ἱπποβάμοισιν M. 291. τοίας καμήλοις Heimsoeth. ἀστραβιζούσα*σ (—αισ ante ras.) M. 293. χρεοβόρους Abresch: χρεοβρότουσ M. δ' delet Wellauer. 295. δ' ἂν Abresch: ἂν M. 297—337. nullae personarum notae in M. 297. φὰσ vel φᾶσ M, φασὶ m. 298. τῇδ' ἐν Sophianus: τὴ ἰδεῖν M.

ΒΑ. ἦν ὡς μάλιστα, καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.
ΒΑ. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ;
ΧΟ. κἄκρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα τἀμπαλάγματα.
ΒΑ. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε;
ΧΟ. βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός.
ΒΑ. οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ βοΐ;
ΧΟ. φασίν, πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας.
ΒΑ. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;
ΧΟ. τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ.
ΒΑ. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;
ΧΟ. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε.
ΒΑ. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ;
ΧΟ. βοηλάτην μύωπα, κινητήριον.
ΒΑ. οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.
ΧΟ. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ.
ΒΑ. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.
ΧΟ. καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο.

301. *αἱ περιπλοκαί.* 302. *τὰ νείκη Διὸς καὶ Ἥρας εἰς τί κατέληξαν;* 303. *τὴν διὰ τὴν* (*δι' αὐτὴν* Chatelain vel Graux) *γενομένην ὑπὸ Διὸς μεταμόρφωσιν τῆς Ἰοῦς τῇ θεᾷ προσῆψεν.* 313. *δὶς* (*διὸ* Weil) *αὐτὴν ἤλασε μακρῷ δρόμῳ.* 314. *συγκόλλως: συμφώνως.*

---

299. *ἦν* Hermann: *ἣν* M. Post 299 lacunam notavit Pearson: coryphaei versus intercidit. 301. *κἄκρυπτά . . τἀμπαλάγματα* Hermann cl. Hesych. *ἐμπαλούγματα* (*ἐμπαλάγματα* Salmasius)· *αἱ ἐμπλοκαί*: *καὶ κρυπτά . . παλλαγμάτων* M. 302. scribendum videtur *βασιλέοιν.* 303. *βοῦν τὴν* Canter: *βού**την* M. 304. *ἔτ'* Schuetz. 305. *πρέποντα* Turnebus: *πρέποντασ* M. 306. *δῆτα* Victorius: *δὴ* M. *πρὸς ταῦτ' ἄλοχος* Robortellus: *προσταῦτα λόχοισ* M. *ἰσχυρὰ Διός* Pauw: *χυραδιοσ* M. 307. *τὸπᾶνθ'* M (superscr. ν m). 310. *ἔτευξεν* Turnebus: *ἔτευξε δ'* M. 312. *αὐτὸν Ἰνάχου* Hermann. *πέλας* Turnebus: *πέδασ* M, in marg. *οἶμαι παῖδες* m. 313. *γῆς* Canter: *τῆσ* M. 315. *κἀἰπι* M. Post 315 versum regis excidisse vidit Hermann.

ΧΟ. καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.
ΒΑ. τίς οὖν ὁ Δῖος πόρτις εὔχεται βοός;
ΧΟ. Ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.
ΧΟ. Λιβύη, μέγιστον γῆς καρπουμένη.
ΒΑ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλαστημὸν λέγεις;
ΧΟ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός.
ΒΑ. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.
ΧΟ. Δαναός, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοντάπαις.
ΒΑ. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.
ΧΟ. Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἁμὸν ἀρχαῖον γένος
πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀντήσας στόλον.
ΒΑ. δοκεῖτε δή μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
τἀρχαῖον. ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;
ΧΟ. ἄναξ Πελασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά.
πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν.
ἐπεὶ τίς ηὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν
κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν,
ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων;
ΒΑ. τί φῂς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,

320. ὁ Εὐριπίδης πέντε φησὶ παῖδας εἶναι Βήλου, Αἴγυπτον, Δαναόν, Φοίνικα, Φινέα, Ἀγήνορα. 322. τοῦ πατρός σου. 335. διὰ

---

316. φιτύει Scaliger: φυτεύει M. 317. τίς Stanley: τί M. Post 318 versum regis excidisse monuit Stanley. 319. γῆς πέδον Burges, fort. σχῆμα γῆς. 320. βλάστημον M. 323. ἀδελφὸς δ' Scaliger: δ' ἀδελφόσ M. ἐστιν M. πεντηκοντάπαις Heath (πεντηκοντόπαις c): πεντηκοστόπαισ M. 324. τοῦδ' ἄνοιγε Porson: τοῦ δαναοίγε M. 325. εἰδὼς δ' Turnebus: δ' εἰδὼσ δ' M. 326. ἀνστήσασ M, in marg. αντήσασ m. 327. δοκεῖτε δή Turnebus: δοκεῖτέ M. 329. λειπεῖν ante corr. M. 331. δ' ἴδοις . . πτερόν Turnebus: δείδοισ . . πότερον M. 332. ἐπή (corr. in ἐπεί) τισ M. 333. κέλσειν Robortellus: κέλσειεν M. 334. ἔχθει μεταπτοιοῦσαν Turnebus: ἔχει μετὰ πτοίουσαν M.

λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;
ΧΟ. ὡς μὴ γένωμαι δμωὶς Αἰγύπτου γένει.
ΒΑ. πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;
ΧΟ. τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;
ΒΑ. σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.
ΧΟ. καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.
ΒΑ. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;
ΧΟ. αἰτοῦσι μὴ 'κδοὺς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.
ΒΑ. βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρασθαι νέον.
ΧΟ. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.
ΒΑ. εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.
ΧΟ. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην.
ΒΑ. πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασκίους.
ΧΟ. βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος.

str. 1. ΧΟ. Παλαίχθονος τέκος, κλῦθί μου
πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ.
ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον,

τί λέγεις ἐληλυθέναι. 338. ἢ ὅτι ἀθέμιτος γάμος; ᾤετο γὰ τὰς ἐκδεδύσθαι ἤδη ἄλλοις ἀνδράσιν. 339. κατ' ἔχθραν νότι. τίς γὰρ τοὺς ἄνδρας δεσπότας ὤνοιτο; 346. συνέπρ ὑμῖν, εἰ ἀρχὴν προφάσεως εἶχον. 348. τοῖς θαλλοῖς ἱκετ κλάδων πεπληρωμένους.

---

336. νεοδρέπτοισ κλάδοισ ante corr. M. 338. paragraphus fixa in M. 339—341. nullae personarum notae in M. ὤνοιτο M. 340. μείζων ante corr. M. 341. γ' Turneb supra lineam m. 342—347. paragraphi praefixae in M. 'κδοὺς Schuetz: 'κδῶσ M. 344. ἄρασθαι Robortellus: αἴρασθ centu ˜ super ρα eraso) M. 346. κοινωνὸς Sophianus: κοινὸσ litura) M. 347. πόλεος . . ἐστεμμένην Turnebus: πόλεωσ . . μένη M. 348 sq. nullae personarum notae in M. 348. π Robortellus: πέφυκα M. λεύσων M. τάσδ' ἕδρασ Victorius: τὰσ M. 350. τόχοσ M, mut. in τέκοσ m. 352. με τὰν Stephanu γαν M. ἱκέτην mut. in ἱκέτιν M.

λυκοδίωκτον ὡς
δάμαλιν ἂμ πέτραις
ἠλιβάτοις, ἵν' ἀλκᾷ
πίσυνος μέμυκε
φράζουσα βοτῆρι μόχθους.

ΒΑ. ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
ναύονθ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων,
μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει
νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.

antistr. 1. ΧΟ. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν
ἱκεσία Θέμις Διὸς κλαρίου.
σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραφρόνων·
ποτιτρόπαιον αἰ-
δόμενος οὐν περ
ἱεροδόκα θεῶν λή-
ματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἁγνοῦ.

ΒΑ. οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι

355. τῇ τοῦ ὄρους. 357. τῷ ἑαυτῆς βοτῆρι σημαίνουσα τοὺς δεινογμούς. 358. ὁρῶ ὅμιλον θεῶν ἐστεμμένων ἱκετηρίαις. 360. τῶν νῦν μὲν ξένων, πρώην δὲ συνημμένων τῷ ἄστει. 362 (immo 363). τὴν μὴ ἐπὶ βλάβῃ τινὸς γεγονυῖαν. 364. παντάπασι κληροῦντος καὶ κραίνοντος. 365. παρ' ἐμοῦ τῆς νεωτέρας ὁ γέρων. 366 sq. οὐ πτωχεύσεις. 368. οἱ θεοὶ δέχονται τὰ ἀπὸ ἀνδρὸς ἁγνοῦ ἱερά. 370. οὐ πρὸς τὴν ἑστίαν τῶν ἐμῶν δωμάτων· ἀντὶ τοῦ οὐχ ἰδίᾳ πρὸς ἐμὲ ποιεῖσθε τὰς ἱκεσίας, ἀλλὰ πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν.

---

353. λυκοδίωκτον Hermann: λευκόδικτον M. 354. ἀμπέτραισ (ετ in ras.) M. 355. ἠλιβάτοις ἵν' Valckenarius: ἠλιβάτοισιν M. 356 sq. μέμυκε φράζου | σα M. 357 delet Bothe. 358. paragraphus praefixa in M. κλάδοισι*, eraso ν, M. 359. ναύονθ' scripsi: νέονθ' M. 363. δῆτ' ἄνατον Pauw: δῆτα τὰν ἄνατον M. 366 sq. coniunctos habet M. 367. εὐπορεῖς C G Haupt. 368. ἱεροδόκων Butler. 368 sq. λήμματ' Turnebus. fort. ἱροδόκων θεῶν λαίγματ' (Hesych. λαίγματα· πέμματα ἱερά, ἀπάργματα). 370—447. paragraphis vices personarum notat M praeter 392, ubi nulla nota.

ἐμῶν. τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις,
ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος,
ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι.

str. 2. *ΧΟ.* σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον,
πρύτανις ἄκριτος ὤν,
κρατύνεις βωμόν, ἑστίαν χθονός,
μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος
πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσου.

ΒΑ. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
οὐδ' αὖ τόδ' εὔφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
ἀμηχανῶ δὲ καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε καὶ τύχην ἑλεῖν.

antistr. 2. *ΧΟ.* τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει,
φύλακα πολυπόνων
βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
μένει τοι Ζηνὸς ἱκταίου κότος

371. *εἰ δὲ τὸ κοινὸν μιαίνεται, ὅ ἐστιν ἡ πόλις.* 376. *ἀνυπεύθυνος.* 381. *ἐχθροῖς.* 385. *καὶ τοῦ συμφέροντος ἐπιτυχεῖν.* 386 sqq. *τὸν ξένιον καὶ ἱκέσιον Δία τὸν φύλακα τῶν ἀτυχούντων, οἵτινες τοῖς πέλας προσιζάνοντες οὐ μεταλαμβάνουσι τῆς δίκης, ἀλλ' ὑπερορῶνται.* 390. *τοῖς θρήνοις τῶν πασχόντων συμμαχεῖ ὁ τοῦ Διὸς χόλος.*

---

371. *ἐμὸν* M, *ἐμῶν* m. 372. *ἐκπονεῖν* Turnebus: *ἐκπνοεῖν* M. 373. *πάρος* Sophianus: *παραχροσ* M. — *ἀστοῖς . . τῶνδε* Scaliger: *ἀστῶν . . τοῖσδε* M. 378. *νεύμασι* M. 379. *θρόνοις* Pauw (*θρόνοισι* Sophianus): *χρόνοισι* M. 380. *ἄγος* Robortellus: *ἄλγοσ* M. 385. *μὴ δράσαι τε* Robortellus: *μηδράσητε* M. 386. *ἐπισκόπει* Robortellus: *ἐπισκοπεῖ* M.

δυσπαραθέλκτους παθόντος οἴκτοις.
ΒΑ. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν
νόμῳ πόλεως, φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ᾽ ἀντιωθῆναι θέλοι;
δεῖ τοί σε φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
ὡς οὐκ ἔχουσιν κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.
str. 3. *ΧΟ.* μή τί ποτ᾽ οὖν γενοίμαν ὑποχείριος
κράτεσιν ἀρσένων. ὕπαστρον δέ τοι
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος
φυγαί. ξύμμαχον δ᾽ ἑλόμενος δίκαν
κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.
ΒΑ. οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μή μ᾽ αἱροῦ κριτήν.
εἶπον δὲ καὶ πρίν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαιμ᾽ ἄν, οὐδέ περ κρατῶν, καὶ μή ποτε
εἴπῃ λεώς, εἴ πού τι καὶ μὴ τοῖον τύχοι·
ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν.
antistr. 3. *ΧΟ.* ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ᾽ ἐπισκοπεῖ
Ζεὺς ἑτερορρεπής, νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ᾽ ἐννόμοις.
τί τῶνδ᾽ ἐξ ἴσου ῥεπομένων μεταλ-

398. *τὴν δὲ τοῦ γάμου μηχανὴν ὁριοῦμαι τοῖς ἄστροις· ἀντὶ τοῦ μηχανήσομαι φεύγειν δι᾽ ὁδοῦ μακρᾶς τὸν γάμον. οἱ γὰρ μακρὰν ὁδὸν φεύγοντες δι᾽ ἄστρων σημαίνεσθαι ἔλεγον.* 408. *αὐτὸς ἐπεξηγήσατο τί ἐστιν ἑτερορρεπής.* 410. *εἰ ὁ Ζεὺς τὸ ἴσον φυλάττει, τί ἀπορεῖς συμμαχῆσαι τῷ Διί;*

---

391. *δυσπαραθέλκτους* Burges: *ω̃ δυσπαρθέλκτοισ* (in marg. *δυσπαρθενήτοισ* m) M. 394. *τίς* Victorius: *τίσδ᾽* M. *θελει* (οι supra) M. 395. fort. *σ᾽ ἐλέγχειν.* 397. *ὑποχείριος* Robortellus: *ὑπὸχέριοσ* M. 400. *φυγάν* Heath. 405. *τύχοι* Porson: *τυχθῇ* M. fort. *εἴ πού τι θάτερον τύχοι*, siquidem *καὶ μὴ τοῖον* ex interpretamento ortum videtur. 406. *ἐπήλυδας* Robortellus: *ειπήλυδασ* M. 407. fort. *νοήμων.* 408. *ἑτεροπεπῆσ* ante corr. M. 409. fort. *ἔλλερα μὲν* (cfr. Hesych. *ἔλλερα· ἐχθρά, πόλεμια, ἄδικα*). *αἴσια δ᾽* Weil.

γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;
ΒΑ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου
δίκην κολυμβητῆρος ἐς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ᾠνωμένον,
ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει,
αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται
μήτ' ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν
βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα,
ὃς οὐδ' ἐν Ἅιδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

str. 4. ΧΟ. φρόντισον καὶ γενοῦ
πανδίκως εὐσεβὴς
πρόξενος,
τὰν φυγάδα μὴ προδῷς,
τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς
δυσθέοις ὀρμέναν·

antistr. 4. μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν
πολυθέων ῥυσιασ-
θεῖσαν, ὦ
πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων,
καὶ φύλαξαι κότον.

412. δεῖ δὴ εἰς βυθὸν μολεῖν φροντίδος βαθείας σωτηρίο[υ] κην κολυμβητῆρος. τοῦτο δὲ τοῖς σπογγοτόμοις συμβαίνει, τὸ [...]ρωθεν σκοπεῖν καὶ περιβλέπεσθαι. 417. ἀντὶ τοῦ ἱκετίδων. σημείωσαι. 427 sq. διωγμοῖς ἀθέοις. 434. τὸν τοῦ [...]

414. ᾠνωμένον Salvinius: ωνωμένων M. 420. θησόμεσθ[' Vic]torius: θησόμεθ' M. 421. ὃς οὐδ' ἐν Stephanus (οὐδ' ἐν Vict[...] ὡσ οὐδὲν M. 422. δοκεῖ δεῖν Turnebus: δοκεῖν δεῖ M. [...] ὀρμέναν Pauw: ὀρομέναν (ω above ο) M. 434. θεῶν τ' ἄλευαι κότον Heim[...]

str. 5. μή τι τλῇς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν
ἀπὸ βρετέων βίᾳ
δίκας ἀγομέναν
ἱππηδὸν ἀμπύκων
πολυμίτων πέπλων τ'
ἐπιλαβὰς ἐμῶν.

antistr. 5. ἴσθι γάρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις,
ὁπότερ' ἂν κτίσῃς,
μένει ἄρ' ἐκτίνειν
ὁμοίαν θέμιν.
τάδε φράσαι δίκαι-
α Διόθεν κράτη.

ΒΑ. καὶ δὴ πέφρασμαι· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται·
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἵρεσθαι μέγαν
πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη· καὶ γεγόμφωται σκάφος
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων
ἄτην γεμίζων καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμου

436 sq. παρὰ βούλησιν τῆς δίκης. 438. ὡς ἵππον τῆς ἄμπυκος ἑλκομένην. 440. τὰς ἐπιλήψεις τῶν πέπλων μου. 441. λείπει τὸ ὅτι. — (440) ἀπὸ κοινοῦ τὸ μὴ τλαίῃς ἰδεῖν. 444. δίκαιόν ἐστιν ἀποδιδόναι ὁμοίαν δίκην· »αἴκε πάθῃ τά κ' ἔρεξε, δίκη δ' ἰθεῖα γένοιτο« (Hesiod. fr. 217 G.) 447. οὕτως ἀποβαίνει. 448. ἢ τοῖς θεοῖς, ἢ τοῖς Αἰγυπτιάδαις. 453. τοῦ Διὸς ἐμπιμπλῶντος καὶ γεμίζοντος ἄτης τὸν γόμον.

435. τλῇς τὰν Pauw: τ' ἀαῖσταν M. in marg. ζτ οἶμαι μητι τλαίησ τὰν ἱκέτιν m. τλᾷς Wellauer. 438. ἱππηδὸν corr. ex ἱππηδών M. 439. πολυμίτων Turnebus: πολυμήτων M. 442. ὁποτέραν M. 443. μένει ἄρ' ἐκτίνειν Abresch: μενει δρειχτείνειν M. 444. ἀντίρροπον θέμιν Heimsoeth. 445. δίκαια | M. 447. paragraphus praefixa in M. 448. scribendum ἄρασθαι ut 344. 450. scribendum ναυτικαῖσι προσπεπηγμένον. 452. χρήμασι M, in marg. χρημάτων m. 453. γεμίζων ex schol. Scaliger: γε μείζω M. Versum secludit Dindorf.

γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν·
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος,
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια
θεοῖσι πολλοῖς πολλά, πημονῆς ἄκη.
ἦ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
θέλω δ' ἄιδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι· γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.
ΧΟ. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.
ΒΑ. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὔ με φεύξεται.
ΧΟ. ἔχω στρόφους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
ΒΑ. τύχαν γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλοι.
ΧΟ. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή.
ΒΑ. λέξον τίν' αὐδὴν τήνδε γηρύσασ' ἔσῃ.
ΧΟ. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσεις στόλῳ
ΒΑ. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;
ΧΟ. νέοις πίναξιν βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.

455. ἀντὶ τοῦ γλώσσης τοξευσάσης, ὅ ἐστιν εἰπούσης. 460. τῆς προσδοκωμένης πημονῆς ἄκη. 461. καὶ τοῦτο ποιῶν ἐκτὸς ἔσομαι τοῦ νείκους θεοῖς ὑπηρετῶν. 462. μάντις ἀποβαίην φαῦλος. 466. τὰς στροφὰς τῶν ζωνῶν. 472. καινοῖς ἀναθήμασι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν κοσμήσω. λέγει δὲ ὅτι μετεωρήσω ἐμαυτὸν (ἐμαυτὴν Paley) τῇ ἀγχονῇ.

---

456. θελκτήριος Turnebus: θελκτηρίοισ M. 457. secludit Geel. 458. ὁμαίμων M, ὁμαῖμον m. 461 post 451 suum locum habet. 464. nulla personae nota in M. 465—476. paragraphi praefixae in M, nisi quod 467 sq., 471 nota omissa. 466. στρόφους Scaliger: στρόβουσ M. 467. τάχ' ἂν Marckscheffel. Scribendum γυναιξὶν. 468. καλή Turnebus: καλεῖ M. 469. λέξον M. γηρύσασ' Meineke: γηρυθεῖσ M. ἔσῃι rasura fecit m ex ἔστη (?). 470. ὑποστήσεις Wellauer: ὑποστήσει M.

ΒΑ. αἰνιγματῶδες τοὔπος· ἀλλ' ἁπλῶς φράσον.
ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.
ΒΑ. ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λόγον.
ΧΟ. ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
ΒΑ. καὶ μὴν πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα,
κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὣς ἐπέρχεται·
ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον
τόδ' ἐσβέβηκα, κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·
εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
σταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἥξω τέλους,
πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρόν,
ἄνδρας γυναικῶν εἵνεχ' αἱμάξαι πέδον;
ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
ἱκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μέν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
θές, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολῖται, μηδ' ἀπορριφθῇ λόγος

474. ἐξήρτημαι τῶν θεῶν. 475. ἤκουσα λόγον καρδίας δηκτικόν. — (in ima pagina scriptum) μακιστῆρα ἰόν. 477. δυσμεταχείριστα. — ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἤκουσα. 482. ἀνυπέρβλητον. 485. τὸ πτῶμα τῶν σωμάτων. 488. ὁ τούτου φόβος μέγας ἐστὶν ἐν βροτοῖς.

---

473. ἀλλ' ἁπλῶς Abresch: ἀλλὰ πῶσ M. 475. μαστικτῆρα Auratus: μακιστῆρα M. 477. nulla personae nota in M. καὶ πολλαχῇ γε Turnebus, fort. κοὐ τῇ μέν, ᾗ δ' οὔ. 480. ἐσβέβηκα Spanheim (ἐσβέβηκε Turnebus): ἐσέβηκα M. 483. ὁμαίμοις Turnebus: ὁμαίμουσ M. 486. οὕνεχ' M. 489. paragraphus praefixa in M. σοῦ Wellauer (cfr. Hes. σοῦ· ἴθι, ὅρμα). νυν M Schmidt. 493. φόγος Conington.

ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἰκτίσας ἰδὼν τάδε
ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,
ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.
ΔΑ. πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα,
αἰδοῖον εὖ ῥέοντα πρόξενον λαβεῖν.
ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων
ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
βωμοὺς προνάους καὶ [πολισσούχων] ἕδρας
εὕρωμεν, ἀσφάλεια δ' ᾖ δι' ἄστεος
στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
τρέφει. φύλαξαι μὴ θράσος τέκῃ φόβον·
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.
ΒΑ. στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει·
ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἕδρας·
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.

494. τοὺς γὰρ ἄρχοντας ἐν ταῖς τοιαύταις περιστάσεσιν εἴωθεν αἰτιᾶσθαι ὁ λαός. 498. ὡς καὶ πρὸς τὸν εὖ ἔχοντα ὁ φθόνος ἕρπει (ὡς »καὶ πρὸς τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει« ex Soph. Ai. 157 Davies). 501. τοὺς φράσοντας (φράσσοντας m). 505. οὐχ ὅμοιοι τοῖς ἐγχωρίοις ἐσμέν, ὥστε λαθεῖν. 507. μὴ θαρρήσας μόνος ἀπελθεῖν φοβηθῶ ὑπό τινος. 510. τοὺς κατὰ τὰς ἕδρας τῶν θεῶν. 511. τοῖς συντυγχάνουσιν.

495. οἰκτίσας ἰδὼν Hermann: οἶκτοσ εἰσιδὼν M. 499. nulla personae nota in M. 500. εὔρ' ἐοντα M, εὖ ῥέοντα m, εὑρεθέντα Porson, fort. εὐθενοῦντα. πρόξενον Canter: προσ ξένον M. 503. πολισσούχους corr. in πολισσούχων M. 504. ἀσφάλεια δ' ᾖ δι' Turnebus: ἀσφαλείασ δὲ δι' M. ἄστεωσ M (superscr. m). 509. paragraphus praefixa in M, item 513, 515. 510. ἀστικούς Turnebus: ἀστίκτουσ M. 511. ξυμβολοῦσιν Valckenarius. 512. scribendum videtur ναυστῆρ'.

ΧΟ. τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;
ΒΑ. κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε, σημεῖον πόνου.
ΧΟ. καὶ δή σφε λείπω, χειρία λόγοις σέθεν.
ΒΑ. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.
ΧΟ. καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;
ΒΑ. οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν.
ΧΟ. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν;
ΒΑ. εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένῃ.
ΧΟ. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.
ΒΑ. ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.
ΧΟ. σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα.
ΒΑ. ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους
πιετω, τὸ κοινὸν ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.
καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν.
πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
λιταῖς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

str. 1. ΧΟ. ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων
μακάρτατε καὶ τελέων

514. ἀντὶ τοῦ ποῦ παραγενομένης μου τὸ θράσος νέμεις; 518. τὸ πᾶσι βατὸν καὶ μὴ ἱερόν. 519. πτερωτῶν δρακόντων.

516—525. nullae personarum notae in M. 516. χειρία Valckenarius: χειρὶ καὶ M. 517. ἐπιστρέφου Robortellus: ἐπιστρέφω M. 518. βέβηλον ἂν ἄλσοσ M (corr. m), βέβηλον ἂν πέδον Weil. 519. ἁρπαγαῖς Turnebus, ἁρπαγαῖς σ' Porson: ἅρπαγεσ M. 523. ἀεὶ γυναικῶν Linwood. 524. φρένα Heath: φρενί M. 525. fort. δαρὸν παῖδ' ἐρημώσει. 527—529 in marg. supplevit m. 527. κίω Zakas, fort. πατῶ. 528. ποῖα corrector in c: τοῖα M. 531. πορσυνῶν Heath: πορσύνων M.

τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
πιθοῦ τε καὶ γενέσθω
ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας·
λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
τὰν μελανόζυγ' ἄταν.
antistr. 1. τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδὼν
παλαίφατον ἁμέτερον
γένος φιλίας προγόνου γυναικὸς
νέωσον εὔφρον' αἶνον,
γενοῦ πολυμνῆστορ ἔφαπτορ Ἰοῦς·
Δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.
str. 2. παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν
ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπάς,
λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰὼ
οἴστρῳ ἐρεσσομένα
φεύγει ἁμαρτίνοος,
πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
φῦλα, διχῆ δ' ἀντίπορον
γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέ-

537. καταπόντωσον αὐτῶν τὴν ὕβριν. — ἀντὶ τοῦ δικαί 539. τὴν ναῦν ἐν ᾗ βλαβήσονται. 541. πολυβόητον. 5 ἀνανέωσον τὴν φήμην ὅτι σοῦ ἐσμεν. 544. πολλὴν μνήμην ἔχ γενοῦ ἐφάπτωρ τῆς Ἰοῦς. 545. τῆς δίας Αἰγύπτου, τῆς Διὸς ἱερᾶς γῆς. 547. εἰς Ἄργος. 548. κατανομάς. 5 ἔνθα ἐχιλοῦτο ἡ βοῦς καὶ ἤσθιεν. 550. ἐλαυνομένη (Gl.). 5 ἀντὶ τοῦ μανεῖσα. 553. Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην. 554. ἐν μαρμένῃ.

---

536. πιθοῦ Stanley: πείθου M. καὶ γένει σῷ Schuetz. 5 λίμνα· mut. in λίμναι et πορφυροειδεῖ corr. ex —ῆ M. 540. f(τὸ προστρόπαιον δ' (τὸ προστροπαίων γ' Π Voss). 544. πολυμν τορ Hermann: πολυμνήστωρ M. — ἔφαπτορ margo Askewi: ἐφάπτ M. 545. Δῖον Butler. 546. τᾶσδ' ἀπὸ γᾶς μέτοικοι Tourni 552. πόλλ' ἀνδρῶν Meineke.

μνουσα πόρον κυματίαν ὁρίζει.
antistr. 2. ἰάπτει δ' Ἀσίδος δι' αἴας
μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ,
περᾷ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν
Λύδιά τε γύαλα
καὶ δι' ὄρων Κιλίκων
Παμφύλων τε διορνυμένα
γᾶν ποταμοὺς ἀενάους
καὶ βαθύπλουτον χθόνα καὶ
τᾶς Ἀφροδίτας πολύπυρον αἶαν.
str. 3. ἱκνεῖται δ' εἰσικνουμένου βέλει
βουκόλου πτερόεντος
Δῖον πάμβοτον ἄλσος,
λειμῶνα χιονόβοσκον, ὅντ' ἐπέρχεται
Τυφῶ μένος,
ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον,
μαινομένα πόνοις ἀτί-
μοις ὀδύναις τε κεντροδα-

555. τὸν Βόσπορον. 556. λείπει ὁ καί. 564. Φοινίκην· ἣν ἱερὰν Ἀφροδίτης φησὶ διὰ βίβλον καὶ λίβανον (verba διὰ βίβλον καὶ λίβανον ad βαθύπλουτον 563 spectare videntur Paleio). 565. ἱκνεῖται δὲ δῖον πάμβοτον ἄλσος, τοῦ οἴστρου τῷ κέντρῳ αὐτὴν διατρυπῶντος. 566. τοῦ μύωπος. 567. τὴν Αἴγυπτον. 568. φασὶ γὰρ λυομένης χιόνος παρὰ Ἰνδοῖς πληροῦσθαι αὐτόν. 570. λέγεται γὰρ ὁ ἀὴρ κουφότερος εἶναι. ἐπεξηγήσατο δὲ τί ἐστι τὸ μένος τοῦ Τυφῶ, εἰπὼν τὸ ὕδωρ τοῦ Νείλου.

---

556. δ' Ἀσίδος Turnebus: βασίδοσ M. 558. Μυσῶν Turnebus: μουσῶν M. 559. Λύδια Turnebus: λύγια M. τ' ἂγ γύαλα Hermann. 560. ὄρων e in margine: ὀρῶν M, corr. in ὄρων m (ὀρῶν b e). 561. τε Heath: τε γένη M. 562. γᾶν scripsi: τὰν M. ποταμοὺς b: ποταμοὺσ δ' M. 564. τὰν Hermann. Ἀφροδίτας Turnebus: ἀφροδίτησ M. 565. εἰσ ἱχνουμένου, literis ultimis ου in rasura et -χ- super κ ab eadem manu scripto M.

λήτισι θυιὰς Ἥρας.

antistr. 3. βροτοὶ δ' οἳ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι
χλωρῷ δείματι θυμὸν
πάλλοντ' ὄψιν ἀήθη
βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον,
τὰν μὲν βοός,
τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν.
καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλ-
ξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
οἰστροδόνητον Ἰώ;

str. 4. Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου
– – – ⏑ ⏑ – –
βίᾳ δ' ἀπημάντῳ σθένει
καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
παύεται, δακρύων δ' ἀπο-
στάζει πένθιμον αἰδῶ.
λαβοῦσα δ' ἕρμα Δῖον ἀψευδεῖ λόγῳ
γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ,

antistr. 4. δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον·
ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθών·
φυσίζοον γένος τόδε
Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς.

574. *οἰκήτορες.* 576. *ὄψιν ἀήθη ὁρῶντες.* 577. *τερατῶδες.* 580. *ὡς ἐν ἐρωτήσει. — θεραπεύσας.* 584. *λείπει ὁ καί.* 586. *ἐννοοῦσα ὃ πέπονθεν.* 588. *τὸ βάρος. — καθὼς ἡ φήμη βούλεται.* 592. *τὸ γένος τῆς Ἰοῦς.*

---

573. *κεντροδαλήτισι* Erfurdt: *κεντροδαλήτοισ* M. *θυιὰς* Heath: *θυΐασ* M. 575. *δείματι* Robortellus: *δείμακτι* M. 577. *βοτῶν* ante corr. M. Interpretamento *ἐσορῶντες* genuinum vocabulum expulsum esse censet Hermann. 579. *δ' ἐθάμβουν* Turnebus: *δὲ θαμβοῦν* M. 580. *τότε* Stephanus: *τόδε* M. *δή τισ* M. 583. *δι' αἰῶνος* (nomine *Ζεὺς* in proximam lacunam moto) cum Burgesio Hermann. *κρεῶν* M, in marg. *κραίνων* m. 584. fort. *χειρὸς δ'*. 592. *τόδε* Porson: *τὸ δὴ* M.

τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥ-
ρας νόσους ἐπιβούλους;
Διὸς τόδ' ἔργον· καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων
ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις.

str. 5. *τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν*
κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις;
_ ⏑ ⏑ πατὴρ φυτουργὸς αὐτόχειρ ἄναξ
γένους παλαιόφρων μέγας
τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὔριος Ζεύς.

[an]tistr. 5. *ὑπ' ἀρχᾶς δ' οὔτινος θοάζων*
τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνει·
οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.
πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος
σπεῦταί τι τῶν βούλιος φέρει φρήν.

ΔΑ. *θαρσεῖτε, παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων*
δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.

ΧΟ. *ὦ χαῖρε πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλλων ἐμοί.*
ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος,

596. *καὶ τὸ γένος ἡμῶν ἐξ Ἐπάφου λέγων εἶναι τῆς ἀληθείας* [τεύξ]*ῃσεις καὶ οὐ ψεύσῃ.* 600. *αὐτὸς ὁ πατὴρ φυτουργὸς τοῦ γέ*[νους]*, ὁ τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ θεραπεύσας τὴν Ἰώ.* 602. *ἡ πάντων* [μηχ]*ανή.* 603. *οὐχ ὑπὸ τὰς ἀρχὰς δέ τινος τῶν κρεισσόνων* [καθ]*ήμενος, τὸ μεῖον ἔχων.* 605. *οὐ σέβῃ κάτω ὢν αὐτός.* [606.] *ἅμα τῷ λόγῳ ἡ πρᾶξις.* 607. *εἰς τὸ συντελέσαι.*

---

596. *τὼδ* corr. in *τόδ'* priore loco M. 603. *ἀρχᾶς* Schuetz: *ἀρχὰσ* — *κρεισσόνων* Turnebus: *κρείσσον ὢν* M. 604. *κρατύνων*, quod [sch]oliasta legisse videtur Paleio, Oberdick. 605. *οὔτινος* Robortellus: [ὅτι]*νοσ* corr. in *ὅστινοσ* M. *ἡμένου* Turnebus: *ἧμέν οὐ* M. 607. [σπεῦ]*ταί* scripsi: *σπεῦσαί* M. *βούλιος* Auratus: *δούλιοσ* M. 608. 610. paragraphi praefixae in M. 609. *λαῶν δέδοκται* Heimsoeth. [610.] *ἀγγέλων* corr. in *ἀγγέλλων* M. 611. *ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύ*[ρωτ]*αι* Robortellus: *ἐνόσπερ ἡμῖν ποι κεχύρτωται* M.

δήμου κρατοῦσα χείρ θ' ὅπῃ πληθύνεται.
ΔΑ. ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,
ἀλλ' ὥστ' ἀνηβῆσαί με γηραιᾷ φρενί·
πανδημίᾳ γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
ἔφριξεν αἰθὴρ τόνδε κραινόντων λόγον·
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους
κἀρρυσιάστους ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν,
καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερόν,
τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
τοιάνδ' ἔπειθεν ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
ἄναξ Πελασγῶν, ἱκεσίου Ζηνὸς κότον
μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα
λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανὲν
ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς

612. πότερον πλείους οἱ συμμαχοῦντες ἡμῖν, ἢ ὀλίγοι. 615. δεξιοῖς. 616. πυκνὰς ἔσχε τὰς ἠρμένας (ἠρμένας m) αὐτῷ χεῖρας. 617. τὸ ἑξῆς, ἔδοξεν ἡμᾶς μετοικεῖν. 619. πολιτῶν. 620. λείπει τὸ τίς· ἀντὶ τοῦ βίᾳ πολιτῶν. 625. εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον μήπως αὐξήσει κότον ὁ Ζεύς. 626. γράφεται πλατῦναι. — ὃ εἶπεν ἄνω (360) ἀστοξένων, τοῦτο διαλελυμένως εἶπεν αὐξήσειν (l. εἶπεν. — αὐξήσειν). 627. διπλοῦν καθὸ καὶ ξένους ὄντας παρορῶμεν καὶ συγγενεῖς δειχθέντας οὐκ ἐλεοῦμεν. 629. ταῖς χερσὶν ἐπέκρανεν, πρὶν εἰπεῖν τὸν κήρυκα, ἀράτω τὰς χεῖρας ὅτῳ ταῦτα δοκεῖ.

612. χείρ θ' Dindorf, ὅπῃ Dobraeus, πληθύνεται Hermann: χειροπληθύεται M. 614. ἀνηβῆσαί με Tyrwhitt: ἂν ἡβήσαιμι M. 616. λόγων M. 618. χαρυσιάστουσ M. 624. Ζηνὸς ἱκεσίου Burges. 625. προφωνῶν Canter: πρόφρων ὢν M. 627. πρὸς πόλεως Paley. 628. ἀμηχάνου Stanley.

ἔκραν᾽ ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
δημηγόρους δ᾽ ἤκουσεν εὐπιθεῖς στροφὰς
δῆμος Πελασγῶν, Ζεὺς δ᾽ ἐπέκρανεν τέλος.

ΧΟ. ἄγε δή, λέξωμεν ἐπ᾽ Ἀργείοις
εὐχὰς ἀγαθὰς ἀγαθῶν ποινάς.
Ζεὺς δ᾽ ἐφορεύοι ξένιος ξενίου
στόματος τιμὰς ἐπ᾽ ἀληθείᾳ
τέρμον᾽ ἀμέμπτων πρὸς ἅπαντα.

str. 1. νῦν ὅτε καὶ θεοὶ
Διογενεῖς κλύοιτ᾽ εὐ-
κταῖα γένει χεούσας·
μήποτε πυρίφατον
τὰν Πελασγίαν πόλιν
τὸν ἄχορον βοᾶν
κτίσαι μάχλον Ἄρη,
τὸν ἀρότοις
θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις,
Οὕνεκ᾽ ᾤκτισαν ἡμᾶς,

634. ἀμοιβάς. 637. βεβαίως εἰς παντελὲς φέρων αὐτάς. 638. ὅτε ἀντὶ τοῦ εἴποτε. 640. χεούσης ἐμοῦ εὐκταῖα γένει, ἤτοι τῷ γένει. 641. πυρὶ ἀναλωθεῖσαν (Gl.). 644. ποιῆσαι. — τὸν εἰς τοὺς πολέμους κατωφερῆ, ἢ τὸν παλίμβολον. 646. τὸν ἐν ἄλλοις ἀρότροις θερίζοντα τοὺς βροτούς. 647. ἡ πόλις.

630. ἔκραν᾽ ἄνευ κλητῆρος Turnebus: ἔκλαναν εὐκλήτοροσ M. 631. εὐπιθεῖς Blomfield: εὐπειθεῖσ mut. in εὐπειθεὶσ M. εὐπειθὴς (debebat εὐπιθὴς) Bothe. 632. ἐπικράναι Dindorf. 633. paragraphus praefixa in M. λέξωμεν Turnebus: λέξομεν M. 637. fort. τέρμονα νωμῶν πρὸς ἄμεμπτον. 638—705. priores partes stropharum et antistr. tres ordines chori canere videntur, alteras totus chorus. 640. εὐχτεα (αι) γένει (Η) M. 641. πυρίφατον Turnebus: πυρέφατον M. 642. τάνδε Πελασγίαν, deleto πόλιν, Klausen. 643. fort. γᾶν ἀχόρων. 647. ὤχτεισαν (ι) M.

ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο·
αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διός,
ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον·
antistr. 1. οὐδὲ μετ' ἀρσένων
ψῆφον ἔθεντ' ἀτιμώ-
σαντες ἔριν γυναικῶν,
Δῖον ἐπιδόμενοι
πράκτορά τε σκοπὸν
δυσπολέμητον, ὃν οὔ-
τις ἂν δόμος ἔχοι
ἐπ' ὀρόφων
μιαίνοντα· βαρὺς δ' ἐφίζει.
Ἅζονται γὰρ ὁμαίμους
Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ·
τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεοὺς ἀρέσονται.
str. 2. τοιγὰρ ὑποσκίων ἐκ
στομάτων ποτάσθω
φιλότιμος εὐχά,
μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
τάνδε πόλιν κενώσαι·
μηδ' ἐπιχωρίοις ⏑ –

650. τὴν ἡμῶν σύστασιν. — ἀφθόνητον, διὰ τὸ ἀτελές (Gl.) 651. τῶν Αἰγυπτιαδῶν. 655. Διὸς σκοπόν, τὸν Διὸς ὀφθαλμὸν τὸν πάντα σκοποῦντα. 659. ἐφιζάνει γὰρ βαρὺς καὶ ἐρείπει (ἐρίπει m) τὸν οἶκον. 660. τοῦτο συναπτέον (τῷ addit Kirchhoff) »οὐδὲ μετ' ἀρσένων« (651). 663. εἰς ἀρέσκειαν (ἀρέσκιαν m) ἄγουσι.

655. πράκτορ' ἐπίσκοπον Paley. 656. δυσπόλεμον τὸν οὔτις Butler, δυσπολέμητον ὃν τίς Burges, δυσπαλαμῆ (δυσπάλαμον Oberdick) τὸν οὔτις Meineke. 657. ἔχων Weil. 659. ἰαίνοιτο Weil. 662 τοιγάρτ$\overset{ο}{ι}$ M. 664. ὑπὸσκίων (ο superscript) M. 667. λιμὸς Schuetz. 668. τάνδε Faehse: τῶνδε M. κενῶσαι M. 669. στάσις supplet Bamberger.

πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.
῞Ηβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον
ἔστω· μηδ' Ἀφροδίτας
εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄ-
ρης κέρσειεν ἄωτον.
antistr. 2. *καὶ γεραροῖσι πρεσβυ-*
τοδόκοι γεμόντων
θυμέλαι φλεγόντων.
τὼς πόλις εὖ νέμοιτο
Ζῆνα μέγαν σεβόντων,
τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον,
ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.
Τίκτεσθαι δὲ φόρους γᾶς
ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεί,
Ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναι-
κῶν λόχους ἐφορεύειν.
str. 3. *μηδέ τις ἀνδροκμὴς*
λοιγὸς ἐπελθέτω
τάνδε πόλιν δαΐζων,
ἄχορον ἀκίθαριν

671. *τὸ ἄνθος τῆς ἥβης αὐτῶν μὴ ἐκκοπείη.* 676. *πληρούσθωσαν. — καὶ διαπρεπέτωσαν τοῖς γέρουσιν αἱ θυμέλαι, ἢ οἱ γέροντες.* 679. *τῶν γερόντων σεβόντων τὸν Δία τὸν ξένιον ὑπερτάτως.* 681. *ὁ Ζεὺς τῷ ἀρχαίῳ νόμῳ τὸ ἴσον τηρεῖ.* 682. *βασιλεῖς* (Gl.).

---

670. *γᾶς* Porson: *τᾶσ* M. 672. *μὴ αφροδίτασ, δ* postea addito, M. 677. *φλεόντων*, cuius ex interpretatione praecedens *γεμόντων* ortum sit, Hermann. 678. *τὼς πόλις* Robortellus: *τῶσ πόλεισ* M. 679. *μέγαν* Ald.: *μέγα* M. 680. *ὑπερτάτως* ex schol. HL Ahrens. 681. *δσ* M, mut. in *ὡσ* m. 682. *δὲ φόρους* Erfurdt: *δ' ἐφόρουσ* M. 683. *αἰεί* Pauw. 685. *λόχους* Sophianus: *λόγουσ* M. 688. *δαΐζων* Ald.: *δαΐξων* M. 689—691. *ἄχορον ἀκίθαριν* Porson et *ἐξοπλίζων* Stanley ex Plut. Amat. p. 758 F *ἄχαριν ἀκίθαριν δακ . . . γόνον ἀρ . . . . τᾶτε δῆμον ἐξοπλίζουσα*: *ἄχοροσ κίθαρισ* et *ἔξω παίζων* M. *τ' ἔνδημον* Pauw: *τε δῆμον* M.

δακρυογόνον Ἄρη
βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων.
Νούσων δ' ἑσμὸς ἀπ' ἀστῶν
ἵζοι κρατὸς ἀτερπής.
εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔ-
στω πάσᾳ νεολαίᾳ.

antistr. 3. *καρποτελῆ δέ τοι*
Ζεὺς ἐπικραινέτω
φέρματι γᾶν πανώρῳ.
πρόνομα δὲ βοτὰ τοῖς
πολύγονα τελέθοι·
τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάθοιεν.
Εὐφήμοις δ' ἐπὶ βωμοῖς
μοῦσαν θείατ' ἀοιδοί·
ἁγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ-
σθω φήμα φιλοφόρμιγξ.

str. 4. *φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς*
τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
προμαθεὺς εὐκοινόμητις ἀρχά,

691. *ἐμφύλιον μάχην, τὴν ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσι βοήν.* 692. *ἄποθεν τοῦ κράτους τῶν ἀστῶν.* 697. *τελεσφορῆσαι ποιείτω.* 698. *κυήματι* (Gl.). — *κατὰ πᾶσαν ὥραν αὐξομένῳ.* 699. *πρὸ τῆς πόλεως νεμόμενα.* 701. *παρὰ δαιμόνων* (Gl.). 703. *αἱ ᾠδαί.* 706. *ἀμετακίνητοι εἶεν αὐτοῖς αἱ τιμαί.* 708. *ἡ γὰρ ἀρχὴ ὑπὸ τῶν κοινῶν προνοουμένη τήν τε πόλιν καὶ τὸ κοινὸν αὔξει.*

---

692. *δ' ἑσμὸς* Turnebus: *δεσμὸσ* M. 693. *κρατὸς* H Voss: *κράτοσ* M. 694. *Λύκειος* Arnaldus: *λύκιοσ* M. 695. *πᾶσα* M, *πάσαι* m. *νεολαίαι* (ε supra λ) M. 696. *καρποτελῆ* Stanley: *καρποτελεῖ* M. 699. *βοτὰ τοῖς* scripsi (*βοτὰ τὼς* Turnebus): *βρότατοσ* M. 701. *λάχοιεν* Dindorf. 702. *κώμοις* Geel. 703. *μοῦσαν θείατ'* Hermann: *μοῦσαι θεαί τ'* M. 706 sqq. totus chorus canit. 706. *ἀτιμίασ* et in marg. *ἀσφαλίασ* M. *τἀπίτιμ' ἀστοῖς* Bergk, fort. *δ' εὖ τ' ἔταισι τιμάς.* 708. *προμηθεὺσ* (α supra η) M, *προμαθὶς* Hermann.

ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,
πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.

antistr. 4. θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν, ἀεὶ
τίοιεν ἐγχωρίους πατρῴαις
δαφνηφόροις βουθύτοισι τιμαῖς.
τὸ γὰρ τεκόντων σέβας,
τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
Δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

ΔΑ. εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι·
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
τὸ πλοῖον· εὔσημον γάρ. οὔ με λανθάνει
στολμοί τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεώς,
καὶ πρῷρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν,
οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεὼς
ἄγαν καλῶς κλύουσα γλῶσσαν οὐ φίλην.
πρέπουσι δ' ἄνδρες νήιοι μελαγχίμοις

709. τοῖς τε ξένοις δίκας εὐσυμβόλους διδοῖεν πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη. 715. πρῶτον θεούς, δεύτερον νόμους, τρίτον δὲ τόδε, τὸ τοὺς γονεῖς τιμᾶν. ἐχρῆν δὲ εἰπεῖν· καὶ τοὺς γονεῖς δὲ σέβοιντο· τὸ γὰρ τιμᾶν γονεῖς τρίτον ἐστὶ παράγγελμα δίκης. 721. τῆς δεξαμένης ἡμᾶς τοὺς ἱκέτας. 723. κατὰ παράφρασιν (περίφρασιν Vict.) τὸ λαῖφος. — ἐκτάσεις (Gl.). 726. οὕτως δὲ ἡμῖν κλύουσα τοῦ οἴακος οὐ φίλη ἐστίν. 727. ναῦται (Gl.).

---

712. scribendum αἰεί. 713. ἐνχωρίοισ πατρωΐασ ante corr. M. 714. δαφνηφόροις Schuetz: δαφνοφόροισιϋ M. 718. paragraphus praefixa in M. 719. ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' Turnebus: ἡμεῖσ δὲ μῆτρεσ ἀεὶ M. 721. ἱκταδόκου Meineke. 725. εὐθυντῆρος Turnebus: συνουτῆροσ M. 726. γλῶσσαν οὐ φίλην anonymus: τῶσ* ἂν οὐ φίλη M. 727. νάιοι Dindorf.

γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν,
καὶ τἄλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἡ 'πικουρία
εὔπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας τῶνδε μὴ ἀμελεῖν θεῶν.
ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.
ἴσως γὰρ ἂν κῆρυξ τις ἢ πρέσβη μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.
ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῇ,
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτε.
θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ
θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

str. 1. ΧΟ. πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι
ἥκουσι, μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου.
περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι.

728. ἐκ τῶν λευκῶν πεπλωμάτων μέλανα γυῖα φαίνονται ἔχοντες. 736. ἐνεχύρων. ἐνεχυράζοντες ἡμᾶς διά τινος ἁρπαγῆς. 738. βοῇ νῦν τῇ βοηθείᾳ. 739. τῆς τῶν βωμῶν καταφυγῆς. 740. σημείωσαι. γνώμη. 743. τῆς ἡμῶν φυγῆς καὶ τῆς τούτων παρουσίας. 744. ὅσον μοι προγέγονεν ὄφελος διὰ τῆς ἐνθάδε φυγῆς τῷ δείματι νῦν παροίχεται. ἀπιστῶ γὰρ εἰ τεύξομαι ἐπικουρίας.

---

728. γυίοισι Turnebus: γύοισι M. 734. θήξω M. 735. ἂν Burges: ἢ M. τίσ ἢ πρεσβήμολοι M. 737. μητρέσαιτέ M. (H supra) 740. θάρσει Turnebus: θαρσεῖτε M. 741. τίσ M. 742—772 paragraphi personarum vices notant in M, nisi quod 749, 756, 763, 770, 772 nota omissa est. Paragraphi praeterea praefixae 744, 754, 758, 765. 742. ὡς supra versum habet M. 742—767. choricorum trimetros coryphaeus recitare, melica chorus canere videtur. 743. ἥκουσιν M.

παροίχομαι, πάτερ, δείματι.
ΔΑ. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
antistr. 1. ΧΟ. ἐξῶλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος
μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
δοριπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
νῆας ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ
πολεῖ μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ.
ΔΑ. πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίας
θάλπει βραχίον' εὖ κατερρινημένους.
str. 2. ΧΟ. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ.
γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.
δουλόφρονες δὲ καὶ δολομήτιδες
δυσάγνοις φρεσίν, κόρακες ὥστε, βω-
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.
ΔΑ. καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.
antistr. 2. ΧΟ. οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη
δείσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ.
περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει
μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς, θεῶν

747. τελεσθεῖσα. 755. καλῶς ἐν ἡλίῳ γεγυμνασμένους. 758. οἱ Αἰγυπτιάδαι. 759. λείπει, ἁρπάζουσί με. 762. εἰ ἀσεβήσαιεν εἰς τοὺς βωμούς. 764. χειρὶ τὸ ἐντελές. 765. ἀντὶ τοῦ ὑπέρφρονες. — ἀσεβεῖ.

746. δείμματι M. 748. ἐγώ Turnebus: ἐγών M. 749. ἐξῶλές ἐστι μάργον Turnebus: ἐξώλεσεσ τίμαργον M. 751. δορυπαγεῖσ M. 752. νέας Meineke. ἐπιτυχεῖ Turnebus: ἐπεὶ τάχει M. 753. πολεῖ Stanley: πόλει M. μελαγχίμῳ Turnebus: μελαχείμω M. 754. μεσημβρίας Schuetz: μεσημβρίαι M. 755. θάλπτει M. βραχίον' Turnebus: βραχεῖον M. κατερρινωμένους H Voss. 756. πρόλειπε Turnebus: πρόλιπε M. 758. οὐλόφρονες Valckenarius. δολιομήτιδες margo Askewi. 759. φρεσὶν Robortellus: φρεσσὶν M. 763. στέφη A Nauck. 765. φυσίφρονες Dindorf cl. Hesych. φυσίφρονες· πεφυσημένοι τὰς φρένας, μάταιοι.

οὐδὲν ἐπαΐοντες.
ΔΑ. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν
εἶναι. βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.
ΧΟ. ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντες ὀργάς, — χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.
ΔΑ. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή,
οὐδ' ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα
ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου· φιλεῖ
ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ.
οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ
καλή, πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ ἀμελεῖν θεῶν
πράξας ἀρωγήν. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται
πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί.

768. τοσοῦτον αὐτῶν διαφέρουσιν ὡς λύκοι κυνῶν. 769. ἐπεὶ παπυροφάγοι οἱ Αἰγύπτιοι 771. τὴν βίαν. 772. ἀντὶ ⟨τοῦ⟩ ὁρμῇ. 773. οὐδὲ (l. οὔτε) ἡ ὁρμὴ ταχεῖα οὔτε ἡ ἔκβασις. — ἀντὶ τοῦ πίσματα (πείσματα Rob.) σωτήρια. 774. ταῖς ἀσφαλείαις καὶ κατοχαῖς τῶν ἀγκυρῶν. 775. κυβερνῆται (Gl.). 780. πρὶν καταθαρρῆσαι τῷ ὅρμῳ τὰς ναῦς. 782. ἐμὲ τὸν ἀπαγγέλλοντα αὐτοῖς τὴν παρουσίαν τῶν Αἰγυπτιαδῶν.

---

768. κρείσσων (ουσ supra scriptum) M, κρείσσονας b. κρείσσονας λύκους Hermann. 772. ταχεῖα b: ταχεῖαι M. στολή Turnebus: στολῆι M. 773. πεισμάτων Victorius: πισμάτων M. σωτηρία Turnebus: σωτηρίου (ο ut videtur super ω scripto) M. πείσματ' εὐνα(σ)τήρια Merkel. 774. οὐδ' ἐν Robortellus: οὐδὲν M. 776. ἄλλως τε Victorius: ἀλλ' ὥστε M. 778. ὠδεῖνα ante corr. M. τίκτειν Turnebus: τίκτει M. 781. φρόνει Robortellus: φρονεῖ M. Post 781 lacunam (ἐγὼ δὲ * *) statuit Hartung. 783 εὐγλώσσῳ Robortellus: εὐγλώσσωσ̄ M.

str. 1. ΧΟ. ἰὼ γᾶ βουνῖτι, ἔνδικον σέβας,
τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
χθονός, κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστί που;
μέλας γενοίμαν καπνὸς
νέφεσσι γειτονῶν Διός,
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος
ἀμπετὴσαις δόσως
κόνις ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.
antistr. 1. ἄφυκτον δ' οὐκέτ' ἂν πέλοι κέαρ.
κελαινόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία.
πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἷλον· οἴχομαι φόβῳ.
θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου
βρόχου τυχεῖν ἐν ὀρκάναις,
πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν
τῷδε χριμφθῆν χροΐ·
πρόπαρ θανούσας δ' Ἀίδας ἀνάσσοι.
str. 2. πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος,
πρὸς ὃν νέφη δ' ὑδρηλὰ γίγνεται χιών,

784. ὀρεινή. — δικαία σέβεσθαι, ἢ ἣν δικαίως πάντες τιμῶσιν. 786. ἀφανές. 789—790. μεταβληθείην μὴ εἰς πτηνόν, ἀλλ' εἰς ἄψυχόν τι. 793. ἀντὶ τοῦ τεταραγμένη. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἥτις ἐν τῷ ταράσσεσθαι μελαίνεται. 794. προσκοπήσας ὁ πατὴρ καὶ σημάνας ἐτάραξεν ἡμᾶς. 795. μόρον μοι ἐπάγοντος.

784. paragraphus praefixa in M. βοῦνι Dindorf. πάνδικον Paley. 788. νέφεσσι Arnaldus: νέφεσι M. γειτόνων M. 790. ἀμπετὴς ἄιστος ὡς Weil (ἄϊστος ὡς CGHaupt), fort. ἀμπετὴς αἴθριος. 791. ἄτερθεν M. δροίμαν Dindorf. 792. κέαρ ex καρδία v. seq. ortum esse monet Paley. πέλοι κακόν olim Schuetz. 793. κελαινόχρως Pauw: μελανόχρωσ M. 794. πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἷλον Victorius: πατροσκοπαι δὲ μεῖλον M. 796. ὀρκάναις scripsi (Hesych. ὀρκάνη· ἔνιοι κρεμάστραν. ἄλλοι σαργάνην): σαργάναισ M. 798. τῷδ' ἐχριμφθῆν M. χροΐ e: χροῖν M. 799. δ' delet Burgard. 801. γένεται Ald.: γείνεται M.

ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
δεικτος οἰόφρων κρεμὰς
γυπιὰς πέτρα, βαθὺ
πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
πρὶν δαΐκτορος βίᾳ
καρδίας γάμου κυρῆσαι;
antistr. 2. κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις
ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
ται φιλαιάκτων κακῶν.
ἐλθέτω μόρος πρὸ κοί-
τας γαμηλίου τυχών.
τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον
τέμνω γάμου λυτῆρα;
str. 3. ἴυζε δ' ὀμφὰν οὐράνια,
μέλη λιτανὰ θεοῖσι καὶ
τέλεα δέ μοι πῶς πελόμενά μοι
λύσιμα μάχιμα δ' ἔπιδε, πάτερ,
βίαια μὴ φιλεῖς ὁρῶν
ὄμμασιν ἐνδίκοις.
σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν,

807. τοῦ γάμου δαΐκτῆρος τῆς καρδίας μου. 810. ἀντὶ τοῦ[redacted] ἐλευθεροῖ. 813. τυχών: ἐμοῦ δηλονότι. 814. περὶ ἐμαυτῆ[redacted] (Gl.). 815. λείπει εὕρω. 816. ἐπεξηγήσατο ὀμφάν. ἑαυ[redacted] ταῖς δὲ παρακελεύονται. 817. λιτανευτικά (Gl.). 818. κα[redacted]ὶ ἐπιτελεστικά μοι καὶ λύσιμα τῶν κακῶν γινόμενα. — ἀντὶ το[redacted]ῦ ἀτάραχα.

803. κρεμὰς Hermann: κρέμασ M. 804. γυπίασ M. 80[redacted]. κυσὶν Robortellus: κύσειν M. 809. ὄρνισιν M. δεῖπνον b: δεῖπν[redacted] M. 810sq. τῷ γὰρ . . ἐλευθεροῦμαι Schuetz, fort. τὸ γὰρ . . ἐλε[redacted]θεροῖ τοι. 812. ἐλθέτω Pauw: ἐλθέτω | ἐλθέτω M. μώροσ ante co[redacted] M. 814. fort. ἢ τίν' ἀμφυγᾶς πόρον. 815. λυτῆρα Pauw: καὶ λε[redacted]τήρια M. 816. ἴυζε Robortellus: ἴΰζευ M. 817. λίτανα M.

γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.
antistr. 3. γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν
δύσφορον ἀρσενογενές,
μετά με δρόμοισι διόμενοι,
φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
βίαια δίζηνται λαβεῖν.
σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
ταλάντου. τί δ' ἄνευ σέθεν
θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν;

ὁ ὁ ο ά ά ά.
ὅδε μάρπις
νάϊος
γάϊος
τῶν πρό, μάρπτι, κάμνοις.
ἰόφ
ὄμ
αὖθι κάκκας

823. ὦ πάσης γῆς κρατῶν Ζεῦ. 826. διώκοντες. 827. ιῖς ζητήσεσιν. 829. ἴσον ἐπὶ πάντων. 832. ταῦτα μετά ιος πάθους ἀναβοῶσιν, ἐξ ἀπόπτου τοὺς Αἰγυπτιάδας ἰδοῦσαι. 3. ὁ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ μάρψαι ἡμᾶς (Gl.). 834 sq. ὁ πρώην μὲν ὶ νηός, νῦν δὲ ἐπὶ γῆς γεγονώς. 836. τῶν πρόμαρπτι κάμ-ς: πρότερον θάνοις, ὦ μάρπτι, πρὶν ἡμᾶς συλλαβεῖν. 837. ἰόφ: ! ἀποπτυσμοῦ μίσημα (μίμημα CG Haupt). ἀπὸ δὲ τοῦ ἀποπτύειν ὀφθεγμα (ἐπίφθεγμα Weil) ἐποίησεν. διὸ δεῖ τὴν ὑστέραν δασύ-ν. — τοῦτο διὰ μέσου. 839. καταχάσεις (Gl.) (καταβάσεις Vict.).

---

828. διζῆνται M. 830. τί δ' ἄνευ Robortellus: πιδανευ M. .. θνατοῖσι Bothe: θνατοὶσ M. 832—848 singulis choreutis tribuit Bamberger. 833. μάρπτις Turnebus. 836. τῶν πρό-οπτι M. 837 sqq. fort. ἰὼ ἐν ὀφθαλμοῖς κλίμακας ναΐας ἰδοῦσα , βοὰν ἀμφαίνω.

νυ
δυΐαν βοᾶν ἀμφαίνω.
ὁρῶ τάδε φροίμια πράξαν πόνων
βιαίων ἐμῶν.
ἠὲ ἠέ.
βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν·
βλοσυρόφρονα χλιδᾷ
δύσφορα ναΐ κὰν γᾷ.
γᾶι ἄναξ, προτάσσου.

ΚΗ. σοῦσθε σοῦσθ' ἐπὶ βᾶ-
ριν ὅπως ποδῶν.
οὐκοῦν οὐκοῦν
τιλμοὶ τιλμοὶ καὶ στιγμοί,
πολυαίμων φόνιος
ἀποκοπὰ κρατός.
σοῦσθε σοῦσθ' ὀλύμεναι ὀλόμεν' ἐπαμίδα.

str. 1. ΧΟ. εἶθ' ἀνὰ πολύρυτον
ἁλμήεντα πόρον
δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει
γομφοδέτῳ τε δόρει διώλου.

841. οὐκέτι παρὰ τοῦ πατρὸς ἀκούσασα, ἀλλ' αὐτόπτης γενομένη βοῶ. 845. πρὸς τὴν τῶν θεῶν ἀλκήν. (846) τὴν ἐπὶ τῇ δόξῃ ἐπηρμένην ἀλκὴν τῶν θεῶν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ »κύδεϊ γαίων« (Hom. Α 405). 848. ὦ Πελασγέ, πρὸ ἡμῶν παράταξαι. 850. ὡς ἔχετε τάχος ποδῶν. 851. ἰδίως τοῦτο, ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ μή.

849—78. nullae personarum notae in M. 850 sqq. fort. ὀκνεῖν ὀκνεῖν τιλμὸν τιλμὸν καὶ στιγμὸν πολύαιμον φόνιόν τ' ἀποκοπὰν κρατός. 855. ἐπ' ἄμαλα (cl. Hesych. ἄμαλα· τὴν ναῦν κτέ.) Hermann. 856. εἶθ' ἀνὰ Hermann: εἰθάνα M. πολύρυτον Wellauer: πολύρρυτον M. 857. ἀλμιόεντα Hermann. 859. γομφ[οδ]έτωι M. δόρει Hermann: δορὶ M.

ΚΗ. αἵμονες ὡς ἐπάμιδα
ησυδουπιατάπιτα
κελεύω βία μεθέσθαι
ἴχαρ φρενί τ' ἄταν. ἰὼ ἰὸν
λεῖφ' ἕδρανα, κί' ἐς δόρυ,
ἀτίετ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν.

antistr. 1. ΧΟ. μήποτε πάλιν ἴδοιμ'
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ,
ἔνθεν ἀεξόμενον
ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.
ἄγειος ἐγὼ βαθυχαῖος
βαθρείας βαθρείας
γέρον. ΚΗ. σὺ δὲ ναῒ ναῒ
βάσῃ τάχα
θέλεος ἀθέλεος
βίᾳ βίᾳ τε πολλᾷ φροῦδα
βάτεαι βαθυμιτροκακὰ παθῶν
ὀλόμεναι παλάμαις.

860. ἠμαγμένον σε καθίζω. 861. ἀπιόντα, κατὰ συγκοπήν. ἐπιθυμία (Gl.). — τὴν ἐπιθυμίαν ἴχαρ εἶπεν, τὴν ἄτην τῆς φρε- 864. κατάλειπε τοὺς βωμούς. 865. μήποτε μετέχων τῆς ης ἐν τῇ πόλει τῶν εὐσεβῶν. 867. τὸ ζωοποιοῦν τὰ θρέμτα, ἢ ἔντιμον, μεταφορικῶς. λέγει δὲ ⟨τὸ⟩ τοῦ Νείλου. 869. ἀρογόνον γὰρ τὸ ὕδωρ τοῦ Νείλου· »ὅθεν Ζεὺς πιὼν ἔτεκεν Ἄρεα«. 0. βαθυχαῖος: ἡ μεγάλως εὐγενής· χάοι γὰρ οἱ εὐγενεῖς. — ἐγὼ βαθυχαῖος ἀναξία ταύτης τῆς βαθρείας, ὦ γέρον. 872. σὺ δὲ λων καὶ μὴ θέλων ναῒ βήσῃ τάχα, βίᾳ πολλῇ κακοπαθῶν. 873 sq. πει πεπειραμέναι.

---

862 sq. κελεύω — ἄταν versui 859 subiungit Oberdick. 863. ἰὼ ὸ Turnebus. 864. ἴδρανὰ M. 865. ἀτιέτανα M (superscr. m). 6. ἴδοιμ' Butler: εἴδοι M. 868. ἀεξόμενον Scaliger (δ' ἀεξόμενον tephanus): δεξόμενον M. 876. βατέα βαθμίδων πρόκακα Enger. 877 t interpretamentum supra δυσπαλάμως v. 879 adscriptum delet Peiper.

str. 2. *ΧΟ.* αἰαῖ αἰαῖ.
καὶ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο
δι' ἁλίρρυτον ἄλσος,
κατὰ Σαρπηδόνιον
χῶμα πολύψαμμον ἀλαθεὶς
εὐρείαις εἰν αὔραις.

ΚΗ. ἴυζε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεούς.
Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορῇ.
ἴυζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων οἰζύος ὄνομ' ἔχων.

antistr. 2. *ΧΟ.* οἰοῖ οἰοῖ.
λυμασια ὑπρογασυλάσκοι
περιχαμπτὰ βρυάζεις,
ὃς ἐρωτᾷς ὁ μέγας
Νεῖλος ὑβρίζοντά σ', ἀποτρέ-
ψειεν ἄιστον ὕβριν.

ΚΗ. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον

879. τοῦτο ἰδίᾳ, εὐκτικῶς. ὄλοιο οὖν σὺν ταῖς σαῖς μηχαναῖς. 880. τὸ πέλαγος. 881. κατὰ τὴν Σαρπηδονίαν ἄκραν. 884. μάτην ληκεῖ καὶ βοᾷ (ληκεῖς καὶ βοᾷς Paley). 885. οὐκ ἐκφύγοις. 886. καὶ αὐτῶν τῶν ἀχέων (ἀχαιῶν [ε] m) πικρότερα ἴυζε. 888. εἰς ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτίων πρεσβεύοι. 890. ὁ Νεῖλός σε. 893. τὴν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἑλισσομένην, ὅ ἐστιν ἀμφιέλισσαν.

---

879. εἰ γὰρ Heath. ὄλοιο supplevisse videtur m, scribendum σαλεύο[illegible]ο. 880. ἁλίρρυτον Robortellus: ἀλλίρυτον M. 882. πολύψαμμον Emperi[illegible]: πολυψάμαθον M. ἀλαθεῖσ M. 883. ἀερίαις ἐν Hartung (ἀερίαισιν H[illegible]r-mann). 884—920. paragraphi personarum vices notant in M, nisi qu[illegible]d 887, 917, 919 nota nulla. 886. ἴυζε καὶ βόα delet Hermann. οἰζύος ἔχων separato versu habet M. 887. οἶ quinqies M. 888. λύμας [illegible]ις ex schol. Dindorf. ὑπρογασυλασκει [οι] M, σὺ πρὸ γᾶς Hermann, ὑλάσκ[illegible] Enger (fort. ὑλακτῶν). 890. ἐπωπᾷ σ' Emperius, ἐπωπᾷ δ' Mart[illegible]n. 891 sq. σε ἀποτρέψει | ἔναιστον M. 893. ἀμφίστροφον ex sch[illegible]l. Porson, cfr. Etym. Gud. p. 104, 42: ἀντίστροφον M.

ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω.
ὁλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐδάμ' ἅζεται.
r. 3. ΧΟ. οἰοῖ, πάτερ, βρέτεος ἄ-
ρος ἄτα. μαλδα ἄγει
ἄραχνος ὡς βάδην.
ὄναρ ὄναρ μέλαν.
ὀτοτοτοτοῖ.
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶν
φοβερὸν ἀπότρεπε,
ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.
ΚΗ. οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.
tr. 3. ΧΟ. μαιμᾶ πέλας δίπους ὄφις,
ἔχιδνα δ' ὥς με
τί ποτ' ἐν
δακοσάχ
ὀτοτοτοτοῖ.
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶν
φοβερὸν ἀπότρεπε,
ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.
ΚΗ. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσας τάδε,

896. ἡ τῶν βρετέων ἐπικουρία βλάπτει με. τοῦτο δέ φασιν, ἐπεὶ ῥοῦσαι αὐταῖς (αὐτοῖς Vict.) ἐν τῷ φανερῷ κατελήφθησαν. 899. ἐστιν μηδέν με οὖσαν. 901. ὦ μῆτερ γῆ. 903. ὦ πάτερ γῆς παῖ. ἡ αὐτὴ γὰρ Ῥέα καὶ Γῆ. 905. εἰς γῆράς με ἤγα- 906. ἐνθουσιᾷ. 911. ὦ μῆτερ γῆ.

———

894. ὅσον Robortellus: ὅρον M. τις Turnebus: τι M. 895. οὐδάμ' ι Pauw: οὐ δαμάζεται M. 896 sq. βρέτεος ἄρος ἄτα ex schol. ustath. 1422, 19 ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρῶ καὶ ἄρος τὸ ὄφελος παρ' Αἰσχύλῳ έτισι »βρότεος ἄρος ἄτα« ἤτοι τὸ εὖ τῶν βροτῶν καὶ τὸ ὄφελος ἐστίν) Abresch: βροτιοσα ροσαται M. μάλα δ' Bothe. 907. μαιμᾷ rtellus: μαι μαι M.

λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.
str. 4. ΧΟ. ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμοι, δάμναμαι.
ΚΗ. πολλοὺς ἄνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα
ὄψεσθε· θαρσεῖτ᾽, οὐκ ἐρεῖτ᾽ ἀναρχίαν.
antistr. 4. ΧΟ. διωλόμεσθ᾽· ἄελπτ᾽, ἄναξ, πάσχομεν.
ΚΗ. ἕλξειν ἔοιχ᾽ ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ᾽ ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων.
ΒΑ. οὗτος, τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ᾽ ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ᾽ ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος ὢν δ᾽ Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν·
καὶ πόλλ᾽ ἁμαρτὼν οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.
ΚΗ. τί δ᾽ ἠμπλάκηται τῶνδ᾽ ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
ΒΑ. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
ΚΗ. πῶς δ᾽ οὐχί, τἀπολωλόθ᾽ εὑρίσκων ἐγώ;
ΒΑ. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;
ΚΗ. Ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ.
ΒΑ. θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβῃ.
ΚΗ. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.
ΒΑ. οἱ δ᾽ ἐνθάδ᾽ οὐδέν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.
ΚΗ. ἄγοιμ᾽ ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ ᾽ξαιρήσεται.
ΒΑ. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ᾽ ἐς μακράν.

915. τὴν ἐργασίαν τοῦ χιτῶνος. 926. εἰς ὀρθὴν ἦλθες.

---

916. πρόμοι Stanley: πρόμνοι M. 917 sq. et 920 sq. permutat Heath. 918. θαρσεῖτ᾽ οὐκ ἐρεῖτ᾽ ἀναρχίαν Robortellus: θάρσει τοῦ χερεῖ ταναρχίαν M. 919. διωλόμεσθ᾽· ἄελπτ᾽, ἄναξ Robortellus: διωλόμεσθα ἐπτάναξ M. 920. ἐπισπάσας Pierson. 921. οὐκ ἀκούετ᾽ ὀξὺ Porson (οὐκ ἀκούεις ὀξὺ Schuetz): οὐ κακοῦ ἔξυ M. 922—941. paragraphi personarum vices notant in M. 925. ὢν δ᾽ Porson: δ᾽ ὢν M. 926. ὤρθωσας φρενί Robortellus: ὤρθωσα φρενεί M. 929. τἄμ᾽ ὀλωλόθ᾽ εὑρίσκων ἄγω Porson. 930. προξένοις Victorius: προσξένοισ M. 934. κλύω Robortellus: κάτω M. 936. κλάεισ M (superscr. οι m), κλαίοις Robortellus. οὐ idem: οὐδέ M.

ΚΗ. ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
ΒΑ. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.
ΚΗ. λέγοιμ' ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.
ΒΑ. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.
ΚΗ. ἀλλ' ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον —
καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα — πῶς φῶ; πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
Ἄρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ
ἔλυσεν, ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
πεσήματ' ἀνδρῶν κἀπολακτισμοὶ βίου.
ΒΑ. τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομ'; ἐν χρόνῳ μαθὼν
εἴσῃ σύ τ' αὐτὸς χοὶ ξυνέμποροι σέθεν.
ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν
ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ
στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
γόμφος διαμπάξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα
οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα,

945. ού δεήσει μαρτύρων ἡμῖν· ὁ γὰρ Ἄρης κρίνει τὸ νεῖκος. ὲ γὰρ ἄργυρον παρ' ὑμῶν λαμβάνοντες εἰρηνεύσαιμεν ἄν. 957. ἐγγράφως ταῦτα εἶπον, ἀλλὰ ζώσῃ φωνῇ.

---

939. λέγοιμ' Heath: λέγοισ M. 942. ἀπαγγέλειν M. 944. ἥκοιν ἥκειν m, ut videtur. Inter 944 et 945 lacunam statuit Weil. 947. ται M. 948. βίων Plut. Mor. p. 517 F et 937 F. 949. nulla onae nota in M. 950. εἴσει σύ τ' αὐτὸς χοὶ Bothe: εισθιγαυτοσ M, in marg. ἴσως γ' αὐτὸς χ' οἱ ξυνέμ(ποροι) m. 952. λόγος Turus: λόγοισ M. Post 952 lacunam statuit Hartung. 955. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς Turnebus: τῶνδε φιλωταὶ τορῶ M.

σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.
ΚΗ. ἔοιγμεν ἤδη πόλεμον ἀρεῖσθαι νέον.
εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.
ΒΑ. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὑρήσετ' οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλαις ὀπάοσιν
θράσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐερκῆ πόλιν
πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλῃμένην.
καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί·
ἔνθ' ὑμὶν ἔστιν εὐτύχους ναίειν δόμους
πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.
τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα,
πάρεστι, λωτίσασθε. προστάτης δ' ἐγὼ
ἀστοί τε πάντες, ὧνπερ ἥδε κραίνεται
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;
ΧΟ. — ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
— δῖε Πελασγῶν.
— πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον

964. *πρὸ γὰρ τῆς εὑρέσεως τοῦ οἴνου τοῦτο ἐξεῦρον Αἰγύπτιοι. λέγεται δὲ μεθύσκειν* (l. *μέθυ κρίθινον*). 972 (immo 971). *ὡς πολλῶν ξένων ἐκεῖ οἰκούντων.* 976. *ἐμοῦ καὶ τῶν ἀστῶν.* 978. *ὡς »δῖα γυναικῶν«* (Hom. σ 208).

961. nulla personae nota in M. *ἔοιγμεν* Cobet: *ἴσθι μὲν τάδ'* M. *ἀρεῖσθαι* Cobet (*αἷρεσθαι* Porson): *ἐρισθε* corr. in *ἐρεισθε* M. 962. *κράτος* A Nauck et Weil. 963. nulla personae nota in M. 965. *φίλαις* Schuetz: *φίλοισ* M. 967. *κεκλημένην* (ι supra) M. 969. *δεδωμάτομαι* M, corr. in *—ωμαι* m[1]. 970. *ἔνθ' ὑμιν* Kirchhoff: *εὐθυμεῖν* M. *εὐτύχους* Porson: *ἐντυχούσῃ* M. *δόμους* Turnebus: *δόμοισ* M. 972. *μονορύθμουσ* M. 974. *λωτίσασθε* Canter: *λωτίσασθαι* M. 977. paragraphus praefixa in M. *ἀγαθοῖσι* Porson: *ἀγαθοῖσ* M.

πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναόν, πρόνοον
καὶ βούλαρχον. τοῦ γὰρ προτέρα
μῆτις, ὅπου χρὴ δώματα ναίειν
καὶ τόπος εὔφρων. πᾶς τις ἐπειπεῖν
ψόγον ἀλλοθρόοις
εὔτυχος· εἴη δὲ τὰ λῷστα.
σύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ
βάξει λαῶν ἐν χώρῳ
τάσσεσθε, φίλαι δμωίδες, οὕτως
ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

ΔΑ. ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν
θύειν τε λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
σπονδάς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.
καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐγγενεῖς
φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίοις·
ἐμοὶ δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσόους
ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας,
καὶ μήτ' ἀέλπτως δορικανεῖ μόρῳ θανὼν
λάθοιμι, χώρᾳ δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι.
τοιῶνδε τυγχάνοντας εὐπρυμνῆ φρενὸς
χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν ἐμοῦ.
καὶ ταῦτα μὲν γράφεσθε πρὸς γεγραμμένοις

980. τὸν πρόνοιαν ἡμῶν ποιούμενον. 983. ἐπεὶ πᾶς ἄνθρω-ἐστιν ἕτοιμος εἰς τὸ ψέγειν τοὺς ξένους.

---

980. πάτερ M. 985. εὔτυχος Spanheim: εὔτυχτοσ corr. ex εὖ τύχτοσ 991. paragraphus praefixa in M. 994. ἐγγενεῖς Heath: ἐκτενεῖσ M. ρίλους b: φιλου (ωσ supra) M. αὐτανεψίοις Scaliger: ἀτανεψίουσ M. 996. ἐμοὶ anley: ἐμοὺσ, σ in δ' mutato, M. 998. δορικανεῖ μόρῳ Porson: ι' ἀνημέρωι M. Post 999 lacunam (μήτ' * *) olim statuebat ι. 1002. ταῦθ' ἅμ' ἐγγράφασθε Hermann. πρὸς γεγραμμένοις rtellus: προσγεγραμμένουσ M.

πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός,
ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει
κακήν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως.
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ,
ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς,
θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί, τί μήν;
καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ.
καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις
κάλωρα κωλύουσαν θωσμένειν ἐρῶ
καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι
πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
τόξευμ' ἔπεμψεν, ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
πολὺς δὲ πόντος εἵνεκ' ἠρόθη δορί,
μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα,
τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,
οἰκεῖν λάτρων ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρός,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.

1003. σωφρονεῖτε, ὅπως ὁ τῶν Αἰγυπτιαδῶν ὅμιλος καταγνωσθείη ὑπὸ τῶν Ἀργείων καὶ μὴ ἡμεῖς. 1005. τὸ εἰπεῖν μυσαρόν τι κατὰ τῶν ξένων εὐχερῶς (εὐχερές Vict.) ἐστιν. — γνώμη. 1008. τὴν ἐπιστροφῆς δεομένην· ἢ τὴν ἐπιστρέφουσαν εἰς θέαν. 1010. πάντα ἐπιθυμίᾳ δουλεύουσι. 1017. μὴ ὑποπέσητε ἀνδράσιν.

Post 1003 lacunam statuit Weil. 1004. ὅμιλοσ (ν supra) M. 1005. εὔτυκον Spanheim: εὔτυχον M. 1010 – 1013 secludit Dindorf. 1010. θεοί σφε κηραίνουσι Martin (θεοί Iacob). τιμὴν M. 1011. πεδοστιβῆ Robortellus: παιδοστιβῆ M. 1013. θωσμένην (ειν supra) M. fort. ἄωρα κωλύουσα προυσελεῖν ἔρον. 1018. οὕνεκ' ἠρόθη Heath: οὗν ἐκληρώθη M. 1020. οἴκησις Robortellus: οἰκήσεισ M. 1022. λάτρων Hermann: λατρῶν M. 1023. φυλάξαι M.

ΧΟ. τἄλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
ἐμῆς δ' ὀπώρας εἵνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ.
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

str. *ΧΟ.* ἴτε μὰν ἀστυάνακτας
μάκαρας θεοὺς γανάεντες πολιούχους
τε καὶ οἳ χεῦμ' Ἐρασίνου
περιναίετε παλαιόν.
ὑποδέξασθε δ' ὀπαδοὶ
μέλος· αἶνος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν
ἐχέτω, μηδ' ἔτι Νείλου
προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις·

antistr. ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας
θελεμὸν πῶμα χέουσιν πολύτεκνοι,
λιπαροῖς χεύμασι γαίας
τόδε μειλίσσοντες οὖδας.
ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ
στόλον οἰκτιζομένα, μηδ' ὑπ' ἀνάγκας
γάμος ἔλθοι Κυθερείας·
στύγειον πέλοι τόδ' ἆθλον.

str. Κύπριδος δ' οὐχ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ' εὔφρων.

1038. πολυτεχνίας πρόξενοι. 1045. ὁ τοῦ ὑμετέρου (ἡμετέρου Vict.) ὕμνου νόμος.

1025. nota hic omissa, paragraphus proximo versui praefixa in M. 1026. οὕνεκ' M. 1027. θεοῖς γὰρ εἴ τι μὴ Weil. 1029. paragraphus praefixa in M. 1030. μάκαρας Stanley: μακρασ M. ἀγαλοῦντες Paley. 1032. περιναίουσιν Marckscheffel (περιναίουσι Heath). 1033. ὑποδέξασθε δ' Heath: ὑποδέξασθ' M. 1034. μέλος Legrand: μένοσ M. αἶνος Robortellus: αἰνὸσ M. 1036. προχοὰς Robortellus: πρὸσ χοὰσ M. 1040. μειλίσσοντες Pauw: μελίσσοντεσ M. 1043. τέλος Weil. ἔλθοι c: ἔλθει M. 1044. στυγερῶν Hermann, fort. στυγίων. 1045—1062 ancillis tribuit Kirchhoff. 1045. Κύπριδος δ' Pauw: κύπριδοσ M.

δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ·
τίεται δ' αἰολόμητις
θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
μετάκοινοι δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεισιν
Πόθος ᾇ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλ-
κτορι Πειθοῖ. δέδοται δ' Ἁρ-
μονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας
φεδυραὶ τρίβοι τ' ἐρώτων.
antistr. φυγάδεσσιν δ' ἐπιπνοίας κακά τ' ἄλγη
πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι.
τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν
ταχυπόμποισι διωγμοῖς;
ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.
Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν μεγάλα φρὴν
ἀπέρατος· μετὰ πολλῶν
δὲ γάμων ἅδε τελευτὰ
προτερᾶν πέλοι γυναικῶν.
str. ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι
γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι.
Τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη·
σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον.

1049. κοινωνοί. 1052. ἡ ἁρμονία μετέχει τῆς Ἀφροδίτης. ψευδὴς δέ, ὅτι πολλὰ ψεύδονται οἱ ἐρῶντες. 1055. δέδοικα, ὅτι εὐπλοίας ἔτυχον, μὴ καὶ τὸ τοῦ γάμου τύχωσιν. 1060. μετὰ ἄλλων πολλῶν γάμων γυναικῶν καὶ οὗτος τελεσθήσεται.

1049. δὲ φίλᾳ Bothe: δ' αἱ φίλαι M. 1050. ᾇ τ' Wellauer: τ' M. 1050 sq. θέλκτορι Bothe: θεακτορι M. πειθοῖ c: πιθοῖ M. 1053. φεδυραὶ Scaliger: φεδυρα M. 1054. φυγάδεσσιν Burges: φυγάδεσ M. ἐπιπνοίας Turnebus: ἐπιπνοίαι M. 1059. παρβατός Askew: παραβάτασ M. 1062. προτερᾶν Bothe: προτέραν M. 1063—1072. Danaides et ancillas alternare statuit G C W Schneider (colloqui videntur duces duorum chororum). 1066. »γρ. θέλγοις ἂν ἄθελκτον quod non placet« Stephanus: θέλγεισ ἀνάθελκτον M.

Σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.
antistr. *Τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν*
καθορᾶν, ὄψιν ἄβυσσον;
Μέτριον νῦν ἔπος εὔχου·
τίνα καιρόν με διδάσκεις;
Τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.
str. *Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροί-*
η γάμον δυσάνορα
δάιον, ὅσπερ Ἰὼ
πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ
χειρὶ παιωνίᾳ κατασχεθών,
εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας.
antistr. *καὶ κράτος νέμοι γυναι-*
ξίν· τὸ βέλτερον κακοῦ
καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
καὶ δίκᾳ δίκας ἕπε-
σθαι, ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς λυτηρίοις
μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

1072. *λίαν ἐξετάζειν.* 1081. *ἡδέως ἔχω τὸ δίμοιρον τῶν κακῶν σὺν ἑνὶ ἀγαθῷ, ὅ ἐστι τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ γάμου. Πίνδαρος* (Pyth. III 145)· »*ἓν παρ' ἐσθλὸν σύνδυο δαίονται πήματα βροτοῖς ἀθάνατοι*«.

1073 sqq. Danaides et ancillas coniunctas canere censet Boeckh. 1073. *Ζεὺς* Robortellus: *ζεῦ* M. 1074. *γάμον* c: *γάμου* M. 1077. *παιώνιαι κατασχέθων* M. 1078. fort. *βίᾳ θιγών.* 1081. *καὶ τὸ* Robortellus: *καί τε* M. 1082. *δίκᾳ* Heath: *δίκα* M. *ἕπεσθαι* | M. Subscriptum in M: *τέλοσ δεδωκὼσ χριστὲ σοὶ χάριν φέρω.*

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Paso (Eum. p. 20) repeats several errors where Weckl[illegible] does not repeat M[illegible] accurately [illegible] Kirchh.

Eum. 318 other differences from M [illegible] Kirchh.

Ἀγαμέμνονος ὑπόθεσις.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιὼν τῇ Κλυταιμήστρᾳ, εἰ πορθήσοι τ Ἴλιον, (ὑπέσχετο addit f) τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ τοῦ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμήστρα, ἵνα τηροί τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν, αὐτὴ δὲ τῶν πρεσβυτῶ ν ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸ ς συνίσταται· οἵτινες ἀκούσαντες παιανίζουσιν. μετ' οὐ πολὺ δὲ κα ὶ Ταλθύβιος παραγίνεται καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται· εἵπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦ ν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸ ν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμήστρᾳ, Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰ ς τὰ βασίλεια εἰσελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατο ν καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰσπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται ὡς ἔκπληξιν ἔχον καὶ οἶκτον ἱκανόν. ἰδίως δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ, τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπήσας θάνατον νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξεν, πεποίηκέν τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμήστραν ἑκάτερον δισχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως ἑνὶ κεφαλαίῳ. τὴν μὲν τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας, τὸν δὲ ταῖς τοῦ πατρὸς Ὀρέστο (Θυέστου Vict.) ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους ὀλυμπιάδι κ (ὀγδοηκοστῇ Meursius) ἔτει β̄. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα·

φύλαξ	χορός	[ἄγγελος]
Κλυταιμήστρα		[Ταλθύβιος] κῆρυξ
Ἀγαμέμνων		Κασάνδρα
	Αἴγισθος	

In indice personarum nomina ἄγγελος (vid. ad v. 270) et Ταλθύβιο male addita esse monuit Stanley.

φύλαξ. Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
ἁλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἐμήν· φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.

1. θεράπων Ἀγαμέμνονος ὁ προλογιζόμενος, οὐχὶ ὁ ὑπὸ Αἰγίσθου ταχθείς. 2. τῶν κατὰ τὸ μῆκος τῆς ἐτείας φρουρᾶς. ἣν ἐπὶ μῆκος κοιμώμενος. 3. πρὸς τὸ φυλακτικὸν καὶ φιλοδέσποτον. τὸ δὲ ἄγκαθεν κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ ἀνέκαθεν, τουτέστιν ἄνωθεν ἐξ ἀρχῆς. — ζτ ἄγκαθεν. 6. τοὺς δυναμένους παρὰ τὰ ἄλλα σημᾶναι τοὺς καιρούς. 11. τὸ μείζονα ἢ κατὰ γυναῖκα βουλευόμενον, γενναῖον· ἢ κατὰ ἀνδρὸς βουλευομένης. 14. ἢ περισσὸς ὁ γάρ, ἢ λείπει τὸ ἀλύων.

De 1—322 ex M refertur. 2. ἣν f g h: δ' ἣν M. 7 non habet Achill. Tat. Isag. in Arat. Phaen. p. 122, ubi v. 4—6 afferuntur, damnavitque praeeunte Pauwio Valckenarius. 11. ἐλπίζ^{o}ων M. 14. fort. ἀντίπνους.

ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.

ὦ χαῖρε λαμπτήρ, νυκτὸς ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
ἰοῦ ἰοῦ.
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημανῶ τορῶς,
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,

18. οἴκου διαπονουμένου οὐκ ἄριστα ὡς τὸ πρόσθεν. 22. δεῖ διαστήματος ὀλίγου, εἶτα ἀναχραγεῖν, ὡς θεασάμενον τὸν πυρσόν. — ἐκ νυκτὸς ἡμέραν ἡμῖν δοῦσιν (διδούς f). 26. μεγαλοφώνως (Gl.). 27. ὡς ἐπὶ ἄστρου ἢ σελήνης. 30. διαπρεπῶς σημαίνει. 31. πρὸ τῆς Κλυταιμήστρας. 32. οἰκειώσομαι. 33. καὶ παροιμία »ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι«. 36. ἢ βάρος ἐπίκειται· ἢ φοβοῦμαι ζημίαν ἐπικεισομένην μοι.

---

19. δεσποτουμένου Duebner. 25. ἰοῦ ἰοῦ Hermann: ἰοὺ ἰού M. 26. σημανῶ a f g h: σημαίνω M. 29. ἐπορθιάζειν f g h: ἐπορθριάζειν M. 30. ἀγγέλλων g h: ἀγγέλων M.

σαφέστατ' ἂν λέξειεν· ὡς ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.

χορὸς πρεσβυτῶν.

δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν,
στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην
τῆσδ' ἀπὸ χώρας
ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγήν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη,
τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ' ἐκπατίοις
ἄλγεσι παίδων ὕπατοι λεχέων
στροφοδινοῦνται,
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
δεμνιοτήρη
πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
ὕπατος δ' ἀίων ἤ τις Ἀπόλλων
ἢ Πὰν ἢ Ζεὺς οἰωνόθροον
γόον ὀξυβόαν
τῶνδε μετοίκων ὑστερόποινον

1. ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸς ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς δίκαις ἐχθρῶν. 48. ο γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ θυμούμενοι. 49. τοῖς ἔξω τῆς ὁδοῦ. ινες ὕπατοι ὄντες, ὀλέσαντες δὲ τὸν πόνον τῶν ὀρταλίχων, τοῖς δεμνίοις τηρούμενον, ἐπὶ τῶν λεχέων στροφοδινοῦνται. ὸν μηδέπω πετομένων νεοττῶν. 56. ὁ ὄρειος. 58. ὑπὲρ ετοικισθέντων νεοσσῶν.

. κ**οὐ M. 40. notam personae praescr. m. Πριάμου f g h:
Η
ν M. 44. Ἀτρειδαῖν Dindorf. 45. χιλιοναύταν M (superscr.
Η
marg. γρ. ἴλιον αὐτάν m. 47. ἤιραν M. ἀρωγὰ*ν M (superscr.
49. ἐκπάγλοις Blomfield.

πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
Ζεύς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ
γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
κάμακος θήσων Δαναοῖσιν
Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
οὔθ' ὑποκλαίων οὔθ' ὑπολείβων
οὔτε δακρύων ἀπύρων ἱερῶν
ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
μίμνομεν ἰσχὺν
ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
ἐντὸς ἀνᾴσσων
ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἐνὶ χώρᾳ,
τί θ' ὑπέργηρως; φυλλάδος ἤδη

59. τοῖς παραβῆσασι καὶ μετοικήσασιν (μετοικίσασιν f h) αἱ
62. πολλοὺς μνηστῆρας ἐσχηκυίας. 63. βαρέα καὶ μὴ
ἀνανεῦσαι τοὺς πίπτοντας. 65. διακναιούσης. — κυρίως
πρὸ γάμου θυσίαις, νῦν δὲ ταῖς πρὸ τῆς ἁλώσεως μάχαις.
»καὶ τὸ μὲν ὥς κε πέλει, τὼς ἔσται« (Apoll. Rh. B 345).
λείπει τὸ τίς. 70. τῶν θυσιῶν τῶν Μοιρῶν καὶ τῶν Ἐρ
ἃ καὶ νηφάλια καλεῖται. 78. τῷ τόπῳ ἐκείνῳ.

---

64. ἐριδομένου M. 69. ὑποκαίων Casaubonus. 70. οὔτε δα
delet Bamberger. 72. ἀτίται (i. e. ἀτίτᾳ) σαρκὶ corr. ex. ἀτίτα
77. ἀνᾴσσων Hermann: ἀνάσσων M. 78. fort. οὐκ ἐνὶ πείσῃ
Hesych. ἐν πείσῃ· ἐν χώρᾳ. 79. τίθιπεργήρωσ M (τόθιπερ
a f, τό θ' ὑπέργηρων h).

καταχαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοὺς
στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
σὺ δέ, Τυνδάρεω
θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμήστρα,
τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
τίνος ἀγγελίας
πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκεῖς;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
ὑπάτων, χθονίων,
τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων,
βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
λαμπὰς ἀνίσχει,
φαρμασσομένη χρίματος ἁγνοῦ
μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
καὶ θέμις αἰνεῖν,
παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
ἣ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνεις
ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον

82. ἀλᾶται. 85. διὰ τί. 94. τοῦ ἐλαίου. 96. λείπει κομιζομένων (κομιζομένῳ Stanley). 100. ἔσθ' ὅτε μέν.

---

82. ἡμερόφαντον h: ἡμερόφατον M. 83. $\overset{\text{α ου}}{\text{τυνδάρεω}}$, litera ω ex αο facta et accentu super ε lineola transfixo, M, »quibus triplex significatur scriptura Τυνδαρέα, Τυνδάρεω, Τυνδαρέου« (Dindorf). 87. θυοσκεῖς Turn.: θυοσκινεῖσ, priore ι in rasura scripto, M. 90. τῶν τε θυραίων τῶν τ' ἀγοραίων Enger. 91. δώροισι h: δώροισ M. 96. πελανῷ M. 101. ἀγανὴ Karsten. φανθεῖσ' Pauw. 102. ἄπληστον f: ἄπλειστον M.

— τὴν θυμοφθόρον λύπης φρένα.
str. κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος
αἴσιον ἀνδρῶν
ἐκτελέων· ἔτι γὰρ
θεόθεν καταπνείει
πειθὼ μολπᾶν
ἀλκὰν σύμφυτος αἰών·
ὅπως Ἀχαιῶν
δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
ξύμφρονα τὰν γᾶν,
πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
οἰωνῶν βασιλεὺς
βασιλεῦσι νεῶν, ὁ κελαινὸς
ὅ τ' ἐξόπιν ἀργᾶς,

103. ἥτις ἐστὶ θυμοβόρος λύπη τῆς φρενός. 104. δυνατός εἰμι εἰπεῖν τὸ συμβὰν αὐτοῖς σημεῖον ἐξιοῦσιν. — τὸ ἐν τῇ ὁδῷ ὀφθέν. 107. πείθει γάρ με ἡ παρὰ θεῶν πίστις μέλπειν καὶ λέγειν ὅτι εὖ πράξουσιν οἱ Ἀτρεῖδαι ὅσον ἀπὸ τοῦ σημείου. 109. ὁ γὰρ σύμφυτός μοι αἰών, ὅ ἐστι τὸ γῆρας, διὰ τὴν εἰς θεοὺς πειθὼ μολπήν μοι καὶ ἀλκὴν καταπνεῖ, ὅ ἐστιν, εἰ καὶ γέρων εἰμί, ὅμως μέλψω τὰ γεγονότα· πέποιθα γὰρ ὅτι εἰς πέρας αὐτὰ ἄξουσιν οἱ θεοί. 111. τοὺς κρατοῦντας τὴν Ἑλληνικὴν ἥβην καὶ τὴν ὁμόφρονα περὶ τὰ τακτικά. λέγει δὲ τοὺς Ἀτρείδας. 113. τῷ δίκην εἰσπραξομένῳ. 117. ὁ ἐξοπίσω λευκός, ὅ ἐστιν ὁ πύγαργος.

103. λύπης, θυμοφθόρον ἄτην olim HLAhrens, fort. λύπης, ἄτην φρενοδαλῆ. 104—169 coryphaeo tribuit R Arnoldt (ephymnia choro). 107. καταπνείει Ald.: καταπνέ*ει (una post έ litera erasa quae υ fuisse potest) M, καταπνεύει a f h. 108. μολπᾶν corr. in μολπὰν M. 109. ἀλκᾷ Schuetz. 111. ἥβας Aristoph. Ran. 1285: ἥβαν (corr. ex ἡβᾶν) M. 112—114, quos M omiserat spatio vacuo relicto, addidit m. 112. ταγάν a f h, ταγόν Blomfield. ξύμφρονε ταγώ Dindorf. 113. καὶ χερὶ Aristoph. Ran. 1288: δίκασ m. 117. ὁ δ' Hartung. ἀργᾶς Blomfield, ἀργᾷς Thiersch: ἀργίασ M.

φανέντες ἴκταρ μελάθρων
χερὸς ἐκ δορυπάλτου
παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν,
βοσκόμενοι λαγίναν
ἐρικύματα φέρματι γένναν,
βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
antistr. *κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο*
λήμασι δισσοὺς
Ἀτρεΐδας μαχίμους
ἐδάη λαγοδαίτας
πομπούς τ' ἀρχάς·
οὕτω δ' εἶπε τεράζων·
χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος,
πάντα δὲ πύργων
κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον·
οἷον μή τις ἄγα

119. *ἐκ δεξιᾶς, ὅ ἐστιν εὐσυμβόλως.* 120. *τοῖς βασιλείοις.* 121. *λαγίναν γένναν τὸν λαγωόν* (*λαγωιόν* m). 122. *πολυκύμονα.* 123. *πρὸς τὸ σημαινόμενον τὸ βλαβέντα.* 124. *ἐπειδὴ ὁ αἴλινος καὶ ἐπὶ θρήνου λέγεται, φησὶν ὅτι ἐν τάξει ὕμνου αὐτὸν λέγε.* 130. *τεράζων: τὰ τέρατα διηγούμενος.* 134. *κτήνη: κτήματα.* 136. *μόνον μὴ προτυπὲν ὑπὸ θεῶν τὸ στρατωθὲν τῆς Τροίας στόμιον, ὅ ἐστι τὸ ἐπὶ βλάβῃ Τροίας στρατευθέν, ἄτη σκοτίσῃ.*

---

119. *δοριπάλτου* Turnebus. 120. *παμπρέπτοισ* corr. in *παμπρέπ*οισ* M. 122. *ἐρικύμονα* a f h, *ἐρικυμάδα* Seidler. 124. *αἴλινον* hic et infra semper M. *εὐνικάτω* M, *οἶμαι εὖ νικάτω* in marg. m. Post 124 (item post 145 et 169) *αἴλινον αἴλινον αὖτε, τὸ δ' εὖ νικάτω* (totius chori) addit Keck. 125. *δύο* recc.: *δύω* M. 127. *Ἀτρεΐδας* Monk: *ἀτρείδασ* M. 128. 129 in uno versu habet M. 128. *λαγοδαίτας* f h: *λογοδαίτασ* M. 129. *ἀρχούς* f h. 134. *πρόσθε τὰ* f h: *προσθετὰ* M. Fort. *κτήνη δήμια μυριοπληθῆ.* 135. *μοῖρα λαπάξει* h: *μοῖρ' ἀλαπάξει* M. 136. *ἄγα* Hermann: *ἄτα* M.

θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στό-
μιον μέγα Τροίας
στρατωθέν. οἴκῳ γὰρ ἐπί-
φθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ
πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς
αὐτότοκον πρὸ λόχου
μογερὰν πτάκα θυομένοισιν·
στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ᾽ εὖ νικάτω.
epod. τόσσων περ εὔφρων καλὰ
δρόσοισιν ἀέλπτοις μαλερῶν λεόντων,
πάντων τ᾽ ἀγρονόμων φιλομάστοις
θηρῶν ὀβρικάλοισι, τερπνὰ
τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι,
δεξιὰ μέν, κατάμομφα
δὲ φάσματα στρουθῶν.
ἰήιον δὲ καλέω Παιᾶνα,

139. τῷ γὰρ οἴκῳ τῶν κυνῶν Διός, ὅ ἐστι τῶν ἀετῶν, ὀργίζεται Ἄρτεμις δὲ (διὰ Stanley) τὸ κύοντα τὸν λαγὼν ἀποκτεῖναι. λοχεία (λοχία Dindorf) γάρ ἐστιν ἡ θεός. 142. σὺν αὐτῷ τῷ τόκῳ. 143. πτάκα: τὸν λαγωόν. 147. τοῖς νεογνοῖς. »χωρὶς δ᾽ αὖτ᾽ ἕρσαι« (Hom. ι 222). ἀέλπτοις δὲ τοῖς ἕπεσθαι τοῖς γονεῦσι (μὴ addidit Robort.) δυναμένοις. 149 (immo 150). τὰ σύμβολα αἰτεῖ με φάναι τούτων δεξιὰ μὲν διὰ τὴν νίκην, ἐπίμομφα δὲ διὰ τὸν χόλον Ἀρτέμιδος. 152. τῶν ἀετῶν. 153. ὡς μάντις.

---

139. οἴκτῳ Scaliger. 141. κυσὶν M. 144. fort. στυγῶ. 146. τόσον f h. εὔφρων ἁ καλά f h, εὔφρον ὦ καλά Weil. 147. δρόσοις h. ἀέπτοις a f. Fort. δρόσοις τ᾽ ἐπάλπνοις (δρόσοισιν ἐπάλπνοις Karsten). λεόντων Stanley ex Etym. M. p. 377 Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι τοὺς σκύμνους τῶν λεόντων δρόσους κέκληκε: ὄντων M. 148. φιλόμάτοισ corr. in φιλομάστοισ M. κρᾶναι f h: κράναι M. 152. φάσματι Hermann. στρουθῶν, quod interpolatum esse vidit Porson, aliud vocabulum expulit.

μή τινας ἀντιπνόους
Δαναοῖς χρονίας ἐχενῇδας
ἀπλοίας τεύξῃ,
σπευδομένα θυσίαν
ἑτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,
νεικέων τέκτονα σύμ-
φυτον, οὐ δεισήνορα. μίμνει
γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
οἰκονόμος δολία,
μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
τοιάδε Κάλχας ξὺν
μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων
ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·
τοῖς δ' ὁμόφωνον
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

str. 1. *Ζεὺς ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐ-*
τῷ φίλον κεκλημένῳ,
τοῦτό νιν προσεννέπω.
οὐκ ἔχω προσεικάσαι
πάντ' ἐπισταθμώμενος
πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν

156. *ὦ Ἄρτεμι.* 158. *ἣν οὐδεὶς ἔδαισεν.* 159. *συγγενικήν.* 160. *οὐ φοβουμένην τὸν ἄνδρα, ἢ τὴν οὐ δήσασαν* (*δείσασαν* Robort.) *τὸν ἄνδρα.* 161. *ἡ ἐξ ὑστέρου ὁρμωμένη.* 165. *διὰ τὴν νίκην.* 168. *ὁμοφώνως.* 170. *Ζεὺς ὅστις: διάφορος γάρ ἐστιν ἡ περὶ τοῦ θείου δόξα.* 175. *εἰ τὸ τῆς ματαιότητος ὀφείλει τις ἀποσείσασθαι τῆς γνώμης, Δία νομιζέτω.*

---

156. *αὔρας* pro *ἀπλοίας* Dindorf. Scholiastam *τεύξῃς* legisse monuit Hermann. 165. *ἀπέκλαγξεν* a f h: *ἀπέκλαιξεν* M. 173. *προσηκᾶσαι* corr. in *προσεικάσαι* M. 175. *τὸ* Pauw: *τόδε* M.

ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

antistr. 1. *οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,*
παμμάχῳ θράσει βρύων,
οὐδὲν λέξαι πρὶν ὤν,
ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-
κτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις προφρόνως
ἐπινίκια κλάζων
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·

str. 2. *τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ-*
σαντα, τὸν πάθει μάθος
θέντα κυρίως ἔχειν.
στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος
καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
δαιμόνων δὲ ποῦ χάρις βιαίως
σέλμα σεμνὸν ἡμένων;

antistr. 2. *καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέ-*
σβυς νεῶν Ἀχαιικῶν,
μάντιν οὔτινα ψέγων.

178 (immo 179). *διὰ τοὺς Τιτᾶνας.* 179 (immo 178). *ὁ Τυφώς.* 181. *τριακτῆρος: νικητοῦ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς πεντάθλοις ἀποτριαδιζόντων* (*ἀποτριαζόντων* Spanheim). 184. *ἐπὶ ἐλπίδι νίκης.* 185. *ὁλοσχερῶς φρόνιμος ἔσται.* 187. »*παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω*« (Hes. Op. 218, cfr. Hom. *P* 32). — *τῷ παθόντι.* 189. *τῷ ἁμαρτάνοντι τοῦτο συμβαίνει.* 193. *τὸν ζυγόν. ὑψίζυγος γὰρ ὁ Ζεύς.* 194. *μείζων γὰρ Μενελάου.* 196. *περισσεύει τὸ πνεῦμα.*

---

180. *οὐδὲ λέξεται* H L Ahrens, *οὐ λελέξεται* Franz. 187. *τὸν* Schuetz: *τῶ* M. 189. *ἔν* M. fort. *στηρίζει δ' ὕπνῳ.* 193. *ἡμένων·* M. 194sq. *πρέσβυσ* | M.

ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγ-
γεῖ βαρύνοντ' Ἀχαιικὸς λεὼς
Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρό-
χθοις ἐν Αὐλίδος τόποις·
str. 3. πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι,
βροτῶν ἄλαι,
νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
τρίβῳ κατέξαινον ἄν-
θος Ἀργείων. ἐπεὶ δὲ καὶ
πικροῦ χείματος ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον πρόμοισιν
μάντις ἔκλαγξεν προφέρων
Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκτροις
ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας
δάκρυ μὴ κατασχεῖν·
antistr. 3. ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν·
βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
βαρεῖα δ', εἰ

197. *ἐμπεσάσαις* (*ἐμπαισάσαις* Dindorf). — *συμφωνῶν* (Gl.). 198. »*νηῶν ἐξέφθιτο ἤϊα πάντα*« (Hom. *μ* 329). 200. *ἀντὶ τοῦ ἐχόμενος*. 203. *ἐπὶ κακῷ ποιοῦσαι σχολάζειν*. 204. »*καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες*« (Hom. *μ* 330). 205. »*καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν*« (Hom. *B* 135). 207. *διατριβῇ*. 210. *ἐπαχθέστερον*. 215. *τὸ ἑξῆς, ἐπεὶ δὲ πικροῦ, ἄναξ ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπεν*. 216. *τιμωρία*.

---

200 sq. *παλιρρόχθοις* H L Ahrens: *παλιρρόθοισ* M. 205. *νεῶν* Pauw: *ναῶν* M. *τε καὶ* Porson: *καὶ* M. 207. *κατέξενον* (*αι* superscr. m) M. 211. *ἔκλαγξεν* Porson: *ἔκλαγξε* M. 215. *τότ'* Stanley. 216. *πιθέσθαι* Turnebus: *πειθέσθαι* M.

τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
ῥεέθροις πατρῴους χέρας
βωμοῦ πέλας. τί τῶνδ' ἄνευ
κακῶν; πῶς λιπόναυς γένωμαι
ξυμμαχίας ἁμαρτών;
παυσανέμου γὰρ θυσίας
παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾷ
περιοργῶς ἐπιθυμεῖν
θέμις. εὖ γὰρ εἴη.
str. 4. ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
ἄναγνον, ἀνίερον, τόθεν
τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ
γενέσθαι θυγατρός, γυναικοποί-
νων πολέμων ἀρωγὰν
καὶ προτέλεια ναῶν.
antistr. 4. λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους

218. πλεῖον (πλείων h) οἶκτος διὰ τὸ τέκνον. 225. τῷ τρόπῳ γὰρ (γρ. Orelli) αὐδᾷ, ὁ μάντις δῆλον ὅτι. 226. ἐπιθυμητικῶς. 227. καλῶς ἀποβαίη. 228. ἀντὶ τοῦ ἠναγκάσθη τὸ ποιεῖν. 229. μεταβολήν. 230. ὅθεν ἔγνω πάντα τοὺς ἀνθρώπους τολμᾶν, ἀπὸ τῆς ἀνάγκης δῆλον ὅτι. 232. αἰσχρὰ ποιεῖν ἀναγκάζουσα. 233. τοῦ νοῦ παρακοπή. πρωτοπήμων δὲ ἡ μείζων τῶν ἄλλων πημάτων. 238. κἂν διὰ τὰς λιτὰς δι' (δ' Robort.) ἃς ἐποιεῖτο πρὸς τὸν πατέρα παρ' οὐδὲν ἡγήσαντο τὴν ζωὴν αὐτῆς.

---

220. ῥείθροις h, ῥοαῖς Schoemann. 221. πέλας βωμοῦ Blomfield. 222. πῶς λιπόναυς h: τί πῶσ λιπόναυστε M. 225 sq. scribendum videtur ὀργᾶν περιοργῶς ⟨στόλον ἀνδρῶν⟩ θέμις 226. περιοργῶς Blomfield: περιόργωσ (ό ex ώ factum) M. 232. βροτοὺς Spanheim: βροτοῖσ M.

παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειον
ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς,
φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχὰν
δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμοῦ
πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ
προνωπῆ λαβεῖν
ἀέρδην, στόματός τε καλλιπρῴ-
ρου φυλακὰν κατασχεῖν
φθόγγον ἀραῖον οἴκοις

str. 5. βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει.
κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
ἔβαλλ' ἕκαστον θυτή-
ρων ἀπ' ὄμματος βέλει
φιλοίκτῳ,
πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
ἔμελψεν. ἁγνᾷ δ' ἀταύρωτος αὐδᾷ
πατρὸς φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον
αἰῶνα φίλως ἐτίμα.

antistr. 5. τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω·
τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦ-

243. περιεσκεπασμένην. 244. προνενευκυῖαν. 245. βαστακτικῶς. — εὐμόρφου. 248. τῇ βίᾳ καὶ τῷ ἀναύδῳ μένει τῶν χαλινῶν τῶν μὴ ἐώντων αὐτὴν λαλεῖν. 253. διὰ τὸ κάλλος, ἢ διὰ τὸ ἀφωνητεῖν. 256. ἄζευκτος, παρθενική. 257. ζηλωτὸν ἐποίει δι' ἑαυτὴν τὸν πατέρα. 259. διὰ τὸ ἀπάνθρωπον εἶναι τὴν σφαγήν. 261. τοῖς μὲν πεπονθόσιν ἡ δίκη δίδωσι τὸ μαθεῖν. δί-

---

239. αἰῶ τε O Mueller. παρθένειον fh: παρθένιον M. 242. χιμαίρας fh: χειμαίρασ M. 256. ἔμελψεν, non ἔμελθεν M. ἁγνᾷ h: ἁγνὰ M αὐδᾷ fh: αὐδὰ M. 255. εὔποτ*μον M. 258. παιῶνα Hartung, παιᾶνα Enger. 261 sq. παθοῦσι M. σι μαθεῖν superiori versui addit M.

σιν μαθεῖν ἐπιρρέπει·
τὸ μέλλον δ᾽
ἐπεὶ γένοιτ᾽ ἂν κλύοις· προχαιρέτω·
ἴσον δὲ τῷ προστένειν.
τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς.
πέλοιτο δ᾽ οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπρα-
ξις, ὡς θέλει τόδ᾽ ἄγχιστον Ἀπίας
γαίας μονόφρουρον ἕρκος.

Ἥκω σεβίζων σόν, Κλυταιμήστρα, κράτος·
δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναῖκ᾽ ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ᾽ εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ᾽ ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.

Κλυταιμήστρα. εὐάγγελος μέν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·

κην γὰρ δόντες μανθάνουσι τὸ μέλλον. 266. φανερόν. — τὸ πεπρωμένον φανερὸν ἥξει. 267. εὐπραγία. 268. τὸ συγγενικόν. 269. ἐπειδὴ μόνοι γέροντες ἐφύλασσον τὴν Ἑλλάδα. 272. παρόντος μέντοι οὐ δεῖ συντυγχάνειν αὐτῇ. 275. εἰ μὴ θέλεις εἰπεῖν, οὐ μεμφαίμην ἄν. 276. ὁ παλαιὸς λόγος (Gl.). 277. γένοιτο καλὴ (καλὴ ἡ h) ἡμέρα, ὥσπερ ἡ νύξ.

---

263. τὸ μέλλον δ᾽ Elmsley: τὸ μέλλον M et post breve intervallum τὸ δὲ προκλύειν m. τὸ δὲ προκλύειν omisit h. 264. ἐπεὶ γένοιτ᾽ a f b: ἐπιγένοιτ᾽ M. πρὸ χαιρέτω HL Ahrens. 265. ἴσον M. 266. σύνορθρον Wellauer: συνορθὸν M. αὐγαῖς Hermann: αὐταῖσ M. 267 sq. εὖ, πρᾶξιν ὡς Naegelsbach, scribendum εὖ, πρᾶξιν ὧν. 270. ἀγ-γε$\overset{ο}{λ}$— praefixit m, ut vid., choro tribuit Stanley. 273. in δ᾽ εἴτε ultimam literam ε ex ὸ (δ᾽ εἰ τὸ) correctum habet M, δ᾽ εἴ τι Auratus. 274. ἐλπίσιν b f: ἐλπίσειν M. 275. σιγώισῃ M, σιγώισηι m. 278 et 280—292. paragraphi praefixae in M.

Πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
ΧΟ. *πῶς φής; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.*
ΚΛ. *Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω;*
ΧΟ. *χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.*
ΚΛ. *εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.*
ΧΟ. *τί γάρ; τὸ πιστὸν ἔστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;*
ΚΛ. *ἔστιν, τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.*
ΧΟ. *πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπιθῆ σέβεις;*
ΚΛ. *οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.*
ΧΟ. *ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;*
ΚΛ. *παιδὸς νέας ὣς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.*
ΧΟ. *ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;*
ΚΛ. *τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.*
ΧΟ. *καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;*
ΚΛ. *Ἥφαιστος, Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.*
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν. Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἀθῷον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν

285. *εἰ μήπω (μή τις h.) θεός με ἀπατᾷ.* 288. *ἰσόπτερος,* ...*φῃ.* 295. *ὄρος Λήμνου.* 296. *φανόν: τὴν λαμπάδα.* 298. ...*ρβῆναι.* 299. *μεγίστη πεύκη ἰσχὺς πυρός.*

---

284. *ἦ γάρ τι* Karsten. *ἐστιν* M. 286. *εὐπιθῆ* Blomfield: *εὐπειθεῖ* ...r. in *εὐπειθῆ* M. 287. fort. *οὐχ ὄψαν'.* 293. $\overset{M}{\textit{κλυται}}$ M, id delevit ...$\overset{ε}{\textit{γγ}}$ praescripsit m. 294. *ἀγγάρου* Canter ex Etym. M. p. 7 *Αἰσχύλος* ...*ν ἐν Ἀγαμέμνονι τὸν ἐκ διαδοχῆς πυρσὸν »ἀπ' ἀγγάρου πυρός« ἔφη,* Bekk. Anecd. p. 212, 5 et 325, 13, Suid. s. v. *ἄγγαροι,* Eustath. ...854, 26: *ἀγγέλου* M. 295. *ἕρμαιον* M. 296. *πανὸν* Casau...us ex Athen. XV p. 700 E *πρότερος δὲ τούτων Αἰσχύλος ἐν Ἀγα*...*νονι μέμνηται τοῦ πανοῦ: φανὸν* M. 297. *ἄθωον* M. Post lacunam notavit Casaubonus: interponit 312 sq. Thiersch.

πεύκη τὸ χρυσοφεγγές, ὥς τις ἥλιος,
σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπάς·
ὁ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
φρουρά, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος,
ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω

301. *Μάκιστον ὄρος Εὐβοίας.* 302. *ὁ τόπος.* 303 (immo 301). *κοινὸν τὸ ἔπεμπεν.* 305. *Μέσσαπον ὄρος μεταξὺ Εὐβοίας καὶ Βοιωτίας.* 307. *θωμόν* (σ superscr.): *σωρόν* (σ superscr.). In altero (dextro) marg. *θωμός* (ν superscr.): *στρατός* (ν superscr.) scriptum, sed deletum. 313. *ἡ τοῦ Κιθαιρῶνος.* 315. *ὄρος Μεγαρίδος.* 318. *κόλπος περὶ Τροίζηνα.* 319. *τὸ κατόφιον.*

---

300. fort. *ἤπειχτο.* 307. *ἐρίκησ* M, *ἐρείκησ* m. 309. *πεδίον Ἀσωποῦ* f h: *παιδίον ὠποῦ* M. 313. *φρουρὰ προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα* ex Hesych. *προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα. πρὸς τὸν αἰθέρα ποιοῦσα ὥστε ἄνω πέμπεσθαι τὴν φλόγα* Dindorf. 316. *μηχανήσασθαι* Margoliouth (fort. *ὤτρυνεν ἑσμὸν μηχανήσασθαι*). 319. *κάτοπτον* Canter: *κάτοπτρον* M. *πρῶνα* M, *πρῶν'* m.

φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, εἶτ' ἀφίκετο
Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
τοιοίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τέ σοι λέγω
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
ΧΟ. θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.
λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι
διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, οὓς λέγεις, πάλιν.
ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταὐτῷ κύτει
διχοστατοῦντ' ἄν, οὐ φίλω, προσεννέποις.
καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς·
οἳ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων

321. ὅρος Ἄργους. 323. οὐ ξένον, ἀλλὰ συγγενές. 327. τοῦτό μοι, φησί, παρήγγειλεν ὁ Ἀγεμέμνων σύμβολον ἐκ Τροίας εἶναι τοῦ τέλους αὐτῆς. 339. οὐ (l. σημείωσαι ὅτι) κατὰ τὸν φυτάλμιον Δία ἐνταῦθα ἡ ἐτυμολογία, ἐκ τῆς φύτλης δὲ γίνεται φυτλά-

---

320. pro hoc versu ponendum videtur fragmentum quod ex Ael. V. H. XIII 1 protulit Cobetus: ᾄσσουσα δ' ἐξέλαμψεν ἀστραπῆς δίκην. 322. τόδε f h: τόγε M. In M scripsit in imo marg. λείπει πολλά manus quaedam saec. XVI. — De 323—360 ex a f h refertur. Scholia ex h et editione Victoriana sumpta sunt. 324. τοιοίδε τοί μοι Schuetz: τοιοίδ' ἕτοιμοι a h, τοιοίδ' ἕτυμοι f. 327. τοιοῦτοι a. 329. personae nota carent libri. 331. διανεκῶς Blomfield. οὓς Bothe: ὡς libri. λέγοις f h. 332. nulla personae nota, 333. Clytaemestrae nota praescripta in libris. Τροίην a. 334. ἀλείφατ' a. ἐγχέας Canter: ἐκχέας libri. 335. φίλω Auratus: φίλως libri. 337. ἐστὶν f. 339 sq. φυτάλμιοι παίδων γέροντες Weil.

παῖδες γερόντων οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον,
τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
ἐν αἰχμαλώτοις Τρωικοῖς οἰκήμασι
ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόσων τ' ἀπαλλαχθέντες, ὡς δυσδαίμονες
ἀφύλακτον εὑδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς θεῶν θ' ἱδρύματα,
οὔ τἂν ἑλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν.
ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
πορθεῖν ἃ μὴ χρὴ κέρδεσιν νικωμένους·
δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας,
κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.
θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
ἐγρήγορον τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων

μιος, ἤγουν φυτοσπόρος, καὶ μεταθέσει διὰ καλλιφωνίαν φυτάλμιος. 347. *ἢ τῶν ψυχρῶν λέγει παγετῶν ἢ τῶν ὀρεινῶν τόπων τῶν ὑπὸ τὸν αἰθέρα ὄντων.* 348. *ὄντες πρότερον δηλονότι δυστυχεῖς νῦν ἀμερίμνως εὑδήσουσιν.* 356. *ἐπειδὴ ὁ δίαυλος δύο ἔχει σταδίους, ὧν τὸν ἕτερον διῆλθον ἤδη εἰς Τροίαν ἀνελθόντες, δεῖ λοιπὸν καὶ τὸν ἄλλον διελθεῖν καὶ ὑπονοστῆσαι πρὸς τὸν οἶκον.*

---

342. (*νυκτίπλακτος* h). 343. *νήστισι* a, *νῆστις* f. 346. *ἐν δ'* interpunctione mutata Pauw. *οἰκήμασιν* f h. 348. *ἀπαλλαγέντες* f h. *ὡς δ' εὐδαίμονες* Stanley. 350. *εὖ σέβουσι* Scaliger: *εὐσεβοῦσι* libri. 351. *τ' ἱδρύματα* a. 352. *οὔ τἂν ἑλόντες* Hermann: *οὐκ ἀνελόντες* a, *οὐκ ἄν γ' ἑλόντες* f h. *ἀνθαλοῖεν* Auratus: *ἂν θάνοιεν* a, *αὖ θάνοιεν* f h. 353. *πρῶτον* a. *ἐμπίπτει* a, *ἐμπίπτῃ* (οι superscr.) f, *ἐμπίπτοι* h. 354. *πορθεῖν τὰ* a. *κέρδεσι* a f. 356. *κάμψαι* (*σ* superscr. eadem manus) f. 358. *ἐγρηγορὸς* Porson.

γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις.
τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν·
πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην.
ΧΟ. γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι·
χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νὺξ φιλία,
μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν
μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
μέγα δουλείας
γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.

359. πρόσφατα, νῦν προσπαίσαντα καὶ προσκρούσαντα αὐτοῖς. — εἰ μή ποθεν ἔλθοι τοῖς Ἕλλησι κακόν τι νέον ἐξ ἐπελθούσης τινὸς συμμαχίας τοῖς Τρωσίν, ὃ δὴ καὶ πτοηθέντες ἴσως ὅσον τάχος ἀποπλεύσουσιν. 362. ὅτι πολλῶν χρημάτων προκριτέα ἡ ὄνησις· εἰ γὰρ ἐξ ὧν ἔχει τις ἀγαθῶν ὄνησίν τινα μὴ λαμβάνει, μάταια πάντ' ἂν εἴη. 366. τιμώμενοι γὰρ οἱ θεοὶ ἠμείψαντο ἡμᾶς. 373. δίκτυον. 376. ἤγουν τὴν τιμωρίαν, μεταφορικῶς.

---

359. τύχη h. 360. κλύοις f h. De 361—1052 ex f h refertur. 362. τήνδ' Hermann. 363. nuntii, 367. chori nota praescripta in libris. 368. (τῶν μεγάλων h).

str. 1. Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
πάρεστι τοῦτ᾽ ἐξιχνεῦσαι·
ἔπραξεν ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν
ὅσοις ἀθίκτων χάρις
πατοῖθ᾽· ὁ δ᾽ οὐκ εὐσεβής.
πέφανται δ᾽ ἐγγόνους
ἀτολμήτων Ἄρη
πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ᾽ ἀπή-
μαντον ὥστ᾽ ἀπαρκεῖν
εὖ πραπίδων λαχόντα.
Οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαλξις
πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
λακτίσαντι μέγαν Δίκας
βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.
antistr. 1. βιᾶται δ᾽ ἁ τάλαινα πειθώ,
προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας.

383. τῶν ἱερῶν. 385. οἱ θεοί, φησί, πέφανται καὶ φανεροὺς ποιοῦσι τοὺς ἐκγόνους τῶν ἀσεβῶν τῶν πνεόντων Ἄρη μείζω ἢ δικαίως κατὰ τῶν δωμάτων τῶν ἀτολμήτων. ἤγουν, ὑπὲρ τὸ δίκαιον μαχομένων τοῖς ἱεροῖς οἴκοις τῶν θεῶν. 397. ἡ τῆς ἄτης πειθὼ ἄφερτος καὶ ἀφόρητος καὶ βαρεῖά ἐστιν, ἥτις βιάζει αὐτούς, πρόνοιαν δῆθεν τοῦ πλουτῆσαι (πλουτίσαι Vict.) τοὺς παῖδας ποιουμένη.

379—480 priores partes stropharum et antistr. tres chori ordines canere videntur, alteras totus chorus. 379. ἔχουσαν mutatum in ἔχουσ᾽ f, ἔχοις ἂν Karsten. 380. πάρεστιν Hartung. τοῦτό γ᾽ h, fort. δ᾽ οὖν τόδ᾽. 381. ἔπραξεν Hermann: ὡς ἔπραξεν libri. 381—83. ἔκρανεν. | . . βροτῶν | . . μέλειν | f. 383. (ὅσοις δ᾽ h). 385. ἐγγόνους h, fort. ἀγχίνους. 386. Ἄρης Fritzsche. — πνεόντων superiori versui addit f. 389. fort. βέλτιον. 389 sq. βέλτιστον. | . . ἀπαρκεῖν | f. 390. (ὥστε κἀπαρκεῖν h). 394. (ἐκλακτίσαντι h). μέγαν Canter: μεγάλα libri. 397. προβούλου παῖς Hartung.

ἄχος δὲ παμμάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς
μελαμπαγὴς πέλει
δικαιωθείς, ἐπεὶ
διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
πόλει πρόστριμμ᾽ ἄφερτον ἐνθείς.
λιτᾶν δ᾽ ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·
τὸν δ᾽ ἐπίστροφον τῶνδε
φῶτ᾽ ἄδικον καθαιρεῖ.
Οἷος καὶ Πάρις ἐλθὼν
ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν
ᾔσχυνε ξενίαν τράπε-
ζαν κλοπαῖσι γυναικός.
str. 2. *λιποῦσα δ᾽ ἀστοῖσιν ἀσπίστορας*
κλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὁπλισμούς,
ἄγουσά τ᾽ ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθορὰν
βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν,
ἄτλητα τλᾶσα· πολλὰ δ᾽ ἔστενον
τάδ᾽ ἐννέποντες δόμων προφῆται·

399. *τουτέστι σέλας. — ἡ θεραπεία τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν διάδηλος γίνεται. ὡς φῶς δὲ πρέπει τὸ αἰνολαμπὲς αὐτῶν σέλας.* 415. *ἤγουν ἀντὶ προικὸς φθορὰν καὶ ἀπώλειαν κομίσασα* (*κομίσασαν* Vict.).

---

398. (*ὡς ἄχος* h). *πᾶν μάταιον* Musgravius. 398 sq. *παμμάταιον.* | . . *δὲ* | . . *σίνος* | f. 401. *τρίβῳ καὶ* f. *προσβολαῖς* Pearson: *προβολαῖς* libri. 404. *ποτανὸν* Schuetz, *πτανὸν* f, (*πτανόν τιν᾽* h). 405. *ἄφερτον θείς* f. 407. *τῶνδ᾽ ἐπίστροφον δὲ* Weyrauch. 410. (*εἰς οἶκον* h). *τῶν* f. 411. (*τὴν ξενίαν* h). 411 sq. *ξενίαν* | . . *γυναικός* | f. 412. *κλοπαῖς* f. 413—15. *ἀστοῖσιν* | . . *κλόνους* | . . *καὶ* | . . *ὁπλισμοὺς* | . . *ἀντίφερνον* | . . *φθορὰν* | f. 414. *κλόνους τε καὶ λογχίμους ναυβάτας θ᾽* HL Ahrens. 416. *βέβακε* f. 417. *πολὺ δ᾽ ἀνέστενον* f. 418. *τάδ᾽* Auratus: *τόδ᾽* libri.

ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,
ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες.
πάρεστι σιγᾶς ἄτιμος ἀλοίδορος
ἄδιστος ἀφεμένων ἰδεῖν.
πόθῳ δ' ὑπερποντίας
φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
Εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
ἔχθεται χάρις ἀνδρί,
ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.
antistr. 2. ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
πάρεισι δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
μάταν γὰρ εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾷν,
παραλλάξασα διὰ χερῶν
βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις.
τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη,
τὰ δ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδος αἴας συνορμένοις

422. *ἀφεμένων ἡμῶν τῆς σιγῆς, ὅ ἐστι καὶ ἀφισταμένων τοῦ σιγᾶν, τουτέστι καὶ παρρησιαζομένων καὶ φθεγγομένων τι, διὰ τὸ μὴ παρεῖναι τὴν δέσποιναν, ὅμως τῇ παλαιᾷ αἰδοῖ σώζομεν αὐτῆς τὴν παρουσίαν, καὶ πάρεστιν ἡμῖν ἰδεῖν ἡδίστη καὶ πολύτιμος καὶ ἀλοίδορος, ἤγουν νομίζομεν ἔτι συνεῖναι ἡμῖν αὐτὴν καὶ τῆς παρ' ἡμῶν τιμῆς ἀπολαύειν.* 437. *τῶν συνηγμένων ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἁπάντων ἑκάστου τοῖς οἴκοις ὀδυνηρὰ πένθησις διαπρέπει.*

---

419. *ἰὼ* et *δῶμα* semel habet f. 420 sq. *στίβοι* | . . *πάρεστιν* | . . *ἀλοίδορος* | f. 421. *σιγὰς ἀτίμους ἀλοιδόρους* Hermann. 423. *ὑπὲρ ποντίας* f. 425. (*γὰρ* h). 426. (*τἀνδρί* h). 428. *ἀφροδίτη* f. 430 sq. *φέρουσαι* | . . . *ματαίαν.* | . . *ἂν* | . . *ὁρᾷν* | f. 431. *εἶτ' ἂν* Keck. 432. *χειρῶν* f. 434. *κελεύθων* Karsten. 435. *ἐφεστίους* Vossius. 436. *τὰ δ'* Halm: *τάδ'* libri. 437. *Ἕλλανος* Bamberger.

πένθεια τλησικάρδιος
δόμων ἑκάστου πρέπει.
πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ·
Οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκά-
στου δόμους ἀφικνεῖται.
str. 3. ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων
καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
φίλοισι πέμπει βαρὺ
ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀν-
τήνορος σποδοῦ γεμί-
ζων λέβητας εὐθέτους.
στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν-
δρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις,
τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' —
ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός,

445. χρυσαμοιβὸς ὁ καὶ ἀργυραμοιβὸς παρὰ τοῖς ῥήτορσι. τῆς αὐτῆς δ' ἀναλογίας ἐστὶ καὶ ὁ ἀλφιταμοιβός. εἴληπται δὲ τὸ νόημα τῷ Αἰσχύλῳ ἐκ τῆς κατὰ τὸν Δία Ὁμηρικῆς ζυγοστατήσεως. τὸ βαρὺ δὲ εἴρηται διὰ τὸ βαρύνειν τοὺς φίλους, ἄλλως μέντοι κατὰ τὴν ἀλληγορικὴν τροπὴν βαρὺ διὰ τὸ χρυσοῦν εἶναι. 455. ὅτι δι' ἀλλοτρίαν ἀπώλετο (ἀπώλλυτο Vict.) γυναῖκα, σιωπηλῶς βοᾷ μετὰ ὀργῆς, δίκην κυνός.

---

438. τηξικάρδιος Auratus (in h glossa τὴν καρδίαν τήκουσα). 440. fort. χρίμπτεται πρὸς. 441. τις addidit Porson. (πέμψεν h). 441—44. οἶδεν | . . τεύχη | . . ἑκάστου | . . ἀφικνεῖται | f. 442. (βροτῶν h). 443 sq. (πρὸς ἑκάστου τοὺς δόμους h). εἰσαφικνεῖται h. 446. fort. ἐν ῥοπῇ. 449—51. ἀντήνορος | . . εὐθέτου | f. 450 sq. γεμίξων ut videtur f. 451. (τοὺς λέβητας h). εὐθέτους Auratus: εὐθέτου libri. 455. διαὶ Hermann ex Crameri anecd. Oxon. I p. 119 καὶ ἐν Ἀγαμέμνονι ‚ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός' ἀντὶ τοῦ ἕνεκα: διὰ f, γε διὰ h.

τάδε σῖγά τις βαΰζει,
φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει
προδίκοις 'Ατρείδαις.
Οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
θήκας 'Ιλιάδος γᾶς
εὔμορφοι κατέχουσιν· ἐχ-
θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.
antistr. 3. βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις σὺν κότῳ·
δημοκράτου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου
μέριμνα νυκτηρεφές.
τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
ἄσκοποι θεοί. κελαι-
ναὶ δ' 'Ερινύες χρόνῳ
τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου
τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀί-
στοις τελέθοντος οὔτις ἀλκά·
τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν εὖ
βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις
Διόθεν κεραυνός.
Κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον·
μήτ' εἴην πτολιπόρθης

459. ὃ ἐποίησαν ἐν τῇ Τροίᾳ. βέλτιον δὲ αὐτῆς τῆς Τροίας τὸ τεῖχος εἰπεῖν. τὸ δ' εὔμορφοι πρὸς πλείονα οἶκτον προσέθηκεν. 464. ἤγουν ὀργίλως ὑπὸ τῶν πολιτῶν σκώπτεται ὁ 'Αγαμέμνων καὶ ἀποδίδωσί τι χρέος τῆς δημοσίας κατάρας.

---

456. *σιγᾷ τίς* f. 458. *προδίκοισιν* f. 459. *οἵδ'* f. 461 sq. *κατέχουσιν· | . . ἔκρυψεν |* f. 462. (*ἐχθρῶς* h). *ἔχθοντας* Orelli. 464. *δημοκράντου* Porson. 467—469. *γὰρ | . . θεοί. | . . χρόνῳ |* f. 468. *ἀπόσκοποι* f. 469. (*δ' οὖν* h). *ἐριννύες* libri. 471. *παλιντυχεῖ* Scaliger: *παλιντυχῆ* (*παλιντυχῇ*) libri. 472 sq. *ἀΐστοις | . . ἀλκά· |* f. 474. *ὑπερκόπως* Grotius: *ὑπερκότως* libri. 478. *μὴ δ'* et *πτολιπόρθις* f.

μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλ-
λων βίον κατίδοιμι.

Πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου
πόλιν διήκει θοὰ
βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
τίς οἶδεν, ἤ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος.
Τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,
φλογὸς παραγγέλμασιν
νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'·
ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν;
Γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει
πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
Πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος.

484. *τὸ ψύθος σύστοιχον τῷ ψεύδει ὡς καὶ τὸ ψυδρόν. ὅτι δὲ συγγενῆ τὸ δ καὶ τὸ θ, δῆλον. προϋπόκειται δὲ τὸ ψεῦδος.* 488. *οἱ ἀγαθόν τι ἐλπίσαντες, εἶτα τούτου ἀποτυχόντες διπλασίᾳ περιπίπτουσιν ἀθυμίᾳ κατὰ Μένανδρον.* 489. *ἴσως τὴν κερκίδα ἢ τὸν ἄτρακτον λέγει γυναικὸς αἰχμήν, εἰ μή που σκώπτει τὴν Κλυταιμνήστραν διὰ τὰ ἱστορούμενα κατ' αὐτῆς, τὸν πέλεκυν λέγων, δι' οὗ καθεῖλε τὸν Ἀγαμέμνονα.* 491. *ἤγουν περιφραστικῶς ἡ γυνή· ὡς ταυτὸν ὂν γυναῖκα εἰπεῖν καὶ ὅρον αὐτῆς ἐκθεῖναι.* 493. *τὸ φημιζόμενον ἀγαθὸν ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀνύπαρκτόν ἐστι καὶ ταχέως φθειρόμενον καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ διαμένον.*

---

479 sq. *ἁλοὺς* | . . *κατίδοιμι* | f. 481—507 singulis choreutis tribuendi. 482. (*τὴν πόλιν* h). 483. *ἐτήτυμος* Auratus: *ἐτητύμως* libri. 484. *ἤ* (ει), *τοι* et *ἐστὶν* f. 486. *παραγγέλμασι* libri. 487 sqq. *ἔπει* | *ἔπειτ'* . . *λόγους* | . . *αἰχμᾷ* | . . *φανέντος* | . . *ξυναινέσαι* | . . *ὅρος* | . . *ταχύπορος·* | . . *ταχύμορον* | f. 489. *γυναικὸς* Scaliger: *ἐν γυναικὸς* libri. 491. *ἔρος* Blomfield.

Τάχ᾽ εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
εἴτ᾽ οὖν ἀληθεῖς εἴτ᾽ ὀνειράτων δίκην
τερπνὸν τόδ᾽ ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας·
κήρυκ᾽ ἀπ᾽ ἀκτῆς τόνδ᾽ ὁρῶ κατάσκιον
κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
ὡς οὔτ᾽ ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα
ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός,
ἀλλ᾽ ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων —
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ᾽ ἀποστέργω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.
Ὅστις τάδ᾽ ἄλλως τῇδ᾽ ἐπεύχεται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

κῆρυξ. *ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονός,*
δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ᾽ ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών·
οὐ γάρ ποτ᾽ ηὔχουν τῇδ᾽ ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ᾽ ἡλίου φάος,
ὕπατός τε χώρας Ζεὺς ὁ Πύθιός τ᾽ ἄναξ,

497. *ἠπάτησεν, παρὰ τὸν φήληκα, ὅς ἐστι σῦκον διαχάσκον πρὸ τοῦ πεπανθῆναι. ἀσύνηθες δὲ τὸ φηλῶ φηλώσω, οὗ χρῆσις καὶ παρὰ Λυκόφρονι* (v. 785), *τὸ δὲ κοινὸν φηλήσω, ἐξ οὗ καὶ ὁ φηλήτης ἐν δυσὶν η̄. ὁ δέ γε παρ᾽ Ἡσιόδῳ* (Op. 375) *φιλήτης διὰ τοῦ ῑ ἔχει τὴν ἄρχουσαν κατὰ τοὺς παλαιοὺς σημαίνων τὸν κλέπτην ὡς ἀπὸ τοῦ ὑφελέσθαι.* 509. *τινὲς μέμφονται τῷ ποιητῇ ὅτι αὐθημερὸν ἐκ Τροίας* (*ἐκ Τρ.* omittit Vict.) *ποιεῖ τοὺς Ἕλληνας ἥκοντας.* 510. *ἡ λέξις ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγκυρῶν, ὧν πολλῶν ῥαγεισῶν εἰς τὸ ὕδωρ μία τις περισώζει τὴν ναῦν.*

---

494. Clytaemestrae, 506 chori notam in libris praefixam delevit Scaliger. 494. *εἰσόμεθα* f. 497. *ἐφήλωσε* libri. 509. *δεκάτου* Iacob. 511. (*ηὔχων* h).

τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
ἄναξ Ἄπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
ἤπου πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ' ὄμμασιν
δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον,
βωμοὶ δ' ἄιστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα
καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις

517. ἀπόμαχος. 519. βοηθόν. 524. οἱ εἰς ἀνατολὴν ὁρῶντες. 531. σπάθῃ. 537. ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὔτε ληπτέον καὶ εἰς τὸ Πάρις· συνυπακούεται γὰρ ἐκ τοῦ ἐπαγομένου. τὸ δὲ »τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον«, τοῦτο δηλοῖ ὡς οὐ πλέον δέδρακεν ἢ πέπονθεν.

---

516. ἦσθ' margo Askewi: ἦλθ' (ες suprascr.) f, ἦλθες h. 517. καὶ παιώνιος Dobraeus: καὶ παγώνιος f, κἀπαγώνιος h. 525. εἴ που Auratus. πάλαι (υ suprascr.) f. τοῖσιδ' f, τοῖσιν h. Versum delet Keck. 526. (δέξαισθε h). 527. ἡμῖν f. 532 ut ex Pers. 813 illatum delet Salzmann. 534. τοιούδε f. 537. scribendum οὐδὲ.

ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε καὶ πανώλεθρον
αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον.
διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θἀμάρτια.
ΧΟ. κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
ΚΗ. χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἀντερῶ θεοῖς.
ΧΟ. ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν.
ΚΗ. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.
ΧΟ. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου.
ΚΗ. πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
ΧΟ. τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένοι.
ΚΗ. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις.
ΧΟ. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.
ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ;
ΧΟ. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
ΚΗ. καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
ΧΟ. ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
ΚΗ. εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,

540. *τοῦ ῥύσασθαι τοὺς Τρῶας.* 541. *ἐθέρισεν, ἔκειρε. κοινῶς δε ἔθριξεν, ἀφεῖλεν· ἀφ' οὗ καὶ ἡ θρίξ· ὡς* (*ὡς* om. Vict.) *καὶ Εὐριπίδης* (Orest. 128) *»ἴδετε παρ' ἄκρας ὡς ἀπέθριξε τρίχας«.* 542. *τὸν μισθὸν τῆς ἁμαρτίας.* 550 (549). *ἐρωτικὴν εἴχετε, φησὶ, νόσον τερπνήν, ἐπεὶ εἴχετε καὶ τοὺς ἀντερῶντας.* 555. *ὧν ἐστι τὸ εἰρημένον ὑπὸ σοῦ, τὸ »τεθνᾶναι δ' οὐκέτ'* (*οὐκ ἔτ'* Vict.) *ἀντερῶ θεοῖς«.*

---

539. *ὄφλων* libri. 543—555. Clytaemestrae notam pro chori nota habent libri. 544. *οὐκέτ'* h, cfr. schol. 555. 546. (*ἐκδακρύειν* h). 547. *ἴστε* f, *ἦστε* HL Ahrens. 549. *πεπληγμένοι* Tyrwhitt: *πεπληγμένος* libri. 551. *φρενός μ'* Scaliger: *φρενὸς* libri. 554. *τυράννων* f. 555. *ὡς* Scaliger: *ὧν* libri. 557. *ἂν* Auratus: *εὖ* libri.

τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
στένοντες οὐ λαχόντες ἤματος μέρος.
τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν πλέον στύγος·
εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηίων πρὸς τείχεσιν·
ἐξ οὐρανοῦ δὲ κἀπὸ γῆς λειμώνιαι
δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος
ἐσθημάτων τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών —
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
παροίχεται δὲ τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
καὶ πολλὰ χαίρειν συμφορὰς καταξιῶ.
ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ

561. σπανίους (ἀντὶ τοῦ σπανίως Vict.). καὶ τούτου γὰρ οὐ συνεχῶς ἀπηλαύομεν. τὸ δὲ παρήξεις ἀντὶ τοῦ παραδρομὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν νεῶν. 566. τὸ ἑδραῖον, ἤτοι (κατὰ addit Pauw) τὸ περιβεβλημένον ἡμῖν κάλλος. 575. χρὴ κατὰ συνεκδοχήν· ἤγουν τί δεῖ ψηφίζεσθαι περὶ τῶν ἀπολωλότων; 576. ἐπὶ τῇ ἀποβολῇ τῶν ἀπολλυμένων δεῖ τὸν ζῶντα ἀλγεῖν καὶ πάλιν ἐπὶ ταῖς εὐποτμίαις χαίρειν.

---

558 et 563. τάδ' f. 561. κακοτρώτους f. 562. στένοντας, ἀσχάλλοντας Margoliouth. 564. δαΐων Dindorf. 565. δὲ Pearson: γὰρ libri. λειμωνίαι f. 566. ἔμπεδον ex interpretatione ἐμπίδων supra ἔνθηρον adscripta ortum videtur. 567. ἐκθυμάτων Weil. 568. (λέγει h). 576. ἄλγους . . τυχεῖν H L Ahrens. 577. συμφορὰς Blomfield: συμφοραῖς libri.

νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει.
ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει
ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
‚Τροίαν ἑλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος
θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.‘
τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
Διὸς τάδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
ΧΟ. νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμήστρᾳ μέλειν
εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
ΚΛ. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε· ‚φρυκτωρῶν δία
πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ‘.
λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.
ὅμως δ' ἔθυον· καὶ γυναικείῳ νόμῳ
ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἕδραις

586. ἤγουν ὁμολογήσουσι καὶ τῷ Διὶ χάριν τῷ τάδε διαπραξαμένῳ. 588. χαίρω ἐν τῷ μὴ ἀντιλογεῖν. 589. ἀκμάζει. ἐπιθυμοῦσι γὰρ μανθάνειν ὧν οὐκ εἰς πεῖραν ἦλθον. 591. μεταδιδόναι μοι τῆς χαρᾶς. 597. ἤγουν γυναικός ἐστι μετεωρίζεσθαι καὶ μέγα φωνεῖν (φρονεῖν Vict.) ἀκούσασάν τι.

581. ποτώμενα Weil. 582. τροίην f. 584. δόμων . . ἀρχαίων Hartung. 589. ἡβᾷ νοῦς γέρουσιν Enger, ἥβη τοῖς γέρουσιν Margoliouth. 590. Κλυταιμνήστρα (—ᾳ) libri. 592. ἀνωλόλυξα μὲν Stephanus: ἀνωλολύξαμεν libri. 595. ἐνίππων f. 598. (πλακτὸς h). 599. fort. γυναικεῖοι νόμοι. 600. ὀλολυγμὸν (ω supra) f. 601. ἐνθέων f.

θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σέ μοι λέγειν;
ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ
πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολὼν
οἵανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
ΧΟ. *αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι*

603. *τὰ μακρά.* 612. *ἤγουν φύλακα.* — *ὅρα τὸ παράδειγμα τῆς κυνός· εἰ καὶ δοκεῖ τοῦτ' εἰληφέναι τὸν ποιητὴν διὰ τὴν φυλακὴν μόνην, ἀλλ' ἔχει τι καὶ βαθύτερον. βουλόμενος γὰρ τὴν μοιχείαν ταύτης δηλῶσαι καὶ ὅτι ὥσπερ ἡ κύων οὐχ ἑνὶ ἀνδρὶ χρῆται, οὕτως οὐδ' ἐκείνη. εἰ καὶ λαθεῖν βουλομένη ἐπὶ τούτῳ σεμνύνεται, ἄλλου τέρψιν ἀνδρὸς οὐκ εἰδέναι φάσκουσα, τῇ κυνὶ ταύτην παραβάλλει.* 614. *σφραγῖδα τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνῆς.* 617. *ὥσπερ οὐκ οἶδα τὰς βαφὰς τοῦ σιδήρου, οὕτως* (*οὕτως* om. h) *οὐδὲ ἡδονὴν ἑτέρου ἀνδρός.* 619. *γενναίᾳ γυναικὶ οὐκ αἰσχρόν ἐστι τὸ κομπάζειν.* 620. *αὕτη μὲν οὕτως εἶπεν ὥστε σὲ μαθεῖν, οὐχ ἡμᾶς, ἀκριβῶς ἑρμηνεύσασα.* (*οὕτως εἶπεν ἀκριβέσι λόγοις καὶ ἐξηγητικοῖς, ὥστε σε μαθεῖν* Vict.).

---

603. *σέ μοι* Wieseler: *σ' ἐμοὶ* libri. 611. *ἔνδον εὑρήσει* Schuetz. 618 sq. quos praeconi tribuunt libri, Clytaemestrae continuavit Hermann.

τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
σὺ δ' εἰπέ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωμένος πάλιν
ἥξει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
ΚΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
ΧΟ. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;
σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.
ΚΗ. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ.
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
ΧΟ. πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;
ΚΗ. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
ΧΟ. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο;
ΚΗ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.
ΧΟ. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῳ;
ΚΗ. εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ
γλώσσῃ μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει

626. οὐκ ἐπαινῶ τὰ ψευδῆ ὡς δυνάμενα ἐπὶ πολὺν χρόνον καλὰ τοῖς φίλοις καρπίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπαινετὰ ὑπὸ τῶν φίλων τὰ ψευδῆ. 628. πῶς δὴ δύνασαι ἀληθῆ ἅμα καὶ προσφιλῆ ἀγγεῖλαι; χωρισθέντα γὰρ ἀλλήλων ὁρᾶται. 642. ἤγουν ταῦτα λέγοντες ἀτιμάζομεν τοὺς θεούς.

---

623. τε Hermann: γε libri. σεσωμένος scripsi: σεσωσμένος libri. 624. ἥκει Karsten. 627—639. pro choro Clytaemestrae notam habent libri. 627. τύχοις Porson: τύχης (τυχ῾) libri. 628. γίνεται libri. 629. ἀνὴρ Hermann: ἀνὴρ libri.

στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα,
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων·
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρῄκιαι πνοαὶ
ἤρεικον· αἳ δὲ κεροτυπούμεναι βίᾳ
χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ
ᾤχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.
ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος

646. *ἐξορισθέντας.* 649. *σεσωρευμένων.* 652. *εὐτυχίᾳ* (*εὐτυχεῖ* Vict.). 655. *ἐκφράζει τὴν τοῦ χειμῶνος χαλεπότητα.* 660. *ἤτοι τοῖς κέρασιν ἀλλήλων τυπτόμεναι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ταύρων.*

---

649. *σεσαγμένον* Schuetz: *σεσαγμένων* libri. 650. *ἐριννύων* libri. 654. *Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν* Dobraeus. 659. *ἀλλήλῃσι* et *θρηΐκιαι* corr. in *θρηκιαι* f. 660. *ἤρειπον* h. *κεροτυπούμεναι* Wasse: *κερωτυπούμεναι* libri. 665. *ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις* Auratus: *ναυτικῶν τ' ἐριπίων* libri (*ἐρειπίων* Victorius).

ἤτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ 'ξῃτήσατο
θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
τύχη δὲ σωτὴρ ναυστολοῦσ' ἐφέζετο,
ὡς μήτ' ἐν ἁρμῷ κύματος ζάλην ἔχειν
μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
ἔπειτα δ' Ἅιδην πόντιον πεφευγότες,
λευκὸν κατ' ἦμαρ οὐ πεποιθότες τύχῃ,
ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μή;
ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταὔτ' ἔχειν δοξάζομεν.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
χλωρόν τε καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων.

str. 1. ΧΟ. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ'
ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως·
μή τις ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν προνοί-

673. οὐ θαρροῦντες, ἀλλ' ἀμφίβολοι ὄντες εἰ ἔτι σωθείημεν. 674. ἤγουν ὥσπερ ἐθεραπεύομεν ἐν λογισμοῖς τισι. ἤτοι τὴν νέαν συμφοράν. 675. διασκεδασθέντος δίκην σποδοῦ.

---

667. ἢ 'ξηγήσατο Schuetz. 669. ναυστολοῦσ' Casaubonus: ναῦν θέλουσ' libri. 670. ἁρμῷ scripsi: ὅρμω (ὅρμῳ) libri. 677. τί μήν; Linwood. 678. ταὔτ' Stanley: ταῦτ' libri. 680. legendum videtur προσδόκα καμεῖν. 682. χλωρόν τε καὶ βλέποντα Toup ex Hesych. χλωρόν τε καὶ βλέποντα· ἀντὶ τοῦ ζῶντα: καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα libri. 685. κλύων (εεν above) f, κλύειν h. 686. ὠνόμαξεν f (cfr. 450). 688 sq. προνοίαισι Pauw: προνοίαις libri. δρῶμεν | . . πεπρωμένου | f.

αισι τοῦ πεπρωμένου
γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων;
τὰν δορίγαμβρον ἀμφινει-
κῆ θ' Ἑλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
ἑλέναυς, ἕλανδρος, ἑλέπτολις,
ἐκ τῶν ἁβροτίμων
προκαλυμμάτων ἔπλευσεν
ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ,
πολύανδροί τε φεράσπιδες κυνα-
γοὶ κατ' ἴχνος πλατᾶν ἄφαντον
κελσάντων Σιμόεντος
ἀκτὰς ἐπ' ἀεξιφύλλους
δι' ἔριν αἱματόεσσαν.
antistr. 1. *Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρ-*
θώνυμον τελεσσίφρων
μῆνις ἤλασεν, τραπέζας ἀτί-
μωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
καὶ ξυνεστίου Διὸς

693. *ὁ ἑλὼν καὶ καθελὼν τὸν τῆς Ἑλένης ἄνδρα Ἀλέξανδρον καὶ τὴν πόλιν αὐτοῦ.* 696. *ἐξ ἑσπέρας γὰρ πνέων οὔριος τούτῳ γέγονε.* 698. *ὥσπερ τὰ τῶν θηρίων ἴχνη ἀναζητοῦσιν οἱ κυνηγοί, οὕτω καὶ αὐτοὶ κατ' ἴχνος εὐθὺς τοῦ Πάριδος ἔδραμον. τὸ δὲ ἄφαντον, ἐπεὶ φανερά εἰσι τὰ τῶν θηρίων ἴχνη, τὰ δὲ τῶν νεῶν ἀφανῆ.* 702. *ἐπειδὴ τὸ κῆδος σημαίνει καὶ τὴν ἐπιγαμβρίαν καὶ τὸ πένθος, ἐδήλωσε νῦν ὅτι τὸ πένθος λέγει· Ἰλιὰς γὰρ κακῶν, ἡ παροιμία φησί.*

---

691 sq. *δορίγαμβρον* | . . *Ἑλέναν* | . . *πρεπόντως* | f. 693. *ἑλέναυς* Blomfield: *ἑλένας* libri. 694. *ἁβροπήνων* Salmasius. 697—700. *φεράσπιδες* | . . *ἴχνος* | . . *ἄφαντον* | . . *ἀκτᾶς* | *ἐπ' ἀεξιφύλλους* | f. 698. *πλατᾶν* Heath: *πλάταν* libri. 699. fort. *κελσάντοιν.* 700. *ἀκτὰς εἰς ἀεξιφύλλους* h, fort. *ἀκτᾶς ἐπ' ἀεξιφύλλου.* 702—5. *κῆδος* | . . *τελεσίφρων* | . . *ἀτίμως* | . . *χρόνῳ* | f. 704 sq. *ἤλασεν* Porson: *ἤλασε* libri. — *ἀτίμωσιν* Canter: *ἀτίμως ἵν'* f, *ἀτίμως* h.

πρασσομένα τὸ νυμφότι-
μον μέλος ἐκφάτως τίοντας,
ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπεν
γαμβροῖσιν ἀείδειν.
μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
Πριάμου πόλις γεραιὰ
πολύθρηνον μέγα που στένει, κικλή-
σκουσα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
παμπρόσθη πολύθρηνον
αἰῶν' ἀμφὶ πολιτᾶν
μέλεον αἷμ' ἀνατλᾶσα.
str. 2. *ἔθρεψεν δὲ λέοντος*
ἶνιν δόμοις ἀγάλακτα
βούτας ἀνὴρ φιλόμαστον,
ἐν βιότου προτελείοις
ἅμερον, εὐφιλόπαιδα
καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
νεοτρόφου τέκνου δίκαν
φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαί-

713. *μέγα που ἀναστένει αἰῶνα πολύθρηνον καὶ μέλεον αἷμα ἀνατλᾶσα· διὰ τὸν πολίτην αὐτῆς τὸν Ἀλέξανδρον.* 718. *ἤγουν ἀνέθρεψεν αὐτὸν ἀνήρ τις ἐκτεθέντα· τὸν Ἀλέξανδρον λέγει.* 726. *τὸ σαίνων πρὸς τὸ φαιδρωπός καὶ πρὸς τὸ ἔσχε ἀποδώσεις, καὶ οὐχὶ ὥς τινες πρὸς τὸ τέκνου ἀποδιδόντες σαίνοντος φασίν, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ* (*B* 353) *»ἀστράπτων ἐπιδέξια«.*

707—9. *μέλος* | . . *ὑμέναιον* | . . *ἐπέρρεπεν* | f. 709. *ἐπέπρεπεν* h. 713. *μέτα που* Schneidewin (*μετά που*). 713 sq. *στένει* | . . *Πάριν* | . . *αἰνόλεκτρον* | f. 715 sq. fort. *πάμπροσθ' αἰνόπαριν, παι|ᾶν' ἀμφὶ φίλων πολιτᾶν, κτέ.* 716. *πολιτᾶν* Auratus: *πολίταν* libri. 718 sq. *λέοντος ἶνιν* Conington: *λέοντα σίνιν* libri. 719 sq. *ἀγάλακτα βούτας* scripsi: *ἀγάλακτον υὗτος* (*οὗτος* f, *οὕτως* h) libri. 726 sq. *φαιδρωπῶς* Weil. *σαίνοντα* Auratus. *χεῖρα* | . . *ἀνάγκαις* | f.

νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.
antistr. 2. χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν
ἦθος τὸ πρὸς τοκέων· χά-
ριν γὰρ τροφᾶς ἀμείβων
μηλοφόνοισιν ἄταις
δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις,
μέγα σίνος πολυκτόνον·
ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄ-
τας δόμοις προσεθρέφθη.
str. 3. πάραυτα δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν
λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας,
ἀκασκαῖόν τ' ἄγαλμα πλούτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
παρακλίνασ' ἐπέκρανεν
δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,
δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
συμένα Πριαμίδαισιν,
πομπᾷ Διὸς ξενίου,

730. ἤγουν ἀμοιβὰς διδοὺς τοῖς θρέψασιν αὐτόν. 740. λίαν κεκοσμημένον. διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς. οὐ γὰρ ἦν δυσειδὴς ὥστε τὸν πλοῦτον αἰσχύνειν. 746. ἤγουν ὁρμηθεῖσα. 747. οὗτος γὰρ ἔπεμψε ταύτην αὐτοῖς τοῖς Τρωσὶ καὶ τὸν Τρωικὸν δι' αὐτὴν συνεστήσατο πόλεμον.

---

729. ἦθος Conington: ἔθος libri. 729 sq. τοκήων | . . ἀμείβων | f. τροφεῦσιν ἀμείβων h, τροφᾶς ἀπαμείβων Weil. 731. (ἄταισιν h), ἀΰταῖς H L Ahrens. 734. ἄμαχον δ' f. 736—740. τις | . . προσετράφη | . . ἐλθεῖν | . . πόλιν | . . μὲν | . . ἀκασκαῖον | . . πλούτου | f. 737. προσεθρέφθη Heath: προσετράφη libri. 738. (παραυτὰ δ' οὖν h). 740. ἀκασκαῖόν τ' Hermann: ἀκασκαῖον libri. 743. παρακλίνουσ' h. 743 sq. δὲ | . . τελευτὰς | f. 744. πικροῦ (ᾶς) f. 746. πριαμίδαισι f.

νυμφόκλαυτος Ἐρινύς.
antistr. 3. παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος
τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
τεκνοῦσθαι μηδ' ἄπαιδα θνῄσκειν,
ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-
μί. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννᾳ.
οἴκων γὰρ εὐθυδίκων
καλλίπαις πότμος αἰεί.
str. 4. φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νεά-
ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν
ὕβριν τότ' ἢ τόθ', ὅτε τὸ κύριον μόλῃ
νεαρὰ φάους κότον, δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον,
ἀνίερον θράσος μελαί-
νας μελάθροισιν ἄτας,
εἰδομέναν τοκεῦσιν.
antistr. 4. δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν,

766. τίκτει, φησίν, ἡ παλαιὰ ὕβρις νέαν ὕβριν καὶ κότον καὶ τὸν ἄμαχον δαίμονα, ὅ ἐστι τὸ ἀνίερον καὶ ἀσεβὲς θράσος ἐν τοῖς οἴκοις τῆς ἄτης. τοῦτο δὲ λέγει ὅτι ὁ ὑβριστὴς καὶ θρασὺς ἄταις ἐμπίπτει. 767. ἤγουν πενιχροῖς καὶ εὐτελέσι.

---

748. ἐριννύς h. 749. (ἐν τοῖς h). 749—51. βροτοῖς | . . τέτυκται | . . τελεσθέντα | . . ὄλβον | τεκνοῦσθαι | . . θνήσκειν | f. 751. θνήσκειν libri. 753. διζύν libri. 754 sq. εἰμί | . . ἔργον | f. 755. δυσσεβὲς γὰρ Pauw: γὰρ δυσσεβὲς libri. 760—65. παλαιὰ | . . βροτῶν | . . ὅταν | . . μόλῃ | . . κότον | . . ἀπόλεμον | . . θράσος | . . ἄτας | f. 762. ὅτε Klausen: ὅταν libri. 762 sq. μόλῃ φάος τόκου H L Ahrens. Fort. δαίμονά τ' ἐτᾶν. (ἄμαχον omisit h). 765. μελάθροις f. 766. τοκεῦσι f. 767. δώμασι f.

τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον.
τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν πίνῳ χερῶν
παλιντρόποις ὄμμασι λιποῦσ' ὅσια προσέβα τοῦ
δύναμιν οὐ σέβουσα πλού-
του παράσημον αἴνῳ·
πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

ἄγε δή, βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
Ἀτρέως γένεθλον,
πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω
μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
καιρὸν χάριτος;
πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
προτίουσι δίκην παραβάντες.
τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
πᾶς τις ἕτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται·
καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός,

780. πολλοί, φησί, τοῦ ἀληθῶς εἶναι τὸ δοκεῖν εἶναι προτιμῶσιν, ὅ ἐστιν οὐ τὸν φύσει ἀγαθὸν τιμῶσιν, ἀλλὰ τὸν δοκοῦντα. 786. ἤγουν ἁπλοῦς καὶ ἄκακος τὴν γνώμην.

767—72. ἐν | . . τὸν | . . βίον | . . ἐσθλὰ | . . χερῶν | . . ὄμμασι | . . προσέβα | . . σέβουσα | . . αἴνῳ | f. 768. τόν τ' Hartung. βίον delet HLAhrens. 769. ἔδεθλα Auratus: ἐσθλὰ libri (τὰ χρυσόπαστ' ἐσθλὰ h). 770. fort. προσέσυτο pro προσέβα τοῦ scribendum (πρὸς ἔσυτο HLAhrens). 774. πτολίπορθ' Blomfield: πολίπορθ' libri. 776. σεβίξω f (cfr. 450). 781. τ' Hermann. 782. δῆγμα Stob. fl. 112, 12 et h, δεῖγμα f. 783. (προσεφικνεῖται h). 784. (καὶ νυκτὶ δὲ χαίρουσι Stobaeus). Post 785 paroemiacum intercidisse statuit Hermann. 786. πρωβατογνώμων f (scripserat πρωτ., cum β sit supra τ).

τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
ὑδαρεῖ σαίνει φιλότητι.
σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
Ἑλένης ἕνεκ', οὐ γὰρ ἐπικεύσω,
κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος
οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων,
θράσος ἑκούσιον
ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων·
νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως
εὔφρων πόνος εὖ τελέσασιν.
γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

Ἀγαμέμνων. πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
νόστου δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
κλύοντες ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορὰς
ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
ἐλπὶς προσῄει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.
καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνῄσκουσα δὲ

789. μεμιγμένῃ καὶ οὐ καθαρᾷ καὶ ἀκράτῳ. 804. οὐκ ἀφ' ἡμῶν ἀκούσαντες τὰς δικαιολογίας, ἀλλ' ἑωρακότες τὰ πεπραγμένα. 807. ταῦτα ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν δικαστηρίῳ τιθεμένων δύο κάδων εἴρηται, ὧν ὁ εἷς τὴν ἀπολύουσαν ψῆφον, ὃ δὲ τὴν καταδικάζουσαν ἐδέχετο.

---

789. σαίνει Casaubonus: σαίνειν libri. 791. οὐκ ἐπικεύσω Hermann. 794. θάρσος h. fort. θάρσος ἐτώσιον. 795. θνήσκουσι libri (ἀνδράσιν εὖ θνήσκουσι h). 797. (εὔφρων τις h). 805. φθορᾶς Dobraeus. 808. Ἐλπὶς προσείει χεῖρας Margoliouth. 810. συνθνήσκουσα libri.

σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
τίνειν, ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκόπους
ἐπραξάμεσθα καὶ γυναικὸς εἵνεκα
πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηστρόφος λεώς,
πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων
ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλύων
καὶ φημὶ ταὐτὰ καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνων σέβειν·
δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος
ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσου,
τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται
καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.
εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.

813. *δίκτυα, παγίδας. καὶ τοῦτο δήπου τὸ Αἰσχύλου* (cfr. fr. 135 N)· *τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσὼν καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις, ἃς ἄλλοις ὑφῆκε, τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἔπαθε.* 818. *ἤγουν ὥσπερ λέων ὠμοφάγος.* 829. *ἤγουν καλῶς οἶδα διακρίνειν τὰς ὁμιλίας τῶν συνόντων μοι, ὡς τὰς ἐμφάσεις τῶν προσώπων τὸ κάτοπτρον.*

---

813. *ὑπερκόπους* Heath: *ὑπερκότους* libri. 814. *ἐφραξάμεσθα* Francken. *οὕνεκα* libri. 816. *ἀσπιδοστρόφος* h. 817 post 819 collocat Hartung. 819. *ἄδδην* h. 822. *ταὐτὰ* Auratus: *ταῦτα* libri. 824. *φθόνου* h, *ψόγου* Stobaeus fl. 38, 28, *πόνων* Enger. 825. *καρδίᾳ* Grotius. 826. *πεπαμένῳ* Porson: *πεπαμμένω* (*πεπαμμένῳ*) libri. 827. *αὐτοῦ* f.

μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
λέγω. τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
πειρασόμεσθα πήματος, τρέψαι νόσον.
νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.
νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.

ΚΛ. ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦσ' ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
τοσόνδ' ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ.
τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
ἧσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
κάκιον ἄλλο πῆμα λάσκοντας δόμοις.
καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
ἁνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο

832. ἤλεγξε γὰρ τὴν μανίαν αὐτοῦ Παλαμήδης. 833. ἤγουν δίκην ἵππου σὺν ἐμοὶ τὸ ἅρμα ἐλαύνων.

841. πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου Porson. 851. (ἐπ' ἰλίῳ h). 854. κληδόνας Auratus: ἡδονὰς libri. 858. ἁνὴρ Hermann: ἀνήρ libri. ᾠχετεύετο libri.

φάτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν.
εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι,
τρισώματός τἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών,
ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων
πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος
Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα
ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών.

869. *εἰ μὴ γὰρ πιστεύσωσιν ἀλλήλοις οἱ γονεῖς, οὐχ ὁμολογοῦσιν ἑαυτῶν εἶναι τὸν παῖδα.* 872. *τὰ ἀμφιβαλλόμενα περὶ σοῦ πήματα, ἤτοι τὰ ὑπὸ τοῦ δήμου κατὰ σοῦ πεπλασμένα δεινὰ μηνύματα.* 876. *πεφύκασί πως, φησίν, οἱ ἄνθρωποι ἐπεμβαίνειν τοῖς ἀτυχοῦσιν.*

---

859. ***φάσϊσ***, ut videtur, f. *τέτρηται* HL Ahrens. *πλέον* Dindorf. 860. *ἐπλήθυον* Porson: *ἐπλήθυνον* libri. 861. *τἂν* Wellauer: *τ' ἂν* libri. 866. fort. *πολλὰς τεράμνων* (*ἄνωθεν* ex 862 ortum videtur). 867. fort. *ἀνημμένης*. 869. *πιστωμάτων* Spanheim: *πιστευμάτων* libri. 873. (*τόν τ'* h). 875. *καταρράψειεν* Scaliger. 879. $\overset{\theta\quad\tau}{\text{κατεσβήκασιν}}$ f.

ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν
λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
ῥιπαῖσι θωύσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ', ἀπενθήτῳ φρενὶ
λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,
σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.
τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
ἠνειχόμεσθα· νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
τὸν σὸν πόδ', ὦναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
δμφαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,
ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.
τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἱμαρμένα.

889. *ποδῆρες κυρίως λέγεται τὸ μέχρι ποδῶν διῆκον ἱμάτιον.* 904. *ἴσως ἵνα δίκας αὐτὸν ἀπαιτήσῃ τοῦτό φησιν ἕνεκα τοῦ φόνου τῆς θυγατρός.*

---

880. *κλάβας* f. 887. *τόνδε βουστάθμων* Hermann. 888. *ὑφιλῆς* h. 889. *στόλον* f, *στύλον* h. 890. *γαῖαν* Blomfield. 893 post 886 inserit Enger. 894. *τοί νιν* Schuetz: *τοίνυν* libri. 896. *δέ μοι* Bothe: *δ' ἐμοὶ* libri. 898. *ἄναξ* f. 899. *δμωαί* libri. (*ἐπέσταλται τάδε* h). 900. *στορνύναι* Elmsley. 904. *θεοῖσιν ἄρμενα* Meineke.

ΑΓ. *Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,*
ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἐμοί,
μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
τίθει· θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών,
ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
κληδὼν ἀυτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
εἰ πάντα δ' ὣς πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσὴς ἐγώ.
ΚΛ. *καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.*

907. *προσηκόντως.* 908. *ὅτι τὸ αἰνεῖσθαι δηλονότι μὴ παρὰ τῶν οἰκείων ἢ παρ' ἑαυτοῦ πρέπει ἔρχεσθαι.* 910. *καλλώπιζε.* 911. *μὴ ὡς βαρβάρῳ μοι κέλευε θρύπτεσθαι: οἱ βάρβαροι γὰρ γονυκλισίαις τοὺς βασιλεῖς εὐφημοῦσιν.* 917. *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πέπλων, δι' ὧν τοὺς πόδας ἐκμάσσοντες λαμπροτέρους ποιοῦσιν οἱ τούτους ἐκπλύνοντες συνεχῶς. ποδόψηστρα γὰρ κυρίως ταῦτα λέγεται. νῦν δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας ἁπλῶς πέπλα οὕτως εἴρηκε.* 921. *εἰ οὕτω, φησί, πράσσοιμι κατὰ πάντα ὥστε μὴ μέγα φρονεῖν ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις μηδὲ πρὸ τελευτῆς ἄνθρωπον μακαρίζειν, ἀλλὰ τὸν τὸ τέλος τοῦ βίου δεξάμενον ἐν τῇ εὐτυχίᾳ, εἰκότως ἂν εἴην θαρρῶν ὡς καὶ αὐτὸς ἀεὶ εὐτυχοίην ἄν· οἱ γὰρ μέτρια φρονοῦντες εὖ ἀεὶ πράσσουσιν.*

---

910. *βαρβά*$\overset{\rho}{\theta}$*ου* f. 911. *βό*$\overset{\eta}{\alpha}$*μα* f, *βόημα* h. 914. (*γὰρ* Etym. M. p. 486,48). 917. *καὶ ποικιλμάτων* Karsten. 921. *πράσσοιμ' ἄνευ θάρσους* h. *πράσσοιμεν* Dindorf. *εἶπον τάδ' ὡς πράσσοιμ' ἂν* Weil.

ΑΓ. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ᾽ ἐμέ.
ΚΛ. ηὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ᾽ ἔρδειν τάδε;
ΑΓ. εἴπερ τις, εἰδώς γ᾽ εὖ τόδ᾽ ἐξεῖπον τέλος.
ΚΛ. τί δ᾽ ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ᾽ ἤνυσεν;
ΑΓ. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
ΚΛ. μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῇς ψόγον.
ΑΓ. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
ΚΛ. ὁ δ᾽ ἀφθόνητός γ᾽ οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
ΑΓ. οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.
ΚΛ. τοῖς δ᾽ ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
ΑΓ. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;
ΚΛ. πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ᾽ ἑκὼν ἐμοί.
ΑΓ. ἀλλ᾽ εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ᾽, ὑπαί τις ἀρβύλας
λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός,
καὶ τοῖσδέ μ᾽ ἐμβαίνονθ᾽ ἁλουργέσιν θεῶν
μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος·
πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν ποσὶν

928. καθ᾽ ὁμαλισμὸν ἀναγνωστέον τὸ νυν καὶ ἄνευ τόνου, ἵνα ᾖ ἀντὶ τοῦ δή. 929. ὑπὸ τοῦ δήμου φημιζομένη, ὡς καὶ Ἡσίοδός φησι (Op. 763) »φήμη δ᾽ οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται ἥν τινα πολλοὶ λαοὶ φημίζουσι«. 939. αἰσχύνη, φησίν, ἐστὶ πολλὴ φθείρειν ἄνδρα τινὰ καὶ τὰ σώματα τῶν ὑπὸ χεῖρα αὐτοῦ, ἤτοι διὰ πολέμων φθείρειν τοὺς ὑπὸ χεῖρα, πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὸν αὐτοῦ πλοῦτον καταναλίσκειν κακῶς καὶ τὰ πέπλα τὰ δι᾽ ἀργύρου ὠνηθέντα πατεῖν καὶ ἄχρηστα ποιεῖν τοῦ λοιποῦ. σὺν γὰρ τῷ ζημίαν εἶναι μεγίστην ταύτην καὶ φθορὰν τῆς ἀρχῆς καὶ φθόνον οὐ μόνον παρ᾽ ἀνθρώπων ἐπάγει, ἀλλὰ καὶ παρὰ θεῶν· τοῖς ὑπερηφάνοις γὰρ τὸ θεῖον μάχεται.

---

923. *διαφθαροῦντ᾽* f. 924. *εὔξω* h. *δείσασαν* Hermann. *ἔρδειν* f. 926. *δοκεῖ* Stanley: *δοκῇ* (*δοκῇ*) libri. 927. *δοκῇ* f. 928. *μὴ νῦν* f. *αἰδεσθεὶς* f, *αἰδεσθῇς* h. 934. *κρατεῖς . . παρείς γ᾽* olim Weil, praestat *κρατεῖς . . παρείς*. 937. *σὺν τοῖσδέ μ᾽* h. *ἐμβαίνοντ᾽ ἀλουργέσιν* libri. 939. *εἱματοφθορεῖν* Franz. *ποσίν* Scaliger: *πόσιν* libri.

φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
ΚΛ. ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.
οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν ηὐξάμην,
δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις
ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.
ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει
ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.

947. ἄλλως, καθέσταμαι, ἀντὶ τοῦ κατέστην.

---

940. scribendum φαρέων τε πλοῦτον. 941. τοὐμὸν μὲν Emperius. 945. αὕτη Auratus: αὐτὴ libri. 947. κατέσταμαι h. 948. $\overset{\text{ων}}{\text{δόμους}}$ f. 949. personae nota deest in f. 950. ἰσάργυρον Salmasius: εἰς ἄργυρον libri. 952. οἴκοις Porson, fort. ὄλβος. 954. δ' εἱμάτων Canter: δειμάτων libri. εὐξάμην libri. 956. μηχανωμένη Abresch: μηχανωμένης libri. 958. ὑπερτίνασα f. 960. μολόν H Voss: μολών libri. 961. ἀπ' Auratus: τἀπ' f, τ' ἄπ' h. 963. ἐπιστρωφωμένου Victorius: ἐπιστρεφωμένου f, ἐπιστροφωμένου h.

Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

str. 1. *ΧΟ.* *τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως*
δεῖμα προστατήριον
καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,
οὐδ' ἀποπτύσας δίκαν
δυσκρίτων ὀνειράτων
θάρσος εὐπειθὲς ἵζει
φρενὸς φίλον θρόνον; χρόνος δ' ἐπεὶ
πρυμνησίων ξυνεμβόλοις
ψαμμίας ἀκάτα παρή-
βησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον
ὦρτο ναυβάτας στρατός.
antistr. 1. *πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων*
νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν·
τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ
θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
ἐλπίδος φίλον θράσος.
σπλάγχνα δ' οὔτοι ματάζει
πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόροις
δίναις κυκλούμενον κέαρ.
εὔχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς

---

965. *μελῃ* (οι superscr.) *δέ σοι* f, *μέλοι δέ σοι τοι* schol. in f, *μέλοι δέ τοι σοι* h. 967. *δεῖγμα* f. 968 sq. (*ποτᾶτ'. ἄμισθος ἀοιδά. μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος* h). 969. *ἀκέλευστος* | . . *ἀοιδά* | f. 970. (*ἀποπτύσαι* h). 972. *εὐπειθὲς* Iacob : *εὐπιθὲς* libri. *ἵζει* Scaliger: *ἴξει* vel *ἵξει* libri. 973. *δ' ἐπὶ* h. 974. *ξυνεμβολαῖς* I G Schneider. 975. *ἀκάτας* et *παρήβησ'* h. Fort. *ψάμμος ἀκτᾶς παρήχησεν.* 980. *ὅμως* Auratus: *ὅπως* libri. 980 sq. *ὅπως* | . . *ἐριννὺς* | . . *ἔσωθεν* | f. 981. *Ἐρινύος* Porson: *ἐριννὺς* ibr 984. *ματάζει* libri. 987. (*δ' ἀπ' ἐμᾶς τοι* h).

ἐλπίδος φύϑη πεσεῖν
ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.
str. 2. μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγιείας
ἀκόρεστον τέρμα. νόσος γὰρ ⏑ –
γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει·
καὶ πότμος εὐϑυπορῶν
ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἕρμα.
καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
κτησίων ὄκνος βαλὼν
σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
πημονᾶς γέμων ἄγαν,
οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής τε καὶ
ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
νῆστιν ὤλεσεν νόσον.
antistr. 2. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσὸν ἅπαξ ϑανάσιμον
πρόπαρ ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν
πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
οὐδὲ τὸν ὀρϑοδαῆ
τῶν φϑιμένων ἀνάγειν

1003. ἤγουν λιμὸν διεσκέδασε.

---

988. φύϑη Stephanus: φύδη libri. 990. μάλα γέ τοι δὴ τᾶς h. Fort. μάλα γέ τοι τὸ λιπαρᾶς ὑγίας. 990 sq. πολλᾶς | . . ἀκόρεστον | . . γὰρ | f. 991. ἀκαρὲς Maehly. γὰρ ⟨ἀεὶ⟩ Blomfield. 992. γείτων ex interpretatione ortum videtur (fort. νόσος γὰρ ἀεὶ βιοτὰν). Post 992 lacunam statuit Klausen, intercidit sententia velut σῶμα δ' ἔσωσεν ἄκος. 994. ἔπαισεν | . . ἕρμα | f. 999. πημονᾶς Victorius: πημονὰς libri. 1001. (δόσις διὸς h). 1001 sq. διὸσ | . . κάξ | . . ἐπετειᾶν | f. 1003. ἤλασεν Schuetz. 1004. πεσὸν Auratus: πεσόνϑ' libri. 1004—6. ἅπαξ | . . ἀνδρὸς | . . πάλιν | . . ἐπαείδων; | f. 1005 sq. (προπάροιϑ' et τίς τ' ἀγκαλέσαιτ' h). 1007. fort. εὖ δὲ.

Ζεὺς αὔτ' ἔπαυσ' ἐπ' εὐλαβείᾳ.
εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
προφθάσασα καρδία
γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει.
νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ
καίριον ἐκτολυπεύσειν
ζωπυρουμένας φρενός.

ΚΛ. *εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασάνδραν λέγω,*
ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει.
καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης βία.
εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις·
οἳ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,

1009. *τὸν Ἀσκληπιὸν γὰρ ἐκεραύνωσεν ἀναστήσαντα τὸν Ἱππόλυτον, ὥστε μὴ ἕτερον* (*ἔτι* Vict.) *βλαβῆναι.* 1026. *καλὸν μέν, φησί, μὴ πειραθῆναι δουλείας, εἰ δὲ πειρῷτό τις, κάλλιον ἀρχαιοπλούτοις δουλεύειν καὶ μὴ νεοπλούτοις. οἱ γὰρ μὴ ἐλπίσαντες, φησί, πλουτῆσαι καὶ πλουτήσαντες ἀπηνεῖς εἰσι τοῖς δούλοις.* 1028. *ἤγουν ἐπλούτησαν καλῶς ὡς ἐκ θερισμοῦ. παρὰ στάθμην δὲ ἀντὶ τοῦ παρὰ τὸ πρέπον.*

1009. fort. *Ζεὺς κατέπαυσεν.* *ἐπ'αὐλαβεία* f, (*ἐπ' ἀβλαβείᾳ γε* h). 1015. *βλέπει* corr. in *βρέμει* f. 1016. *οὐδὲν* | . . *ποτὲ* | f. — (*θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν ἐπ* omisit h). 1021. *μέτα* f. 1022. *κτησίου Διὸς* Naber. 1025. *δουλείας* f. (*πραθέντα τλῆναι καὶ ζυγῶν θίγειν βίᾳ* h). fort. *μάζης κυρεῖν.* 1026. *ἐπιρρέπει* h. 1028. *οἵδ'* h.

ὠμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.

ΧΟ. σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων
πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι'· ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΛ. ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.

ΧΟ. ἕπου· τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.
πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.

ΚΛ. οὔτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴν πάρα
τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου
ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,
ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.
σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει·
εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγον,
σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.

ΧΟ. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.

ΚΛ. ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.

1035. ὅτι βάρβαρον τὸ ὄρνεον, διὰ τοῦτο παραβάλλει τούτῳ αὐτήν (τοῦτο αὐτῇ Vict.). ἐν Θρᾴκῃ γὰρ καὶ ἡ μεταμόρφωσις αὐτῆς ἱστορεῖται (ἱστόρηται Vict.). καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 681)· »Θρῃκία χελιδὼν ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον«· 1045. βαρβάρῳ. 1051. ἀπὸ τῶν στρηνιούντων (στρηνιώντων Vict.) ὑποζυγίων, ἃ οὐκ

1029. παραστάθμων f. 1030. ἕξεις Auratus. 1032. δ' ἁλοῦσα C G Haupt. 1036. fort. εἴσω φρενῶν γεγωνὰ πεῖθέ νιν λέγων. 1038. πιθοῦ Blomfield: πείθου libri. 1039. σχολὴν Dobraeus: σχολὴ libri. 1041. πάρος Musgravius. 1048. ἦ et φρενῶν[β] κλύει[α] f. De 1051—1158 ex M refertur.

οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμασθήσομαι.
ΧΟ. ἐγὼ δ', ἐποικτείρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.

str. 1. Κασάνδρα. ὀτοτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ.
ὦπολλον ὦπολλον.
ΧΟ. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.
antistr. 1. ΚΑ. ὀτοτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ.
ὦπολλον ὦπολλον.
ΧΟ. ἣ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.
str. 2. ΚΑ. Ἄπολλον Ἄπολλον
ἀγυιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός·
ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.
ΧΟ. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.
antistr. 2. ΚΑ. Ἄπολλον Ἄπολλον
ἀγυιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός.
ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
ΧΟ. πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν. εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.

εἴκοντα τῷ χαλινῷ ἀφρίζει μετὰ αἵματος. ἤ, ἐπεὶ αὕτη οὐ πείθεται πρὶν αἱματός μου τὴν ψυχὴν ἐξαφρίσαι· ἀντὶ τοῦ πρὶν ὀργισθῆναί με αὐτῇ. 1056. δᾶ: γῆ Δωρικῶς· ὅθεν καὶ Δημήτηρ οἷον γημήτηρ. 1060. προαναφωνεῖ τὰ ἐσόμενα. 1065. ὁ ἀπολλύων με. παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν. 1066. ἐκείνην γὰρ ἀπώλειαν μόνως ὁρίζομαι τὴν τῆς δουλείας, οὐ τὴν νῦν. γρ. (δεύτερον Vict.) δέ, δεύτερόν με ἀπώλεσας (mut. in ἀπολέσας m), οὐ μετὰ καμάτου.

1052. μὴ M, μὴν m. 1054. ὄχ•ον (fuerat fort. ὄχλον) M. 1055. εἴκουσ' Robortellus: ἐκοῦσ' M. 1056. τοτοῖ δᾶ Dindorf. 1057 et 1061. ὤπολλον ὤπολλον M. 1067. αὐτῆς M. 1068. περ ἐν Schuetz: παρ' ἓν M.

str. 3. ΚΑ. [ἆ ἆ]
μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα
αὐτοφόνα κακὰ καρτάναι,
ἀνδροσφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.
ΧΟ. ἔοικεν εὖρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.
antistr. 3. ΚΑ. μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι·
κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγὰς
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
ΧΟ. ἦμεν κλέος σου μαντικὸν πεπυσμένοι,
ἡμὲν προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν.
str. 4. ΚΑ. ἰὼ πόποι, τί ποτε μήδεται;
τί τόδε νέον ἄχος μέγα
μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν
ἄφερτον φίλοισιν,
δυσίατον; ἀλκὰ δ'
ἑκὰς ἀποστατεῖ.

1075. ἄθεον, θεοστυγές (θεοστυγῆ Abresch). 1076. ἀντὶ τοῦ ἀγχόνῃ. 1078. ἔοικεν ὡς κύων εὑρίσκοι (εὖρις καὶ Franz) ἀναζητεῖ εἰ γέγονεν ἐνθάδε παλαιὸς φόνος. 1080. φαντάζεται γὰρ ὁρᾶν τὰ σώματα τῶν ἀνῃρημένων παίδων Θυέστου. 1084. τοὺς λέξαντας (λέξοντας Vict.) ἡμῖν περὶ σοῦ. αὐτοὶ γὰρ αὐτόπται γινόμεθα. 1089. τὸν Ὀρέστην φησί.

1074. ἆ ἆ omittunt f h. 1075. συνίστορα f h: ξυνίστορα M. 1076. κακὰ κάκ', ἀρτάνας Dindorf, probabilius κακὰ καρατόμα Kayser (καρατόμον Emperius). 1077. ἀνδροσφαγεῖον Dobraeus (ἀνδροσφάγιον Casaubonus): ἀνδρὸσ σφάγιον (ι in litura) M. πεδορραντήριον M, πέδον ραντήριον m. 1078. εὖρις (primitus εὖροσ*) M. 1079. ματεύει f h: μαντεύει M. ἀνευρήσει Porson: ἂν εὑρήσῃ M. 1080. μαρτυρίοισι Pauw: μαρτυρίοισ M. τοῖσδ' ἐπιπείθομαι Abresch: τοῖσδε πεπείθομαι M. 1083. ῆμην (superscr. ·ἦμεν·) M, fort. ἴσμεν. — πεπυσμένοι* (una litera erasa) M. 1085. fort. τῶν πρὶν προφήτας. — ματεύομεν Schuetz: μαστεύομεν M. 1085. ποποῖ M, πόποι m. 1086. ἄχθοσ (superscr. ·ἄχοσ·) M (superscr. m). 1088. φίλοισιν h: φίλοισι M. 1089. ἀλκὰν f.

ΧΟ. τούτων ἄιδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

antistr. 4. *ΚΑ.* ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς;
τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
λουτροῖσι φαιδρύνασα — πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται.
προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
χερὸς ὀρεγομένα.

ΧΟ. οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

str. 5. *ΚΑ.* ἒ ἒ παπαῖ παπαῖ,
τί τόδε φαίνεται;
ἦ δίκτυόν τί γ' Ἅιδου;
ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
κατολολυξάτω
θύματος λευσίμου.

str. *ΧΟ* ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ
ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.

1092. τὰ περὶ Θυέστου. 1095. ante versum ση(μείωσαι). 1098. διαδέχονται δὲ ἀλλήλους τοῖς ὀρέγμασι τῶν χειρῶν Αἴγισθος καὶ Κλυταιμήστρα. 1100. ἐπαργέμοις: τοῖς τυφλοῖς καὶ ἀσήμοις, ἀπὸ τῶν λευκώματα ἐχόντων ὀφθαλμῶν. 1102. φαντάζεται τὸν χιτῶνα. 1104. ἡ σύνευνος τοῦ Ἀγαμέμνονος αἰτία ἔσται τοῦ φόνου. 1105. ἡ στάσις, φησίν, ἐπολολύξαι μέλλει ἐπὶ τῇ λεοργῷ (λεωργῷ Robort.) Κλυταιμήστρᾳ, ἡνίκα ἀπόληται. παρὰ τὸ »αἱ δ' ὀλόλυξαν θυγατέρες τε νυοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις« (Hom. γ 451). 1108. ἀντὶ τοῦ λέγεις. 1109. οὐ σεσαφήνισται.

1097. χεὶρ corr. in χεῖρ' M. 1098. χερὸς f g h: χειρὸσ M. ὀρέγματα Hermann. 1103. Ἅιδου Schuetz: ἀΐδου M. τι Ἅιδου Dindorf. 1105. ἀκόρετος Bothe: ἀκόρεστοσ M. 1106 et 1107 in uno versu, ante quem chori nota erasa, habet M. 1108. ἐρινῦν M. 1108 sq. et 1122 sq. coryphaeus recitare, 1110—4 et 1124—8 chorus canere videtur. 1109. φαιδρὸ M, φαιδρύνει m.

ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς
σταγών, ἅτε καὶ δορία πτώσιμος
ξυνανύτει βίου
δύντος αὐγαῖς. ταχεῖ-
α δ' ἄτα πέλει.
antistr. 5. *ΚΑ.* ἀᾶ, ἰδοὺ ἰδού·
ἄπεχε τῆς βοὸς
τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
μελαγκέρῳ λαβοῦσα μηχανήματι
τύπτει· πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
δολοφόνου λέβη-
τος τύχαν σοι λέγω.
antistr. *ΧΟ.* οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι, κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις

1111. ἡ σταγὼν τὸ αἷμα. 1112. συμπληροῦται τοῦ βίου δύνοντος ταῖς αὐγαῖς σου (τοῦ Herm.) μηκέτι ὁρῶντος ταῖς αὐγαῖς. 1116. τίς ἂν ἀποστήσειεν αὐτῆς τὸν Ἀγαμέμνονα, ὅπως ἂν μὴ ἀπόληται; 1118. τὸν μελάγκερων ταῦρον λαβοῦσα τῷ μηχανήματι τῷ διὰ τῶν πέπλων τύπτει. ἐὰν δὲ γράφηται μελαγκέρῳ, (μελαγκέρῳ addit Paley) μηχανήματι τύπτει, ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένῳ. — τῆς μελαγκέρου βοός. 1122. οὐκ ἀλαζονεύομαι μάντις ἄκρος ἐπιγιγνώσκων τὰ θέσφατα· ὅμως δὲ στοχάζομαί τι κακὸν ἀποβήσεσθαι. 1124. γνωμολογῶν φησι τὸ (τοῦτο Vict.). ἐνίοτε γὰρ καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς οἱ χρησμοὶ γίνονται· ὡς δὲ ἐπὶ τὸ πολὺ μοχθηρὰ (corr. ex μοχθηροι) χρησμῳδοῦσιν. ἢ τὸ ὅλον ἐπὶ τῶν χρησμῶν Κασάνδρας· ἀπὸ τούτων τῶν θεσπισμάτων τίς ἀγαθὴ φάτις γίνεται; βροτοῖς δέ, τοῖς ἐγχωρίοις.

Ante 1110 Casandrae nota erasa in M. 1110. κροκοβαφὴς δράμε (δράμε Abresch) Enger. 1111. ἅτε καιρία Dindorf. 1112. ξυνανυτὶ mut. in ξυνανυτεῖ M. 1113. ταχεῖ versui proximo addit M. 1115. Casandrae notam cum paragrapho inseruit m, duobus punctis personam notaverat M. ᾶ ᾶ M. 1117. fort. πέπλων νιν. 1118. μελάγκέρωι* M. 1119. πιτνεῖ corr. in πίτνει M. ἐν addidit Schuetz. κύτει Blomfield. 1122. ἄκρωσ ante corr. M 1124. τις M.

βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διὰ
πολυεπεῖς τέχναι
θεσπιῳδὸν φόβον
φέρουσιν μαθεῖν.

str. 6. ΚΛ. ἰὼ ἰὼ ταλαίνας
κακόποτμοι τύχαι.
τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ
πάθος ἐπεγχέασα.
ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
οὐδέν ποτ᾽ εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;

str. 1. ΧΟ. φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ-
φὶ δ᾽ αὑτᾶς θροεῖς
νόμον ἄνομον. οἷά τις ξουθὰ
ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ,
ταλαίναις φρεσὶν
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ᾽ ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδὼν βίον.

antistr. 6. ΚΛ. ἰὼ ἰὼ λιγείας
μόρον ἀηδόνος·

1125. *διὰ τὰ προσόντα κακὰ τοῖς εἰσερχομένοις καὶ τὰ λεγόμενα φοβερά.* 1127. *παρὰ τὸ λεγόμενον ἐν τῇ συνηθείᾳ· »οὐδεὶς εὐτυχὴς πρὸς μάντιν ἀπέρχεται«* (*πρὸς μάντιν οὐδεὶς εὐτυχὴς ἀπέρχεται* Stanley). 1132. *συναναμίξασα τῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ συγκεράσασα.* 1134. *τί γὰρ ἄλλο.* 1136. *περὶ σεαυτῆς ἄτοπα φθέγγῃ.* 1137. *ᾠδὴν ἀηδῆ. παρὰ τὸν κιθαριστικὸν δὲ νόμον φησί. — τὸ ἑξῆς, θρηνεῖ νόμον ἄνομον ἀμφιθαλῆ κακοῖς.* 1141. *τοῦτο ἡδομένη τῇ μεταμορφώσει τῆς ἀηδόνος φησίν.*

1125. *τέλλεται* Emperius: *στέλλεται* M. *διαὶ* Hermann. 1128. *φέρουσι* M. 1131. *θροεῖς* Hermann. 1132. *ἐπεγχέας* Tittler. 1133. *τί δὴ* Heimsoeth. *ἤγαγεν* Hermann. 1137. *οἷα* M. 1138 sq. *ἀκόρετος* Ald.: *ἀκόρεστοσ* M. *βοᾶς* f g: *βοᾶισ* M. *ταλαίναισ*, ut videtur, M, corr. in *ταλαίνᾶσ* m. Legendum *βοᾶς φοιταλέαις φρεσίν.* 1140. 1141 in uno versu habet M. 1143. *μόρον ἀηδόνος* Hermann: *ἀηδόνοσ μόρον* M.

περεβάλοντο γὰρ οἱ
πτεροφόρον δέμας
θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
antistr. 1. ΧΟ. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους ἔχεις
ματαίους δύας,
τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ
μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ' ὀρ-
θίοις ἐν νόμοις;
πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
κακορρήμονας;
str. 7. ΚΑ. ἰὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι
φίλων. ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν·
τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀιόνας τάλαιν'
ἠνυτόμαν τροφαῖς·
νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους
ὄχθους ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.
str. 2. ΧΟ. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
νεογνὸς ἀνθρώπων μάθοι.
πέπληγμαι δ' ὑπὸ δήγματι φοινίῳ

1146. *εἰ γὰρ καὶ ἐν ὄρνισιν οὖσα θρηνεῖ, φωνῇ μόνῃ καὶ οὐ θρήνοις.* 1147. *τῷ πελέκει* (Gl.). 1150. *ἀσαφεῖ, αἰνιγματώδει. — διὰ τὸ δυστυχῆ μαντεύεσθαι, ἢ διὰ τὸ προειδέναι τὰ δεινὰ ἀνωφελῶς.* 1153. *τῆς μαντικῆς.* 1158. *ἠνυτόμαν: ηὐξόμην.*

1144. *περίβαλον γὰρ οἱ* olim Hermann (retinendum *περέβαλον*). 1146. *ἀγῶνα* M, adscripsit *γρ. αἰῶνα* m, ut videtur. *κλαυμάτων διαί* Weil. 1148. *θεοφόρους* Hermann: *θεοφόρουσ τ'* M. 1149. *δοιάσ* M, corr. in *δύασ* m. 1150. *ἐπίφοβα* M, *ἐπὶ φόβωι* m. 1151 sq. fort. *ὁμοῦ μοιριδίοις νόμοις.* Post 1158 *λείπει ἄχρι τέλους* scripsit manus quaedam saec. XVI in M. De 1159 sqq. ex f g h refertur. 1160. *ὄχθας* Casaubonus. 1162. *καὶ παῖς νεόγονος ἂν μάθοι* Hermann. 1163. *δ' ὑπαὶ* h, *δ' ὅπως* Hermann (*δ' ἅπερ* Franz).

δυσαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ θρεομένας,
θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

antistr. 7. ΚΑ. ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας
τὸ πᾶν. ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
οὐδὲν ἐπήρκεσαν
τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχειν παθεῖν.
ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐμπέδῳ βαλῶ.

antistr. 2. ΧΟ. ἑπόμενα προτέροις τάδ' ἐφημίσω.
καί τίς σε κακοφρονῶν τίθη-
σι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπίτνων
μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα·
τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

ΚΑ. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς νεογάμου νύμφης δίκην,
λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
πνέων ἐσάξειν, ὥστε κύματος δίκην
κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν
ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
ξύμφθογγος οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,

1164. *δυσαλγεῖ* Canter: *δυσαγγεῖ* libri. *μινυρὰ* Schuetz: *μινύρα κακὰ* libri. 1165. *θαύματ'* h. 1166. *πόλεωσ* f g. *ὀλομένας* Casaubonus: *ὀλωμένασ* f g, *ὀλουμένας* h. 1170. *ἔχει παθεῖν* h, fort. *ἔχειν ἔχει.* 1171. fort. *ἐγὼ δὲ θρόμβους ἐν πέδῳ* (*ἐν πέδῳ* Casaubonus) *βαλῶ τάχα.* 1172. *ἐπεφημίσω* Paley. 1173. *κακοφρονῶν* Schuetz: *κακοφρονεῖν* libri (*τίς σε καὶ κακοφρονεῖν δαίμων ποιεῖ* h). *τίθη* proximo versui addit f. 1174. *ὑπερβαρὺς* h. 1175. (*θανατηφόρα* h). 1178. *νύμφας* f h. 1180. *ἐσάξειν* Bothe: *ἐς ἥξειν* libri. 1181. *κλύζειν* Auratus: *κλύειν* libri. 1186. *σύμ φογγος* f, *ξύμφογγος* g.

δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἐρινύων.
ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
εὐνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
ἥμαρτον, ἢ τηρῶ τι τοξότης τις ὥς;
ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
ἐκμαρτύρησον προὐμόσας τό μ' εἰδέναι
λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.
ΧΟ. *καὶ πῶς ἂν ὅρκου πῆγμα γενναίως παγὲν*
παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν
κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.
ΚΑ. *μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.*
ΧΟ. *μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;*
ΚΑ. *προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.*
ΧΟ. *ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.*
ΚΑ. *ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.*
ΧΟ. *ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἠλθέτην ὁμοῦ;*
ΚΑ. *ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.*
ΧΟ. *ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη;*
ΚΑ. *ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.*
ΧΟ. *πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;*
ΚΑ. *ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τάδ' ἤμπλακον.*
ΧΟ. *ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.*
ΚΑ. *ἰοὺ ἰού, ὢ ὢ κακά.*

1189. *ἐριννύων* libri. 1190. *δώμασι* libri. 1191. *πρώταρχος* f g. 1193. *κυρῶ* H L Ahrens. 1195. (*καὶ μαρτύρησον* h). 1197. *ὅρκου πῆγμα* Auratus: *ὅρκος πῆμα* libri. 1198. *σε* Auratus. 1199. *ἀλλόθρῳ 'ν πόλει* Enger. 1202. 1203 inverso ordine habent libri (1203 choro, 1202 Casandrae tribuit f). Transposuit Hermann. 1204. (*βαρύνεται* h). 1205—1213. paragraphis personarum vices notat f. 1206. *ἠλθέτην* Elmsley, *ὁμοῦ* Butler: *ἤλθετον νόμῳ* libri. 1210. *ἄνατος* Canter: *ἄνακτος* libri. 1211. *οὐδέν'* Canter: *οὐδὲν* libri.

ὑπ᾽ αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις ⏑ – ⏑ –
ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν,
παῖδες θανόντες ὡσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν᾽, ἐποίκτιστον γέμος,
πρέπουσ᾽ ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ
λέοντ᾽ ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
οἰκουρόν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ
ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
νεῶν τ᾽ ἄπαρχος Ἰλίου τ᾽ ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητή, κυνὸς
λείξασα κἀκτείνασα φαιδρὸν οὖς δίκην,
ἄτης λαθραίου τεύξεται κακῇ τύχῃ.
τοιάδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
τύχοιμ᾽ ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,
θύουσαν Ἅιδου μητέρ᾽ ἄσπονδόν τ᾽ Ἄρη
φίλοις πνέουσαν; ὡς δ᾽ ἐπωλολύξατο
ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ.
δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.

1215. post φροιμίοις eiecit ἐφημένους (ἐφημένοις a, ἐφημένους [οις] h) ex proximo v. illatum Butler. 1220. γέμ[:ο] f, γέ g. 1225. δούλειον h. 1226. νεῶν δ᾽ G Vossius. ἔπαρχος Canter. 1227. (εὖ οἶδεν h). μισητή Kirchhoff: μισητῆς libri. 1228. λείξασα Tyrwhitt: λέξασα libri. κἀκτείνασα Canter: καὶ κτείνᾱσα libri. — φαιδρὸν οὖς H L Ahrens: φαιδρόνους libri. 1229. scribendum videtur ἄτην λαθραῖον. 1230. (τοιαῦτα h). τόλμα H L Ahrens: τολμᾶ (τολμᾷ) libri. 1231. ἔσται Elmsley. δυσφιλεὺς f. 1234. Ἄρην anonymus in libro Raulinsoniano apud Blomfieldium (Ἄρη Franz): ἀρὰν libri.

καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν
ἄγαν ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς.
ΧΟ. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει
κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξῃκασμένα·
τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.
ΚΑ. Ἀγαμέμνονός σε φήμ' ἐπόψεσθαι μόρον.
ΧΟ. εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.
ΚΑ. ἀλλ' οὔτι παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.
ΧΟ. οὔκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
ΚΑ. σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.
ΧΟ. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται;
ΚΑ. ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.
ΧΟ. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.
ΚΑ. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.
ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ' ὅμως.
ΚΑ. παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.
ὀτοτοῖ, Λύκει' Ἄπολλον, οἳ ἐγὼ ἐγώ.
αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
λύκῳ λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ
κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
τεύχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσει ποτῷ,
ἐπεύχεται θήγουσα φωτὶ φάσγανον

1239. μ' ἐν Auratus: μὴν libri. 1240. ἄγαν Bothe: ἄγαν γ' libri. 1241. παιδείων Schuetz: παιδίων libri. 1243. (ἐξεικασμένα h). 1246. κοίμισον h. 1248—1254. paragraphi praefixae in f. 1248. εἴπερ ἔσται Schuetz: εἰ παρέσται libri. 1250. ἄγος Auratus: ἄχος libri. 1251. παρεσκοπεις f, παρεσκόπης h. κάρτα τἄρα παρεκόπης Hartung. 1252. τοὺς γὰρ τελοῦντας Heimsoeth. 1253. ἐπίσταται g. 1254. δυσμαθῆ Stephanus: δυσπαθῆ libri. 1257. δίπους Victorius: δίπλους libri. 1260. μισθὸν, supra adscripto μνείαν, f. ἐνθήσειν (ν finali post adscripto) h. ποτῷ Auratus: κότῳ libri. 1261. κἀπεύξεται Hartung.

ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη;
σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντ', ἐγὼ δ' ἅμ' ἕψομαι.
ἄλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμέ
χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μετὰ
φίλων ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως μάτην.
καλουμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια
πτωχὸς τάλαινα λιμοθνὴς ἠνεσχόμην.
καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει
θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας,
ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.

1266. *ἐγὼ δ'* Heath, *ἅμ' ἕψομαι* Hermann (et Selwyn): *ἀγαθῷ δ' ἀμείψομαι* libri (in f *ἀμείψομαι* corr. ex *ἀμείβομαι*). 1267. fort. *ἄλλην ματαίαν*. 1269. *ἐπόπτευσας* f, (*ἐπώπτευσας* h). *ἐποπτεύσας ἐμέ* Halm. 1270 sq. scribendum videtur *καταγελωμένην μάτην . . διχορρόπως μαθεῖν* (*διχορρόπως μαθεῖν* A Schwarzmann). 1273. *λιμόθνης* libri. 1276. *ἀντεπίξηνον* libri. 1277. *φοίνιον* C G Haupt. 1278. *ἄτιμόν γ'* g et ante corr. f. 1283, quem post 1289 habent libri et loco movendum esse vidit Schuetz, huc revocavit Hermann. In Cramer. Anecd. Ox. I p. 88 et in cod. Voss. Etym. M. p. 134 affertur *ἄραρε γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας*, unde *ἄραρε γὰρ* pro *ὀμώμοται γὰρ* recepit Kirchhoff. At vide ad v. 1289. 1284. *ἄξει* g h. *νυν* f.

τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω;
ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἳ δ' εἶχον πόλιν
οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
ἰοῦσα πράξω τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
Ἅιδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω·
ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
ἀπορρυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.
ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;
ΚΑ. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνῳ πλέω.
ΧΟ. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.
ΚΑ. ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.
ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
ΚΑ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
ΧΟ. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
ΚΑ. ἰὼ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα, τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
ΚΑ. φεῦ φεῦ.

1299. *τίμιός ἐστι παρ' ἀνθρώποις, φησίν, ὁ ὕστατος χρόνος· ὅταν γὰρ πρὸς τὸ τέλος ἥκωσι, καὶ τὸ βραχὺ ζῆσαι κέρδος ἡγοῦνται.*
1306. *ἀπολοφυρομένη λέγει τοῦτο ἐν τῷ εἰσιέναι. ὀκνεῖ γὰρ εἰσελθεῖν ὥς τι δεινὸν ὁρῶσα.*

1285. **κάτοικτος** Scaliger. 1287. **εἷλον** Musgravius. 1288. **ἐκ θεῶν** f. 1289. **ἄραρ'· ἰοῦσα** (vide ad v. 1283) Enger, malim **ἰοῦσ', ἄραρε, τλήσομαι.** 1290. **τάσδ' ἐγὼ** Auratus: **τὰς λέγω** libri. 1294. **δὲ σοφὴ** f g. 1295. **ἔκτεινας** g. 1296. (**αὐτῆς** h). 1298. **πλέῳ** h. 1302 et 1304 transponendi videntur (1304. 1303. 1302). 1304. **σῶν** Auratus: **τῶν** libri.

ΧΟ. τί τοῦτ᾽ ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
ΚΑ. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.
ΧΟ. καὶ πῶς; τόδ᾽ ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.
ΚΑ. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλάισμα δώμασιν λέγεις.
ΚΑ. ἀλλ᾽ εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ᾽ ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
ἰὼ ξένοι.
οὔτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὄρνις φόβῳ
ἄλλως· θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ᾽ ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ᾽ ἀνδρὸς πέσῃ.
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ᾽ ὡς θανουμένη.
ΧΟ. ὦ τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.
ΚΑ. ἅπαξ ἔτ᾽ εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίῳ δ᾽ ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις
ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ
δούλης θανούσης εὐμαροῦς χειρώματος.
ἰὼ βρότεια πράγματ᾽· εὐτυχοῦντα μὲν
σκιά τις ἂν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχοῖ,

1307. διὰ τί, φησί, τὸ φεῦ εἴρηκας; εἰ μὴ ἐκφοβῇ γάρ, πῶς λέγεις τὸ φεῦ; ἐκ τούτου γὰρ τὸ ἔφευξας ἐσχημάτισεν. 1311. τὸν ἀπὸ Συρίας λιβανωτόν. — ὃ λέγεις, φησίν, οὐκ ἔστι θυμίαμα, νῦν δὲ τεθυμίαται ὁ δόμος. 1315. οὐ δυσχεραίνω, φησίν, ὡς ὄρνις θέλουσα εἰς καλιὰν εἰσελθεῖν καὶ θῆρά τινα φοβουμένη. 1319. φιλιοῦμαι.

1308. φόβον f g, φόβον h. 1316. ἄλλως· θανούσῃ Hermann: ἀλλ᾽ ὡς θανούσῃ libri. 1321. ἔστ᾽ g. 1322. ἡλίου Iacob. 1323sq. ad hunc locum vel interpolatum vel lacunosum glossam Hesychi ἀσκεύοις· ψιλοῖς, ἀπαρασκεύοις. Αἰσχύλος Ἀγαγμέμνονι refert Hermann. 1324. τοῖς, ex τους ut videtur factum, f. 1327. ἂν τρέψειεν Porson: ἄν τρέψειεν libri. δυστυχοῖ Blomfield: δυστυχῇ libri.

ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς
σταγών, ἅτε καὶ δορία πτώσιμος
ξυνανύτει βίου
δύντος αὐγαῖς. ταχεῖ-
α δ' ἄτα πέλει.
antistr. 5. ΚΑ. *ἆ ἆ, ἰδοὺ ἰδού·*
ἄπεχε τῆς βοὸς
τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
μελαγκέρῳ λαβοῦσα μηχανήματι
τύπτει· πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
δολοφόνου λέβη-
τος τύχαν σοι λέγω.
antistr. ΧΟ. *οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος*
εἶναι, κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις

1111. *ἡ σταγὼν τὸ αἷμα.* 1112. *συμπληροῦται τοῦ βίου δύνοντος ταῖς αὐγαῖς σου* (*τοῦ* Herm.) *μηκέτι ὁρῶντος ταῖς αὐγαῖς.* 1116. *τίς ἂν ἀποστήσειεν αὐτῆς τὸν Ἀγαμέμνονα, ὅπως ἂν μὴ ἀπόληται;* 1118. *τὸν μελάγκερων ταῦρον λαβοῦσα τῷ μηχανήματι τῷ διὰ τῶν πέπλων τύπτει. ἐὰν δὲ γράφηται μελαγκέρῳ,* (*μελαγκέρῳ* addit Paley) *μηχανήματι τύπτει, ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένῳ. — τῆς μελαγκέρου βοός.* 1122. *οὐκ ἀλαζονεύομαι μάντις ἄκρος ἐπιγιγνώσκων τὰ θέσφατα· ὅμως δὲ στοχάζομαί τι κακὸν ἀποβήσεσθαι.* 1124. *γνωμολογῶν φησι τὸ* (*τοῦτο* Vict.). *ἐνίοτε γὰρ καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς οἱ χρησμοὶ γίνονται· ὡς δὲ ἐπὶ τὸ πολὺ μοχθηρὰ* (corr. ex *μοχθηροί*) *χρησμῳδοῦσιν. ἢ τὸ ὅλον ἐπὶ τῶν χρησμῶν Κασάνδρας· ἀπὸ τούτων τῶν θεσπισμάτων τίς ἀγαθὴ φάτις γίνεται; βροτοῖς δέ, τοῖς ἐγχωρίοις.*

Ante 1110 Casandrae nota erasa in M. 1110. *κροκοβαφὴς δράμε* (*δράμε* Abresch) Enger. 1111. *ἅτε καιρία* Dindorf. 1112. *ξυνανυτὶ* mut. in *ξυνανυτεῖ* M. 1113. *ταχεῖ* versui proximo addit M. 1115. Casandrae notam cum paragrapho inseruit m, duobus punctis personam notaverat M. *ἆ ἆ* M. 1117. fort. *πέπλων νιν.* 1118. *μελάγκέρωι** (ν superscr.) M. 1119. *πιτνεῖ* corr. in *πίτνει* M. *ἐν* addidit Schuetz. *κύτει* Blomfield. 1122. *ἄκρωσ* ante corr. M 1124. *τις* M.

πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.
ΧΟ. 2. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει.
ΧΟ. 3. κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
ΧΟ. 4. ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.
ΧΟ. 5. χρονίζομεν γάρ· οἳ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.
ΧΟ. 6. οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχὼν λέγω.
τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι.
ΧΟ. 7. κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.
ΧΟ. 8. ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;
ΧΟ. 9. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
ΧΟ. 10. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων

δυοῖν στοχαζόμενος, μήτε αἰσχρὰν θέλων ποιῆσαι τὴν κρίσιν τῶν ὑπηκόων προεμένων τὸν βασιλέα μήτε ἐπικίνδυνον τὴν πρᾶξιν προπετῶς εἰσιόντων εἰς τὰ βασίλεια. εἰσὶ δὲ οἳ ἕκαστον ὀκτάστιχον ἑνός φασιν εἶναι στοίχου τοῦ χοροῦ, ἵνα τρεῖς ὄντες οἱ στοῖχοι ἀνὰ τεσσάρων διστίχων εἴπωσιν· εἰς τρεῖς γὰρ στοίχους διαιρεῖται ὁ χορὸς ιε' ὢν ὑποκριτῶν. 1357. οὐκ οἶδα, φησίν, ποίαν εἰπὼν βουλὴν ἐπιτύχω· κἂν γὰρ βουλεύσωμαι, πρᾶξαι οὐ δύναμαι· ἀνήνυτος δὲ δίχα πράξεως ἡ βουλή. 1364. ὡριμωτέρα, γλυκυτέρα. ἡδύτερος, φησίν, ὁ θάνατος ὁ ὑπὲρ τῶν δεσποτῶν τῆς τυραννίδος.

1355. *οἱ δὲ, τῆς μελλούσης κλέος* f g, *οἱ δὲ, μελλούσης κλέος* h, *ὧδε τῆς μελλοῦς χάριν* Trypho *περὶ τρόπων* III p. 196 Speng. 1356. *πέδοι* Hermann: *πεδον* libri. *καθεύδουσι* f. 1361. *τείνοντες* Canter: *κτείνοντες* libri. 1363. *κρατεῖ* Casaubonus: *κράτει* libri. 1365. *τεκμήρι' ἔστιν; ἦ 'ξ* Weil.

μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;
ΧΟ. 11. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
ΧΟ. 12. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.

ΚΛ. πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν
φράξειεν ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νείκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι,
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
παίω δέ νιν δίς· κἀν δυοῖν οἰμώγμασιν

1369. ἐπαινοῦμεν διαφόρως ταύτην τὴν γνώμην, τὸ μαθεῖν ἐν οἵᾳ ἐστὶ καταστάσει ὁ βασιλεύς. 1373. πῶς τοῖς ἐχθροῖς, φησίν, ἐπηρεάσαι τις δύναται, ὅταν φίλοι δοκῶσιν, εἰ μὴ δι' ἀπάτης; τὸ δὲ »ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος« τοῦτο σημαίνειν βούλεται, ὅτι ὁ φιλικὸς (φιλικῶς Heimsoeth) ὑπερχόμενός τινα καὶ ἀπατῆσαι βουλόμενος εἰς ἄφυκτον φραγμὸν ἐμπλέκει αὐτὸν τῆς ἀπάτης, ὡς μὴ δύνασθαι ὑπερβαλέσθαι αὐτόν· τροπικῶς δὲ ταῦτα λέγει συνήθως. 1374. ἄφυκτον. 1380. οὐ φεύγω, φησίν, οὐδὲ τὴν πρᾶξιν ἀρνοῦμαι. οὕτως αὐτὸν ἐφόνευσα ὡς μήτε δύνασθαι φεύγειν μήτε ἀμύνασθαι.

1367. θυμοῦσθαι E A I Ahrens: μυθοῦσθαι libri. 1374. πημονῆς Auratus: πημονὴν libri. ἀρκύστατ' ἂν Elmsley: ἀρκύστατον libri. 1375. φρέξειεν g. 1377. νείκης Heath: νίκης libri. 1378. ἔπεσ' f. ἐξειργασμένοις, σ ex ρ facto, f. 1380. ἀμύνεσθαι Victorius: ἀμύνασθαι libri. 1382. περιστοιχίζων f, περιστιχίζων g. 1383. οἰμωγμάτοιν Elmsley.

μεθῆκεν αὑτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
οὕτω τὸν αὑτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών·
κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ διοσδότῳ
γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
τῷδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
ΧΟ. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
ΚΛ. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος.
ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις
ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
πόσις, νεκρὸς δὲ τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.
str. ΧΟ. τί κακόν, ὦ γύναι,

1393. ἐπεύχομαι χαίρειν ὑμᾶς ἢ καυχῶμαι δηλονότι χαίρειν. 1396. ἤγουν ἐν φόνῳ, πλήσας κρατῆρα ὁ Ἀγαμέμνων αὐτὸς πρῶτος ἐλθὼν πίνει. 1406. τί κακόν, ὦ γύναι, ἐδεστὸν, ἤτοι βρώσιμον, ἢ πόσιμον κτησαμένη ἐκ θαλάσσης ὁρμώμενον ἔμαθες τοιαῦτα ποιεῖν θύματα.

1384. αὑτοῦ I Vossius: αὐτοῦ libri. 1386. Διὸς νεκρῶν Enger. 1387. αὐτοῦ libri. ὀρυγάνει Hermann. 1390 sq. διοσδότῳ γάνει Porson: διὸς νότω γᾶν (γαν superscr. η h) εἰ libri. 1391. σπόρητος libri. 1395. τῷδ' Tyrwhitt: τάδ' libri. 1396. τοσόνδε Blomfield. 1397. fort. στήσας. 1400. μου omisit g. 1405. (δικαίως h). 1406—11. χθονοτρεφὲς | . . ῥύσας | . . θύος | . . ἀπέταμες | . . ἀστοῖς | f.

χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
πασαμένα ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὄρμενον
τόδ᾽ ἐπέθου θύος δημοθρόους τ᾽ ἀράς;
ἀπέδικες, ἀπέταμες — ἀπόπολις δ᾽ ἔσῃ —
μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.

ΚΛ. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ
καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ᾽ ἔχειν ἀράς,
οὐδὲν τότ᾽ ἀνδρὶ τῷδ᾽ ἐναντίον φέρων·
ὃς οὐ προτιμῶν, ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
ὠδῖν᾽, ἐπῳδὸν Θρῃκίων ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ᾽ ἀνδρηλατεῖν,
μιασμάτων ἄποιν᾽; ἐπήκοος δ᾽ ἐμῶν
ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
τοιαῦτ᾽ ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
ἐκ τῶν ὁμοίων, χειρὶ νικήσαντ᾽ ἐμοῦ
ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεός,
γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

antistr. *ΧΟ.* μεγαλόμητις εἶ,

1414. κατ᾽ οὐδὲν μεμφόμενος τῷ Ἀγαμέμνονι ὅτι τὴν ἐμὴν θυγατέρα Ἰφιγένειαν ἔκτεινεν ὡς πλούσιος ποιμὴν πολλὰ ἔχων θρέμματα θύσειεν ἐξ αὐτῶν ἕν. 1416. πληθυνόντων. 1422. ἀναγκαίως (l. καιρίως) ἀπειλεῖ, ἵνα ἐκεῖνοι τὸ ἀμφίβολον τῆς μάχης φυλάξωνται.

1408. ῥυτᾶς Stanley: ῥύσας (ῥυσᾶς) libri. ὄρμενον Abresch: δρώμενον (δρώμενον h) libri. 1409. (ἐπεύθου h). 1410. ἀπέτ$\overset{\varepsilon}{\alpha}$μες f, ἀπέτ$\overset{\alpha}{\varepsilon}$μες h. ἀπέδικέ σ᾽, ἀπεταμέν σ᾽ Wieseler. ἀπόπολις Seidler: ἄπολις libri. 1411. ὄμβριμον libri. ἀστῶν Weil. 1414. οὐδὲν corr. ex οὐ σὺν f. τότ᾽ I Vossius: τόδ᾽ libri. 1416. εὐτόκοις, forte ut videtur ex εὐπόκοις factum, g. 1417. αὐτοῦ libri. 1418. ἐπωδὴν g. Θρῃκίων ἀημάτων Canter: θρῃκίων τὲ λημμάτων libri. 1419. χρῆν Porson: χρή libri. 1420. βιασμάτων g. 1422 delet Enger. 1424. κράνῃ Herwerden. 1426—32. περίφρονα | . . τύχα | . . ὀμμάτων | . . χρὴ | . . τίσαι | f.

περίφρονα δ' ἔλακες, ὥσπερ οὖν
φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται
λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος εὖ πρέπειν·
ἀτίετον ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
τύμμα τύμματι τῖσαι.
ΚΛ. καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
Ἄτην Ἐρινύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ,
ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ σμικρὰ θράσους.
κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
Χρυσηίδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ,
ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος
καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε θεσφατηλόγος,
πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
ἰσοτριβής. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην·
ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον
κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

1428. μαίνεταί σου ἡ φρὴν ὥστε ἀπολέσθαι (l. ἀγάλλεσθαι) ἐφ' ᾧ δέδρακας. ἐπίκειται δέ σου τῷ προσώπῳ καθαρὸν τὸ αἷμα ὥστε τὸν φονεύοντά σε μὴ ἐγκαλεῖσθαι. 1447. ἡ (om. Vict.) ἐκ ψυχῆς φιλουμένη (τῷ Ἀγαμέμνονι add. Vict.). 1448. τὴν ἐκ περιουσίας τρυφήν.

1429. λῖπος libri. πρέπειν E A I Ahrens: πρέπει libri. **1430.** ἀντίετον f g. 1431. τύμματι I Vossius: τύμμα libri. τίσαι libri. **1434.** ἐριννύν libri. 1435. φόνου Vossius. 1436. ἐμῆς Porson: ἐμάς libri 1438. μικρὰ libri. 1442. ἡ pro καὶ Karsten. 1444. ἰσοτριβής Pauw ἰστοτρίβης libri. 1447. φιλήτως f. 1448. fort. εὐνὴν (sic I Vossius) . . τήνδ'. παροψώνημα Casaubonus: παροψόνημα libri.

str. 1. ΧΟ. φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,
μηδὲ δεμνιοτήρης,
μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
φύλακος εὐμενεστάτου καὶ
πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί·
πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.
ἰὼ παρανόμους Ἑλένα,
μία τὰς πολλάς, τὰς πάνυ πολλὰς
ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.
νῦν δὲ τελείαν πολύμναστον
ἐπηνθίσω δι' αἷμ' ἄνιπτον,
ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις
ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.
ΚΛ. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
τοῖσδε βαρυνθείς·
μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς,
ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν
ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ'
ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.
antistr. 1. ΧΟ. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυί-
οισι Τανταλίδαισιν,

1470. ἢ (om. Vict.) Ἀτρεῖ καὶ Θυέστῃ, ἢ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ.

1449. priores partes trium stropharum et antistr. chori tres ordines, ephymniorum autem anapaestos coryphaeus, melica totus chorus canere videtur. 1451. fort. φέρουσ' ὄνησιν. 1452. ὕπνον corr. ex ὕμνον f. 1454. πολέα C G Haupt. διά h. 1455. βίον delebat olim Hermann. 1456—1458. ἰὼ | . . τὰς πολλὰς | . . ψυχὰς | . . Τροίᾳ | f. 1456. ἰὼ ἰὼ cum Blomfieldio et παράνους Hermann, fort. ἰὼ σὺ παρώνυμος οὖσ'. 1458. ὀλέσας f g. 1459 sq. ἐπηνθίσω (quod delevit eadem manus lineola transversa) | ἐπηνθίσω . . ἄνιπτον | f. 1462. δϊζύς libri. 1465. ἐκτρέχῃς f. 1467. ὀλέσαν f g. 1469 sq. ἐμπίτνεις Canter: ἐμπίπτεις libri. διφυίοισι Hermann: διφυεῖσι libri. ταντալίδεσιν f g. καὶ | . . ταντալίδεσιν | f.

κράτος ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι
κόρακος ἐχθροῦ σταθεὶς ἐννόμως
ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται.
ΚΛ. νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην,
τὸν τριπάχυντον
δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
νείρᾳ τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.
str. 2. ΧΟ. ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε
δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀκορέστου·
ἰὼ ἰή, διαὶ Διὸς
παναιτίου πανεργέτα.
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;
ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
πῶς σε δακρύσω;

1471. *Κλυταιμνήστραν καὶ Ἑλένην* (*Κλυταιμνήστρας καὶ Ἑλένης* Vict.) *λέγει, αἳ κατὰ φαυλότητα ἴσας τὰς ψυχὰς ἔχουσι.* 1474. *ὡς κόραξ ἐσθίων νεκρὸν* (*νεκρῶν* Vict.) *σῶμα βοᾷ, οὕτω καὶ ὁ δαίμων ἐκνόμως δικάσει, παρὰ τὸ δίκαιον.* 1478. *διὰ τὸ εἰς τὸν δαίμονα ἀποτείνεσθαι τὸν παλαιόν· ἐκεῖνος γὰρ αἴτιος καὶ τοῦ φόνου τούτου.*

1471. *φθισίψυχον* A Ludwig. 1472. *καρδιόδηκτον* Abresch: *καρδία δηκτὸν* libri. 1473. *μοι* delet Dindorf. 1474. *ἐκνόμως* h. Post 1475 iterat 1456—62 ut ephymnium Burney. 1477. *τριπάχυντον* Bamberger: *τριπάχυιον* libri. 1478. *γέννης* (superscr. *ας*) f g, *γέννας* h. 1480. *νείρᾳ* Wellauer (*νείρῃ* Casaubonus): *νείρει* libri. 1487. *πανεργέται* f g. 1490 sq. *ἰὼ·* | . . *δακρύσω* | f. 1490 et 1514. *ἰὼ* semel f g.

φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
ὤμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.
ΚΛ. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν·
μηδ' ἐπιλεχθῇς
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
τόνδ' ἀπέτισεν
τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.
antistr. 2. ΧΟ. ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ
τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
πῶ πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων
μέλας Ἄρης, ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
πάχνᾳ κουροβόρῳ παρέξει.
ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,

1499. *μὴ νόμιζε ἐμὲ εἶναι, φησίν, ἄλοχον τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἀλλὰ φανὲν εἴδωλον τοῦ τιμωρητικοῦ δαίμονος ὁμοιωθὲν ἐμοὶ ἀπήτησε τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν φόνον τοῦ Ἀτρέως τοῦ θοινήσαντος τὸν Θυέστην καὶ οἱονεὶ εὐωχίαν ποιήσαντος τὰ ἐκείνου τέκνα.*

1492 et 1516. (*ποτ' ἄρ' εἴπω;* h). 1494 et 1518. (*ἐκπνείων* h). 1495. *μοι* | . . *ἀνελεύθερον* | f. 1495 et 1519. (*ἀνελεύθερα* h). 1496. *δαμεὶς* ⟨*δάμαρτος*⟩ Enger. 1498. (*τοὔργον ἐμὸν τόδε;* h). 1499. *ἐπιλέξῃς* G Vossius. 1505. (*νεκροῖς* h). 1508. (*δὲ* omisit h). 1510. fort. *λιάζεται.* 1512. *ὅποι δίκαν* Scholefield (*δίκην* Butler). *προβαίνων* Canter: *προσβαίνων* libri. 1513. *πάχνᾳ* Hermann: *πάχνα* libri. 1514. chori nota praefixa in f, hemichorii in g.

πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
ὤμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.
ΚΛ. [οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
τῷδε γενέσθαι.]
οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
οἴκοισιν ἔθηκ';
ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθὲν
τὴν πολύκλαυτόν τ' Ἰφιγένειαν,
ἄξια δράσας ἄξια πάσχων
μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω,
ξιφοδηλήτῳ
θανάτῳ τίσας ἅπερ ἦρξεν.
str. 3. ΧΟ. ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς
εὐπαλάμων μεριμνᾶν
ὅπᾳ τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψεκὰς δὲ λήγει.
Δίκα δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης
πρὸς ἄλλαις θηγάναις μοῖρα.

1518. εὐσεβεῖ f. 1519 sq. ἀνελεύ | θερον . . δαμεὶς | f. 1522 sq. spurios iudicavit Seidler. 1525—31. τοῦδ' . . πολύκλαυτόν | τ' . . δράσας | . . ἅδου | . . ξιφοδηλήτω | . . ἦρξεν | f. 1527. τῆς πολυκλαύτης Ἰφιγενείας Hermann. 1528. ἄξια δράσας Hermann: ἀνάξια δράσας libri. 1531. ἔρξεν Spanheim. 1532. (φροντίδων h). 1533. εὐπαλάμων μεριμνᾶν Enger: εὐπάλαμνον (εὐπάλαμον Porson) μέριμναν libri. 1534. ὅπα (η superscr.) h. 1535. δημοσφαλῆ g. 1537. δίκη f, δίκα (τ superscr.) g, δίκᾳ (η superscr.) h. θηγάνει Hermann: θήγει libri. 1538. μάχαιραν Musgravius.

ἰὼ γᾶ γᾶ, εἴθε μ' ἐδέξω,
πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου
δροίτης κατέχοντα χαμεύνην.
τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ, κτείνασ'
ἄνδρα τὸν αὑτῆς ἀποκωκῦσαι
ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;
τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ
σὺν δακρύοις ἰάπτων
ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;
ΚΛ. οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν,
οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
θυγάτηρ, ὡς χρή,
πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
πόρθμευμ' ἀχέων
περὶ χεῖρα βαλοῦσα φιλήσει.
antistr. 3. ΧΟ. ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους.
δύσμαχα δ' ἐστὶ κρῖναι.

1539. hemichorii notam habent f g. εἴθ' ἔμ' f g. 1539—47. γᾶ γᾶ | . . ἐπιδεῖν | ἀργυροτοίχου | . . χαμεύναν | . . θρηνήσων | . . ἔρξαι | . . αὐτῆς | . . ἄχαριν | . . ἔργων | . . ἐπικρᾶναι | . . ἐπιτύμβιος | . . θείῳ | f. 1541. δροίτας (δροίτας νῦν h) et χαμεύναν libri. 1545. ψυχῇ τ' E A I Ahrens: ψυχὴν libri. 1546. fort. μελέων. 1547. hemichorii nota praefixa in f g. Fort. ἐπιτυμβίδιος λίν'. 1548. δα-κρυ (οιν supra, ν corr. ex σ) f, fort. δακρύοις χεροῖν. 1550. (οὔτε h). μέλημ' ἀλέγειν Karsten: μέλημα λέγειν libri. 1551 sq. κάτθανε | . . καταθάψομεν | f. Post 1553 lacunam duorum versuum indicavit Hermann. 1554. Ἰφιγένειά νιν Auratus: ἰφιγένειαν· ἵν' libri. 1557. ἀχείων (factum ex ἀχαιῶν) g. 1558. χεῖρε Porson. φιλήσει Stanley: ιφλήσῃ libri.

φέρει φέροντ᾽, ἐκτίνει δ᾽ ὁ καίνων.
μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς
παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ.
τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
κεκόλληται γένος προσάψαι.

ΚΛ. ἐς τόνδ᾽ ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ
χρησμόν. ἐγὼ δ᾽ οὖν
ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν
ὅρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν,
δύστλητά περ ὄνθ᾽, ὃ δὲ λοιπόν, ἰόντ᾽
ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
τρίβειν θανάτοις αὐθένταισιν.
κτεάνων τε μέρος
βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι
ἀλληλοφόνους
μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ.

Αἴγισθος. ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου,
φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄγη,
ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
αὑτοῦ δ᾽ ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,

1562. θρόνῳ Schuetz: χρόνω (χρόνῳ) libri. 1564. ἀραῖον Hermann: ῥᾶον libri. 1565. πρὸς ἄτᾳ Blomfield. Post 1565 iterat 1539—49 ut ephymnium Burney. 1566. ἐνέβης Canter: ἐνέβη libri. σὺν g. 1568. πλεισθενιδᾶν (ω superscr.) h. 1569. θεμένα (η superscr.) h. 1570. δύσπλητά f. (1572 omisit h.) 1573. δὲ Auratus. 1573—75. ἐχούσῃ | . . . ἀλληλοφόνους | f. 1574. μοι Canter: μοι δ᾽ libri. 1575 sq. μανίας μελάθρων ἀλληλοφόνους Erfurdt. 1579. ἄγη Auratus: ἄχη libri. 1580. ἐν πάγαις Nauck. ἐριννύων libri. 1582. χειρὸς h. 1585. αὑτοῦ δ᾽ Elmsley: αὑτοῦ τ᾽ libri.

ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
τλήμων Θυέστης μοῖραν ηὗρετ' ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον
αὐτοῦ· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ
Ἀτρεύς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
τὠμῷ, κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν
δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
ἔθρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμενος
ἄσημ'· ὃ δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν
ἔσθει βορὰν ἄσωτον ὡς ὁρᾷς γένει.
κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
ᾤμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγὴν ἐρῶν,
μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ,
οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς·
τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ
συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.

1594. τὰς διαστάσεις τῶν δακτύλων.

1588. εὗρετ' libri. 1590. αὐτός Blomfield. (ξενίᾳ h). 1594. χρεῶν f. 1595 fort. ἀνδρακὰς δατούμενος. 1596. ἄσημ'· ὃ δ' Dindorf: ἄσημα δ' libri. 1599. ὤμωξεν corr. ex ὤμωζεν f. ἀμπίπτει Canter: ἂν· πίπτει libri. σφαγὴν Auratus: σφαγῆς libri. 1601. ἐρᾶ g. 1602. ὀλέσθαι Tzetzes in Cram. Anecd. Ox. III p. 378 (ἀρᾶτ' ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλ. γένος): ὀλέσθη libri, ὀλισθεῖν Keck. 1605. fort. γὰρ αὐτὸν ὄντα μ' ἀθλίῳ. 1609. (ξυνάψας h).

οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.
ΧΟ. Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῂς ἑκὼν κατακτανεῖν,
μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον·
οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
δημορριφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.
ΑΙ. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
γνώσῃ γέρων ὢν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
τῷ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον.
δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες
δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῇς.
ΧΟ. γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον
οἰκουρὸς εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνων ἅμα
ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;
ΑΙ. καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις·
ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ,
σὺ δ' ἐξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
ἄξῃ· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανῇ.

1617. *ἀντὶ τοῦ* (om. Vict.) *ὑποδεεστέρᾳ καθέδρᾳ ὤν. οἱ γὰρ ζύγιοι* (*ζυγοὶ* Vict.) *τῶν θαλαμίων ἄνωθέν εἰσιν.* 1624. *ἀντὶ τοῦ παθών.*

1611. *ἰδόντι* h. 1613. *τόνδε φῂς* Pauw: *τόνδ' ἔφης* libri. Scribendum *ἑκὰς*. 1617. *νετέρᾳ* f. 1621. *δεσμόν* f g. *τὸ ῥῖγος* Margoliouth. 1622. *ἐξοχώτατε* g. 1624. *πταίσας* Butler: *πήσας* libri, *παίσας* schol. Pind. Pyth. II 173. 1625. scribendum videtur *γυνὴ σύ.* — *μάχης μένων* Wieseler. 1626. *αἰσχύνων* Keck: *αἰσχύνουσ'* libri (*αἰσχύνας* Wieseler). 1630. *ἦγε* corr. ex *ἦσε* (ut vid.) f. 1631. *νηπίοις* Iacob: *ἠπίοις* libri.

ΧΟ. ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ,
ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως;
ΑΙ. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἢ παλαιγενής.
ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειραφόρον
κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλεῖ σκότῳ
λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.
ΧΟ. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες, ἀλλά νιν γυνὴ
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
ἔκτειν'; Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς.
ΑΙ. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα.
εἶα δή, φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε.
ΧΟ. εἶα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.
ΑΙ. ἀλλὰ μὴν κἀγὼ πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

1635. οὐχ ὑπέμεινας, φησίν, ἢ οὐκ ἐτόλμησας (ἢ ο. ἐτ. om. Vict.) δρᾶσαι σὺ αὐτὸς τὸ ἔργον μόνος, ἀλλὰ σὺν τῇ γυναικί. 1641. οὐχ ὑποζεύξω τὸν μὴ πειθαρχοῦντα ὡς κριθῶντα πῶλον, (ἤγουν πίονα ταῖς κριθαῖς add. Vict.), ἀλλὰ συγκλείσας καὶ λιμώττειν ἐάσας πραΰνῶ.

1634. τῶδε βουλεύσας f g. 1637. ἢ Porson: ἢ libri. 1638. ἐκ τῶν δὲ Iacob: ἐκ τῶνδε libri. 1640. μὴν Wieseler. 1641. δυσφιλεῖ σκότῳ Scaliger: δυσφιλὴς κότῳ libri. 1642. σύνοικος g. 1643 — 1648 post 1627 transfert Heimsoeth, qua re probata v. 1649 coryphaeo tribui debet. 1644. νιν Spanheim: σὺν libri. 1649. fort. ἀλλ' ὅπῃ et cum Aurato κοὐ λέγειν scribendum. 1650. choro dant libri, Aegistho reddidit Stanley. 1651. chori ex Aegisthi nota correcta in f. 1652. μὴν κἀγὼ Porson: κἀγὼ μὴν libri. πρόκοπος f, πρόκοπτος h.

ΧΟ. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἱρούμεθα.
ΚΛ. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.
ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος.
πημονῆς δ' ἅλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.
στείχετε δ' οἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους τούσδε,
πρὶν παθεῖν ἔρξαντες καιρόν· χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις, δεχοίμεθ' ἄν,
δαίμονος χηλῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.
ὧδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.
ΑΙ. ἀλλὰ τούσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι
κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν τὸν κρατοῦντα . . .
ΧΟ. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.
ΑΙ. ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
ΧΟ. οὔκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.
ΑΙ. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
ΧΟ. πρᾶσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.
ΑΙ. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.

1653. τὸν οἰωνὸν δηλονότι.

1653. *αἱρούμεθα* Auratus: *ἐρούμεθα* libri. 1654. *δράσωμεν* Victorius: *δράσομεν* libri. 1655. *θέρος* Schuetz: *ὁ ἔρως* libri. 1656. *ὑπάρχει* Scaliger: *ὕπαρχε* libri. *αἱματώμεθα* Iacob: *ἡματώμεθα* libri. 1657. *στεῖχε καὶ σὺ χοἱ γέροντες* Franz. 1657 sq. *πεπρωμένους, | τούσδε πρὶν παθεῖν ἄκαιρον* olim Weil (*ἄκαιρον* Musgravius, *ἄκαιρα* olim Hermann). 1658. *ἔρξαντα* g h. *ἐπραξάμην* g h. 1659. fort. *γένοιτο τοὔμπαλιν.* — *δεχοίμεθ'* Martin: *γ' ἐχοίμεθ'* libri. 1660. *χηλῆ* f g. 1662. *τούσδ' ἐμοὶ* Vossius: *τούσδε μοι* libri. *ἀκοντίσαι* Wakefield. 1663. *δαίμονος* Casaubonus: *δαίμονας* libri. *πειρωμένη* g. 1664. *ἁμαρτεῖν τὸν* Casaubonus: *ἁμαρτῆτον* f h, *σώφρονοσ γνώμησ* *κρατοῦντα* g. Versus 1663. 1664 transponendi videntur sic: *σώφρονος . . ἁμαρτεῖν δαίμονος πειρωμένους | κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα τὸν κρατοῦντ' ⟨ἀνασχετόν;⟩.* 1665. *προσαίνειν* f. 1666. Clytaemestrae nota praefixa in f. 1670. fort. *μωρίας χρόνῳ.*

ΧΟ. *κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.*
ΚΛ. *μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ᾽ ὑλαγμάτων· ἐγὼ*
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων ⟨καλῶς⟩.

1673. *ἐγώ, φησί, καὶ σὺ κρατοῦντες τῶνδε τῶν δωμάτων δια-ησόμεθα τὰ* (*τὸ* Vict.) *καθ᾽ αὑτοὺς καλῶς.*

1671. *θαρσῶν* Porson: *θαρρῶν* libri. *ὥστε* Scaliger: *ὥσπερ* libri. 372. *ὑλάγμαθ᾽· ὡς ἐγὼ* Rauchenstein. 1672 sq. *ἐγὼ* et *καλῶς* omit-int libri: ex schol. addiderunt Canter et Auratus. Subscriptum in *καὶ νῦν πάρεστιν ἀγαμέμνονος τέλος*, in g *τέλος ἀγαμέμνονος.*

Accedunt

scholia ad Agamemnonem codicis f.

Argumentum et personarum indicem exhibet eisdem verbis qui-us M, nisi quod l. 3 *ὑπεσχετο* addit et l. 19 *αἰγίσθου* pro *Ὀρέστου* abet. Post personarum indicem: *προλογίζει δὲ ὁ φύλαξ θεράπων γαμέμνονος.* Tum *ἡ εἴσθεσις τοῦ παρόντος δράματος ἐκ μονο-τροφικῆς ἐστι περιόδου, οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκα-άληκτοι λη′, ὧν τελευταῖος »μαθοῦσιν αὐδῶ κοὐ μαθοῦσι λήθομαι«. ετὰ δὲ τὸν κδ′ κῶλον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.* 2. *τῶν ατὰ τὸ μῆκος τῆς ἐτείας φρουρᾶς. ἐπὶ μῆκος δὲ ἦν κοιμώμενος.* — *ἀστείως εἴρηται τὸ κοιμώμενος οὐκ ἐπὶ ὕπνου· πῶς γὰρ ἂν καὶ ρουροῖ καὶ ἄστρα βλέποι ὁ ὑπνῶν; ἀλλ᾽ ἐπὶ ἁπλῆς ἀνακλίσεως, ἵνα ῃ ὁ φύλαξ οὗτος κοιμώμενος καθὰ καὶ κύων ἐν φυλακῇ νυκτερινῇ.* — *ἐπὶ μακρὰν λέγω* (Gl.). — *ἀνακλινόμενος* (Gl.). 3. *ἀνέκαθεν ἄνω-εν ἐξ ἀρχῆς* (Gl.). — *διὰ τὸ φυλακτικὸν καὶ φϋλοδέσποτον* (Gl.) (sic). . *τοὺς δυναμένους παρὰ τὰ ἄλλα σημᾶναι τοὺς καιρούς.* 7 *δύνω-ιν* (Gl.). 8. *μηνύω* (Gl.). 10. *φήμην* (Gl.). — *ἤγουν κρατεῖται* Gl.). 11. *τὸ μείζονα ἢ κατὰ γυναῖκα βουλευόμενον, γενναῖον ἢ κατὰ νδρα βουλευόμενον.* — *ἐλπίδα ἔχον.* 12. ante versum: *ὁπότε δὲ υλάσσω.* 14. *ἔρχεται* (Gl.). 16. *λέγειν κλαίειν.* 17. *τὸ ναντιούμενον πρὸς τὸν ὕπνον* (Gl.). 19. *οἰκονομουμένου τοῦ οἴ-ου* (Gl.). 21. *σκοτεινοῦ* (Gl.). 22. *δεῖ διαστήματος ὀλίγου,*

εἶτα ἀνακραγεῖν, ὡς θεασάμενον τὸν πυρσόν. τὸ δὲ νυκτὸς ἀντὶ τοῦ ἐκ νυκτὸς ἡμέραν ἡμῖν διδούς. 27. *ἐγερθεῖσαν* (Gl.). 28. *εὐχὴν* $\overset{ε}{π}$ (l. *παρὰ*) *τοῖς παλαιοῖς* (Gl.). 30. *διαπρεπές ἐστιν* (Gl.). 31. *πρὸ τῆς Κλυταιμνήστρας.* 32. *οἰκειώσομαι.* 33. *παροιμία τὸ τρὶς ἓξ βάλλειν ἐπὶ τῶν ἄκρως εὐτυχούντων.* 36. *παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀλάλων ἢ ἀντὶ τοῦ βάρος ἐπίκειται ἢ φοβοῦμαι ζημίαν ἐπικεισομένην μοι.* 39. *τὴν μοιχείαν τῆς Κλυταιμνήστρας* (Gl.). 40. *δεκατὸν μὲν ἔτος: ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων σλβ´, ὧν τὰ μὲν ξδ´ ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἤτοι ἐφθημιμερῆ καὶ μονόμετρα. ἑξῆς δὲ μεταβὰς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν καὶ τὸ μέτρον ἐνήλλαξε. καί εἰσι τὰ ἑξῆς κῶλα ἀναπαιστικὰ πενθημιμερῆ καὶ ἐφθημιμερῆ καὶ δίμετρα ἀκατάληκτά τινα καὶ μονόμετρα ξδ´. ἑξῆς δὲ εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν μεταβὰς καὶ ἑτέρῳ μέτρῳ ἐχρήσατο. καί εἰσι τὰ ἑξῆς κῶλα χοριαμβικὰ δίμετρα καταληκτικὰ, ἤτοι ἐφθημιμερῆ, καὶ ἀκατάληκτα καὶ ἡμιόλια καὶ πενθημιμερῆ, καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικὰ ρδ´, ὧν τελευταῖον »γαίας μονόφρουρον ἕρκος«. — ἀφ᾽ οὗ* (Gl.). 41 (item 46. 51. 53). *μονόμετρον* (Gl.). 48. *βοήσαντες* (Gl.). — *ἀττικῶς. κοινῶς ἄρην* (Gl.). 49. *ἐκπατίοις λεχέων ἀντὶ τοῦ ἔξω τῆς αὐτῶν οἰκίας.* 50. *αἰχμαλώτων* (Gl.). 52. *ἀντὶ τοῦ πετόμενοι* (Gl.). 53. *τῶν αἰχμαλώτων* (Gl.). 56. *ὁ ὄρειος* (Gl.). 58. *ὑπὲρ τῶν μετοικισθέντων νεοσσῶν πέμπει τοῖς παραβᾶσι καὶ μετοικίσασιν αὐτοὺς ὕστερον τιμωρίαν.* 65. *πρὸ τῆς ἁλώσεως* (Gl.). 66. *δόρατος* (Gl.). 72. *βλάβην ἔχοντες ἀντὶ τοῦ γήρως.* — *γήρᾳ* (Gl.) 79. *κόμης* (Gl.). 80. *ξηρανθείσης* (Gl.). 82. *ὡσανεὶ ὄναρ ὁ γέρων.* 87. *ἤγουν δι᾽ ἐπιστολῆς θυσίαν πέμπεις* (Gl.). 91. *θυσίαις* (Gl.). — *λάμπουσι* (Gl.). 94. *βαπτομένη* (Gl.). — *τοῦ ἐλαίου* (Gl.). Ante 96: *σκοτεινῶ.* 99. *θεραπευτής* (Gl.). 101. *πραέα* (Gl.). 102. *ἀποσοβεῖ* (Gl.). 104. *δυνατός εἰμι εἰπεῖν τὸ συμβὰν αὐτοῖς σημεῖον ἀξιοῦσι* (l. *ἐξιοῦσι*)· *τὸ δὲ ὅδιον ἀντὶ τοῦ ἐνδοξότατον.* — *τὸ ἐν τῇ ὁδῷ ὀφθέν* (Gl.). 117. *εἶδος ἀετοῦ* (Gl.). 118. *ἐγγύς* (Gl.). 120. *ἤτοις* (l. *ἤτοι*) *τοῖς βασιλείοις.* 122. *πολύτοκον* (Gl.). — *τούτων λαγωῶν γένναν λέγει* (Gl.). 123. *ἰαμβικὸν δίμετρον* (Gl.). 125. *ὁ Κάλχας* (Gl.) 126. *κρατήμασι* (Gl.) 128. *ἤγουν εἰκόνισεν εἶναι τοὺς δύο ἀετοὺς τοὺς δύο Ἀτρείδας.* — *ἀετούς* (Gl.). 130. *τὸ τέρας ἑρμηνεύων* (Gl.). 134. *δημόσια* (Gl.). 139. *στρατῷ κυκλωθέν* (Gl.). 144. *δίμετρον ἰαμβικόν* (Gl.). 160. *οὐ φοβουμένην τὸν ἄνδρα* (Gl.). 226.

ἐπιθυμητικῶς (Gl.) 264. *σύναπτε τὸ προχαιρέτω εἰς τὸ προκλύειν.* 270. *εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας συνεχοῦς καὶ μονοστροφικῆς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ϛζ΄, ὧν τελευταῖος »χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων«.* 281. *ὄντως* (Gl.). 287. *νυσταζούσης* (Gl.). 288. *κούφη* (Gl.). 295. *ὄρος Λήμνου ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο ὁ Ἑρμῆς* (Gl.). 301. *ὄρος Εὐβοίας* (Gl.). 305. *ὄρος.* 307. *σωρόν* (Gl.). 318. *κόλπος* (Gl.). 321. *ὄρος Ἄργους* (Gl.). 323. *οὐ ξένον, ἀλλὰ συγγενές* (Gl.). 327. *κοινὴ* (scil. *συλλαβή*) super *τοι* (*οὗτον*). 334. ante versum: *λείπει τὸ ὡς.* 367. *ὦ ζεῦ βασιλεῦ: ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων ρλϛ΄. ὧν τὰ πρῶτα ιβ΄ ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικὰ ἤτοι ἐφθημιμερῆ· τὰ δὲ ἑξῆς ρκδ΄ χοριαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά. ἤτοι ἐφθημιμερῆ καὶ πενθημιμερῆ καὶ ἡμιόλ(ια), καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ὧν τελευτ(αῖον)· »γυναικογήρυτον ὄλυται κλέος«.* 373. *δίκτυον* (Gl.). 387. *συνίζησις* (Gl.). 388. *συνίζησις* (Gl.). — *φλυαρούντων* (Gl.). 405. *κακίαν* (Gl.). 421. *πολύτιμος* (Gl.). 427. *ἀπορίαις* (Gl.). 484. *ψεῦδος* (Gl.). 494. *εἴσθεσις διπλῆς μονοστροφικῆς καὶ συνεχοῦς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρϛβ΄, ὧν τελευταῖος »τοσαῦτ᾽ ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων«.* 497. *ἠπάτησε* (Gl.). 517. *ἤγουν ἀπόμαχος* (Gl.). 518. *τοὺς ἅμα ἑνὶ τόπῳ ἱδρυμένους.* 519. *βοηθόν* (Gl.). 524. *οἱ εἰς ἀνατολὴν ὁρῶντες* (Gl.). 531. *σπάθη* (Gl.). 540. *τοῦ ῥύσασθαι τοὺς Τρῶας* (Gl.). 541. *ἐθέρισεν* (Gl.). 542. *τὸν μισθὸν τῆς ἁμαρτίας.* 561. *σπανίους* (Gl.). 569. *βαρύν* (Gl.). 588. *χαίρω ἐν τῷ μὴ ἀντιλέγειν* (Gl.). 591. *μεταδιδόναι μοι τῆς χαρᾶς* (Gl.). 598. *κοινή* (ut 327). 646. *ἐξορισθέντας* (Gl.). 686. *ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων ρκζ΄, ὧν τὰ μὲν ρ΄ εἰσὶ χοριαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικὰ ἤτοι ἐφθημιμερῆ, πενθημιμερῆ καὶ ἡμιόλια, καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά. ἑξῆς δὲ μεταβὰς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν καὶ τὸ μέτρον ἐνήλλαξε. καί εἰσι τὰ ἑξῆς κῶλα ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικὰ ἤτοι ἐφθημιμερῆ, καὶ μονόμετρα κζ΄, ὧν τελευταῖον »πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν«.* 740. *λίαν κεκοσμημένον* (Gl.). 773. *κῶλα ρ΄.* 801. *εἴσθεσις διπλῆς μονοστροφικῆς τε καὶ συνεχοῦς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρξε΄. ὧν τελευταῖος »μέλοι δέ σοι τοι τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν«.* 907. *προσηκόντως* (Gl.). 910. *καλλώπιζε* (Gl.). 917. *δι᾽ ὧν οἱ πόδες δηλονότι καλλωπίζονται.* 966. *ὁ παρὼν χο-*

ρὸς συνίσταται ἐκ κώλων χοριαμβικῶν ξ′ ὧν τὰ μέν ἐστι δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ καταληκτικὰ ἤτοι ἐφθημιμερῆ, τὰ δὲ πενθημιμερῆ καὶ ἡμιόλια καὶ τρίμετρα βραχυκατάληκτα ὧν τελευταῖον »ζωπυρουμένας φρενός«. 1019. εἴσθεσις διπλῆς· οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λζ′, ὧν τελευταῖος »ἑκοῦσ᾽ ἀνάγκη τῇδε καίνισον ζυγόν«. 1045. βαρβάρῳ (Gl.). 1056. ὀτοτοτοῖ: εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας τὰς περιόδους (adde μονοστροφικὰς) καὶ συνεχεῖς ἔχουσα. εἰσὶ δὲ οἱ μὲν τοῦ χοροῦ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, τὰ δὲ τοῦ ἑτέρου προσώπου κῶλα ἀντισπαστικά. ἔοικε δὲ ταῦτα στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ, καὶ εἰσὶ τῆς μὲν στροφῆς κῶλα β′, ὧν τὸ α′ ἡμιόλιον, τὸ δὲ β′ πενθημιμερές. ὁμοίως καὶ τῆς ἀντιστροφῆς· τὰ αὐτὰ γάρ εἰσι κῶλα. ἔχουσι δὲ καὶ τοὺς πόδας πεντασυλλάβους. 1064. ἑτέρα στροφὴ ἔχουσα κῶλα γ′, ὧν τὸ α′ πενθημιμερές, τὸ β′ δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ γ′ ἰαμβικὸς στίχος τρίμετρος ἀκατάληκτος. 1069. ἀντιστροφὴ ἔχουσα κῶλα γ′ ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς. 1075. ἑτέρα στροφὴ ἔχουσα κῶλα γ′, ὧν τὸ α′ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ β′ δίμετρον ἀκατάληκτον. ἔχουσι δὲ πεντασυλλάβους πόδας. τὸ δὲ γ′ ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. 1076. ἀγχόναι (Gl.). 1080. ἀντιστροφὴ ἑτέρα ἔχουσα κῶλα γ′ ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς. 1085. ἑτέρα στροφὴ ἔχουσα κῶλα ε′, ὧν τὸ πρῶτον ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ β′ δίμετρον κατυληκτικόν, ἤτοι ἐφθημιμερές. τὸ γ′ ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ δ′ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ δὲ ε′ πενθημιμερές. ἔχουσι δὲ τοὺς πόδας πεντασυλλάβους. 1089. τὸν Ὀρέστην λέγει. 1092. τὰ περὶ Θυέστου. 1093. ἑτέρα ἀντιστροφὴ ἔχουσα κῶλα ε′ ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς. 1101. ἐντεῦθεν ἑτέρως ἐσχημάτισε τὸ μέτρον καὶ προέθηκε τῆς στροφῆς κῶλόν τι τὸ ἒ ἔ. τὰ δὲ ἑξῆς κῶλά εἰσι ε′, ὧν τὸ α′ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ β′ δίμετρον καταληκτικὸν ἤτοι ἐφθημιμερές, τὸ γ′ ἰαμβικὸν τρίμετρον, τὸ δ′ ὅμοιον τῷ α′, τὸ δὲ ε′ τρίμετρον καταληκτικὸν, ἀντισπαστικὸν καὶ αὐτό. ἔχουσι δὲ καὶ πεντασυλλάβους πόδας. 1108. ἡ στροφὴ αὕτη τοῦ χοροῦ κώλων ἐστὶ ϛ′, ὧν οἱ πρῶτοι β′ ἰαμβικοὶ τρίμετροι, τὸ γ′ καὶ δ′ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, τὸ ε′ δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ δὲ ϛ′ ἐφθημιμερές. ἔχουσι δὲ καὶ πεντασυλλάβους πόδας. — λέγεις (Gl.). 1112. συμπληροῦται (Gl.). 1115. ἀντιστροφή ἐστιν αὕτη τῆς ῥηθείσης στροφῆς καὶ ἔχει κῶλα ἰσόμετρα ἐκείνῃ ε′. 1122. τῆς τοῦ χοροῦ στροφῆς αὕτη ἐστὶν ἀντι-

στροφὴ ἔχουσα κῶλα ὅμοια ϛ'. 1129. στροφὴ ἑτέρα κώλων ε', ὧν τὸ α' μονόμετρον, τὸ β' δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἀντισπαστικὸν, τὸ γ' τρίμετρον καταληκτικὸν ὅμοιον, τὸ δ' ἰαμβικὸν τρίμετρον, τὸ ε' ὅμοιον τῷ γ'. 1135. ἑτέρα στροφὴ τοῦ χοροῦ κώλων ϛ' ἀντισπαστικῶν, ὧν τὸ α' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ β' πενθημιμερὲς, τὸ γ' δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ δ' τρίμετρον καταληκτικὸν, τὸ ε' ὅμοιον τῷ α', τὸ ϛ' ὅμοιον τῷ β'. 1142. ἀντιστροφὴ τῆς ἄνω στροφῆς κώλων ὁμοίων ε'. 1148. ἀντιστροφὴ ἑτέρα τῆς τοῦ χοροῦ στροφῆς κώλων ὁμοίων ϛ'. 1155. ἑτέρα στροφὴ κώλων ϛ' ἀντισπαστικῶν, ὧν τὸ α' καὶ β' τρίμετρον ἀκατάληκτον, τὸ γ' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ δ' πενθημιμερὲς, τὸ ε' καὶ τὸ ϛ' ὅμοια τῷ πρώτῳ. 1161. ἑτέρα στροφὴ τοῦ χοροῦ κώλων ε' ἀντισπαστικῶν, ὧν τὸ α' δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ β' ἐφθημιμερὲς, τὸ γ' τρίμετρον καταληκτικὸν, τὸ δ' ὅμοιον, τὸ ε' πενθημιμερές. 1166. ἀντιστροφὴ τῆς ἄνω στροφῆς κώλων ὁμοίων ϛ'. 1172. ἀντιστροφὴ τοῦ χοροῦ κώλων ὁμοίων ε'. 1177. εἴσθεσις διπλῆς μονοστροφικῆς καὶ συνεχοῦς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρμθ', ὧν τελευταῖος »καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ«. μετὰ δὲ τὸν λϛ' κῶλον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. μετὰ δὲ τὸν ρκζ' κῶλον ὅμοιον μονόμετρον βραχυκατάληκτον. μετὰ δὲ τὸν ρλδ' κῶλον ὅμοιον μονόμετρον ἀκατάληκτον. 1164. συνίζησις (Gl.). 1255. κοινὴ super οἷον (cfr. 327). 1315. δυσχεραίνω (Gl.). 1319. φιλιοῦμαι (Gl.). 1330. εἴσθεσις χοροῦ ἐπῳδικὴ διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν κεῖσθαι. τὰ δὲ κῶλά εἰσιν ἀναπαιστικὰ ιβ', ὧν τὸ ϛ' μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικὰ ἤτοι ἐφθημιμερῆ. 1342. εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας καὶ μονοστροφικῆς (περιόδου deletum)· οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ξδ', ὧν ὁ β' καὶ δ' καὶ ε' τροχαικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ, οἱ δὲ λοιποὶ ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ὧν τελευταῖος »ἔργον δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει«. 1351 et 1359. κοινή (ut 327). 1364. ἡδύτερος, φησίν, ὁ θάνατος τῆς τυραννίδος. — ὡριμοτέρα (sic), γλυκυτέρα (Gl.). 1406. στροφὴ χοροῦ ἐκ κώλων ἀντισπαστικῶν ε', ὧν τὸ α' δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τὸ β' τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ γ' τρίμετρον καταληκτικὸν, τὸ δ' ὅμοιον, τὸ ε' ὅμοιον. 1412. ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι στίχοι ιδ'. 1416. πληθυνόντων (Gl.). 1426. ἀντιστροφὴ ἔχουσα κῶλα ε' ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς ἀντισπαστικοῖς. 1432. ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι στίχοι ιζ'. 1448. τὴν ἐκ περιουσίας τρυφήν (Gl.). 1449. εἴσ-

θεσις διπλῆς μονοστρόφως (l. *μονοστρόφους*) *ἔχουσα τὰς περιόδους· οὐ γὰρ ἔχει ἀντιστροφάς. καὶ εἰσὶ τοῦ μὲν χοροῦ τὰ κῶλα χοριαμβικὰ, τοῦ δὲ ἑτέρου προσώπου ἀναπαιστικά. εἰσὶ δὲ τῆς παρούσης στροφῆς κῶλα χοριαμβικὰ ιδ′ δίμετρα καὶ τρίμετρα καταληκτικὰ καὶ βραχυκατάληκτα καὶ ἀκατάληκτα. μετὰ δὲ τὸ ζ′ κώλου τμῆμα τὸ ἰώ.* 1463. *ἀναπαιστικὰ κῶλα ϛ′, ὧν τὸ β′ μὲν μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ϛ′ ἑφθημιμερές.* 1464. *μονόμετρον* (Gl.). 1469. *στροφὴ ἑτέρα κώλων χοριαμβικῶν ζ′. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα, τὰ δὲ τρίμετρα καταληκτικὰ καὶ βραχυκατάληκτα καὶ ἀκατάληκτα.* 1476. *ἀναπαιστικὰ ὅμοια τοῖς προρρηθεῖσιν ἕξ.* 1482. *ἑτέρα στροφὴ κώλων χοριαμβικῶν ιε′. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα, τὰ δὲ τρίμετρα καταληκτικὰ καὶ βραχυκατάληκτα καὶ ἀκατάληκτα, τὰ δὲ ἡμιόλια. μετὰ δὲ τὸν η′ καὶ ιβ′ κώλων τμήματα.* 1498. *ἀναπαιστικὰ κῶλα η′, ὧν τὸ β′ καὶ ζ′ μονόμετρα, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ η′ ἑφθημιμερές.* 1506. *στροφὴ ἑτέρων* (l. *ἑτέρα*) *κώλων ὁμοίων τοῖς ῥηθεῖσι χοριαμβικῶν η′.* 1514. *ἀναπαιστικὰ κῶλα ζ′, ὧν τὸ β′ μὲν καὶ ζ′ ἑφθημιμερὲς, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, ὧν προτίθεται κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον.* 1522. *ἀναπαιστικὰ κῶλα θ′, ὧν τὸ β′ μὲν μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ θ′ ἑφθημιμερές.* 1532. *στροφὴ ἑτέρα κώλων ὁμοίων τοῖς ῥηθεῖσι χοριαμβικῶν ζ′.* 1539. *ἀναπαιστικὰ κῶλα ι′, ὧν τὸ α′, τὸ γ′ καὶ τὸ ϛ′ καὶ τὸ θ′ μονόμετρα, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ι′ ἑφθημιμερές.* 1547. *χοριαμβικὰ κῶλα ὅμοια τοῖς ῥηθεῖσι δ′.* 1550. *ἀναπαιστικὰ κῶλα θ′, ὧν τὸ γ′, τὸ ϛ′ καὶ τὸ η′ μονόμετρα, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ θ′ ἑφθημιμερές.* 1559. *ἑτέρα στροφὴ κώλων ὁμοίων τοῖς ῥηθεῖσι ζ′. ἔοικε δὲ ἀντιστροφὴ εἶναι τῆς στροφῆς ἧς ἡ ἀρχὴ »ἀμηχανῶ«. ὅμοια γὰρ ἔχει τὰ κῶλα.* 1566. *ἀναπαιστικὰ κῶλα ι′, ὧν τὸ β′ μονόμετρον, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ι′ ἑφθημιμερές.* 1567. *μονόμετρον* (Gl.). 1577. *εἴσθεσις διπλῆς μονοστροφικῆς καὶ συνεχοῦς. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι οβ′. ὧν τελευταῖος »ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς«.* 1614. *ἐλεεινόν* (Gl.). 1644. *σοὶ δηλονότι* (Gl. super *σὺν*). 1649. *εἴσθεσις διπλῆς συνεχοῦς ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ κε′, ὧν οἱ κγ′ τετράμετροι καταληκτικοὶ, οἱ δὲ ἐν τῷ τέλει β′ τρίμετροι ὑπερκατάληκτοι.* 1653. *τὸν οἰωνὸν δηλονότι.*

AESCHYLI CHOEPHOROE.

ΟΡ. Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη
σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ·
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι
* * * * * *
τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαι
* * * * * *
πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον,
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον
* * * * * *
οὐ γὰρ παρὼν ᾤμωξα σόν, πάτερ, μόρον
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ
* * * * * *
τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω;
πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον;
ἢ πατρὶ τὠμῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω
χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγματα;
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ

12. *κοσμηθεῖσα.* 13. *ἀντὶ τοῦ πῆμα νέον* (*προσεγγίζει* ex Hesych. *προσκυρεῖ· προσεγγίζει* addit I Frey).

Χοηφόροι in summo marg. scripsit m[1]. 1—5 supplevit Canter ex Aristoph. Ran. 1126 – 28 (1138, 1152 sq.), 1172 sq. 6. 7 supplevit Stanley ex schol. Pind. Pyth. IV 145. 8. 9 protulit Dindorf ex schol. Eur. Alc. 768 cod. Vat. 909. 9. *ἐκφορᾷ* Dindorf: *ἐκφορὰν* codex. 15. *μειλίγματα* Casaubonus: *μειλίγμασιν* M.

πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
πατρός, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκποδών, ὡς ἂν σαφῶς
μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή.

str. 1. ΧΟ. ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην
χοὰς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κόπῳ.
πρέπει παρηὶς φοίνισσ' ἀμυγμοῖς
ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ·
(δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ)·
λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν
πρόστερνοι στολμοὶ
πέπλων ἀγελάστοις
ξυμφοραῖς πεπληγμένων.
antistr. 1. τορὸς γὰρ Φοῖβος ὀρθόθριξ
δόμων ὀνειρόμαντις ἐξ ὕπνου κότον

21. ἱκέτις πρόσοδος (Gl.). 22. ὑπὸ Κλυταιμήστρας πεμφθεῖσα. »ἐπεὶ προΐαλλε συβώτη« (Hom. ξ 18). 23. ἀντὶ τοῦ κοπετῷ (Gl.). — ὅπως ἐναγίζουσα κόψωμαι καὶ θρηνήσω. 24. διαφαίνεται (Gl.). 25. αὔλακι, τομῇ. 26. ἀντὶ τοῦ τρέφομαι τῷ θρήνῳ (Gl.). 27. τὰ λίνα διαφθείρουσαι. — τὸ ἑξῆς, οἱ δὲ στολισμοὶ τῶν ὑφασμάτων πρὸς τοῖς στέρνοις λινοφθόροι λακίδες ἐρράγησαν. 28. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν κοπετῶν (Gl.). 32. σαφής. — ὀρθοῦσθαι ποιῶν τὰς τρίχας. 33. δι' ὀνείρων τοῖς δόμοις μαντευόμενος. — ἀντὶ τοῦ δι' ὕπνου.

---

20. ἐκποδών Stanley: ἐκποδῶν M. 22. chori notam omisit M. ἰαλτὸς Turnebus: ἴαλτος M. ἔβην Robortellus, in M nunc in abscissa et resarta membrana nihil fere nisi ἔ . . ͻ dispicitur, fuisse autem videtur ἔβην potius quam ἔβη. ἔβαν Dindorf. 23. σὺν κόπῳ Iacob: συνκόπτωι corr. ex συγχυ*ωι M. 24. παρῇσι Hermann, φοινίαις (φοινίοις Rossbach) ἄμυγμός Conington. 26. δ' ἰυγμοῖσι Canter: διοιγμοῖσι M. 28. ἄλγεσιν Et. Magn. p. 403, 47: ἄλγεσι M. 29. πρόσστελνοι M, ·ρ· supra λ scr. m. 32. τορὸς δὲ Lachmann.

πνέων ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ,
γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων.
κριταὶ δὲ τῶνδ' ὀνειράτων
θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι
μέμφεσθαι τοὺς γᾶς
νέρθεν περιθύμως
τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν.
str. 2. *τοιάνδε χάριν ἀχάριτον ἀπότροπον κακῶν,*
ἰὼ γαῖα μαῖα,
μωμένα μ' ἰάλλει
δύσθεος γυνά· (φοβοῦ-
μαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν)·
τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδῳ;
ἰὼ πάνοιζυς ἑστία,
ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.

34. *κατὰ τὸ μεσονύκτιον* (Gl.). 35. *ἐκ τῶν τῆς καρδίας μυχῶν. — περισσῶς τῷ φόβῳ. — ἀναλακεῖν καὶ βοῆσαι τὴν Κλυταιμήστραν ἐποίησεν ὁ σαφὴς φόβος, δι' ὀνείρων μαντευόμενος.* 36. *γυναικίοισιν ἐν δώ(μασιν): οἱονεὶ τοῖς ἐστερημένοις τοῦ κουριδίου ἀνδρός.* 38. *ἀληθεῖς, θεοφόρητοι* (Gl.). — *ὑπέγγυοι: τὴν ἀπόφασιν ἐγγυώμενοι, ἢ ἐκ θεῶν ἠσφαλισμένοι τὴν μαντείαν.* 40. *ὑπερβαλλόντως* (*ὑπερβαλόντως* m). 42. *τοῖς ὀργιζομένοις νεκροῖς ἄχαριν. ἤ, ἐμοὶ ἀηδῶς ὑπηρετούσῃ αὐτῷ* (*αὐτῇ* Oberdick). 43. *ὦ γῆ μήτηρ. τοῦτο δὲ διὰ μέσου ἀναπεφώνηται.* 44. *ζητοῦσα.* 45. *δεῖ νοεῖν ὅτι τὸ »δύσθεος γυνά« ἠρέμα πως ἐφθέγξατο. διό φησι, φοβοῦμαι γὰρ ἔπος τόδ' ἐκβάλλειν.*

---

35. *ἔλαχε* M, *·κε·* super *χε* scr. m. 36. *γυναικίοισιν* M. *πιτνῶν* M. 37. *δὲ* addidit Arnaldus. 38. *ἔλακον* Turnebus: *ἔλαχον* M. 42. *ἀχάριτον* Elmsley: *ἄχαριν* M. 44. *μ' ἰάλλει* Pauw: *μιλλεῖ* M. 46. *ἐκβαλεῖν* Iacob: *ἐκβάλλειν* M. 47. *λύτρον* Canter: *λυγρὸν* M. *πέδοι* Dindorf. 48. *πάνοιζυς* Lobeck: *πανοῖζυσ* M.

ἀνήλιοι, βροτοστυγεῖς
δνόφοι καλύπτουσι δόμους
δεσποτῶν θανάτοισι.
antistr. 2. σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν
δι' ὤτων φρενός τε
δαμίας περαῖνον
νῦν ἀφίσταται. φοβεῖ-
ται δέ τις τόδ' εὐτυχεῖν
(τὸ δ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον)·
ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας
ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου
μένει χρονίζοντ' ἄχη βρύει·

50. οὓς οὐδὲ ἥλιος ἐπίδοι, διὰ τὸ Ἀγαμέμνονος μύσος. 53. ἑκούσιον σέβας τὸ μὴ ἐκ φόβου, ἀλλὰ ἐξ αἰδοῦς αὐτοῖς γινόμενον. τοῦτο δὲ θέλει εἰπεῖν, ὅτι ἡ αἰδώς, ἣν περὶ Ἀγαμέμνονος εἶχον οἱ δῆμοι, νῦν εἰς φόβον ἐτράπη. ἐκεῖνον γὰρ ᾐδοῦντο καὶ ἐφίλουν, τὸν δὲ φοβοῦνται ὡς τύραννον διατελούμενον. 54. φιλοῦντες γὰρ αὐτὸν οὐδὲ ἀκούειν ἠνείχοντο κατ' αὐτοῦ. 55. τῆς δημοσίας, τῆς τοῦ δήμου (Gl.). 56sq. ἀντὶ τοῦ ἕκαστος φοβεῖται φθέγξασθαι. 58. γνωμικῶς. 59. ἡ δὲ τῆς δίκης ῥοπὴ τοὺς μὲν ἐπισκοπεῖ ταχέως καὶ ἀμύνεται, ἄλλοις δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ ἐᾷ τὴν τιμωρίαν, οὐκ ἀθρόως αὐτοὺς ἀμυνομένη, ὥστε τοὺς ἠδικημένους ὑπ' αὐτῶν λυπεῖσθαι· ἄλλους δὲ σκότος καλύπτει, ὡς μηδ' ὁρᾶσθαι ὑπ' αὐτῆς. ὅμως ὁ φόνος πέπηγεν καὶ οὐ διαρρεῖ, ἀλλ' ἐπέξεισιν ἑαυτόν. 60. ἀντὶ τοῦ τοὺς μέν (Gl.). – φανερῶς. 61. ὅσα δὲ ὑπερτίθεται, ταῦτα »σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν« (Hom. Δ 161). 62. ἀνθεῖ.

52. δεσποτῶμ M. 53. ἀδάματον Hermann: ἀδάμαντον M. 54. ὠτῶν M, ὤτων m. φρενός Victorius: φρένες M. 55. περαῖνον fecit m ex π**ρ**νον. 56. ἀφίσταται M, μ superscr. m. 57. τις τόδ' Musgravius: τισ· τὸ δ' M. 58. τόδ' ἐν βροτοῖσι corr. ex τόδ' ἐμβροτοῖσι M. 59. δίκας ex schol. Turnebus: δίκαν M. 60. τοὺς Turnebus: τοῖσ M. 62. ἄχει corr. in ἄχη M. χρονίζοντας ἄχη Dindorf. βρύει delevit Hermann.

τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.
str. 3. *δι' αἵματ' ἐκποθεν ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ*
τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρύδαν.
διαλγὴς ἄτη
διαφέρει τὸν αἴτιον
παναρκέτας νόσου βρύειν.
antistr. 3. *θιγόντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἑδωλίων*
ἄκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
βαίνοντες τὸν
χερομυσῆ φόνον καθαί-
ροντες ἰοῦσαν μάταν.
epod. *ἐμοὶ δ' (ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν*

63. *ἀντὶ τοῦ αἰώνιος θάνατος.* 64. *διὰ τὰ αἵματα* (Gl.). 65. *ὁ τιμωρός. — ἀντὶ τοῦ οὐ διαρρέων.* 66. *ἡ διαιωνίζουσα ἄτη, τοῦτ' ἔστιν ὁ φόνος.* 67. *διασπαράσσει* (Gl.). 68. *παναρκέτας: τῆς εἰς πάντα τὸν χρόνον ἀρκούσης αὐτῷ. — λείπει τὸ ὥστε. — τοῦτο ὥσπερ ἐπᾳδόμενόν ἐστιν.* 69. *νυμφικῶν ἑδω(λίων): τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγει. — ὥσπερ τῷ ἐπιβάντι νυμφικῆς κλίνης οὐκ ἔστιν ἴασις πρὸς ἀναπαρθένευσιν τῆς κόρης, οὕτως οὐδὲ τῷ φονεῖ πάρεστι πόρος πρὸς ἄκεσιν τοῦ φόνου.* 70. *πάντες οἱ ποταμοὶ εἰς ἓν συνερχόμενοι.* 73. *ἀντὶ τοῦ τῆς ἐπιούσης αὐτῷ ἄτης. Ἀττικῶν δὲ τὸ πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσειν, καθαίρω σε τὸν φόνον· τὸ δὲ κοινόν, καθαίρω σε τοῦ φόνου.* 74. *τὸ ἑξῆς, ἐμοὶ δὲ πρέποντα καὶ ὀφειλόμενά ἐστιν ἀπαρχὰς βίου τὰ τῶν βίᾳ με φερομένων αἰνέσαι πικρὸν φρενῶν στάγος* (*στύγος* Vict.) *κρατούσῃ. ἀνάγκην γάρ μοι οἱ θεοὶ προσήνεγκαν. — ἀμφιπτολιν: τὴν ἐκ διαφόρων*

---

64. *ἐκποθένθ'* Schuetz, fort. *αἷμ' ἅπαξ ποθὲν δ'*. 65. *διαρρύδαν* Lobeck: *διαρρυδᾶν* M. 66. *δ' ἄτα* Schuetz. Post 68 habet M verba *τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ* e v. 63 repetita, quae delevit Heath.

69. *θιγόντι* Stephanus: *οἴγοντι* M. 70. *ἀκοσπόροι* M, *ἄκο*πόροι* (σ. superscr.) m. 71. *διαίνοντες* Lachmann. *τὸν* proximo versui addit M. 72. *χερομυσῆ* Porson: *χαιρομυσῆ* M. 73. *μάτην* Scaliger: *ἄτην* M, ·α· super η scr. m. fort. *φόνον ⟨ῥοαῖσιν⟩ ᾔόνησαν ἂν μάταν.* 74. *ἀμφιπτόλιν* M, *ἀμφίπτολιν* m.

θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων
πατρῴων δούλιον ἐσᾶγον αἶσαν)
δίκαια καὶ μὴ δίκαια,
πρέποντ᾽ ἀρχὰς βίου
βίᾳ φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν
στύγος κρατούσῃ. δακρύω δ᾽ ὑφ᾽ εἱμάτων
ματαίοισι δεσπόταν
τύχαις, κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένη.

ΗΛ. δμῳαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοὰς
πῶς εὔφρον᾽ εἴπω, πῶς κατεύξωμαι πατρί;

πόλεων ἀνάγκην, ὅ ἐστι πόλεμον (πολεμίων Oberdick)· ὡς »ἀμφιμάτορας κόρους« φησὶν ὁ Εὐριπίδης (Androm. 466). ἐκ διαφόρων γὰρ πόλεων ἦσαν οἱ Ἕλληνες. 77. εἴτε δικαίως, εἴτε μή. ἔστι δὲ παροιμία »δοῦλε, δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια καὶ ἄδικα«. 78. πρέποντ᾽ ἀρχὰς βίου: πρέποντά μοι ἐστι καὶ ὀφειλόμενα, ἐξότε τοῦτον ἐπανῄρημαι τὸν βίον, τὰ τῶν πρὸς βίαν κεκτημένων (κεκτημένον m) ἐπαινέσαι, καλυπτούσῃ τὴν κατ᾽ αὐτῶν ἀποστύγησιν καὶ μηδὲ παρρησίᾳ τὸν δεσπότην κλαιούσῃ. 81. ἐπὶ ματαίαις τύχαις. 82 (immo 80). τουτέστι, μὴ ἐκφαινούσῃ τὸ μῦσος (μῖσος Kirchhoff) τὸ κατὰ Κλυταιμήστρας. 83. εὐθήμονες: τουτέστιν ὑπηρέτιδες εὖ τιθεῖσαι τὰ κατὰ τὸν οἶκον. 86. συγγενικάς (Gl.). 87. λείπει λόγον.

---

76. ἐσαγὸν M, ἐσ ἄγον m. 77. alterum δίκαια delet Hermann. 78. ἀπ᾽ ἀρχᾶς schol., fort. ἐπ᾽ ἀρχᾶς. 79. πικρὸν schol.: πικρῶν M. βίᾳ φρενῶν αἰνέσαι πικρὸν στύγος H L Ahrens. 82. παχνουμένη Turnebus: παχνουμένην M. 83. paragraphus praefixa in M. δμωαὶ M. 84. πάρεσται ut videtur ante ras. M. 85. γένέσθαι M. 86. τύμβῳ χέουσα Turnebus: τύφω (οἶμαι τύμβῳ adscripsit m) δὲ χέουσα M. 87. εὔφρων M, εὔφρον᾽ m. κατεύξωμαι Turnebus: κατεύξομαι M.

πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρί, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ
χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος, ὡς νόμος βροτοῖς
ἔστ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
στέφη, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατήρ, τάδ' ἐκχέασα, γάποτον χύσιν,
στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας πάλιν
δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
τῆσδ' ἐστὲ βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι·
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός.
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.

90. *τῶν λόγων* (Gl.). 91. *πᾶν τὸ ἐπιθυόμενον οὕτω καλοῦσιν.* 93. *ἀντὶ τοῦ τὰς χοάς.* 94. *παρ' ὑπόνοιαν. ἔδει γὰρ »τῶν καλῶν« εἰπεῖν.* 96. *ἐπεξηγήσατο τί εἰσιν ἃ φέρει διὰ τοῦ »γάποτον χύσιν«.* 97. *στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέ(μψας): τοῦτο πρὸς τὸ παρ' Ἀθηναίοις ἔθος, ὅτι καθαίροντες οἰκίαν ὀστρακίνῳ θυμιατηρίῳ ῥίψαντες ἐν ταῖς τριόδοις τὸ ὄστρακον ἀμεταστρεπτεὶ ἀνεχώρουν* (corr. ex *ἀναχωροῦσιν* m). — *πάλιν εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσω.* 98. *πρὸς τὸν Ἀθήνησι νόμον.* — *ἀστρόφοισιν ὄμμα(σιν): τὸ ἑξῆς οὕτως, δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασι στείχω πάλιν, καθάρματα ὥς τις ἐκπέμψας.* 99. *γίνεσθε. ἀναδέξασθε τὴν αἰτίαν τῆς βουλῆς.* — *ἀντὶ τοῦ σύμβουλοι* (Gl.). 101. *τὴν βουλήν.* 102. *ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πείσεσθε παρὰ τὸ μόρσιμον.*

---

88. *πὰρ φίλης* H Wolf. 91. *τῶνδε* ante corr. M. *πελανὸν* M. 92. *τ' οὖποσ* (factum ex *τ' οὖπωσ*) M. 93. *ἴσ' ἀντιδοῦναι* Bamberger. *πέμπουσιν* Victorius: *πέμπουσι* M. 94. *γε* Stanley: *τε* M. 96. *ἐκχέασα* Dindorf: *ἐκχέουσα* M. 99. *μεταίτιοι* Blomfield. 103. in marg. *δεσποτούμ* (cetera abscissa) m[1].

λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον.
ΧΟ. αἰδουμένη σοι βωμὸν ὣς τύμβον πατρὸς
λέξω, κελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
ΗΛ. λέγοις ἄν, ὥσπερ ᾐδέσω τάφον πατρός.
ΧΟ. φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.
ΗΛ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;
ΧΟ. πρῶτον μὲν αὑτὴν χὤστις Αἴγισθον στυγεῖ.
ΗΛ. ἐμοί τε καὶ σοί τἄρ' ἐπεύξωμαι τάδε;
ΧΟ. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι.
ΗΛ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει;
ΧΟ. μέμνησ' Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ' ὅμως.
ΗΛ. εὖ τοῦτο, κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.
ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νυν τοῦ φόνου μεμνημένη
ΗΛ. τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.
ΧΟ. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινα
ΗΛ. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις;
ΧΟ. ἁπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.

104. τῶν ὑπ' ἐμοῦ ἀνωτέρω λελεγμένων. 106. λέξω σοι τὸν ἐκ φρενὸς λόγον, αἰδουμένη τὸν Ἀγαμέμνονος τύμβον ὡς βωμόν. 108. χέουσα τὰς χοὰς εὖξαι ἀγαθὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι τῷ Ἀγαμέμνονι δηλονότι: 109. τοὺς εὖ φρονοῦντας αὐτῷ. — ὀνομάσω (Gl.). 110. σεαυτὴν δηλονότι κἀκεῖνον ὅστις Αἴγισθον στυγεῖ. 112. σὺ σκόπησον τίς στυγεῖ Αἴγισθον. οὐκ ἐμὸν γὰρ εἰπεῖν. 113. τῇ συστάσει ἡμῶν. 119. κριτὴν ἢ τιμωρόν· ὅ ἐστιν ἀκουσόμενον τοῦ πράγματος, ἢ πρὸ ἀκοῆς τὴν τιμωρίαν ἐπάγοντα, ὡς ἀναμφιβόλου ὄντος τοῦ κακοῦ.

---

104. ἔχεις Iacobs: ἔχοις M. Versum delet Schuetz. 105—124. singulis versibus paragraphi praefixae in M exceptis 106 et 108 (et 123). αἰδουμένη τοι Dindorf. 108. κεδνὰ Hartung. 110. αὐτὴν factum ex αὑτὴν et στύγει M. 111. ἐπεύξωμαι Dobraeus: ἐπεύξομαι M. 114. καὶ εἰ rasura in κ' εἰ mutatum in M. 116. νῦν M. 118. τίν' M. 119. λέγω; Weil.

ΗΛ. *καὶ ταῦτά μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;*
ΧΟ. *πῶς δ' οὔ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;*
ΗΛ. *κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,*
⏑ – ⏑ *Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοί,*
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εὐχάς, πατρῴων αἱμάτων ἐπισκόπους,
καὶ γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται
θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς
λέγω καλοῦσα πατέρ', ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ
φίλον τ' Ὀρέστην πῶς ἀνάξομεν δόμοις.
πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων Ὀρέστης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
κατεύχομαί σοι, καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ·

121. *καὶ τὸ ταῦτα εἰπεῖν παρὰ θεῶν ὅσιά μοι κρίνεται;* 122. (ad 131 refert Conington) *πῶς. ἵνα.* 126. *νῦν τί ἐπισκόπους;* 128. *θρέψασα ἡ γῆ τὸν σπόρον τοῖς ἐπιοῦσι καρποῖς ἀπ' αὐτοῦ κύημα λαμβάνει.* 131. *ἀντὶ τοῦ ὅπως* (Gl.). — *βασιλεύσομεν.* 132. *νενικημένοι, κατηγωνισμένοι.* 135. *ἀντίδουλος: ἰσόδουλος, ἐν δούλης τάξει.* 136. *ὑπερηφάνως* (Gl.). 137. *τρυφῶσιν.*

---

123 in M post 164 collocatum hic reposuit Hermann. *μέγιστε* Stanley: *μεγίστη* M. 124. *ἄρηξον* supplet Klausen. 126. *αἱμάτων* HLAhrens: *δ' ὀμμάτων* M. 129. *γρ. νεκροῖς* m, *φθιτοῖς* Hermann. 130. *πάτερ* M. 131. fort. *Ὀρέστην· πεῖσμ' ἄναψον ἐν.* 132. *πεπραμένοι* Casaubonus: *πεπραγμένοι* M. 136. *φεύγων* Robortellus: *φεύγειν* M. *ἔστιν* M, *ἐστίν* m. 137. *τοῖσ ἴσοισ* ante corr. M. *πόνοισι* Robortellus: *πόνοισιν* M. *μέγα* Turnebus: *μέτα* M. 139. *σοι* fecit ex *σου* M.

αὐτῇ τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ
μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε· τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον,
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκην.
ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀρᾶς,
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω
σὺν θεοῖσι καὶ γῇ καὶ δίκῃ νικηφόρῳ.
τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.
ΧΟ. *ἵετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον*
ὀλομένῳ δεσπότᾳ,
πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν κεδνῶν τ'
ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον
κεχυμένων χοᾶν. κλύε δέ μοι, κλύε
σέβας, ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.

142. *τοῖς δὲ* (*τοῖσδε* m) *ἐχθροῖς σου λέγω σε φανῆναι τιμωρόν.* 145. *ἐν κεφαλαίῳ, ἐν ὑποθέσει τίθημι.* 147. *ἀντὶ τοῦ ἔσο* (Gl.). 150. *στέφειν ὡς ἄνθεσιν.* 151. *ὅτι* (i. e. *σημείωσαι ὅτι*) *ἐπὶ ἀποθανόντος παιᾶνα εἶπεν κακῶς. καὶ Εὐριπίδης*(Alcest. 424) »*παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ*«. 152. *καναχηδὸν δακρύετε.* — *ἠχητικόν* (Gl.). 154. *τὸν τάφον* (Gl.). 155. *τὸ ἑξῆς, ἐκκεχυμένων χοᾶν πρὸς ἔρυμα τόδε ἵετε δάκρυ ἄγος ἀπεύχετον* (*τὸ δάκρυ γὰρ ἀπευκτὸν ἄγος εἶπεν*) *ἀπότροπον τῶν ἡμετέρων κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐχθρῶν.* 157. *τῆς ἀσθενοῦς, ὡς πρὸς σύγκρισιν Ἠλέκτρας. ἢ ὅτι σκιὰ οἱ νεκροί.*

---

140. *σωφρονεστερα* M, *σωφρονεστέραν* m. 144. *γρ. ἀντικατακτανεῖν* m. 145. *καλῆς* Schuetz. 147. *τῶν* Robortellus: *τῶν* (Δ) M. 150. *κοκυτοῖσ* M, corr. m¹. 152. paragraphus praefixa in M. 152 sq. fort. *ἵετε . . καναχὲς | ὀλομένῳ μελόμενον δεσπότᾳ.* 155. *ἄγος* schol.: *ἄλγος* M. 157 sq. *σεβάσω δέσποτα* M. *μοι σέβας, κλύ', ὦ* Bamberger.

ὀτοτοτοτοτοτοτοῖ,
ἰὼ τίς δορυ-
σθενὴς ἀνὴρ ἀναλυτὴρ δόμων, Σκυθικά τ' ἐν
χεροῖν παλίντον' ἐν ἔργῳ βέλη
'πιπάλλων Ἄρης
σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη.
ΗΛ. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ,
νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.
ΧΟ. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.
ΗΛ. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.
ΧΟ. τίνος ποτ' ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης;
ΗΛ. εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.
ΧΟ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;
ΗΛ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.
ΧΟ. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.
ΗΛ. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.
ΧΟ. ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.
ΗΛ. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.
ΧΟ. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ᾖ τόδε;
ΗΛ. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.

160. τῶν ἐν τοῖς δόμοις κακῶν. 161. ἐν τῷ ἔργῳ, ἐν τῷ βάλλειν. — σὺν ἔργῳ πάλλων, ὅ ἐστι μὴ μόνον φέρων, ἀλλὰ πράττων. 163. γρ. (l. τινὲς et intellege gl. ad σχέδια) ἕτοιμα. — αὐτόκωπ(α): τὰ ἀφ' ἑαυτῶν ἔχοντα τὴν λαβὴν ξίφη. σχέδια δὲ ἐκ τοῦ σχεδὸν φονεύοντα καὶ οὐ πόρρωθεν, ὥσπερ τὰ βέλη. 166. λίαν κινεῖται. 172. λείπει τὸ εἰσίν. 173. ὅδε ὁ πλόκαμος. — συγγενής.

---

159. ἴτω τις Bothe. 160. Σκυθικά τ' Robortellus: σκυθιτάτ' [ησ] M. 161. βέλη delet Heimsoeth. 164. nulla personae nota in M. γαπότους Turnebus: ἀπό,του (, inseruit m vel m^1) M. 166—182. singulis versibus paragraphi praefixae in M. 166. ἄν· ὀρχεῖται Turnebus: ἀνορχεῖται M. 171. κείραιτό νιν Turnebus: κείρετό νεῖν M, νιν superscripsit m. Post 172 lacuna esse videtur. Cfr. Soph. El. 909 sqq. 176. ᾗ M.

ΧΟ. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;
ΗΛ. ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρός.
ΧΟ. οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.
ΗΛ. κἀμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον
χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει·
ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
σταγόνες ἄφρακτοι δυσχίμου πλημμυρίδος,
πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
εἶναι τόδ' ἀγλάισμά μοι τοῦ φιλτάτου
βροτῶν Ὀρέστου· σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
φεῦ.
εἴθ' εἶχε φωνὴν ἔμφρον' ἀγγέλου δίκην,

182. κίνησις τῆς χολῆς τῆς κατ' αὐτόν (αὐτήν Blomfield). 183. ὡς βέλει ἐκρούσθην ἐξ ἐναντίας τιτρώσκοντι. 184. ποθειναί μοι. πρώην ἄρευστοι. ὡς »δίψιον Ἄργος« τό ποτε ἄνυδρον. 189. οὐκ ἄξιον τοῦ ὀνομάζεσθαι ὑπὸ τῶν τέκνων ἑαυτῆς μήτηρ. 190. τὸ δύσθεον φρόνημα οὐδαμῶς ἐπώνυμον μητρὸς πεπαμένη. 191. λείπει οὐκ ἔχω. 193. παραμυθοῦμαι. 194. ὁ πλόκαμος δηλονότι (Gl.).

---

179. ἔπεμψε χαίτην Victorius: ἔπεμψεν καὶ τὴν M. πατρί Turnebus. 180. οὐ$\overset{\chi}{\text{κ}}$ M. 181. ψαύσει Turnebus: ψαύδει M, H super ει scr. m. 182. καρδίᾳ Scaliger, καρδίαν Heimsoeth. 183. ἐπαίσθην Canter: ἐπαίθην M. 185. πλη$\overset{\mu}{\text{μ}}$υρίδος M. 189. ἐμή γε Porson. 193. σαίνομαι, prioribus tribus literis ab alia manu in litura scriptis, M. 194. ἔμφρον' Auratus: εὔφρον' M.

ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ 'κινυσσόμην,
ἀλλ' εὖ σάφ' ἦν ἢ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
ἢ ξυγγενὴς ὢν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί,
ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
οἵοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην
στροβούμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν δ' ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς
καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός.
πτέρναι, τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡ. *εὔχου τὰ λοιπά, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους*

195. *διχογνώμων* (Gl.). — *ἐφανταζόμην. κήνυμα* (*κίνυγμα* Stanley) *γὰρ τὸ εἴδωλον:* 196. *εὖ: ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς.* — *μισῆσαι* (Gl.). 199. *λείπει ἡ εἰς.* 201. *τρόπῳ ναυτῶν.* — *ὅτι* (i. e. *σημείωσαι ὅτι*) *κατὰ δοτικὴν δίκῃ.* 203. *ἀντὶ τοῦ, εἰ Ὀρέστου ἐστὶν ὁ πλόκαμος, γένοιτ' ἂν ἐκ μικρᾶς προφάσεως μέγα ἀγαθόν.* 204. *τὸ ἑξῆς, καὶ μὴν δεύτερον τεκμήριον.* — *οἱ ἐν τῇ γῇ τύποι τῶν ποδῶν.* 205. *ἐπειδὴ ἄδηλον τίσιν ὅμοιοι, ἐπήγαγε »τοῖς γ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς«.* 208. *τὴν εἰς μῆκος τῶν ποδῶν ἔκτασιν τένοντάς φησιν.* 210. *ἀλγηδὼν καὶ λύπη, καὶ ὥσπερ ὠδίνω τὰ παρόντα.*

---

195. *μὴ 'κινυσσόμην* Turnebus: *μὴκηνυσσόμην* M. 196. *σάφ' ἦν ἢ* Wellauer: *σαφηνῆ* M. 200—203 post 210 transponit Weil (post 209 collocabat Butler). 201. *δίκην* Ald.: *δίκηι* (*ηι* in ras.) M. 205. *δ'* delet Turnebus. Versibus 206. 207 de Kirchhoffi coniectura post 210 transpositis verba *δ' ὅμοιοι . . ἐμφερεῖς | πτέρναι* delenda videntur. *ὅμοιοι* M, *ὁμοῖοι* m. 211—223. paragraphis praefixis personarum vices in M notantur, nisi quod v. 218 Orestis nota praescripta.

εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.
ΗΛ. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;
ΟΡ. εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.
ΗΛ. καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένῃ βροτῶν;
ΟΡ. σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.
ΗΛ. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;
ΟΡ. ὅδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.
ΗΛ. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;
ΟΡ. αὐτὸς κατ' αὐτοῦ τἄρα μηχανορραφῶ.
ΗΛ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
ΟΡ. κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.
ΗΛ. ὡς ὄντ' Ὀρέστην τάδ' ἐγὼ σε προυννέπω;
ΟΡ. αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ,
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ,
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς.
σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ
σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός.
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός,

213. ἐπειδὴ τί νῦν λαμβάνω ἐκ δαιμόνων; τίνος γὰρ ἤδη ἐπέτυχον ὑπὸ θεῶν ὅτι εἶπες »τὰ λοιπά«; 216. ἐκπάγλως θαυμάζουσαν. 217. ἐπέτυχον. 224. ἀπιστεῖς. 225. τῆς ἐπὶ κηδείᾳ τετμημένης. 228. παραπλησίου. 230. οὐ πάντως ἐν τῷ νῦν χιτῶνι, ἀλλ' εἰκὸς αὐτὸν ἔξωθεν ἔχειν παιδικὸν σπάργανον.

---

214. ἐξηύχου Robortellus: ἐξηύκου M. 216. πολλὰσ ante corr. M. ἐκπαγλουμένην Robortellus: ἐκπαγλουμένησ M. 218. μάτευ' b: μάστευ' M. 220. τἄρα Dindorf (τᾆρα Salvinius): ταρρα M. 222. ἐμοῖς Turnebus: ἐμοῖσιν M. τοῖσ ἴσοισ ante corr. M. 223. τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω; Arnaldus, τόνδ' ἐγὼ προσεννέπω; Francken. 224. nulla personae nota in M. οὖν Turnebus: νῦν M. 226. καδοκεῖσ M, κἀδόκεισ m. 227 post 225 collocavit Robortellus. 228 eiciendus videtur. 229. σκέψαι τομῇ Turnebus: σκέψαι το μὴ M.

σπάθης τε πληγὰς ἠδὲ θήρειον γραφήν.
ἔνδον γενοῦ, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας·
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.
ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρός,
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσῃ πατρός.
ΗΛ. ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον
ἐμοί· προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
πατέρα τε καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον· ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται·
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων.
μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ
πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό σοι.
ΟΡ. Ζεῦ Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν αἰετοῦ πατρός,
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν
δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους

231. *παρὰ τὸ »ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε«* (Hom. τ 228). 235. *ἢ ὅτι παρ' ἐλπίδας ὤφθη, ἢ ὅτι φανεὶς δάκρυα αὐτῇ ἐκίνησεν.* 238. *ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ.* 240. *ἐν σοὶ ὁρῶ μητέρα στεργόμενον* (l. *μητρὸς στέργηθρον*), *αὕτη δὲ ἀπέχθεταί μοι.* 241. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ »εἰς σέ μοι στέργηθρον«.* 245. *θεατής* (Gl.). 246. *ἡμεῖς* (*ἡμᾶς* Dind.) *δηλονότι.* 248. *ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς.*

---

231. *ἠδὲ* Turnebus: *εἰσ δὲ* M. *θήρειον* Bamberger: *θηρίον* M. 232. *μὴ 'κπλαγῇς* Turnebus: *μὴκπλαγιῇ* M. 233. *οἶσθα* Hartung. 234—36 ante 243 de Rossbachi sententia inserendi et cum 243 sq. continuati choro tribuendi videntur. 235. *σωτήριος* Schuetz. 239. *ἐ**εμοὶ* M, *ἐσσέμοι* m, qui idem in marg. adscripsit. 243. *μόνον* Turnebus: *μόνοσ* M. 244. *σοι* Stanley: *μοι* M. 245. nulla personae nota in M. *πραγμάτων* Robortellus: *πρηγμάτων* M. 246. *γένναν εὖνιν* Turnebus: *γενναυιν* M, *γέννα, νιν* m. 247. *σπειράμασιν* b: *σπιράμασιν* M. 248. *δινῆσ* M, mut. in *δεινῆσ* m.

νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελὴς
θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον,
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος καί σε τιμῶντος μέγα
πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας πόθεν
ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπιθῆ βροτοῖς,
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν
βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
ΧΟ. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρός,
σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα,
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε

249. οὐκ ἔστι γέννα ἐντελής, ὥστε τὴν πατρῴαν θήραν προσάγειν τῇ καλιᾷ. 255. ἐὰν ἀποκτείνῃς ἡμᾶς. 256. εὔθυνον διὰ τοῦ υ τὸ δίκαιον σημαίνει, διὰ δὲ τῆς οι καλὴν εὐωχίαν ἔχον γέρας, παρὰ τὴν θοίνην. 257. »ὅστε οἱ αὐτῷ φίλτατος οἰωνῶν« (Hom. Ω 292). 260. ἀντὶ τοῦ ἐπιμελήσεται τῶν βωμῶν. 261. καθ' ἑαυτόν (l. ἑαυτό), ἀντὶ τοῦ σῶζε ἡμᾶς. δύνασαι γὰρ ἀπὸ σμικρᾶς αἰτίας ἀνοικοδομῆσαι τὸν πεσόντα δόμον. 265. μὴ δυνάμενος ἐχεμυθεῖν.

---

249. ἐντελεῖς Pauw. 250. θήραν πατρῴαν schol.: θῆρα πατρῶα (πατρώα m) M. 251. λέγω Ald.: ἐγώ M. 254. καὶ σὲ M. 255. ἀποφθίρασ M, corr. in ἀποφθείρασ m. 256. εὔθυνον (superscr. οι m) M. 258. εὐπειθῆ (superscr. ι ut vid. m) M. 261. δ' ἂν ἄρειας Turnebus: δαναρίασ M. 263. paragraphus praefixa in M. 266. ἴδοιμι M.

θανόντας ἐν χηκῖδι πισσήρει φλογός.
ΟΡ. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς
χρησμὸς κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
κἀξορθιάζων πολλὰ καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον·
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε τὰς δὲ νῶν νόσους,
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ·

267. ἐν ἀναδόσει φλογὸς ἰσχυρᾷ. — καιόμενα γὰρ τὰ ξύλα πίσσαν ἀνίησιν. 270. ἀνατεταμένα βοῶν. 274. ἢ ἐμὲ ζημίαν μεμφόμενος (μεμφόμενον Bamberger), ἢ Αἴγισθον τὸν μὴ ζημιωθέντα ποινὴν ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ πατρός. 275. αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα ἔφασκε τελεσιουργεῖν. 277. τῶν ἐχθρῶν μειλίγματα. αἱ κολάσεις γὰρ τῶν ἀδικούντων μειλίγματά εἰσι τῶν ἀδικηθέντων. 278. τοὺς μὲν γὰρ πολίτας λοιμώξειν ἐκ γῆς ἔφασκεν πρὸς ἀφοσίωσιν Ἀγαμέμνονος, ὡς μὴ ἐκδικήσαντας, ἡμᾶς δὲ σωματικῶς φθαρῆναι. 280. τὴν ὑγιᾶ καὶ ἐξ ἀρχῆς οὖσαν ἡμῖν. 281. τρίχας (Gl.). — ἢ μέχρι γήρως ἀτυχήσομεν, ἢ παραυτὰ γηράσομεν· παρὰ τὸ »αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι« (Hom. τ 360).

---

267. fort. φθίνοντας. χηκίδι M, χηκῖδι m. 268. nulla personae nota in M. οὔτοι Turnebus: οὔτι M. μεγασθένησ M, μεγασθενὴσ m. 270. κἀξορθιάζων Turnebus: κἀξοθριάζων M. 274—295 secludit Dindorf. Cfr. 1030 sq. 274. ἀποχρημάτοισι Schuetz: ἀποχρηματοῖσι M, ἀπὸχρηματοῖσι m. 277. μηνίματα Lobeck. 278. νωνόσσουσ corr. in νῶν, νόσουσ M. βλαστάνειν νόσους Conington. 280. λειχῆνας Blomfield: λιχῆνασ M. 281. ἐπαντέλλειν Etym. M. p. 530, 51: ἐπαντέλλει M.

ἄλλας τ' ἐφώνει προσβολὰς Ἐρινύων,
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας
ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
κινεῖ, ταράσσει, καὶ διώκεσθαι πόλεως
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός,
βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν, δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά,
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ,
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.
τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι;
κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἔστ' ἐργαστέον.
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἵμεροι,

284. *τὸν ἐν σκότῳ νῦν κινοῦντα τὴν ὀφρῦν λαμπρῶς ἡμᾶς ἐπεξιέναι ἔλεγεν.* 285. *ἡ νόσος.* 286. *ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἱκετεύοντος τοὺς θεοὺς ἐκδικήσεως τυχεῖν.* 289. *λυμανθέντα.* 292. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔφησεν.* 293. *συγκλύειν* (*συγκαταλύειν* Abresch), *συνοικεῖν.* 295. *καὶ ὁ Σώφρων »τὸ γῆρας ἄμμε μαραῖνον ταριχεύει«.* 296. *κατὰ ἀπόφασιν ἀναγνωστέον.* 297. *καὶ εἰ μὴ διὰ τοῦ χρησμοῦ* (*τὸν χρησμόν* Vict.), *ἀλλὰ διὰ τὰ ἄλλα.*

---

282. *τ' ἐφώνει* Auratus: *τε φωνεῖ* M. 283. *ἐκ προστροπαίων αἱμάτων*, secluso v. 286, Keck. 284 post 275 transferendus videtur. *ὀφρῦν* M. 289. scribendum videtur *μάστιγι*, quod Lycophro v. 436 (*ἀγηλάτῳ μάστιγι*) legisse videtur, neglectis testimoniis Etym. M p. 674, 20 et Hesych. s. v. *πλάστιγξ*. 290. *κρατῆρος* Robortellus: *κρατερὸσ* M. 291. *λιβός* Turnebus: *λίβοσ* M. 293. *δ'* addidit Hermann: rasura in M. Scribendum *οὐδὲ*. 294. *θνήσκειν* M. 296. *ἆρα* Stanley: *ἄρα* M. 297. *καὶ εἰ* M, *κ'**εἰ* m. 298. *συμπίτνουσιν* M, *συμπίπτουσιν* m.

θεοῦ τ' ἐφετμαί, καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενί,
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μή, τάχ' εἴσεται.

ΧΟ.–*ἀλλ' ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν*
–*τῇδε τελευτᾶν,*
–*ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει.*
–*ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ*
–*γλῶσσα τελείσθω· τοὐφειλόμενον*
–*πράσσουσα Δίκη μέγ' ἀυτεῖ·*
–*ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν*
–*πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,*
–*τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.*

str. 1. ΟΡ. *ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι*
φάμενος ἢ τί ῥέξας
τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν οὐρίσας,

303. *ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμήστρας.* 306. *τούτῳ τῷ τρόπῳ εἴη ἀποβῆναι.* 307. *καθάπερ* (Gl.). — *ἐπινεύει* (Gl.). 308. *τοῦτο προστάσσει ἡ δίκη· ἀντὶ λοιδορίας γὰρ λοιδορίαν, ἀντὶ πληγῆς πληγήν.* 312. *ὁ φονεύσας.* 314. *δεινὰ παθών.* 316. *μακρόθεν οὐριοδρομήσας εἰς τὸν σὸν τάφον, ὅ ἐστιν ἀπὸ Φωκίδος ἐλθών. ἄλλως. πόρρωθεν σου ἀφοριζόμενος· σὺ μὲν γὰρ ἐν σκότῳ, ἐγὼ δὲ ἐν τῷ φωτί.* (318). *ἐναντίον μὲν τὸ φῶς τῷ σκότῳ, τουτέστι, πολὺ τὸ μεταξὺ τῶν ζώντων καὶ τεθνεώτων· ὅμως δὲ τοῖς*

---

300. *πρὸς πιέζει* Abresch: *προσπιέζει* M. 301. *πολίτας τ'* Pauw. 305. nulla personae nota in M: *ΧΟ.* praescripsit Robortellus. *μοῖρε* (superscr. *αι*) M. 307. *ἢ* mut. in *ᾗ* M. 310. *δίκην* M, *δίκη* m. — *μέγαυτι* M, *οἶμαι μέγ' ἀϋτεῖ* in marg. m. 312. *τινέτω* (*νετω* in rasura) M. 314. nulla personae nota in M: Oresti tribuit Turnebus. *αἰνοπαθές* Hartung. 316. *ἄν, χαθεν* (superscr. *ε*) M (superscr. m).

ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί;
σκότῳ φάος ἀντίμοιρον·
χάριτες δ' ὁμοίως
κέκληνται γόος εὐκλεὴς
προσθοδόμοις Ἀτρείδαις.
str. 1. ΧΟ. τέκνον, φρόνημα τοῦ
θανόντος οὐ δαμάζει
πυρὸς μαλερὰ γνάθος,
φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς·
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων,
ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων.
πατέρων δὲ καὶ τεκόντων
γόος ἔνδικος ματεύει
τὸ πᾶν ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.
antistr. 1. ΗΛ. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει

προσθοδόμοις Ἀτρείδαις ὁ γόος ὁ εὐκλεὴς ὁμοίως χάριτες κέκληνται. 319. χάριτας δὲ νεκρῶν πάντες φασὶ τὸν γόον. 321. τοῖς πρότερον ἐσχηκόσι δόμον. νῦν γὰρ »οὐκ εἰσὶ δόμοι· φροῦδα γὰρ τάδ' ἤδη« (Eurip. Med. 139). — προσθόδομοι: ἱκέται (προσθοδόμοις: ἱκέταις Paley). 323. τουτέστιν, οὐ συναναλίσκεται τῷ σώματι ἡ ψυχικὴ δύναμις. 324. ἡ γνάθος συνήθης, ὡς ὁ κρημνὸς λέγει Πίνδαρος καὶ ἡ ἠχὼ Σιμωνίδης. 325. ἣν ἔχει ὀργὴν ἡ ψυχὴ ὕστερον φανεροποιεῖ. 326. δεῖ δὲ ὅμως τὸν ἀποθανόντα θρηνῆσαι. 329. ζητεῖ τὸ ἀντιτιμωρεῖσθαι. ὅμως οὐκ ἠρεμεῖ ἡ ψυχή· ζητεῖ γὰρ παντελῶς ταρασσομένη τὴν ἐκδίκησιν. 330. ἀντὶ τοῦ πολύς (Gl.). 331. ἔξω (»i. e. διπλῇ ἔξω νενευκυῖα« Heimsoeth). — κατὰ διαδοχήν, ὡς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ.

---

318. ἀντίμοιρον Erfurdt: ἰσοτίμοιρον M. 320. κέκληνται Bamberger: κέκληνται M. 322. nulla personae nota in M: ΧΟ praescripsit Turnebus. 324. μαλερὰ Porson: ἡ μαλερὰ M. 328. δὲ olim Hermann: τε M. ταχέντων Grotefend: τεκόντων M. 331. paragraphus praefixa in M (item 333, 337): ΗΛ. praescriptum in b. κλῦθί νυν Canter: κλῦθι νῦν M.

πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις τοί σ' ἐπιτύμβιος
θρῆνος ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται
φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ, τί δ' ἄτερ κακῶν;
οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;
syst. ΧΟ. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους·
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
παιὰν μελάθροις ἐν βασιλείοις
νεοκρᾶτα φίλον κομίζει.
str. 2. ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ
πρός τινος Λυκίων, πάτερ,
δορίτμητος κατηναρίσθης,
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισιν
τέκνων τ' ἐν κελεύθοις

333. ἔσω (»i. e. διπλῇ ἔσω νενευκυῖα« Heimsoeth). 335. ἱκέτην μὲν ἐμέ, φυγάδα δὲ Ὀρέστην. πληθυντικῶς δὲ ἑκάτερον εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ. 338. οὐκ ἀνίκητος, ἀλλὰ νενικημένη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, οἳ ἀποτριάζονται ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων. 339. ὁ χρησμῳδῶν Ἀπόλλων. 343. Ὀρέστην τὸν νεωστὶ συγκραθέντα ἡμῖν. οἱ δὲ νεοκρᾶτα τὴν ἐπὶ νεκρῷ σπονδήν. — νεωστὶ κεκραμένον, λείπει κρατῆρα. — νεοκρᾶτα: κρατῆρα. »νεοκρήτου τ' εἰσεπιλειβομένας«. 344. ἔξω (v. ad 331). 348. ταῖς προσόδοις.

---

333. τοί σ' Schuetz: τοῖσ M. ἐπιτύμβιος Hermann: ἐπιτυμβιδίοισ M. 334. ἀναστενάζει b: ἀναστενάξει M. 339. paragraphus praefixa in M: ΧΟ. (intellege coryphaeum) praescripsit Turnebus. χρῄζων M. 340. θείη Turnebus: θήη M. 342. παιὰν Iacob: παίων M. 343. κομίσειεν Porson, φιάλην νεοκρᾶτα κομίζοι Scaliger. 344. paragraphus praefixa in M: Oresti tribuit Hermann. εἰλίωι ante corr. M. 346. κατηναρίσθης Porson: κατεναρίσθησ M. 348. τ' ἐν Wellauer: τε M. 349. αἰῶ HLAhrens coll. Bekk. Anecd. 1, 363 αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν: αἰῶνα M.

ἐπιστρεπτὸν αἰῶ
κτίσσας πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διαποντίου γᾶς
δώμασιν εὐφόρητον.
antistr. 1. ΧΟ. φίλος φίλοισι τοῖς
ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν,
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων
χθονίων ἐκεῖ τυράννων·
βασιλεὺς γὰρ ἦν, ὄφρ᾽ ἔζη,
μόριμον λάχος πιμπλάντων
χεροῖν πεισιβρότῳ τε βάκτρῳ.
antistr. 2. ΗΛ. μηδ᾽ ὑπὸ Τρωΐας
τείχεσι φθίμενος πατὴρ
μετ᾽ ἄλλῳ δουρικμῆτι λαῷ

349. ὡς τοὺς ὑπαντῶντας ἐπιστρέφεσθαι πρὸς θέαν ἡμῶν. (350). ζηλωτὸν καὶ ὑπὸ πολλῶν κεχωσμένον. 351. ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι τῆς Τροίας. 352. τάφον εὐτυχῆ· φορὰ γὰρ ἡ τύχη. 353. ἔσω (v. ad 333). — πρὸς τὸν (τὸ Vict.) »πολύχωστον εἶχες τάφον« ἀπέδωκεν ὁ χορός. 358. Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης. 360. τὴν ἐκ Μοιρῶν βασιλείαν κεκληρωμένην ἔχων. 361. τὸ σκῆπτρον τὸ τοὺς ἀνθρώπους πειθοῖ μᾶλλον ἢ βίᾳ διατάττων (διατάττον Robort.). 362. γυναικικῶς οὐδὲ τούτῳ ἀρέσκεται, ἀλλὰ τῷ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀνῃρῆσθαι.

---

350. κτίσσασ versui 349 addit M. 351. διαποντίου γᾶς Turnebus: διαποντιουτας et in marg. ζτ M. 353. paragraphus praefixa in M: choro tribuit ex schol. Abresch. 359. ἦν (σ supra) ὄφρα M. ἔζη Hermann: ἔζησ M. 360. λάχος περαίνων Dindorf. 361. πεισιβρότῳ τε βάκτρῳ Pauw: πισίμβροτόν τε βάκτρον M. 362. nulla personae nota in M: Electrae (ex schol.) tribuit Hermann. Τρωΐοις idem. 363. τείχεσι Heath: τείχεσσι M. πατὴρ Heimsoeth: πάτερ M. 364. ἄλλῳ Stanley: ἄλλων M. δουρικμῆτι Blomfield: δορικμῆτι M.

παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τεθάφθαι,
πάρος δ' οἱ κτανόντες
νιν οὕτως δαμῆναι,
– – θανατηφόρον αἶσαν
πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι
τῶνδε πόνων ἄπειρον.
ΧΟ. *ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,*
μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου
μείζονα φωνεῖς· δύνασαι γάρ.
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης
δοῦπος ἱκνεῖται· τῶν μὲν ἀρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη· τῶν δὲ κρατούντων
χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων,
παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.
str. 3. ΟΡ. *τοῦτο διαμπερὲς οὖς*
ἵκεθ' ἅπερ τι βέλος.

365. *λείπει τὸ ὤφειλες.* 367. *ἀπέστρεφε τὸν λόγον εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ. — λείπει τὸ ὄφελον. — τοῖς ἐκείνων.* 369. *πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα. — ἐμέ.* 372. *ὑπερορίου* (Gl.) — *ὑπερβορέου τύχης τῆς ἄγαν πνεούσης.* 373. *ῥᾴδιον γὰρ τὸ εὔχεσθαι.* 374. *διπλῇ μάστιγι* (*μάστιγηι* m) *ἐπλήγημεν. — μάστιγος* (Gl.). 375. *ἡμῶν οἱ σύμμαχοι οἱ περὶ Ἀγαμέμνονα.* 377. *τοῦτο ἰδίᾳ ἀναπεφώνηται, τῶν ἄγαν στυγερῶν τούτων. τοῦτο δὲ μᾶλλον Ἀγαμέμνονος τοῖς παισὶν αὐτοῦ συμβέβηκεν· πρὸς ὃ ἐπάγει Ἠλέκτρα ὅτι ὡς βέλος μου ὁ λόγος οὗτος ἥψατο.*

---

365. *τεθάφθαι* Tafel: *τέθαψαι* M. 367. *οὔτω* Porson. 369. *πρόσω* Hermann: *πρόσσω* M. 371. nulla personae nota in M: *ΧΟ.* (intellege coryphaeum) praescripsit Turnebus. 372. *τε* Kirchhoff. 373. *φωνεῖς· δύνασαι* Hermann: *φωνεῖ· ὁ δυνᾶσαι* M, *φωνεῖς· ὀδυνᾷ* Porson. 374. *μαράγνης* Robortellus: *μαράγμησ* M. 376. *καταγῆσ* M, ·*ᾶ*· super *ῆ* scr. m. *τῶνδε* M. 377. *δσί* τυγερῶν* M, *ὅσιαι στυγερῶν* m. 377 sq. *ὅσιαι· στυγερὸν τούτων πᾶσι τί μᾶλλον* Schoemann. 379. nulla personae nota in M: Oresti tribuit Portus. *οὖς* Schuetz: *ὦσ* ex *ὡσ* factum M. 380. *ἵκετο* M. *τι* Schuetz: *τε* M.

Ζεῦ Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
χειρί, τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται.
str. 2. ΧΟ. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι
πευκήεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς
θεινομένου, γυναικός τ'
ὀλλυμένας· τί γὰρ κεύθω
φρενὸς οἷον ἔμπας
ποτᾶται; πάροιθεν δὲ πρῴρας
δριμὺς ἄηται κραδίας
θυμός, ἔγκοτον στύγος.
antistr. 3. ΗΛ. καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι,
φεῦ φεῦ, κάρανα δαΐξας;
πιστὰ γένοιτο χώρᾳ.

382. τὴν Ἐρινύν. 383. τῇ χειρὶ Κλυταιμήστρας καὶ Αἰγίσθου. 384. ἵνα τὸ ὅμοιον καὶ ἴσον τῷ πατρί μου φυλαχθῇ. 386. πανηγυρικόν, λαμπρόν. 389. ὅμως τὸ εἱμαρμένον παρηπταται (περιίπταται Vict.) πάντας καὶ οὐκ ἂν ἐπιβουλευθείη παρὰ τὸ μοιρίδιον. 390. τῆς ὄψεώς μου. 392. ὀργίλον μῖσος. 393. ὁ ποιήσων ἄμφω ἡμᾶς ἀναθηλῆσαι. 394. τοῖς ἐχθροῖς. 395. τὰ τοῦ οἴκου ἄκρα. λέγει δὲ τοὺς περὶ Αἴγισθον. 396. καὶ γένοιτο πιστὰ τῇ χώρᾳ, ὅτι σὺ τούτων αἴτιος.

---

381. κάτωθεν ἰάλλων Emperius. 382. ἄτην M, ·α· super η scr. m. 383. τλήμον* primitus M. τλάμονι Hermann. 384. τόκοισι Merkel. 385. nulla personae nota in M: ΧΟ. praescripsit Turnebus. 386. κυχάεντ' Dindorf. 386—390. versus in M sic divisi: ὀλολυγμὸν | . . θεινομένου | . . ὀλλυμένασ | . . φρενὸσ | . . ποτᾶται· | . . πρώιρασ | . 387. θινομένου M, ει super ι scr. m. 388. ὀλλυμένησ M, α super η scr. m. 389. οἷον Hermann: θεῖον M. 391. ἀῆται M, ἄηται m. κραδίας Hermann: καρδίασ M. 392. στυγὸσ M, στύγοσ m. 393. nulla personae nota in M: Electrae tribuit Portus. καὶ πότ' corr. in καί κοτ' M.

δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
κλῦτε δὲ τα χθονίων τε τιμαί.
antisyst. ΧΟ. ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας
χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸς Ἐρινὺν
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.
str. 4. ΟΡ. ποῖ ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες;
ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθιμένων,
ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως
ἔχοντα καὶ δωμάτων
ἄτιμα. πᾷ τις τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ;
antistr. 2. ΧΟ. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον
κέαρ τόνδε κλύουσαν οἶκτον.
καὶ τότε μὲν δύσελπις,

397. λείπει λαβεῖν. 398. αἱ Ἐρινύες παρὰ τῶν χθονίων θεῶν τετιμημέναι. 401. βοᾷ, διὰ βοῆς ἐφέλκεται. 402. τοῦ Ἀγαμέμνονος. 403. τὸ ἑξῆς, ἄτην ἑτέραν ἐπάγουσαν λοιγὸν ἐπ' ἄτῃ. 404. ἀντὶ τοῦ οἱ κατὰ γῆς θεοί. 405. ἀνειδωλοποιεῖ τὰς ἀράς. 406. ἡμᾶς τοὺς ὑπολοίπους τῶν Ἀτρειδῶν. — ἀπεσπασμένους καὶ φυγαδευθέντας τῶν οἴκων. 410. ἀντὶ τοῦ κλυούσῃ. 411. ὅτε σε οἰκτιζόμενον ἴδω, Ὀρέστα.

398. ταχθονίων τετιμαι M, superscr. ἐν m. κλῦτε δὲ Γᾶ χθονίων τε τιμαί HLAhrens, fort. κλῦτε δ', ἔται χθόνιοί τε τιμαί. 399. nulla personae nota in M: choro (i. e. coryphaeo) tribuit Hermann. ἀλλὰ νόμος Turnebus: ἀλλ' ἄνομοσ M. 401. λοιγὸς Ἐρινὺν Schuetz: λοιγὸν ἐρινὺσ M. 402. πρότερον Portus: προτέρων M. ἄτην M, ·α· super η scr. m. 404. nulla personae nota in M: Oresti tribuit Schuetz. πόποι δᾶ, νερτέρων τυραννίδες, Bamberger. 405. φθειμένων M, ι super ει scr. m, τεθυμένων Hermann. 408. πετιστραποιταν ὦ ζεῦ M, in marg. ζτ et οἶμαι πᾶι τίσ τράποιτ' ἄν· ὦ ζεῦ m. 409. nulla personae nota in M: choro tribuit Hermann. πέπαλται Turnebus: πεπάλατε M (αι superscr.). 410. κέαρ versui 409 addit M.

σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται
πρὸς ἔπος κλυούσᾳ.
ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς
θραρέ', ἀπέστασεν ἄχος
πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς.
antistr. 4. ΗΛ. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν; ἢ τάπερ
πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων,
πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται;
λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων
ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.
str. 1. ΧΟ. ἔκοψα κομμὸν Ἄριον ἔν τε Κισσίας
νόμοις ἰηλεμιστρίας
ἀπριγδόπληκτα πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν
ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα

412. *ταράσσεται.* 413. *ἀκουούσῃ τὸν ὑπὸ* (*ἀπὸ* Paley) *σοῦ λόγον.* 414. *ἰσχυροποιόν.* 416. *πρὸς τὸ καλά μοι ἐννοεῖν.* 417. *τί δεινὸν εἰπόντες κατὰ Κλυταιμήστρας τύχοιμεν τῆς σῆς συμμαχίας, ὦ πάτερ; ἢ ἃ πεπόνθαμεν;* 419. *τῇ μητρὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. — τὰ ἄχη* (Gl.). 420 (immo 421). *ἀκολάκευτος.* 421. *ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος.* 422. *Περσικόν.* 424. *παραιο απριξ πλησσ̀ τα απριξ* (fort. *παρὰ τὸ ἀπρίξ καὶ πλήσσειν, τὰ ἀπρὶξ πλησσόμενα*). 425. *ἀλλεπάλληλον κτύπον ποιοῦντα. — τύμματα* (Gl.).

---

412. *μοι* Schuetz: *μου* M. 413. *κλύουσαι* (vel — *αν*) M, *κλυούσαι* m. 414sq. fort. *ἐπαλκῆ σ' ὁρῶμαι, | θάρσος ἀπέστασεν.* 415. *θραρέαπέστασεν* M. 417. nulla personae nota in M: Electrae tribuit Schuetz. *φάντες* Bothe: *πάντεσ* M. — *τύχοιμεν* Hermann: *τύχοιμεν ἂν* M. 418. *ἄχεα* Schwenk: *ἄχθεα* M. 422. nulla personae nota in M: choro tribuit O Mueller (coryphaeo Heimsoeth). *Ἄριον* Hermann: *ἄρειον* M. *ἔν τε* Bothe: *εἴτε* M. *Κισσίας* Robortellus: *κισσίαις* M. 423. *νόμοις ἰηλεμιστρίας* Hermann: *νόμοισιλεμιστρίασ* M. 424. *ἀπριγδόπληκτα* Blomfield: *ἄπριγκτοι πλη*κτὰ* M, *ἀπριγδόπληκτον* Klausen. — *πολυπλάνητα* Blomfield: *πολυπάλαγκτα* (accentu super *υ* eraso) M. *δ' ἦν* Robortellus: *δὴν* M. — *ειδεῖν* M, superscr. m.

ἄνωθεν ἀνέκαθεν, κτύπῳ δ' ἐπερρόθει
κροτητὸν ἁμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.
ΗΛ. ἰὼ ἰὼ δαΐα
πάντολμε μᾶτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς
ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.
str. 2. ΟΡ. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι.
πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἆρα τίσει
ἕκατι μὲν δαιμόνων,
ἕκατι δ' ἁμᾶν χερῶν.
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.
antistr. 2. ΧΟ. ἐμασχαλίσθη δέ γ', ὡς τόδ' εἰδῇς,
ἔπρασσε δ' ᾇπέρ νιν, ὧδε θάπτει,
μόρον κτίσαι μωμένα

426. τῷ ἄνωθεν ἐπαγομένῳ τῇ κεφαλῇ κτύπῳ. 427. κωμῳδεῖται ὡς διθύραμβος. 437. ἐκ τούτου εἴρηται τὸ »τεθναίην οὔτ' (ὅτ' Vict.) ἐκεῖνον ἀποπνεύσαντα πυθοίμην« Καλλιμάχου (χαλλιμ m). 439. κατεσκεύασε δὲ τὸ μασχαλισθῆναι αὐτὸν ἡ Κλυταιμήστρα. ἢ καὶ οὕτως· ἀτίμως αὐτὸν θάψασα δυστυχίαν μεγίστην κατασκευάζουσα τῷ σῷ βίῳ, ὦ Ὀρέστα· ὅ ἐστιν, ἵνα δυστυχῆ βίον ζήσῃς, τοῦ Ἀγαμέμνονος μὴ δυναμένου σοι συμμαχῆσαι πρὸς τὴν τιμωρίαν Κλυταιμήστρας.

---

426. κάτωθεν Bamberger. ἐπερρόθει Stanley: ἐπιρροθεῖ M. 427. κρότητον ἄμον M, κροτητὸν ἀμὸν m. 428. nulla personae nota in M: Electrae tribuit OMueller. Alterum ἰὼ delet Paley. 429. μᾶτερ Schuetz: μῆτερ M. δαίαισ M, δάιαισ m. 432. ἔτλας Dindorf. 433. nulla personae nota in M: Oresti tribuit Robortellus. 434. ἀτίμωσινἆρὰ M, ἀτιμωσῖν' ἄρὰ m, οἶμαι πατρὸς δ' ἀτίμωσ σ' ἀρὰ τίσει in marg. m. 436. ἁμαν M. 437. ὀλοίμαν Turnebus: ἐλοίμᾱν et in marg. ζτ M. 438. nulla personae nota in M: choro tribuit OMueller (coryphaeo Heimsoeth). ἐμασχαλίσθη Robortellus: ἐμασχαλίσθησ M. δέ γ' Klausen, τόδ' Pauw: δὲ τωστοστείδης M. 439. ᾇπερ Portus: ἅπερ et in marg. ζτ M. 440. κτίσαι Stanley: κτεῖναι (ν in litura m[1]) M.

ἄφερτον αἰῶνι σῷ.
κλύεις πατρῴους δύας ἀτίμους.
antistr. 1. ΗΛ. λέγεις πατρῷον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν
ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία,
μυχοῦ δ' ἄφερκτος πολυσινοῦς κυνὸς δίκαν
ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χέουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα.
τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου ⏑ _
ΧΟ. δι' ὤτων δὲ συν-
τέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν.
πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν.

442. τοὺς τοῦ πατρός σου. 445. κατάκλειστος περὶ τὴν εἱρκτήν. 446. οὐδέποτε οὕτως ἑτοίμως ἐγέλασα ὡς τότε ἑτοίμως ἐδάκρυσα. — τὰ δάκρυα (Gl.). 447. πρὸς τὸ κατάκλειστος. 448. πρὸς τὸν Ὀρέστην φησίν. 450. διατόρει, διακόμιζε. — ἠρεμαίᾳ τῇ ψυχῇ. ἀντὶ τοῦ προσέχων καὶ μὴ ἀποπλανώμενος. 451. ταῦτα δὲ τὰ συμβάντα Ἀγαμέμνονι. 452. αὐτός: τουτέστιν (ἀγαμέμνονι αὐτὸς· τουτέστιν m), ἐπιθυμεῖ δὲ τὰ λοιπὰ γνῶναι ὁ πατήρ, τουτέστι τὴν τιμωρίαν. — ἀντὶ τοῦ μάθε τῷ τρόπῳ σου. 453. πρέπει δέ σοι ἀμετακινήτῳ δυνάμει ὁρμᾶν κατ' αὐτῶν.

---

441. ἄφερτον Robortellus: ἄφερκτον et in marg. ζτ M. 442. κλύεις Turnebus: κλύει M. δύας ἀτίμους Stanley: δυσατίμουσ M. 443. nulla personae nota in M: Electrae dedit O Mueller. ἔχεις Hermann. λέγει Heimsoeth. πατρώϊον M. 444. ἄξια M. 445. μυχῷ Stanley. πολυσινοῦς Blomfield: πολυσίνουσ eraso finali σ M. δίκην Hermann. 447. χέουσα Dobraeus: χ*ρουσα mut. in χ ἱρουσα (α supra) M. κεκρυμμένον Dindorf. 448. φρεσὶν Robortellus: φρεσσὶν M. γράφου in principio proximi versus habet M. 449. nulla personae nota in M. 450. φρενῶν Turnebus: φρονῶν M. 452. αὐτὸσ (eraso ι ex αὐτοῖσ factum) M. ὄργα Scaliger. 453. πρέπει* (fuerat πρέπεισ) δ' ἀκάμπτω* M.

str. ΟΡ. σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις.
ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.
ΧΟ. στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ' ἐπιρροθεῖ,
ἄκουσον ἐς φάος μολών,
ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.
antistr. ΟΡ. Ἄρης Ἄρει ξυμβαλεῖ, Δίκᾳ Δίκα.
ΗΛ. ἰὼ θεοί, κραίνετ' ἐνδίκως ⏑ –
ΧΟ. τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,
εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.

str. ὦ πόνος ἐγγενὴς
καὶ παράμουσος ἄτης
αἱματόεσσα πλαγά.
ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη·
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγος.
antistr. δώμασιν ἔμμοτον

454. σύμπραξον (Gl.). 455. ἐλεεινά (Gl.). 456. ἐπιβοᾷ σε ἡ σύστασις ἡμῶν ἡ κοινὴ βοηθὸν ἐλθεῖν. 458. ἀντὶ τοῦ (κατ' addit Paley) ἐχθρῶν. 459. ὁ ἡμῶν τῷ τῶν ἐχθρῶν. 462. πέπηγε μὲν καὶ ὥρισται πάλαι ὑπὸ Μοιρῶν τὸ τὴν Κλυταιμήστραν ἀνδροκτονήσασαν ἀναιρεθῆναι. τὸ κατ' αὐτῆς δὲ καλῶς κυρωθὲν ὑπὸ τῆς δίκης ἔλθοι, ὅ ἐστι, μὴ μελλήσῃ πρὸς τιμωρίαν Κλυταιμήστρας τὸ θεῖον. 463. τὸ κατ' εὐχὴν ἡμῖν πληρωθείη. 464. συγγενής, ὅτι ὑπὸ συγγενῶν ἐπάθομεν. 465. ἐκτὸς τοῦ καθήκοντος. 467. ἀφόρητα. 469. ἔνουλον, ἢ βαθύτατον.

454—61. nullae personarum notae in M. 454. φίλοις Porson: φίλοισι M. 457. ἄρηξον Heimsoeth 459. ξυμβαλεῖ Pauw: ξυμβάλλει M. 460. κραίν * * * δίκωσ M, κραίνετ' ἐνδίκωσ m, qui idem in marg. adscripsit. 464. ὦ Hermann: ἰὼ M. 464—473. universis omnibus (Oresti, Electrae, choro) tribuit Kirchhoff. 465. ἄτας Hermann. 466. πληγη ('α' 'α' superscr.) M, superscr. m. 468. scribendum δυσκατάπαυτον.

τῶνδ' ἄκος, οὐδ' ἀπ' ἄλλων
ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
δι' ὠμὰν ἔριν αἱματηράν.
θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος.
— ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
— τῆσδε κατευχῆς πέμπετ' ἀρωγὴν
— παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκῃ.

ΟΡ. πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανών,
αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.

ΗΛ. κἀγώ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω,
φυγεῖν μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ ⏑ –

ΟΡ. οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοίατ'· εἰ δὲ μή, παρ' εὐδείπνοις ἔσῃ
ἄτιμος ἐμπύροισι κνισωτοῖς χθονός.

ΗΛ. κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους·

472. ἣν ἤρισε πρὸς τὸν πατέρα. 473. ταῦτα τὰ ᾄσματα τοῖς κατὰ γῆν (γῆς Steph.) θεοῖς πρέπει, καὶ οὐ τοῖς οὐρανίοις. 477. οὐχ ὡς βασιλεῖ πρέπει, ἀλλ' ἀδόξως. 480. ὥστε φυγεῖν τὰς ἐπιβουλὰς Αἰγίσθου τιμωρησαμένην αὐτόν. 481. οὕτω γὰρ ἄν σοι κρατήσαντες πολυτελῶς θύσοιμεν. ἔννομοι δὲ αἱ νόμιμοι θυσίαι, αἱ πολυτελεῖς. 482. γίγνοιτο (Gl.). — εἰ δὲ μή: ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισωτοῖς ἔσῃ παρ' εὐδείπνοις χθονός, ὅ ἐστι παρὰ κατοιχομένοις δείπνῳ τιμώμενος (τιμωμένοις Davies). οὕτως τὸ ἑξῆς, τῶν ἄλλων νεκρῶν μεταλαμβανόντων ἐναγιασμῶν σὺ ἄτιμος ἔσῃ. 484. κτήσεως (Gl.). 485. εἰ γὰρ Αἴγισθος ἀπολεῖται, κἀγὼ γαμηθήσομαι.

---

470. τῶνδ' ἄκος Schuetz: τῶν δ' ἐκὰσ M. 472. δι' ὠμὰν ἔριν Klausen (ἔριν invenerat Hermann): αιωμαναιρειν M. 473. τῶν addidit Hermann. 476. νίκῃ Portus: νίκην M. 477. Oresti tribuit Robortellus: Ἠλ (ε superscr.) praescriptum in M. 478. αἰτουμένῳ Turnebus: αἰτούμενόσ M. 479—484. nullae personarum notae in M. 479. τοιάνδε σου Turnebus: τοἰάδεσ•ου M. 483. ἐμπύροισι Auratus: ἐν πυροῖσι M.

πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.
ΟΡ. ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.
ΗΛ. ὦ Περσέφασσα, δὸς δέ τ' εὔμορφον κράτος.
ΟΡ. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.
ΗΛ. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ᾧ σ' ἐκαίνισαν.
ΟΡ. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης, πάτερ.
ΗΛ. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.
ΟΡ. ἆρ' ἐξεγείρῃ τοῖσδ' ὀνείδεσιν, πάτερ;
ΗΛ. ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;
ΟΡ. ἤτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος λαβὰς λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθείς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.
ΗΛ. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ·
ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ
οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόον.
ΟΡ. καὶ μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών.
ΗΛ. παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι

486. *τιμήσω* (Gl.). 487. *ἐντεῦθεν ἀμοιβαῖα τὰ πρόσωπα Ὀρέστου καὶ Ἠλέκτρας, πρῶτον δὲ Ὀρέστου.* 489. *οἷς ἀπέθανες.* 491. *ἀσιδήροις δεσμοῖς· λέγει δὲ τῇ ἀδιεξοδεύτῳ ἐσθῆτι.* 492. *ἐπιβουλευτοῖς πέπλοις.* 495. *ἢ τὴν δίκην συμμαχοῦσαν ἡμῖν κατ' αὐτῶν πέμψον, ἢ σὺ κόλασον αὐτούς.* 496. *ἀντίλαβε* (Gl.). 502. *ἐὰν ἡμεῖς ὦμεν.* 503. *διὰ φήμης σώζοιέν σε. — εὐφημίαι.*

487—494. paragraphi singulis versibus praefixae in M, nisi quod 486 ante paragraphum notam Orestae adscripsit m[1]. 487. *πατέρ'* Robortellus: *πάτερ* M. 490. *ὡς ἐκαίνισας* Conington. 491. *πέδαις γ' ἀχαλκεύτοισι θηρευθεὶς* Conington. 493. *ὀνείδεσιν* Robortellus: *ὀνείδεσσιν* M. 495—521. nullae personarum notae in M: 495. *ΟΡ.*, 498. *ΗΛ.* adscripsit Tyrwhitt, 501. *ΟΡ.* Hermann, 503. *ΗΛ.* et 506. *ΟΡ.* Weil, 508. *ΧΟ.* Hermann, 512. *ΟΡ.* et 521. *ΧΟ.* Robortellus. 496. *λαβὰς* Canter: *βλάβας* M. 500. *γόον* Pauw: *γόνον* M. 501. *μὴξαλείψησ* M. 503. *κληδόνος* Schuetz.

θανόντι· φελλοὶ δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σῴζοντες λίνου.
ΟΡ. ἄκουσ', ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα,
αὐτὸς δὲ σῴζῃ τόνδε τιμήσας λόγον.
ΧΟ. καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατον λόγον,
τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί,
ἔρδοις ἂν ἤδη δαίμονος πειρώμενος.
ΟΡ. ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου,
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος;
θανόντι δ', οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις
ἐπέμπετ' (οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τόδε)
τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.

504. ἐκεῖνοι γὰρ ἐπιπλέον (ἐπιπλέοντες Abresch) σημαίνουσι τὴν ἐν βυθῷ σαγήνην· οὕτω καὶ ἡμεῖς ζῶντες σὲ τὸν θανόντα. — φελλοί: τὰ κοῦφα ξύλα τὰ ἀναβαστάζοντα ἐν τῇ θαλάσσῃ τὰ δίκτυα. 505. ἐν περιφράσει τὸν (τὸ Abresch) κλωστὸν λίνον. 506. ἀντὶ τοῦ πείσθητι (Gl.). 507. ἀντὶ τοῦ ἐπακούσας ἡμῶν. 508 (immo 509). λείπει ἡ εἰς. 509. πολυθρυλήτου (πολυθρηνήτου Enger). 510 (511). ὦ Ὀρέστα. 511 (510). τὰ κατὰ τὴν σφαγὴν Αἰγίσθου. 512. ἔξω τοῦ προκειμένου. 514. ἀντὶ τοῦ τιμῶσα αὐτή. — ἀνίατον (Gl.). 515. τῷ ὑπ' αὐτῆς θανόντι καὶ μὴ φρονοῦντι τὰ αὐτῆς. 516. οὐ (delet Abresch) διστάζω ὅτι οὐκ (l. ὅτου ἕνεκα) ἐπέμφθη. 517. ἀντὶ τοῦ ὑπερβαίνει τὰ ἁμαρτήματα τὴν ἀπὸ τῶν δώρων πειθὼ καὶ παρηγορίαν.

---

504. ὡσ M. 505. σώζοντεσ M. λίνου M, λίνον m, λίνῳ Clem. Alex. Strom. II p. 505. 507. σώζηι M. 508. ἀμεμφῆ τόνδ' Canter. ἐτείνατον Hermann: ἀμόμφητον δε τινατὸν adscripto ζτ M. ἐτεινάτην Blomfield. 510. κατόρθῶσαι ante corr. M. 512. πύθεσθαι M, πυθέσθαι m. 515. θανόντι Abresch: θανοῦντι M. 516. τάδε mut. in τόδε M. 517. μείω Turnebus: μέσω M. δῶρ', δλείζω Kirchhoff.

τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
ἑνός, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
ΧΟ. οἶδ', ὦ τέκνον, παρῆ γάρ· ἔκ τ' ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή.
ΟΡ. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;
ΧΟ. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.
ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;
ΧΟ. ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμίσαι δίκην.
ΟΡ. τίνος βορᾶς χρῄζοντα, νεογενὲς δάκος;
ΧΟ. αὐτὴ προσέσχε μαστὸν ἐν τὠνείρατι.
ΟΡ. καὶ πῶς ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στύγους;
ΧΟ. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.
ΟΡ. οὔτοι μάταιον ἂν τόδ' ὄψανον πέλοι.
ΧΟ. ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκλαγεν ἐπτοημένη.

520 (immo 517). *ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ.* 523. *ἀσεβής* (Gl.). 526. *κεφαλαιοῦται. — ἀντὶ τοῦ τὰ ἐφεξῆς τοῦ ὀνείρου.* 527. *ὡς παῖδα αὐτὸν ἐκτεῖναι ἐδόκει ἐν τοῖς σπαργάνοις. — ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔδοξεν.* 528. *πρὸς τὸ δράκοντα εἶπεν τὸ χρῄζοντα. — ἀντὶ τοῦ νέον* (Gl.). 530. *τοῦ μισητοῦ θηρίου.* 531. *ἀντὶ γάλακτος αἷμα.* 532. *ὄψανον, ὄψις, φαντασία. τὸ χ δέ, ὅτι ἀπὸ τῆς ὄψεως παρῆξε τὸ ὄψανον. — τὸ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς Ἀγαμέμνονος φάντασμα.*

---

519 et 521. *ζτ* in margine M. 520. *οἰσθ*^{α}*έμοι* M. 521. *παρῆ* Porson: *πάρει* (*ει* in rasura), adscripto *γρ. παρῆσ*, M. 524—52. nullae personarum notae in M, nisi quod 524. 525. 526. 549. paragraphi praefixae sunt. 524. *πέπυσθε** M. *τοῦναρ* M. 528. *τίνος* Wellauer: *τινὸσ* M. *χρήζοντα* M. *νεογενὲς* Turnebus: *νευρενὲσ* M. 529. *μαστὸν* Blomfield (*μασθὸν* Porson): *μαζὸν* M. *τὠνείρατι* Porson: *τ' ὀνείρατι* M. 530. *ζτ* in margine M. — *οὖθαρ ἦν* Pauw: *οὐχαρην* M, *οὐχαριν* m[1]. *ὑπὸ στύγους* Schuetz: *ὑποστύγοσ* M. 532. versui praefixum *χ* in M. *ἂν τόδ' . . πέλοι* Martin: *ἀνδρὸσ . . πέλει* M. 533. *κέκραγεν* Robortellus, *κέκλαγγεν* H L Ahrens. *ἐπτωημένη* ut vid. ante corr. M, corr. m[1].

πολλοὶ δ' ἀνῆθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
ΟΡ. ἀλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἐμοὶ
οὔφις επᾶσα σπαργανηπλείζετο
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον,
θρόμβῳ τ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα,
ἡ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπῴμωξεν πάθει,
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
κτείνω νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε.
ΧΟ. τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι.

534. ἀνέλαμψαν (Gl.). — οἱ σβεσθέντες ἤδη λαμπτῆρες. νὺξ γὰρ ἦν. 536. τὰς πρὸς εὐμένειαν Ἀγαμέμνονος. 537. θεραπευτικὸν ἴαμα, θεράπευμα τμητικὸν τῶν κακῶν οἰηθεῖσα ποιεῖν. — λείπει τὸ ποιεῖν. 539. αὐτὸ τὸ ὄνειρον. 540. συνημμένως τῇ ἀληθείᾳ. 541. τὴν γαστέρα τῆς Κλυταιμήστρας. 542. ἐπιμελείας ἠξιοῦτο. 547. δεῖ τοι νιν, ὡς ἔθρεψεν: ὥσπερ δι' αἵματος ἔθρεψε τὸν δράκοντα, δεῖ αὐτὴν θρέψαι τῷ ἰδίῳ γάλακτι. ὅ ἐστι δι' αἵματος τὴν ἐμὴν ἐπιθυμίαν πληρῶσαι. 547. ἀγριωθεὶς κατ' αὐτῆς.

---

534. ἀνῆθον Valckenarius: ἀνῆλθον M. 540. συγκόλλως Victorius: συσκόλωσ (λ supra) M. 541. ἐκλιπών Blomfield: ἐκλείπων (ω in ras., fuerat ει) M. 542. ζτ in margine M. οὔφις Porson: οὐφεῖσ M. ἐπ' ἀμὰ σπάργαν' Klausen. ἠλελίζετο Metzger. 543. μαστὸν Blomfield: μασθὸν M. 544. τ' Hermann: δ' M. 545. ἀμφὶ τάρβει τῷδ' Porson: ἀμφιταρβίτωδ' M. 547. ἐκδρακόντωνθεισ mut. in ἐκδρακοντωθεισ M. 549. δὴ Kirchhoff. τῶνδέπ' mut. in τῶνδέσ' M.

γένοιτο δ' οὕτως. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις,
τοὺς δ' ἕν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγων.

ΟΡ. *ἁπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω.*
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς,
ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον
δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταὐτῷ βρόχῳ
θανόντες, ᾗ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.
ξένῳ γὰρ εἰκώς, παντελῆ σάγην ἔχων
ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας
Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησσίδα,
γλώσσης ἀυτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ
δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς·
μενοῦμεν οὕτως ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
δόμους παραστείχοντα καὶ τάδ' ἐννέπειν·
τί δὴ πύλαισι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται

552. *σύντομος* (Gl.). — *τὴν Ἠλέκτραν.* 554. *τὸν Ἀγαμέμνονα.* 556. *καθό. τὸ ἑξῆς, ἐφήμισε τὸ πρίν.* 558. *οἶμαι ἀντὶ τοῦ ἐοικώς.* — *τελείαν* (Gl.). — *πανοπλίαν· ἢ τελείαν παραβολὴν* (*περιβολὴν* Vict.) *ἔχων ξένου.* 561. *φονικήν. οἶμαι δὲ Φωκικὴν θέλειν.* 564. *τετάρακται.* 565. *κἂν μὴ δεξιωθῶμεν, μενοῦμεν πρὸ τῶν θυρῶν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε εἰκάζειν τινὰ ὅτι ἠτιμώθημεν καὶ τοιαῦτα λέγειν.*

---

550. *γένοιτό θ'* Weil. 551. *τοὺς μέν τι* Stanley. 552. *στείχειν* Porson: *στίχειν* M. 554. *κτείναντες* Robortellus: *κτείναντασ* M. 555. *λη*φθῶσιν* (fuerat *λημφθῶσιν*) M. 555 sq. *δόλοισι καὶ* Hartung. *θάνωσιν ἐν τ. β. ληφθέντες* I A Hemming. 559. *ἐφ' ἑρκείους* Turnebus: *ἐφερκίουσ* M. 561. *ἥσομεν* Turnebus: *οἴσομεν* M. *Παρνησίδα* Porson. 564. *δέξαιτ'* Turnebus: *λέξαιτ'* M. 566. *δόμους* Boissonade: *δόμοισ* M. *παραστείχοντα* Victorius: *παραστίχοντα* M. 567. *πύλαισι* Blomfield: *πυλῆισι* M.

Αἴγισθος, εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκείων πυλῶν
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρός,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἀρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν· ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν
θήσω ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
νῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε·
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

str. 1. ΧΟ. *πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει*
δεινὰ δειμάτων ἄχη,

569. *βηλὸν τὸν οὐδόν.* 572. *τὸ ἑξῆς· σάφ' ἴσθι πρὶν αὐτόν.* 574. *τῷ ταχεῖ ξίφει. ὡς ἐπὶ ἐμψύχου δὲ εἶπεν.* 575. *οὐκ ἀποτυγχάνουσα.* 576. *ὡς εἰ ἔφη τοῦ τρίτου κρατῆρος, μετὰ Ἀγαμέμνονα τῶν δύο τούτων τὸ αἷμα.* 577. *ὦ Ἠλέκτρα.* 578. *σύμφωνα καὶ ὑγιῶς συναρμοζόμενα ταῖς νεωστὶ συνθήκαις ἡμῶν.* 580. *τὰ χρήσιμα.* 581. *τῷ Πυλάδῃ.* 582. *συμπράξαντί μοι.* 583. *πολλὰ τίκτει ὁ ἀὴρ ἐκ τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος πτηνὰ καὶ ἑρπετά. εἰσὶ γὰρ ὄφεις ἐξ ἀέρος πίπτοντες.* 584. *κατὰ περίφρασιν, δείματα. — κακῶν κάκιστα βλάβη.*

---

569. *βαλῶν* M, *βαλὸν* m. *ἑρκείων* Stanley: *ἕρκειον* M, *ἑρκίον* m. 571 sq. delendi videntur. 572. *ἀρεῖ* Bamberger: *ἐρεῖ* M. *βαλεῖ* Robortellus: *βαλεῖν* M. 577. *νῦν* Blomfield: *σὺν'*, sed *ν'* eraso M. 578. *συμβαίνει* M, *η* super *ει* scr. m. 582. *ὀρθώσοντι* Pearson. 583. paragraphum praefixit m. *γᾶ* Schuetz: *γὰρ* M. 584. *δεινὰ* Heath: *δεινὰ καὶ* M.

πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
ἀνταίων βροτοῖσι
πλάθουσι, βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι
λαμπάδες. πεδάοροι
πτανά τε καὶ πεδοβά-
μονα κἀνεμοέντων
αἰγίδων φράσαι κότον.

antistr. 1. ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀν-
δρὸς φρόνημα τίς λέγοι
καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων
παντόλμους ἔρωτας
ἄταισι συννόμους βροτῶν;
ξυζύγου δ' ὁμαυλίας
θηλυκρατὴς ἀπέρω-

585. *αἱ κοιλότητες* (Gl.). 586. *ἔναντι* (*ἐναντίων* Abresch). 587. *γεννῶσι καὶ αὔξουσιν.* — *αἱ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ λαμπάδες, τουτέστιν, ὁ ὑπὸ ἡλίου φωτιζόμενος ἀήρ.* 588. *αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου αἱ καθημεριναί.* 591. *καταιγίδων.* — *ἐννόησον* (Gl.). 592. *ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δέ.* 593. *τίς λέγοι φρεσίν, ἀντὶ τοῦ ἐννοήσειεν.* 595. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίς λέγοι.* 597. *ὁμοικοιτίας* (*ὁμοκοιτίας* Robort.) (Gl.). 598. *ὁ γυναικῶν κρατῶν. λέγει δὲ ταῦτα, ὅτι ἡ Κλυταιμήστρα κατωφερείας ἕνεκα τῷ Αἰγίσθῳ ἐγαμήθη.* — *ἀντὶ τοῦ στυγνὸς καὶ ὑπερήφανος.*

---

586 sq. *ἀνταίων βρύουσι· πλάθουσι καὶ* Hermann (*βλαστοῦσι* delevit Knick). Ante 588 paragraphus erasa in M. *πεδάοροι* Stanley: *π*δάμαροι* M, *πεδάμαροι* et in marg. *οἶμαι πέδουροι, ἵν' ᾖ τὸ σημαινόμενον μετέωροι* m. 589. *πτηνά* M, *α* super *η* scr. m. — *π**δοβά-* M, *πεδοβά-* m. 590. *πεδυβάμον' ἂν ἀνεμοέντων* Franz, fort. *πεδοβάμον' ἂν ἀνεμόεντ' ἂν.* 594. *φρεσὶν* Ald.: *φρεσσὶν* M. *τλημόνων* Klausen: *τλημόνων καὶ* M. *τλαμόνων* Dindorf. 595. *ἔρωτας* v. sequenti addit M. 597. *ξυζύγου* Enger: *ξυζύγουσ* M. 598 sq. *ἀπέρωτοσ*, litera *τ* ex *π* facta, M. *παραν*κᾶι* (fuerat fort. *παρανεικᾶι*) corr. in *παρανικᾶι* M.

τος ἔρως παρανικᾷ
κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.
str. 2. ἴστω δ' ὅστις οὐχ ὑπόπτερος
φροντίσιν δαείς,
τὰν ἁ παιδολυ-
μὰς τάλαινα Θεστιὰς μήσατο
πυρδαῆτιν πρόνοιαν,
καταίθουσα παιδὸς δαφοινὸν
δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολὼν
ματρόθεν κελάδησε
ξύμμετρόν τε διαὶ βίου
μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ.
antistr. 2. ἄλλαν δή τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν
φοινίαν Σκύλλαν,

601. *γινωσκέτω δ' ὅστις ὁ παιδευθεὶς οὐχ ὑποπτέροις φροντίσιν, ἵν' ᾖ τὸ ὅς ὑποτακτικὸν ἀντὶ τοῦ ὁ προτακτικοῦ. — ὁ μὴ κούφως, ἀλλ' ἀληθῶς μαθεῖν θέλων.* 603. *ἡ τῷ παιδὶ Μελεάγρῳ λυμηναμένη. οὕτω τὸ ἑξῆς, ἥντινα μήσατο πρόνοιαν τάλαινα Θεστιὰς ἡ παιδολύμας καὶ πυρδαής.* 607. *ἥλικα ξύμμετρον τῷ παιδὶ δαλόν, ἐξότε πεσὼν ἀπὸ τῆς μητρὸς ἐβόησεν, τουτέστιν ἐξότε γεγέννηται. — ἀφ' οὗ. ἀντὶ τοῦ ἐξότε. — ἥλικα ξύμμετρόν τε: τὸν συμμετρηθέντα αὐτῷ εἰς τὸ διὰ βίου μοιρόκραντον ἦμαρ, ὅ ἐστιν, εἰς τὸ ἦμαρ τῆς ζωῆς τὸ ὑπὸ Μοιρῶν δεσποζόμενον (ἥλικα ξύμμετρόν τε τῷ παιδὶ δαλόν. ἥλικα, ἐξότε . . γεγέννηται· ξύμμετρον, τὸν συμμετρηθέντα κτέ.* Enger). 611. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἴστω τίς.*

---

600. *καὶ στρόβων* Weil. 604 sq. *παιδολυμὰς* Dindorf: *παιδολύμασ* (idque in uno versu) M. 605. *πυρδαῆτιν* Hermann: *πυρδαῆ τινα* M. 606. *καταίθουσα* Canter: *κ' αἰθοῦσα* M, *κ' αἴθουσα* m.

609. *διαὶ* Canter: *διὰ* M. 610. *μοιρόκραντον* Canter: *μοιρόκραντοσ δ'* (*ν* superscr. m) M. Post *ἐς* litura in M. *ἆμαρ* Dindorf. 611. *ἄλλαν* Portus: *ἀλλα* M. *δ' ἔστιν* Hermann. 612. *φοινίαν κόραν* Merkel, *φ. γυναῖχ'* Paley.

ἅτ' ἐχθρῶν ὑπαὶ
φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον Κρητικοῖς
χρυσοκμήτοισιν ὅρμοις
πιθήσασα δώροισι Μίνω,
Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς
νοσφίσασ' ἀπροβούλως
πνέονθ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ.
κιγχάνει δέ νιν Ἑρμῆς.
str. 3. *ἐπεὶ δ' ἐπεμνασάμην ἀμειλίχων*
πόνων, ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς γαμή-
λευμ' ἀπεύχετον δόμοις
γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ,
ἐπ' ἀνδρὶ δῄοις ἐπικότῳ σέβας,
τίων δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων,

614. *τὸν πατέρα Νίσον.* 615. *ὅτι* (i. e. *σημείωσαι ὅτι*) *ὅρμον ὑπὸ Μίνωός φησιν εἰληφέναι Σκύλλαν, οὐ δι' ἔρωτα.* 617. *τὸ ἑξῆς, ἀπώλεσεν ἁ κυνόφρων Νίσον πνέοντα ὕπνῳ.* 618. *ἀπρονοήτως, οὐ προσκεψαμένη τὸ ἀποβησόμενον. ὡς προδότις γὰρ τοῦ πατρὸς ἐτιμωρήθη ὑπὸ Μίνωος.* 619. *ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνοντα* (Gl.). 620. *τὸν Νίσον, ἢ τὴν Σκύλλαν. — ὁ θάνατος.* 621. *λείπει μνήσομαι Κλυταιμήστρας.* 622. *ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ. — τοῦ Αἰγίσθου.* 624. *λείπει εἰργάσατο.* 626. *ἐπ' ἀνδρὶ φοβερῷ καὶ σεβαστῷ καὶ παρὰ τοῖς πολεμίοις.* 627. *ἀθράσυντον. διὰ τὸ θράσος γὰρ ᾄδονται αἱ Λήμνιαι.*

---

613. *ὕπερ* Porson. 614. *ἀπώλεσεν* Robortellus: *ἀπόλεσεν* M. 615. *χρυσοκμήτοισιν* Hermann: *χρυσεοδμήτοισιν* M. 616. *πιθήσασα* Abresch: *πειθήσασα* M. — *δώροισι* Ald.: *δόροισι* M. *μεινω* corr. in *μινω* M. 617. *Νῖσον* Blomfield: *νίσον* M. 618. *νοσφίσασ* M, *νοσφίσασ'* m. 619. *πνείονθ'* Heath, fort. *ἐνδόνθ'*. 620. *κι*χάνει*, eraso *γ*, M. *δέ νιν* Blomfield: *δεμιν* M. 621. stropham post antistr. ponendam censet Preuss. *ἐπεμνησάμην* Heath: *ἐπεμνήσαμεν* M, *ʼά·* super *ή* scr. m. 622. *πόθων* Stanley. Fort. *ἀφαιρῶ τὸ δυσφιλὲς κτέ.*; 625. in margine supplevit m ut videtur. 626. *δηΐοισ ἐπὶκότω* M. Fort. *λαοῖσιν ἐντόχῳ* (*λαοῖς* Conington, *δᾴοισιν ἐντόχῳ* Weil). 627. *τίω* Stanley.

γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν.
antistr. 3. κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον
λόγῳ· γοᾶται δὲ δὴ ποθει κατά-
πτυστον. ἤκασεν δέ τις
τὸ δεινὸν ἂν Λημνίοισι πήμασιν.
θεοστυγήτῳ δ᾽ ἄγει
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ᾽ οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;
str. 4. τὸ δ᾽ ἄγχι πλευμόνων ξίφος
διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ
διαὶ Δίκας. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ
λὰξ πέδοι πατούμενον,
τὸ πᾶν Διὸς
σέβας παρεκβάντες οὐ θεμιστῶς.

628. λείπει ἡ κατὰ. 629. μεῖζον ὀνομάζεται. — λείπει ἔργον. 630. ἐν διηγήματι (Gl.). — μισητόν. 631. εἰκονίσειέ τις. 632. τὸ κατὰ Κλυταιμήστρας. 633. ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γὰρ. 634. τὸ τῶν Λημνιάδων. 636. συνάξασα κατηγορῶ. νύσσει γάρ με τὸ δίκαιον ταῦτα λέγειν. 637. τὸ δὲ ξίφος τῆς δίκης, τὸ ἔχον πικρίαν, ἀντικρὺ διὰ πνευμόνων ὁρμᾷ. 638. ὁρμᾷ (Gl.). 639. τὸ γὰρ μὴ δίκαιων οὐ δεῖ ἀμελεῖσθαι, οὐδὲ παρασιωπᾶσθαι, ἀλλ᾽ ἐκδικήσεως τυγχάνειν. 640. λείπει συμφέρον ἐστίν. 641. λείπει ὁ γάρ, καὶ ἔστι, τὸ γὰρ πᾶν τοῦ Διὸς σέβας παρεξέβησαν ἀθεμίστως οἱ περὶ τὸν Αἴγισθον. 642. ἀντὶ τοῦ παρεξέβησαν. καὶ ἔστι μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος, ὡς τῷ (τὸ Rob.) »καρπῷ βριθομένη« (Hom. θ 307).

---

628. γυναικείαν τ᾽ Hermann. αἰχμᾶν ante corr. M. 630. δὴ ποθεῖ M. λόγῳ γοατᾷ δὲ δὴ ῥοθεῖ Merkel. 631. ἤκασεν M. 632. ἂν Portus: αὖ M. πήμασι M. 633. ἄγει Auratus: ἄχει M. 634. fort. γάνος. 638. οὐτᾷ Hermann: σοῦται M. 638 sq. ὀξυπευκὲσ | . . δίκασ | . . οὐ | M. 639 sq. διαὶ Δίκας, τὸ μὴ θέμις, λὰξ πέδοι πατουμένας H L Ahrens. 640. πέδοι Hermann: πέδον M. 642. παρεκβάντας O Mueller. οὐ θεμιστῶς Dindorf (οὐ θεμίστως Porson): ἀθεμίστωσ, α mutato in ου, M.

antistr. 4. Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν·
προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός·
τέκνον δ' ἐπεισφέρει δίμασε
αἱμάτων παλαιτέρων
τίνει μύσος
χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων Ἐρινύς.

ΟΡ. παῖ παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;
τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου διαί.
ΟΙ. εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;
ΟΡ. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται
σκοτεινόν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.

643. ῥίζα δικαιοσύνης καταβάλλεται. 645. ἀντὶ τοῦ ποινήν. — ἐπεισφέρει δὲ τοῖς οἴκοις τέκνον παλαιῶν αἱμάτων, ὅ ἐστι, τίκτει ὁ φόνος ἄλλον φόνον. — λείπει ἡ ἐπί. 647. ἀπαιτεῖ. 648. ἡ περιβόητος. 650. τίς ἐν δόμοις. 651. ἐκπερᾶσαί τινα καλῶ. τὸ ἐκπέραμά ἐστι (l. φησι) τὸν διάκονον τὸν εἰσιόντα καὶ ἐξιόντα πρὸς τὰς ἀποκρίσεις. 656. περιφραστικῶς, ἡ νύξ. 657. ὁδοιπόρους (Gl.). 658. ἐν τοῖς πανδόκοις δόμοις τῶν ξενοδόχων καιρὸς τὴν ἄγκυραν προσορμίσαι (corr. in προσορμῆσαι m) τοὺς ὁδοιπόρους, ἀντὶ τοῦ καταλῦσαι.

---

643. δίκησ M, ·α· super η scr. m. 644. προχαλκεύει Iacob: προσχαλκεύει M. 645. διμασε (σ in rasura) separato versu M, δόμοις Schuetz (δόμοισι Pauw). 646. αἱμάτων ex schol. Stephanus: δωμάτων M. 647. τίνει Turnebus: τείνει M. τίνειν Lachmann. 648. κλυτὰ Dindorf. 649. paragraphus praefixa in M, item 653. 654. 664. 670. 687. 696. 703. 652. διαι M. 656. τάχυναι ut vid. ante corr. M. Cfr. Pers. 694. 657. ὥρα Robortellus: ὦρα M, ὧραι m ut videtur. καθιέναι Dindorf.

ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος,
γυνὴ ταπαρχος, ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον·
αἰδὼς γὰρ ἐν λέσχαισιν οὐκ ἐπαργέμους
λόγους τίθησιν, εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
πρὸς ἄνδρα κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.
ΚΛ. *ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ*
ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτήριος
στρωμνὴ δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.
ΟΡ. *ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·*
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σαγῇ
ἐς Ἄργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας,
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν,

659. *ἀρχηγός, διοικητής* (Gl.). 660. *βέλτιον ἄνδρα ἐξελθεῖν.* 661. *ἐν ταῖς πρὸς γυναῖκας ὁμοίαις* (*ὁμιλίαις* Vict.). — *σκοτεινούς. ἀπὸ τῶν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λευχωμάτων.* — *πλεονάζει ἡ οὐ* (Gl.). 667. *ἀντὶ τοῦ δίκαιοι ἄνθρωποι.* 668. *βουλευτικώτερον, ὅ ἐστιν, εἰ δὲ οὐ διὰ ξενίαν ἥκετε, ἀλλὰ δι' ἄλλο τι.* 670. *Δαυλὶς ἡ καὶ Αὐλίς.* 671. *ἐπὶ ἰδίᾳ πραγματείᾳ.* 672. *τῆς ὁδοῦ* (*τοὺς πόδας* Paley) *τῆς ὁδοιπορίας ἀπέλυσα, ἐπὶ τῷ ξενισθῆναι παρ' ὑμῖν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπολυομένων τοῦ ζυγοῦ ἵππων καὶ ἐπὶ φάτνην ὁρμώντων.* 673. *συναντήσας* (Gl.). 674. *ἐρωτήσας καὶ μαθών.*

---

659. *τελεσφόρουσ* ante corr. M. 660. *γυνὴ ταπαρχος* M (superscr. ο) i. e. *γυνή τ' ἄπαρχος* (*ἔπαρχος*) ut Ag. 1226. *γυναῖκ' ἀπαρκές* (debebat *ἐπαρκές*) Kirchhoff. *δ'* Turnebus: *τ'* M. 661. *λέσχαισιν* Emperius: *λεχθεῖσιν* M. Scrib. *λέσχαις ἵν'.* 666. *θελκτήριος* Alf. Ludwig (*θελκτηρία* Wakefield): *θελκτήρια* M. 671. *οἰκείᾳ* Turnebus: *οἰκίαι* M. 672. *πόδα* Dindorf.

Στροφίος ὁ Φωκεύς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·
ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις,
πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένος
τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ, μηδαμῶς λάθῃ.
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
εἴτ' οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
θάπτειν, ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.
νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.
τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων
οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι.
ΚΛ. *οἲ 'γώ, κατ' ἄκρας ἐνπᾶς ὡς πορθούμεθα.*
ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρά,
ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς κἀκποδὼν εὖ κείμενα
τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη
φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
καὶ νῦν Ὀρέστης, ἦ γὰρ εὐβούλως ἔχων,
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,

675. *ἤκουσα γὰρ ἐν τῷ μου πρὸς αὐτὸν διαλόγῳ ὅτι Στροφίος προσαγορεύεται.* 676. *δι' ἄλλην χρείαν.* 677 (676). *τὸ ἑξῆς, ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτα εἶπεν· ἐπείπερ, ὦ ξένε. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου.* 678. *μηδαμῶς λάθῃ με ἡ βουλὴ τῶν φίλων. λέγει δὲ τῶν περὶ Αἴγισθον.* 679. *εἰς τοὺς οἴκους.* 681. *ἀντὶ τοῦ διακόνησον.* 684. *πιθανῶς, ἵνα δοκῇ ὅλως ἀγνοεῖν.* 688. *ὦ δυσκαταγώνιστε* (Gl.). 689. *ἐπωπᾷς: ἐφορᾷς πολλὰ τὰ ἡμέτερα ἀτυχήματα. — καὶ τὰ πόρρωθεν καλῶς κείμενα τῶν φίλων, ὅ ἐστι, τὰ ἐπὶ ξένης ἀγαθὰ ἐνδιαιτήματα τοῦ Ὀρέστου τοῖς τόξοις εὐστόχως κινουμένη* (*ἱκνουμένη* Davies) *ἀπογυμνοῖς με.* 692. *καὶ νῦν Ὀρέ(στης): ἀντὶ τοῦ πρότερον. τὸ γὰρ νῦν δηλοῖ καὶ τὸ παρεληλυθός.* 693. *τὸ*

---

677. *μεμνημένωσ* ante corr. M. 678. *εἶπε* M. 687. *οἲ εγὼ* M. *ἐνπᾶσ* (*-σ'* m) M, *εἶπας* Bamberger. 691. *φίλων τ'* Hartung. 693. *κομίζων* schol.: *νομίζων* M.

νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν παροῦσαν ἐγγράφει.
ΟΡ. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωστὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον;
πρὸς δ' εὐσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσίν,
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις
καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.
ΚΛ. οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα,
ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
ὀπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυνεμπόρους·

ἑξῆς οὕτως τοῦ νοήματος· καὶ πρότερον ἔξω κομίζων ὀλέθρου (ὀλεθρίου Rob.) πηλοῦ πόδα· ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων Ὀρέστης. ποῖος Ὀρέστης; ἡ τοῖς οἴκοις ἰατικὴ ἐλπὶς τῆς ἀγαθῆς εὐφροσύνης. νῦν δὲ ἀπώλετο. — ἔξω πηλοῦ πόδ(α): παροιμία. 694. ἡ εὐφροσύνη τῶν βασιλείων οἴχεται. 695. ἡ ἰατρός (Gl.). — τάξον αὐτὴν ἀφανισθεῖσαν (l. αὐτὸν ἀφανισθέντα) ἀρᾷ (ἀρὰ, ut videtur, m), ὡς πρὸς τὸ ἐλπίς δ' ἀπέδωκεν. 699. ἢ τὸ ἀγαθὰ ἀγγεῖλαι. τοῦτο γὰρ φιλίας αἴτιον τοῖς ξένοις γίνεται. 701. κεφαλαιῶσαι, εἰπεῖν. 703. τῶν σοὶ ἀξίων τιμῶν. 705. εἰ καὶ μὴ σὺ ἤγγειλας. 706. δι' ἡμέρας καμόντας. 708. πρὸς παρόντα τινά.

694. νῦν δήπερ et ζτ in marg. M. ἥπερ ἦν Weil. βακχείας Turnebus: βακχίασ M. 695. fort. ἰαντὸς. — ἐλπίς, ἀμπλακοῦσαν Kirchhoff. ἔγγραφε ex schol. Stephanus. 696. ὢν M, οὖν superscr. m. 698. scrib. γνωτὸς. 700. δ' εὐσεβείας Heimsoeth: δυσσεβείασ M. 702. fort. κἀπιδεξιούμενον. 703. μείων ante corr. M. ἀξίων Pauw. 706. ξένοσ mut. in ξένουσ M. 707. τὰ πρόσφορα ex v. 710 ortum videtur. 708—710 in marg. supplevit m. 709. ὀπισθόπουν δὲ (τε Bamberger) τόνδε καὶ ξυνέμπορον Pauw.

κἀκεῖ χορούντων σώμασιν τὰ πρόσφορα.
αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.
ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων
βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.
ΧΟ. εἶεν, φίλιαι δμωίδες οἴκων,
πότε δὴ στομάτων
δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ;
ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι' ἀκτὴ
χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὼ δολίαν
ξυγκαταβῆναι, χθόνιον δ' Ἑρμῆν
καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.
ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν·
τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.

711. *συμβουλεύω σοι ταῦτα πράσσειν, ὡς δώσοντι δίκην, ἤν τι παρὰ τὸ δέον ποιήσῃς. — ὑποδίκῳ* (Gl.). 716. *πότε ἐπευξόμεθα.* 718. *ὦ προσφιλὴς καὶ τιμία ἡμῖν. — ἡ ἀκτὴ τοῦ τάφου.* 722. *νῦν καιρὸν ἔχει ἡ δολία πειθὼ συναγωνίσασθαι τῷ Ὀρέστῃ.* 723. *συνάρασθαι πρὸς τὴν ὁδόν.* 724. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ νῦν ἀκμάζει.* 726. *ξένον τὸν Ὀρέστην καλεῖ, ἵνα δόξωσιν ἀγνοεῖν τὸ σκαιώρημα. — ἀντὶ τοῦ πεποιηκέναι πένθος τῷ οἴκῳ διὰ τῆς ἀγγελίας.*

---

710. *σώμασιν* H Voss: *δώμασι* M. 711. *ὑπευθύνῳ* Turnebus: *ἐπευθύνωι* M. 712. paragraphus praefixa in M. 713. *κοινώσομεν* b: *κοινώσωμεν* M. 714. *βουλευσόμεσθα* Stephanus: *βουλευόμεσθα* M. 715. 726. paragraphi praefixae in M. 715—17 coryphaeo, 718—25 choro tribuit Christ. 715. *φίλιαι* Heath: *φιλίαι* et in marg. *ζτ* M. *δμωΐδες* b: *δμωΐδεσ* M. 722. *δολίαν* Pauw: *δολία* M. 723. *ξυνκαταβῆναι* M. *Ἑρμῆν* Turnebus: *ἑρμῆα* M. 724. *καὶ τὸν νύχιον* delebat olim Hermann. 726. *ἀνὴρ* Porson: *ἀνὴρ* M.

ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.
ΤΡ. Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν
ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἐλθὼν πύθηται τήνδε, πρὸς μὲν οἰκέτας
θέτο σκυθρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων
κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει
φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. ὢ τάλαιν' ἐγώ·
ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις
τυχόντ' ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα,
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην·
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά,
φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,

729. *κακόμισθος· δάκρυα γὰρ προξενεῖ. Κίλισσαν δέ φησι τὴν Ὀρέστου τροφόν, Πίνδαρος* (Pyth. XI 26) *δὲ Ἀρσινόην, Στησίχορος Λαοδάμειαν.* 730. *ἡ τοὺς ξένους κρατοῦσα καὶ ὑποδεξαμένη Αἴγισθον καλεῖν ἐκέλευσεν.* 732. *τὴν* (*νεωστὶ* add. Robort.) *ἀγγελθεῖσαν.* 736. *ἀντὶ τοῦ κακῶς οἶκος διάκειται ὑπὸ τῆς φήμης ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι σαφῶς.* 737. *σαφῶς* (Gl.). 738. *ἀντὶ τοῦ ὄντως.* 740. *λίαν. — ἡ κρεουργία τῶν Θυέστου παίδων καὶ ὁ Ἀγαμέμνονος θάνατος.* 743. *οἷον ἐπὶ τῇ τοῦ Ὀρέστου ἀγγελίᾳ νῦν.* 744. *καρτερικῶς ὑπέφερον.* 745. *τὸν συντρίψαντά μου ταῖς ἐπιμελείαις τὴν ψυχήν.*

---

730. nulla personae nota in M. *τοῖς ξένοις* Pauw: *τοὺσ ξένουσ* M. 734. *θέτο•* M, fort. *δῆθεν.* *σκυθρωπῶν* Victorius: *σκυθρωπὸν* M. 736. *κείνη* M. *ἔχει* Robortellus: *ἔχειν* M. 738. paragraphus praefixa in M. *ἐκεῖνος* Robortellus: *ἐκεῖνον* M. 743. *ἠνεσχόμην* Butler.

ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευμάτων
καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
τλάσῃ· τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτὸν
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενός.
οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
εἰ λιμὸς ἢ δίψη τις ἢ λιψουρία
ἔχει, νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ', οἴομαι,
ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια —
γναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος.
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί,
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
οἴκων, θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον.
ΧΟ. *πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;*
ΤΡ. *ἢ πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.*

746. *ὃν ἐξέθρεψα οὐ μόνον δι' ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ διὰ νυκτῶν.* (748) *ἀνωφέλητα ἐμοὶ τῇ τλάσῃ καὶ πολλὰ μοχθηρά.* 747. *κελεύουσι γὰρ τῷ καλεῖν* (*κλαίειν* Abresch) *οἱ παῖδες.* 750. *ἀνάγκη τρέφειν ἐπιμελείᾳ ψυχῆς. πῶς γὰρ οὔ;* 751. *ἀλλ' ἀνάγκην* (*ἀνάγκειν* m) *διὰ δακρύων ἐπέφερεν.* 753. *ἡ γὰρ νέα νηδὺς τῶν τέκνων ἑαυτῇ ἀρκεῖν καὶ βοηθεῖν βούλεται· ὅ ἐστιν, ἀνύειν βούλεται τὰς ἐπιθυμίας.* 755. *ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐξέθρεψα.* 757. *χειρωναξίας: τὰς διὰ χειρῶν ἐργασίας.* 758. *ἀντὶ* (*τοῦ* add. Rob.) *ἔθρεψα, ἀπέσωσα.* 762. *ἠσκημένον, παρεσκευασμένον.*

Post 747 lacunam indicavit Hermann (post 746 Schuetz). 749. *ὡπερεὶ* (accentu super *ω* eraso) M. 752. *εἰ* Stanley: *ἢ* M. 756. *κναφεὺς* Dobraeus. *τροφεύς* Robortellus: *στροφεύσ* M. 758. *ἐξεθρεψάμην* Portus. *πατρὶ* M, *όσ* super *ὶ* scr. m. 760. *στείχων* (non *στείχω*) M. 761. *τόνδε . . λόγον* Blomfield: *τῶνδε . . λόγων* M. 762—65. nullae personarum notae in M. 763. *τί πῶς;* Canter.

ΧΟ. εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ.
ΤΡ. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.
ΧΟ. μή νυν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει·
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γαθούσῃ φρενί.
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.
ΤΡ. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσιν ἐντεταλμένοις;
ΧΟ. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.
ΤΡ. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.
ΧΟ. οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.
ΤΡ. τί φῄς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;
ΧΟ. ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα·
μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι.
ΤΡ. ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

ΧΟ. str. 1. νῦν παραιτουμένᾳ μοι, πάτερ
Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,

766. τῷ μισουμένῳ ὑπ' Ἀγαμέμνονος. 769 (immo 770). χαίρεις. 770. ὄντως. 771. μετατροπήν. 773. τοῦτο ἀκριβοῦς ἐστι μάντεως εἰπεῖν. τινὲς στίζουσιν εἰς τὸ οὔπω, ἵν' ᾖ, οὔπω ἐλπὶς οἴχεται δόμων. ταῦτα δὲ καὶ ὁ τυχὼν μάντις γνοίη. 774. ἀντὶ τοῦ παρὰ τὰ εἰρημένα περὶ Ὀρέστου. 779. πλεονάζει ἡ παρά (σοῦ del. m). ἡ παρὰ σοῦ αἰτουμένη (ᾗ . . αἰτουμένῃ Dindorf).

---

764. εἰ Turnebus: ἢ M. 766. paragraphus praefixa in M. μὴ νῦν et ἄγγελε M. στύγει M, στυγεῖ m. 767. κλύΗι (Η in ras.) M. 768. τάχιστα γαθούσῃ Turnebus: τάχιστ' ἀγαθούσῃ M. 769. ὀρθοῦται λόγος schol. Hom. Ο 207: ὀρθούσῃ φρενί M. 770—777. singulis (etiam 776) paragraphi praefixae in M. 770. τοῖσιν ἐντεταλμένοις scripsi: τοῖσι νῦν ἠγγελμένοισ M. 771. fort. τῶνδ' ὡς τροπαίαν. 773. ἔχεισ τί M. 775. ἄγγελλ' Robortellus: ἄγγελ' M. — ἰοῦσαι, sed eraso ι, et τ' ἀπεταλμένα mut. in τ' ἀπεσταλμένα M. 776. μέλει Ald.: μέλλει M. μέλῃ Turnebus: μέλλη M. 779. paragraphus praefixa in M. παραιτουμένῃ (παραιτουμένᾳ Hermann) μοι Turnebus: παραιτούμεν' (παραιτουμέν' m) ἐμοὶ M. Tres chori ordines canere viden-

δὸς τύχας· τυχεῖν δέ μου κυρίως
τὰ σωφροσυνευ μαιομένοις ἰδεῖν.
διαδικᾶσαι πᾶν ἔπος
ἔλακον. Ζεῦ, σὺ δέ νιν φυλάσσοις.
Ἒ ἔ. πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν
τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ,
θές, ἐπεί νιν μέγαν ἄρας,
δίδυμα καὶ τριπλᾶ
παλίμποινα θέλων ἀμείψει.
antistr. 1. *ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὔ-*
νιν ζυγέντ' ἐν ἅρματι
πημάτων, ἐν δρόμῳ προστιθεὶς
μέτρον. τίς ἂν σῳζόμενον ῥυθμὸν
τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον

781. *δός μοι εὐτυχίαν εὐτυχῆσαι βεβαίως.* 783. *δικαίως.* — *κατὰ δίκαν, ὅ ἐστι κατὰ τὸ δίκαιον.* 786. *τὸν Ὀρέστην.* 787. *ἐπάρας γὰρ τὸν Ὀρέστην δυνήσῃ καὶ τριπλασίονα ποινὴν εἰσπράξασθαι τὸν Ὀρέστην ποιῆσαι.* 788. *διπλάσια καὶ τριπλάσια* (Gl.). 790. *γίγνωσκε* (Gl.). — *τοῦ Ἀγαμέμνονος* (Gl.). — *τὸν Ὀρέστην.* 791. *ἐνέμεινε τῇ μεταφορᾷ. φήσας γὰρ »ἐν ἅρμασι πημάτων« τὸ* (corr. in *τῷ* m) *»δρόμῳ« ἐπήγαγεν.* 793. *τέλος αὐτῷ προστιθεὶς τῶν κακῶν.* — *ῥυθμὸν δάπεδον: ἀντὶ τοῦ εὔτακτον καὶ μὴ τραχεῖαν πορείαν.* 794. *ἀντὶ τοῦ ἴδοι. τὸ δὲ ἑξῆς· ἴδοι δέ τις σωζόμενον αὐτῷ τὸν ῥυθμὸν τοῦ δρόμου· μηδὲ ὑπερδραμὼν ἐν τῷ δαπέδῳ διαρρήξῃ* (corr. in *διαρρήξει* m) *τὸν χα-*

---

tur, ephymnia totus chorus. 781. fort. *τύχας εὐδίους κυρίως.* 782. *ζτ* in margine adscriptum in M. *τὰ σώφρον' εὖ* Hermann. 783. *διὰ δίκας* Pauw. 784. *ἔλακον· ὦ Ζεῦ, σύ νιν* Hermann. 786. *τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ* Seidler: *τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ ζεῦ* M. 787. *θὲς* versui 786 adicit M. *νιν* Seidler: *μιν* M. *ἀίρασ* (*ι* in ras.) M. 789. *παλίνποινα* M. *ἀμείψῃ* Turnebus. 790. *ἴσχε* Pauw. 791. *ἅρμασιν* ex schol. Hermann. 792. intervallo post *δρόμωι* relicto duo cola distinguit M. 793. scribendum *τί δ' ἂν.* — *σωζώμενον* corr. in *σωζόμενον* M. 794. fort. *τόδε θέοι.* — *γάπεδον* Hermann.

ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα;
str. 2. οἵ τ' ἔσωθε δωμάτων
πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε,
κλύετε, σύμφρονες θεοί·
ἄγετε, τῶν πάλαι πεπραγμένων
λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.
γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.
Τὸ δὲ καλῶς κτίμενον ὦ
μέγα ναίων στόμιον, εὖ
δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρός,
καί νιν ἐλευθερίως
λαμπρῶς ἰδεῖν φιλίοις
ὄμμασι δνοφερᾶς καλύπτρας.
antistr. 2. ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως
παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος

λινόν. — λείπει τὸ ὅπως. καὶ τὸ ἰδεῖν ἀντὶ τοῦ ἴδοι. ὁ δὲ νοῦς, ὅπως ἄν τις τοῦτο ἴδοι σωζόμενον τὸν ῥυθμὸν ὁμαλὸν καὶ εὔτακτον κατὰ τὸν δρόμον τῶν ἀνυομένων πημάτων. 797. ἡνιοχεῖτε καὶ διοικεῖτε (Gl.). 801. Ἀγαμέμνονος δὲ παλαιὸς φόνος μὴ συγχωρήσῃ φόνον τῷ Ὀρέστῃ τεχθῆναι διὰ τὸν φόνον Αἰγίσθου. 802. διὰ τοῦτο τὸ καλῶς ἀναιρεθησόμενον· λέγει δὲ τὸ αἷμα τοῦ Αἰγίσθου. — ὦ Ἅιδη. 804. ἀναβλέψαι (Gl.). 806. ἀπὸ κοινοῦ τὸ δός. 807. τοῦ σκότους. 809. ὡς ἐπὶ ἀνέμου εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ὁ λογικώτατος.

---

795. ἀνωμένων corr. in ἀνομένων M. Post 795 iterat 785—789 ut ephymnium GCW Schneider. 796. ἔσω Hermann. 797. πλουτογαθῆ Turnebus: πλουταγαθῆ M. 798. κλῦτε Dindorf. σύμφρονεσ M, sed ύμ in ras. scripsit m (fuerat, ut vid., σώφρονεσ). 799. ἄγετε delet Schuetz. 800. fort. λούσαιθ'. — προφάτοισ M, σ superscripsit (προσφάτοις) m. 802. τὸ δὲ Rorbortellus: τόδε ex τάδε vel τῶδε factum M. κτίμενον Bamberger: κταμενων M, κτάμενον m. 803. μεγα* αιῶν M, μέγα ναίων m. 804. δ*δσ M, δὸσ m vel m¹. 805 sq. fort. ἐλευθέριον φῶς λαμπρὸν ἰδεῖν (ἐλευθερίας λαμπρὸν ἰδεῖν φάος H L Ahrens, ἐλευθερίας φῶς λαμπρὸν ἰδεῖν Dindorf). 807. ὄμμασιν ἐκ Hermann. καλύπτρας proximo v. addit M. 809. ἐπεὶ φορώτατος Emperius.

πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρῄζων,
κρυπτά. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων
νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος.
str. 3. καὶ τότ' ἤδη πλοῦτον
δωμάτων λυτήριον
θῆλυν οὐριοστάταν
ὁμοῦ κρεκτὸν γοή-
των νόμον μεθήσομεν·
πόλει τάδ' εὖ,
ἐμὸν ἐμὸν κέρδος αὔξεται τόδ', ἄ-

811. τὰ δὲ κρυπτὰ νῦν φανερώσει. — θέλων πολλὰ κρυπτὰ εὑρίσκει. 812. ἀπροφύλακτον. τὸν Ἑρμῆν δέ φησι· λόγος γάρ ἐστι. — ἀδιάσκοπός ἐστιν ὁ λόγος, τουτέστιν ὁ Ἑρμῆς. ἀδιάγνωστός ἐστι· νύκτα γὰρ καὶ σκότον πρὸ τοῦ προσώπου φέρει. 815. ὅταν ἀπαλλαγῶμεν. — καὶ τότε δὴ τὸν πλοῦτον τῶν δωμάτων ἐλεύθερον τῇ πόλει μεθήσομεν, ὁμοῦ τε μεθήσομεν τὸν κρεκτὸν γοήτων νόμων, ὅ ἐστι, καὶ τῶν ἀγαθῶν τῇ πόλει μεταδώσομεν, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀκινδύνως θρηνήσομεν. 816. ἐλεύθερον. νῦν γὰρ ὑπὸ τυράννων ἀποκέκλεισται. 817. γεννητικόν (Gl.). — οὐρίως σταθέντα. 818. τὸν τῶν γοήτων, οἳ (οἷον Vitelli) ὡς ᾄδουσι (l. προσᾴδουσι) παριόντες (περιιόντες Vict.) τὴν πόλιν. 820. τὰ καλῶς ἀποβαίνοντα. τὸ ἐμὸν κέρδος ἐστίν, τῶν δὲ περὶ Ὀρέστην καὶ Ἠλέκτραν ἀπαλλαγὴ ἄτης.

---

810. θέλεν M, superscr. ω, ut vid., m. 811 sq. πολλὰ . . κρυπτὰ delebat olim Hermann. φανεῖ (εῖ in litura scr. m) M. Post 814 iterat 802—807 ut ephymnium G C W Schneider. 812. λεγω· O Mueller. 813. fort. νύκτα τ' ὀμμάτων. 815. τότ' ἤδη Blomfield: τότε δὴ M. πλοῦτον ex πολὺν et κλυτὸν coaluisse videtur. 816. δειμάτων H L Ahrens. 818 sq. ὁμοῦ (literae ὁμο in litura) M, οὐδὲ Blomfield. γοατὰν Hermann. νόμον ex νόμων factum M. 820. πλεῖ Kirchhoff. 821 sq. ἁμὸν ἁμὸν Kirchhoff. — ἀέξεται ex αὔξεται, ut videtur, factum M. τόδε | ἄτη (·α· super η scr. m) M. ἀποστάτει M, ἀποστατεῖ m.

τα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
Σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ
μέρος ἔργων,
ἐπαῦσας πατρὸς ἔργῳ
θροούσᾳ
πρὸς σὲ τέκνον πατρὸς αὐδάν,
καὶ περαίνων ἐπίμομφον ἄταν.
antistr. 3. Περσέως τ' ἐν φρεσὶν
καρδίαν σχεθών,
τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοις,
τοῖς τ' ἄνωθεν προπράσσων
χάριτος ὀργᾶς λυπρᾶς
ἔνδοθεν

823. ὦ Ὀρέστα. — σὺ δὲ θαρρῶν ἐμοί, τέκνον, θρυούσῃ πρὸς σὲ πατρὸς αὐδὰν, ὅ ἐστιν, ὡς ἂν εἰ πατὴρ συμβουλευούσῃ (l. συμβουλεύοι σοι), ὅταν ἥκῃ καιρὸς ἔργων, ἐπιβαλοῦ ἐπικαλεσάμενος τὸ εἴδωλον τοῦ πατρός· πρόσεχε δὲ κἀμοὶ συμβουλευούσῃ σοι οἷα ἂν πατήρ. τὸ δὲ »ἐπαῦσας πατρὸς ἔργῳ« ἀντὶ τοῦ ἐπικαλεσάμενος τὸ εἴδωλον τοῦ πατρός. — ὁ καιρὸς τοῦ ἔργου. — λείπει ἐπιβαλοῦ. 825. ἐπι. 828. κατεργασάμενος τὴν πολλῶν μέμψεων ἀξίαν ἄτην, ὅ ἐστι, τὸν Αἴγισθον καὶ τὴν Κλυταιμήστραν. Περσέως δὲ ἀντὶ τοῦ πορθητοῦ, ἢ ἐπεὶ ἀπεστραμμένος ἐκαρατόμησε Μέδουσαν, ἀποστραφείς, φησίν, ὡς ἐκεῖνος, μή πως θεώμενος αἰδεσθῇς τὴν μητέρα. 834. ἐν τῇ ψυχῇ. — τὴν ἔνδον ἐπὶ τῆς οἰκίας φονίαν ἄτην καταβαλών, ὅ ἐστι τὴν Κλυταιμήστραν.

825—28. fort. ἐπαῦσας πατρὸς αὐδὰν | θρευμένᾳ »τέκνον« | πέραιν' ἀνεπίμομφον ἄταν (θρευμένᾳ τέκνον Enger, πέραιν' Auratus, ἀνεπίμομφον Schuetz). 828. ἐπίμομφον Robortellus: ἐπίμομφαν M (i. e. ἐπίμομφον et superscr. αν). 829. τε ἐν M. φρεσὶν Ald.: φρεσσὶν M. 830. σχέθων M. σχεδρὰν ἔχων Weil. 831. τοῖς θ' Robortellus: τοῖσδ' M. φίλοις Hermann: φίλοισιν M. 832 sq. fort. πρόπρασσ' (πρόπρασσε Schuetz) ὀρκάνας χάριν λυγρᾶς (λυγρᾶς Blomfield). 834. ἔνδοθεν v. 833 addit M.

φοινίαν ἄταν τιθείς, τὸν αἴτιον δ'
ἐξαπολλὺς μόρου.

Αἴγισθος. *ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·*
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
μόρον γ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
γένοιτ' ἂν ἄχθος αἱματοσταγὲς φόνῳ
τῷ πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
πεδάρσιοι θρῴσκουσι θνῄσκοντες μάτην;
τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;
ΧΟ. *ἠκούσαμεν μέν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων*
ἔσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
ὡς αὐτὸς αὐτὸν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.
ΑΙ. *ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,*
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνῄσκοντος ἐγγύθεν παρὼν

835. *τὸν Αἴγισθον.* 840. *ὑπούλως ταῦτά φησι.* 841. *τῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος.* 842. *ὡς ἐπὶ μαχαίρας. οὐ παρακαλυφθέντι, ἀλλ' ἀειμνήστῳ* (l. *ἀμυκτῷ*)· *ἐν γὰρ τοῖς θρήνοις ἀμύσσουσιν αὐτῶν* (*αὐτῶν* m) *τὰ στήθη.* 845. *οὐκ ἀληθῶς ἀποθανόντες* (*ἀποθανόντος* Blomfield). 848. *οὐ τοσοῦτον ἰσχύει εἰπεῖν ἄγγελος ὡς ὁ αὐτόπτης.*

---

835. *τὸν αἴτιον δ'* v. proximo addit M. 836. *ἐξαπολλύων* Heimsoeth. *μόρου* Turnebus: *μόρον* M. Post 836 iterat 823—28 ut ephymnium G C W Schneider. 839. *ἐφήμερον* corr. in *ἐφίμερον* M. 840. *γ'* Portus: *δ'* M. 841. *αἱματοσταγὲς φόνῳ* Portus: *δείματοστάγ' ἐσφόνωι* M. 842. *ἑλκαίνουσι καὶ δεδηγμένοις* Bamberger, fort. *τεθηγμένοις*, cfr. schol. (*τεθηγμένῳ* Wieseler). 845. *θνησκοντεσ* M, *θνῄσκοντος* Portus, cfr. schol. 847. paragraphus praefixa in M. 848. *εἴσω* Blomfield. 849. *ὡς αὐτὸν* Canter. *αὐτῶν* Turnebus. *πάρα* Portus. 850. nulla personae nota in M. *αὖ* in litura scr. m (fuerat *εὖ* ut videtur). 851. *ἦν θνῄσκοντος* Turnebus: *η**** χοτοσ* M, *ἦεν*

εἶτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.
οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειεν ὠμματωμένην.

ΧΟ. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι,
τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθεάζουσ',
ὑπὸ δ' εὐνοίας
πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων
ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός,
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ
δαίων ἀρχάς τε πολισσονόμους
ἕξει πατέρων μέγαν ὄλβον.
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει θείοις Ὀρέστης
ἅψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ.

ΑΙ. ἒ ἔ, ὀτοτοτοῖ.

ΧΟ. ἔα ἔα μάλα·
πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,

853. τὴν συνετήν μου φρένα. 854. ταῦτά φησιν ὁ χορὸς εἰσελθόντος τοῦ Αἰγίσθου. 857. τὸ ἀληθές. 859. πειραὶ (παιραὶ m) αἱ ἀκμαὶ τῶν ξιφῶν, παρὰ τὸ πείρειν. κοπάνων δὲ τῶν κοπτικῶν ξιφῶν. — τῶν συγκοπῶν (Gl.). 862. πῦρ δαΐδων. 869. φωνῆς ἀκούουσιν ἀναιρουμένου τοῦ Αἰγίσθου.

θνήσκοντοσ correxit et rursus in marg. ἦεν θνήσκοντο(σ) adscr. m. 853. φρέν' ἂν Elmsley: φρένα M. κλέψειεν Stephanus: κλέψειαν M. 855. κἀπιθεάζουσ' Schuetz: καὶπιθοάζουσα (οα in litura m) M. 857. ἀνύσωμαι (fuerat ἀνύσομαι) M. 859. πεῖραι Portus. 864. πατέρων θ' ἕξει Weil, fort. ἕξει πατέρων τ' ἐὸν ὄλβον. 866. θεῖος Turnebus, fort. θηρσὶν. 868. 869. paragraphi praefixae in M. 871. chori nota praescripta in M. ἀποσταθῶμὲν M, ἄπο, σταθῶμὲν m.

ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

ΟΙ. *οἴμοι πανοίμοι δεσπότου τελουμένου,*
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
Αἴγισθος οὐκέτ' ἔστιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ,
οὐχ ὡς ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
ἰοὺ ἰού.
κωφοῖς ἀυτῶ καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμήστρα; τί δρᾷ;
ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένος.

ΚΛ. *τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;*
ΟΙ. *τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.*
ΚΛ. *οἳ 'γώ. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.*
δόλοις ὀλούμεθ' ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος·
εἰδῶμεν ἢ νικῶμεν ἢ νικώμεθα.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

ΟΡ. *σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.*

877. *τὰς τῆς Κλυταιμήστρας.* 878. *ἡβῶντος ἀνδρὸς δεῖ εἰς τὸ χαλάσαι τὰς πύλας.* 879. *τῷ σφαγέντι.* 885. *ἀντὶ τοῦ, ὁ τῷ λόγῳ τεθνηκὼς Ὀρέστης ἀπέκτεινε τὸν ζῶντα Αἴγισθον.*

---

874. personae notam omissam in M addidit Turnebus. *πανοίμοι* Porson: *πὰν οἴμοι* M. *πεπληγμένου* Schuetz. 879. *ὡς* scripsi (*ὥστ'* Porson): *ὡς δ'* M. — *διαπεπραγμένῳ* Turnebus: *διαπεπραγμένων* M. 882. *αὖ τῆσδ'* Martin. *ἐπιξήνου πέλας* Abresch, fort. *ἐπὶ ξυροῦ τύχης*. 883. *πρὸς δίκην* b: *προσδίκη** (*ν* erasum) M. *πεπληγμένης* Turnebus. 884—86. paragraphi praefixae in M. 886. *οἲ ἐγὼ* M. 888. *δοίη* (*οίη* in litura m) M. 889. *εἰ νικῶμεν* Turnebus. 891—93 et 895. paragraphi praefixae in M. 891. *τῶιδ** M, *τῶιδε δ'* m.

ΚΛ. οἳ 'γώ. τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.
ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοιγὰρ ἐν ταὐτῷ τάφῳ
κείσῃ. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτε.
ΚΛ. ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον,
μαστόν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.
ΟΡ. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;
ΠΥ. ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
ΟΡ. κρίνω σε νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἕπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω·
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός.
τούτῳ θανοῦσα συγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δὲ χρῆν φιλεῖν στυγεῖς.
ΚΛ. ἐγώ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.
ΟΡ. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;
ΚΛ. ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.
ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.
ΚΛ. οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀράς, τέκνον;
ΟΡ. τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.

892. ἀντὶ τοῦ ὦ Αἴγισθε. 897. οὔλοισι: τὸ οὖλον. 898. μετεσκεύασται ὁ ἐξάγγελος εἰς Πυλάδην, ἵνα μὴ δ' λέγωσιν. 900. τὰ ὁρκωμόσια ἃ συνωμόσαμεν. 901. πλέον λέγε πάντας ἀνθρώπους ἔχειν (ἢ addit Abresch) τοὺς θεοὺς ἐχθρούς. 903. πρὸς αὐτὸν τὸν Αἴγισθον. πιθανῶς δέ, ἵνα μὴ ἐν φανερῷ ἡ ἀναίρεσις γένηται. 907. γηράναι ἀπὸ τοῦ γήρημι.

---

892. οἳ ἐγὼ M. 895. δ' αἴδεσαι Sophianus: δήσεται M. 896. ᾧ σὺ Robortellus: ὠκὺ M. 897. εὐτρεφὲς Tzetzes Exeg. in Il. p. 62, 13 et Hist. 12, 808. 899. δὴ Auratus. 900. πυθόχριστα M, πυθόχρηστα m[1]. πιστά τ' Hermann. 904. κρείσσον' Turnebus: κρέσσον' (ο ex ω factum) M. 906. δ' ἐχρῆν M. 907. σὺν Auratus: νῦν M. 910. ἐπώρσυνεν M. 911. σὲ βίζῃ M, σεβίζῃ m[1].

ΚΛ. οὔτοι σ' ἀπέρριψ' εἰς δόμους δορυξένους.
ΟΡ. διχῶς ἐπράθην ὢν ἐλευθέρου πατρός.
ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τῖμος ὅντιν' ἀντεδεξάμην;
ΟΡ. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
ΚΛ. μὴ ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.
ΟΡ. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.
ΚΛ. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.
ΟΡ. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.
ΚΛ. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
ΟΡ. σύ τοι σεαυτήν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖς.
ΚΛ. ὅρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.
ΟΡ. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεὶς τάδε;
ΚΛ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
ΟΡ. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σ' ὁρίζει μόρον.
ΚΛ. οἲ 'γώ, τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
ΟΡ. ἦ κάρτα μάντις οὑξ ὀνειράτων φόβος.
ΟΡ. ἔκανες ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
ΧΟ. στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν.

913. *οὐκ ἔστιν ἀπορρίψαι τὸ δορυξένοις ἐκδοῦναι πρὸς ἀνατροφήν.* 916. *τὸν Αἴγισθόν φησι.* 917. *ὅτι Κασάνδραν ἐπέγημεν.* 918. *ἑτέρῳ συγκοιμωμένη. ἄνδρα ἐν πολέμοις πονοῦντα μὴ θέλε κρίνειν γυνὴ οὖσα.* 923. *τὰς Ἐρινύας.* 925. *ὅτι μέλλω τελευτᾶν. παροιμίαν* (vel *παροιμία* m) *εἶναι τοῦτό φασι* (*παροιμία εἶναι ταὐτόν φησι* Hartung) *πρὸς τύμβου* (*τύμβον* Robort.) *τε κλάειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον.* 930. *εὐγνωμόνως ἐλεοῦσι τοὺς περὶ Αἴγισθον.*

---

914. *αἰσχρῶς* Heath. 915—30. singulis paragraphi praefixae sunt in M. 915. *τιμοσ* et in margine *ζτ* M. 916. *σοι* Canter: *σου* M. *ὀνειδῆσαι* M, *ὀνειδίσαι* m. 920. *δέ·* M, *δέγ'* m. 923. *φυλάξαι* M. 926. *σ' ὁρίζει* (fuerat *πορίζει*) M, *ἐπουρίζει* olim Hermann, *σοὐρίζει* Elmsley. 927. *οἴ ἐγὼ* M. Post 928 versum Clytaemestrae intercidisse vidit Wellauer. 929. *ἔκανες* Pauw: *κάνεσγ'* M. 930. fort. *τοῖνδε*.

ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισεν
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

ΧΟ. str. 1. ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ,
βαρύδικος ποινά·
ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
ἔλασε δ' ἐς τὸ πᾶν
ὁ πυθοχρήστας φυγὰς
θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος.
Ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων
ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς
ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν,
δυσοίμου τύχας.
antistr. 1. ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας
δολιόφρων ποινά,

931. ἐπ' ἄκρον ἦλθεν. 937. οἱ περὶ Ὀρέστην καὶ Πυλάδην. 938. ἤλασεν δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου, ὅ ἐστιν, ἤνυσε τὸν ἀγῶνα. ἀφίκετο, φησίν, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος. 939. ὁ ὑπὸ Πυθοῦς χρησθεὶς Ὀρέστης. 942. ὡς τῶν οἴκων φυγόντων τὰς συντριβὰς τῶν οἴκων (l. κτημάτων). 944. δυσοίμου: δυσπορεύτου. τὸ δὲ ἑξῆς, τὰς ἀναφυγὰς τῶν κακῶν τὰς ἀπὸ τῆς δυσοίμου τύχης. 945. τῷ Αἰγίσθῳ ἔμολεν ἡ ποινὴ τῷ ἀποκτείναντι δόλῳ τὸν Ἀγαμέμνονα.

---

933. ὀφθαλμῶν ante corr. M. 934. paragraphus praefixa in M. Hemichoria canere videntur, ephymnia totus chorus. 935. βαρύδικος Victorius: καρύδικοσ et in marg. ζτ M. 938. ἔλασε ex schol. Pauw: ἔλακε M. 939. πυθοχρήσταꜱ M, superscr. (Η), ut vid., m. 940. εὖ φραδαῖσιν Hermann: εὐφραδαῖσιν M. 941. ἐπολολύξατ' ὦ Seidler: ἐπολολυξάτω M. 942. ἀναφυγᾷ Heimsoeth. — τριβᾶς Stanley: τριβὰσ M. 943. ὑπαὶ Hermann. δυοῖν b: δοιοῖν M. 946. fort. δολιόφρων δαίμων.

ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτητύμως
Διὸς κόρα (Δίκαν δέ νιν
προσαγορεύομεν
βροτοὶ τυχόντες καλῶς)
ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον.
str. 2. τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὄχθει
ἄξεν ἀδόλως δολίας
βλαπτομέναν ἐν χρόνοις θεῖσαν ἐποίχεται.
κρατεῖται πῶς τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ
ὑπουργεῖν κακοῖς;
ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
Πάρα τε φῶς ἰδεῖν μέγα τ' ἀφῃρέθη
ψάλιον οἴκων.
ἄναγε μάν, δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί.

947. ἡ δὲ Διὸς θυγάτηρ ἡ Δίκη πάρεστιν (παρέστη Abresch) ἐν τῇ πρὸς Αἴγισθον μάχῃ καὶ ἐφήψατο τοῦ ξίφους. δικαίως γὰρ Ὀρέστης ἠμύνατο. 951. τὸ ἑξῆς, ἔμολεν ὀλέθριον πνέουσα. 952. ἀντὶ τοῦ καθάπερ. 954. τὴν Κλυταιμήστραν τὴν δολίως βλάπτουσαν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸν οἶκον ἐποίχεται ἡ δίκη. ἐπεξῆλθε τὴν δίκην βλαπτομένην ἐκ πολλοῦ Ὀρέστης. 956. συμβάλλεται (συμβάλεται m) οὖν τὸ θεῖον τοῖς μὴ ὑπουργοῦσι τοῖς κακοῖς. 958. τοὺς θεούς, ἢ τὸν Δία. 960. τὸν χαλινόν (Gl.).

947. δ' ἐν Abresch: δὲ M. ἐτητύμως Scaliger: ἐτήτυμοσ M. 951. ἐπ' Schuetz. — Post 951 iterandum esse ephymnium 941—44 vidit G C W Schneider. 953. χθονὸς ἐπ' ὀμφαλῷ Schuetz. 954. fort. θρίαξεν δολίαν (δολίαν ex schol. Victorius). 955. v. post χρόνοις divisus in M. βλάβαν ἐγχρονισθεῖσαν (χρονισθεῖσαν Hermann, ἐγχρονισθεῖσαν Bothe) ἐποίχεται H L Ahrens. 958. θέμις δ' Heimsoeth (cfr. Hesych. θέμις· δίκαιον, ἄξιον, πρέπον). 959. μέγα τ' ἀφῃρέθη Stanley: μέγαν τ' ἀφηρέθην M. 960. οἰκίων H L Ahrens. 961. ἀναγεμὰν M, ἄναγε μὰν m. δόμοι Hermann: δόμοισ M. 962. χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί Schwenk: χαμαιπετεῖσε κεῖσθ' αἰεί M. ἔκεισθε δή Meineke.

antistr. 2. τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται
πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας
μύσος πᾶν ἐλαθῇ
καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις.
τύχα δ' εὐπροσώπῳ κοίτᾳ τὸ πᾶν
ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις
»μέτοικοι δόμων πεσοῦνται πάλιν.
Πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν«.

ΟΡ. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι,
φίλοι δὲ καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθη
πάρεστιν, ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.

963. ὁ πάντα τελῶν χρόνος τὰ πρόθυρα τῶν οἴκων ἀλλάξει ἀπὸ κατηφείας εἰς λαμπρότητα. — ἀλλαγήσεται· οὐχ ὁμοίως ἔσται τοῖς πρῴην ἐν τῷ οἴκῳ ἡμῶν. 966. τὸ ἐλαῦνον τοὺς ἀσεβεῖς· ἢ τὸ ἀπελαθῆναι ὀφεῖλον. ἐλατήριον δὲ τὸ καθαρτικὸν φάρμακον. — ἡ δὲ τύχη νῦν ἐν εὐόπτῳ κοίτῃ, τουτέστιν ἐν ἀγαθῇ καταστάσει πρὸς τὸ ἰδεῖν τὰ νῦν γεγονότα καὶ ἑτέρων λεγόντων ἀκοῦσαι. 967 (968). λείπει τὸ ἐστίν. 969. οἱ νῦν τοὺς δόμους οἰκοῦντες πεσοῦνται εἰς τὸ ἔμπαλιν τῆς πρώτης τύχης. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν κύβων μετήγαγεν. 971. ἀνοίγεται ἡ σκηνὴ καὶ ἐπὶ ἐγκυκλήματος (ἐκκυκλήματος Dindorf) ὁρᾶται τὰ σώματα· ἃ λέγει διπλῆν τυραννίδα.

---

964. ἀμφ' M, i. e. ἀφ' m. 965. μῦσοσ M. ἐλαθῇ Kayser: ἐλά^{H}σει M (superscr. m). 966. καθαρμοῖσιν Hermann: καθαρμοῖσ (versui 965 addens) M. ἀτᾶν ἐλατηρίοις Schuetz: ἅπαν ἐλατήριον M. 967. τύχα v. superiori, τὸ πᾶν inferiori adicit M. Fort. εὐπρόσωπ' ἄηται. — τὸ ex τα vel τω fecit M. 968. θρεομένους (vel θρεομένων) schol. legisse videtur, fort. ἰδεῖν θρευμένους. 969. μέτοικοι δόμων Scaliger: μετοικοδόμων M. Verba πεσοῦνται πάλιν v. proximo adicit M. 970. παρὰ M. Post ἰδεῖν reliquam partem ephymnii μέγα τ'.. ἀεί (959—62) iterandam esse intellexit G C W Schneider. 971. paragraphus praefixa in M. 973. fort. εὖνοι. 974. δὲ Abresch: τε M. πάθει Thiersch.

ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρὶ
καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρί,
πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
ἐκτείνατ' αὐτὸ καὶ κύκλῳ παρασταδὸν
στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ', ὡς ἴδῃ πατήρ,
οὐχ οὑμός, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
Ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς,
ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ,
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον
τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·
ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην·
ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος,
φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν, ὡς φαίνει, κακόν,
τί σοι δοκεῖ, μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ,
σήπειν θιγοῦσ' ἂν ἄλλον οὐ δεδηγμένον
τόλμης ἕκατι κἀνδίκου φρονήματος;
τί νιν προσείπω, κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν;

976. *ξυνώμοσαν θάνατον τῷ πατρί.* 979. *τὸν πέπλον.* 981. *πρὸς τὸν χορόν.* 985. *ἡ μοι ἀντωνυμία τὴν οἰκειότητα δηλοῖ. — ἐν τῇ κρίσει τῶν Ἐρινύων.* 987. *Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόρον, μητρὸς δέ, ἥτις ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος.* 990. *τὸ βάρος φίλον πρώην.* 993. *ὑπερβολή, ὅτι καὶ τὸν μὴ δηχθέντα, ἀλλὰ μόνον ἀψάμενον* (*ἀψαμένη* Martin) *σήπει.* 995. *ἀντὶ τοῦ ἐπιτύχω*

976. *ἀθλίῳ* Portus: *ἀθλίωσ* M. 981. *αὐτὸ* Auratus: *αὐτὸν* M. 987. *λέγω* ex schol. Turnebus: *ψέγω* M. 988. *νόμος* Portus: *νόμου* M. 989. in marg. ζτ M. — 989—94 et 1003. 1004. secludendi videntur. 990. *ἐξ οὗ* Robortellus: *ἐκ σοῦ* M. *τέκνων ην ἔχη ὑπὸ ζώνην βάροσ* scripsit m (in marg. adscriptum ζτ). *ἤνεγχ'* Victorius. 992. *ἦ σοι* Meineke. *γ' εἴτ'* Hermann: *τ' ἤτ'* M, *γ* super prius *τ* scr. m. 993. *θίγουσ' ἂν* Robortellus: *θίγουσαν* M. 994. *κἀδίκου* Turnebus, *κἀκδίκου* H L Ahrens. 995. *καὶ τύχω* Portus, *προσειπὼν καὶ τύχω* Weil.

ἄγρευμα θηρὸς ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν,
ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φηλήτης ἀνήρ,
ξένων ἀπαιόλημα κἀργυροστερῆ
βίον νομίζων, τῷδέ τ' ἂν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρενί.
τοιάδ' ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.
str. ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ μελέων ἔργων·
στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης,
ἒ ἔ,
μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.
ΟΡ. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι
φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρὼν
πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε

εὐθίκτως κακολογήσας. 996. *δίκτυον.* 997. *παραπέτασμα ὅρους* (*σοροῦ* Stanley). 998. *τοὺς πλέον τῶν ποδῶν καθήκοντας.* 1000. *ἀπάτημα.* 1007. *τῷ τοιαῦτα πράξαντι χρόνῳ πάθος ἀνθεῖ.* 1010. *τοῦ αἵματος.* 1011. *ὡς πολυτελοῦς ὄντος τοῦ ἱματίου καὶ ἠφανισμένου τῷ αἵματι.*

---

996. *νεβροῦ* scribendum et loco v. 997 interponendum videtur fragm. Aesch. 365 N. *ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκλυτον.* 997. *δροίτησ* M, superscr. m. 999. *τοιοῦτον ἂν* Turnebus: *τοιοῦτο μὰν* M. *φηλήτης* Scaliger: *φιλήτησ* M. 1001. *νομίζων* Turnebus: *νομίζω* M. 1002. *φρένα* Lobeck. 1004. *πρόσθεν* Turnebus: *πρόσθ'* M. 1005. nulla personae nota in M. *αἰαῖ αἰαῖ* Dindorf (*αἶ αἶ αἶ αἶ* Bothe): *αἲ αἲ* M. 1006. *διεπράχθη* Heimsoeth. 1008. paragraphus praefixa in M. *ἔδρασε* Turnebus: *ἔδρασεν* M. 1010. *κικὶσ* M, *κηκὶσ* m. *τῷ χρόνῳ* Herwerden. *ξυμβάλεται* M, *λ* supra adscr. m.

ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος γένος τε πᾶν,
ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.
antistr. ΧΟ. οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον
διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται,
ἒ ἔ,
μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει.
ΟΡ. ἀλλ' ὡς ἂν εἰδῆτ', οὐ γὰρ οἶδ' ὅπῃ τελεῖ,
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφου δρόμου
ἐξωτέρω· φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
ᾄδειν ἕτοιμος, ἣ δ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμί, κηρύσσω φίλοις,
κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,
πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος,
καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι
τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ
πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι, παρέντα δ' — οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν·
τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται.

1017. ἢ διά πρὸς τὸ ἀμείψεται. — ἄτιμος, ἀτιμώρητος. 1019. εἰς τί ἀποβαίνει τὰ κατ' ἐμέ. 1022. δυσχερῶς ἀρχόμενοι (-αι Steph.) καὶ πειθόμενοι (-αι Steph.). 1026. τὴν μητέρα. 1027. καυχῶμαι (Gl.). 1028. κἂν τὰς ἐπιθυμίας τῆς τόλμης φημὶ τὸν Ἀπόλλωνα χρῆσαί μοι. 1031. τοσαύτη γάρ ἐστιν ὡς μηδὲ τοξότῃ (τοξότην Vict.) ἐφικέσθαι τοῦ μήκους.

Post 1014 versus ab ἀλγῶ δὲ incipiens deesse videtur. 1016. nulla personae nota in M. ἀσινεῖ mut. in ἀσινῆ M. 1017. παντὸς Heath. ἀμείψει Erfurdt. 1018. ἒ ἔ Klausen: ἒσ et in margine ζτ M. μόχθο* (ο ex eraso ω) M. σ δ' ὁ μὲν αὐτίχ' ὅδ' ἧξε supplevit m. ἥξει Turnebus. 1019. nulla personae nota in M. ἀλλ' ὡς ἂν Blomfield, εἰδῆτ' Martin et Emperius, οὐ γὰρ οἶδ' ὅπῃ Erfurdt: ἀλλοσᾶν εἰ δὴ τούτ' ἂρ οἶδ' ὅπη M. 1021. ἔξω τρέχω Weidner. 1023. ἣ δ' Abresch: ἡδ' M. — κρότῳ Abresch. 1024. ἕωσ δέ τ' in spatio vacuo relicto supplevit m. 1026. πατροκτόνων ante ras. M. 1031. ἐφίξεται Schuetz.

καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ', ὡς παρεσκευασμένος
ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι
μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν· οὐδ' ἐφ' ἑστίαν
ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
καὶ μαρτυρεῖν μοι μενέλεως ἐπορσύνθη κακά.
ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ γ' ἔπραξας μηδ' ἐπιζευχθῇς στόμα
φήμῃ πονηρᾷ μηδ' ἐπιγλωσσῶ κακά·
ἠλευθέρωσας πᾶσαν Ἀργείων πόλιν
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.
ΟΡ. ἆ ἆ.
δμφαὶ γυναῖκες, αἵδε Γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημέναι
πυκνοῖς δράκουσιν· οὐκέτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. τίνες σε δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί,
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φόβου νικῶ πολύ.
ΟΡ. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·

1035. τὸ ἐν Παρνασσῷ.

1036. ἐφ' ἑστίαν Turnebus: ἐφέστιον M. 1039. locum lacunosum cognovit O Mueller, duorum versuum reliquias consarcinatas esse monuit Franz. Post 1040 lacunam statuit Dindorf (duo versus deficere videntur, si quidem orationes Orestae prima et tertia eundem versuum numerum habent). 1042. nulla personae nota in M. γ' ἔπραξας Tyrwhitt: τε πράξασ M. ἐπιζευχθῇς Heath: ἐπιζεύχθη M. 1043. φήμῃ πονηρᾷ Heath: φῆμαι πονηραὶ et in marg. ζτ M. 1044. ἠλευθέρωσας Blomfield: ἐλευθερώσασ M. Ἀργείων ante corr. b: ἀργείην M. 1046. nulla personae nota in M. ποῖαι γυναῖκες αἵδε Hermann, δειναὶ γυναῖκες αἵδε Burges. 1048. (δεινοῖς Tzetzes in Cramer. anecd. Oxon. III. p. 358). ἂν μείναιμ' idem: ἀμμείνοιμ' M. 1049—61. personae paragraphis distinctae in M. 1049. ἀνθρώπων, πάλιν Erfurdt. 1050. στροβῶσιν mut. in στροβοῦσιν M. φόβου νικῶ Porson: φοβοῦ νικῶν M.

σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.
ΧΟ. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει.
ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δή,
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.
ΧΟ. εἶσσ' ὁ καθαρμός· Λοξίου δὲ προσθιγὼν
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
ΟΡ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
ἐλαύνομαι δὲ κοὐκέτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.

ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμὼν
πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανές τε Θυέστου·
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη·
λουτροδάικτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνήρ.
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ,
ἢ μόρον εἴπω;
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

1062. εὐκαίροις συντυχίαις. 1065. γονίας: ἄνεμος, ὅταν ἐξ εὐδίας κινηθῇ χαλεπὸν πνεῦμα.

1052. fort. σαφεῖς. — μη πρὸσ corr. in μητρὸσ M. 1054. πιτνεῖ M. 1055. πληθύουσι Turnebus: πληθύουσαι M. 1057. εἶσσ' ὁ (fuerat εἴσω) M. Fort. εἶσ' οἱ καθαρμοί. — προσθίγων M. 1060. ἂν μείναιμ' Robortellus: ἀμμείναιμ' M. 1062. συμφορᾶσ M. καὶ ῥύοιτο συμφορᾶς Davies. 1065. πνεύσας Scaliger: πνεούσᾱσ M. Hesychius γονίας· εὐχερής· Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. 1066. παιδοβόροι Auratus: παιδόμοροι M. 1067. τε Θυέστου eicit Hermann. Subscriptum in M αἰσχύλ(ου) χοηφόροι.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ ὑπόθεσις[1]).

Ὀρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐρινύων βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας κατῆλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἐρινύας πραΰνας (πραΰνασα Hermann) προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα·

Πυθιὰς προφῆτις
Ἀπόλλων
Ὀρέστης
Κλυταιμήστρας εἴδωλον
χορὸς Εὐμενίδων
Ἀθηνᾶ
προπομποί.

---

1) **Αἰσχύλου εὐμενίδες: ὑπόθ(εσις) ἀριστοφά(νους) γρ(αμματικοῦ) ἡ ὑπόθεσις** m. In indice personarum **κλυταιμήστρας** in **κλυταιμνήστρας** mutavit m¹. **χορὸς Ἐρινύων** scribit Franz.

προφῆτις. *Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν*
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο
μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
λάχει, θελούσης οὐδὲ πρὸς βίαν τινός,
Τιτανὶς ἄλλη παῖς χθονὸς καθέζετο
Φοίβη, δίδωσι δ' ἣ γενέθλιον δόσιν
Φοίβῳ· τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.

1. (leguntur in fine paginae v. 1 — 48 continentis) *φαίνεται ἐπὶ σκηνῆς τὸ μαντεῖον. ἡ δὲ προφῆτις πρόεισιν ἐπικλήσεις, ὡς ἔθος, τῶν θεῶν ποιησομένη, ἀπροόπτως τε ἰδοῦσα τὰς Ἐρινύας κύκλῳ τοῦ Ὀρέστου καθευδούσας πάντα μηνύει τοῖς θεαταῖς, οὐχ ὡς διηγουμένη τὰ ὑπὸ τὴν σκηνήν, τοῦτο γὰρ νεωτερικὸν Εὐριπίδειον* (*Εὐριπίδιον* m), *ὑπὸ δὲ τῆς ἐκπλήξεως τὰ θορυβήσαντα αὐτὴν καταμηνύουσα φιλοτέχνως. τὰ δὲ πρῶτα εὐχαὶ καὶ ἐπικλήσεις θεῶν, ἵνα ἀπὸ τῶν εὐφημοτέρων ἄρξηται ἡ προφῆτις. οἰκονομικῶς δὲ οὐκ ἐν ἀρχῇ διώκεται Ὀρέστης, ἀλλὰ τοῦτο ἐν μέσῳ τοῦ δράματος κατατάττει, ταμιευόμενος τὰ ἀκμαιότατα ἐν μέσῳ. — προτιμῶ* (Gl.). 2. *Πίνδαρός φησι πρὸς βίαν κρατῆσαι Πυθοῦς τὸν Ἀπόλλωνα· διὸ καὶ ταρταρῶσαι αὐτὸν ἐζήτει ἡ Γῆ.* (16) *Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι Καλλιμάχου αἰτίων β' φησί· »Μελανθοῦς τῆς Δευκαλίωνος καὶ Κηφισοῦ τοῦ ποταμοῦ γίνεται Μέλαινα τοὔνομα, Μελαίνης δὲ καὶ Ποσειδῶνος Δελφός, ἀφ' οὗ οἱ Δελφοί«.* 3. *ἣ τῆς κοινῆς μητρὸς πάντων, ἢ τῆς Θέμιδος.* 5. *κλήρῳ* (Gl.). 7. *ἀντὶ τοῦ ὀπτήριον. θεασαμένη τὸν τῆς ἀδελφῆς ἑαυτῆς Λητοῦς παῖδα δέδωκε συγγενικὴν δόσιν.* 8. *ἀπόδειξις αὕτη τῆς δωρεᾶς οὐκ ἀχάριστος.*

---

1. *προφῆτις* praescripsit m. 4. *τίσ* M. 7. *δίδωσιν* M. 8. *τὸ τήθης δ'* Weil.

λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἕδρας.
πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεώς,
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
τέχνης δέ νιν [illegible]θεον κτίσας φρένα
ἵζει τέταρτον τ[illegible]άντιν ἐν θρόνοις·
Διὸς πρ[illegible] Λοξίας πατρός.
τούτους [illegible]ιμάζομαι θεούς.
Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
σέβω δὲ νύμφας, ἐ[illegible] Κωρυκὶς πέτρα
κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή
(Βρόμιος ἔχει τὸν χ[illegible]ον, οὐδ' ἀμνημονῶ,

9. τὴν Κύνθον. διὰ δὲ τοῦ χοιράδα σχεδὸν τὴν αἰτίαν φησὶ δι' ἣν ἀπέλιπεν Ἀπόλλων, ἐκκλίνων τὸ εὐτελὲς τοῦ χωρίου. — τὴν στρογγύλην. 11. χαριζόμενος Ἀθηναίοις καταχθῆναί φησιν ἐκεῖσε Ἀπόλλωνα κἀκεῖθεν τὴν περιπομπὴν (παραπ. Heyne) αὐτῷ εἶναι. ὁ δὲ Πίνδαρος ἐκ Τανάγρας (Τεγύρας O Mueller) τῆς Βοιωτίας. 13. οἱ Ἀθηναῖοι. Θησεὺς γὰρ τὴν ὁδὸν καθῆρεν (ἐκάθηρε Robort.) τῶν λῃστῶν· καὶ ὅταν πέμπωσιν εἰς Δελφοὺς θεωρίδα (θεωρίαν Weil), προέρχονται γὰρ (l. τινες) ἔχοντες πελέκεις ὡς διημερώσοντες τὴν γῆν. 16. καὶ ὁ Δελφὸς λεώς, ὅ ἐστι τῆς χώρας ἄναξ καὶ κυβερνήτης. 17. κτίσας: ποιήσας. ἰδίωμα δὲ τοῦτο Αἰσχύλου. 21. »χῇ Παλλάς, Δελφοί νιν ὅθ' ἱδρύοντο προναίην« Καλλίμαχος. 22. ὁ Παρνασσός. 24. διὸ εἶπε »δαιμόνων ἀναστροφή«.

---

9. λιπών τε primitus M. δ.λί.τε M, δηλίαν τε m. 11. Παρνησοῦ θ' Robortellus: παρ.νησοῦσθ' (α erasum) M. 12. σεβίζουσι M, ν addidit m. 18. τοῖσδε I Vossius: τόνδε M. θρόνοις Turnebus: χρόνοισ M. 19. πατρὸς . . Διός Macrobius Sat. V 22. ἐστὶν M. 23. ἀναστροφή schol. ad 24: ἀναστροφᾶ' M, ἀναστροφαί f g h.

ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός,
λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον)
Πλειστοῦ τε πηγὰς καὶ Ποσειδῶνος κράτος
καλοῦσα καὶ τέλειον ὕψιστον Δία,
ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω.
καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ
ἄριστα δοῖεν· κεἰ πάρ' Ἑλλήνων τινές,
ἴτων πάλῳ λαχόντες, ὡς νομίζεται·
μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγῆται θεός.

ἦ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν
πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν βάσιν·
τρέχω δὲ χερσίν, οὐ ποδωκείᾳ σκελῶν·
δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν, ἀντίπαις μὲν οὖν.

26. *λαγωοῦ δίκην καταπτήξαντι καὶ μὴ ἀνθισταμένῳ.* — *νῦν φησὶν ἐν Παρνασῷ εἶναι τὰ κατὰ Πενθέα, ἐν δὲ ταῖς Ξαντρίαις ἐν Κιθαιρῶνι.* 27. *τὴν Πυθῶ τὴν πρώην Ποσειδῶνος, ὑπὲρ ἧς Καλαύρειαν ἐδέξατο. Καλλίμαχος· »μέσφα Καλαυρείης ἦλθεν εἰς* (*ἐς* Robort.) *ἀντίδοσιν«.* 28. *καλοῦσα φροιμιάζομαι.* 29. *τοῦτό φησιν, ἐπεὶ δραματική ἐστιν ἡ ποίησις· εἰ δὲ ἦν διηγηματική, εἶπεν ἂν ὁ ποιητής· ταῦτα εἰποῦσα εἰς θρόνον ἐκαθέζετο.* 32. *ἴτων: ἴτωσαν. Ἀττικώτερον.* 33. *παρ' ὀλίγον ἔρημος ἡ σκηνὴ γίνεται. οὔτε γὰρ ὁ χορός πω πάρεστιν, ἥ τε ἱέρεια εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναόν.* 34. *τὰ δεινὰ ἐξέπεμψέ με τοῦ μαντείου. ἰδοῦσα γὰρ Ὀρέστην ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καὶ τὰς Ἐρινύας κοιμωμένας ἔξεισι τεταραγμένη τετραποδηδὸν ἐκ τοῦ νεώ.* 36. *διὰ τὸ γῆρας* (Gl.). — *κουφίζειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ γαυριᾶν καὶ ἀτάκτως πηδᾶν.*

---

26. πενθεῖ* (ν erasum) M. 27. *Πλειστοῦ* Stanley (*Πλείστου* Turnebus): πλείστουσ (ex πλήστουσ factum) M. 32. πάρ' Abresch: παρ' M. κεἴ τις Ἑλλήνων πάρα Burges. 35. paragraphus praefixa in M, supra fere quam scripsit m διάλειμμα cum compendio quod potius τε quam γάρ significare videtur. 36. στάσιν M, γρ. βάσιν superscr. m. 37. οὐ ποδωκείᾳ f: δύπω δοχία M, δὺπο*δωκίαι m.

ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν·
ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
ἕδραν ἔχοντα προστρόπαιον, αἵματι
στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
ἔχοντ' ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
ἀργῆτι μαλλῷ· τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.
πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
εὕδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.
οὔτοι γυναῖκας ἀλλὰ Γοργόνας λέγω,
οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις.
εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας
δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
αὗται, μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι·
ῥέγκουσι δ' οὐ πλατοῖσι φυσιάμασιν,
ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα·
καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας,

41. ἱκέτην (Gl.). 42. ἐμφατικῶς· τοῦτο νεωστὶ αὐθεντηκότα παρίστησιν. — νεωστὶ ἐσπασμένον. 45. εἰώθασιν, ὅταν ἀσαφές τι εἴπωσιν, οἱ ποιηταὶ ἐπεκδιδάσκειν αὐτό. Ὅμηρος (E 586) »κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεγμόν τε καὶ ὤμους«. 47. τῶν Ἐρινύων. 48. πρὸς τὸ φοβερὸν τῆς ὄψεως. 49 (50). ἀλλ' οὐδ' Ἁρπυίας αὐτὰς λέγω· εἶδον γὰρ αὐτὰς ἐν γραφῇ πτερωτάς. 52. ἅς τις βδελύξαιτο καὶ ἐντραπείη (ἐκτρ. Paley) μισήσας. — σκυθρωποί. 54. οἷον αἱματηράν. 55. ὃν ἔχουσι παρακείμενον (περικ. Scaliger) ἑαυταῖς. 57. οὐδέποτε τοιοῦτον γένος εἶδον. — συνηθείας, συνουσίας, συστήματος.

---

40. θεομυσῆι M. 41. ἔχοντα f g: ἔχοντι M. 42. νεοσταγὲς Burges. 46. δέ τ' ἀνδρὸσ M. λόχος f g: λέχοσ M. 53. ζτ in marg. M. πλατοῖσι Elmsley: πλαστοῖσι M. Scribendum δ' ἀπλατοῖσι. 54. λείβουσιν (ν erasum) M. λίβα Burges: δία M. 57. φύλλον M, φῦλον m. τῆσ corr. in τῆσδ' M.

οὐδ' ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ' ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνον.
τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότῃ δόμων
αὐτῷ μελέσθω Λοξίᾳ μεγασθενεῖ·
ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

Ἀπόλλων. *οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ*
ἐγγὺς παρεστὼς καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν
ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς
ὕπνῳ, πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,
γραῖαι παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος οὐδὲ θήρ ποτε.
κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ', ἐπεὶ κακὸν
σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός,
μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
ὅμως δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.

58 (immo 59). *τὸ* (*τὸν* Abresch) *τῆς ἀνατροφῆς.* 60 (immo 62). *ὥστε εἰ θεραπείας χρεία, ἰατρός ἐστιν, εἴτε μαντείας, τερατοσκόπος, εἴτε καθαρμῶν, καθάρσιος.* 63. *πόσῳ μᾶλλον τῶν ἰδίων;* 64. *ἐπιφανεὶς Ἀπόλλων συμβουλεύει Ὀρέστῃ καταλιπεῖν μὲν τὸ μαντεῖον, φυγεῖν δὲ εἰς Ἀθήνας. καὶ δευτέρα δὲ γίνεται φαντασία. στραφέντα γὰρ μηχανήματα ἔνδηλα ποιεῖ τὰ κατὰ τὸ μαντεῖον ὡς ἔχει. καὶ γίνεται ὄψις τραγική· τὸ μὲν ξίφος ἡμαγμένον ἔτι κατέχων Ὀρέστης, αἱ δὲ κύκλῳ φρουροῦσαι αὐτόν. — πρὸς Ὀρέστην φησίν· ἀπέστη γὰρ ἡ ἱέρεια.* 66. *γράφεται πρέπων· οὐχ ὅμοιον* (*ὅμοιος* Paley)*· αἱ μὲν γὰρ καθεύδουσιν, ἐγὼ δὲ ἐγρήγορα.* 69. *πολιαὶ γάρ· παῖδες διὰ τὸ νέον· ἢ ἐπειδὴ ἄγαμοι καὶ παρθένοι εἰσί. τὸ ἀλλόκοτον δὲ τῆς φύσεως διὰ τῶν ἐναντίων τραγικώτερον διασύρει.* 71. *ἕνεκεν τοῦ κακοποιεῖν.*

---

59. **ἀνατὶ** Blomfield. *πόνον* Arnaldus: *πόνων* m. 64. **δὲ σοὶ** M. 68. **πεσοῦσα** M, *πεσοῦσαι* m, fort. *παρεῖνται.* 69. *Νυκτὸς παλαιαὶ* **Valckenarius.**

ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς
βεβῶντ' ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα
ὑπέρ τε πόντον καὶ περιρρύτας πόλεις.
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν
ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας.
κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες μηχανὰς εὑρήσομεν,
ὥστ' ἐς τὸ πᾶν [illegible]νδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
καὶ γὰρ κτανεῖν σ' [illegible]ισα μητρῷον δέμας.
Ὀρέστης. ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθ[illegible] μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν·
ἐπεὶ δ' ἐπίστᾳ καὶ τ[illegible] μὴ ἀμελεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν εὖ [illegible]ερέγγυον τὸ σόν.
ΑΠ. μέμνησο, μὴ φόβος [illegible] νικάτω φρένας.
σὺ δ', αὐτάδελφον α[illegible]α καὶ κοινοῦ πατρός,
Ἑρμῆ, φύλασσε, κάρ[illegible] δ' ὢν ἐπώνυμος
πομπαῖος ἴσθι, τόνδ[illegible]οιμαίνων ἐμὸν
ἱκέτην. σέβει τοι [illegible]ς τόδ' ἐκνόμων σέβας
ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.
Κλυται. εὕδοιτ' ἄν, ὠή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;

75. ἐλάσωσι (ἐλάσουσι Pierson). 78. περιέπων. 80. ταῖς ἀγκάλαις (Gl.). 86. ἐπίστασαι. 87. τὸ δὲ σὸν σθένος ἀσφαλές ἐστιν εἰς τὸ εὖ ποιεῖν. 90. ὅδιος γὰρ ὁ θεός. 92. τὸ τῶν ἱκετῶν σέβισμα καὶ δέημα οὐ μόνον τιμᾷ ὁ Ζεύς, ἀλλὰ καὶ σέβει, δρῶν αὐτὸ ὁρμώμενον προσηκούσῃ τύχῃ. 94. ὁ μὲν Ὀρέστης φυγῇ οἴχεται Ἀθήναζε πυθόμενος (κριθησόμενος Weil), αἱ δὲ Ἐρινύες μόναι καθεύδουσιν ὑπὸ πόνου ἴσως καὶ Ἀπόλλωνος, τοῦ τρα-

---

75. ἐλῶσι M. 76. fort. περῶντα δ' αἰεί. 77. πόντον Turnebus: πόντου M. 79. ποτι πτόλιν παλλάδος M (β' α' superscr.) (traiectionis signa superscr. m). 85—87 ante 64 collocandos esse censet Burges. 85. μηἀδικεῖν M, μη'ἀδικεῖν m. 86. ἐπίσται et μη'ἀμελεῖν M. 92. fort. τὸ κηρύκων σέβας. 94. κλυταιμήστρας εἴδωλ(ον) praescripsit m.

μήστρας εἴδωλον. ἐγὼ δ᾽ ὑφ᾽ ὑμῶν ὧδ᾽ ἀπητιμασμένη
ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν ὡς μὲν ἔκτανον
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχρῶς δ᾽ ἀλῶμαι· προυννέπω δ᾽ ὑμῖν ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο·
παθοῦσα δ᾽ οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται,
κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίᾳ σέθεν·
εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται,
ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ᾽ ἀπρόσκοπος βροτῶν.
ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
χοάς τ᾽ ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,
καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν᾽ ἐπ᾽ ἐσχάρᾳ πυρὸς
ἔθυον, ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.

γῳδοποιοῦ τοῦτο ἐπιτηδεύσαντος, ἵνα διὰ τούτου ἐμφανῇ (ἐμφαίνῃ Vict.) *τὸ ἄγριον αὐτῶν καὶ χαλεπόν. πῶς δὲ διεγείρονται; οὐχ ὑπὸ Ἀπόλλωνος, οὐδὲ ὑφ᾽ ἑαυτῶν, ἀλλ᾽ ἐν ἄλλῃ φαντασίᾳ. ἐφίσταται γὰρ τὸ εἴδωλον Κλυταιμήστρας καὶ μεμψάμενον ἀνεγείρει, ὥστε ποικίλαις φαντασίαις πεπύχνωται.* 95. *λείπει εἰμί. ὑπὲρ ὧν ἐφόνευσα Ἀγαμέμνονα ἀπώσασθε καὶ οἱ ἐμὲ φονεύσαντες οὐκ ἀτιμάζονται. παιδευτικὰ δὲ ταῦτα. τὸ γὰρ τοὺς ἐναγεῖς καὶ μετὰ θάνατον ὑπὸ νεκρῶν ἀτιμάζεσθαι ἱκανῶς ἔχεται παιδεύσεως.* 98 (immo 99). *καὶ σφαγεῖσα αἰτιῶμαι ὑπ᾽ αὐτῶν, τῶν περὶ Ἀγαμέμνονα.* 104. *ἐν τῷ καθεύδειν ὁ νοῦς ἀκριβέστερον ὁρᾷ, μὴ παραπλανώμενος τῇ θέᾳ. τραγικώτερον δὲ τὸ εἴδωλον Κλυταιμήστρας σῴζει τὴν σφαγήν.* 105. *ἡ τῆς φρενὸς μοῖρα οὐ προορᾷ ἐν ἡμέρᾳ.* 107. *οἶνος γὰρ οὐ σπένδεται Ἐρινύσιν.* 109. *ἔθυον ἐν ᾗ οὐδεὶς τῶν θεῶν ἐκοινώνει τῆς θυσίας ὑμῖν. ἐν γὰρ τῷ μεσονυκτίῳ μόναις Ἐρινύσιν ἀπάρχονται. — ὅτι ταύταις μόναις ἐν νυκτὶ θύουσιν.*

96. fort. *ἄλλοισιν ἐν νόμοισιν.* 98. *ἀλῶμαι* M. 103. *καρδία* M, *καρδίαι* m. 104. *ὄμμασι* M. 105. *μοῖρ᾽ ἀπρόσκοπος* ex schol. Turnebus: *μοῖρα πρόσκοπος* M. 107. *χοάστ᾽* (*οάστ᾽* in ras. scripsit m) M. *νηφάλια* Robortellus: *νιφάλια* M. 108. *νυκτὶ* (*ι* ex *ο* factum) *σεμνὰ* M.

καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα.
ὃ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων
ὤρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.
ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ
ψυχῆς, φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί·
ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμήστρα καλῶ.
ΧΟ. (μυγμός)
ΚΛ. μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω·
φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες.
ΧΟ. (μυγμός)
ΚΛ. ἄγαν ὑπνώσσεις κοὐ κατοικτίζεις πάθος·
φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.
ΧΟ. (ὠγμός)
ΚΛ. ὤζεις, ὑπνώσσεις· οὐκ ἀναστήσῃ τάχος;
τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;
ΧΟ. (ὠγμός)
ΚΛ. ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται
δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος.
ΧΟ. (μυγμὸς διπλοῦς ὀξύς)

111. διὰ τὸ πεφευγέναι ἐκ τοῦ νεώ. 113. χλευάσας, ἐγγελάσας. διὰ δὲ τούτων ἐρεθίζει αὐτάς. 117. παρεπιγραφή. τοῦτο δέ ἐστιν ὃ φησιν ὁ ποιητής (Δ 20)· »αἵ δ' ἐπέμυξαν«. τὸ δὲ ἐγείρεσθαι (supplendum ἀθρόως) τὰς παρειμένας ὕπνῳ οὐ πιθανόν. κατὰ βραχὺ οὖν ἐκ προσβάσεως τὴν ἔγερσιν ποιήσονται. 124. ὡς παρὰ τὸ αἶ αἶ αἰάζειν, οὕτω παρὰ τὸ ὦ ὦ ὤζειν (ὤιζειν m). 125. τί οὖν μέλλεις τὸ σὸν ἔργον ἀνύειν; 127. συνωμοσίαν ποιήσαντες κατεκοίμισαν ὑμᾶς. 128. παρείλοντο (Gl.).

---

112. ἀρκυστάτων Turnebus: ἀρκυσμάτων M. 113. ὑμῖν (ῖν in ras. scripsit m) M. ἐγκατιλλώψας Turnebus: ἐκκατιλλώψασ M. 116. κλυταιμνήστρα M. 117—31. personas paragraphis distinguit M. 118. ἀνὴρ M. 119. ἐμοί Hermann. 121—23 in margine supplevit m. 121. κατοικτίζει Dindorf. 123. ὠγμός Robortellus: μωγμόσ m. 124. ὤιζεις M. ὑπνώσεισ M, ὑπνώσσεισ m.

λαβὲ λαβὲ λαβὲ λαβέ, φράζου.
ΚΛ. *ὄναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἅπερ*
κύων μέριμναν οὔποτ' ἐκλείπων πόνου.
τί δρᾷς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ.
ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν·
τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ,
ἀτμῷ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρί·
ἕπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.

χορὸς Ἐρινύων. *ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.*
εὕδεις; ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὕπνον,
ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ.
str. 1. *Ἰοὺ ἰού, πύπαξ. ἐπάθομεν, φίλαι,*
Ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ,

130. *ὀνειροπολοῦσαι διώκειν Ὀρέστην τοῦτό φασιν.* 136. *ἴσα μαστίγων.* 137. *ἐφορμήσασα τῷ Ὀρέστῃ. — οἰκεῖον τῷ »πνεῦμα« τὸ »ἐπουρίσασα«.* 138. *ἐκλεπτύνουσα* (Gl.). — *πυρετῷ αὐτὸν ἀναλίσκουσα, ὡς δοκεῖν ἀτμοὺς ἀνιέναι ἀπὸ τῆς γαστρὸς αὐτοῦ.* 140. *ἀναστήσει* (*ἀνίστησιν* Paley) *αὐτὰς οὐκ ἀθρόως, μιμούμενος ἐμφατικῶς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἐγείρεταί τις πρώτη, ὥστε μὴ ἀθρόως τὸν χορὸν φθέγξασθαι.* 142. *μάταιον γίνεται.* 143. *λείπει δεινά.* 144. *κομματικῶς ἕκαστον κατ' ἰδίαν προενεκτέον. αἱ γὰρ διακοπαὶ πρόσφοροι τοῖς πάθεσιν.*

---

130. *λάβε* M. 131. *κλαγγάνεις* Wakefield. 132. *ἐκλείπων* Blomfield: *ἐκλιπὼν* M. 133. *νικάτω κόπος* Halm. 134. *μαλθαχθεῖσ* M, *-θεῖσ'* m. 135. *ὀνείδεσιν* f g h: *ὀνείδεσσιν* M. 136. *γίνεται* M. 137. *σοῦ δ'* Musgravius (cfr. Hes. *σοῦ· ἴθι, τρέχε, ὅρμα*). *ἐπουρίσασα* (*ί* ex *ή* fecit m) M. 138. *κατισχναίνουσα* Robortellus: *κατισχαίνουσα* M. 140. infra *χορὸς ἐρινύων* scripsit *ἐξ ὧν μία* m. 142. *ἰδώμεθ'* Turnebus: *εἰδώμεθ'* M. 143—68 hemichoriis ita tribuunt Rossbach et Westphal, ut *A* 143, *B* 144, *A* 145—47, *B* 148, *A* 155—58, *B* 159—61 canat.

Ἐπάθομεν πάθος δυσαχές, ὦ φίλαι,
ἄφερτον κακόν·
ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν οἴχεταί θ' ὁ θήρ.
Ὕπνῳ κρατηθεῖσ' ἄγραν ὤλεσα.
antistr. 1. Ἰὼ παῖ Διός, ἐπίκλοπος πέλῃ,
Νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω·
Τὸν ἱκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ
τοκεῦσιν πικρόν,
τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός.
Τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;
str. 2. Ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν
ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
μεσολαβεῖ κέντρῳ
ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν.
Πάρεστι μαστίκτορος
δαΐου δαμίου
βαρὺ τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.
antistr. 2. Τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον
φονολιβῆ θρόνον

146. ἀφόρητον κακὸν ἐπάθομεν. 150. κατεπολέμησας (Gl.). 152. συλληπτικῶς. 156. ὡς ἡνίοχος ἔτυψέ με. 158. λοβόν: μέρος τοῦ ἥπατος. 159. λείπει τὸ ὡς (Gl.). 161. οὐ τὸ τυχόν, ἀλλὰ περισσῶς βαρύ. — ἡμᾶς φασι ($φ^{η}$ m) (Gl.). 163. παρὰ τὸ δίκαιον τὸ πᾶν ἔχοντες. 164. τὸν θρόνον, οὗ Ὀρέστης καθῆστο, πάρεστιν ὁρᾶν φονολιβῆ (φονολειβῆ m) ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς ὅλον. τὸ δὲ »γᾶς ὀμφαλόν« ἀντὶ τοῦ τὸ (τὸν Kirchhoff) ἐν Πυθοῖ. διὰ δὲ τούτων ὑποσκευάζειν δοκοῦσι τῆς ἐπικουρίας Ὀρέστου τὸν θεόν.

---

147. θ' Abresch: δ' M. 148. κρατηθεῖσα M. 151. ἄθεον M. 154. τίσ M. 159. in marg. ζτ habet M. 163. Δίκας θρόνον Bergk. 164. φονολιβῆ Arnaldus: φονολειβῆ M. θρόμβων Bamberger.

περὶ πόδα, περὶ κάρα.
Πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν
προσδρακεῖν αἱμάτων
βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν.
str. 3. ἐφεστίῳ δέ, μάντι, σῷ μιάσματι
μυχὸν ἔχρανας αὐ-
τόσσυτος, αὐτόκλητος,
παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων,
παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας.
antistr. 3. κἀμοί γε λυπρὸς καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται,
ὑπό τε γᾶν φυγὼν
οὔποτ' ἐλευθεροῦται,
ποτιτρόπαιος ὢν δ' ἕτερον ἐν κάρᾳ
μιάστορ' ἐκείνου πάσεται.

ΑΠ. ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν,
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,

167. λείπει ὁ καί (Gl.). — ὥστε τὸν ὀφθαλμὸν (ὀμφαλὸν Schwenk) ἔχειν αἱμάτων ἄγος ἐπαίροντα. 171. αὐτὸς αὐτὸν καλέσας ἐπὶ τῷ μιᾶναι τὸν ναόν. 173. ἡμᾶς, ὅσον ἐπὶ σοί. 177. προστρόπαιος, ἀντὶ τοῦ ἐναγής. — ὢν ἐναγὴς ἐν τῷ κάρᾳ ἑαυτοῦ ἕτερον μιάστορα λήψεται καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ δίκας ἡμῖν δώσουσιν. — ἐναγής (Gl.). 181. τραγικώτερον ὄφιν εἶπεν τὸ βέλος διὰ τὸν ἰόν, πτηνὸν δὲ διὰ τὸ ἐπτερῶσθαι. τὸ μὲν πρῶτον πρὸς πάσας ὁ λόγος, πρὸς μίαν δὲ ἑκάστην νῦν.

167. προσδρακῆσ corr. in προσδρακεῖν M. 168. ἀρόμενον Abresch: αἱρούμενον M. 169—78. totus chorus canit. 169. δὲ μαντικὸν Heath. 170. μυχὸν Robortellus: μυκὸν M. ἔχρανας Turnebus: ἔχρανά τ' M. 170 sq. in marg. ζτ habet M. 172. παρὰ νόμον c: παρανόμων ω in ο mutato M. 174. γε Casaubonus: τε M. 175. φυγὼν Porson: φεύγων M. 177. ὢν δ' Porson (ὢν Wakefield): δ' ὢν M. 178. μιάστορ' ex μιάστωρ factum in M. Fort. ἐκγόνου. πάσεται ex παύσεται fecit M. 180. ἀπαλλάσεσθε M.

χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
ἀνῇς ὑπ᾿ ἄλγους μέλαν᾿ ἀπ᾿ ἀνθρώπων ἀφρόν,
ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.
οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει·
ἀλλ᾿ οὗ καρανιστῆρες ὀφθαλμωρύχοι
δίκαι σφαγαί τε σπέρματός τ᾿ ἀποφθορᾷ
παίδων κακοῦται χλοῦνις ἠδ᾿ ἀκρωνία
λευσμός τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ᾿ ἀκούετε
οἵας ἑορτῆς ἔστ᾿ ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθρ᾿ ἔχουσαι; πᾶς δ᾿ ὑφηγεῖται τρόπος
μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός, οὐ χρηστηρίοις
ἐν τοῖσδε πλησίοις τρίβεσθαι μύσος.
χωρεῖτ᾿ ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.

182. νευρᾶς (Gl.). 183. τὸ αἷμα μέλανα ἀφρὸν εἶπεν, οὐ δήπου τὸ ἔμφυτον αὐτῶν· ἀναίμονες γάρ εἰσιν οἱ θεοί· ἀλλὰ τὸ ἀπ᾿ ἀνθρώπων ἠθροισμένον (ἡθροισμένον m), ὡς τούτῳ τροφῇ χρωμένων αὐτῶν. 184. τὰς πήξεις τοῦ αἵματος (Gl.). 186. αἱ ἀποκεφαλίζουσαι (Gl.). 188. χλοῦνις ἀκρωνία. ἡ ἀκμαία ἀποκοπή, παρὰ τὴν χλόην· ἢ ἐπεὶ χλούνης ὁ σῦς, κάπροι δὲ συνεχῶς εὐνουχίζονται, διὰ τοῦτο τὴν ἀποκοπὴν συϊκὴν εἶπεν, οὐκ ἀνθρωπίνην. — ἡ ἐκτομὴ μορίων. — κακῶν ἄθροισις, ἢ λιθοβολίας (λιθοβολία Robort.). Ἡρωδιανὸς δὲ τὸ σύστημα καὶ ἄθροισμα. 190. ἔνθα ἀνασκολοπίζονται. 191. ἑορτῆς εἰρωνικῶς ἀντὶ τοῦ διατριβῆς. 192. ἀντὶ τοῦ διὰ τῆς μορφῆς ὑμῶν ἡ κακία τῶν τρόπων ὑμῶν διαδείκνυται. 195. μύσος προστρίβεσθαι. 196. μόναι, ὡς ἀνήμερα θηρία.

---

183. μέλαν M. ἀπ᾿ ανῶν M, ἀπ᾿ ἄγ̃ίων m, fort. ἀπ᾿ ἐντέρων. 186. οὗ Turnebus: οὐ M. καρανιστῆρες Stanley: καρανηστῆρεσ M. ὀφθαλμω**ρύχοι (υ ex α factum) M. 187. ἀποφθορᾷ Musgravius: ἀπόφθοραι M. 189. λευσμός Casaubonus: λευσμόν M. 190. ὑπὸ ῥάχιν Ald.: ὑπορράχιν M (fort. retinendum). 195. fort. λῃτοισι.

ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.
ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλῃ,
ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας ὢν παναίτιος.
ΑΠ. πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
ΧΟ. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μήν;
ΧΟ. κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.
ΑΠ. καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους.
ΧΟ. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς;
ΑΠ. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.
ΧΟ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.
ΑΠ. τίς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.
ΧΟ. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΠ. τί γὰρ γυναῖκας ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ;
ΧΟ. οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.
ΑΠ. ἦ κάρτ' ἄτιμα καὶ παρ' οὐδὲν ἠρκέσω
Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα·
Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγῳ,
ὅθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.

199. *οὐκ ἐπικοινωνῶν τῇ αἰτίᾳ, ἀλλὰ τοῦ παντὸς σὺ αἴτιος.* 203 (immo 204). *ὥστε δέξασθαι τὸν φονέα.* 206. *ἠθικεύσαντο τὰς διωκτρίας προπομποὺς εἰποῦσαι.* 211. *τί προστέταχθε ποιεῖν παρὰ* (*περὶ* Abresch) *ἀνδροφόνου γυναικός.* 212. *ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος φόνος οὐκ ἦν αὐθέντης, ὅ ἐστι μιαρός.*

---

198. *χο(ρὸς) Εὐμενίδων* praescriptum habet M. 200. *εἷς* Canter: *εἰσ* M. — *ὢν* Wakefield: *ὥσ* M. 201. *τοσοῦτον* c. 202. *εὖ* (M supra) praescriptum habet M. 203—13. paragraphi praefixae in M praeter 212, ubi nulla nota. 203. fort. *χλέψαι.* — *τί* (*τί μή*) f: *τι* M. 204. *δ' ἔκτωρ* M, in marg. *ζτ οἶμαι δέκτωρ* m. 206. *λοιδορεῖσ* (*λο* in ras. scripsit m) M. 207. *πρόσφοροι* Prien. 211. *γυναῖκας* Paley: *γυναικὸς* M. 212. *αὐθέντισ* M, *ι* in *η* mut. m. 213. *ἠρκέσω* ex *ἤρκεσεν* et *ἠδέσω* coaluit, quorum *ἤρκεσεν* praestat. 216. *γίνεται* M.

εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μόρσιμος
ὅρκου 'στὶ μείζων τῇ Δίκῃ φρουρουμένη.
εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς
τὸ μὴ γενέσθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ,
οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,
τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.
δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
ΧΟ. *τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λίπω ποτέ.*
ΑΠ. *σὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλέον τίθου.*
ΧΟ. *τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.*
ΑΠ. *οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.*
ΧΟ. *μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγῃ.*
ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον, δίκας
μέτειμι τόνδε φῶτα κἀκκυνηγετῶ.
ΑΠ. *ἐγὼ δ', ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·*
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει
τοῦ προστροπαίου μῆνις, εἰ προδῶ σφ' ἑκών.

ΟΡ. *ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύμασιν*

223. *ἡσυχαιτέραν*: *δολιωτέραν* (*σχολαιοτέραν* Voigt). 230. *ἡ δίκη τοῦ μητρῴου αἵματος.* 234. »*μή τοί τι* (*μή τι τοι* m) *θεῶν μήνιμα γένωμαι*« (Hom. *Χ* 358).

---

217. *μόρσιμος* (*μόρσιμοι* superscr. *ος*) f g: *μύρσιμοι* M. Adscriptum *ζτ* in M. 219. *εἰ* Canter: *ἢ* M. Fort. *κτείνουσι συλλέκτρους.* 220. *τίνεσθαι* Meineke, *μέλεσθαι* Auratus. 221. Apollinis nota praefixa in M. *σ'* Robortellus: *γ'* M. 223. *πράσουσαν* M, *σ* supra adscripsit m. Fort. *ἡσυχαίτερον.* 224. *δὲ Παλλὰς* Sophianus: *δ' ἐπάλλας* et in marg. *ζτ* M. 225. nota *ευ* (M supra), 226—29. paragraphi praefixae in M. 225. *λίπω ποτέ* Porson: *λείπω *΄* ποτέ* M. 226. fort. *πόνῳ πόνον.* 230. *ἄγει . . μητρῷον* f g: *ἄγειν . . μητρώων* M. 231. *κἀκκυνηγετῶ* Erfurdt: *κἀκκυνηγέτησ* et in marg. *ζτ* M. 233. *κἀν θεοῖς* f g: *κ' ἀνθεοῖσι* (*κ'* in ras.) M. 234. *ὃς προδῶ* Weil. 235. *κελεύμασι* h: *κελεύσμασιν* M.

ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα,
οὐ προστρόπαιον οὐδ᾽ ἀφοίβαντον χέρα,
ἀλλ᾽ ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς
ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βροτῶν,
ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
σῴζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους,
πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν, θεά,
αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης.

ΧΟ. εἶεν· τόδ᾽ ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.
ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν
πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκματεύομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ
σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,
ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις ποτήμασιν
ἦλθον διώκουσ᾽, οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
καὶ νῦν ὅδ᾽ ἐνθάδ᾽ ἐστί που καταπτακών·

237. ἀκάθαρτον (Gl.). 238. ἀντὶ τοῦ ἐπελθόντα. 239. ἄλλοις προστριψάμενον τὸ μύσος. 245. ταῖς ἐννοίαις. 246. ὡς αὐτόχρημα αἵματος ὄντος (l. αἷμα στάζοντος) Ὀρέστου καὶ μιαίνοντος τὴν γῆν ἧς ἐφάψεται. — τετραυματισμέ(νον): τὸ μὲν ἀπορρεῖν τὸ αἷμα παραδοξολογίας ἐστὶ τραγικῆς· ὅρα δὲ μὴ ἐκβαίνει τὴν πίστιν ὁ ἀπὸ Ἄργους εἰς Δελφοὺς ἥκων, εἶτα ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἔτι αἷμα στάζων ἀπὸ τοῦ ξίφους. φαντασία οὖν ἀμήχανος· ἀλλὰ καὶ συγκέχυται τῇ παραδοξολογίᾳ. 248. μεγαλοκμῆσιν. 249. τὸ ἡμέτερον σπλάγχνον. 250. ὅτι μὴ πτερωτὰς εἰσήγαγεν αὐτάς. 252. καταπτήξας πρὸς τῷ ἀγάλματι.

---

238. ἀμβλὺς . . προστετριμμένος Prien. 239. πορεύμασιν Porson: πορεύμασι M. 243. ἀναμενῶ Stanley, ἀμμενῶ Dindorf. 244—53 dux hemichorii, 254—57 totum hemichorium, 258—75 sex singulae personae alterius hemichorii recitare videntur. 246. νεβρὸν Victorius: νεκρὸν M. 247. ἐκματεύομεν Dindorf: ἐκμαστεύομεν M. 250. ποτήμασιν Dindorf: πωτήμασι M, πωτήμασιν m.

ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.
Ὅρα ὅρα μάλ' αὖ,
λεύσσετον πάντα, μὴ
λάθῃ φύγδα βὰς
ματροφόνος ἀτίτας.
Ὅδ' αὖτέ γ' οὖν ἀλκὰν ἔχων περὶ βρέτει
πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου
ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν.
Τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἷμα μητρῷον χαμαί,
δυσαγκόμιστον, παπαῖ,
τὸ διερὸν πέδοι χύμενον οἴχεται.
Ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ
βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου.
Καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω,
ἀντιποίνους τίνῃς μητροφόνας δύας.
Ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν
ἢ θεὸν ἢ ξένον

253. προσσαίνει. 254. τὸ αὐτὸ πρόσωπόν ἐστι. 257. ἀτίτας: ἀτιμώρητος. 259. ἀνθ' ὧν ἡμῖν χρεωστεῖ πρόσφυξ θέλει γενέσθαι τῆς θεοῦ. 261. οὐ πάρεστιν αὐτῷ νικῆσαι ἡμᾶς. 262. τὸ ἅπαξ χυθὲν αἷμα δυσίατον. 263. πᾶν διερὸν ἐκκεχυμένον εἰς τὴν γῆν δυσαγκόμιστον. τοιοῦτο οὖν καὶ τὸ αἷμα. — τὸ βρέξαι τὴν γῆν (Gl.). 264. καταπίνειν (Gl.). 265. θρόμβον αἵματος.

---

253. βροντείων (ν erasum) M. 255. λεύσσεντον (erasis aliquot post λεύσσε literis) M. πάντα M, πάνται m. λεῦσσέ τε πάντα Hermann. μὴ proximo versui addit M. 256. φυγάδα M, φύγδα m. 257. ματροφόνος Hermann: ὁ ματροφόνοσ M. 262. δυσαγκόμιστον eraso ρ post τ M. 263. πέδοι Porson: πέδωι M. χύμενον Porson: κεχυμένον M. 266. φεροίμαν βοσκὰν Wellauer. 267. ἰσχνάνασ' Turnebus: ἰχνάνασ' M, ἰσχάνασ' f g. 268. ἀντίποιν' ὡς Schuetz. τίνῃς (τίνῃς) f g h: τείνησ M, ·ει· super η scripsit m. ματροφόνου Casaubonus. 269. δὲ κεἴ τις Schuetz: δ' ἐκεῖ, τίσ M. ἄλλος Heath: ἄλλον M. 270. fort. ξένων.

τιν᾽ ἀσεβῶν ἢ τοκέας φίλους,
ἔχονθ᾽ ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
Μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν
ἔνερθε χθονός,
δελτογράφῳ δὲ πάντ᾽ ἐπωπᾷ φρενί.

ΟΡ. *ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι*
πολλοὺς καθαρμούς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη
σιγᾶν θ᾽ ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου·
βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός,
μητροκτόνον μίασμα δ᾽ ἔκπλυτον πέλει.
ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ
Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
πολὺς δέ μοι γένοιτ᾽ ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.
[χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.]
καὶ νῦν ἀφ᾽ ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ

273. *δικαστής* (Gl.). 275. *δελτογρά(φῳ): ἐφορᾷ δὲ πάντα ἀναγραφόμενος αὐτὰ τῇ ἰδίᾳ δέλτῳ.* 276. *ἐγὼ διδαχ(θείς): διδαχθεὶς πολλοὺς καθαρμούς, ὅ ἐστι, τηλικαῦτα ἀψυχήσας* (*ἀτυχήσας* Stephan.), *ἃ πολλῶν ἐδεήθη καθαρμῶν. ἄλλως. οἱ ἐναγεῖς οὔτε ἐν ἱερῷ προσῄεσαν οὔτε προσέβλεπον* (*προέβλεπον* m) *οὐ* (*οὐδὲ* Robort.) *διελέγοντό τινι. καὶ παρ᾽ Εὐριπίδῃ* (frg. 996 N.)· *»τί σιγᾷς; μῶν φόνον τιν᾽ εἰργάσω;« ἐπεὶ οὖν Ὀρέστης μέλλει διαλέγεσθαι δοκῶν ἔτι ἐναγὴς εἶναι, ἐγώ, φησί, διδαχθεὶς σὺν κακῷ τῷ ἐμαυτοῦ, καὶ οἷον διδασκάλοις χρησάμενος ταῖς ἐμαῖς συμφοραῖς, ἐπίσταμαι καὶ σιγᾶν καὶ λαλεῖν ὅπου δεῖ, ἑκατέρου καιρὸν γινώσκων.* 280. *κοιμᾶται.* 281. *ἐκκεκαθαρμένον* (Gl.). 285. *ἐβλάπτοντο γὰρ οἱ μυσαροὶ* (*μυσαροῖς* Steph.) *ξυντυγχάνοντες.*

---

271. *τίν᾽* M. *ἀσεβοῦντες* Weil. *τοκῆας* olim Hermann. 272. *ἔχοντ᾽* M, *ἔχονθ᾽* m. 277. *πολλοῖσι καιρούς* Herwerden. 284. *πο•λὺσ* M. 286 seclusit Musgravius. *καθαίρει* Stanley.

χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν ἐμοὶ
μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεὼν
πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,
φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα
θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ,
ἔλθοι, κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός,
ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.
ΧΟ. οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος
ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον
ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων σκιά·
οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους,
ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος;
καὶ ζῶν με δαίσεις οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς·
ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε δέσμιον σέθεν.

— ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν, ἐπεὶ

290. λείπει ἐμέ. — ὡς τότε συμμαχούντων Ἀργείων Ἀθηναίοις. 293. ὅτι (i. e. σημείωσαι ὅτι) διὰ τοῦτο οἴεται αὐτὴν Τριτογένειαν. 296. ὡς θρασὺς ἡγεμών. ἁρμόττουσα δὲ ἡ εὐχή· δεῖται γὰρ ἑδρανοῦς (ἐνδρανοῦς L Dindorf) βοηθοῦ. 298. τὸ ἑξῆς, ἔλθοι, ὅπως γένοιτο. 302. ὁ μηδὲ αἷμα σχήσων ἐξ ἡμῶν, ἀλλὰ γενησόμενος σκιά· ῥοφήσομεν γάρ σου τὸ αἷμα. ἢ ἐναίματον, ἀντὶ τοῦ ζῶντά σε νεκρὸν ποιήσομεν. 303. οὐκ ἀποκρίνῃ· ἢ ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἀντιφωνήσεις μοι, ἀλλὰ σοῦ βουλομένου λαλεῖν τὸ φθέγμα δεθήσεται.

---

298. τῶνδέ μοι h. 302. ζτ in marg. habet M. Fort. ἀναίματον βόσκημα δ', αἱμόνων σκιά, | οὐδ' κτέ. 305. paragraphus praefixa, 307. chori nota praescripta in M.

μοῦσαν στυγερὰν
ἀποφαίνεσθαι δεδόχηκεν,
λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους
ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἁμά.
εὐθυδίκαιοι δ' οἰμεθ' εἶναι·
τοὺς μὲν καθαρὰς
χεῖρας προνέμοντας
οὔτις ἐφέρπει μῆνις ἀφ' ἡμῶν,
ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ·
ὅστις δ' ἀλιτὼν ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν
παραγιγνόμεναι πράκτορες αἵματος
αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν.

str. 1. μᾶτερ, ἅ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ
Νύξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν
ποινάν, κλῦθ'. ὁ Λατοῦς γὰρ ἶ-
νίς μ' ἄτιμον τίθησιν,
τόνδ' ἀφαιρούμενος

309. ὡς ἐπὶ νεκρῷ. 310. τοὺς κλήρους ὑμῶν (ἡμῶν Vict.). ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δεδόχηκεν. 310 (immo 311). τὸ σύστημα. — δεδόχηκεν ἡμῖν λέξαι τίνα τρόπον τὰ κατ' ἀνθρώπους λάχη ἐφοδεύομεν. — ἐπισκοπεῖ (Gl.). 318. τὸν φόνον κρύψαι θέλει. 319. τοῖς ἀναιρεθεῖσιν. 322. ἐπεὶ ὑπὲρ τῆς μητρὸς Ὀρέστου ἀγωνίζονται, οἰκείως τὴν μητέρα ἑαυτῶν ὀνομάζουσιν. 323. ζῶσι καὶ θανοῦσιν ἔκδικον.

---

311. ἁμά Canter: ἅμα M. 312. εὐθυδίκαιοι δ' Hermann: εὐθυδίκαι θ' οἰδ' M cum ζτ in margine. Fort. εὐθυδίκαιοι μαιόμεθ'. 313 sq. (τὸν μὲν . . προνέμοντ' vel potius) τοὺς μὲν καθαρὰς καθαρῶς χεῖρας προνέμοντας Hermann. 314. προνέμοντας f g h: προσνέμοντασ M. 315. οὔτις ἐφέρπει μῆνις ἀφ' ἡμῶν Porson: οὔτισ ἀφ' ἡμῶν μῆνισ ἐφέρπει M. 317. ἀλιτὼν Auratus: ἀλιτρῶν M. ἀνὴρ Porson: ἀνὴρ M. 320. παραγινόμεναι M. 322—83 tres chori ordines, ephymnia totus chorus canere videtur. 323. ἀλαοῖσιν M. 326. τὸδ' M, τόνδ' m.

πτῶκα, ματρῷον ἅ-
γνισμα κύριον φόνου.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος, παρακοπά,
παραφορὰ φρενοδαλής,
ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικτος, αὑονὰ βροτοῖς.
antistr. 1. τοῦτο γὰρ λάχος διανταία
Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν,
θνατῶν τοῖσιν αὐτουργίαις
ξύμπασ ωσιν μάταιοι,
τοῖς ὁμαρτεῖν, ὄφρ' ἂν
γᾶν ὑπέλθῃ· θανὼν δ'
οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος, παρακοπά,

327. τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ ἀφαγνιοῦντα τὸν φόνον τῆς μητρός. ἅγνισμα δέ τινες εὐφήμως τὸ μόλυσμα. 329. ἐπὶ Ὀρέστῃ δὲ μέλλοντι θύεσθαι λεχθήσεται ὕμνος ἐξ ἡμῶν ὡς ἐπὶ ἱερείῳ, ὃς αὐτοῦ τὰς φρένας παρακόψει. 331. παρακίνησις τῶν φρενῶν (Gl.). 333. ὁ δεσμεύων αὐτοῦ τὰς φρένας (Gl.). 334. ὁ ξηραίνων τοὺς βροτούς. 335. ἡ διαμπὰξ τιμωρουμένη. 337. αὐτοφονίαις. 339. τούτοις ἡμᾶς ἀκολουθεῖν, ἕως ἀποθάνῃ ὁ τοιοῦτος. 341. λείπει γίνεται (ἵν' ᾖ, οὐκ ἐλεύθερος γίνεται supplet schol. rec.) ἀλλὰ πάλιν κολάζεται. 342. ἐμύμνιον (ἐφυμνίῳ Abresch) αὐτῷ χρῆται. λέγεται δὲ καὶ μεσόφθεγμα.

---

327. πτῶκα Sophianus: πτάκα M, πτᾶκα m. 331. παραφορὰ (fuerat παραφθορὰ) M. φρενόδα**σ corr. in φρενόδαλισ et rursus in φρενοδαλὴσ M, ζτ οἶμαι φρενοδαής m. 333. ἀφόρμικτοσ | sed 346 ἀφόρ | μικτοσ M. 335. ζτ in marg. m. 336. ἔχειν proximo versui addit M. 337. ζτ in marg. m. θνατῶν Canter: θανάτων M. 337 sq. αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν Turnebus, τοί νιν αὐτουργίαις ξυμπατῶσιν Weil. 342. paragraphus praefixa in M.

παραφορὰ φρενοδαλής,
ὕμνος ἐξ Ἐρινύων.
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
μικτος, αὑονὰ βροτοῖς.
str. 2. γιγνομέναισι λάχη
τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη,
ἀθανάτων δ' ἀπέχειν
γέρας, οὐδέ τις ἐστὶ
συνδαίτωρ μετάκοινος·
παλλεύκων δὲ πέπλων
ἄμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην.
δωμάτων γὰρ εἱλόμαν
ἀνατροπάς, ὅταν Ἄρης
τιθασὸς ὢν φίλον ἕλῃ.
ἐπὶ τόν, ὦ, διόμεναι
κρατερὸν ὄνθ' ὁμοίως
μαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου.
antistr. 2. σπεύδομεν αἵδ' ἀφελεῖν

346. ἀφόρμικτος: οὐ γὰρ σὺν ὀργάνοις μουσικοῖς γίνεται οὗτος ὁ ὕμνος. — ὁ δεσμεύων αὐτοῦ τὰς φρένας. 348. ἀντὶ τοῦ γέρα. 350. μὴ πλησιάζειν ἡμᾶς τοῖς θεοῖς. 353. οὐδαμοῦ ὅπου ἑορτὴ καὶ ἀμπεχόνη καθαρὰ πάρειμι. 356. ὅταν τις ἐχθρὸς συγγενὴς ὢν τὸν συγγενῆ φονεύσῃ. 357. οἰκεῖος, φίλος (Gl.). 358. διὰ μέσου τὸ ὦ. 360. διὰ τὸ νέον αἷμα (Gl.). — τοῦ νεωστὶ εἰργασμένου ὑπ' αὐτοῦ.

---

344. παράφρονα φρενοδαλησ M. 345. ὕμνοισ M. 345 sq. unus versus in M. 349. ἁμὶν Porson: ἁμῖν M. 350. ἀθανάτων δίχ' ἔχειν Martin. 351 sq. in marg. ζτ m. γέρας Evers. συνδαίτωρ Turnebus: συνδάτωρ M. 353. paragraphus praefixa in M. πανλεύκων M. 354. ἀνέορτος Fritzsche. Fort. ἀνέορτος ἄφαρος. 355. δωμάτων Ald.: δομάτων M. 357. τιθασὸς c: πίθασοσ M. φίλον Turnebus: φίλοσ M. 358. ὦδ' ἱέμεναι E A I Ahrens. 361. σπεύδομεν αἵδ' Doederlein: σπευδόμενα δ' mut. in σπευδόμεναι δ' M.

τινα τάσδε μερίμνας,
θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖ-
σι λιταῖς ἐπικραίνειν,
μηδ' εἰς ἄγκρισιν ἐλθεῖν —
Ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὲς ἀ-
ξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας
ἃς ἀπηξιώσατο —

str. 3. δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι
σεμναὶ ταχόμεναι
κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι
ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν
ὀρχησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.
μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα
ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ
καταφέρω ποδὸς ἀκμάν,
σφαλερὰ τανυδρόμοις
κῶλα, δύσφορον ἄταν.

antistr. 3. πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι
λύμᾳ. τοῖον ἐπὶ

362. τῆς Κλυταιμήστρας (Gl.). 363. λείπει εὔχομαι τοῖς θεοῖς τελέσαι μου τὸ βούλημα καὶ μὴ εἰς μάχην μοι ἐλθεῖν. 367. τὸ τῶν φονέων. 371. καὶ τοὺς ὑψηλοὺς καθαιροῦμεν. 377. τοῖς τανυδρόμοις αὐτῶν κώλοις ἐπάγουσα τὰ σφαλερά μου κῶλα. ἢ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, καὶ τοῖς τανυδρόμοις γίνεται σφαλερὰ τὰ κῶλα διὰ τὴν ἐπιοῦσαν αὐτοῖς ἄτην δύσφορον ὑπ' ἐμοῦ. οἷον, καὶ οἱ ταχυδρόμοι οὐ δύνανταί με ἐκφυγεῖν. 379. περιφρονῶν (παραφρονῶν Steph.) γὰρ οὐκ αἰσθάνεται τοῦ κακοῦ.

---

362. τᾶσδε M. 364sq. ζτ in marg. m. 365. εἰς Pauw: ἐς M. 366. ζεῦ M, ζεὺσ m. Ζεὺς δ' αἱμοσταγὲς Linwood (αἱμοσταγὴς Bothe). Post 368 iterat ut ephymnium 356—60 G C W Schneider. 373. ἐπιφθόνοις Heath: ἐπιφόνοισ M. 374. ἁλομένα f g: ἀλλομένα, sed altero λ eraso M. 375. ἀνέκαθεν Pearson: ἄγκαθεν M. 380. τοῖον Heath: τοῖον γὰρ M.

κνέφας ἀνδρὶ μύσος ποπόταται,
καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος
αὐδᾶται πολύστονος φάτις.

str. 4. *μένει γάρ. εὐμήχανοί*
τε καὶ τέλειοι κακῶν
τε μνήμονες, σεμναὶ
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄτιμ' ἀτίετα διέπομεν
λάχη θεῶν διχοστατοῦντ'
ἀνηλίῳ λάμπᾳ, δυσοδοπαίπαλα
δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.

antistr. 4. *τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί*
τε καὶ δέδοικεν βροτῶν,
ἐμοῦ κλύων θεσμὸν
τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἔπι δέ μοι
γέρας παλαιόν, οὐδ'
ἀτιμίας κυρῶ, καίπερ ὑπὸ χθόνα
τάξιν ἔχουσα καὶ δυσήλιον κνέφας.

381. *σκότος φρενῶν. λείπειν φασὶ διά, δὲ (διὰ* Kirchhoff) *μύσος. οὐκ ἔστι δέ· αὐτὸ γὰρ τὸ μύσος κνέφας εἴρηκεν.* 383. *κακὴ δὲ φήμη περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ λέγεται.* 384. *λείπει τὸ ἐσμέν. ἡμεῖς γὰρ εὐμήχανοί ἐσμεν καὶ ἐπιτελεστικαὶ καὶ τῶν κακῶν μνήμονες.* 387. *οὐ ταχέως παρηγορούμεναι ὑπὸ βροτῶν.* 389. *ἀφωρισμένα τῶν θεῶν τῷ προσόντι αὐτοῖς σκότει. — μετερχόμεναι λάχη ὑπὲρ ὧν οὐ τιμώμεθα ὑπὸ θεῶν.* 390. *δυσπαράβατα καὶ τραχέα ζῶσι καὶ τοῖς θνήσκουσιν (καὶ τεθνηκόσιν* Wieseler). 395. *τὸν ὑπὸ Μοιρῶν καὶ θεῶν τετελεσμένον.* 396. *ἔπεστιν.*

Post 383 iterat ut ephymnium v. 374 — 78 G C W Schneider. 385. *τε* Wakefield: *δὲ* M. 388. *ἀτίετα* Canter: *ἀτίεται* M. *διέπομεν* Heath: *διόμε***ναι* M. 389. *διχοστατου˜* M. 390. *τανηλίω λαμπαι δυσοδοπαίπαλα* addidit et in marg. adscr. *ζτ* m. *λάπᾳ* Wieseler. 392. *οὐχ ἅζεταί* Turnebus: *οὐχάζεταί* M. 393. *δέδοικεν* Schuetz: *δέδοικε* M. 396. *ἔτι*

ΑΘ. πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν
ἀπὸ Σκαμάνδρου γῆν καταφθατουμένη,
ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί,
ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.
καινὴν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα·
τίνες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω,
βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ,
ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμένας
οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
λέγειν δ' ἄμορφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς
πρόσω δικαίων ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις.
ΧΟ. πεύσῃ τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη.

400. ἐπὶ ὀχήματος ἔρχεται. 401. Μιτυληναῖοι ἐμάχοντο πρὸς Ἀθηναίους περὶ πόλεως Σιγείου. ἔδοξεν οὖν μονομαχίῳ λῦσαι τὸν πόλεμον. καὶ ὑπὲρ μὲν Μιτυληναίων ἐπολέμει Πιτταχός, ὑπὲρ δὲ Ἀθηναίων Φρύνων. ἡττηθέντος δὲ Φρύνωνος διελύθη τὰ τῆς μάχης. ἔοικεν οὖν παρορμᾶν Ἀθηναίους ὁ Αἰσχύλος εἰς τὸ ἀντέχεσθαι πάλιν Σιγείου, λέγων τὴν θεὸν ἐκεῖθεν ἐληλυθέναι. — καταφθάνουσα. 407. ὡς ἀρμένῳ χρωμένη τῇ αἰγίδι. 413. καὶ πρὸς ὑμᾶς. — τῶν σπειρομένων. 416. ἄμορφος οὖσα (corr. ex ἄμορφον ουσα, voluerat scribere ἄμορφον ὄντα) οὐ δυνήσῃ με ἐφ' οἷς εἶπον ἀντιψέξαι.

δέ μοι μένει Hermann. 401. γῆν καταφθατουμένη Stanley: τὴν καταφθατουμένην M, ζτ in marg. m. 409. καινὴν Canter: καὶ νῦν M. 414. fort. θεοῖσι. — ὁρωμένας Stanley: ὁρωμέναισ M. 416. ἄμορφον Robortellus. 418. κούρη ante ras. M.

ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆ τέκνα.
Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαὶ κεκλήμεθα.
ΑΘ. γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους.
ΧΟ. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα.
ΑΘ. μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.
ΧΟ. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΘ. καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;
ΧΟ. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.
ΑΘ. ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιρροιζεῖς φυγάς;
ΧΟ. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.
ΑΘ. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον;
ΧΟ. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;
ΑΘ. δυοῖν παρόντοιν ἥμισυς λόγου πάρα.
ΧΟ. ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλει.
ΑΘ. κλύειν δίκαιος μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.
ΧΟ. πῶς δή; δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένῃ.

419. σκοτεινὰ ἢ θρηνητικά, ἢ αἰάζειν ποιοῦντα. 421. τὰ ἐπώνυμα οἷς καλεῖσθε. 426. ἐν τῷ Ἅιδῃ. 427. ἐπιβοᾷς, ἐπιβάλλεις. 429. ἐν ἐρωτήσει. — μὴ ἐξ ἀνάγκης τοῦτο πεποίηκεν; 431. ὑμῖν μὲν κατηγορεῖν, ἐκείνῳ δὲ ἀπολογεῖσθαι· »μηδὲ δίκην δικάσῃς πρὶν (ἂν ex Aristoph. Vesp. 725 addit Burges) ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς« (Pseudophocylidea v. 87 Bgk). — σοῦ καὶ Ὀρέστου. 432 (435). μὴ πρότεινε αὐτῷ ὅρκον καὶ διὰ τούτου θέλε νικᾶν. (432). οὕτως, φησί, φανερόν ἐστιν τὸ κατ' αὐτὸν ὡς μήτε αὐτὸν δύνασθαι ὀμόσαι ὅτι οὐκ ἔστι τοιοῦτος μήτε θέλειν ὅρκον ἡμᾶς αἰτῆσαι, εἰ δικαίως αὐτὸν κολάζομεν. 433. θέλεις αὐτὸν ἀπολογήσασθαι ἢ κατηγορεῖς αὐτοῦ ὡς πράξαντος;

---

420. Ἀραὶ f g: ἀρὰ M. 422, 426, 430, 434, 438 εὐ (M supra) praescriptum, 423, 424, 427, 428, 431, 432, 435, 436 paragraphi praefixae in M. 423. ἐμφαν* M, ἐμφανῆ m. 425. ποῦ τὸ Arnaldus: τοῦτο M. φυγῆς Scaliger: σφαγῆσ M. 427. ἐπιρροιζεῖς Scaliger: ἐπιρροιζεῖ* M. 430. τοσοῦτον Elmsley. 431. δοῖν M, υ supra adscripsit m. 433 δίκαιος Dindorf: δικαίουσ (ου in litura, ·ω· superscr. m) M.

ΑΘ. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
ΧΟ. ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.
ΑΘ. ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;
ΧΟ. πῶς δ' οὔ; σέβουσαί γ' ἀξίαν ἐπαξίων.
ΑΘ. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς
τὰς σάς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυναθοῦ ψόγον·
εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ βρέτας τόδε
ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἁμῆς πέλας
σεμνὸς προσίκτωρ ἐν τρόποις Ἰξίονος.
τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.
ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχων μύσος
πρὸς χειρὶ τἠμῇ τὸ σὸν ἐφεζόμην βρέτας.
τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα·
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα

435. οὐκ ὀφείλει ὁ ἀδικῶν ὅρκῳ φεύγειν τὴν κατηγορίαν· ἐπιορκήσει γάρ. 438. ἀξίων οὖσαν γονέων. 441. ἀντὶ τοῦ ἔγκλημα. 443. τῷ ναῷ. 444. ὃν τρόπον κἀκεῖνος προσεκάθητο τῷ ναῷ τοῦ Διὸς καθαρισθησόμενος. πρῶτος γὰρ Ἰξίων φόνον ποιήσας ἐκαθαρίσθη ὑπὸ Διός. 445. ἀποκρίνου μοί τι εὔγνωστον. 448. ἐναγής (Gl.). 451. σημείωσαι. — τὸν φονέα.

---

438. ἀξίαν Porson: ἀξίαν τ' M. Scribendum ἐπάξια. 441. ἀμυναθοῦ Dindorf: ἀμυνάθου M. 443. ἐμῆς f g. 444. ἐν in spatio vacuo quinque sexve litterarum addidit m. 448sq. προτρόπαιος M, σ ad primam syllabam supra adscripsit m. ἔχων . . ἐφεζόμην Wieseler: ἔχει . . ἐφεζομένη M. 452. προσαρδμοῖς Weil. 453. καθαιμάξωσι νεοθήλου Turnebus: καθαιμάξουσιν οθηλοῦ et in marg. ζτ M.

οἴκοισι, καὶ βοτοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις.
ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω·
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει πεύσῃ τάχα.
Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς,
Ἀγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα,
ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
ἔθηκας. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολὼν
ἐς οἶκον, ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν
κρύψασ', ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθών, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
σὺ δ', εἰ δικαίως εἴτε μή, κρῖνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.
ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴ τις οἴεται τόδε
βροτοῖς δικάζειν, οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις

455. καὶ εἰς οἶκον εἰσῆλθον, καὶ ὑδάτων μετέλαβον. 456. τὴν τοῦ μύσους. 459. διατάκτορα, βασιλέα. 460. διὰ τούτων φιλοποιεῖται τὴν θεόν. 462. δολιόφρων. 463. τῷ πέπλῳ. 464. ἐκήρυττε τὸν διὰ τῆς ἐπιχύσεως τῶν λουτρῶν γενόμενον αὐτῷ φόνον. λέγεται γὰρ μετὰ τὸ φονεῦσαι γυμνὸν ἐξαγαγεῖν καὶ δεῖξαι τοῖς πολίταις. 468. πάντων. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ »ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον« (429). 472. τὰ κατὰ τὴν σὴν κρίσιν ἀποβαίνοντα, ὁποῖα ἂν ᾖ, ἐπαινέσω. 473. εἴ τις οἴεται τὸ πρᾶγμα τόδε βροτὸς δικάζειν, μεῖζον ἢ κατὰ ἀνθρώπους οἴεται, ἐμοὶ δὲ περὶ φόνου δικάζειν οὐχ ὅσιον.

---

461. οὗτος f g h: οὕτωσ M. 464. κρύψασ', ἃ Musgravius: κρύψασα M. 468. μεταίτιος Weil. 471. δ' Pearson: τ' M. εἴτ∗εμὴ M. 472. πανταχῆ M. 474. βροτοῖσ M, corr. in βροτὸσ m, ut videtur.

φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτους δίκας·
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως
ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις.
ὅμως δ᾽ ἄμομφον ὄντα σ᾽ αἱροῦμαι πόλει.
αὗται δ᾽ ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
χώρᾳ μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
πέδοι πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.
τοιαῦτα μὲν τάδ᾽ ἐστιν· ἀμφότερα, μένειν
πέμπειν τε, δυσπήματ᾽ ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ᾽ ἐπέσκηψεν τόδε,
φόνων δικαστὰς ὁρκίων αἱρουμένους
θεσμόν, τὸν εἰς ἅπαντ᾽ ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
καλεῖσθ᾽ ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα,
κρίνασα δ᾽ ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
ἥξω διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ᾽ ἐτητύμως,
ὅρκων περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσίν.

475. ἐφ᾽ οἷς (αἷς Linwood) ταχέως μηνίσουσιν Ἐρινύες. 476. τέλειος τὴν ἡλικίαν. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν ζῴων. 477. διὰ τούτου ἐλπίδας αὐτῷ χρηστὰς ὑποτίθησιν. 478. δέχομαι ἐν τῇ πόλει. 479. εὐπαραίτητον, εὐχερῆ, εὐάρεστον. δυσάρεστοι φύσει εἰσὶν αὗται. 480. ἀντὶ τοῦ τυχουσῶν. 484. πέμπειν αὐτὰς ἀμηνίτως δυσχερές ἐστιν ἐμοί. 485. ὡς σκηπτὸς ἐπῆλθεν. 486. οἷον ἐνόρκους δικαστάς. 487. διετέλεσε γὰρ τὸ Ἀρειοπαγιτικὸν συνέδριον. 488. ὑμεῖς δὲ ὅρκους αὐτοὺς αἰτήσατε. 490. βέλτιστα (Gl.). 492. ὅρκον διδόντας.

475. φόνου Robortellus: φόνουσ M. ὀξυμηνίτους Pearson: ὀξυμηνίτου M. 476. κατηρτυχὼς ἐμοῖς Pauw. 477. ἱκέτη M, σ addidit m, ἵκτης Meineke. 478. fort. ἐγὼ δ᾽ (sic Hartung) ἄμομφος οὖσα. 481. χώρᾳ μεταῦθις Wellauer: χῶραι μετ᾽ αὖθισ et in marg. ζτ M. 482. πέδοι Dindorf: πέδω M. 483. ἐστι M, ἐστιν m. 484. τε Abresch: δὲ M. Fort. δυσπόνητ᾽ ἀμηνίτως ἐμοί. Post 485 lacunam statuit (Linwoodio auctore) Weil. 486. αἰδουμένους Prien. 489. ὁρκώματα (κώ in ras.) M, ὀρθώματα Pauw. 492, qui in f g post 488

str. 1. ΧΟ. νῦν καταστροφαὶ νέων
θεσμίων, εἰ κρατή-
σει δίκα τε καὶ βλάβα
τοῦδε μητροκτόνου.
πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεί-
ᾳ συναρμόσει βροτούς,
πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα
πάθεα προσμένει τοκεῦ-
σιν μεταῦθις ἐν χρόνῳ.
antistr. 1. οὔτε γὰρ βροτοσκόπους
μαινάδας τῶνδ' ἐφέρ-
ψει κότος τις ἐργμάτων·
πάντ' ἐφήσω μόρον.
πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, προφω-
νῶν τὰ τῶν πέλας κακά,
λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων·
ἄκεά τ' οὐ βέβαια τλά-

493. ἡ μὲν Ἀθηνᾶ ἀπῆλθεν εὐτρεπίσαι δικαστάς, ὁ δὲ Ὀρέστης ἱκετεύων μένει, αἱ δὲ Ἐρινύες φρουροῦσιν αὐτόν. μέλος δὲ οἰκεῖον ᾄδουσι τῇ ἑαυτῶν προαιρέσει. 497. τὸ μητροκτονεῖν (Gl.). 502. τῶν τοὺς βροτοὺς ἐπισκοπούντων (Gl.). 503. ἡμῶν δῆλον ὅτι. 505. πάντ' ἐφήσω μό(ρον): οὐκέτι τινὰ μὲν ἔννομον ἡγήσομαι μόρον, τινὰ δὲ οὔ, ἀλλὰ πάντα ἐφήσω μόρον, ὅπως τις βούλεται ἀναιρεῖν. οὐ τιμωρήσω τοῖς ἀδικουμένοις, ἀλλὰ συγχωρήσω ἀλλήλους ἀναιρεῖν. 506. πεύσεται δ' ἄλλος: ἀεὶ τὰ ἀλλήλων ἀκούσονται, καὶ οὐ γίνεται κακῶν ἀνάπαυσις. 508. διαδοχήν (Gl.).

---

collocatus est, ante 491 reponendus videtur. ἐκδίκοις Schuetz. 493. μεταστροφαὶ Meineke. 495. τε καὶ Heath: καὶ M. 497. εὐχερείᾳ Turnebus: εὐχερίαι (in proximo versu) M. 500. προσνεμεῖ Weil. 502 sq. οὔτι Casaubonus, οὐδὲ Elmsley. βροτοσκόπους μαινάδας scripsi: βροτοσκόπων μαινάδων M. 504. τίσ M. 506. προφω- proximo versui addit M. 507 sq. scribendum videtur κάκ', οὐ λῆξιν, ὑπόδοσιν δέ. 509. ἄκεά τ' Schuetz: ἄκετ' et in marg. ζτ M.

μων μάταν παρηγορεῖ.
str. 2. μηδέ τις κικλησκέτω
ξυμφορᾷ τετυμμένος,
τοῦτ' ἔπος θροούμενος·
ὦ δίκα,
ὦ θρόνοι τ' Ἐρινύων.
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ
ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς
οἶκτον οἰκτίσαιτ', ἐπει-
δὴ πίτνει δόμος δίκας.
antistr. 2. ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ,
καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
δεῖ μένειν καθήμενον.
ξυμφέρει
σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.
τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
καρδίαν ἀνατρέφων
ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοί-

510. παθὼν δέ τις μάτην ἑαυτὸν παραμυθεῖται (corr. in παραμυθεῖ m) τῇ εἰς ἡμᾶς ἐλπίδι. ἤ, ἕκαστος δὲ τῶν φονέων παρηγορηθήσεται. τλήμων γὰρ ὁ ἀναιδής· »ἡ δ' ὧδε τλήμων« (Sophocl. Electr. 275). 511. ἡμᾶς δηλονότι (Gl.). 513. θροῶν (Gl.). 516. ταῦτα ἀναιρούμενος πατὴρ ἢ μήτηρ ὑπὸ παιδός. 519. ἐπειδὴ παρόλωλε (ἐπειδήπερ ὄλωλε Vict.) τὸ δίκαιον. 520. οὐ πανταχῇ τὸ δεινὸν ἀπεῖναι φρενῶν δεῖ. 524. ὥστε καθήμενον ὑπὸ στένει σωφρονεῖν. ὡσεὶ ἔλεγεν ὑπὸ τῷ δέει. ἔστι δὲ ἀπ' εὐθείας τῆς τὸ στένος. 525. λαμπρότητι, ὀρθότητι φρενῶν.

---

510. τλάμων Pauw et Schwenk (δὲ delevit Schwenk, τισ Pauw): τλάμων δέ τισ M. 514sq. ὦ . . ὦ Pauw: ἰὼ . . ἰὼ M. 515. ἐριινύων (ν erasum) M. 520sq. δεινὸν ἐγγὺς φρενῶν Wieseler. 522. δεῖ μένειν anonymus apud Dobraeum: δειμαίνει M. 525. ἐν δέει Auratus. φάει ex φόβῳ et δέει coaluisse videtur.

ως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;
str. 3. μήτ' ἄναρκτον βίον
μήτε δεσποτούμενον
αἰνέσῃς.
παντὶ μέσῳ τὸ κράτος
θεὸς ὤπασεν, ἄλλ'
ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει.
ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω·
δυσσεβίας μὲν ὕβρις
τέκος ὡς ἐτύμως,
ἐκ δ' ὑγιείας
φρενῶν ὁ πᾶσι φίλος καὶ
πολύευκτος ὄλβος.
antistr. 3. ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω·
βωμὸν αἴδεσαι δίκας,
μηδέ νιν
κέρδος ἰδὼν ἀθέῳ
ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς·

529. ἀλλὰ τῶν (τὸν Robort.) ἠρέμα (l. μέτρια) τούτων ἐφαπτόμενον· παρόσον οἱ μὲν παντάπασι τυραννούμενοι κακῶς βιοῦσιν, οἱ δὲ ἄναρχοι πονηρῶς. 534. ἄλλα ἄλλως ἐφορᾷ ὁ θεός. (520) ἔσθ' ὅπη δέους. 535. σύντομον (Gl.). 537. ὕβριν γεννῶσα. οἱ γὰρ ἀρξάμενοι τοῦ θείου καταφρονεῖν ὑβρίζουσι τοὺς ἀνθρώπους. 538. ἐκ δ' ὑγιείας φρενῶν: ἐκ τοῦ ὀρθὰς ἔχειν φρένας. νόσον δὲ φρενῶν τὴν δυσσέβειάν φησιν, ὑγίειαν δὲ ἐξ ἧς ἂν εἴη τιμή· ἐξ ἐκείνης δὲ ὕβρις. 541. καθολικῶς λέγω τὸ ἐπιφερόμενον. 543. τὴν δίκην.

---

528. ἔτ' ἂν * * * * (iteraverat ἔτ' ἂν) M. σέβει[οι] M. 529. ἀνάρχετον Wieseler. 532. παντὶ Pauw: ἅπαντι M. 533 sq. ἄλλ' ἄλλᾳ Wellauer: ἄλλα | ἄλλα[ι] M. δ' f g h: δι' M. ἐφορέει M, υ inseruit m. 536. δυσσεβίας h: δυσσεβείασ M. 539. φρενῶν in superiorem v. reicit M. πᾶσιν Heath.

ποινὰ γὰρ ἐπέσται.
κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τις τοκέων
σέβας εὖ προτίων
καὶ ξενοτίμους
δωμάτων ἐπιστροφὰς αἰ-
δόμενός τις ἔστω.
str. 4. ἑκὼν δ' ἀνάγκας ἄτερ
δίκαιος ὢν οὐκ ἄνολβος ἔσται·
πανώλεθρος δ' οὔποτ' ἂν γένοιτο.
τὸν ἀντίτολμον δὲ φαμὶ περαιβάδαν
τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκας
βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν
λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος
θραυομένας κεραίας.
antistr. 4. καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐ-
δὲν ἐν μέσᾳ δυσπαλεῖ τε δίνᾳ·
γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῷ,
τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις

553. ὁ χωρὶς ἀνάγκης δίκαιος ὤν. 556. τὸν τὰ ἐναντία τοῖς εἰρημένοις τολμῶντα. ἀντὶ τοῦ τὸν ἄδικον. — παραβεβηκότα. 557. πάντοθεν συνηγμένα. 558. ἀπὸ τῶν χειμαζομένων, τροπικῶς. ἀντὶ τοῦ ταπεινωθήσεται. 559. ἀτυχία. 561. τοὺς θεούς. 563. γελᾷ, φησίν, ὁ δαίμων ἐπὶ τῷ ἀδίκως (ἀδίκῳ Stanley, κακὰ addit Hartung) πάσχοντι, τὸν μηδέποτε προσδοκήσαντα τιμωρεῖσθαι ἰδὼν ἐν μέσῃ τῇ δύῃ ὑπεζευγμένον καὶ χαλινωθέντα. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ λέπαδνον.

---

548. τίσ M. 549. προ•τίων (fuerat πρατίων) M. 551. ἐπιστροφὰς δωμάτων Heath. 553. ἑκὼν δ' Wieseler: ἐκ τῶνδ' M. 555. δ' addidit Pauw. 556. ζτ adscripsit m. φαμὶ βαρίβαν Meineke. 557. ἄγοντα πολλὰ O Mueller. δίκας Dindorf: δίκησ M. 562. ἐν addidit Abresch. — δυσπαλεῖ τε δίνᾳ Turnebus: δυσπαλεῖται δίναι M. 563. θερμῷ h: θερμοεργῶι M.

δύαις λαπαδνὸν οὐδ᾽ ὑπερθέοντ᾽ ἄκραν·
δι᾽ αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
ἕρματι προσβαλὼν δίκας
ὤλετ᾽ ἄκλαυστος, ᾆστος.

Αθ. *κήρυσσε, κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατειργαθοῦ,*
εἴτ᾽ οὖν διάτορος Τυρσηνικὴ
σάλπιγξ, βροτείου πνεύματος πληρουμένη,
ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.
πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου
σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς
πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον
καὶ τόνδ᾽, ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.

566. *τὸν πολυχρόνιον δὲ ὄλβον ἑαυτοῦ προσκρούσας τῷ βραχεῖ* (*βράχει* Abresch) *τῆς δίκης ὤλετο.* 569. (leguntur haec in summo margine paginae v. 542 — 99 continentis) *κληρώσασα Ἀθηνᾶ τοὺς ἀρίστους ἄγει δικάσοντας. καθισάντων δὲ αὐτῶν ἐν μέσῳ στᾶσα κελεύει διὰ τῆς σάλπιγγος καὶ τοῦ κήρυκος σιωπὴν γενέσθαι, ὡς μὴ ἀρκοῦντος μόνου τοῦ κήρυκος. ὅρα δὲ πῶς τὰ νέων ἔθη ἀναχρονίζει. ἃ γὰρ νῦν γίνεται, ταῦτα τὴν Ἀθηνᾶν εἰσήγαγε λέγουσαν. ἐχρῶντο γὰρ τῇ σάλπιγγι ἀνείργειν τὸ πλῆθος θέλοντες. — κάτεχε, κώλυε.* 574. *συμφέρει.* 575. *διηνεχῆ· παρὰ τὸ* (*τοῦ* m[1]) *αἰεί.* 576. *τῶν Ἀρειοπαγιτῶν.* — (leguntur haec in summo marg. p. v. 600 — 46 continentis) *ἐν περιχωρήματι* (*παραχορηγήματι* Dindorf) *αὐτῷ εἰσιν οἱ Ἀρειοπαγῖται μηδαμοῦ διαλεγόμενοι.*

---

565. *λαπαδνὸν* Musgravius: *λέπαδνον* M. 568. *ἄκλαυτος* Dindorf. *ἄϊστοσ* M (*αἶστος* Porson). 569. *κατειργάθου* Porson (*κατειργαθοῦ* Dindorf): *κατεργάθου* M. 570. *ἐιτ᾽* M (superscr. m ut videtur). *οὖν* compendium vocis *οὐρανόν* videtur (fort. *εἰς οὐρανὸν δὲ*). *τυρσηνικὴ* M. 571. *πληρουμένη* (*η* finali ex *ου* ut vid. corr.) M. 572. *φαίνεται* ante corr. M. 573. *κληρουμένου* Burges. 576. *τῶνδ᾽* schol. et f g, *τούσδ᾽* Hermann. *διαγνωσθῇ* Paley. *δίκη* f g: *δίκηι* M. Post 576 sonum tubae excipere videntur v. 684—713. Vide ad v. 684.

ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος λέγε.
ΑΠ. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον· ἔστι γὰρ δόμων
ἱκέτης ὅδ' ἀνὴρ καὶ δόμων ἐφέστιος
ἐμῶν, φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος·
καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἴσαγε
ὅπως τ' ἐπίστα τήνδε κύρωσον δίκην.
ΑΘ. ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην·
ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.
ΧΟ. πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.
ΟΡ. ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.

577. ὧν ἐκληρώθης, δηλονότι μαντειῶν. παραφανέντος δ' Ἀπόλλωνος ταῦτά φησιν. 579. μαρτυρήσων ὅτι οὐχ ἔστιν ἐναγής· ἐκάθηρα γὰρ αὐτόν. 582. σύνδικοι λέγονται οἷς ἴσον μέτεστιν ἐν τῇ δίκῃ τῆς αἰτίας. 585. τῶν Ἐρινύων (Gl.). — ὅρα τὸ δικαστήριον. 586. ὁ κατηγορῶν (Gl.). 588. τοῦτο οὐ πρὸς τὰς τρεῖς, ἀλλὰ πρὸς τὸν χορόν· ιε' γὰρ ἦσαν. 589 (immo 590). ῥητορικῶς πυνθάνονται. εἰ μὲν ὁμολογοίη, ὑπεύθυνος ἔσται· εἰ δὲ ἀρνοῖτο, ἐλεγχθήσεται. καὶ Ἀχιλλεὺς πρὸς τοὺς πρέσβεις· »τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας Ἀτρείδης;« διὰ γυναῖκα (Hom. *I* 338 sq.).

---

578. τοῦδέ σοι M. 579. δημων corr. in δόμων M, νόμῳ olim Schuetz. 580. ἀνὴρ Porson: ἀνὴρ M. δόμων fecit ex δόμοσ M. ἐφέστιωσ (o superscr.) M. 583. τοῦ φόνου Turnebus: τοῦδε φόνου M. 584. τ' addidit Hermann. 588. εὐ (μ superscr.) praescriptum in M, item 594, 600, 604, 608. 591. ὀρ (ε superscr.) praescriptum in M, item 595, 601, 605, 612. 592. paragraphus praefixa in M, item 593, 596—99, 602 sq., 606 (hic in rasura), 607, 610. 590 alii Furiae tribuit et sic deinceps cetera usque ad v. 610 chorica singulos choreutas habuisse putat Weil.

ΧΟ. ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.
ΟΡ. οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.
ΧΟ. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.
ΟΡ. λέγω· ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.
ΧΟ. πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν;
ΟΡ. τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.
ΧΟ. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;
ΟΡ. καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
ΧΟ. ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.
ΟΡ. πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.
ΧΟ. νεκροῖσί νυν πέπεισθι μητέρα κτανών.
ΟΡ. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτοιν.
ΧΟ. πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.
ΟΡ. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.
ΧΟ. τοιγὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἣ δ' ἐλευθέρα φόνῳ.

592. *ἐμπέπτωκας* (*ἓν πέπτωκας* Weil). *ἡ μεταφορὰ δέ ἐστιν ἀπὸ τῶν παλαιόντων, οἳ ἐπὶ τοῖς τρισὶ πτώμασιν ὁρίζουσι τὴν ἧτταν.* **595.** *πλανᾶται. αἱ μὲν γὰρ τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου πυνθάνονται, ὁ δὲ πρὸς τὸ πῶς, ξίφει, φησίν· ὡς τὸ »μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα«* (Hom. *Ο* 41). 599. *τὸ ἀεὶ ἐπὶ τοῦ ἕως τάττουσιν Ἀττικοὶ πολλάκις. »δεῦρο μέν μοι τόνδ' αἰεὶ τείνει λόγον«* (cfr. Adesp. 148 N.). — *ἕως δεῦρο.* — *τὴν πρᾶξιν.* 600. *ἀντὶ τοῦ ἴσως* (Gl.). 601. *ὡς ὑμῖν* (*ὑμᾶς* Herm.) *ἔπεμψεν ἡ μήτηρ, οὕτω βοηθοὺς κἀμοὶ πέμψει ὁ πατήρ.* 603. *συντυχίας* (Gl.). 604. *πανούργως φασί, μὴ ἡμᾶς δίδασκε, ἀλλὰ τοὺς δικαστάς.* 605. *ἐμὲ κἀκεῖνον ἠδίκησεν.* 606. *πῶς οὖν λέγεις ὅτι ἠδίκησέ με; πῶς δὲ Ἀγαμέμνονα, ὅπου ἀπέθανεν δι' αὐτήν* (*αὐτόν* Linwood).

---

599. *αἰεὶ* Turnebus. 601. *πέμψει* ex schol. Scaliger. 602. *ζτ* in marg. M. *νῦν* M. *πέπισθι* (vel *πέποισθι*) scribi vult Veitsch. Cfr. Gilbert in Ritscheli Act. Soc. philolol. Lips. vol. II p. 330. 603. *δοιοῖν* corr. in *δυοῖν* M, fort. *δισσοῖν*. *μιασμάτοιν* Elmsley: *μιασμάτων* M. 606. *τί γάρ;* Hermann. *φόνῳ* Schuetz: *φόνου* M.

ΟΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ;
ΧΟ. οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.
ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;
ΧΟ. πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντός, ὦ μιαιφόνε,
ζώνης; ἀπεύχῃ μητρὸς αἷμα φίλτατον;
ΟΡ. ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.
δρᾶσαι γὰρ ὥσπερ ἐστὶν οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ
δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.
ΑΠ. λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν
θεσμὸν δικαίως, μάντις ὢν δ' οὐ ψεύσομαι.
οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
οὐκ ἀνδρός, οὐ γυναικός, οὐ πόλεως πέρι,
ὃ μὴ κελεύσει Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ', ὅσον σθένει, μαθεῖν,
βουλῇ πιφαύσκω δ' ὔμμ' ἐπισπέσθαι πατρός·
ὅρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.
ΧΟ. Ζεύς, ὡς λέγεις σύ, τόνδε χρησμὸν ὤπασε,

607. οὐκ, εἰ τέθνηκεν, τούτου αἰτία εἶ σύ, πῶς ἂν ἐδίωκες (l. ἐπεὶ οὐ ζῶσαν ἐδίωκες), ὥστε οὐδὲ ἀποθανοῦσα διὰ τὴν σὴν αἰτίαν ἀπέθανεν. 609. ἐγὼ οὖν ὅμαιμός εἰμι τῇ μητρί. 611. ἀπαρνῇ. 612. ὡς ἀπορῶν τῆς ἀποκρίσεως. ἐπεὶ γὰρ ἦλθεν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ δικαίως ἢ μὴ ἀνῃρηκέναι τὴν μητέρα, ἐπὶ τὸν συμβουλεύσαντα θεὸν καταφεύγει. τραγικὸν οὖν καὶ τρέπον (πρέπον Vict.), ὁμοειδές τε τὸ πάντα λέγειν. 618. τὸν Ἀρεοπαγιτικόν. 621. ὥστε ἐμοὶ μὲν Ζεύς, ἐγὼ δὲ τούτῳ προσέταξα. οὐκ ἄνευ Διὸς οὖν τὸ γενόμενον. 622. ἀντὶ τοῦ, μάθε ὦ βουλή. 623. κελεύω δὲ ὑμᾶς πεισθῆναι τῇ βουλῇ τοῦ Διός.

---

611. φιλτάτου M, (τὸ) φίλτατον m. 616. φεύγω τόδ' αἷμα Weidner. 618. ὢν δ' Canter: δ' ὢν M. ψεύδομαι Weil. 621. κελεῦσαι Hermann, 'κέλευσε Porson. 623. βουλῇ Turnebus: βουλὴ M. ὅμμ' M.

φράζειν Ὀρέστῃ τῷδε τὸν πατρὸς φόνον
πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;
ΑΠ. *οὐ γάρ τι ταὐτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν*
διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός, οὔτι θουρίοις
τόξοις ἐκηβόλοισιν, ὥστ' Ἀμαζόνος,
ἀλλ' ὡς ἀκούσῃ, Παλλὰς οἵ τ' ἐφήμενοι
ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι.
ἀπὸ στρατείας γάρ νιν ἠμποληκότα
τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὔφροσιν δεδεγμένη
δροίτῃ περῶντι λουτρὰ κἀπὶ τέρματι
φᾶρος περεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.
ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.
ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεώς,
ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.
ΧΟ. *πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σῷ λόγῳ,*
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.

627. *ἐκδικήσαντα* (Gl.). 629. *συνεχὲς τὸ ὄνομα παρ' Αἰσχύλῳ, διὸ σκώπτει αὐτὸν Ἐπίχαρμος.* 635. *βελτίονα πλεῖστα ηὐτυχηκότα ἀπὸ στρατείας.* 636. *πυέλῳ, τῇ ὡς σορῷ αὐτῷ γενομένῃ. παρὰ τὴν δρῦν· ξύλιναι γὰρ αὗται. — τῶν λουτρῶν δῆλον ὅτι* (Gl.). 637. *παρεσκήνησεν* (nulla nota lemmatis in cod.) *πρὸς* (i. e. *τὸ Χ πρὸς*) *τὴν συναλοιφὴν τῆς περί καὶ τὴν συζυγίαν τοῦ ῥήματος. — ἀτραχήλῳ* (Gl.). 641. *τὴν Κλυταιμήστραν* (Gl.). — *οἱ δικασταί.* 643. *ὡς λέγεις οὖν* (*σύ* Paley), *πατέρα προτιμᾷ μητρὸς ὁ Ζεύς.*

626. *τῶ* M, *τῶιδε* m. *τοῦ* M, mut. in *τὸν* m. 629. *τιμαλφουμένων* M, *τιμαλφούμενον* m. 634. *ἀποστρατείᾶσ* M. *νιν* Porson: *μιν* M. 635. *ἀμείνον'* M (i. e. *ἄμεινον* et *ἀμείνον'*). Post hunc v. lacunam indicavit Schuetz. 636. *δροίτη* M. 637. *περὲσκήνωσεν* M, *παρεσκήνωσεν* d. 638. fort. *δαιδαλτῷ* (cfr. Ag. 120). 641. *δηχθῆ*, facto priore *η* ex *ει*, M. 644. *ἔδησε* (*η* in ras.) M.

πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΑΠ. ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος·
ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.
τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
οὑμός, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
στρέφων τίθησιν οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.
ΧΟ. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα·
τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδοι,
ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;
ΑΠ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου
τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
τίκτει δ' ὁ θρῴσκων, ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.

645. *οὐ τὸν Δία προέθετο κακῶς εἰπεῖν, ἀλλὰ τὸν Ἀπόλλωνα ὡς ψευσάμενον βούλεται ἐλέγξαι.* 646. *ὦ κριταί.* 655. *ἐκ τῆς Ἀπόλλωνος ἀπολογίας καταχρίνουσιν Ὀρέστην· εἰ γὰρ τὸν φονέα οὐχ οἷόν τε τὸν φόνον ἀνακαλέσασθαι, πῶς Ὀρέστης φονεύσας ἐλευθερωθήσεται; — σκόπει πῶς δικαιοῖς Ὀρέστην φεύγειν.* 662. *κυήματος.* 663. *ὁ σπερμαίνων. — ὡς παρακαταθήκην.*

---

648. *πέδασ* factum ex *παῖδασ* M. *λύσειας* Dindorf, *πέδαι . . λυθεῖεν* Weil. 652. *ἐποίησε* M. 653. *ἄνω τε* d f g: *ἄνω* M. 654. *οὐδὲν ἀσθμαίνων* f g: *οὐδ' ἐν ἀσθμαίνω* M. 656. *πέδοι* Dindorf: *πέδω* M. 659. *χέρνιψ'* M. *προσδέξεται* d f g h: *προσδέξαιτε* M. 663. *θρώσκων* M. 664. in marg. *ζτ* M. Fort. *αἶσι.*

πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
ἐγὼ δέ, Παλλάς, τἄλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου,
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεά,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.

ΑΘ. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος·
μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται.

ΑΘ. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;

ΑΠ. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
ψῆφον φέροντες ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.

ΑΘ. κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμόν, Ἀττικὸς λεώς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῷ

666. γεννήσειεν. 670. ὦ Παλλάς. — ὅσον δύναμαι. 675. δι' αἰῶνος. 676. ἀπογόνους. 677. ὃ δοκιμάζεται. 681. τί τιθεῖσα μέμψιν παρ' ὑμῶν οὐχ ὑπομενῶ; 685. (leguntur haec in imo marg. pag. v. 647—93 continentis) ὅτι (i. e. σημείωσαι ὅτι) πρώτη ἐπὶ Ὀρέστῃ γέγονεν δίκη ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ.

Post 667 lacunam indicavit Butler. 673. χρόνον M, ον in ου videtur mutavisse m. 676. τὰ πιστὰ f g: τ' ἄπιστα M. 681 ab hoc loco alienus videtur et duodecim disticha 679—733 duodecim suffragiis Areopagitarum congruere. 682. ΑΠ. Karsten: chori nota praefixa in M. 683. αἰδεῖσθ$\overset{ε}{αι}$ M. 684—713 post 576 reponit Kirchhoff. 686. Αἰγέως f g h: αἰγέωι M.

αἰεὶ δ' ἑκάστων τοῦτο βουλευτήριον·
πάγον δ' Ἄρειον τόνδ' Ἀμαζόνων ἕδραν
σκηνάς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε,
Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
πέτρα πάγος τ' Ἄρειος. ἐν δὲ τῷ σέβας
ἀστῶν, φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ ἀδικεῖν
σχήσει τόδ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινόντων νόμους.
κακαῖς ἐπιρροαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ
λαμπρὸν μιαίνων οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν.
τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
ἀστοῖς περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν,
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν;
τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας,
ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον
ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
οὔτ' ἐν Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὑδόντων ὕπερ

689. μῆνιν. 690. τὸν Ἄρειον πάγον· ἐν αὐτῷ γὰρ ἐστρατοπέδευσαν. — (692) ὅθεν Ἄρειος πάγος ἐκλήθη. 693. ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ. 700. συμβουλεύω τοῖς ἐμοῖς πολίταις δημοκρατεῖσθαι μέν, ὑπὸ φόβον δὲ μὴ εἶναι. 708. ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων τιμωρόν.

---

687. ἀσυνδέκαστον Kirchhoff, malim ἀνενδέκαστον. 688. Ἄρειον ab hoc loco alienum iudicavit OMueller. ἀμαζόνων (ω correctum ex α ut videtur) M. 690. πόλει Orelli. 695. τό τ' Grotius, malim πέδ'. — ὅμωσ M. 696. 'πικαινούντων Stephanus, 'πιχραινόντων Wakefield. ὁμουσ M, νόμουσ m. 699. μήτε b f g: μηδὲ M. 700. σεθεν M, σέβειν in marg. m. 706. Σκύθαισιν h: σκύθησιν M. 708. εὐδόντων M, ν inseruit m.

ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν. ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ
καὶ ψῆφον αἴρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην
αἰδουμένους τὸν ὅρκον. εἴρηται λόγος.
ΧΟ. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.
ΑΠ. κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.
ΧΟ. ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,
μαντεῖα δ' οὐκέθ' ἁγνὰ μαντεύσῃ νέμων.
ΑΠ. ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;
ΧΟ. λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν.
ΑΠ. ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.
ΧΟ. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.
ΑΠ. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
ἄλλως τε πάντως χὤτε δεόμενος τύχοι;
ΧΟ. σύ τοι παλαιὰς διανομὰς καταφθίσας
οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.
ΑΠ. σύ τοι τάχ' οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος
ἐμῇ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.

721. *καθάρας τὸν πρωτομυσῆ Ἰξίονα.* 723. *ἐπ' ἀπειλὰς τρέπονται ἀφεῖσαι τὴν δικαιολογίαν.* 733. *ἐκβάλλεις τὴν ὀργὴν οὐδὲν δυναμένη (δυναμένην* Paley) *βλάψαι τοὺς ἐχθρούς.*

---

713. *αἰδουμένους* Canter: *αἰδουμένοισ* M. 716. *κἄγωγε* Porson (*κἀγώγε* Rob.): *κἀγὼ τε* M. 719. *νέμων* Hermann: *μένων* M. 722, 724, 730, 732 paragraphos praefigit M. 722—25 post 733 transponit Merkel. 728. *οὐκοῦν* M. 729. *πάντωσ* (*ωσ* in ras.) M. *χ' ὥτε* M. 730. *διανομὰς* schol. Eur. Alc. 12: *δαίμονασ* M. 733. *ἐχθροῖσι* M.

ΧΟ. ἐπεὶ καθιππάζῃ με πρεσβῦτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.
ΑΘ. ἐμὸν τόδ' ἔργον, λοισθίαν κρῖναι δίκην·
ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι.
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ' ἐγείνατο,
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους
ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.
ΟΡ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;
ΧΟ. ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ' ὁρᾷς τάδε;
ΟΡ. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν.
ΧΟ. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
ΑΠ. πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.

734. *κατατρέχεις* (Gl.). 736. *ἀμφιβάλλουσα* (Gl.). — *τέως γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ ἔχω τὸ ὀργίζεσθαι.* 738. *ἐγὼ προσθήσω τὴν ἐσχάτην ψῆφον, ἢ ὅτι, ἂν* (*ᾗ, ὅταν* Herm.) *ἴσαι γένωνται, νικᾷ ὁ κατηγορούμενος.* 746. (leguntur haec in summo marg. pag. a v. 741 incipientis) *ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀρεοπαγιτῶν λ′* (*λ′* ex corr. habet cod., *ν′* Petit) *καὶ εἷς.* 749. *νῦν μοι ζωὴ ἢ θανάτου τέλος.* 750. *ἢ τὰς πρώην ἔχειν τιμάς.* 752. *διακρίσει τῶν λευκῶν καὶ μελαινῶν.*

---

734. *νέο∗σ* (fuerat *νέοισ*) M. 736. *ἀμφίβουλος* Turnebus: *ἀμφίβολοσ* M. 748. *εὐ* (M superscr.) ante paragraphum adscr. m, 749. 750 nulla personarum nota in M (749. *ΟΡ.* addidit Abresch). 749. *ναῦ* (non *νῦν*) M. 750. *τιμὰς ἔχειν* Paley. 751. *ΑΠ.* Victorius: paragraphus praefixa in M.

γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα,
βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.
Αθ. *ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην·*
ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.
ΟΡ. *ὦ Παλλάς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,*
γαίας πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι
κατῴκισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
Ἀργεῖος ἁνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρῴοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
σωτῆρος, ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον
σῴζει με μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν.
ἐγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὁρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους
μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα
ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις

753. *γνώμης, ἀντὶ τοῦ ψήφου. ὁ τρόπος συνεκδοχή, ἀπὸ τοῦ προηγουμένου τὸ ἀκόλουθον· τὸν γὰρ μέλλοντα βάλλειν ψῆφον δεῖ πρῶτον ἐν γνώμῃ γενέσθαι.* 754. *ἡ ψῆφος δὲ βαλεῖν τε καὶ ὀρθῶσαι οἶκον δύναται.* 756. *κἂν ἴσαι δὲ γένωνται αἱ ψῆφοι, ὁ κατηγορούμενος νικᾷ.* 763. *τοῦ Διός.* 764. *τὰς συνηγόρους Εὐμενίδας.* 768. *ἄρχοντα, κυβερνήτην.* 772. *τιμωρησόμεθα.*

---

753. *γίνεται* M. 754. *παροῦσα* H Voss. 755. *ὅδ'* f g: *ὅγ'* M. 757. *σῶσα* M, *σώσασα* corr. m. 758. *γαίας* Dindorf: *καὶ γῆσ* M. 760. *ἀνὴρ* M. 764. *σώζει* M. 768. *τίν'* M. 771. *παρ*-*βαίνουσι* eraso *α* M. 771 sq. fort. *τὸν . . παρβαίνοντα . . ἀμηχάνοις ταράξομεν* vel potius *ἀμηχάνοισι θράξομεν.* 772. *ἀμηχάνοισι* f g: *ἀμηχάνοισ* M.

ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους
τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος·
ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ
αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.
καὶ χαῖρε, καὶ σὺ καὶ πολισσοῦχος λεὼς
πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

str. 1. ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε κὰκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
χθονὶ ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,
ἰὼ δίκα, πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω;
γένωμαι δυσοίστα

773. ἀπαισίους (Gl.). 775. γεννωμένων (l. γενομένων). 779. τὴν ἐμὴν ἐπικουρίαν. 785. ἰσοπενθῆ, ὅμοια δρῶντα οἷς πέπονθα (Gl.). 786. μεθεῖσα: ἀντὶ τοῦ μεθήσω, μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος· ὡς τὸ »καρπῷ βριθομένη« (Hom. Θ 307) ἀντὶ τοῦ βρίθεται. σταλαγμὸν δὲ τὴν κατὰ βραχὺ φθοράν. 787. τὸν εἰς τὴν γῆν φερόμενον (Gl.). 788. ψίλωσις (Gl.). — ἄκαρπος (Gl.). 789. τοῦτο διὰ μέσου ὀλοφυρόμεναι ἀναφωνοῦσιν. — ὁ λιχήν. 792. λείπει ὁ ἢ διαζευκτικός· ἢ τί γένωμαι.

---

776. αἰεὶ g. 782. κὰκ in erasis M vel potius m. εἵλεσθέ• M. Post 782 versum intercidisse monuit Abresch. Cfr. 325 sq. 787. χθονιαφόρον M. 788. λιχὴν M. 790. βαλεῖ Turnebus: βαλεῖν M. 792 sq. δυσοίστα OMueller: δύσοιστα (γένωμαι· δύσοιστα πολίταις ἔπαθον) M.

πολίταις; ἔπαθον
ἰὼ μεγάλα τοι
κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
Αθ. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.
ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
αὐτός θ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δέ τε τῇδε γῇ βαρὺν κότον
σκήψητε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
τεύξητ' ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα,
βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους.
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι
ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις
ἕξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.
antistr. 1. ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.

793. ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἔπαθον. ἔμιξε τῷ θρήνῳ τὴν τιμωρίαν τεχνικῶς. εἰπὼν γὰρ »δύσοιστα ἔπαθον« ἐπήγαγεν »πολίταις«, ἵνα ᾖ, πολίταις δύσοιστα ὄντα. 795. κόραι Νυκτός. 800. ἔφασκε γὰρ ὁ Ἀπόλλων γνώμῃ Διὸς μαντεύεσθαι. 805. τὰ σταλάγματα αἰχμαί εἰσι βιβρώσκουσαι τὰ σπέρματα.

---

793. ἔπαθον delet A Ludwig. 797. πίθεσθε Turnebus: πείθεσθε M. 801. θ' in rasura (fuerat δ') M. ὁ χρήσας Turnebus: δ*θήσασ, correctum ut videtur ex ὀρθήσασ, M. 803 sqq. fort. ὑμεῖς δὲ μὴ θυμοῦσθε μηδ' ἀκαρπίαν σκήψητ' ἀφεῖσαι κτέ. Nam haec et quae sequuntur quattuor Minervae orationes eundem versuum numerum (13) habere videntur. 804. σκήψητε Elmsley: σκήψησθε M. 805. πλευμόνων vel λαιμάτων Wakefield, fort. λαιγμάτων. — γρ. στενάγματα m. 811 sqq. praeter ea quae ad stropham notata sunt, M habet 812. κ' ἀχε-

ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
χθονὶ ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,
ἰὼ δίκα, πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω;
γένωμαι δυσοίστα
πολίταις; ἔπαθον,
ἰὼ μεγάλα τοι
κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.
κἀγὼ πέποιθα Ζηνί, καὶ τί δεῖ λέγειν;
καὶ κλῇδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν
ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπιθὴς ἐμοὶ
γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια

820. λείπει ἐμποιήσω. 828. δυσθεράπευτον. 834. τὸν πάντα ποιοῦντα κακῶς πράττειν. 835. κοίμιζε. — τὸν θυμόν. 836. λείπει ἐσομένη. 837. ὡς προτέλεια θυόντων Ἀθήνῃσι ταῖς Ἐρινύσι. τέλος δὲ ὁ γάμος.

ρων (κ inseruit m), 815. ἀντι*παθῆ, 819. ἐπεσσύμενοσ, 823. ἔπαθον (θ in ras.). 828. κτίσητε Linwood. 830. δώματος Casaubonus: δωμάτων M. 833. μηκβάλλησ M, mut. in μὴκβάλησ m. ἔπη χθονὶ Burges. 837. τῆσδέτ' M.

θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους
ἔχουσ' ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.
str. 2. ΧΟ. *ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,*
ἐμὲ παλαιόφρονα, κατά τε γᾶν οἰκεῖν
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον.
οἶ οἶ δᾶ, φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται
πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄιε, μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.
ΑΘ. *ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.*
καίτοι μὲν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα
γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προυννέπω τάδε.
οὑπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος

842. *ἀνεκδίκητον, τιμωρεῖσθαι μὴ δυναμένην. τὸ δὲ φεῦ διὰ μέσου ἀναφωνεῖ.* 843. *ὀργὴν καὶ ἅπαντα κότον πνέω.* 844. *δᾶ: ὦ γῆ, Δωρικῶς· ὅθεν καὶ Δαμάτηρ.* 848. *τὴν δημοσίαν ὑπὸ θεῶν δεδομένην.* 849. *οἱ δόλοι γὰρ τῶν θεῶν ὡς οὐδὲν παρῆράν με τῶν δημοσίων τιμῶν.* 850. *φέρουσα τὰς ὀργάς.* 851. *διὰ τὸν χρόνον.* 853. *λείπει ὁ καί.* 854. *ἀντὶ τοῦ μεγάλοι ἔσονται Ἀθηναῖοι, ὥστε ἐπιθυμῆσαι τῆς ἐξ αὐτῶν τιμῆς.*

---

838. *τέλος* M, *υ* inseruit m. 841. *κατὰ γᾶν* M, sed 873 *κατά τε γᾶν.* — *γᾶς οἰκεῖν* vel potius *γᾶν οἰχνεῖν* Hermann. 842. *φεῦ* delendum videtur. 845. *ὑπόδεται* M, sed 877 *ὑποδύεται.* 846. *τίς ὀδύνα πλευράς* Hermann. 848. *τιμᾶν δαναιᾶν* L Dindorf: *τιμῶν δαμαίων* M (superscr. m). 848 sq. verba *θεῶν δυσπάλαμοι* separatum efficiunt versum in M. 849. *δόλω* M, *οι* superscr. m. 851. *καὶ τῷ* Wakefield. *μὲν εἶ σὺ* Abresch. Fort. *προφερτέρα.* 854. *προυνέπω* M, *ν* inseruit m.

ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως
τεύξῃ παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων,
ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.
σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασιν,
μήτ' ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσῃς Ἄρη
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην
χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

antistr. 2. ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα, κατά τε γᾶν οἰκεῖν
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον.
οἶ οἶ δᾶ, φεῦ.

861. θηγάνας νέων: τὰς ἀναλισκούσας τὰ νέα. 862. ὀργαῖς. ὅτι καὶ (οἱ addit Abresch) οἰνωθέντες τρόπον (τινὰ addit Robort.) γίνονται ἐμμανεῖς. 863. ἀναπτερώσασα. μάχιμον γὰρ τὸ ὄρνεον, τῶν τε ἄλλων ζῴων τὸ συγγενὲς αἰδουμένων μόνος οὐ φείδεται. 866. ὁ Περσικός (Gl.). — οὐ μακράν. 868. τῶν ἐνοικούντων πολιτῶν, ὅ ἐστιν ὁμόφυλον πόλεμον.

---

858. στόλον M, στόλων m. 859. ὅσων Pauw. 860—68 ab hoc loco alieni videntur. 861. αἱματηρα M, αἱματηρὰσ m. 862. ἀοίνοις Robortellus: ἀοίνουσ (accentu super α eraso) M. 863. μήτ' Dindorf: μηδ' M. — ἐκζέουσ' Musgravius. 864. ἐμοῖς f g: ἐμοῖσιν M. ἱδρύσῃς Ἄρη Stephanus: ἱδρύσηι χάρη (mut. in χάρα) M. 867. τίσ M. ἐστι M, α inseruit m.

τίς μ' ὑποδύεται
πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄιε, μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.
ΑΘ. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά,
ὡς μήποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσούχων βροτῶν
ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας,
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὔ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει
μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατῷ.
ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρῳ χθονὸς
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.
ΧΟ. ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῂς ἕξειν ἕδραν;
ΑΘ. πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.
ΧΟ. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;
ΑΘ. ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.
ΧΟ. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;

883. τὸ ἑξῆς, πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ καὶ πολισσούχων βροτῶν θεὸς παλαιὰ ἄτιμος ἔρρειν. 886. εἰ πείθῃ τῷ μειλίγματι τῆς ἐμῆς γλώσσης, παράμεινον καὶ τῶν καταλεχθέντων ἀγαθῶν μεταλάμβανε· εἰ δὲ μὴ πείθῃ, ἴσθι μὴ βλάψουσα πόλιν.

---

880. τιμᾶν δαμίαν M. 881. δόλω M, οι superscr. m. Post 886 lacunam statuit Butler (numero 13 desunt duo versus). 887. μείλιγμα μαλθακτήριον Heimsoeth. 888. θέλησ M, ει superscr. m. 889. οὐ τἂν Wellauer: οὔτ' ἂν M. 890. τίν' M. 991. τῆσδε γαμόρῳ Dobraeus: τῆδεγ' ἀμοίρου M. 893. τί M, τίνα m. ἕξειν Elmsley: ἔχειν M. 894. ἀπημων M, corr. in ἀπήμον' m. 895 sq. 899 sq. 902 sq. paragraphi praefixae in M. 896. εὐθενεῖν Scaliger: εὐσθενεῖν M.

ΑΘ. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.
ΧΟ. καί μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσῃ χρόνου;
ΑΘ. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.
ΧΟ. θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου.
ΑΘ. τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσῃ φίλους.
ΧΟ. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;
ΑΘ. ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα·
καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου
ἐξ οὐρανοῦ τε κἀνέμων ἀήματα
εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
καρπόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.
στέργω γάρ, ἀνδρὸς φιτυποίμενος δίκην,
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
τοιαῦτα σοὔστι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

str. 1. ΧΟ. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν,
οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε
φρούριον θεῶν νέμει,
ῥυσίβωμον Ἑλλά-
νων ἄγαλμα δαιμόνων.
ᾇτ' ἐγὼ κατεύχομαι
θεσπίσασα πρευμενῶς

---

899. προπαντὸσ M. 900. ἔξεστιν M. 901. fort. θέλγειν. 904. νείκης Hermann. 908. βοτῶν Stanley: βροτῶν M. 909. εὐθενοῦνταὸ M. 911. ἔκφορος σπορὰ πέλοι Weil. 912. φιτυποίμενος Lobeck: φῖτυποιμένοσ M. 913. fort. ἀπανθιστὸν. 914. paragraphus praefixa in M.

ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους
γαίας ἐξαμβρόσαι
φαιδρὸν ἁλίου σέλας.
Αθ.—τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
δαίμονας αὐτοῦ καταναssαμένη.
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους
ἔλαχον διέπειν.
ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων
οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακήματά νιν
πρὸς τάσδ' ἀπάγει· σιγῶν δ' ὄλεθρος
καὶ μέγα φωνοῦντ'
ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.
antistr. 1. *ΧΟ.* δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα,
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω,
φλογμός τ' ὀμματοστερὴς φυτῶν τὸ
μὴ περᾶν ὅρον τόπων,
μηδ' ἄκαρπος αἰα-
νὴς ἐφερπέτω νόσος,
μῆλά τ' εὐθενοῦντα Πᾶν
ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις
τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνος ⏑ –

947. τὰ σπέρματα.

---

926. ζτ in marg. M. ἐξαμβρῦσαι Pauw. 928. πολίτασ ante corr. M. 933. fort. χαροπῶν. 935. ἀπλακήματά Pauw: ἀμπλακήματά M. 936. σιγῶν δ' Musgravius: σιγῶν M. 941. φλογμὸς f g: φλοιγμὸσ et in marg. ζτ M. τ' addidit Turnebus. — τὸ in proximum versum proicit M. 942. scribendum λόπων. 945. εὐθενοῦντα Πᾶν Meineke (εὐθενοῦντα γᾶ Dobraeus): εὐθενοῦντ' ἄγαν M. 946. διπλοῖσιν f g: διπλοῖσ M. ἐνβρύοισ M. 947. δὲ γᾶς supplebat olim Hermann.

πλουτόχθων ἑρμαίαν
δαιμόνων δόσιν τίοι.
Αθ. ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
οἷ' ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται
πότνι' Ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν
τοῖς μὲν ἀοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον [illegible] ἔχουσαι.
str. 2. ΧΟ. ἀνδρο[illegible]
ρου[illegible]ας,
νεα[illegible]ων
ἀνδροτυχεῖς [illegible]
δότε, κύρι' ἔχον[illegible]
θεαί τ' ὦ Μοῖραι
ματροκασιγνῆται,
δαίμονες ὀρθονό[illegible]
παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς
ἐνδίκοις ὁμιλίαις,
πάντᾳ τιμιώταται θεῶν.
Αθ. τάδε τοι χώρᾳ τἠμῇ προφόνως
ἐπικραινομένων
γάνυμαι· στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς,
ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ
πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας·

948. *ὁ καρπὸς ὁ ἐκ γῆς πλουτίζων.* 950. *ὦ Ἀρεοπαγῖται.*

---

951. *οἷ' ἐπικραίνει* Pauw: *οἷα ἐπικρανεῖ* eraso *ι* post *ρα* M. 953. *θ'* delet Heimsoeth. 954. *φανερῶν* Casaubonus. 955. *δακρύων* Ald.: *χρύων* et in marg. *ζτ* M. 962. *θεαί τ' ὦ* Hermann: *θεαὶ τῶν* M. 963 sq. in marg. *ζτ* M. 965. *μετάκοινοι* Turnebus: *μέγα κοινοι* M. 968. *πάντᾳ* Canter: *πάντα* M.

ἀλλ᾽ ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος.
νικᾷ δ᾽ ἀγαθῶν
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός.

antistr. 2. ΧΟ. τὰν δ᾽ ἄπληστον κακῶν
μήποτ᾽ ἐν πόλει στάσιν
τᾷδ᾽ ἐπεύχομαι βρέμειν.
μηδὲ πιοῦσα κόνις
μέλαν αἷμα πολιτᾶν
δι᾽ ὀργὰν ποινὰς
ἀντιφόνους ἄτας
ἁρπαλίσαι πόλεως.
χάρματα δ᾽ ἀντιδιδοῖεν
κοινοφιλεῖ διανοίᾳ,
καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.
πολλῶν γὰρ τόδ᾽ ἐν βροτοῖς ἄκος.

ΑΘ. ἆρα φρονοῦσιν γλώσσης ἀγαθῆς
ὁδὸν εὑρίσκει;
ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων
μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις.
τάσδε γὰρ εὔφρονας εὔφρονες ἀεὶ
μέγα τιμῶντες καὶ γῆν καὶ πόλιν
ὀρθοδίκαιον
πρέψετε πάντως διάγοντες.

str. 3. ΧΟ. χαίρετε χαίρετ᾽ ἐν αἰσιμίαισι πλούτου,
χαίρετ᾽ ἀστικὸς λεώς,
ἴκταρ ἥμενοι Διός,

---

981 sq. in marg. ζτ M. 982. ποινὰς ex interpretamento ortum videtur; fort. ὀργὰν ἐχθράν. 986. κοινοφιλεῖ Hermann: κοινωφελεῖ (ω fecit ex ο m) M. 989. ἆρα f g h: ἄρα M, ἀρὰ m. φρόνησις Bothe. 993. εὔφρονας Turnebus (εὐφρόνας d): εὐφράνασ M. αἰεὶ f g h. 996. πάντως g: πάντεσ M. 997. χαίρετε omisit M, addidit Turnebus. ἐν αἰσιμίαισι Butler ex marg. Askewi (ἐν αἰσιμίαισι h): ἐναισιμίαισ M.

παρθένου φίλας φίλοι,
σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς
ὄντας ἅζεται πατήρ.

Αθ. χαίρετε χὑμεῖς· προτέραν δ' ἐμὲ χρὴ
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν
πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν.
ἴτε καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμεναι τὸ μὲν ἀτηρὸν
χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι
παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις.
εἴη δ' ἀγαθῶν
ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

antistr. 3. *Χο.* χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἔπη διπλοΐζω,
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν,
δαίμονές τε καὶ βροτοί,
Παλλάδος πόλιν νέμον-
τες· μετοικίαν δ' ἐμὴν
εὖ σέβοντες οὔτι μέμ-
ψεσθε συμφορὰς βίου.

Αθ. αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμψω τε φέγγει λαμπάδων σελασφόρων
εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους
ξὺν προσπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσιν βρέτας

1000. *παρθένου* Robortellus: *παρθένουσ* M. 1004. *δ' ἐμὲ* Wakefield: *δέ με* M. 1006. *προπομπῶν* Bentley: *πρόπομπον* M. 1007. in marg. *ζτ* M. *φεγγῶν* Schoemann. 1008. *ἀτηρὸν* Bentley: *ἀτήριον* M. 1009. *χώρᾳ* Paley. 1011. *ὑμεῖς* Turnebus: *ἡμεῖσ* M. 1012. *μετοίκοις* Turnebus: *μέτοικοι* M. 1015. *ἔπη διπλοΐζω* Weil: *ἐπιδιπλοΐζω* M. 1019. *ἐμοὶ* corr. in *ἐμὴν* M. 1020. *εὖ σέβοντες* Turnebus: *εὐσεβοῦντεσ* M. 1022. *τε* Hermann: *δὲ* M. 1025. *ξυμπροσπόλοισιν* M.

τοὐμόν, δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησῇδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεὴς λόχος
παίδων γυναικῶν καὶ στόλος πρεσβυτίδων
φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι.
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρός,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

str. 1. βᾶτε δόμῳ, μεγάλαι φιλότιμοι
Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες,
ὑπ' εὔφρονι πομπᾷ —
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμί.
antistr. 1. γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν
τιμαῖς καὶ θυσίαις πε-
ρισέπται τύχαι τε.
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμί.
str. 2. ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ
δεῦρ' ἴτε, σεμναί, πυριδάπτῳ
λαμπάδι τερπόμεναι καθ' ὁδόν.

1033. *αἱ προπομποί.*

1027. *Θησῇδος* Wakefield: *θησηΐδοσ* M. Post 1027 lacunam olim statuebat Hermann, cfr. argumentum huius fabulae et Harpocrat. in v. *Εὐμενίδες*: *Αἰσχύλος ἐν Εὐμενίσιν εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τὴν Ὀρέστου φησὶν ὡς ἡ Ἀθηνᾶ πραΰνασα τὰς Ἐρινύας ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν [πρὸς τὸν Ὀρέστην] Εὐμενίδας ὠνόμασεν.* 1030. *τιμᾶται* M, *ε* super *αι* scripsit m, ut videtur, *πρόβατε* Paley. 1032. *εὐάνδροισιν* M. 1033. *ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ* schol. (*προπομπὸς χορός* f): chori nota praefixa in M. *βᾶτε δόμῳ* Wellauer: *βάτ' ἐν δόμωι* M. 1034. *ἄπαιδεσ* ex *ἄπαιδοσ* fecit M. 1035. *εὔφρονι* Burney: *εὐθύφρονι* M. 1036. *πανδαμί* (ex 1040) Schwenk: *χωρεῖτε* M. 1036, 1040, 1044, 1048 praeconi tribuit Kirchhoff. 1038. *τιμαῖς* Hermann: *καὶ τιμαῖσ* M. 1039. *ζτ* in marg. M. 1042. *σεμναὶ* ⟨*θεαὶ*⟩ Hartung. 1043. *λαμπάδι* (accentus et *δι* in ras.) M. *ὁδόν* Boissonade: *ὁδὸν* | *δ'* M.

ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

antistr. 2. σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων
Παλλάδος ἀστοῖς· Ζεὺς ὁ πανόπτας
οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβα.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

1045. μετὰ λαμπάδων.

1046. ἀστοῖς· Ζεὺς ὁ πανόπτας Musgravius: ἀστοῖσι Ζεὺσ παντόπτασ M. Subscriptum in M: Εὐμενίδες Αἰσχύλου. σὺν θ͂ω τέλος.

Αἰσχύλου βίος.

Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένει μέν ἐστιν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τῶν δήμων, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυνεγείρου ἀδελφός, ἐξ εὐπατριδῶν τὴν φύσιν. νέος δὲ ἤρξατο τῶν τραγῳδιῶν, καὶ πολὺ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ ὑπερῆρεν κατά τε τὴν ποίησιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς, τήν τε λαμπρότητα τῆς χορηγίας καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν, τήν τε τοῦ χοροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 1004 sq.)·

> *ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ*
> *καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον.*

συνεχρόνησεν δὲ Πινδάρῳ, γεγονὼς κατὰ τὴν μ' ὀλυμπιάδα. γενναῖον δὲ αὐτόν φασι καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυνεγείρῳ, τῆς τε ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας σὺν τῷ νεωτάτῳ τῶν ἀδελφῶν Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως ζηλοῖ τὸ ἁδρὸν ἀεὶ πλάσμα, ὀνοματοποιίαις τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος. αἵ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκὰς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις· μόνον γὰρ ζηλοῖ τὸ βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τοῦτο τὸ μέρος μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωικόν, τὸ δὲ πανοῦργον κομψοπρεπές τε καὶ γνωμολογικὸν ἀλλότριον τῆς τραγῳδίας ἡγούμενος· ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμῳδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνει (*ἀριστοφα* cum compendio m). *ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ Νιόβη ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη· ἔν τε τοῖς Ἕκτορος λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν*

---

3. *κυνεγείρου* m, priori ε superscr. α alia manus rubro hic et infra 12. 10. *συνεχρόνησε* recc.: *συνεχρόνισεν* m. — *ξγ'* Casaubonus. 11. *μαρανθῶνι* m, prius ν delevit m[1]. 13. *πεζομαχίας* recc.: *ναυμαχίας* et in marg. *ση(μείωσαι)* m. 14. *ἀδρὸν* m. 23. *Νιόβη* omisit m, addidit Bothe.

ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἂν εὑρεθεῖεν, γνῶμαι δὲ ἢ συμπάθειαι ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων εἰς δάκρυον ἀγαγεῖν οὐ πάνυ· ταῖς τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἔκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται.

ἀπῆρεν δὲ ὡς Ἱέρωνα, κατὰ τινὰ μὲν ὑπὸ Ἀθηναίων κατασπουδασθεὶς καὶ ἡσσηθεὶς νέῳ ὄντι Σοφοκλεῖ, κατὰ δὲ ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. τινὲς δέ φασιν ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον ἐκπλῆξαι τὸν δῆμον, ὡς τὰ μὲν νήπια ἐκψῦξαι, τὰ δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι. ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἱέρωνος τότε τὴν Αἴτνην κτίζοντος ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας, οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν. καὶ σφόδρα τῷ τυράννῳ Ἱέρωνι καὶ τοῖς Γελῴοις τιμηθείς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος γηραιὸς ἐτελεύτα τοῦτον τὸν τρόπον. ἀετὸς γὰρ χελώνην ἁρπάσας, ὡς ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυεν, ἀφίησι κατὰ πετρῶν αὐτὴν συνθλάσσων τοῦ δέρματος, ἐνεχθεῖσα δὲ κατὰ τοῦ ποιητοῦ φονεύει αὐτόν. χρηστηριασθεὶς δὲ ἦν· οὐράνιόν σε βέλος κατακτενεῖ. ἀποθανόντα δὲ Γελῷοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτω·

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τραγῳδίαις ἦν ὁ βίος ἐνήγιζόν

2. πάμπολλαι recc.: πάμπολλοι m. 3. δάκρῡ i. e. δάκρυον m, δάκρυα recc. 4. in marg. ση(μείωσαι) m. 6. τιν̄ (i. e. τινα) m, Ἴωνα F Schoell. 10—13 verba τινὲς . . ἐξαμβλωθῆναι, quae omisit rec., seclusit Westermann. 13. in marg. ση(μείωσαι) m. τότε recc.: τε m. 14. Αἰτναίας recc.: αἴτνας m. 15. γελωΐοις m. 16. ἐτελεύτᾶ m. 18. ἄγρας ex ἄρρας fecit m. 20. βέλος τι Bothe. — γελῶΐοι m. 22. in marg. ἐπίγραμμα m. 23. Ἀθηναῖον recc.: ἀθηναίων m. 24. πυροφόροιο Γέλας Plut. Mor. p. 604 F: παραφόροιο (in πυραφόροιο mutavit alia manus) πέλας m. 25. ἄλσος recc.: ἄλλος m. 26. βαθυχαιτήης mut. in -ήεις, post hoc sex lit. erasit m. 27. ἐν omisit m, suppleverunt recc. — ἐνήγιζόν τε corr. ex ἐνηγίζονται m.

τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον, ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χορὸν λαμβάνειν. ἐβίω δὲ ἔτη ξγ', ἐν οἷς ἐποίησεν δράματα ο' καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικὰ ἀμφὶ τὰ ε'. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρεισκαίδεκα· οὐκ ὀλίγας δὲ μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο.

πρῶτος Αἰσχύλος πάθεσι γεννικωτέροις τὴν τραγῳδίαν ηὔξησεν, τήν τε σκηνὴν ἐκόσμησεν καὶ τὴν ὄψιν τῶν θεωμένων κατέπληξε τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς, βωμοῖς τε καὶ τάφοις, σάλπιγξιν, εἰδώλοις, Ἐρινύσι, τούς τε ὑποκριτὰς χειρῖσι σκεπάσας καὶ τῷ σύρματι ἐξογκώσας μείζοσί τε τοῖς κοθόρνοις μετεωρίσας. ἐχρήσατο δὲ ὑποκριτῇ πρώτῳ μὲν Κλεάνδρῳ, ἔπειτα καὶ τὸν δεύτερον αὐτῷ προσῆψε Μυννίσκον τὸν Χαλκιδέα· τὸν δὲ τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸς ἐξεῦρεν, ὡς δὲ Δικαίαρχος ὁ Μεσσήνιος, Σοφοκλῆς. τὸ δὲ ἁπλοῦν τῆς δραματοποιίας εἰ μέν τις πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν λογίζοιτο, φαῦλον ἂν ἐκλαμβάνοι καὶ ἀπραγμάτευτον, εἰ δὲ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, θαυμάσειε τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν καὶ τῆς εὑρέσεως. ὅτῳ δὲ δοκεῖ τελεώτερος τραγῳδίας ποιητὴς Σοφοκλῆς γεγονέναι, ὀρθῶς μὲν δοκεῖ, λογιζέσθω δὲ ὅτι πολλῷ χαλεπώτερον ἦν ἐπὶ Θέσπιδι, Φρυνίχῳ τε καὶ Χοιρίλῳ εἰς τοσόνδε μεγέθους τὴν τραγῳδίαν προαγαγεῖν ἢ ἐπὶ Αἰσχύλῳ εἰπόντα εἰς τὴν Σοφοκλέους ἐλθεῖν τελειότητα.

ἐπιγέγραπται τῷ τάφῳ αὐτοῦ·

αἰετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεὶς ἔθανον.

φασὶν ὑπὸ Ἱέρωνος ἀξιωθέντα ἀναδιδάξαι τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ καὶ λίαν εὐδοκιμεῖν.

ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας.

ταύτῃ καὶ ἄριστος εἰς τραγῳδίαν Αἰσχύλος κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. καί τινες ἤδη τῶν τραγῳδιῶν

---

4. *δράμα* m, *δράμα* (τ superscr.) m[1]. In marg. *ση(μείωσαι) ὅτι οε'* (*οε'* corr. m[1] ex *οc*) *δράματα* m. 5. *τρεισκαίδεκα*, ut videtur, m, *τρισκαίδεκα* m[1]. 7. *γεννικωτέροις* Blomfield: *γεννικωτάτοις* m. 10. *χειρῖσι* Bode: *χειρὶ* m. 11. *ἐξωγκωσας* m. 14. *ἁπλοῦν* corr. ex *ἀπλοῦν* m. 16. *ἂν* Dindorf: *μὲν* m. 19. *χαλεπώτερ* (ο superscr.) m. 20. *φρονίχωι* m. 22. in marg. *ἐπίγραμμα* m. 23. *ἔθαν* i. e. *ἔθανον* (non *ἔθανεν*, quod vulgatur) m.

αὐτῷ διὰ μόνων οἰκονομοῦνται θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς· τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσιν οἱ πρεσβύτατοι τῶν θεῶν, καὶ ἔστι τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῆς ὀρχήστρας θεῖα πάντα πρόσωπα. — Ἰστέον ὡς οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκασῷ φησι δεδέσθαι Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις τέρμασι τοῦ Ὠκεανοῦ. ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔστι συμβαλεῖν (cfr. schol. ad. Prom. 1).

19 τῶν ποιημάτων ἃ μέν ἐστι διεξοδικὰ καὶ διηγηματικὰ καὶ ἀπαγγελτικά, ἃ δὲ δραματικὰ καὶ μιμητικά, ἃ δὲ ἐξ ἀμφοῖν, ἃ δὲ μόνον δραματικά· αὐτὰ γὰρ ἐνεργεῖ καὶ λέγει ἅμα τὰ πρόσωπα καὶ αὐτὰ τὸ κῦρος ἔχει. διὰ τοῦτο αἱ τῶν δραμάτων ἐπιγραφαὶ προγράφονται τοῦ ποιητοῦ· Νιόβη Αἰσχύλου. Ὁμήρου δὲ Ἰλιάς· μικταὶ γάρ εἰσιν αἱ ποιήσεις αὐτῶν.

---

1. διὰ μόνων Robortellus: δαιμόνων m. — ταῦτα γὰρ τὰ δράματα Paley.

see p. 292 of Vol. I auctarium

Κατάλογος τῶν Αἰσχύλου δραμάτων:

ἀγαμέμνων	ἀθάμας	αἰγύπτιοι	αἰτναῖαι γνήσιοι
αἰτναῖαι νόθοι	ἀμυμώνη	ἀργεῖοι	ἀργὼ ἢ κωπαστής
ἀταλάντη	βάκχαι	βασσάραι	γλαῦκος πόντιος
υαναΐδες	δικτιουργοί	ἕπτ' ἐπὶ θήβας	εὐμενίδες
ἐπίγονοι	ἐλευσίνιοι	ἠλιάδες	ἠδωνοί
ἡρακλείδης	θρῆσσαι	θεωροὶ ἢ ἰσθμιασταί	ἰφιγένεια
ἰξίων	ἱκέτιδες	κάβειροι	καλλιστώ
κρῆσσαι	κερκύων	κίρκη σατυρική	κήρυκες
κᾶρες ἢ εὐρώπη	λάϊος	λέων	λήμνιοι
λυκοῦργος	μέμνων	μυσοί	μυρμιδόνες
νεανίσκοι	νεμέα	νηρεΐδες	νιόβη
ξάντριαι	οἰδίπους	ὅπλων κρίσις	ὀστολόγοι
πενθεύς	περραιβίδες	πρωτεύς	πέρσαι
πηνελόπη	προπομποί	προμηθεὺς δεσμώτης	προμηθεὺς πυρφόρος
προμηθεὺς λυόμενος	πολυδέκτης	σαλαμίνιοι	σεμέλη ἢ ὑδροφόροι
σίσυφος δραπέτης	σφίγξ	τοξότιδες	τήλεφος
τροφοί	ὀφιπύλη	φιλοκτήτης	φορκίδες
φρύγιοι	φρύγες ἢ ἕκτορος λύτρα	χοηφόροι	ψυχοστασία
	ψυχαγωγοί		

V. 2, col. 4. *Ἀργὼ ἢ κωπευστής* Ald., *Ἀργὼ ἢ κωπευσταί* Welcker. 3, 4. *γλαυκὸς* m. 4, 2. immo *Δικτυουλκοί.* 4, 3. *ἐπιθήβας* m. 5, 4. *ἠδωνοί* m. 6, 1. immo *Ἡρακλεῖδαι.* 6, 2. *θρήΐσσαι* m. 6, 3. *θεόδωροι ἢ ἰσομισταί* m. 7, 1. *ἴξιων* m. 10, 4. *μυρμηδόνες* m. 12, 1. *ξάντρι** (duabus literis, *οι* ut videtur, erasis) m. 15, 3. immo *Σαλαμίνιαι.* 15, 4. *ἢ* (ex *ἡ* corr.) *ὑδροφόρος* m. 17, 1. i. e. *Διονύσου τροφοί.*

In fine catalogi addidit manus saeculi XIII haec: *εἰσὶ τὰ βιβλία τοῦ αἰσχύλου ταῦτα: πρῶτον πέρσαι δεύτερον ἀγαμέμνων τὰ μετὰ τὴν ἅλωσιν τὴν ἰλίου τρίτον χοηφόροι τέταρτον προμηθεὺς δεσμώτης πέμπτον εὐμενίδες ἕκτον τῶν ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις* et in marg. eadem manus *φυλ πδ̑*, sed rursus eadem manus in imo margine *φυ*^{λλ} *' οα'*.

Typis Draegerianis (C. Feichtii), Berolini.

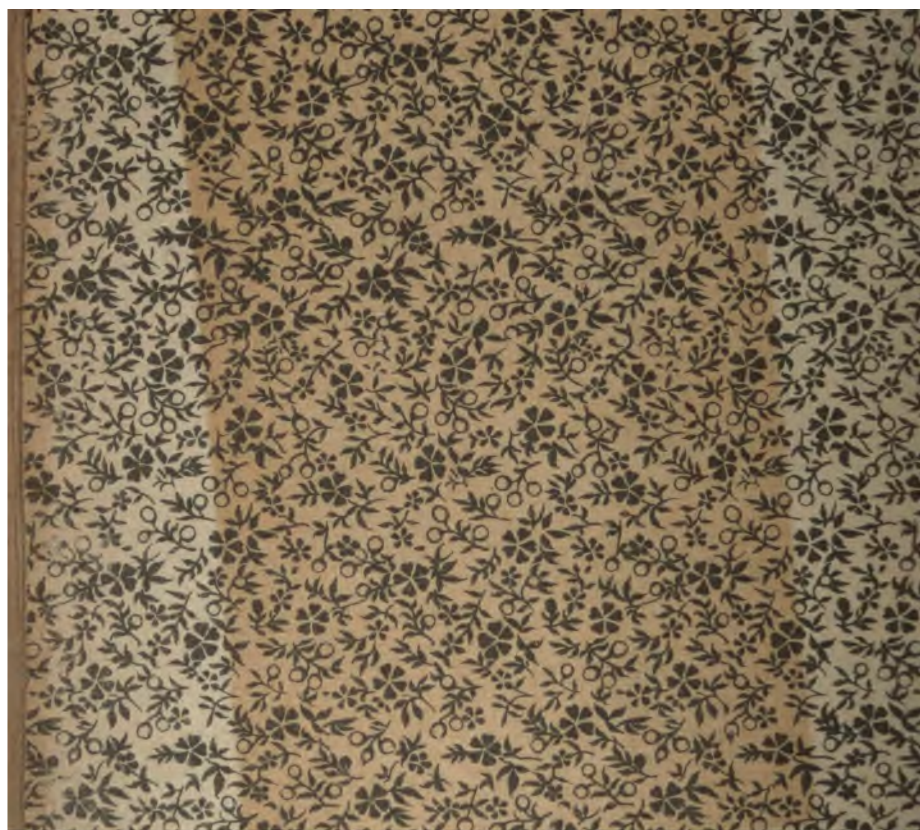

3 2044 020 163 382

CANCELLED
BOOK DUE
JUL 28 1982